

Giới thiệu Hệ Thống Toàn Năng Hóa

Thể loại: xuyên không, main bá, Hệ Thống, triệu hồi,.....

Truyện thể loại yy bug hơi nhiều anh em ném đá nhẹ tay nha.

Cảnh giới tu luyện:

+ Vô giả:

TU CHÂN GIẢ:

- Tội Thể Cảnh
- Luyện Thể Cảnh
- Trúc Cơ Cảnh
- Kim Đan Cảnh
- Thuê Phẩm Cảnh

+ 5 đại cảnh giới, với mỗi cảnh giới được chia làm 9 tiểu cảnh giới.

BÁN TIÊN:

- Thiên Nhân Cảnh
- Phá Hư Cảnh
- Thần Thai Cảnh
- Thần Nhân Cảnh

+ 4 đại cảnh giới, với 9 tiểu cảnh giới.

BÁN THẦN:

- Bán Hư Cảnh
- Hóa Hư Cảnh
- Huyền Tiên Cảnh
- Địa Tiên Cảnh
- Thiên Tiên Cảnh
- Chân Tiên Cảnh
- Kim Tiên Cảnh
- Thần Tiên Cảnh.

+ 9 đại cảnh giới, với mỗi cảnh giới được chia làm 9 tiểu cảnh.

TIÊN CẢNH:

- Thái Ất Hoàng Tiên Cảnh
- Thái Ất Huyền Tiên Cảnh
- Thái Ất Địa Tiên Cảnh
- Thái Ất Thiên Tiên Cảnh
- Thái Ất Chân Tiên Cảnh

- Thái Ất Kim Tiên Cảnh
- Thái Ất Thần Tiên Cảnh
- Thái Ất Tự Tiên Cảnh
- Thái Ất Linh Tiên Cảnh

+ 9 đại cảnh giới, và được chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và viên mãn.

THẦN CẢNH:

- Đại La Nguyên Tiên Cảnh
- Đại La Kim Tiên Cảnh
- Đại La Thiên Tiên Cảnh
- Đại La Dị Tiên Cảnh
- Đại La Chân Tiên Cảnh
- Đại La Thần Tiên Cảnh
- Đại La Linh Tiên Cảnh
- Đại La Kết Thần Cảnh
- Đại La Hợp Thần Cảnh

+ Chín đại cảnh giới và được chia làm Sơ Kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ và Viên Mãn.

Ngoài ra còn các cảnh giới Thần Nhân tiếp theo.

Đại Linh Cảnh

Đại Vương Cảnh

Đại Hoàng Cảnh

Đại Thánh Cảnh

Đại Tiên Cảnh

Đại Thần Cảnh

Đại Đế Cảnh.

+Luyện Đan Sư: từ Nhất Phẩm đến Cửu Phẩm, còn có Hoàng cấp, Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp, tiên cấp đan sư.

+Nghề khác: Luyện Khí Sư, Khổng Thú Sư, Phù Sư, Linh Trận Sư

Phẩm chất binh khí: Tinh cấp, Nhân cấp, Hoàng cấp, Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp, Thánh cấp, Chí Tôn cấp, Thần cấp.

Công pháp; như binh khí

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bi Thương Và Xuyên Không

30 Tết, ngày cuối cùng của năm 2018

Miền Nam Việt Nam, Sài Gòn, một địa điểm nào đó.

Có một chàng thanh niên đang ăn tết bên Gia Đình,... à mà nói vậy cũng chả phải, đúng thật là đang ăn tết bên đám tương lol của mình. Còn về vấn đề là tại sao tết rồi mà anh ta không về với Gia Đình, do mê game à, ày nếu nghĩ vậy là tội cho anh ấy rồi, thật ra anh ấy tên Dương Khải Minh quê ở Miền Tây cuộc đời ko được may mắn lắm cho nên mới đi mưu sinh, và công việc của anh ta thì nghề nào cũng từng làm, từ bán vé số, phụ hồ,,,,, đến bảo vệ, công nhân.

Lương ba cọc ba đồng nhiều lúc có làm mà không có tiền (ý là làm cho chủ mà chủ méo trả tiền ấy) cậu ta cũng như bao người khác ai mà chả muốn đêm 30 được về bên gia đình, nhưng tết là lúc kiếm tiền nhanh nhất nên cậu ta bỏ đi ý nghĩ về tụ cùng gia đình, vì đồng tiền nên cậu ta luôn lấy một lý do để an ủi mình,

«thôi tết năm sau hẵng về, giờ về tốn thêm tiền chứ chả làm được gì»

""Thằng mặt lol mày nghĩ cái éo gì vậy, chết rồi kia!""

Cậu ta đang đánh lol với một người bạn và cũng là người bạn duy nhất của cậu ta ở đây, tên là Tuấn, một tên lầy vãi ra.

""À, Xin lỗi đang nghỉ vụ vợ thôi!""

""Trận này là trận chuỗi lên vàng của tao, thua là tao méo chơi với mày nữa!""

""??" Khải Minh về mặt đầy dấu chấm hỏi.

Biết vì sao main nhà ta đầy chấm hỏi không, vì anh bạn Tuấn của ta cầm đẳng ys đi sp và sĩ số hiện tại 1/10/2 trong khi main nhà ta đang cầm ad cố gắng gánh con hàng này.

""Nhanh giữ trụ 4 đứa bay có thủ nhanh nào, đợi tao ra all, tuần la ó om sòm!""

""Em khâu phục đại ca rồi, ys cầm dao điện xông vô cân 5 chưa đến 1 s bốc hơi mất tiêu."" Khải minh cố ý trêu chọc.

""Tại máy lag chứ bộ, thêm một lần nữa all nào, thằng rùng ch* mới vậy mờ phiếu đầu hàng, ko đầu hàng nhé Khải minh.""

""Ừ, goog game!""

""Gi thế tao bảo không đầu hàng mà."" tuần gất gồng một bộ mặt giận giữ đúng chất chuẩn trẻ trâu.

""À xin lỗi máy lag quá tao ầm nhầm."" Khải Minh đưa ra khuôn mặt ngây thơ vô số tội.

""Thôi bỏ đi, trễ rồi tao về đây, cha mẹ tao đợi."" Nói rồi tuần đứng dậy thu dọn đồ

""Ừ, về sớm đi.""

""OK, sáng mai gặp tiếp tục chiến, thôi tao về,Chúc Mừng Năm Mới."" nói xong tuần đứng dậy đi ra ngoài cửa.

""Ừ, Chúc Mừng Năm Mới."" Khải Minh nhìn hướng thằng Tuấn rời đi mà có chút ghen tỵ

Do thằng Tuấn cũng ở Miền Tây, cũng mưu sinh như bao người mà cả Gia Đình nó lên đây nên không cần về quê làm gì.

Khải Minh nhìn theo hướng thằng Tuấn rời đi mong ước cũng như nó.

Đứng dậy tính tiền xong Khải Minh hướng Công Viên mà bước đi, trên đường dòng người qua lại, những cặp đôi đi chơi, những gia đình sum vầy cười đùa vui vẻ làm cậu ta lòng như nặng trĩu, cảm giác cứ như là thiếu một thứ gì đó rất lớn lao.

Cậu ta hỏi lòng mình rằng mình đã làm gì sai, không từ nhỏ đến lớn mình chưa làm gì quá đáng mà, sao ông trời bắt công thế, cậu ta không ăn chơi, không rượu bia, không thuốc lá, không đập đá, những chất cấm càng không, vì thế đến giờ vẫn không có người yêu, 23 tuổi rồi còn gì vẫn chưa yêu ai, vì lí do duy nhất, nghèo, hazz.

Còn về cuộc sống thì hay giúp đỡ người khác, xong nhận được gì sự bất công của xã hội, và sự khinh thường của lớp đẳng cấp cao trong xã hội.

Vừa đi trên đường cậu ta vừa ngắm nghĩ lại cuộc đời của mình rồi vừa lẩm bầm.

""Chả nhẽ làm người tốt khó thế sao!""

Đi một lúc cậu ta cũng tới công viên, tìm một băng ghế đá ở góc vắng vẻ ngồi xuống nhìn ánh trăng, trên mặt mang một nỗi buồn khó tả, cậu nghĩ về những tháng ngày vui vẻ ở quê, những tháng ngày tuổi thơ ngây ngô cùng chúng bạn, những bữa cơm bên gia đình cùng cha mẹ.

Ngồi được một lúc bỗng bất ngờ.....

"Bùm!.... bùm!..."

Trên bầu trời những đợt pháo hoa đẹp để đến mê người.

"Chúc mừng năm mới,... chúc mừng năm mới,..." người bên đường vừa ngắm pháo hoa vừa chúc nhau tươi cười vui vẻ.

Duy chỉ có một người từ đầu đến giờ vẫn ngồi một chỗ trầm tư không biết đang suy nghĩ gì, bất chợt có một tiếng hét.

"Cướp, có ai ko, cướp cướp,,,,!" có một cô gái tuổi chừng 20 vừa bị ngã xe đang đuổi theo một kẻ khả nghi, chạy thẳng về phía Khải Minh.

"Thằng nhóc kia tránh ra!" tên cướp hướng về Khải Minh la lên.

"Con m* nó tao ngồi đây có tội tình gì?" Khải Minh uất ức nói.

"Thôi ko làm người tốt chắc không được rồi." Khải Minh hướng về phía tên cướp.

"Tránh ra!" tên cướp chạy tới Khải Minh la lên.

Khải Minh không có võ nhưng vẫn biết sơ sơ chút võ nhờ biết tài học lên, tên cướp chạy đến cậu ta sắp lá cà đánh nhau như 2 thằng trẻ trâu, méo dùng võ (biết đâu mà dùng học lên làm sao dùng được) Do lí do cậu ta không sợ đau hay sau ấy nên tên cướp bị hạ.

Có thể nỗi đau thể xác không bằng nỗi đau tinh thần, nên ý chí kiên cường mới thắng được tên cướp, với lại đang buồn bức cuộc đời nên có thứ hả giận ngu gì ko xả, một người với chiều cao 1m65,50 kg đánh một tên cướp to hơn mình một chút năm lần, nghĩ xem cậu ta đang bức cỡ nào.

"Cô gái túi của cô nè." Khải Minh cầm túi xách quay về phía cô gái trả Cho cô ta.

"Cảm ơn anh không có anh em không biết làm gì nữa." Cô gái nhận túi xách trên mặt vẫn còn nước mắt chưa kịp lao.

"Không có gì, thấy chuyện bất bình ra tay tương trợ mà." Khải Minh vừa nói vừa nhìn xung quanh khinh bỉ, tại sao ư vì đây là Công Viên và đang tết, có rất nhiều người, vậy mà chả ai giúp cả, chả hiểu tình người đâu hết rồi.

Lo mãi mê nói chuyện không để ý tên cướp, lúc này hắn đứng dậy rút dao ra đâm vào sau lưng Khải Minh.

"Súc sinh cho mày lo chuyện bao đồng nè." tên cướp la lên đâm Khải Minh xong bỏ chạy về đám đông trốn mất.

Về phần Khải Minh cậu ta đang đứng đó định tán gái thì thấy sau lưng đau đớn kịch liệt, rồi từ từ mất sức dần dần mất đi ý thức.

"Anh gì ơi, anh có sao ko." cô gái đáng vẻ lo lắng nhìn Khải Minh.

"Alo! Cho một xe cứu thương đến Công Viên xx." một người dân nào đó gọi điện.

"Con m* nó sao mày không cầm dao ngay từ đầu cho tao biết, hic đang định tán gái chưa kịp hỏi tên nữa, mình còn là xử nam mà, bắt công quá đi, nếu cho ta sống một lần nữa ta méo quan tâm gì nữa đâu."

\$\$\$\$\$\$\$\$\$((((((\$\$\$\$\$\$))))))\$)

Qua một thời gian chả biết bao lâu 1 năm, 10 năm, 100 năm, ngàn năm, vạn năm,,,,..... có một linh hồn trôi nổi vô định trong thời không vũ trụ, trong tình trạng ngủ say, nếu ko chắc phải tự tử quá, đây là linh hồn của Khải Minh và nghĩ ra sao nếu một ngày nào đó bạn bị quăng ra một nơi xa xôi chả có gì ngoài bạn và dòng chảy không thời gian.

*Thiên Tinh Cầu, Huyện Thanh Đại Lục, Nam Việt Quốc, Thanh Dương Thành

Dương Gia, tại một phòng nhỏ có một thiếu niên thân thể gầy gò, ốm yếu tuổi khoảng 16, đang chậm rãi mở mắt dậy.

"Đây Là đâu,và ta là ai."

Bỗng một luồng kiến thức xâm nhập vào đầu cậu ta, cảm giác một con đầu đón ập vào làm cậu ta kêu lên một tiếng "A" rồi bất tỉnh.

Sau một Lúc lâu cậu ta tỉnh dậy.

"Con m* nó vậy mà mình lại Xuyên Không." Khải Minh ngơ ngàng.

(mọi người ủng hộ nha, truyện đầu tay của ta)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Dương Gia Tam Thiếu Và Hệ Thống Toàn Năng Hóa

Nguyên là cậu được Xuyên Không vào Thiếu Niên vừa chết có cùng tên, thiếu niên này là Tam Thiếu Gia của Dương Gia, phụ thân là Gia Chủ, Mẫu Thân ấy trong Ký Ức của chủ cũ không rõ, có một Đại Ca một Tỷ Tỷ điều là Thiên Tài, Đại Ca Dương Phong trước đây là một thiên tài của Thành Thanh Dương có Tu Vi Trúc Cơ Thất Tầng, do một lần bị một đám Hắc Y Nhân truy sát, thoát chết nhưng bị phế Đan Điền, linh căn, từ một thiên tài trở thành phế vật. Nhị Tỷ thì là một Luyện Đan Sư hiện tại đạt tới Tam Phẩm, còn về hắc cũng đã từng là một thiên tài, đạt cảnh giới Luyện Thể Cửu Tầng ở Tuổi 15 được xưng là Yêu Nghiệt.

Trong một lần đi lịch lãm với Diệp Ánh Tuyết thì gặp phải một yêu thú Tam Giai, vì che chở cho Ánh Tuyết mà bị trọng thương cảnh giới bị lùi xuống Tội Thể Tam Tầng và mãi mãi không tiến cấp được.

"Hazz! đi đâu cũng có số khổ, cậu ta ngồi đó trách cứ nhân sinh."

"Tên Phụ Thân này cũng tốt đấy nhỉ, Gen quá đỉnh sinh con toàn là Thiên Tài."

Phụ Thân hắc tên là Dương Hùng, Gia Chủ của Dương Gia, mà Dương Gia là một trong Tứ Đại Gia Tộc, 4 Gia Tộc lớn nhất của Thành Thanh Dương, 4 Gia Tộc gồm Dương Gia, Diệp Gia, Lý Gia, Hạng Gia, sức mạnh, tài chính 4 Gia Tộc ngang nhau.

Đang ngồi xem xét lại ký ức thì có tiếng đẩy cửa, một thân ảnh bước vào, nhìn sơ qua là một thiếu nữ khoảng 16 tuổi mặt rất xinh đẹp thuần khiết, đáng về cực kỳ xinh đẹp, khiến bất kì nam nhân nào nhìn thấy nàng đều phải rung động.

"Huynh tỉnh rồi à, còn chỗ nào không khỏe không?" một giọng nói ôn nhu vang lên.

"A, ta không sao, đỡ hơn nhiều rồi." Khải Minh trả lời có phần lúng túng.

Còn về nàng, tên là Diệp Ánh Tuyết, Nhị Tiểu Thư Diệp Gia từ sau chuyển đi vào son mạch đến nay nàng cảm kích Khải Minh và có tình cảm nên đến đây ở luôn, nàng ở Dương Gia còn nhiều hơn ở Gia Tộc mình.

Thấy không khí có phần lúng túng hắc bắt đầu tìm lí do.

"Ta còn cảm giác hơi không khỏe nàng ra ngoài trước đi."

"Ta thấy huynh hôm nay hơi lạ nha, được rồi ta đi thông báo cho Phụ Thân Huỳnh, sau này đừng có đại mà ăn loại quả mình không biết, may mà không sao, có biết ta lo lắng thế nào không." nàng nói mà vẻ mặt có hơi buồn cứ như sắp khóc đến nơi.

"Haha không có lần sau đâu, ta sẽ cẩn thận hơn." hắc uy khuất mình có làm gì đâu.

Nguyên do chủ nhân thân thể này lên tây thiên là do ăn một loại Linh Dược có thể khôi phục Căn Cơ, xác xuất thấp chỉ năm phần nếu luyện thành đan thì tăng được bảy phần, hắc không thèm nghe lời khuyên, trực tiếp ăn Linh Dược thế là..... có ta ở đây, mẹ nó ngu méo tả được.

Thật ra cũng một phần là do chủ cơ thể này muốn khôi phục lại Căn Cơ nên mới nóng vội như vậy.

"À, vậy ta đi nhé bên ngoài có người đẩy cần gì cứ kêu họ." Ánh Tuyết nói rồi bước ra ngoài, còn dận dò người bên ngoài cái gì đó.

Giờ phút này hắc trầm tư không biết nghĩ về tương lai tiếp theo như thế nào, chỉ có một điều chắc chắn là thế giới này sử dụng thực lực để nói chuyện, khi người có đủ sức mạnh thì nói gì người khác cũng phải nghe, cũng như muốn làm gì thì làm, cũng giống ở địa cầu sử dụng tiền để nói chuyện, tiền không mua được tất cả, mà có thể mua được gần hết.

Còn hiện tại hắc đang đau đầu vì thân xác này là một phế vật, phế vật không tu luyện được thì chả làm được gì cả.

"Không, tại sao số tui đi đâu cũng đen thế này. hắc than vãn..."

Được một lúc lâu hắc bình tĩnh lại, hắc nghĩ nhân vật chính nào Xuyên Không mà chả có quà, không có kinh mạch tốt thì chí ít có công pháp gì đó, thậm chí có khi còn có hệ thống gì gì đó nữa, hắc từng đọc truyện YY một thời gian cho nên biết rõ nhân vật chính lúc nào cũng bá, và đó được gọi là sự thiên vị của tác giả.

"Hệ Thống mở ra, úm ba la Hệ Thống, hủ hủ,....." hắc gào thét làm đủ mọi động tác để xem có Hệ Thống không, nhưng làm hắc thất vọng là cả ngày trời chả có cái mô tê gì.

"ọt ọt....."

Được một lúc bụng hắc bắt đầu kêu.

""Thôi kiểm cái gì ăn đã."

Nói rồi hắn đi xuống nhà bếp kiểm cái bỏ vào bụng.

""Ôi bánh gì mà cứng lắm thế, cắn một cái là muốn gãy luôn răng của ta rồi."" hắn vừa cầm 2 chiếc bánh nếp vừa ăn vừa lẩm bẩm.

< Đỉnh, phát hiện có năng lượng, đang tiến hành thôn phệ! >

< Đỉnh, đủ điều kiện để khởi động! >

< Đỉnh, đang xác nhận thể giới, đang cập nhật thông tin, xác nhận Ký Chủ, bắt đầu dung hợp, cường chế dung hợp, tái tạo dung hợp 1%...10%.....50%....99%.100% dung hợp hoàn tất. >

< Đỉnh phát hiện Ký Chủ linh căn cơ thể bị tổn hại tiến hành chữa trị và tái tạo lại 1%...10%....50%....99%.100% hoàn tất. >

< Đỉnh Hệ Thống Toàn Năng Hóa xin chào Ký Chủ! >

Nguyên một tràng âm thanh như của máy móc làm cho hắn ta đứng ngây ngốc ở đó, một lát sau mới ổn định lại hỏi, người là Hệ Thống, Hệ Thống như trong truyện ta từng đọc.

< Vâng Ký Chủ! > Hệ Thống đáp.

""Ha ha không ngờ ta cũng có Hệ Thống, người tên Hệ Thống Toàn Năng Hóa đừng bắt ta phải học Hóa Học nhé, ta ghét môn Hóa.""

— —

Hệ Thống giải thích:

< Toàn Năng Hóa là có thể biến hóa mọi thứ,tạo hóa các thứ.... vv....Không phải Hóa Học. >

""À à biết rồi, vậy người có công năng gì. hắn thấy xấu hổ bèn hỏi.""

< Hệ Thống có chức năng tu luyện kiểu cây quái lên cấp, có Thương Thành hay Cửa Hàng, còn nhiều chức năng khác nữa Ký Chủ chưa đủ quyền hạn để biết. >

""Vậy Hệ Thống người được ai tạo ra vậy, ta có thể trở về Trái Đất không?""

< Ký Chủ chưa đủ quyền hạn để biết. >

@@

""Vậy sao sử dụng Hệ Thống đây?""

< Ký chủ chỉ cần ý niệm giao diện là được, mọi thứ đều được thực hiện trên giao diện. >

Giao Diện:

Tên:Dương Khải Minh.

Chủng Tộc:Nhân Loại.

Tuổi:16

Huyết Mạch:Không.

Tu Vi: Tội Thể Tam Tầng.

Công Pháp:Không.

Thần Thông:Không.

Vũ Khí:Không.

Chiến Thú:Không.

Chiến Thần:Không.

Trang Bị: Không.

Thê Từ:Không.

Tinh Lữ:1.

Điểm Tích Lũy:0.

Bạc:0.

Vàng0.

Linh Thạch:0

Nguyên Tố Linh Căn:Hoả Hệ, Lôi Hệ, Băng Hệ, Thổ Hệ, Kim Hệ, Âm Hệ, Phong Hệ, Mộc Hệ, Thủy Hệ, Quang Hệ.

""Con m* nó Ngưu Bức dữ vậy 12 Nguyên Tố.""

""Có Hệ Thống ca sẽ trở thành Cường Giả Đỉnh Tôn ha ha.""

< Ký Chủ có một Đại Lễ Bao có muốn mở hay không. >

""Mở, có ngu mới không mở, quà miễn phí mà không mở chắc đầu óc có vấn đề.""

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Phần Quà

< Ký chủ có muốn mở Đại Lễ Bao không?> âm thanh lạnh nhạt không chút cảm xúc của Hệ Thống vang lên.

"Có! " Khải Minh trả lời trong vui sướng và hồi hộp.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ nhận được: Luyện Thể Quyết, Huyền Băng Kiếm, Huyền Băng Kiếm Pháp, Thần Nhãn, Sáo Trang Ánh Trăng, Một lần quay thưởng miễn phí, lộ exp sơ cấp 5*, điểm tích lũy 1000, Bạc 100.

Tất cả đã được chuyển đến kho đồ mời ký chủ kiểm tra. >

Khải Minh niệm mở giao diện nó liền xuất hiện ngay chỗ khai minh, vẫn là giao diện lúc trước mà hệ thống làm như trò chơi game online của kiếp trước.

Giao diện có màu xanh dương, khoảng 60 inch có nhiều ô chức năng khác nhau, góc bên trái là thông tin nhân vật, một số ô thì vẫn còn màu đen, chỉ có ô cửa hàng, quay thưởng, nhiệm vụ và kho đồ là mờ, cậu ta ấn vào kho đồ và thấy nó hiện lên một bảng với 90 ô vuông xếp thành 9 hàng ngang và 10 hàng dọc.

Nhìn lên góc trên cùng bên trái thì thấy một thanh kiếm màu bạc, một bộ quần áo, 2 cuốn công pháp ở 2 ô và lộ màu xanh lá đang ở ô kế tiếp.

Cậu ta xem thông tin.

Luyện Thể Quyết: phẩm chất Thiên cấp, giúp chủ nhân tu luyện công pháp này nâng cao thể lực, lực lượng, giúp cơ thể dễ dàng hấp thu linh khí hơn.

Huyền Băng Kiếm: phẩm chất Huyền cấp được làm từ Băng Linh Thạch bí ẩn không rõ nguồn gốc, chứa sức mạnh hàn khí.

Huyền Băng Kiếm Pháp: phẩm chất Huyền cấp, khi kết hợp với Huyền Băng Kiếm tạo ra sức mạnh ngang Địa cấp.

Thần Nhãn: giúp ký chủ nhìn ra tu vi người khác, kể cả yêu thú, công dụng của linh dược, đồ vật, các thứ khác. Yêu cầu không quá ký chủ 5 Đại Cấp.

Sáo Trang Ánh Trăng: phẩm chất Thiên cấp, giúp người mặc nó chịu được công kích không quá 2 cảnh giới với đối thủ, hiệu ứng toả sáng Lung Linh dưới ánh trăng, mê hoặc người nhìn thấy.

Lộ exp sơ cấp: mỗi lộ 500 exp.

< Đỉnh, ký chủ có muốn học 2 bộ công pháp không? > Hệ Thống hỏi, lại giọng lạnh nhạt đó vang lên.

"Có" Khải Minh trả lời, vừa dứt lời một đoạn ký ức không lồ ập vào não hải hần, làm hần choáng váng.

Sau một lúc hắn nói.

"Tăng tu vi cái đĩa, dùng lọ exp!" Khải Minh nói mà vẫn còn ôm đầu mặt nhăn nhó.

< Ký chủ dùng bao nhiêu lọ? > hệ thống hỏi.

"Dùng hết đi!" lúc này cậu ta đã đỡ hơn.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ nhận được 2500 exp! >

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ thăng cấp. >

< Đỉnh, chúc mừng.....>

< Đỉnh chúc mừng Ký chủ thăng cấp Tội Thể Cảnh Sát Tầng Đỉnh Phong. >

Hắn mở giao diện ra xem.

Tên: Dương Khải Minh, Chủng Tộc: Nhân Loại, Tuổi 16.

Tu Vi: Tội Thể Cảnh Sát (Tu vi cần lên cấp 99,99%)

Huyết Mạch: Không.

Công Pháp: Luyện Thể Quyết, Huyền Băng Kiếm Pháp.

Thần Thông: Không.

Vũ Khí: Huyền Băng Kiếm.

Chiến Thú: Không.

Chiến Thân: Không.

Trang Bị: Áo Trang Ánh Trăng.

Thê Tử: Không.

Tinh Lũ: 1.

Hệ Nguyên Tố: Hỏa.....

Điểm Tích lũy, 1000.

Linh Thạch: không, Bạc 100 Vàng 0.

"Còn một lần quay thưởng nữa phải không? ta muốn quay!" Khải Minh nói với giọng hồi hộp.

< Đỉnh, xác nhận quay thưởng! >

Hệ Thống vừa nói xong hắn thấy một chiếc đĩa hình tròn, đường kính khoảng 50 cm, có 10 ô, 5 ô nghi là chúc bạn may mắn lần sau, các ô còn lại là.

Một Ly trà sữa

Một chai nước suối 500 ml

Một Vũ khí Hoàng cấp ngẫu nhiên

Một combo Bùa Hộ Mệnh

Một lần quay thưởng lại.

Hắn nhìn xong lăm bằm.

"Vậy là tỷ lệ 50/50 à, mà mấy cái này có tác dụng gì, chả nhẽ đánh nhau đem nước ra chơi bọn kia à?" Khi hắn nhìn xuống dưới thấy bùa với vũ khí, nhẹ gật đầu vì cái này còn dùng được.

Hắn bấm vào ô quay thưởng và chiếc ô chạy, 1 vòng, 10 vòng, 90 vòng, gần đến 100 vòng thì nó mới chậm dần, đến vòng thứ 100 thì nó dừng hẳn ngay ô chúc bạn may mắn lần sau, hắn đang định chửi vì bắt hắn này giờ đứng cả buổi mà chả được gì, thì chiếc vòng quay tiếp thêm một chút qua ô Bùa hộ mệnh.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ nhận được combo bùa hộ mệnh gồm:

Bùa Đỡ Đòn

Bùa Xạ Thủ

Bùa Tăng Hình

Bùa Chạy Trốn

Bùa Thông Thái

Bùa Bạo Kích >

"Ay za xướng quá mà!" hắn yy tự sướng sau đó.

"Ta là vô đối, ta là vô địch,....." Hắn la om sòm, một lát sau cửa mở hắn quay đầu lại.

"Thằng nhóc con, làm gì mà la om sòm vậy, bị nặng quá ầm đầu rồi sao,..... " Hắn bị xỏ một tràng đứng ngo ngác giả tạo một bộ mặt ngây thơ.

Người bước vào là phụ thân hắn Dương Hùng gia chủ Dương gia, ông ta khoảng 45 46 tuổi gì đó khuôn mặt chữ điền, Cao lớn cơ bắp cuộn cuộn nhìn thật dũng mãnh, nhìn cũng đập trai (đúng là cha nào con nấy mà) Khải Minh dùng Nhân Thuật

Tên: Dương Hùng

Tuổi:45

Tu Vi: Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng

Hệ Nguyên Tố: Phong, Thổ

Thê Từ:??

"Con xin lỗi phụ thân!" hắn trả lời khuôn mặt có phần áy náy.

"Thôi không sao là được rồi, khỏe hơn chưa?" Hắn hỏi mà khuôn mặt bình tĩnh có vài nét lo lắng xen lẫn vui vẻ không giấu được.

"Dạ con đỡ rồi!" hắn trả lời trong lòng có chút cảm động.

"Vậy con nghỉ ngơi đi, ta có chút việc!" ông ấy nói xong nhìn Khải Minh lần nữa rồi bước ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Tìm Hiểu Và Gây Sự Với Hệ Thống

Sau khi Phụ Thân hắn đi hắn nằm trên giường, suy nghĩ về cuộc đời, về tương lai, con đường sau này cần phải đi, được một thời gian hắn bèn hỏi Hệ Thống.

"Hệ Thống, sau này ta phải làm thế

nào?"

< Hệ Thống không biết Con đường của ký chủ, ký chủ phải tự chọn chứ! > Hệ Thống trả lời vẫn vô tư như ngày nào.

"Chỉ ít, Cho ta biết thế giới này một chút chứ?" Khải Minh bèn hỏi.

< Ký chủ muốn hỏi gì? >

"Tất tần tật!" Khải Minh trả lời.

"Vâng: Nơi đây có tên là Thiên Tinh Cầu, hành tinh lớn gấp trăm lần trái đất, thuộc hệ Hắc Quang, Dải Ngân Hà ZX dưới sự cai quản của Thần Sáng Tạo, cách Trái Đất 1 tỷ tỷ năm ánh sáng.

Trên Thiên Tinh Cầu có 6 Đại Lục lớn là:

Thiên Huyền Đại Lục

Thiên Yết Đại Lục

Thiên Tôn Đại Lục

Hằng Sư Đại Lục

Huyền Thanh Đại Lục

Đông Hải Đại Lục.

Các Đại Lục rộng lớn vô cùng, có các quốc gia ngự trị, những ngọn núi cao trót vót đến tận mây xanh, những đồng bằng trù phú xanh xao, đặc biệt nhất là những khu rừng, những mê vực, những thâm lâm rộng lớn được xem là sự nguy hiểm cũng như nơi khai thác tài nguyên, nguyên liệu dùng để tu luyện và sinh hoạt đối với nhân loại, và nơi đây cũng tồn tại những yêu thú từ yếu nhất, đến những yêu thú mà cường giả mạnh nhất của nhân loại, cũng phải chịu thua.

Cũng là nơi tồn tại số Linh Dược khổng lồ cho nhân loại, đặc biệt nhất là nhân loại của Tinh Cầu này mới chỉ khám phá khoảng 10% khu vực rừng, mê vực, thâm lâm của toàn bộ hành Tinh.

Nơi bí ẩn nhất chính là Đông Hải Đại Lục chiếm với 97% diện tích là biển, còn lại là các đảo và quần đảo, con người chỉ mới khám phá 1% khu vực này.

Dân số của Tinh Cầu này tồn tại khoảng 100 tỷ tỷ.... triệu dân, do sự di chuyển giữa các Đại Lục với nhau bị ngăn cách bởi những khu rừng rộng không biết được,

cùng với hằng hà sa số những mối Nguy hiểm nên số lượng dân cư vẫn là dấu chấm hỏi.

Quốc Gia ký chủ đang ở có tên là Nam Việc Quốc, thuộc Huyền Thanh Đại Lục, một quốc gia nằm trung ở phía nam, có lịch sử hàng ngàn năm với hoàng đế hiện tại là Lê Hoàng Long được sự hậu thuẫn của Lê Gia Một trong Bát Đại Gia Tộc lớn nhất của Nam Việc Quốc.

Nam Việc Quốc: phía bắc giáp Đế Quốc Hoa Trung, phía tây bắc giáp La Mã Tây Quốc, phía tây nam giáp Tây Dương Quốc, phía nam giáp Phong Nam Quốc, phía đông giáp Mê Vực Sâm Lâm bên kia Mê Vực Sâm Lâm là 1 phần Đông Hải Đại Lục.

Dân Cư Nam Việc Quốc được các cường giả ước định khoảng trên 10 tỷ người.

Ký chủ đang ở Thành Thanh Dương, các gia tộc trong thành chắc ký chủ có lẽ biết rồi. >

"Hazz, không ngờ cái nơi này rộng lớn như thế ấy!" Khải Minh nhìn lên trời nói.

"Ê này Hệ Thống?"

< Gì, hỏi lạ đi ta còn đi ngủ? > Hệ Thống ngán ngẩm trả lời.

"WT..... Có vụ này luôn á, Hệ Thống cũng ngủ nữa?" Khải Minh thắc mắc hỏi.

< Bộ là Hệ Thống là không được ngủ sao, máy móc còn phải nghỉ để nguội nữa là! > Hệ Thống khinh bỉ trả lời.

"Sao ta thấy người gắt vậy, lúc đầu người có vậy đâu?" Khải Minh hơi chút tức giận.

< Do lúc đầu Hệ Thống không đủ năng lượng nên ở chế độ tiết kiệm năng lượng, giờ đủ rồi rảnh thì chửi nhau chơi! > Hệ Thống nói làm Khải Minh đéo biết nói gì luôn.

Khải Minh:.....

< Lời khuyên của Hệ Thống là ký chủ mau đi cày quái tăng cấp, rồi đi kiếm chỗ lớn lớn "chọc vào chơi" > Hệ Thống mĩa mai.

"Chọc cái củ lìn, người tưởng ở đây gây chuyện rồi xin lỗi rồi là xong sao, đây là bảo ta đi chết đấy, người không sợ ta chết sau." Khải Minh phản bác, tới lúc Hệ Thống phản rồi sau.

< Ký chủ có thể cho là Hệ Thống muốn như vậy, còn việc ký chủ chết là do ký chủ không có năng lực, ký chủ xong thì Hệ Thống ngủ vài ngàn năm rồi đi tìm ký chủ khác dễ ợt, đồ nhát cây, chết một lần rồi còn sợ. > Hệ Thống khinh bỉ.

"Hệ Thống khôn nạn, cái Hệ Thống nào cũng như vậy sao?" Hấn nghĩ đến vài chuyện hệ thống trước đây thì thấy thật đúng vậy, cái Hệ Thống nào cũng chung một đặc điểm, không hút máu Ký chủ của nó thì cũng bắt ký chủ nó làm này làm kia.

< Chửi nè, em Lôi đánh nó! > Hệ Thống vừa nói xong.

"xẹt..... xẹt..... đừng...."

"a....." Khải Minh thò ra một ngum khói đầu tóc dựng lên bốc khói, quần áo cháy đen nhìn thật là thảm.

"Hệ Thống rốt cục ai tạo ra ngươi vậy?" Khải Minh cố nén tức giận hỏi (Main nhà ta biết chơi không lại nó nên không cãi với nó nữa cho mệt)

< Thần Sáng Tạo tạo ra ta! > Hệ Thống trả lời với giọng lạnh lùng.

"Thần Sáng Tạo là ai?" Khải Minh hỏi tiếp.

< Thần Sáng Tạo là người tạo ra ta, ngươi, thế giới này,..... vân vân và mây mây ông ta muốn làm gì thì đừng mơ cản được.>

"Nghe cứ như là Tác Giả vậy nhỉ?" Khải Minh nhú mày hỏi.

< Ngươi cứ cho là như vậy đi! > Hệ Thống đáp.

"Vậy cũng được luôn, à mà ngươi muốn ta chọn tương lai sau này à." Khải Minh thắc mắc hỏi.

Hệ Thống:< Ừ >

"Vậy ta muốn chọn một cuộc sống bình thường, cưới vợ sinh con, đi làm ăn rồi ngủ vậy thôi." Khải Minh mơ mộng nói.

"Tại Sao?" Hệ Thống hỏi.

"À thì ngươi nói cứ cho Thần Sáng Tạo Sáng Tác gì gì đó là tác giả đi, thì ta muốn an toàn nhất là yên lành một chút cuộc sống bình thường thôi, gặp ngay tên tác giả chuyên nghiệp còn sống đỡ một chút, ngay tên lấy thì ăn hành sml, ngay tên nghiệp dư thì một ngày nào đó chán, không bỏ rơi ta cũng tìm li do lãng nhách nào đó cho ta đi đòi để kết thúc truyện là xong." Khải Minh cho ra một đồng lí luận.

Hệ Thống:.....

< Trí tưởng tượng bay xa! > Hệ Thống khen ngợi có mùi chỉ trích.

< Yên tâm đi, có ta rồi méo thay đổi được đâu đợi ăn hành đi con! > Hệ Thống chăm chọc.

"Con m* nó lúc nào nhân vật chính cũng khổ, thôi ta ngủ đây." Khải Minh tức giận nhảy lên giường.

< Ký chủ chuẩn bị đi sắp đến đại hội tông tộc rồi đấy! > Hệ Thống uể oải đáp. Từ lúc gây sự với Khải Minh, Hệ Thống không còn nói giọng cứng nhắc như mấy móc nữa, mà cứ như một tên Trung niên sống vạ năm vậy.

"Ừ biết rồi, để ta ngủ, mai tính." Nói rồi Khải Minh lăn ra ngủ khò khò một giấc tới sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Con Đường Thăng Cấp

"Xẹt..... Xẹt..... đừng.. " một tia sét bổ xuống ngay phòng Khải Minh, lên ngay người cậu ta.

"Mẹ nó, chuyện gì vậy?, đau chết lão tử rồi."

Khải Minh thức dậy vẫn còn ngỡ ngác, phun ra một ngum khói.

< Do ta báo thức đấy! > Hệ Thống lên tiếng.

"Lần sau ngươi có thể báo thức kiểu khác được không?" Khải Minh uất ức nói.

"Được, vậy lần sau muốn ta nướng ngươi hay đóng băng ngươi đây?" Hệ Thống trả lời mang theo ý trêu chọc.

"Thôi, ta chịu thua, người muốn làm gì thì làm!"

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến: Đạt Top 3 trong đại hội tông tộc. Phần thưởng: thăng 1 cấp, Quý kiếm, kinh nghiệm đan 5* lợ, Công Phong tuyệt kỹ, 1 lần quay thưởng, 100 Linh Thạch Hạ Phẩm;

Thất bại: Hạ 1 Đại cấp, Thu sạch tiền.>

"Có nhiệm vụ rồi à, thôi đã chơi thì theo thôi, giờ thắng cái đã!" Khải Minh chán nản nói.

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Lạnh lùng

Hướng dẫn nhiệm vụ; từ đây đến đại hội tông tộc lạnh lùng với Diệp Ánh Tuyết; Lý do: Do Hệ Thống thích, ý kiến gì thì hỏi em lời. Thời Hạn 3 Tháng, 3 tháng nữa Dương gia gia tộc tổ chức Đại hội tông tộc.

Phần thưởng: 1000 bạc, Thất bại: ăn 81 đạo Thiên Kiếp từ em lời. >

"Trời....."

"xẹt..... xẹt..... đùng....." lại ăn lời điện.

"Ta có làm gì đâu chứ?" Khải Minh ủy khuất, sáng sớm bị ăn lời chưa nói gì đi, vừa kêu trời cũng ăn lời.

< Thì chả phải người kêu trời sao, đó là trời trả lời lại người đấy! > Hệ Thống trả lời như đúng rồi. (mà hình như là thế thì phải a)

Khải Minh:.....

Từ xa xa Ánh Tuyết đi lại, hôm nay nàng mặc một bộ đồ màu xanh lam cộng với ánh nắng và chút hơi Sương buổi sớm làm nàng nổi bật. Nàng có vóc dáng người nhỏ nhắn dễ thương, làn da trắng như tuyết, khuôn mặt thì khuynh quốc khuynh thành, bảo đảm 1 2 năm nữa ai ở cạnh nàng thì sắc định khổ sở với bọn công tử không có não rồi.

"Huynh dậy rồi à, mà quần áo huynh sao cháy hết thế?" Ánh Tuyết hỏi mà trên mặt có nét lo lắng.

Hiện tại nhìn Khải Minh chỉ có chữ Thảm, Siêu Thảm, mình mẩy tả tơi da thì bị đen thui, không phải cái tạo lại cơ thể thì xác định có thịt nướng rồi, áo thì tả tơi chỉ còn lác đác vài mảnh vải, quần còn nguyên chỉ rách vài lỗ ở đầu rồi, tóc tai bù xù, thảm hơn cả tên ăn mày.

"Sáng ra đường bị trời đánh ấy mà, nàng về đi ta còn mệt không tiếp khách." Khải Minh lạnh lùng nói xong bỏ đi vào trong phòng kiểm đồ thay, bỏ mặc Ánh Tuyết đứng bên ngoài ngơ ngác, một lát sau nàng bỏ đi trên khuôn mặt có 2 hàng nước mắt chảy ra, đây là lần đầu tiên Khải Minh đối xử với nàng như vậy hỏi sao nàng không khóc.

Thay đồ xong Khải Minh bước ra Ngoại viện Dương gia, đi loanh quanh hồi lâu, đa số kiến trúc được làm theo phong cách cổ trang mà Khải Minh hay xem trên phim kiếp trước, chỉ có khác một điều là tất cả điều rộng hơn, lớn hơn và Cao hơn.

Loanh quanh một lúc hần trở về nội viện, đảo qua đại sảnh rồi đến phòng Phụ Thân hần, có một điều hần thắc mắc này giờ là, "Nhân vật phản diện đâu hết rồi, ca đi cả ngày mà chưa thấy mặt thằng nào?" chỉ nghe Hệ Thống nói một câu là < chưa tới lúc >, hazz thật ra là bọn chúng đi luyện tập cho đại hội tông tộc rồi, đâu có rảnh như tên này đi lòng vòng chơi.

Bước tới phòng Phụ Thân hần thấy Phụ Thân đang đọc sách thì lại gần nói,

"Phụ Thân, người khỏe!" ông ta không nói gì chỉ gật đầu rồi cúi mặt đọc sách tiếp.

Được một lúc lâu ông ta mới lên tiếng,

"Tại sao con làm Tuyết nhi khóc!" ông ta nhìn Khải Minh đợi câu trả lời.

"Con có lý do của con, không thể nói!" Khải Minh đáp.

"Vậy con tới tìm ta còn chuyện gì nữa không?" ông ta nghiêm giọng hỏi.

"Dạ, con muốn ra ngoài lịch lãm!" Khải Minh nói với ánh mắt cầu xin.

"Không được, nguy hiểm lắm lần trước...." Ông ta lên tiếng can ngăn.

"Con sẽ cẩn thận mà, cho con đi đi!" Khải Minh lên tiếng này nỉ.

"Không, là không, lần trước xem chút ta mất con, lần này muốn đi nữa à." ông ta giọng kiên quyết.

.....

Sau một buổi chiều này nì, nào là người xin, người không cho đủ kiểu, cho đến Khải Minh dùng tuyệt chiêu nào là được cường giả bí ẩn nhận làm đệ tử, nào là bla bla,..... cuối cùng hắn cũng được đi.

Sáng sớm hôm sau hắn lên đường, địa điểm là U Minh Sâm Lâm, phía bắc Thanh Dương Thành khoảng 50 dặm.

U Minh Sâm Lâm có diện tích khoảng ngàn dặm, là một trong 20 sâm lâm lớn nhất Nam Việt Quốc, có 3 toà thành xung quanh Sâm Lâm để ngăn cản thú triều gồm U Minh Thành, Thủy Lan Thành, Đại Nam Thành và có vài trăm thành trấn nhỏ khác phân bố xung quanh Sâm Lâm, chủ yếu cung cấp Đan Dược, Vũ khí cho các Dong Binh Đoàn, Các Tông Môn, Tu Chân giả vào đây săn bắn, rèn luyện, lịch lãm,.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: U Minh Sâm Lâm

Đi suốt bảy ngày Khải Minh cũng tới được Sâm Lâm, hắn ta đi vào một trấn nhỏ gần đó để mua một số đồ, thật ra chủ yếu là đi chơi, thăm quan. (Main nhà ta rảnh thật nhì)

Trấn này có tên là Thanh U trấn, nằm bên rìa sâm lâm cách sâm lâm khoảng 3 dặm, trấn cũng không quá lớn cũng không quá nhỏ, cư dân chủ yếu là các tán tu, dong binh đoàn và một số thế lực của gia tộc, Tông môn khác.

Thành trấn tuy nhỏ nhưng có đủ các loại vũ khí, đan dược, linh dược,..... chủ yếu là được các tán tu thám hiểm sâm lâm mang ra bán.

"Nơi đây náo nhiệt thật nhì!" Khải Minh ngó dáo dác xung quanh nói.

"Ta nghĩ ta nên tìm một dong binh hay đoàn đội nào đó đi chung, gợi ý cho ta nên tìm ai đi hệ thống." Khải Minh vừa đi vừa thăm hỏi Hệ Thống.

< Ta nghĩ ký chủ nên đi một mình, có ta rồi không cần lo đâu. > Hệ Thống trả lời mang theo giọng đầy Nguy hiểm.

Khải Minh không thèm nói chuyện với Hệ Thống nữa, nó nói vậy rồi còn cãi nữa là ăn Hành ngay, Khải Minh đi lòng vòng cuối cùng cũng mua được một số món, vài bộ đồ, chút Đan dược hồi sức và trị thương, một ít thực phẩm. Sau đó hắn ra khỏi trấn và phóng thẳng vào Sâm Lâm.

Vừa vào Sâm Lâm đập vào mắt hắn là một khu rừng âm u, cây cối cao tit mỗi cây chỉ ít cũng cả chục mét, cộng với các bụi rậm lâu lâu có tiếng thú gầm gừ, tiếng đau kiêu, tiếng đánh nhau,..... làm Khải Minh chợt toát mồ hôi, hắn nghĩ lần này vào đây không chết cũng thảm.

< Ký chủ vì lí do rèn luyện nên chức năng Thần Nhãn tạm thời khóa. > Hệ Thống lên tiếng làm Khải Minh giật mình.

Khải Minh bèn lắc đầu giờ không cãi nó được, bước theo con đường mòn vào sâm lâm, con đường tạo thành một đường rất dài đi thẳng vào trong, chắc hẳn do những người thám hiểm làm đây.

< Ký chủ, phía trước 10m bên trái, có một yêu thú! > Tiếng Hệ Thống lại vang lên.

Khải Minh lại gần thì thấy một con thỏ, nói là một con thỏ có lẽ không phải, hình dáng giống thỏ nhưng khác ở chỗ nó to đến 1m, hàm răng sắc nhọn và nó đang ăn thịt, đang ăn xác của một con vật nào đó.

"Giờ ta làm gì đây?" Khải Minh hỏi trong khi nhìn con vật kia.

< Ký chủ cứ xông lên và giết nó là được! >

Nghe Hệ Thống nói xong hắn ta lại gần, đem Hàn Băng Kiếm ra chém về con vật kia, con thú đang ăn thì chợt phản xạ né đòn tránh ra một bên nhìn Khải Minh nổi giận, nó đang khó chịu là đang ăn thì có một kẻ yếu hơn mình đánh lên.

Khải Minh đánh hụt thì lùi về sau cánh gác, vì hắn biết, hắn bị Hệ Thống chơi rồi.

Con vật đó sau khi nhìn Khải Minh một chút, thì thấy đối phương yếu hơn mình nên lao tới tấn công. Con thú này tên là Phong giác Thỏ, Yêu thú nhất giai sơ kỳ, bằng với cường giả nhân loại có tu vi luyện thể sơ kỳ, cảnh giới cao hơn Khải Minh (Khải Minh Tội Thể Cửu Tầng thăng cấp lúc trên đường đến đây) nên Khải Minh liền rơi xuống hạ phong. Một lúc sau Phong Giác Thỏ cho một cú đá trời giáng vào bụng Khải Minh làm hắn ta bay vào một cây cao gần đó phun ra một ngụm máu.

Phong Giác Thỏ không chịu bỏ qua tiếp tục tấn công, hắn liền sử dụng Huyền Băng Kiếm Pháp kiếm khí tung khắp nơi nhưng do cảnh giới thấp nên chỉ xây xác được một chút với Con Yêu thú kia.

Sau một hồi bị thương nặng hắn lấy tám Bùa Bạo Kích ra.

Bùa Bạo Kích công dụng: Bạo chết một đối thủ bất kỳ, Yêu Cầu không cao hơn người sử dụng 2 Đại Cảnh giới.

Hắn khóc không ra nước mắt, cái này là bảo vật đấy, đem đi giết yêu thú nhất giai làm hắn không nở a.

Mạng sống quan trọng hơn thế là hắn ném về phía Phong Giác Thố và bùm... chỗ Phong giác thú lao tới lúc này không còn gì, chỉ còn một vũng máu với một vết cháy đen.

< Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ ẩn "vượt cấp khiêu chiến " thưởng: Chức năng Bản Đồ LV1 >

< Đình, chúc mừng ký chủ giết chết một yêu thú nhất giai sơ kỳ nhận được 200 exp, 5 bạc, 1 điểm tích lũy. >

< Đình, chức năng Thần Nhãn đã được mở trở lại! >

"Vậy mà hoàn thành nhiệm vụ ẩn!" Khải Minh nói xong dựa vào gốc cây gần đó lấy một viên Đan dược hồi phục sử dụng.

Được một lúc cậu đỡ hơn thì vào cửa hàng tìm Bùa Bạo Kích lúc này để xem, xem xong cậu chửi Hệ Thống luôn.

"Mẹ nó, đem gia sản đi đốt mà!" Khải Minh chửi ầm lên.

Giá Bùa Bạo Kích trong Hệ Thống tới 10 triệu điểm tích lũy, còn các bùa khác cũng trên cả triệu điểm, Cậu kéo xem các mục khác thì đơ luôn, giá cả trong này chả ai theo nổi, Huyết Mạch mỗi cái đều có giá trên tỷ điểm, thậm chí có loại cả trăm tỷ.

Mà một điểm tích lũy đem đổi linh thạch thì tỉ lệ 1:1 với Linh Thạch cực phẩm, mà.

1 Linh Thạch Cực phẩm = 100 Linh Thạch Thượng phẩm, 1 Thượng phẩm = 100 Trung phẩm, 1 Trung phẩm = 100 Hạ Phẩm, 1 Hạ phẩm = 100 lượng vàng,

1 lượng vàng = 1000 lượng bạc.

Còn đổi điểm tích lũy với Hệ Thống thì với tỉ lệ 2 cực phẩm = 1 điểm.

Cái này phá sản cũng không đủ tiền a.

Điểm tích lũy không dùng tiền để đổi thì chỉ kiếm được từ việc săn giết quái, 1 con một điểm, vậy khi nào đủ 100 tỷ điểm đây.

"xet... xet... đừng..."

< Ý kiến không, ý kiến nữa đi! > Hệ Thống lạnh nhạt trả lời.

"Chó chết..." Khải Minh chửi lớn.

"xet.... xet... đừng!"

"Khốn nạn mà, Hệ Thống bắt nạt trẻ vị thành niên!"

"xet.... xet.... đừng..."

.....

Thế là từ xa lâu lâu người ta nhìn thấy những tia sét từ trên trời đánh xuống, và xen lẫn là những tiếng chửi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Tiểu Đội Hoa Việt

Một tháng sau.....

Ở đâu đó trong U Minh Sâm Lâm có một thiếu niên đang đuổi theo một yêu thú, nhìn kĩ thì con yêu thú đó là một con sói màu xám có tên là Ảnh Phong Lang yêu thú Tam giai trung kỳ, người đuổi theo không ai khác chính là Khải Minh, trước đây Khải Minh bị Hệ Thống lừa biết bao nhiêu lần, bị yêu thú đuổi giết thành quen, có một số chút nữa là tiền Khải Minh ta xuyên không lần nữa, Ảnh Phong Lang là một trong số đó, giờ cậu quay lại đây trả thù.

"Huyền Băng Trảm!" Khai Minh la lên tung kiếm, 2 đạo kiếm khí xẹt đến cắt đứt 2 chân sau của Ảnh Phong Lang.

"Haha, không ngờ chứ gì, ca đã bảo là sẽ trở lại rồi mà!" Khai Minh chạy tới, nhìn con yêu thú xong rồi vùng kiếm kết thúc sự sống của nó.

"Hazz, cực khổ một tháng cày cuốc!" Khai Minh nói xong mở băng Giao diện lên xem, trong một tháng này Khai Minh không biết ăn bao nhiêu "Hành" của Hệ Thống à, số lượng lời điện đánh xuống người Khai Minh thậm chí có thể thắp sáng một thành phố nhỏ, trong vài ngày luôn đầy chữ.

Tên: Dương Khai Minh, Chủng tộc: Nhân Loại, Tuổi: 16

Huyết Mạch: Không

Tu Vi: Trúc Cơ Cảnh Thất Tầng (86% lên cấp)

Công Pháp: Luyện Thể Quyết, Huyền Băng Kiếm Pháp.

Thần Thông: Thần Nhãn, Bản Đồ.

Vũ Khí: Huyền Băng Kiếm

Chiến Thú: Không

Chiến Thân: Không

Thê Tử: Không

Tinh Lữ: 1.

Hệ Nguyên Tố: Hỏa,..... Quang

Điểm tích lũy: 1560.

Vàng: 36, Bạc: 1565.

"Còn 2 tháng nữa tới Đại hội Tông Tộc rồi, đi cày thêm thôi." Khai Minh nói với vẻ chán nản.

Khai Minh cũng phát hiện là giết người số điểm tích lũy nhiều hơn giết quái nữa, số là lúc trước Khai Minh đang săn yêu thú thì có một tiểu đội dong binh khoảng 10 người chặn cướp, thế là cậu giết chúng, rồi phát hiện giết người số điểm tích lũy cao hơn giết yêu thú, người thường 2 điểm, cường giả điểm cứ tăng theo tu vi của bọn chúng, giết người gây nhiều tội ác, thì sẽ nhận điểm gấp đôi.

Khai Minh tiếp tục con đường diệt sát yêu thú, đi được một lát thì nghe tiếng đánh nhau, Khai Minh gấp đã mấy lần đều mặc kệ, nhưng lần này cậu chạy tới chỗ đó vì lúc này Khai Minh phát hiện trên màn hình có 10 chấm xanh thì giờ còn 6, 4 chấm đen và một chấm xanh đang nhấp nháy.

Khai Minh chạy đến nơi thì thấy 5 người đang đứng đánh với con yêu thú, 5 người 3 nam 2 nữ, họ ai nấy đều thương tích đầy mình, phía sau là một cô gái khoảng 17 18 tuổi gì đó đang nằm hấp hối, phía xa thì có 4 người đang nằm 3 nam 1 nữ, đối diện là một con Mãng Thanh Xà Yêu thú Tứ Giai Hậu kỳ, thân hình không lồ với chiều dài khoảng 20 mét.

Khai Minh lao vào trận chiến rút kiếm đánh về con yêu thú, kiếm khí tung khắp nơi, con yêu thú chật vật né tránh, một lúc sau nó nắm bắt cơ hội đánh ập chiếc đuôi về Khai Minh làm Khai Minh văng vào cành cây gần đó, phun ra một ngụm máu.

Khai Minh phóng trở lại đánh về Mãng Thanh xà, kiếm khí chiếu thức tung ra liên tục, một lát sau 5 người kia hồi phục được một chút liền xông vào trợ giúp, con yêu thú bị 6 người vây công nhanh chóng bại, chủ yếu là đòn đánh từ 3 người có tu vi Trúc Cơ là Khai Minh và 2 người bên kia.

Sau khi giết chết Mãng Thanh xà, Khai Minh tìm một gốc cây gần đó ngồi xuống trị thương, mấy người bên kia cũng vậy, trong đó một người dùng thủy thuật rửa sạch vết máu xung quanh và dùng Băng thuật đóng băng con yêu thú lại, vì nghĩ thấy mùi máu yêu thú sẽ tìm đến.

Một lúc sau cậu khỏe hơn, liền sử dụng Thần Nhãn kiểm tra đám người này, thì thấy một người tu vi Trúc Cơ Tam Tầng, 1 trong 3 nam nhân, 2 người còn lại một Luyện Thể Lục Tầng, một Luyện Thể Ngũ Tầng, một người tu vi Trúc Cơ Nhất Tầng là một trong 2 nữ, cô gái còn lại tu vi Luyện Thể Ngũ Tầng và cô gái bị thương đang được chữa trị kia là Luyện Thể Tam Tầng.

"Yếu như vậy hèn gì..." Khai Minh nghĩ thầm trong đầu.

< Không phải do bọn họ xui gặp yêu thú cao giai thôi, đội của họ như vậy là được coi là tầm trung rồi, tưởng ai cũng như người à, ở đây 18 tuổi có Tu vi Trúc Cơ là người ta coi là Thiên Tài rồi! > Hệ Thống nói nguyên một tràng dài.

"Cảm ơn đệ đã trợ giúp, huynh tên là Lê Quốc Phong đội trưởng tiểu đội này!" tên có Tu vi Trúc Cơ lại chỗ Khai Minh và nói.

"À không có chi, đệ thấy mọi người nguy hiểm nên giúp ấy mà!" Khai Minh trả lời rồi quay sang cô gái đang nằm đằng kia nói.

"Phong huynh, vị tỷ tỷ kia không có sau chứ!" Khải Minh dùng Thần Nhân nên biết được tuổi của bọn họ, Quốc Phong 25 tuổi, 2 người thanh niên kia một người 24 và một người 20 tuổi, vị nữ tử Trúc Cơ kia thì 21 tuổi, cô gái kia thì 24 và người đang nằm 18 tuổi, ai cũng lớn tuổi hơn Khải Minh.

"Đó là Lê Khả Hân, muội muội huynh, huynh vừa cho muội ấy dùng Đan Dược rồi, chắc lát khỏe lại thôi!" Quốc Phong nói trên mặt mang cảm giác lo lắng.

"À tỷ ấy chắc không sau đâu!" Khải Minh tự tin nói vì lúc nãy trên màn hình Bản Đồ đốm sáng của Khả Hân không còn nhấp nháy nữa, mà một màu xanh dương như những người khác.

"À cảm ơn đệ quan tâm, mà sao đệ gọi muội ấy là tỷ vậy, muội ấy mới 18 à!" Quốc Phong mang vẻ mặc nghi hoặc nói.

"Đệ, 16 tuổi!" Khải Minh trả lời một cách vô tư.

"Đệ... Đ... e... Đệ nhỏ vậy mà có tu vi kinh khủng vậy?" Quốc Phong lắp bắp nói.

"Hi hi...." Khải Minh chỉ cười trừ.

"Thôi dù sao bọn ta cũng cảm ơn đệ, vị tỷ tỷ này tên là Đường Phương!" Quốc Phong dẫn Khải Minh lại giới thiệu tên, nữ tử này là người có tu vi Trúc Cơ.

"Người này tên là Lý Tổ Như, 2 người này tên là Tô Viễn và Trần Trung." Quốc Phong giới thiệu 3 người còn lại.

"Chào ca ca tỷ tỷ mọi người khỏe!" Khải Minh mở lời chào.

"Đệ..... à mà Đệ tên gì?" Đường Phương ngược nhìn hỏi Khải Minh.

"Đệ xin lỗi quên giới thiệu, đệ tên Khải Minh. Khải Minh không biết họ nghĩ gì nên giấu đi họ của mình.

"Khải Minh đệ ở đây làm gì vậy?" Đường Phương thắc mắc hỏi.

"À đệ đi rèn luyện sức chiến đấu ấy mà!" Khải Minh thần nhiên nói.

"Đệ có muốn đi theo chúng ta không?" Quốc Phong hỏi.

"Tiểu đội chúng ta tên là Hoa Việt mới thành lập không lâu, lần này vào đây tìm thảo dược với sẵn một ít yêu thú để bán kiếm tiền, không ngờ lạc đường vào đây rồi đụng con yêu thú này." Đường Phương nói.

Khải Minh trầm tư suy nghĩ, đi theo bọn họ cũng không sau nhất là có 3 mỹ nhân thế kia, tuy Tổ Như không đẹp lắm nhưng cũng xem là khá được đi, thân hình đầy đủ cả khuôn mặt thì rất xinh nhưng thua 2 người kia, còn Đường Phương đáng người đầy đủ, riêng 2 đồi núi phía trước quả thật rất to, khuôn mặt rất đẹp nhưng không bằng Ánh Tuyết, đối với Khả Hân thì diện mạo đẹp hơn Ánh Tuyết từ dáng người đến cả nhan sắc, chỉ riêng một điều là "ti vi màn hình siêu phẳng "

Khải Minh nghĩ trong đầu 18 tuổi cơ đấy, rất xinh đẹp chỉ mỗi tội ngực "lép", nghĩ tới đây Khải Minh lắc đầu....thầm than.

"Đáng tiếc, đáng tiếc!"

Thấy Khải Minh lắc đầu bọn họ tưởng Khải Minh không đồng ý thì thất vọng.

"Thôi đệ không theo tại huynh cũng không sao, cảm ơn đệ vì lúc nãy đã giúp!" Quốc Phong mang vẻ buồn bã mà nói, thật sự bọn họ vừa mất 4 người giờ đang bị lạc vào sâu bên trong, với lại một số vẫn còn đang bị thương, nên rất muốn Khải Minh giúp.

"À không đệ theo mà, đệ lắc đầu vì chuyện khác thôi!" Khải Minh cười tươi nói.

Bọn họ nghe vậy cũng mừng hơn, sau đó bắt đầu dọn dẹp chôn đấm người chết rồi tìm kiếm chỗ trú qua đêm, Một lát sau Khải Minh dùng Bản Đồ tìm được một hang động vắng.

Đám người đi đến hang, hang không to lắm chiều cao khoảng 5 mét ngang 3 mét và sâu khoảng 10 mét.

Hang khô ráo từ lâu không có động vật đến đây, thế là bọn họ quyết định ở lại hang.

Khải Minh nhờ 2 người Tô Viễn và Trần Trung tìm kiếm củi khô mang về còn mình đi săn, con rắn lút trước cậu bỏ vào không gian Hệ Thống rồi vì cậu ghét ăn thịt rắn.

Một lúc sau Khải Minh trở lại với một con lợn rừng, là một Con Yêu thú Nhất Giai tên là Liệt Quy Trư, nặng khoảng 200 kg.

Khải Minh lấy một nhánh cây lớn xuyên con lợn qua, sau đó bắt lửa từ từ quay, lâu lâu còn cho thêm chút Gia vị mà Khải Minh tự chế.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Gây Sự Với Dong Binh Đoàn

Được một khoảng thời gian lúc này thịt đã bắt đầu chín, toả ra mùi thịt nướng thơm phức hấp dẫn cả tiểu đội.

Lúc này Khả Hân đã tỉnh chỉ còn hơi choáng một chút, mọi người cùng với Khả Hân đi lại chỗ Khải Minh đang nướng thịt.

Thấy tất cả đi ra đủ hết Khải Minh quay qua.

"Khả Hân tỳ khỏe lại rồi à, nào mọi người ngồi xuống ăn đi!"

"Ta không khách sáo nhé!" Quốc Phong nói rồi ngồi xuống lấy dao xẻ một miếng thịt lớn ăn, những người khác thấy vậy cũng ăn theo.

"Ngon thật đấy, không ngờ Khải Minh đệ cũng giỏi về việc này!" Quốc Phong vừa ăn vừa nói bộ dạng nhìn rất chi là mắc cù.

Một lúc sau tất cả cũng ăn xong liền trở lại hang động ngủ, riêng Khải Minh thì nhảy lên một cây cao gần đấy để ngủ.

Sáng sớm hôm sau bọn họ lên đường sớm, Khải Minh có Bản Đồ nên định đưa bọn họ ra khỏi Sâm Lâm.

Trên đường đi bọn họ nói chuyện đủ các loại từ trên trời dưới đất, riêng Khải Minh chỉ biết đứng ngắm gái.

Lâu lâu có vài yêu thú lao ra đều bị Khải Minh xử "toàn là kinh nghiệm đấy không thể bỏ được à" đến ngày thứ ba đi được nửa đường thì cả đội gặp chuyện.

Vì Khải Minh tắt Bản Đồ nên không biết phía trước có 2 nhóm người đánh nhau, Bản Đồ của Khải Minh đâu phải đồ chùa, phí của nó là mở 10 phút là trả 1 điểm tích lũy đó, không phải lúc nào cũng 24/24 được.

Không kịp tránh khi cả đội đến gần sát chỗ bọn họ, nhìn kỹ thì có 2 thế lực đang đánh nhau một bên mặc trang phục màu đỏ đen, có một số mặc trang phục thường dân có thể nhận ra là một đoàn đội nào đó, thấy qua số lượng bọn chúng có khoảng 40 người, thì Khải Minh chắc chắn bọn chúng là người của dong binh đoàn nào đó, còn bên kia thì có cả nữ nhân mặc trang phục giống nhau đều màu xanh lam, độ tuổi rất trẻ khoảng 15 đến 17, chỉ có duy nhất 3 người trung niên mặc trang phục màu tím, có thể đoán ra bảy phần đây là một môn phái nào đó.

Thấy nhóm Khải Minh bọn họ ngừng việc đánh nhau, quay sang nhìn.

Khải Minh thấy vậy bèn đi ra và nói.

"Xin lỗi các vị, các vị cứ tiếp tục, tại hạ và những người này chỉ đi ngang qua mà thôi, không quấy rầy các vị nữa tại hạ xin đi trước đây, chúc ngày mới tốt lành."

Nói xong Khải Minh định bước đi thì.

"Bắt bọn chúng lại cho ta." Một tên bên trang phục đỏ đen lên tiếng ắt hẳn là thủ lĩnh.

Hắn ta vừa dứt lời, một đám chừng mười mấy người bao vây nhóm Khải Minh lại.

"Toàn bộ đồ đạc trên người của các ngươi và tất cả nữ nhân để lại các ngươi có thể đi." Tên đó lại lên tiếng.

"Thúc thúc giết hết đám nam nhân đi, để nữ nhân lại cho ta vui vẻ, nói nhiều với chúng làm gì!" một tên khoảng 20 tuổi, thân hình ốm yếu bước ra từ đám người nói.

Khải Minh dùng Thần Nhãn thì phát hiện tên ra lệnh có tu vi Trúc Cơ Thất Tầng, đám người còn lại có 4 Trúc Cơ Tam tầng, 6 Trúc Cơ Nhất Tầng, 13 Luyện Thể Tầng và 17 Tội Thể từ Thất Tầng đến Cửu Tầng, tên ốm yếu kia thì chỉ có Luyện Thể Nhất Tầng.

Bên đám người áo xanh lam thì 3 người áo tím, một Trúc Cơ Thất Tầng và 2 Trúc Cơ Lục Tầng, còn đám đứng phía sau thấp nhất là Luyện Thể Nhất Tầng, cao nhất chỉ có 2 người Luyện Thể Bát Tầng còn lại đều dưới Ngũ Tầng, có 20 người mà đã chết hết 7 người nên chỉ còn 13 người, bên bọn áo đỏ đen thì hình như tổn thất rất ít vì Khải Minh chỉ thấy 2 cái xác mặc trang phục giống chúng.

Khải Minh lấy kiếm ra nhìn chăm chăm vào đám người "bọn này cũng là một đám kinh nghiệm sống đấy" (tên này tăng cấp thành nghiệm rồi)

"Tên nhóc ngươi có nhãn trừ vật à, khôn hồn mau giao ra!" Tên cầm đầu thấy Khải Minh lấy một thanh kiếm từ hư không hơn hờ nói.

"Nhãn trừ vật là gì, ca chưa thấy bao giờ à!" Khải Minh nghĩ thầm.

"Các ngươi ngoan ngoãn đi, bọn ta là Huyết Sát Lang Dong Binh Đoàn, các ngươi không chống đối nổi đâu. Còn ta là Tam Đường chủ tên Huyết Tam, thức thời ta cho các ngươi chết một cách thoải mái một chút." hắn nói với giọng đầy phách lối.

"Ta thấy bọn chúng chả nghe đâu, mau giết chúng đi Tam thúc, chúng ta còn về hưởng thụ nữa!" tên ốm yếu nở nụ cười đê tiện nhìn về đám người.

"Giết!" tên đường chủ hô lớn, sau đó đánh về nhóm người Khải Minh với nhóm người Phi Thanh Môn, lúc này Khải Minh câu thông với Hệ Thống nên biết được thân phận nhóm người kia, 3 người áo tím là trưởng lão ngoại môn, dẫn nhóm đệ tử ngoại môn đi rèn luyện.

Bên này đám người tiểu đội cũng lấy vũ khí ra xông vào đám người chém giết.

Đám người đánh nhau được một lúc bắt đầu hiện rõ lên thiệt hại, bên Phi Linh Môn bắt đầu có người ngã xuống từ 13 người, giờ chỉ còn có 7 người, bên tiểu đội thì dù bị vây nhưng chỉ có vài người bị thương.

Khải Minh thì đang thu điểm kinh nghiệm, nhìn qua thấy không ổn nên la lên.

"Mọi người mau rút, bọn chúng có viện binh!" Số là cậu thấy trên màn hình có khoảng 200 chấm xanh đang lao về đây, và tên cầm đầu có tên Huyết Tứ.

Đám người thấy vậy liền rút, bọn Huyết sát xông lên liền bị Khải Minh với 3 vị trưởng lão chặn lại.

Tên Đường Tam đang rất tức giận trừng mắt nhìn Khải Minh, lý do là Khải Minh đã giết hơn 20 người của ông ta, chính xác là 23, từ lúc đánh nhau đến cuối ông ta thấy hết, định qua cản thì bị 1 trong 3 tên trưởng lão chặn lại, tro mắt nhìn thuộc hạ của mình bị giết, riêng Khải Minh từ đầu trận thì tìm những tên có tu vi yếu giết lên, lý do đơn giản vì dễ dàng, an toàn hơn.

Thấy bọn kia sắp tới và đám người bên mình rút đi nên Khải Minh cũng chuẩn.

"Chào nhé Đường chủ ta có việc bận, mẹ ta gọi về nhà ăn cơm, bữa khác chơi với ngươi, à cho ta mượn tên này chơi chút." vừa dứt lời Khải Minh vọt lên chụp lấy tên ốm yếu kia phóng như bay vào rừng.

Thấy Khải Minh đi thì mấy người trưởng lão cũng vọt đi, còn tại sao Khải Minh bắt tên kia là do, lúc này tên này gọi lão kia bằng thúc nên tên này có giá trị không nhỏ.

"Mau đuổi theo cứu Thiếu gia về, gặp tên nhóc Kia thì giết tại chỗ!" hắn tức giận ra lệnh cho đám thuộc hạ còn lại.

"Tam Đường Chủ, Tứ Đường Chủ dẫn người đến." Một tên thuộc hạ chạy lại thưa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Nhiệm Vụ Ưc Chế

"Tam Đường Chủ, Tứ Đường Chủ đến!"

Vừa dứt lời có một đám người xông đến, một tên to con với một vết sẹo lớn trên mặt trái, đi ra trong đám người, thấy vậy tên Huyết Tam nói.

"Tứ đệ, đệ đến rồi à!"

"Tam huynh chuyện gì vậy, sau nhiều người của mình chết vậy?" hắn nhìn xung quanh nói, trên mặt nghiêm túc như là những tràng cảnh này là bình thường của hắn.

Hắn tên Huyết Tứ, tứ đường chủ của dong binh đoàn, có tu vi Trúc Cơ Thất Tầng.

"Là do đám người kia, và thiếu gia bị một tên nhóc con bắt rồi, đa số những người này đều do hắn giết đấy!" Huyết Tam nói mà trên mặt mang theo vẻ tức giận.

"Khốn kiếp, hắn đi hướng nào Tam CA, thiếu gia có mệnh hệ gì ta diệt cả nhà hắn." Huyết Tứ tức giận hét lên.

"Bọn chúng chạy sâu vào bên trong rồi, ta định đuổi theo bọn chúng thì đệ tới!" Huyết Tam nhìn vào một hướng nói.

"Được tất cả bao vây đuổi theo, hai người về báo Cho Ngũ Đường chủ và Nhị Đường chủ!" Huyết Tứ chỉ về 2 người gần đó nói, song cùng Huyết Tam và hơn 200 người lao vào sâm lâm.

Lúc này Khải Minh đang xách tên ốm yếu đó chạy như bay, được một đoạn khá xa liền quăng tên đó xuống đất hỏi.

"Nói, ngươi có thân phận gì?" Khải Minh nhìn tên đó hỏi.

Tên đó bị quăng vào gốc cây đau đớn nói.

"Ngươi mau thả ta ra đi, ta là Huyết Thông, cha ta là Đoàn chủ Huyết Sát Lang đấy!" hắn ta vênh mặt lên trời nói.

"Huyết Thông à!" tên như người nhĩ, Khải Minh trầm nghĩ.

"Sao sợ rồi à, yên tâm đi ta thấy ngươi cũng mạnh chỉ bằng làm thuộc hạ của ta đi." Huyết Thông nở nụ cười gian.

"Thuộc hạ con m* mày." Khải Minh đập vào bụng Huyết Thông một cú khá đau.

"Hôm nay ngươi nhất định phải chết, lát nữa ngươi của ta đến, ta nhất sẽ hành hạ ngươi sống không bằng chết!" Huyết Thông ôm bụng kêu lên.

"Chưa hết ta sẽ tìm gia đình ngươi giết cả nhà ngươi, "chơi" em gái ngươi mẫu thân ngươi cho đến chết!" Hắn nở một nụ cười dê tiện nói.

"Ngươi thích "chơi" chứ gì, ta để cho ngươi chơi!" Khải Minh đập vào bộ hạ Huyết Thông làm hắn rên lên "A" một tiếng sau đó ngất xỉu (tên thông mà từ nay không được thông nữa rồi).

Một lúc sau, Khải Minh nghĩ lại mình hơi quá tay thì phải, mình có em gái đâu, mẫu thân là ai chưa biết nữa là.

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Giết Huyết Thông trước mặt Huyết Sát Lang, Thành công, Kết thù với Huyết Sát Lang, Huyết Sát Lang sẽ truy sát Ký chủ.

Thất bại: kết thù với Huyết Sát Lang, Huyết Sát Lang sẽ truy sát Ký chủ.> âm thanh hệ thống vang lên.

"Này Hệ Thống ngươi bị lỗi à, làm hay không làm đều y như nhau mà?" Khải Minh thắc mắc hỏi.

< Hệ Thống không bị lỗi, nhiệm vụ là vậy, Ký chủ có Ý Kiến à > Hệ thống nhấn mạnh 2 từ ý kiến.

"..." Khải Minh im lặng chả biết nói gì luôn.

Một lúc lâu sau trên một cây cao có một thiếu niên và một tên đang hôn mê, đang quan sát đám người phía dưới.

"Tìm được chúng chưa?" tên Huyết Tam lên tiếng.

"Vẫn chưa, không biết tên khốn đó trốn đâu mất rồi, cả bọn kia cũng không thấy!" tên Huyết Tứ nói.

"Các ngươi tìm ta à!" Khải Minh từ trên cây nhảy xuống, trên tay đang kéo tên Huyết Thông.

"Ngươi cuối cùng cũng ra rồi à, mau thả thiếu gia ra, ta cho ngươi một con đường sống." Huyết Thông đang trong tay Khải Minh nên hắn không dám lớn tiếng.

"Được thôi ta trả cho các ngươi nè!" Khải Minh ném tên Huyết Thông về phía tên Huyết Tam và Huyết Tứ đang đứng, sau đó chém về phía tên Huyết Thông một đạo kiếm khí.

Tên Huyết Tam thấy Khải Minh thả người thì mừng rỡ đón lấy, không ngờ khi đến gần thì chỉ đỡ được thân thể không đầu của tên thiếu gia ấy.

Lúc này tên Huyết Tam và Huyết Tứ phần nộ lên đến cực điểm hết lớn. "Giết hắn cho ta!"

"Xin lỗi, ta Có việc bận không chơi với các ngươi nữa, bye!" Khải Minh nở một nụ cười sau đó chạy sâu vào rừng.

"Tứ đệ báo cho Đoàn chủ hay, đệ cho người bao vây khu vực này lại, các ngươi theo ta, lần dù cho có lật tung cả cái sâm lâm này, cũng phải nhất định tìm được hắn!" nói xong hắn phi theo hướng Khải Minh, đi cùng hắn còn có 10 tên Trúc Cơ.

Lúc này Khải Minh đang chạy như bay trong rừng, miệng thì lầm bầm "Chết tiết mà, khi không đi kiếm kẻ thù, Hệ Thống khốn nạn mà!"

"xẹt... xẹt.... bùm..."

"Mẹ, giờ mà còn đánh, cho ta xem số liệu dong binh đoàn đó đi!" Khải Minh khóc không ra nước mắt nói.

< Đỉnh, Huyết Sát Lang dong binh đoàn, một trong số những dong binh có tiếng trong U Minh Sâm Lâm, được thành lập khoảng 5 năm, đứng đầu bởi Đoàn chủ Huyết Đại với tu vi Kim Đan Cảnh Nhị Tầng. Thành viên Huyết Sát Lang khoảng 1 vạn người với hơn 1000 trúc cơ cảnh. >

"Con m* nó, đừng phải người không nên đụng rồi, số ca khổ quá mà!" Khải Minh oai oán than.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Bị Đuổi Giết

< Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, bị Huyết Sát Lang truy sát.>

"Lão tử không muốn như vậy, một chết ta sao bọn này dai thể đuổi mãi không nghỉ à, gần một ngày rồi đó!" Khải Minh vừa chạy vừa xem Bản Đồ kêu lên.

"Tên kia người chạy không thoát đâu, ngoan ngoãn chịu chết đi!" Huyết Tam tu vi ngang Khải Minh nhưng có thêm công pháp thiên về tốc độ cùng với Phong nguyên tố nên chẳng bao lâu liền đuổi kịp Khải Minh.

Lúc này Khải Minh bị bao vây bởi đám người này, Khải Minh quan sát kỹ thì thấy có 4 Trúc Cơ Tam Tầng và 6 Trúc Cơ Nhất Tầng.

"Mẹ nó, chẳng nhẽ kết thúc truyện rồi, ta biết ngay mà!" Khải Minh nghĩ thầm trong đầu.

"Giết hắn!" Huyết Tam hét lớn, thế là cả đám xông vào Khải Minh.

Khải Minh vận dụng Huyền Băng kiếm pháp chống trả, phá vòng vây vừa đánh vừa lui, nhưng tình hình cũng không được tốt đẹp cho lắm 1 vs 11 còn sống là may rồi, lúc này Hệ Thống lên tiếng.

< Ký chủ nào của ký chủ đựng nước hả?, còn đám bùa chưa sài nữa kia kia. >

Nghe Hệ Thống nói Khải Minh chợt nhớ, lấy Bùa Đỡ Đòn ra sài, không sử dụng bùa khác, như Bùa Chạy Trốn để chạy vì Khải Minh muốn giết đám này.

Bùa Đỡ Đòn: Tác dụng làm mất khả năng gây sát thương vật lý đối với những người có tu vi thấp hơn người sử dụng, giảm 70 % sát thương từ đối thủ có tu vi ngang với người sử dụng, giảm theo phần trăm tùy theo cấp độ tu vi với người sử dụng, dùng được một lần duy nhất, thời gian tác dụng 1 ngày.

"Ha ha sống rồi!" Sau khi sử dụng bùa, Khải Minh cảm thấy có một luồng sức mạnh tràn vào người.

Khải Minh tấn công trở lại, đánh về phía đám người Huyết Sát Lang, do bọn họ không gây sát thương được cho Khải Minh nên không lâu sau Khải Minh giết được 7 người, 3 người bị thương, tên Huyết Tam chợt đánh lên được một cú trời giáng vào lưng Khải Minh, làm Khải Minh lộn vài vòng đập vào một cây cao gần đó, không ngờ giảm 70 % sát thương là main nhà ta được một vé xuyên không nữa rồi.

Lúc này tên Huyết Tam mới lấy vũ khí ra, là một thanh đao Khải Minh nhìn thì biết được phẩm chất của nó là Huyền cấp Trung Phẩm.

Hắn vừa lấy đao ra liền lao tới Khải Minh, hai người va chạm nhau tung ra chiều thức đầy trời, tiếng đao khí và kiếm khí va chạm nhau phá hủy mọi thứ xung quanh, tuy với mức độ nhỏ nhưng cũng gây ra thiệt hại lớn.

"Đao Liệt Phá!" Huyết Tam vừa hô, liền một đao đao khí khổng lồ hàng chục mét chém về phía Khải Minh.

Khải Minh nhảy sang một bên, quay đầu lại chỉ thấy chỗ đó có một rãnh dài cả chục mét, sâu khoảng nửa mét, Khải Minh chảy đầy mồ hôi chợt nghĩ "lúc này không né chết là cái chắc".

Lúc này Khải Minh đã kiệt sức, tuy Ngang tu vi nhưng nãy giờ đánh nhau làm Khải Minh tiêu tốn rất nhiều sức lực, nên hắn luôn luôn rơi xuống hạ phong.

Khải Minh bèn sử dụng Bùa Tàng Hình.

Bùa Tàng Hình: Tác dụng giúp người sử dụng tàng hình làm đối phương không nhìn thấy, công hiệu không quá ký chủ 3 Đại Cảnh giới, Thời gian tác dụng 30 phút.

Khải Minh sau khi tàng hình liền xông đến đám người kia, bọn người Huyết Sát Lang sau khi thấy Khải Minh biến mất liền cảnh giác dáo dác xung quanh, một lúc sau liền có một cái đầu bay lên, nhìn kỹ thì là đầu của tên Huyết Tam, hắn chết, chết mà không biết tại sao chết, cũng ngay lúc đó Khải Minh liền tranh thủ thời gian tác dụng của Bùa Tàng hình giết được khoảng 20 tên vừa chạy tới nữa, và lúc đó Khải Minh cũng tăng cấp.

< Đình, chúc mừng Ký chủ thăng cấp, cấp độ hiện tại Trúc Cơ Cảnh Bát Tầng. >

Đúng lúc này ở căn cứ của Huyết Sát Lang, có một bóng người đang bấm báo, đối diện là một người đang ngồi trên ghế lắng nghe, ông ta tầm khoảng 41 42 tuổi đáng người to cao, khí thế luôn tỏ ra cho người xung quanh một cảm giác sợ hãi.

"Thật có chuyện này, con trai ta chết rồi!" ông ta đứng lên tức giận nói.

"Thưa Đoàn trưởng, tin này là thật, do Tứ Đường Chủ cho người về thông báo!" hấn nói chuyện mà trong lòng sợ hãi, hấn sợ rằng mình sẽ bị giết.

Hấn ta chỉ là một tên sai vặt, nhiệm vụ là truyền tin tức, trước mắt hấn là Đoàn chủ Huyết Đại, giết người không gớm tay.

"Lệnh cho toàn dong binh tập hợp kéo về sâm lâm tiêu diệt kẻ đã giết con trai ta!" Huyết Đại tức giận ra lệnh.

"Thuộc hạ tuân lệnh!" Nói rồi hấn liền lui nhanh ra hết sức có thể, hấn vẫn còn sợ hãi vì mình vừa đi ngang qua ải môn quan.

Khải Minh thì sau khi hồi phục liền tìm bọn người Huyết Sát Lang, Khải Minh chuyên tập kích, đánh lén nên lúc này đã có khoảng hơn 30 người của Huyết Sát Lang chết, về phần đám tiểu đội lúc trước cùng với người Phi Linh Môn thì ở bên kia Bản Đồ.

Lúc này Khải Minh vừa giết Thêm 2 người của Huyết Sát Lang thì có một tên lao đến đâm một đâm vào ngực Khải Minh, làm Khải Minh văng xa khoảng 5 mét mới dừng lại.

"Súc sinh dám giết con ta đi chết đi!" nói rồi hấn tiếp tục lao về Khải Minh tung quyền.

Khải Minh bất ngờ vì bị đánh lén phun ra một ngụm máu, quan sát thì thấy hấn ta có tu vi Kim Đan, không suy nghĩ nhiều Khải Minh liền dùng Bùa Chạy Trốn.

Bùa Chạy Trốn: Tác dụng giúp người sử dụng dịch chuyển đến một nơi an toàn, chỉ sử dụng được một lần.

"Bùm..." một tiếng nổ vang lên do quyền của tên Huyết Đại đánh xuống đất.

"Khốn nạn hấn chạy mất rồi, mau tìm có thể hấn dùng Độn Phù Thuật đấy không chạy xa được đâu." quyền hấn vừa chạm đến Khải Minh, Khải Minh liền biến mất làm hấn tức giận hết lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Thôn Vĩ Dạ

Trôi qua một khoảng thời gian không biết rõ là bao lâu, Khải Minh mở mắt ra đảo mắt nhìn xung quanh, hiện tại cậu đang ở trong một căn phòng, nhìn sơ qua thì căn phòng khá giản dị, mùi thuốc tràn ngập cả phòng, xen lẫn là mùi hương êm dịu.

"Người tỉnh rồi à, người đã ngủ ba ngày rồi đó, lúc trước ta thấy người bị thương bên ngoài nên đem về đây!", một thiếu nữ khoảng 16 tuổi bước vào, trên tay đang cầm chén thuốc.

Khải Minh liền xem thông tin.

Dương Nguyệt Nhi

Tuổi:16

Tu vi: Tội Thử Bát Tầng.

Khải Minh nhíu mày suy nghĩ "Nàng họ Dương, có liên quan với gia tộc mình không ta."

"Cô nương, có thể cho ta biết đây là đâu không." Khải Minh hỏi.

"Đây là thôn Vĩ Dạ, người là người bên ngoài thôn à, à mà ta tên Nguyệt Nhi!" Nguyệt Nhi tò mò nhìn Khải Minh hỏi.

"Ta tên Khải Minh, ta ở Thanh Dương Thành!" Khải Minh lúng túng trả lời, thật ra cậu vẫn chưa tiếp xúc nhiều với nữ nhân nên còn e ngại (thằng này kiếp trước FA mà)

"Thanh Dương Thành, đó là đâu vậy?" Nguyệt Nhi hiếu kỳ hỏi.

"Cô nương không biết Thanh Dương Thành!" Khải Minh nghi ngờ, chỉ nhận được cái gật đầu từ Nguyệt Nhi.

"Thôi người cứ nghĩ ngơi đi ta còn có việc phải đi làm!" Nguyệt Nhi nói xong liền đi ra ngoài.

Khải Minh hiếu kỳ cũng đi ra ngoài, vết thương trên người cậu quả thật rất nặng, nhưng cũng đỡ hơn một chút quả thật thuốc của Nguyệt Nhi rất tốt. Bước ra ngoài đập vào mắt Khải Minh là một cảnh tượng rất đẹp, một cánh đồng cùng với rừng cây xen kẽ bởi những ngọn núi, có một ngôi làng ở giữa

làm nó thêm phần hùng vĩ.

Đây là một thung lũng nào đó, ngôi nhà mà Khải Minh đang ở nằm trên một vách núi, bên dưới cách đó không xa là thôn làng.

Khải Minh xem Bản Đồ thì vẫn ở trong U Minh Sâm Lâm chỉ là vào sâu hơn thôi, cách địa điểm Khải Minh dùng là Bù đến khoảng 500 dặm.

Khải Minh hiểu kì, nơi sâu như vậy thì sẽ có rất nhiều yêu thú Thất giai, có khi tồn tại Cửu giai, Thánh thú nữa, chả nhẽ thôn này có tồn tại cường giả, chỉ có tồn tại cường giả mới sống ở nơi nguy hiểm này được thôi.

Khải Minh đi khắp thôn dò xét, việc xuất hiện người lạ không làm người dân nơi đây chú ý, cùng lắm nhìn Khải Minh một cái rồi tiếp tục công việc, chắc việc cậu được Nguyệt Nhi cứu cả thôn này biết rồi.

Thôn này nhìn đáng vẻ rất yên bình, Khải Minh quan sát đa số người dân ở đây đều làm nông, một số dệt vải từ một loại cây nào đó, số khác đang làm quần áo trang bị từ da và một số vật liệu khác từ yêu thú như: răng nanh, móng, sừng, xương.....

Đi gần hết thôn theo như quan sát cả thôn từ mất thường và từ Bản Đồ, thì thôn này có dân số khoảng 500 người, thế nhưng cậu chả thấy tên nào có tu vi Trúc Cơ, có một vài Luyện Thể, còn lại đều là Tội Thể, người thường là nhiều nhất có đến 300 người, còn một số người đang bên ngoài thôn nữa, Khải Minh chỉ biết họ là người trong thôn thôi, không thấy được tu vi (Bản Đồ chỉ hiện người, quái và số lượng, không hiện được tu vi), có lẽ họ đi săn đợi họ về rồi biết.

Đến chiều bọn họ về mang theo một số yêu thú, cùng với một nhóm người thường có lẽ là đội hái thuốc. Lúc này Khải Minh càng tò mò hơn, vì thôn này không hề có sự tồn tại của cường giả, thế tại sao thôn này lại tồn tại ở đây được làm Khải Minh hứng thú, nhất định phải tìm hiểu thôn làng này.

Lúc này Nguyệt Nhi từ một ngôi nhà nào đó trong làng đi ra cùng một ông lão.

"Người tỉnh rồi à, đây là trưởng làng cũng là gia gia ta!" Nguyệt Nhi giới thiệu ông lão với Khải Minh.

"Cậu khỏe hơn chưa, ta nghe Nguyệt Nhi nói cậu từ bên ngoài đến à!" ông lão vuốt bộ râu hỏi với giọng khàn khàn.

"Vâng ạ, vẫn bối tên Khải Minh ở bên ngoài, do lạc đường nên đến đây, cảm ơn mọi người cứu giúp!" Khải Minh cung kính nói với ông lão.

Lão ra hiệu Khải Minh đi theo, 3 người vào căn nhà kia, Ông lão ngồi xuống, bảo Khải Minh ngồi rồi ông cất tiếng nói.

"Ta từng nghe tổ tiên nói rằng bên ngoài có một thế giới lớn lắm, cũng theo đó là sự nguy hiểm luôn rình rập, đã nhiều người của thôn muốn ra ngoài nhưng đều bị yêu thú giết, cả đời ta làm trưởng thôn ở đây người là người đầu tiên đến đây đây, mấy đời trưởng thôn trước cũng chưa từng xuất hiện người bên ngoài vào thôn."

"Vẫn bối có một thắc mắc là tại sao mọi người có thể sinh sống ở đây vậy, ta nhớ là khu vực này có nhiều yêu thú cường đại lắm mà?" Khải Minh tràn đầy nghi vấn hỏi.

"à tổ tiên ta từng có nói, bên ngoài chừng năm dặm có một trận pháp do người sáng lập thôn này tạo ra để bảo vệ thôn, chỉ có hung thú vào được thôi, yêu thú vào sẽ bị chặn lại, và nó tồn tại hơn vài trăm năm rồi!" ông lão uống chén trà rồi cất tiếng nói.

"Tiếp theo cậu định làm gì?" ông lão nhìn về phía Khải Minh hỏi.

"Vẫn bối cũng chưa biết cách ra khỏi đây, trưởng làng có thể cho ta làm việc ở đây không, xem như là tiền công ta ở đây vậy?" Khải Minh nói với ông lão.

"Được ngày mai cậu đi theo đội hái thuốc, còn nữa ta tên Dương Thiên, người có thể gọi ta là Thiên Lão." Thiên Lão nhìn Khải Minh một lúc lâu nói.

"Đa tạ Thiên Lão!" Khải Minh khom người cung kính trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Thôn Phệ Linh Hồn Bán Tiên

Sáng hôm sau, Khải Minh cùng một tổ đội nhỏ đi vào rừng, tổ đội được chia làm hai nhóm, một nhóm chuyên săn hung thú, nhóm còn lại đi hái thảo dược, mỗi nhóm có khoảng 15 người, người dẫn đầu có tu vi Luyện Thể Tam Tầng, 2 Luyện Thể Nhất Tầng, 12 Tội Thể Cảnh đều bên đội săn, còn lại đều là phạm nhân (người thường không tu luyện được thì được gọi là phạm nhân, từ Tội Thể trở đi được gọi là Tu Chân giả).

Vào đến rừng cách thôn khoảng 3 dặm, mọi người lại chỗ một con suối và bắt đầu công việc thường ngày.

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ phụ, tìm gặp Lăng Mộ của một vị Bán Tiên, gọi ý nhiệm vụ nơi nào đó trong khu vực linh trận phòng ngự. Thành công: Một lần quay thưởng 1000 điểm tích lũy. Thất bại: giảm 5 cấp.> Khải Minh đang đi với đám người hái thuốc thì tiếng Hệ Thống vang lên.

"Đù, có nhiệm vụ luôn, mà Bán Tiên là gì vậy?, chả nhẽ chuyên buôn bán Thần Tiên" (Đù, trí tưởng tượng bay xa vãi) Khải Minh nghi hoặc hỏi.

< Ký chủ Bán Tiên là một vị Tu Chân giả thoát khỏi phạm nhân đạt cảnh giới Bán Tiên > Hệ Thống mang theo vẻ tức giận mà trả lời. (nói chuyện với thằng không não ức chế vl)

"Thế người kêu ta đi đào mộ à, kẻ cũng tội mà thôi cũng kệ, Lăng Mộ ấy ở đâu!" Khải Minh hứng thú hỏi.

"Không biết, người tự tìm đi, ta nói cho người địa điểm thì ban bố nhiệm vụ làm cái đéo gì?" Hệ Thống tức giận nói.

"Đù, hỏi có chút xú mà sau gáy vậy, bị thất tình à." Khải Minh châm chọc.

"xẹt.... xẹt.... ùng"

"xẹt..... xẹt.... ùng"

"Con m* nó, giỡn có chút xú mà làm gì dữ vậy?" Khải Minh mặt mày đen thui nói.

Khải Minh lên ra khỏi đám người rồi đi, cậu dạo dác vừa xem Bản Đồ vừa tìm kiếm những nơi được cho là khả nghi nhất.

Suốt nửa ngày trời cậu tìm khắp nơi, lục tung mọi ngõ ngách, kết quả không có thông tin gì, đến cuối ngày chuẩn bị về thì Khải Minh phát hiện, còn một nơi chưa kiểm tra, đó là một cái hồ lớn ở phía bắc thôn.

Cậu trở về với đám người, hỏi thăm trưởng lão và Nguyệt Nhi, sau đó liền đi đến hồ nước ấy.

Đi không được bao lâu cậu liền đến hồ, nhìn từ bên ngoài Khải Minh cảm thấy hồ nước này mang vẻ âm u, lạnh lẽo, chứa đựng một luồng sức mạnh khủng bố bên trong.

Khải Minh vận dụng quán chú linh khí vào Huyền Băng Kiếm, ngự khí phi hành vào trung tâm hồ.

Đến gần giữa hồ Khải Minh phát hiện một đảo nhỏ, ngay giữa đảo có một hang động lớn, Khải Minh nhảy xuống nhìn xung quanh cánh giác sau đó đi vào hang động.

Bước vào hang Khải Minh liền nhận được khí tức muốn bao phủ cậu.

< Đỉnh, phát hiện nguồn năng lượng không rõ nguồn gốc, ký chủ phải chăng tiến hành thôn phệ. > Âm thanh Hệ Thống vang lên.

"Thôn phệ là sao, có nguy hiểm gì không?" Khải Minh kì lạ hỏi.

< Thôn phệ nguồn năng lượng khác Hệ Thống sẽ chuyển thành năng lượng cho Hệ Thống và trao trả exp cho ký chủ, giúp ký chủ thăng cấp > Hệ Thống trả lời.

"Vậy thì tiến hành thôn phệ!" Khải Minh tò mò trả lời.

< Đỉnh, thôn phệ thành công, chúc mừng ký chủ thăng cấp, Tu vi hiện tại của ký chủ là Kim Đan Cảnh Nhị Tầng, nhắc nhở do Hệ Thống đã mua chuộc em rồi, nên bắt kẻ cảnh giới nào ký chủ cũng không cần chịu Thiên Kiếp khi thăng cấp. > Khải Minh mừng thầm, vừa được thăng cấp mà sau này không cần phải chịu Thiên Kiếp, rồi quá rồi còn gì.

Sau đó Khải Minh tiếp tục vào sâu trong hang, bên trong âm u, ẩm ướt chứng tỏ đã rất rất lâu rồi không ai đặt chân đến đây.

Bước đến cuối hang động Khải Minh thấy một bộ xương khô, Khải Minh đi tới lấy làm lạ là tại sao dễ dàng thế, không có cạm bẫy gì à.

Trong lúc Khải Minh vẫn còn suy nghĩ thì có tiếng cất lên.

"Tên nhóc người có cơ thể tốt đấy, từng giờ nó sẽ là của ta!" dứt lời một đạo bạch quang bay thẳng vào mi tâm của Khải Minh.

Quá sợ hãi Khải Minh liền vận dụng thần thức đẩy tia tàn hồn kia ra, Khải Minh rất rõ tình trạng hiện giờ là đang bị đoạt xá.

"Nhóc con ngoan ngoãn giao thân thể cho ta, chống cự vô ích thôi!" Tia tàn hồn đó bị sự chống cự của Khải Minh gạt đỡ quất.

"Không bao giờ, ông mau rời khỏi cơ thể ta!" Khải Minh hét lớn trong khi đã dùng hết sức, tinh thần lực của linh hồn kia mạnh hơn của Khải Minh nhiều.

"Nhóc con, chịu hết nổi rồi à, ngoan ngoãn giao cơ thể ra đi, ta sẽ chăm sóc tốt cho!" tia tàn hồn kia cười ha hả.

Trong lúc Khải Minh đang tuyệt vọng thì có âm thanh của Hệ Thống vang lên.

< Cảnh Báo, phát hiện sự công kích của một linh hồn cường đại, ký chủ đang trong tình trạng bị đoạt xá, ký chủ phải chăng tiến hành thôn phệ linh hồn.>

"Có, mau thôn phệ!" Khải Minh thắc mắc, linh hồn cũng có thể thôn phệ, không nghĩ nhiều Khải Minh liền xác nhận thôn phệ.

< Đỉnh, vì đây là linh hồn có cấp bậc Bán Tiên, ký chủ phải trả 1000 điểm tích lũy để tiến hành thôn phệ.> âm thanh Hệ Thống lại vang lên.

"Mẹ nó, lúc này mà còn làm tiền, xác nhận thôn phệ!" Khải Minh cắn răng trả lời.

< Đỉnh, tiến hành thôn phệ.> Hệ Thống vừa dứt câu, liền có một luồng khí màu đỏ vây quanh luồng khí kia, qua thời gian không lâu lắm luồng khí kia từ từ tan biến.

< Thôn phệ thành công, chúc mừng ký chủ thăng cấp.>

< Đỉnh, chúc mừng Ký chủ thăng cấp.>

< Đỉnh, chúc mừng..... >

< Đỉnh,.....>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ thăng cấp, cấp độ hiện tại Thuế Phàm Cảnh Cửu Tầng.>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhận được một lần quay thưởng, 1000 điểm tích lũy.>

Khải Minh đơ người, không ngờ lại thăng cấp đến Thuế Phàm Cảnh, Khải Minh xem thông tin nhân vật.

Tên: Dương Khải Minh, Chủng Tộc: Nhân Loại, Tuổi: 16

Tu Vi: Thuế Phàm Cảnh Cửu Tầng (63% để lên cấp)

Huyết Mạch: Không

Công Pháp: Luyện Thể Quyết, Huyền Băng Kiếm Pháp

Thần Thông: Thần Nhãn, Bản Đồ

Vũ Khí: Huyền Băng Kiếm

Chiến Thần: Không

Chiến Thú: Không

Trang Bị: Sáo Trang Ánh Trăng

Thê Tử: Không

Tinh Lũ: 2

Hệ Nguyên Tố: Hoà,.....

Điểm Tích Lũy: 2153

Linh Thạch: 15

Vàng: 526 , Bạc: 1690

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Rời Khỏi

< Đỉnh, vì Ký chủ đạt cảnh giới Thuế Phàm mở ra chức nghiệp Luyện Đan Sư, Luyện Khí Sư, Phù Sư, Linh Trận Sư, Khống Thú Sư! >

< Đỉnh, vì ký chủ đạt tu vi Thuế Phàm, Hệ Thống tặng cho Ký chủ một rương Bạch Kim, ký chủ có muốn mở hay không! > âm thanh của Hệ Thống lại

vang lên.

"Có, mở rương đi!" Khải Minh hào hứng.

< Đình, chúc mừng kỷ chủ nhận được sức mạnh của Kaizoku Sentai Gokaiger, Tam Tiên Thương, Nhật Nguyệt Thần Tiên, Thuật Luyện Đan sơ cấp, Thuật Luyện Kim sơ cấp, Thuật Phù Sư sơ cấp, Thuật Linh Trận Sư sơ cấp, một lần quay thưởng may mắn, 5000 điểm tích lũy, 100 Linh Thạch cực phẩm, 10000 vàng, 50000 bạc.>

< Ký chủ có muốn sử dụng tất cả không?>

Hệ Thống hỏi.

"A Đù, có cả Siêu Nhân luôn à, ngon!" sử dụng tất cả cho ta!" Khải Minh vui mừng nói.

< Đình, tất cả Ký chủ đã sử dụng:

Kaizoku Sentai Gokaiger: Đội Supper Sentai thứ 35 của trái đất, nắm giữ toàn bộ sức mạnh của 34 đội trước.

Tam Tiên Thương: phẩm chất Thiên Cấp, được sử dụng bởi Triệu Tử Long, một trong Ngũ Hồ Tướng của Tam Quốc. Thương được mô phỏng theo loại binh khí của Nhị Lang Thần, được Triệu Tử Long sử dụng giết không biết bao nhiêu kẻ thù.

Nhật Nguyệt Thần Tiên: Cung được thừa hưởng sức mạnh của Nhật Nguyệt, Phẩm chất Thần cấp, sử dụng Linh Lực để chi phối Thiên Địa tập hợp Linh Khí hình thành mũi tên, mạnh hay yếu đều do tu vi của người sử dụng, tu vi càng cao lực lượng càng mạnh.

Thuật Luyện Đan sơ cấp: có thể Luyện được Bất cứ Đan Dược từ Tam phẩm trở xuống. (trung Cấp/lục phẩm trở xuống, thượng cấp/ Cửu phẩm trở xuống, cao cấp/ Thiên cấp trở xuống, siêu cấp/ Thánh Đan, Tiên cấp/ Tiên Đan)

Thuật Luyện Khí Sư sơ cấp: Có thể Luyện được binh khí Hoàng giai trở xuống.

Thuật Phù Sư sơ cấp: Có thể chế ra phù từ cấp ba trở xuống.

Thuật Linh Trận Sư sơ cấp: Tạo ra linh trận cấp ba trở xuống.>

Khải Minh xem xong liền rời đi, cậu biết rõ vị Bán Tiên kia có tu vi Bán Hư Cảnh, cũng chính là người tạo ra Thôn Vĩ Dạ, do sống khoảng ngàn năm, hết tuổi thọ nên vẫn lạc, tuy vậy linh hồn vẫn còn muốn sống lại nên luôn tìm thời cơ đoạt xá người khác.

Về tài sản của vị Bán Tiên kia thì gần như đã thành tro bụi, chỉ còn mỗi chiếc nhẫn trữ vật bên bộ xương khô kia.

Khải Minh rời khỏi Hang và đi về phía ngôi nhà lúc trước bên trên thôn.

Về đến thôn cũng là lúc trời chuẩn bị sáng, cậu đi đến nhà trưởng thôn, vào nhà trường làng Khải Minh thấy họ đang pha chế thuốc.

"Thiên Lão, Nguyệt Nhi 2 người khỏe!" Khải Minh bước đến mở lời chào.

"Khải Minh, người khỏe!" Thiên Lão gật đầu hỏi Khải Minh, Nguyệt nhi cũng gật đầu nhẹ.

"Cám ơn mọi người đã giúp ta thời gian qua, hiện tại ta xin đi khỏi đây, ta đến đây là để từ biệt!" Khải Minh nói.

"Người định đi khỏi đây à?" Thiên Lão vuốt vuốt chòm râu nghĩ ngợi điều gì đó.

"Người không biết bên ngoài có nhiều nguy hiểm lắm à, nhất là ra khỏi đây có rất là nhiều yêu thú, Người đi chắc chắn sẽ chết!" Nguyệt Nhi lo lắng nói, nàng nói xong khuôn mặt ửng đỏ thẹn thùng: "Tại sao mình lo lắng cho hấn thế, mình và hấn chỉ gặp qua vài lần thôi mà!"

"Ta có cách ra khỏi đây an toàn." Khải Minh cương quyết nói.

Số là sau khi thôn phệ linh hồn Bán Tiên thì cậu cũng tiếp nhận cả ký ức của vị Bán Tiên đó, Từ đó Khải Minh phát hiện có một Truyền Tống Trận ở ngay Lăng Mộ của vị Bán Tiên ấy.

Truyền Tống Trận này do chính tên Bán Tiên ấy tạo ra, Nó sẽ Truyền Tống người từ Thôn đến một hang động ở rìa Sâm Lâm.

"Người chắc chắn có cách ra ngoài?" Thiên Lão nghiêm nghị hỏi.

"Đa tạ, Nguyệt Nhi cô nương và Thiên Lão quan tâm, ta có cách ra ngoài, với lại rất an toàn không có nguy hiểm gì!" Khải Minh ánh mắt kiên định nói.

"Ta có một yêu cầu nhờ người giúp." Thiên Lão suy nghĩ một lúc nói.

"Thiên Lão có yêu cầu gì, vẫn bởi nguyện lắng nghe nếu giúp được ta sẽ giúp!" Khải Minh nhẹ nhàng trả lời.

"Ta muốn người đem theo Nguyệt Nhi đi cùng." Thiên Lão nhìn Nguyệt Nhi, sau đó nhìn qua Khải Minh với ánh mắt: "người không được từ chối đâu đây."

"Gia Gia ta,....." Nguyệt Nhi khó hiểu nhìn Thiên Lão.

Chưa đợi Nguyệt Nhi nói hết câu, Thiên Lão cắt lời.

"Cha mẹ Nguyệt Nhi mất sớm, người thân của con bé chỉ có mình ta, Nguyệt Nhi từ nhỏ đã thích Luyện Dược chế thuốc, ta thấy tư chất của nó sẽ thành tựu việc Đan sư, trong khi đó thôn này thiếu thốn về việc Luyện Đan, như đơn phương, đan lò, nên nó không thể trở thành Đan sư, nếu người có thể đưa nó đi theo, ta rất cảm ơn người, Nguyệt Nhi, ta không muốn tiền đồ của con bị chôn vùi trong thôn này, xem như đây là tâm nguyện của gia gia đi." Thiên Lão nói mà tâm trạng đang suy tư gì đó.

"Vâng!, Thiên Lão ta hứa sẽ chiều cố thật tốt cho Nguyệt Nhi." Khải Minh cười nói

(một nụ cười xấu xa chẳng)

"Vâng!, ta nghe lời gia gia." Nguyệt Nhi cúi đầu mặt ửng đỏ nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tiểu Bạch, Thú Sủng Đầu Tiên

"Vậy chúng ta lên đường thôi!" Khải Minh nói.

Nguyệt Nhi tạm biệt Thiên Lão rồi cùng lên đường (không ai biết rằng một con dê béo tự dâng lên cho một con sói già đội lốt thiếu niên)

Qua một thời gian sau, Khải Minh sau khi trở thành cường giả Thuế Phàm Cảnh, trở thành Gia chủ Dương gia, lấy Ánh Tuyết và Nguyệt Nhi làm thê tử, cuộc sống cứ thế, Khải Minh và thê tử mình bên nhau hạnh phúc đến trọn đời.

Hết Truyện.

.....

< Đình, cảnh báo, cảnh báo yêu cầu ký chủ tỉnh dậy, yêu cầu ký chủ đừng mơ mộng hão huyền nữa, mau giải quyết mối nguy hiểm trước mắt kia > Tiếng Hệ Thống lại vang lên làm Khải Minh sửng sốt.

Nguyên là Khải Minh cùng Nguyệt Nhi truyền tống ra ngoài, nhưng vẫn còn trong khu vực yêu thú Tứ Cấp, Ngũ Cấp. Khải Minh vào cửa hàng tìm kiếm những thứ có thể thoát ra được nào là Thuyền Bay, Phi Cơ, Xe Hơi,..... Có rất nhiều nhưng nhìn thấy cái giá mà cửa hàng đưa ra liền lập tức đóng lại cửa hàng, cậu nhớ lại sức mạnh Super Sentai, cậu liền tìm và sử dụng lúc đó Hệ Thống có nói:

< Sức Mạnh Kaizoku Sentai Gokaiger: vì đây chỉ là nhân vật viễn tưởng cấp thấp của người Địa Cầu, Nên Hệ Thống có chút sửa đổi, mong ký chủ kiểm tra lại.>

Khải Minh lập tức sử dụng và kết quả là, sức mạnh này không phải giúp Khải Minh biến hình, như bao thằng trẻ trâu vẫn từng mơ ước, mà là khi Khải Minh sử dụng thì chỉ có mỗi con tàu, tóm lại là sức mạnh từ những cỗ máy thì đúng hơn, mà muốn sử dụng 34 cỗ máy khác thì phải nâng cấp sức mạnh này, điều kiện là Linh Thạch, mà những cỗ máy này hoạt động nhờ Linh Thạch, mỗi ngày một viên Linh Thạch cực phẩm, biến hình thành Những cỗ máy chiến đấu thì Mỗi Tiếng tốn 100 Linh Thạch cực phẩm

"Ồi chu cha mẹ ơi, thế thì làm sao mà sống đây!" Khải Minh về mặt thất vọng.

Và Lúc này Khải Minh đang nằm trên con Thuyền Hải Tặc của mình, đang nằm mơ vừa được ôm mỹ nhân lên giường thì Hệ Thống gọi dậy.

"Con m* nó là mơ à, không đề lão từ xong việc rồi hăng đánh thức không được sao?" Khải Minh bực bội nói.

"gào gào,..... gừ." tiếng gầm, tiếng hú vang vọng phía trước thuyền, Khải Minh căng mắt lên nhìn thì thấy một con hổ có đôi cánh khổng lồ đang chặn đường phía trước, sẵn trong người đang bực bội Khải Minh bay lên liền tung nắm đấm về con quái, lí do cậu không dùng vũ khí là thấy con yêu thú chỉ là Tam Giai Hậu Kỳ, đang muốn xả giận mà đánh chết nó thì uổng, cho nên đem nó ra hả con giận trước cái đã, với lại vũ khí của cậu chỉ có kiếm là sai được, còn Thanh Thương và bộ Cung thì chả sai được, do là Tam Thanh Thương nặng 50 ngàn cân, Khải Minh chỉ nhắc lên được còn sử dụng thì không, còn bộ Nhật Nguyệt Thần Tiễn phải dùng Linh Lực cường đại, Khải Minh bắn thử một tên, kết quả cạn sạch Linh Lực. Tất cả những chuyện này đều do Hệ Thống khôn nạn cái tạo ấy.

Được một hồi Khải Minh nghĩ đánh con quái ấy, tâm tình có vẻ thoải mái hơn, còn bên kia con yêu thú nhìn mà thương, mình mấy te tua mặt mày

thân mình bầm dập, nó đang rất hối hận vì chọc tên điên này, một tên ngược đãi động vật.

< Đình, điều kiện phù hợp ký chủ có thể thu con yêu thú Bạch Hoàng Tuyết Sư này làm Thú Sùng, mở ra chức năng thú sùng.>

"Không thú thuật!" Khải Minh hô lên tức thì có rất nhiều phù văn với những hình thù kỳ lạ kết nối giữa Bạch Hoàng Tuyết Sư và Khải Minh.

< Đình, chúc mừng ký chủ thu được Bạch Hoàng Tuyết Sư làm thú sùng của mình.>

"Từ nay ta gọi ngươi là tiểu Bạch đi, tên Bạch Hoàng Tuyết Sư dài quá!" Khải Minh nhìn tiểu Bạch nói.

Lúc này Nguyệt Nhi từ trong phòng bếp trên thuyền đi ra.

"A a..... yêu thú!" Nguyệt Nhi hoảng sợ lùi lại.

"Không sao đâu, nó là yêu thú của ta." Khải Minh cười cười nói.

"Ngươi biết thuần phục yêu thú?" Nguyệt Nhi kinh ngạc nhìn Khải Minh.

"Ta biết Không thú thuật ấy mà." Khải Minh cười trừ.

"Càng ngày ta càng thấy ngươi thú vị lắm nha." Nguyệt Nhi nhìn Khải Minh cười cười nói.

"À mà, lúc nãy có tiếng ồn ào gì vậy, ở đây có đánh nhau à." Nguyệt Nhi nhìn dào dác hỏi.

"Không có gì đâu lúc nãy ta cùng yêu thú của ta luyện tập thôi mà!" Khải Minh nhìn tiểu Bạch nói làm tiểu Bạch rung mình.

Nguyệt Nhi nhìn tiểu Bạch rồi nhìn Khải Minh sau đó nói.

"Luyện tập gì mà yêu thú của ngươi bầm dập hết vậy!"

"Ha ha, sợ ý để ngã khỏi thuyền ấy mà, đúng không tiểu Bạch." Khải Minh giải thích rồi nhìn sang tiểu Bạch, tiểu Bạch nhìn thấy ánh mắt Khải Minh liền gật đầu lia lịa.

"Thôi được rồi, ta làm cơm xong rồi mau vào ăn!" Nguyệt Nhi nói rồi đi vào trong.

Khải Minh đưa cho tiểu Bạch một số thuốc trị thương và đưa tiểu Bạch vào không gian thú sùng, xong việc Khải Minh liền vào bếp.

Thuyền hải tặc này không lớn lắm, gồm buồng lái, 4 phòng ngủ, 1 phòng họp, 1 phòng kho, 1 phòng bếp và boong thuyền, có chức năng lái tự động có hệ thống phòng thủ và tấn công nhưng đều là gần gở, trang bị những thứ đó chỉ làm đẹp mắt chứ chả có tác dụng gì, Khải Minh đã từng bắn thử một phát đại bác vào Con yêu thú nhất giai, kết quả, đại bác bị hư, con yêu thú chả hề hấn gì, lúc đó Hệ Thống có nói trang bị tấn công trên thuyền đều là hàng Tinh cấp, muốn mạnh ký chủ phải nâng cấp thuyền.

Cả con thuyền Hải tặc của Khải Minh muốn mạnh: thì phải nâng cấp, nâng cấp và nâng cấp, Khải Minh chán nản, muốn nâng cấp cái thuyền này chỉ ít cũng trăm triệu Linh Thạch Cực Phẩm, kiếm đâu ra, nhưng trên thuyền cũng có một chỗ tốt, đó là bên trong khoang thuyền, nâng cấp khoang thuyền nó sẽ mở rộng ra vì nó có chức năng không gian bốn chiều, chỉ cần có Linh Thạch thì cả tiểu thế giới cũng có thể tạo ra.

Khải Minh bước vào phòng bếp, một mùi thơm không thể cưỡng nổi xông thẳng vào mũi Khải Minh, Khải Minh thấy trên bàn có rất nhiều đồ ăn, nào là canh, kho, nướng.....đủ các loại đồ ăn, cách bày trí thì rất đẹp.

"Ngươi đến rồi à, ngồi xuống ăn đi!" Nguyệt Nhi cười cười nói với Khải Minh

"Ừ!" Khải Minh trả lời liền ngồi xuống, Nguyệt Nhi cũng ngồi xuống, Khải Minh liền lấy đũa gắp một miếng thịt ăn.

Cảm giác của Khải Minh bây giờ là "Ngon, rất ngon" Khải Minh khẳng định trong lòng, nàng bây giờ đã là nữ nhân của ta, một người hiền lành, xinh đẹp và nấu ăn giỏi như này thì còn gì bằng, quyết tâm không bao giờ để mất nàng.

Sau bữa ăn Khải Minh suy tư, cũng đã 2 tháng rồi, còn một tháng nữa là tới Đại Hội Tông Tộc, nghĩ một hồi Khải Minh quyết định chuyển hướng thuyền về phía đông, hướng thẳng đến căn cứ dong binh đoàn Huyết Sát Lang, Khải Minh quyết định không để những kẻ có thù với mình được tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Diệt Huyết Sát Lang Dong Binh Đoàn : Phần Đầu

Thời gian thẩm thoát Khải Minh và Nguyệt Nhi đã đi được 2 ngày, lúc này Khải Minh đã dùng Thuyền cách một nhóm nhỏ người Huyết Sát Lang (tốc độ Thuyền là 80km/h), Khải Minh đã bỏ ra gần 500 điểm để nâng cấp bản đồ, hiện tại tên, tu vi, địa điểm đều hiện rõ ra trên Bản Đồ.

Nhóm tuần tra này có khoảng 12 người, 1 tên Trúc Cơ, 5 tên Luyện Thể và 6 tên Tội Thể.

Khải Minh mở rộng phạm vi Bản Đồ thì thấy có tới hơn 200 đội như vậy. Có lẽ bọn chúng vẫn săn tìm Khải Minh.

Khải Minh trở lại khoang thuyền ăn tối với Nguyệt Nhi, sau đó đi thực hiện sứ mệnh săn người của mình. Qua một thời gian tuy mới 2 ngày ngắn ngủi nhưng khoảng cách giữa Khải Minh và Nguyệt Nhi đã rút ngắn, 2 người dần có cảm tình với nhau hơn.

Khải Minh nhảy khỏi thuyền liền lao vào rừng, cậu sử dụng Bản Đồ tìm kiếm mấy đội Huyết Sát Lang chém giết, đến gần sáng đã có hơn 150 đội bị giết.

Lúc này tại một liều trại.

"Đường chủ..... Tứ Đường Chủ... không hay rồi, không hay rồi....." một tên dong binh xông vào liều trại của Huyết Tứ kêu to.

"Có chuyện gì, chuyện vớ vẩn liên giết hán cho ta!" Huyết Tứ đang ngủ bị gọi dậy liền nổi giận.

"Bầm... Bầm... Đường chủ, trong rừng có một tên Trang phục Bạch Kim tìm giết người của chúng ta." tên dong binh hoảng sợ nói.

"Có chuyện này sau, mau đi tập hợp người, người dẫn ta đi đến chỗ hán!" Huyết Tứ nói mà trên mặt mang lửa giận.

Huyết Tứ vừa ra khỏi liều liền gặp Khải Minh đang ngồi trên ghế chăm chú vào một vật hình vuông, thật ra là Khải Minh đến đây từ sớm rồi, giết hơn 500 người ở đây mà người trong liều không biết, nghe bọn họ nói chuyện, làm phiền thì kì, Khải Minh không biết làm gì, liền lấy ghế ra rồi ngồi đánh Liên Quân ——, còn vì sao Main đánh Liên Quân được ở dị giới là câu thông Hệ Thống kết nối mạng với địa cầu, với cái giá cắt cổ, 1 Linh Thạch Cực Phẩm = 10 phút.

"Nhóc con, cuối cùng cũng xuất hiện rồi à, Tam ca ta có phải bị người giết!" Huyết Tứ tức giận hỏi, sau khi nhận ra Khải Minh.

"Từ từ, đội combat lần cuối cái, ông kiểm chỗ nào ngồi đợi đi ^...^." Khải Minh cười cười, mặt vẫn dính vào điện thoại nói.

Huyết Tứ.....

Thấy tình cảnh hơi quái lạ, Huyết Tứ liền quan sát xung quanh thì, toàn là người chết, mặt hán nổi đầy gân xanh quát.

"Nhóc con, dám giết người của ta đền mạng đi!"

Bị quát lớn, Khải Minh giật mình, mắt tập trung làm combat thua, Khải Minh nở nụ cười hướng về tên Huyết Tứ.

Huyết Tứ nhìn thấy nụ cười đó thì lạnh sống lưng, chợt tỉnh lại, tên này hán giết hơn 500 người mà mình không biết, chắc hán tu vi của hán rất cao hoặc có người trợ giúp, suy nghĩ một chút Huyết Tứ khẳng định mình phải chạy, chạy về báo tin cái đi rồi tính.

Đang suy nghĩ chợt có một thứ ném về hán, hán nhanh chóng né được, riêng tên sau lưng hán bị chiếc điện thoại mà Khải Minh ném nát nát nát xương thịt, chỉ còn một đám mây nhầy.

Huyết Tam chợt toát đầy mồ hôi, tên sau lưng hán vừa rồi cũng Trúc Cơ Tam Tầng đấy, thể mà chết sau, chỉ một cú ném.

Lúc này thì Khải Minh chợt hồi hận rồi, đúng là giận quá mất khôn mà, đây là cái iPhone X đấy, Khải Minh vừa mua với giá 1 Linh Thạch Cực Phẩm đấy, Cái giá cắt cổ không chừa tí huyết này Hệ Thống viện lí do là tiền Thuế Cao.

Khải Minh bèn tặng cho mỗi tên còn lại một kiếm, riêng tên Huyết Tứ là phế tu vi hán, Khải Minh nhất quyết phải hành hạ tên này.

Khải Minh giết gần ngàn người mà chỉ thu được vài chục ngàn vàng, vài chục ngàn lượng bạc, gần ngàn thanh kiếm vũ khí các loại, hơn chục Linh Thạch Hạ Phẩm, những gì có giá trị hán đều lấy, không có giá trị hán cũng lấy.

< Người lấy đồng sắt vụn đó về Bán Sắt vụn hà gì ký chủ.> Hệ Thống lên tiếng.

"Muối ít cũng là thịt a." Khải Minh cười cười, tiếp tục gom đồ, vì tu vi đạt đến Thuế Phẩm với hán dùng điểm tích lũy để mở rộng cho nên bây giờ Kho Đồ của Khải Minh có đúng 10 000 ô.

Gom dọn đồ đạc xong xuôi Khải Minh mặc kệ đám xác chết, không sợ ô nhiễm môi trường vì có đám yêu thú dọn dẹp rồi, Khải Minh gọi tiểu Bạch ra.

Trông tiểu Bạch nó tốt hơn hồi chiều, không còn thâm nữa mà là một hình ảnh cao to, hùng dũng. Tiểu Bạch là một con sư cao khoảng 2 mét rưỡi, có đôi cánh cửa ung dài khoảng 5 mét, toàn thân tiểu Bạch từ trên xuống dưới đều một màu trắng, xen lẫn màu bạc.

"Người biết nói không tiểu Bạch?" Khải Minh nhìn tiểu Bạch hỏi, chỉ thấy tiểu Bạch lắc đầu.

"Vậy người hiểu ta nói gì không?" Khải Minh lại hỏi tiếp, lần này tiểu Bạch gật đầu.

Sau đó Khải Minh lên lưng tiểu Bạch, Huyết Tứ thì bị trói một chân, đầu dây kia buộc vào chân sau tiểu Bạch. Bay nhiều vòng, Khải Minh nhìn xuống thì thấy tên Huyết Tứ thâm hơn chết, mắt trợn trắng, miệng sùi bọt mép.

Khải Minh bay thêm một chút liền bay đến doanh trại một đoàn đội dong binh đoàn, được Nhị Đường chủ và Ngũ Đường chủ nắm quyền.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Diệt Huyết Sát Lang Dong Binh Đoàn : Phần Cuối

Khải Minh dùng cách doanh trại khoảng 5 dặm quan sát.

Khu trại này có khoảng 5000 ngàn người, đứng đầu là Huyết Nhị và Huyết Ngũ "Anh em nhà họ Huyết!" Khải Minh vừa xem vừa lầm bầm.

Bỗng Khải Minh phát hiện nhóm người Phi Linh Môn và tiểu đội Hoa Việt ở trong này, chỉ có điều người Phi Linh Môn còn có 3 người, 2 đệ tử, một trưởng lão, bên tiểu đội Hoa Việt thì còn 5 người, Quốc Phong, Khả Hân, Đường Phương, Tô Viễn và Trần Trung, không có Tô Như, có vẻ nàng đã bị giết rồi. Đang ở trong doanh trại của Huyết Sát Lang, có lẽ bọn họ bị bắt.

Khải Minh bắt đầu lập kế hoạch.

Sau một khoảng thời gian không lâu lắm Khải Minh cố vận chuyển chất xám hoạt động, cuối cùng main nhà ta cũng có một kế hoạch hoàn con m* nó mỷ.

Kế hoạch là xông con m* nó thẳng vô trại bọn chúng, gặp tên nào giết tên đó.

Sau bữa cơm cùng với vợ tương lai, Khải Minh liền trở lại hành trình chém chết của mình.

Khải Minh mang trang phục Sáo Trang Ánh Trăng, đi thẳng đến Huyết Lang doanh trại, vừa đi vừa ngắm cảnh gặp tên nào thì giết tên đó, sẵn tiện thử nghiệm Tam Thanh Thương luôn, Khải Minh đã bắt đầu sử dụng được Thương, có đều không kiểm soát được sức mạnh của Thương.

Cứ mỗi lần Khải Minh dùng Thương là y như rằng chỗ đó bị phá hủy tan tành, Khải Minh đi tới đâu người Huyết Sát Lang chết tới đó, phụng bồi cùng bọn chúng còn có một số yêu thú suy xéo đi vào đây, cây cỏ cả đất nữa, người khác nhìn vào thấy Khải Minh chả khác gì quái vật hình người. (Kiểm lâm đầu mau bắt tên phá hoại thiên nhiên này)

Khải Minh đang chơi đùa thì bỗng nhiên giật dử dùng hết tốc độ lao vào trong trại, nguyên do là vừa rồi Khải Minh phát hiện Quốc Phong vừa chết.

Lúc này bên trong doanh của Huyết Sát Lang.

"Các ngươi mau nói cho ta tên nhóc kia đang trốn ở đâu?" tên Huyết Ngũ chìa kiếm về phía bọn người đang bị trói, kiếm vẫn còn dính máu, Quốc Phong thì nằm chết ở gần đó.

"Mau nói không ta giết hết các ngươi, tên này là bài học đấy." Huyết Ngũ chìa kiếm về Quốc Phong quát.

"Ngũ đệ đừng nóng, giết hết bọn nam nhân đi, còn bọn nữ nhân giữ lại để thưởng cho anh em đi." Tên Huyết Nhị nhìn đám người nữ cười bỉ ổi.

"Các ngươi nghe rõ chưa, ai nói cho ta biết tên nhóc đó ở đâu ta sẽ không hành hạ kẻ đó, các ngươi nghĩ thế nào khi hơn 5000 người bọn ta cười các ngươi." Huyết Ngũ nhìn đám người cười cười nói.

"Các ngươi giết bọn ta đi, bọn ta không biết Khải Minh ở đâu hết!" Đường Phương hần giọng trả lời.

Về phía Khả Hân thì giờ nước mắt ước đầm nhìn về phía ca ca mình, nàng khóc, khóc vì ca ca mình bị giết trước mặt mình mà mình chả làm được gì. Vị trưởng lão bên Phi Linh Môn thì thương tích đầy mình, cùng với 2 đệ tử còn lại dùng ánh mắt oán hận nhìn về Huyết Ngũ và Huyết Nhị, Tô Viễn và Trần Trung cũng chả khá hơn mấy.

Bỗng có một giọng nói cất lên.

"1,2,3,.....16,17, à còn 17 người à." Khải Minh ngồi trên tảng đá gần đó nhìn về đám người Huyết Sát Lang đếm.

"Ai đó, ngươi muốn chết à!" Huyết Ngũ nhìn về Khải Minh dùng ánh mắt kì quái hỏi, hần ở đâu vào đây tên này đâu phải người của mình.

"Ta nghe các ngươi đang tìm ta, nên đến đây chơi!" Khải Minh cười cười nói.

"Vậy ngươi là tên nhóc giết thiếu gia và Huyết Tam!" Huyết Nhị nhìn về Khải Minh nói khuôn mặt có chút tức giận.

"Ngươi đoán đúng như ta rất tiếc, không có phần thưởng." Khải Minh nở nụ cười giảo hoạt nói.

"À,... có phần thưởng đây, tiểu Bạch ném hấn xuống." Khải Minh nghĩ nghĩ rồi nhìn lên trời nói.

Chỉ thấy từ trên không trung có một vật thể không xác định rơi xuống.

"Bịch,....."

Sau khi vật thể đó rơi xuống, bọn Huyết Ngũ và Huyết Nhị mới nhìn rõ là ai, tuy khuôn mặt không còn nguyên vẹn, nhưng nhìn qua bộ trang phục thì bọn họ rõ ràng đây là ai.

"Tứ đệ / Tứ ca" cả 2 đồng thanh nói.

"Áy, chết mẹ, quên là tiểu Bạch còn đang ở trên cao, làm chết người rồi!" Khải Minh gãi gãi đầu nói.

"Ngươi hôm nay nhất định phải chết!" Huyết Ngũ nổi giận trừng mắt về Khải Minh quát.

"Ngươi chắc vì cứu bọn người này nên mới trở lại phải không, tốt, rất tốt, có tình có nghĩa đây, ta không biết tại sao Huyết Tứ chết trong tay ngươi nhưng hôm nay ngươi phải bỏ mạng lại đây." Huyết Nhị nở một nụ cười gian xảo nhìn về Khải Minh.

"Đệ mau chạy đi tên đó có tu vi Kim Đan đấy!" Đường Phương nhìn về Khải Minh hét lớn.

"Ha ha, ta không giết ngươi vội đâu, ta sẽ để ngươi thấy bọn ta hành hạ người của ngươi như thế nào." Huyết Ngũ nghe Đường Phương nói Nhị ca hấn tu vi Kim Đan liền cười cười nói, mặc kệ hấn tại sao giết chết Tứ ca và hơn một ngàn người, nhưng gặp phải cường giả Kim Đan thì ngươi chết chắc.

"Ha ha tỷ tỷ, đệ không sau bọn chúng chỉ là sâu bọ thôi." Khải Minh ngoái ngoái lỗ tai nói.

"Ngươi cũng được đấy, chết đến nơi rồi mà còn trang bức!" Huyết Ngũ khịt mũi khinh thường.

Lúc này Huyết Nhị thấy lạ, tại sao bên ngoài lại yên lặng đến thế, hấn liền cho người ra xem, một lát tên đó chạy vào nói.

"Đường..... Đường chủ, bên, bên ngoài người của mình chết hết rồi." Tên đó hoảng sợ giọng run run nói, hấn vừa nhìn thấy một tràng cảnh kinh hoàng, bên ngoài đều là những thi thể, máu tươi nhuộm đỏ cả một vùng.

Nghe tên đó nói xong cả 15 người và 2 tên Đường chủ liền quay sang nhìn Khải Minh.

"Là ta giết đó, nhìn nhìn cái gì thấy ghê quá!" Khải Minh bắt gặp 17 cặp mắt nhìn mình liền ớn lạnh.

"Được ta không biết ngươi làm sao mà mạnh đến như vậy, nhưng.... ta liều với ngươi." Huyết Ngũ chần chừ rồi rút đao lao về phía Khải Minh.

"Rầm,..... xẹt.." chỉ thấy Khải Minh rút một cây thương ra và 17 người ngã xuống, không nói nhiều một chiêu, một chiêu giết sạch đám người, trong đó 16 tên Trúc Cơ, 1 Kim Đan, thế nhưng Khải Minh chỉ dùng một chiêu liền hạ sát tất cả.

Cả đám người bên kia nhìn tình cảnh này đều há hốc mồm, đây là gì, sao hấn mạnh vậy hấn mới mười mấy tuổi à, nhiều người mắt chữ A mồm chữ O nhìn Khải Minh như nhìn quái vật.

Khải Minh nhìn bọn họ đang thất thần liền lắc đầu, rồi bắt đầu cời trói cho họ.

"Cảm ơn vị Thiếu Hiệp đây cứu giúp!" vị trưởng lão quay qua Khải Minh chấp quyền nói.

"Cảm ơn đệ đã cứu, mà sao đệ mạnh vậy."

Đường Phương nhìn Khải Minh hiếu kì hỏi.

Riêng Khả Hân thì chạy đến chỗ Quốc Phong ngồi khóc, đám người chỉ nhìn nhau rồi sau đó ngồi tại chỗ trị thương.

Lúc này Khải Minh đã vơ vết xong, Khải Minh liền gọi Thuyền của mình đến đưa đám người lên Thuyền, vì mùi máu đang dục yêu thú đến nên không để họ ở dưới được.

Lần này đám người lại kinh ngạc thêm một lần nữa, đây là Phi Hành Pháp Bảo à, không ngờ hấn lại có.

Khải Minh giao đám người cho Nguyệt Nhi rồi thẳng hướng đến căn cứ của đám Dong Bình.

Trụ sở chính của dong binh đoàn Huyết Sát Lang nằm ở rìa của Sâm Lâm cách Thanh U trấn khoảng 10 dặm đường về phía bắc.

Khải Minh đến đây liền phát hiện nơi này cứ như một thành trấn nhỏ có khoảng 3000 ngàn người ở đây.

Khải Minh xông thẳng vào tiếp tục công cuộc chém giết.

"Bẩm đoàn chủ bên ngoài có một tên mặc trang phục Bạch Kim xông vào đây." một tên dong binh hồi hã thông báo cho Huyết Đại.

"Mau tập hợp tất cả mọi người lại cùng ta giết hắn!" Huyết Đại nói xong vài tên thuộc hạ bước ra.

Thấy tên Huyết Đại bước ra Khải Minh cười cười nói.

"Ê ông già, còn nhớ ta chứ!"

"Là ngươi, tốt, ta không ngờ ngươi tự nộp mạng cho ta, chết đi." Huyết Đại nói xong liền rút kiếm ra lao tới chỗ Khải Minh chém xuống.

"Ê ê, đánh nhau sau không nói rõ chiêu thức cho người khác biết nữa chứ, cứ thế đánh à." Khải Minh tếu tếu nói.

Huyết Đại không thèm trả lời cứ tung chiêu thẳng đến Khải Minh.

Khải Minh cũng rút kiếm ra tung chiêu đáp trả lại, một lát sau cả đám người thấy tên Huyết Đại đầu một nơi, mình một chỗ Khải Minh thì thản nhiên đứng đó vuốt ve thanh kiếm.

Cả đám người ngây dại, đây có còn là người nữa không, kia là cường giả Kim Đan đấy.

Khải Minh chỉ dùng một chiêu liền lập sát được Huyết Đại, Đoàn chủ của bọn họ, khiến cho đám người này không biết nói gì luôn, người thì khiếp sợ, người thì không tin vào mắt mình dụi dụi mắt, người thì đang cho là mơ.

Khải Minh chán phải nói nhiều với đám người này liền tiễn bọn chúng đi.

< Đình, chúc mừng ký chủ thăng cấp Thiên Nhân Cảnh, chính thức bước vào hàng ngũ cường giả Bán Tiên.>

< Đình, năng lượng tích hợp đầy đủ Hệ Thống tiến hành nâng cấp, Hệ Thống sẽ hoàn thành nâng cấp trong vòng 24 tiếng.>

< Đình, Hệ Thống tiến hành nâng cấp trong 5,4,3,2,1.>

Tiếng Hệ Thống vang lên làm Khải Minh giật mình, một lát sau Khải Minh cười cười nghĩ thầm.

"A, nâng cấp a, chắc chắn sẽ có chỗ tốt!"

Khải Minh tiếp tục công cuộc vơ vét, một lát sau Khải Minh tìm đường vào ngân khố của bọn Huyết Sát Lang.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Hệ Thống Toàn Năng Hóa Phiên Bản 2.0

Khải Minh tìm kiếm bảo khố của Huyết Sát Lang dong binh đoàn.

Sau nửa ngày tìm kiếm Khải Minh cũng phát hiện được bảo khố, Lúc này Khải Minh đang đứng trước bảo khố.

"Rầm,,,,,..."

Khải Minh tung cước, cánh cửa bay đi nát thành từng mảnh vụn.

"Ôi trời, ta giàu cái con m* nó rồi,ha ha!" Khải Minh kinh ngạc rồi cười lớn.

Khải Minh thu tất cả vào kho đồ, bảo khố rất lớn nào là vàng, bạc, vũ khí, đan dược chất thành những đống lớn, cũng có vài rương Linh Thạch và một ít công pháp nữa.

Khải Minh đi đến cuối bảo khố thì lại thấy một cánh cửa, mở cánh cửa ra Khải Minh phát hiện, chả có gì ngoài một tảng bản đồ cũ nát có tên:

"Thiên Long Đế Tôn!"

Khải Minh kiểm tra kỹ lại một lần nữa, chắc chắn mình không bỏ sót cái gì mới rời khỏi.

Khải Minh gọi tiểu Bạch ra, lên lưng tiểu Bạch rồi bay lên cao.

Khải Minh lấy Nhật Nguyệt Thần Tiễn ra giương cung về Huyết Sát Lang Trại.

"Bù,,,m,,,,"

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, Huyết Sát Lang Trại bây giờ đã bị san phẳng, cả khu vực không còn một gì dù là một nhánh cây, chỉ ít Huyết Sát Lang cũng có địa bàn với bán kính khoảng 5 dặm đầy.

Thế nhưng toàn bộ bị hủy diệt chỉ với một lần bắn, khu vực này cũng bị lún sâu khoảng 5 mét nữa chứ, không lâu nơi này sẽ trở thành một hồ lớn.

Lúc này Khải Minh đang ngồi trên lưng tiểu Bạch hoảng sợ, Kinh khủng như một vụ nổ Bom Hạt Nhân, sức hủy diệt của Thần cung cùng tu vi Thiên Nhân Cảnh quả thật quá nghịch thiên, nhưng Khải Minh vẫn chưa sử dụng được bộ cung này, phát bắn lúc này đã rút của Khải Minh 8 phần Linh lực, tuy ít hơn lần bắn trước nhưng cũng gây khó chịu.

Khải Minh ổn định tinh thần rồi kêu tiểu Bạch bay về hướng Thuyền Hải Tặc.

Ở một số Thành Trấn, Thôn làng xung quanh Huyết Sát Lang Trại, người dân, tu chân giả, thậm chí một số cường giả có tu vi cường đại đều đang hoảng loạn, uy lực của vụ nổ đó không hề nhỏ, đang chấn động đến cả Thành Đô và thậm chí là cả Nam Việt Quốc, lúc này tất cả các gia tộc, thế lực lớn, tông môn và thậm chí người của Hoàng Triều đều đang trên đường đến nơi này.

Về đến Thuyền Khải Minh thấy bọn họ, người thì tu luyện, người nấu ăn, người lau dọn Thuyền.

Khải Minh thu tiểu Bạch rồi nhảy xuống Thuyền, chào hỏi mấy người họ xong ăn bữa tối được Ánh Nguyệt nấu, Khải Minh về phòng nhảy lên giường ngủ một giấc tới sáng "Ta mệt rồi a!"

< Đình, Hệ Thống nâng cấp thành công Hệ Thống Toàn Năng Hóa phiên bản 2.0 xin chào ký chủ.> Tiếng Hệ Thống vang lên.

"Nà nì, có kẻ địch à", Khải Minh giật mình.

< Là ta, ký chủ ngủ đến trưa rồi.> Hệ Thống gắt gỏng trả lời.

"À, ta quên mất, ngươi nâng cấp rồi à, thế Hệ Thống ngươi có gì mới." Khải Minh tò mò hỏi.

< Hệ Thống đã nâng cấp thành phiên bản 2.0, có thêm các chức năng:

-

Chức Năng: Thuộc Hạ, với chức năng này ký chủ có thể thu thuộc hạ cho mình, lập khế ước Chủ - Nô, thông qua chức năng này ký chủ có thể nhìn được lòng trung thành của thuộc hạ mình, tu vi, sự sống và một số điều quan trọng khác nữa.

-

Chức Năng: Sủng Phi, chức năng này giúp ký chủ sau khi nhận sủng phi sẽ biết.????????????????????????????

-

Chức Năng: Sư Môn, trợ giúp ký chủ thu nhận đệ tử.

-

Chức Năng: Triệu Hồi, giúp ký chủ có thể Triệu Hồi một chiến thần, chiến thú ở các vị diện giả tưởng của Địa cầu gồm: Phong Thần Diễn Nghĩa, Tây Du Ký, Tam Quốc, Thiên Long Bát Bộ, Truyền Thuyết Cổ Tích Việt Nam, Các Vị Thần Ở Phương Tây,.....

Hệ Thống cũng nâng cấp dòng điện lên phiên bản 2.0, ký chủ cẩn thận.> Hệ Thống giải thích, đến cuối Hệ Thống còn nở một nụ cười làm Khải Minh lạnh sống lưng.

< Đình, vì nâng cấp thành công Hệ Thống tặng cho Ký chủ: Một Rương Vàng, Một Rương Đồng, Công Pháp Âm Dương Luyện Thể Quyết, Combo Trang Phục Và Lưỡi Hái Từ Thần, Thuật Luyện Đan Trung cấp, Thuật Luyện Kim Trung cấp, Thuật Phù sư Trung cấp, Thuật Linh Trận Sư Trung cấp, Một Lần Triệu Hồi Ngẫu Nhiên Miễn Phí, Một lần Quay thưởng miễn phí, 1000 Điểm tích lũy, 1000 Linh Thạch Cực Phẩm.

Ký chủ có muốn sử dụng Công Pháp và Các Thuật Trung cấp không.> Hệ Thống hỏi.

"Có, sử dụng ngay!" Khải Minh lập tức trả lời.

< Đình, sử dụng thành công: Âm Dương Luyện Thể Quyết: Phẩm chất Thần Cấp, giúp ký chủ không gặp bình trưởng khi tu luyện và đột phá cảnh giới, giúp dễ dàng hấp thu linh khí và bổ sung linh lực cho ký chủ, ngoài ra công pháp còn có thể giúp ký chủ loại bỏ và dung hoà các nguồn sức mạnh có hại cho ký chủ.

Combo Trang Phục và Lưỡi Hái Tử Thần: Gồm trang phục Tử Thần và Lưỡi Hái Tử Thần, Có thể ngay lập tức giết một người có tu vi thấp hơn ký chủ một tiểu cảnh giới; < Thời gian hồi 60 phút >, Điều kiện; trong tầm nhìn. Nội Tại: khi sử dụng Combo vào ban đêm sẽ tăng cho ký chủ 30% sát thương gốc. Mỗi lần ký chủ giết một trăm người bằng Combo này sẽ cộng thêm một phần trăm vào nội tại.

Triệu Hồi Ngẫu Nhiên: giúp Ký chủ triệu hồi một vị bất kì, < có thể là Thần, là Ma, Là Yêu Thú, Thần Thú,.....và thậm chí là người thường > Điều kiện: Tu vi không cao hơn ký chủ 2 Đại Cảnh giới, ở một vị diện ngẫu nhiên đến trợ giúp ký chủ.>

Khải Minh một mặt mộng bức, "Trời, có cần nhiều thế không, cả cái chức năng triệu hồi nữa!"

Khải Minh YY một thời gian liền xem thông tin nhân vật:

Tên: Dương Khải Minh, C/T: Nhân Loại

Tuổi: 16

Tu Vi: Thiên Nhân Cảnh Nhất Tầng

(5% đề lên cấp)

Huyết Mạch: Không

Công Pháp: Luyện Thể Quyết, Huyền Băng Kiếm Pháp.

Thần Thông: Thần Nhân, Bản Đồ, Âm Dương Luyện Thể Quyết.

Vũ Khí: Huyền Băng Kiếm Pháp, Lưỡi Hái Tử Thần, Tam Tiên Thương, Nhật Nguyệt Thần Tiễn.

Chiến Thú: Không

Chiến Thần: Không

Trang Bị: Sáo Trang Ánh Trắng, Trang Phục Tử Thần, Thuyền Hải Tặc

Thê Tử: Không

Tinh Lũ: 2

Hệ Nguyên Tố:.....

Điểm Tích Lũy: 12 356

Linh Thạch: Cực Phẩm; 1520, Thượng Phẩm; 565, Trung Phẩm; 980, Hạ Phẩm; 1120.

Vàng: 51151, Bạc: 203302

Một Số Sát Vụn Và Rác Rưởi Linh Tinh Khác; @@\$\$###

Thuộc Hạ: Không

Thú Sủng: Tiểu Bạch

Triệu Hồi: Không

Luyện Đan Sư: Lục Phẩm

Luyện Khí Sư: Lục Phẩm

Phù Sư: Cấp 6

Linh Trận Sư: Cấp 6

Khống Thú Sư: Cấp ba

< Ký chủ còn có 3 lần quay thưởng có sử dụng không?> Hệ Thống âm thanh vang lên.

"Có!" Khải Minh hồi hộp nói.

< Đỉnh, bắt đầu quay thưởng x3.>

Lần này cũng như lần trước, có 10 ô, 5 ô may mắn lần sau, và 5 ô phần thưởng có đều phần thưởng lần này lại khác.

Một căn Biệt Thự hiện đại.

Một Cuốn Hoàng cấp công pháp ngẫu nhiên.

Một cái iPhone X.

Một Vũ khí ngẫu nhiên Địa cấp.

Một thùng nước suối 24 chai, mỗi chai 500 ml.

Khải Minh quay ba lần, kết quả:

Một thùng nước suối.

Chúc May mắn lần sau.

Một Thanh Hoả Văn Kiếm.

Khải Minh kiểm tra vật phẩm xong nói.

"Mở 2 rương cho ta Hệ Thống!"

<Đỉnh, Rương Vàng: Chúc mừng ký chủ nhận được một Trứng Thánh Thú ẩn, Thiên cấp Đỉnh Lô.

Rương Bạc: Một lần nâng cấp miễn phí Trang Bị.>

Khải Minh quan sát quả trứng, nó có màu trắng to khoảng 30 cm.

Trứng: Thánh Thú

Chúng Tộc:???

Tu Vi:???

Thời gian nở: 9 ngày, 23 tiếng, 57 phút.

<Đỉnh, gợi ý ký chủ nâng cấp Thuyền Hải Tặc.>

"Ừ, nâng cấp Thuyền đi!" Khải Minh nhìn quả trứng thích thú nói.

<Đỉnh, nâng cấp hoàn thành.> chỉ thấy còn Thuyền rung lên rồi hoàn toàn yên tĩnh.

<Mời Ký chủ đặt tên cho Thuyền.> âm thanh Hệ Thống vang lên.

"Đặt tên, sao lúc trước không có?" Khải Minh thắc mắc hỏi.

<Vì lúc trước Thuyền chỉ có cấp độ phàm cấp, giờ đã nâng cấp thành Hoàng cấp.> Hệ Thống trả lời.

"Ày, vậy đặt tên là Thiên Hải đi!" Khải Minh nghĩ nghĩ rồi nói.

<Đỉnh, tên đã được liên kết, mời ký chủ kiểm tra!>

Khải Minh Kiểm tra Thuyền.

Tên: Thiên Hải / Chủ Nhân: Dương Khải Minh (Bán Tiên)

Pháp Bảo Phi Hành.

Chất lượng: Hoàng Cấp Cao Giai.

Tốc Độ: Tối Đa 500km/h.

Tấn Công:

•

Trạng thái thuyền: Trúc Cơ Trung Kỳ.

Trạng thái người máy: Kim Đan sơ kỳ.

Phòng Thủ: Linh Trận phòng hộ cấp 3.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Thu Thuộc Hạ

Khải Minh xem thông tin nhân vật xong ra ngoài, để cái triệu hoán lần sau dùng, bây giờ chưa cần.

Khải Minh tập hợp tất cả mọi người ra phòng họp, sau khi nâng cấp Thiên Hải, Khải Minh thấy sự biến đổi rõ rệt, bên ngoài nhìn vẫn vậy, bên trong thì từ 4 phòng ngủ thành 100 phòng, một phòng bếp rất lớn, một nhà kho khổng lồ dài khoảng 50 mét và cao đến 10 mét, riêng phòng họp lúc trước chỉ khoảng 10 người, mà giờ có thể chứa khoảng 200 người.

Một lát sau tất cả tập hợp đầy đủ.

"Người làm gì mà Không Gian Thuyền này lớn thêm vậy?" Nguyệt Nhi ánh mắt hiếu kỳ nhìn Khải Minh hỏi.

"À, ta sửa sang một chút ấy mà!" Khải Minh cười cười nói.

"Thế đệ kêu bọn ta lại đây làm gì vậy?"

Đường Phương nhìn Khải Minh hỏi.

"À, ta có 2 chuyện muốn thông báo cho mọi người!" Khải Minh nhìn lướt qua đám người rồi nói.

Thấy bọn họ im lặng Khải Minh tiếp tục nói.

"Thứ nhất, Huyết Sát Lang Dong Binh Đoàn đã bị ta diệt, vì thế mọi người không cần lo bị bọn chúng đuổi giết nữa, à mà Nguyệt Nhi, con Thuyền này có tên rồi đó!"

"Tên gì vậy, người vừa đặt à?" Nguyệt Nhi khuôn mặt cười tươi hỏi.

"Ừ, ta vừa đặt tên là Thiên Hải."

"Thứ Hai, là bây giờ các người định làm gì tiếp theo, à mà thi thể của Quốc Phong ca đâu." Khải Minh trả lời Nguyệt Nhi xong, quay qua nói với đám người đó, rồi nhìn về tiểu đội Hoa Việt hỏi.

Số là trước khi đi đến Huyết Sát Lang Trại, Khải Minh có đem thi thể Quốc Phong về Thuyền.

Về việc Khải Minh nói diệt cả đám Huyết Sát Lang Dong Binh Đoàn bọn họ đều không nghi ngờ gì, vì lúc trước Khải Minh từng giết một tên Kim Đan và một số Trúc Cơ cảnh nhẹ nhàng như thế, cộng với chấn động ở Sâm Lâm lúc đó thì ai cũng tin lời Khải Minh.

"Ca ca được chôn ở một ngọn đồi gần đây, cảm ơn đệ đã giúp ta." Khả Hân khuôn mặt buồn bã nói với Khải Minh.

"Rồi thế các người tính làm gì?" Khải Minh nhìn đám người tiếp tục hỏi.

"Có lẽ chúng ta sẽ về tông môn." Vị trưởng lão lên tiếng, bọn họ còn 3 người trưởng lão và 2 nữ tử, trên mặt 3 người mang nỗi thất vọng lớn, bọn họ bị giết quá nhiều người.

"Cám ơn vị Thiếu Hiệp ra tay cứu giúp, cả đời này bọn ta sẽ ghi nhớ ơn này!" vị trưởng lão nhìn về Khải Minh cúi đầu nói.

"Được rồi, tiện đường về Thanh Dương Thành ta cho các người đi nhờ." Khải Minh nhìn 3 người nói.

"Vậy đa tạ ngài rồi!" một vị nữ đệ tử cung kính chấp tay đáp.

Khải Minh mặt nhăn lại nghĩ "Ta không già tới mức gọi là ngài chứ?"

Mặc kệ điều này, Khải Minh bảo bọn họ trở về phòng của mình, rồi quay qua đám người Hoa Việt hỏi.

"Còn các người?"

Tiểu đội Hoa Việt người nhìn ta, ta nhìn người không ai trả lời, bỗng Khả Hân lên tiếng.

"Mạng này được đệ cứu, giờ tỷ không còn người thân nào nữa có thể cho ta theo đệ không, tỷ có thể làm nô tỳ cho đệ mà." Khả Hân dùng đôi mắt khẩn cầu nhìn Khải Minh.

"Bọn tỷ cũng vậy, bọn tỷ cũng muốn theo đệ!" Đường Phương nói, Tô Viễn và Trần Trung đều nhìn Khải Minh gật đầu.

"Cũng được nhưng đệ có một điều kiện là, không được phản bội đệ và phải có khế ước!" Khải Minh nhìn 3 người nói.

"Bọn ta đồng ý!" cả bốn người đều đồng thanh nói.

Khải Minh gật đầu rồi câu thông Hệ Thống, lập khế ước với 3 người Đường Phương, Tô Viễn và Trần Trung.

Lý do Khải Minh không lập Khế Ước với Khả Hân là muốn nàng làm Lão Bà của mình a.

Khi Khải Minh gật đầu liền có một luồng sáng từ Khải Minh, phóng thẳng đến 3 người họ tạo thành những hình thù kỳ quái, một lát sau những hình thù này biến mất để lại một hoa văn rất lạ, có 6 cánh một hình thập tự ở giữa, cả hoa văn lớn khoảng 10cm, có màu đỏ trên cánh tay mỗi người.

< Đỉnh chúc mừng ký chủ thu được Thuộc Hạ đầu tiên được tặng 5 tiểu cảnh giới, Tu Vi hiện tại Thiên Nhân Cảnh Ngũ Tầng.>

< Đỉnh, vì thuộc hạ của ký chủ quá yếu Hệ Thống bắt đầu cải tạo.>

< Đỉnh, Tu Vi của Đường Phương hiện tại là Trúc Cơ Hậu Kỳ đỉnh phong, Tô Viễn và Trần Trung tu vi Trúc Cơ Ngũ Tầng.>

< Đỉnh, Độ trung thành, Đường Phương (85), Tô Viễn (81), Trần Trung (80), 100 max, Khi độ trung thành đạt đến 100 Hệ Thống sẽ cường chế mãi mãi trung thành sinh tử với ký chủ.>

Âm thanh của Hệ Thống vang lên liên tục.

"Ta!, ta đột phá." 3 người hoảng hồn nhìn về Khải Minh.

"Là ta giúp các người đấy, sau này không được phản bội ta, phản bội ta, chết." Khải Minh nhìn 3 người Nghiêm giọng nói.

< Đỉnh, Độ trung thành Đường Phương (90), Tô Viễn (89), Trần Trung (89)>

"Vâng chủ nhân, bọn thuộc hạ thề chết theo chủ nhân!" 3 người quỳ một chân hướng Khải Minh nói.

"Được rồi, sau này gọi ta Thiếu Chủ đi, đừng gọi chủ nhân!" Khải Minh gật đầu nói.

"Vâng, Thiếu Chủ!" Cả ba đồng thanh nói.

"Thế còn ta, đệ không nhận ta à." Khả Hân buồn bã nói.

"Đệ muốn tỷ làm lão bà của ta!" Khải Minh nói nhỏ vào tai Khả Hân, chỉ thấy nàng mặt đỏ lên.

"Được rồi mọi người trở về đi, 3 người kiểm tra và bảo vệ Thiên Hải này, còn Khả Hân tỷ thì tới chỗ Nguyệt Nhi." Khải Minh nhìn 4 người rồi phân công, công việc.

Khải Minh điều hướng Thiên Hải về Thanh Dương Thành.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Trở Về

Lúc này Khải Minh đang ngồi trên mũi Thuyền nhìn về phía trước suy tư, Thiên Hải đã bay về Thanh Dương Thành đã được 2 ngày rồi, bọn người Phi Linh Môn vừa xuống không lâu, theo như Khải Minh tính thì chắc khoảng 2 ngày nữa sẽ về đến Thanh Dương Thành.

"Giờ ca là vô đối, ca đây sẽ đứng trên đỉnh cao nhân sinh, ha ha ai cản ca, ca sẽ đập kẻ đó,....." Khải Minh bỗng đứng dậy hét lớn.

< Bớt ảo tưởng đi, có ngày chết không biết tại sao mình chết đó.> Tiếng Hệ Thống mĩa mai.

"Ta có tu vi Bán Tiên còn sợ ai nữa,.. chả nhẽ,.. chả nhẽ có kẻ mạnh hơn ta à Hệ Thống!" Khải Minh hiếu kì hỏi Hệ Thống.

< Xét về tu vi hiện tại của ký chủ thì ở Đại Lục này không có đối thủ, nhiều phần cũng do Linh Khí ở đây ít thôi, còn ở những Đại Lục khác trên tinh cầu này, có một số nơi Thiên Nhân Cảnh chạy đầy đường, tên Bán Tiên lúc trước cũng từ Đại Lục khác đến đấy.> Hệ Thống nói với giọng đầy khinh thường.

"Con m* nó, Thiên Nhân Cảnh chạy đầy đường, thế chả phải lão tử mới bắt đầu con đường cường giả sao!" Khải Minh kinh ngạc nói.

Khải Minh trở lại khoang thuyền tiếp tục công việc ăn, ngủ, chợp các nữ, như thế cứ lặp đi lặp lại hai ngày.

Sau hai ngày cũng tới Thanh Dương Thành, Khải Minh neo Thuyền cách Thành 2 dặm, sau đó ôm 2 nữ Khả Hân và Nguyệt Nhi nhảy xuống ra hiệu cho đám người phía sau nhảy theo, đội bọn họ đều xuống, Khải Minh liền thu Thiên Hải vào kho đồ, xong cả 6 người hướng Thanh Dương Thành đi đến.

"Dừng lại, các người là ai, đi đâu!" Mấy tên lính canh thấy nhóm người Khải Minh liền hỏi.

"Ta là Tam Thiếu gia của Dương gia, mấy người phía sau là thuộc hạ của ta." Khải Minh thản nhiên nói.

"Ra là Dương gia Tam Thiếu, nhưng chúng tôi vẫn phải làm theo qui định, mỗi người qua cửa một lượng bạc, tất cả 6 lượng!" Tên lính cười cười nói.

"Đây!" Khải Minh đưa cho tên lính 10 lượng xong bước vào thành, đám người phía sau thấy thế cũng đi theo.

Vào Thành, Khải Minh chả thấy trong Thành có thay đổi gì lắm, chỉ có điều hơi nhiều người thôi, đa số là người bên ngoài các tán tu,,,,,còn 10 ngày nữa Đại Hội Tông Tộc của Thanh Dương Thành diễn ra nên bọn họ có lẽ đến đây vì sự việc này.

"A, không ngờ ngươi là Tam thiếu gia luôn đấy!" Nguyệt Nhi lều tều nói.

"Ừa, ta chưa nói cho ngươi biết à?" Khải Minh nhìn Nguyệt Nhi cười cười nói.

"Chưa!" Nguyệt Nhi trả lời rồi liền quay sang chỗ khác, nàng giận.

"Ê, nàng sao vậy ta?" Khải Minh thấy Nguyệt Nhi quay qua chỗ khác bèn gãi gãi đầu khó hiểu.

Khải Minh đi đến Dương gia vừa định bước vào thì.

"Ngươi là ai, sao lại đến Dương gia!" vài tên gác cổng chặn Khải Minh lại nói.

Khải Minh lúc này thắc mắc ; "Ta mới đi có 3 tháng, bọn họ quên ta rồi à"

"Ta là Khải Minh, Tam Thiếu gia của Dương gia!" Khải Minh điềm tĩnh nói.

"Tam Thiếu gia, chả phải tên phế vật Tam Thiếu có Tu vi Tội Thê Tam Tầng không tu luyện được nữa à." Đám người kinh ngạc nói.

Khải Minh thắc mắc, chuyện gì thế, hôm nay 2 tên này sao dám nói với mình như vậy, phản à.

"Được rồi, có cho ta vào không?" Khải Minh nhử mày nói.

"Ha ha muốn vào cũng được, đưa phí đây 100 lượng bạc không thì không cần vào!" hai tên đấy cười cười nhìn Khải Minh.

"Đây là nhà ta, ta vào nhà mà phải cần đóng phí sao?" Khải Minh tức giận nói.

"Phế vật như ngươi cũng tự nhận là Thiếu Gia sao, ngươi tự soi gương lại đi!" hai tên gác cổng nở nụ cười khinh bỉ nhìn về Khải Minh.

"Phế con * ngươi!" Khải Minh đá một cú làm hai tên đó lún sâu vào tường không cần nhìn cũng biết hai tên này đã chết rồi.

Khải Minh tức giận đi về Phòng nghị sự của Dương gia.

Đến phòng nghị sự từ xa Khải Minh đã nghe lời tranh cãi.

Trong phòng nghị sự hiện đang hiện diện cao tăng Dương gia, gồm có Dương gia, gia chủ Dương Hùng, Đại trưởng lão Dương gia Dương Thần, cũng là gia gia của Khải Minh, có tu vi Kim Đan Cảnh Tứ Tầng, Nhị Trưởng lão Dương Khuyết, có tu vi Kim Đan Cảnh Tam Tầng, Tam Trưởng lão Dương Nam, có tu vi Kim Đan Cảnh Nhị Tầng, Ngũ Trưởng lão Dương Thiên, có tu vi Trúc Cơ Cảnh Cửu Tầng, lão Tổ Dương gia Dương Khiêm, có Tu vi Kim Đan Cảnh Lục Tầng.

Phía dưới thì có Dương Nguyệt con gái út Đại trưởng lão, Dương Phong Con trai thứ Nhị trưởng lão, Dương Kiệt con trai Dương Phong, Dương Tôn con trai thứ Nhị trưởng lão, Dương Vũ Khang con trai Dương Tôn, Dương Huyết con trai trưởng Tam trưởng lão, Dương Liễu con gái thứ Tam trưởng lão, Dương Quốc Trung Con trai trưởng Ngũ trưởng lão, Dương Thiên Nhi con gái Dương Quốc Trung.

Ngoài ra còn có cả Diệp Ánh Tuyết nữa.

Khải Minh đi đến phòng nghị sự liền tung cước đá văng cánh cửa đi, tức giận hỏi.

"Tên nào bảo ta là phế vật đâu!" Khải Minh biết bọn lính gác đó không có lá gan đó, ít nhất cũng có một kẻ nào đó đứng đằng sau.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Dương Gia Gia Tộc

Khải Minh bước vào phòng nghị sự gia tộc hết lớn.

"Tên nào bảo ta là phế vật, còn cho người không cho ta vào Dương gia nữa."

"Kẻ nào gây rối ở Dương gia ta, là,... là con à!" Dương Hùng định chửi gì đó, chợt thấy Khải Minh liền nhẹ giọng ngồi xuống.

Tự nhiên có kẻ đá văng cửa của Phòng hội nghị gia tộc, còn la lối om sòm, Làm mấy Trưởng lão tức giận, khi nhận ra là Khải Minh làm một số người thì cười thầm trong lòng, một số lo lắng.

"Khải Minh ngươi làm vậy là có ý gì?" Nhị Trưởng lão nhìn Khải Minh tỏ vẻ giận giữ quát lên.

"Đúng đấy ngươi làm vậy là có ý gì, muốn phản à?" Tam Trưởng lão hướng phía Khải Minh lớn giọng nói, cố ý cho bọn người ở đây nghe.

"Khải Minh con làm vậy là có ý gì, mau xin lỗi mọi người đi!" Dương Hùng nhìn Khải Minh khuôn mặt lo lắng nói.

"Tuổi nhỏ bòn bột mỳ, bỏ qua chuyện này đi, chúng ta lo việc chính trước mắt kìa." Đại trưởng lão giọng khàn khàn nói.

"Ta muốn nghe xem hần trả lời thế nào về việc này?" Nhị Trưởng lão lên tiếng.

Lúc này Khải Minh rất ư là hối con m* nó hận, tại sao mình không xem bản đồ để biết bên trong là ai để dễ giải quyết, đằng này xông vào như một tên côn đồ, quá mất mặt, Khải Minh lắc lắc đầu, làm như thế chỉ tỏ thanh danh của mình lại thấp, giờ nổi điên giết bọn này mà không có lí do thì người sẽ đòi khinh bỉ.

Khải Minh lúc này chỉ nghĩ được có 3 phương pháp để giải quyết việc hiện tại:

Thứ Nhất: Tiếp tục hô báo tên nào có ý kiến thì đập, quấy banh nhà lòng chợ.

Thứ Hai: giết sạch đám người phiền phức kia.

Thứ Ba: cúi đầu xin lỗi đám người ấy.

Khải Minh tất nhiên không bao giờ đụng tới cái thứ ba rồi, thứ hai càng không, hần không muốn giết bọn này, không phải không muốn giết bọn này mà là chưa đến lúc.

Khải Minh nghĩ đã đâm lao rồi thì theo thôi, hần dùng cách thứ nhất nhưng với mức độ vừa phải.

"Vâng!, là ta lỗ mẫn, lúc này vào đây không cần thận làm hư cái cửa, còn câu nói lúc đầu ta nói là mắng 2 tên gác cổng ở ngoài!" Khải Minh đưa ra một lời nói dối phải gọi là tuyệt con m* nó vời.

"Yên tâm đi, cánh cửa ta sẽ đền gấp năm lần được chứ!" Khải Minh cười cười nói, tiền bây giờ đối với hần không thiếu, chỉ có điều Khải Minh băn khoăn mãi "Tiền nhiều để làm gì a."

"Khải Minh đã nói vậy rồi mọi người có ý kiến gì không?" Dương Hùng nhìn lướt qua đám người nói.

Một lúc sau, thấy không ai lên tiếng, Dương Hùng ra hiệu cho Khải Minh ngồi vào một chỗ ngồi gần Ánh Tuyết, rồi tiếp tục nói về vấn đề gia tộc, và Đại Hội Tông Tộc.

"Theo ta đề nghị, nên để cháu trai ta là Dương Kiệt tu vi Luyện Thể Cảnh Thất Tầng, một trong số những thiên tài trong Thanh Dương Thành này làm

Dương gia Thiếu Chủ đi!" Nhị Trưởng lão cười cười vuốt ve bộ râu tự hào nói.

"Ta thấy lời đề nghị của Nhị Ca là rất được đấy, tu vi của Dương Kiệt ở Thanh Dương Thành này là hiếm đấy."

Lúc này Khải Minh đứng một bên cười thầm trong bụng, ôi,mới Luyện Thể Thất Tầng mà gọi là thiên tài. (Mì Tưỡng ai cũng như mì có Hệ Thống nghịch thiên à)

"Ta Chấp nhận!" Lão tổ Dương gia Dương Khiêm lên tiếng.

"Cảm ơn lão tổ, nhưng ta có một yêu cầu xin lão tổ thực hiện a." Dương Kiệt mở lời, nở nụ cười bí ẩn.

"Người có yêu cầu gì?" Lão tổ Dương Khiêm nhìn Dương Kiệt hỏi.

"Ta,..... ta muốn lấy Ánh Tuyết làm thê

tử." Dương Kiệt nở nụ cười đậm dề nhìn về phía Ánh Tuyết.

Khải Minh giật mình, tên này có ý với Ánh Tuyết ư.

Tuy Khải Minh trong lòng nổi lên một cơn lửa giận, nhưng bộ mặt vẫn lạnh như băng nhắm mắt an thần, dùng đũa nhiệm vụ khôn nạn của Hệ Thống lúc trước còn kia kia.

"Chuyện này,..... ta làm không được!" lão Tổ Dương Khiêm nhìn Dương Kiệt nói.

"Tại sao?" Dương Kiệt ánh mắt có hơi giận giữ hỏi.

"Nàng không phải người Dương gia, chuyện này ta không quyết định được." lão Tổ Dương Khiêm ánh mắt sâu xa nói.

"Ánh Tuyết, nàng chịu làm nữ nhân của ta chứ?" Dương Kiệt hướng về chỗ Ánh Tuyết hỏi.

"Xin lỗi, ta không thích người!" Ánh Tuyết khuôn mặt lạnh băng nói.

"Người, người có tin ta diệt cả gia tộc của người không!" Dương Kiệt hét lớn.

"Nà nì, cái mô teo gì thế kia?" Khải Minh nghĩ thầm, tên này không tán gái đồ được quay sang uy hiếp à.

"Người, người.... " Ánh Tuyết lấp bắp trừ mắt về phía Dương Kiệt.

"Người không từ chối được đâu, ta đã kết thân với một thế lực phản đối phụ thân người trong diệp gia rồi, chỉ cần một mồi lửa phụ thân người chắc chắn sẽ bại." Dương Kiệt nở nụ cười gian nói.

Ánh Tuyết hoảng sợ ngồi bệt xuống đất, nhìn Khải Minh.

Dương Kiệt bắt gặp ánh mắt của Ánh Tuyết nhìn Khải Minh liền nổi lên một cơn tức giận.

Khải Minh đang nhắm mắt nghe cuộc trò chuyện thì bỗng nhiên có một luồng sát khí vây lấy Khải Minh.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Khải Minh Quậy Phá

Khải Minh bắt gặp ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống của Dương Kiệt nhìn mình,

Khải Minh nghĩ thầm "Sắp có chuyện

đây!"

"Dương Khải Minh, người tự phế tu vi, chặt một tay và cắt khỏi Dương gia cho

ta!" Dương Kiệt trừng mắt nhìn Khải Minh.

"Nà nì,cái nòi gì thế?" Khải Minh nhú mày suy nghĩ.

"Dương Kiệt ngại quá lắm rồi!" Dương Hùng tức giận nói.

"Ha ha đúng, ta quá đáng lắm đấy, ngại dám làm gì ta." Dương Kiệt vênh mặt lên nói.

"Ngươi đừng tưởng ta không dám làm gì ngươi!" Dương Kiệt vỗ một chưởng lên bàn.

Quả thật Dương Kiệt có thể lực chống lưng nên Dương Hùng không làm gì được, nhưng đến nước này Dương Hùng thà chết chứ không thể nhịn được nữa.

"Này Liệt Dương, à nhầm Dương Kiệt, ta nói này, này giờ ta có làm cái mỗ teo gì đâu, chỉ xem trò vui thôi mà, thế ế nào mà lại dính dáng với ta!" Khải Minh xen vào nói.

"Bởi vì tại ngươi, do Ánh Tuyết thích ngươi cho nên không thích ta, ngươi mau làm theo lời ta nói, còn không là chết." Dương Kiệt tiếp tục trừng mắt nhìn Khải Minh.

"Con m* nó cái tình tiết chó má gì thế này." Khải Minh âm thầm chửi.

Bắt gặp ánh mắt đó Khải Minh muốn xông lên móc cặp mắt đó ra cho bỏ ghét, nhưng Khải Minh cố bình tĩnh.

"Được ta đi, còn phé gì đó ta không làm, nhưng nếu ngươi có cần phé liệu gì thì ta có thể cho!" Khải Minh cười cười nói.

"Ngươi không phé tu vi thì đừng hòng rời khỏi Dương gia." Dương Kiệt nở nụ cười đầy âm mưu.

"Sao, ta nghe không rõ, ngươi vừa nói gì cơ?" Khải Minh giả ngốc.

"Ta nói ngươi không tự phé tu vi thì đừng mơ rời khỏi đây." Dương Kiệt tức giận quát.

"Gì cơ, à rồi sao ngươi cần được ta à?" Khải Minh liếc liếc xung quanh nói.

"Ngươi thử xem?" Dương Kiệt ánh mắt đầy sát khí nói.

"Phụ Thân cho ta hỏi cái này?" Khải Minh nhìn Dương Hùng.

"Có chuyện gì con nói đi!" Dương Hùng ánh mắt lo lắng nói.

"Làm Thiếu Tộc Chủ được gì ạ?" Khải Minh tò mò hỏi.

"Trở thành Thiếu Tộc Chủ thì chính thức trở thành Gia chủ tương lai, được gia tộc hỗ trợ tài nguyên tu luyện, cùng với một yêu cầu." Dương Hùng nhìn Khải Minh trả lời.

"Ít vậy à!" Khải Minh bĩu môi.

Nguyên là Khải Minh hỏi xem Thiếu tộc chủ có quyền hạn chó má gì, mà tên Dương Kiệt này ra oai thế.

"Ngươi mau thực hiện lời ta nói đi!" Dương Kiệt nóng lòng.

"Cầu ngươi tha cho Khải Minh." Ánh Tuyết đôi mắt ước đầm.

"Ha ha, muốn ta tha được thôi ngươi phải lấy ta, nhưng hẳn nhất định phải phé." Dương Kiệt nở nụ cười thâm tiễn với Ánh Tuyết, xong quay qua Khải Minh.

"Mẹ nó chứ, phé phé, phé cái quần què à!" Khải Minh tức giận quát.

"Ngươi được, ngươi không sợ chết à." Dương Kiệt giọng điệu khinh bỉ.

"Rồi nằm sao, có tin ta dám ngươi không trượt phát nào không." Khải Minh cười cười.

"Ngươi chán sống rồi!" Dương Kiệt tức giận.

"Có vẻ vậy, à mà ngươi có tên kia chống lưng nên mới ra oai như vậy à." Khải Minh chỉ về một phía nói.

"À để xem, tên Mạnh Hồ, tu vi Kim Đan Cảnh Bát Tầng, ồ ồ khá đấy!" Khải Minh vô tư nói như là Kim Đan Cảnh trong mắt hẳn chỉ là một người bình thường.

"Sao, sao hẳn biết được?" Dương Kiệt sững sờ.

Nghe Khải Minh nói những người ở đây cũng sững sờ, chợt có một tên bên trong bước ra, hẳn nhìn sơ qua cũng khá lớn tuổi, mang theo khí thế chết

chóc cùng với khuôn mặt hung ác, tựa như hẳn có thể giết người bất cứ lúc nào, toả ra khí thế làm những người ở đây có cảm giác như có một cỗ lực lượng đè ép họ.

"Người khá lắm, ta đã cẩn thận giấu khí tức nhưng người có thể phát hiện được."

Mãnh Hồ giọng nói đầy sát khí.

"Giết hẳn ngay cho ta!" Dương Kiệt tức giận chỉ tay về Khải Minh, ra lệnh cho Mãnh Hồ.

Mãnh Hồ không nói gì chuẩn bị lao vào Khải Minh, thì chợt Khải Minh lao đến hẳn.

Khải Minh lấy Huyền Băng Kiếm chém về Mãnh Hồ.

Mãnh hồ vận dụng linh lực đưa kiếm lên chống đỡ nhưng, kiếm gãy Mãnh Hồ bị chém làm hai.

Khải Minh đứng vuốt vuốt thanh kim nhìn Dương Kiệt mang về chán nản.

"Hắn quá yếu, Kim Đan Cảnh Bát Tầng quá ra cũng vậy!"

"Người.....người, quái vật,...." Dương Kiệt lắp bắp.

Không chỉ Dương Kiệt mà những người ở đây cũng quá bất ngờ, họ đang kinh ngạc, một số thì há hốc mồm nhìn Khải Minh, bọn họ không thể tin vào mắt, vừa rồi khí thế của tên kia ai cũng nhận được, hẳn quá mạnh, mạnh hơn tất cả những người ở đây, ấy thế mà Khải Minh chỉ một chiêu hơn nữa còn chém đôi tên đó ra, bọn họ đều có chung một ý nghĩa đây là mơ, tất cả là mơ không phải sự thật.

"Con, con,,, hẳn là Kim Đan Cảnh đấy, còn vừa giết Kim Đan Cảnh!" Dương Hùng giọng lắp bắp.

"Đúng vậy, mà phải nói là Kim Đan Cảnh Bát Tầng mới đúng" Khải Minh vô tư như chưa có chuyện gì xảy ra.

"Người....người,.... đây không phải sự thật, đúng, chỉ là mơ không phải sự thật!" Dương Kiệt thật lùi khụy gối xuống, giả vờ gần tất cả chỉ là giả.

Lúc này Khải Minh đến bên cạnh xác Mãnh Hồ tìm tòi gì đó, bỗng Khải Minh la lên.

"Chết toi rồi, tên này là Trưởng lão nội môn của Thanh Vân Tông, phiền phức đây, chí ít cũng hỏi hẳn người ở đâu chứ, thấy cũng sợ, mà thôi cũng kệ."

Khải Minh quay lại đi đến bên Dương Kiệt tung một đá vào Đan điền của hắn.

"Người dám phế ta, ta liều chết với người." Dương Kiệt nằm lăn lộn la.

"À thế hả?" Khải Minh rút kiếm ra cho hắn thêm một nhát thế là hẳn có một tay.

"Ê ê, không muốn sống thì lên đây, ta chấp hết các người, muốn hội đồng hay solo đây?" Khải Minh thấy đám Nhị trưởng lão cùng Tam trưởng lão có ý muốn lao lên, liền nở nụ cười mỉa mai nói rõ.

Qua một thời gian chả có ai trả lời, Khải Minh đi lên chỗ Lão tổ, cầm một kiếm vào sâu bàn Lão tổ Khải Minh cười mỉm nói.

"Ta muốn làm Thiếu Tộc chủ, ông có ý kiến gì, có ý kiến gì thì giải quyết ngay và luôn!"

Cái này là Uy hiếp trắng trợn mà.

"Người không được vô lễ với Lão tổ!" Tam trưởng lão như vớ được cọc dây cứu mạng khăn trương đứng dậy quát.

"Lão tổ là cái gì, trong mắt ta lão già này Không tồn tại, người có ý kiến gì à?" Khải Minh rút kiếm nhìn về Tam trưởng lão.

Tam Trưởng lão thấy Khải Minh rút kiếm ra nhìn mình thì sống lưng ớn lạnh, liền ngồi xuống.

Hắn tiếp tục nhìn về phía Lão tổ.

"Được ta tuyên bố bãi bỏ chức vị Thiếu tộc chủ của Dương Kiệt, Dương Khải Minh sẽ là vị Thiếu tộc chủ tiếp theo." Lão tổ Dương Khiêm bắt gặp ánh mắt sát lạnh của Khải Minh liền đứng lên tuyên bố.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Hôn Sự

"Khải Minh người có yêu cầu gì không?" Dương Khiêm nhìn Khải Minh hỏi.

"Ta yêu cầu gì à, đợi ta nghĩ đã!" Khải Minh trầm tư suy nghĩ.

Khải Minh hiện tại thì chả cần gì, hần cứ thế suy nghĩ, được một lúc hần xác nhận.

"Hiện tại thì ta không cần gì, để đó khi nào cần ta nói!" Khải Minh nhìn Dương Khiêm trả lời.

"Được, khi nào cần người cứ nói." Dương Khiêm gật đầu.

"Phụ Thân, ta có vài người từ nay sẽ ở đây nhé." Khải Minh hướng Dương Hùng mở lời.

"Là ai, nếu họ không gây trở ngại gì thì được!" Dương Hùng nhìn Khải Minh với ánh mắt thăm dò.

Sau câu trả lời của phụ thân mình, Khải Minh đi ra ngoài, một lát sau trở lại với đám người 2 nam 3 nữ, Khải Minh nhìn về Dương Hùng giới thiệu.

"Đây là Khả Hân và Nguyệt Nhi bằng hữu của ta, còn ba người này là Đường Phương, Tô Viễn, Trần Trung thuộc hạ của ta."

Ai cũng bất ngờ với đám người mà Khải Minh dắt vào, những người này ai cũng có khí thế thật mạnh mẽ, nhất là ba nữ nhân kia ai cũng xinh đẹp, đặc biệt nhất là cô gái tên Nguyệt Nhi ấy, nàng còn xinh hơn cả Ánh Tuyết.

"Chào gia chủ!" Cả nhóm người đồng thanh nói.

"Được từ nay các người đi theo Khải Minh, làm gì thì nó tự nói với các người." Dương Hùng nói, rồi nhìn Khải Minh với ánh mắt người được đẩy.

Khải Minh cúi chào phụ thân rồi cùng đám người li khai, hần có liếc qua Ánh Tuyết nàng vẫn còn tình trạng kinh ngạc, sững sờ, hiểu kỳ, nhìn Khải Minh cùng với đám người này, hôm nay tên Khải Minh này quá đáng lắm, người ta như vậy mà chả buông lời hỏi thăm hay làm cái gì hết.

Quả thật Khải Minh muốn chạy đến an ủi lắm chứ, đây chả phải là thời cơ tốt để tán gái sao, nhưng do Ý Hệ Thống ta không làm gì khác được, thôi thì ráng nhìn.

Khải Minh trở về gian phòng của mình, sắp xếp những người khác ở gần đó rồi làm một giấc cho tới sáng.

Sáng hôm sau, khi Khải Minh đang mộng đẹp thì có tiếng gõ cửa, Khải Minh cố bò dậy lết cái thân ra mở cửa, thì bắt gặp phụ thân mình đang đứng bên ngoài.

"Con trai ta có điều muốn nói với con!" Dương Hùng ánh mắt kiên định nhìn Khải Minh.

"Dạ, phụ thân người khỏe, vào trong rồi nói." Khải Minh nói, rồi bước vào trong phòng, Dương Hùng bước theo ngồi lên ghế gần đó, Khải Minh ngồi đối diện.

"Ta muốn nói với người về hôn sự của người, thật ra từ khi người còn nhỏ, ta có nói chuyện Hôn ước với một vị bằng hữu, lúc đầu người còn nhỏ quá nên ta không nói, giờ người trưởng thành rồi ta nên ta mới nói với người!" Dương Hùng ánh mắt đầy hoài niệm kể.

"Con m* nó mình có hôn ước à, lại tình tiết siêu phi thường nào nữa đây, đừng nói hủy hôn, li hôn gì nữa đi à!" Khải Minh suy nghĩ.(mong lung như một trò đùa)

Thấy Khải Minh dăm chiêu suy nghĩ, Dương Hùng tiếp tục nói.

"Người mà ta hứa hôn cho Con là Nhị Tiểu thư của Hạng gia, Hạng Ngọc Lan, và vừa rồi ta nghe hạ nhân nói là bên Hạng gia đòi hủy hôn đấy, ta muốn con chuẩn bị tinh thần." Dương Hùng nhìn Khải Minh với ánh mắt đầy lo lắng.

"Biết ngay mà, chuẩn bị, chuẩn bị cái gì, bọn kia mới là người nên chuẩn bị chứ, chuẩn bị quan tài để mà còn sử dụng nữa chứ, được,hủy thì hủy, ông đây không thiếu nữ nhân!" Khải Minh nghĩ thầm

"Được, bọn họ muốn hủy thì hủy đi,không sao đâu phụ thân, con hứa bọn họ không làm gì quá đáng thì con không giết bọn

họ." Khải Minh giọng điệu kiên định nói.

"À, ta quên người giờ khác rồi!" Dương Hùng lắc đầu nói, hần giờ đang cầu cho bọn Hạng gia đừng làm quá mức.

"À mà tu vi người đang ở cảnh giới nào

rồi." Dương Hùng ánh mắt dò xét nhìn Khải Minh.

"Không mạnh lắm, đủ để diệt vài Gia tộc, đánh hết sức có thể dẹp được vài cái tông môn nào đó." Khải Minh vô tư trả lời.

Lúc này Dương Hùng một mặt mừng bức nhìn Khải Minh, ông không thể tin vào mắt mình thấy, tai mình nghe nữa.

Được một lúc Dương Hùng bình tĩnh lại rồi nhìn Khải Minh nói tiếp.

"À, ngươi còn một hôn ước nữa, ta chưa nghe bên đó nói gì, nhưng cũng sớm hay muộn thôi."

"Cái quý gì, ở đâu ra nữa vậy phụ thân." Khải Minh kinh ngạc hỏi.

"Chuyện này là do gia gia ngươi, ông ta có ước định hôn ước với bằng hữu ông ta, lúc ấy ngươi mới 6 tuổi, bằng hữu gia gia ngươi lúc trước là gia chủ Đặng gia, Ước định hôn ước giữa ngươi và Đặng Yến Quyên, đại tiểu thư của Đặng gia." Dương Hùng nhìn Khải Minh giải thích.

"Ồi mẹ ơi, hứa hôn 2 người luôn, hay thật chứ, rồi sẽ có 2 tờ hủy hôn đập vào mặt." Khải Minh nhìn lên trời suy nghĩ trách cứ bọn cường giả này, hứa hôn từ nhỏ làm gì để lớn lên hủy hôn thế này, đúng là ông cha làm, con cháu chịu mà.

"Được rồi ta chỉ nói nhiều đó, ta còn có việc." Dương Hùng nói xong quay qua bỏ đi thì Khải Minh hỏi.

"Phụ Thân, mẫu thân ta là ai vậy?"

"Chuyện này ngươi chưa biết được, sau này ngươi sẽ biết rõ."

Dương Hùng bỏ đi về Phòng nghị sự

Dương gia.

\$\$\$\$\$\$\$\$

P/S: các đạo hữu nhớ like cho tác, giúp tác có động lực ra thêm chương.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Nhiệm Vụ Khủng

Khải Minh không chú ý về vấn đề hôn sự nữa, vì lúc này có tiếng Hệ Thống vang lên.

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Tìm và tiêu diệt đệ tử của Ma Linh Tông, gợi ý nhiệm vụ, đối phương sẽ xuất hiện trong Đại Hội Tông Tộc, Phần Thưởng: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên, Thần Vô Kiềm, Ngũ Hành Linh Trận, Thất Bại: Hạ một đại cảnh giới, thu hồi Thần Nhãn.

Thông tin thêm về Ma Linh Tông: Đây là một môn phái chuyên về Ma Công, được dẫn dắt bởi một tên Ma Tộc từng thoát khỏi trận Đại Chiến Thần - Ma, 10 vạn năm trước.>

< Đình, Kích hoạt nhiệm vụ phụ: Xây dựng cho mình một thế lực, ký chủ có thể tự tạo lập Tông Môn, Môn Phái, Quân Đội, Dong Binh Đoàn,.... Yêu Cầu: 3 tỷ người. Thành Công: 30 000 Combo các loại, từ vũ khí đến sáo trang, Thất Bại: Tịch thu chức năng Bản Đồ.>

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Thu thế lực đầu tiên của mình, Yêu Cầu: 100 người, Thành công: 10 000 Linh Thạch Hạ Phẩm, Thất Bại: Trừ 10 000 Linh Thạch Hạ Phẩm>

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ Huyền Thoại: Thống lĩnh Thế lực của mình đánh bại đội quân Ma Tộc, Thành Công tăng 5 cảnh giới, Một Đại Thế giới, Thiên Địa Đại Trận, Combo Hỗn Độn; Thất Bại: Ký chủ Vong, Thiên Tinh Cầu bị hủy diệt, Hệ Thống ngủ say 10 vạn năm>

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ Sứ Thi: Thu Thập Long Châu, gợi ý nhiệm vụ, Long Châu gồm 12 viên nằm rải rác trên Đông Hải Đại Lục. Thành Công: Biết được sự việc Đại chiến Thần - Ma 10 vạn năm trước xảy ra những gì, một lần triệu hồi ngẫu nhiên Long Tộc,

Thất Bại: Vĩnh viễn không biết được sự kiện 10 vạn năm trước.>

Khải Minh đơ người, tự nhiên ở đâu ra một đồng nhiệm vụ, còn cái sự việc 10 vạn năm trước là gì, Đại Chiến Thần - Ma nữa, nhiệm vụ Huyền Thoại với cả Sứ Thi nữa.

Còn 10 Ngày nữa là đến Đại Hội Tông Tộc, Khải Minh thấy nhiệm vụ đầu tiên của Hệ Thống có nhắc đến lần Đại Hội này bèn đi tìm hiểu.

Sau khi Khải Minh đi hỏi phụ thân xong thì đã rõ ràng về lần Đại Hội này. (lí do hắn không hỏi Hệ Thống, vì Hệ Thống bảo trả phí, tuy ta giàu nhưng ta

cần tiết kiệm a, đây là lời Khải Minh™)

Đại Hội Tông Tộc được chia làm hai giai đoạn:

Thứ Nhất: Mỗi gia tộc tự tìm người mạnh nhất trong tộc mình bằng cách thi đấu, mỗi gia tộc chỉ chọn được 3 người, yêu cầu tuổi không được quá 20.

Thứ Hai: 3 người được chọn của gia tộc mình sẽ đại diện cho gia tộc, thi đấu với những gia tộc khác, để tìm gia tộc mạnh nhất Thanh Dương Thành, ngoài ra còn có một số Tông Môn, Môn Phái sẽ đến xem, tuyển lựa đệ tử trong lần Đại Hội này.

"Ày, hóa ra chỉ có vậy mà ồn ào, tưởng ghê gớm lắm." Khải Minh tỏ vẻ thất vọng.

"Cứ tưởng có chương trình bí cảnh, vào đó kiểm soát một chút, thôi vậy, làm nhiệm vụ của Hệ Thống cũng được rồi." Khải Minh chán nản bước ra ngoài.

Vừa ra khỏi phòng, sắp đến cổng Dương gia thì Khải Minh gặp một thiếu nữ, Khải Minh đánh giá nhan sắc nàng, tuy không đẹp như Ánh Tuyết, nhưng so sánh cũng có 9 phần đẹp như Ánh Tuyết.

Khải Minh dùng Thần Nhãn quan sát.

Nàng tên Dương Ngọc Hân

Tuổi 18 tu vi Luyện Thể Tam Tầng

Thông tin khác: Luyện Đan Sư Tam Phẩm.

"Ê, hóa ra là Tỷ Tỷ à!" Khải Minh bất ngờ.

Ngọc Hân nhìn thấy Khải Minh liền vui vẻ chạy đến.

"Đệ đệ à, lâu rồi mới gặp đệ, đệ khỏe không, đám người kia có còn ức hiếp đệ

không...." Ngọc Hân nhìn Khải Minh với ánh mắt dò xét, sau đó là một tràng câu hỏi.

"Tỷ Tỷ đệ khỏe, đệ có cơ duyên nên bây giờ đệ tốt lắm, Tỷ không cần lo lắng cho đệ." Khải Minh cười nói với Ngọc Hân, còn làm ra động tác vận động chân tay kiểu mấy vận động viên cơ bắp.

"Uhm, tốt lắm ta vào thăm phụ thân cái, rồi đệ đi với Tỷ đến hội đấu giá." Ngọc Hân nhìn Khải Minh nói với một giọng nói đầy ôn nhu.

"Chào Tỷ, đệ ở đây đợi."

Khải Minh cười cười vẫy tay với Tỷ Tỷ mình, rồi hỏi Hệ Thống chuyện về Hội Đấu giá, kết quả Hệ Thống nuốt mất 50 điểm.

Chuyện là mỗi lần Đại Hội Tông Tộc hàng năm, sẽ có một phiên Đấu giá trước Đại Hội, Đấu giá các loại đan dược, yêu thú, vũ khí, công pháp và thậm chí cả người nữa.

Khải Minh cảm thấy vấn đề này thú vị đây.

< Định, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Đấu giá thành công một Thú Nhân Tộc; Thành công: Phi Hành Thuyền Thiên cấp, Thất Bại: Không trừng phạt.>

Khải Minh sững sờ "gì cơ Thú Nhân tộc!"

Thú Nhân Tộc: Một chủng tộc gồm nhiều thể loại, ngoại hình có hình dạng thú, nhưng giống con người một phần, tồn tại trên các đại lục, sống cách xa Nhân tộc, chủng tộc này thường được các chủng tộc khác coi thường, và bắt họ làm nô lệ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đấu Giá Hội : Linh Tuyệt Thảo

Một lát sau, Ngọc Hân bước ra nở nụ cười tươi như hoa nhìn Khải Minh, rồi hai người cùng li khai khỏi Dương gia.

Trên đường đi, Ngọc Hân kể toàn chuyện trên trời dưới đất, Khải Minh chỉ biết gượng cười lắng nghe, hóa ra nàng được Hà Nam Tông nhận làm đệ tử chân truyền, lí do nàng đến hội đấu giá lần này là muốn mua một loại đan dược, có tác dụng chữa được bệnh của Đại ca.

Mà Khải Minh lấy làm lạ, hội đấu giá đã công bố gần cả tháng rồi, mà hắn méo biết.

Hội đấu giá nằm cách Dương gia khá xa, hai người đi bộ chừng một canh giờ mới đến nơi, đến nơi Khải Minh thấy đã có khá đông người, ngược nhìn lên tấm bảng Khải Minh thấy có 3 chữ to Linh Lung Các, nơi tổ chức đấu giá, cũng là nơi bán Đan Dược, Vũ khí lớn nhất Thành.

Linh Lung Các có 3 tầng, tầng một là nơi bán Đan Dược, Đan Phương, các loại dược liệu Luyện Đan, Đỉnh Lô, tầng hai thì bán Vũ Khí, Khí Phương,.....có cả trận pháp,

tầng ba chính là nơi Linh Lung Các tổ chức đấu giá hội, Khải Minh cũng được Hệ Thống cho biết một điều là Linh Lung Các của nơi đây chỉ là một chi của Đại Lục, điều này chứng tỏ nơi này không bỏ cỡ nào.

Đi đến tầng ba, Khải Minh và Ngọc Hân liền ngồi vào vị trí của Dương gia, tầng ba này được chia làm ba gác, trên cùng là các Tông Môn và Gia tộc lớn trong thành, ở giữa là các gia tộc tầm trung và các dòng binh đoàn có tiếng, dưới cùng là các tán tu, thương nhân, Ngọc Hân đã xin phép phụ thân mình và được đồng ý, chính thức thay mặt Dương gia đến đấu giá hội, vì Linh Lung Các mỗi lần tổ chức, liền mời các gia tộc lớn trong Thành làm khách mời.

Khải Minh liếc mắt xem xét thì thấy các gia tộc lớn nhỏ đều đến đầy đủ, Diệp gia, Lý gia, Hằng gia, Thanh Vân Tông, Linh Hải Tông, Hà Nam Tông, Linh Anh Môn, Thiên Đan Môn, đầy đủ Tứ Đại Gia Tộc cùng Ngũ Đại Môn Phái

Khải Minh nhìn về phía Diệp gia thì thấy Ánh Tuyết nhìn mình, Ngọc Hân cũng thấy nàng, liền cười vẫy tay chào nàng, riêng tên Khải Minh vẫn mặt lạnh như băng, cái ánh mắt mà Khải Minh nhìn Ánh Tuyết, cùng với ánh mắt Khải Minh nhìn Ngọc Hân như là 2 người khác nhau, có đến tận hai Khải Minh. Ánh Tuyết và Khả Hân đều nhìn ra.

Ngọc Hân thấy lạ bèn hỏi Khải Minh.

"Đệ sao vậy?"

"Đệ không sao, Tỷ tỷ muốn mua gì không, lát đệ mua cho!" Khải Minh gượng cười nhìn Ngọc Hân.

"Thôi ta không cần gì, chúng ta còn phải mua Đan Dược cho Ca ca, với lại mình cũng không có tiền nhiều." Ngọc Hân ánh mắt buồn bã, có lẽ nàng đang lo lắng mình không có đủ tiền để mua Đan Dược.

Khải Minh nghe vậy liền im lặng, một khắc sau có một vị nữ tử, khuôn mặt xinh đẹp bước ra nói.

"Chào các vị, hoan nghênh các vị đến với buổi đấu giá này, ta tên là Yên Linh người sẽ chủ trì buổi đấu giá này." Yên Linh dùng giọng điệu ngọt ngào nói, nàng vừa dứt lời, vô số tiếng hò reo vang vọng khắp cả tầng ba, nàng có cơ thể quyến rũ ngực tấn công mông phòng thủ, cùng với giọng điệu ngọt ngào, khuôn mặt xinh đẹp khiến không biết bao nhiêu người muốn xông lên bắt nàng về làm thiếp, nàng hấp dẫn quá mà. ^...^

Yên Linh chờ cho âm thanh ồn ào kia bớt đi liền cất tiếng nói, vẫn là giọng ngọt ngào đó.

"Không để quý vị đợi lâu, vật phẩm đấu giá đầu tiên của chúng tôi chính là Linh Tuyết Thảo!"

"Linh Tuyết Thảo, là Linh Tuyết Thảo thật kìa." đám người ồn ào bàn tán.

"Như các vị đã biết công dụng Linh Tuyết Thảo, Nó là Linh Dược cấp bảy, một trong các Dược liệu Luyện chế Toái Hư Đan, ngoài ra khi bào chế ra Linh Dược nó có công hiệu, giải độc, chữa trị các vết thương nội thương, giá khởi điểm một vạn lượng bạc, mỗi lần đấu giá không được thấp hơn 100 lượng bạc." Yên Linh cầm một cái hộp gỗ, bên trong có một nhánh cây hai lá và ba bông hoa, bông hoa có hình dạng như những bông tuyết.

"Ta ra giá một vạn một trăm lượng!" một vị thương nhân cất tiếng.

"1 vạn 500 lượng!"

"1 vạn 600 lượng!"

"1 vạn 800 lượng!"

"1 vạn hai ngàn lượng!"

"1 vạn 8000 lượng!"

"2 vạn lượng!" Tê, hai vạn lượng luôn, người ra giá là gia chủ Hằng gia.

Khải Minh ngồi bên phòng Dương gia liếc nhìn Linh Tuyết Thảo, Khải Minh thầm nghĩ, "Nó thật đẹp, đem đi bán là số Zách" Khải Minh ngẫm nghĩ một hồi liền ra giá.

"3 vạn lượng!" cả hội trường câm nín, đây là chuyện gì, đem 3 vạn lượng mua Linh Dược cấp bảy, bất quá giá cao nhất cũng 2 vạn Lượng, thế nhưng hắn vừa mua một cây Linh Thảo với giá tài của một gia tộc nhỏ.

"Ba vạn lượng lần thứ nhất,..... ba vạn lượng lần thứ Ba, "Rằm" thành giao!" (tiếng búa gõ vào mặt bàn), món đồ Linh Dược này đã được Thiếu tộc chủ Dương gia mua.

Ngọc Hân bắt ngờ đến bên cạnh Khải Minh nói nhỏ.

"Đệ có tiền không, mà dám mua?"

"Ta có a, Tỷ tỷ đừng khinh thường đệ

chứ!" Khải Minh giờ giọng trẻ con.

Một lát sau liền có một vị nữ tử đem một cái hộp đến chỗ Khải Minh.

"Đây là món đồ mà ngày mua, tổng cộng 3 vạn lượng bạc a."

Khải Minh tiếp nhận hộp gỗ kiểm tra, xong gạt đầu lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật, bên trong nhẫn có ba vạn lượng, người kia kiểm tra tiền thấy đủ, liền cúi đầu chào rồi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Đấu Giá Hội : Cái Khác Ta Có Thể Không Có, Nhưng Tiền Là Ta Không Thiếu

Khải Minh trả tiền xong liền hí hửng nhìn Linh Tuyết Thảo.

"Tiền ở đâu đệ có vậy?" Ngọc Hân ánh mắt tra hỏi Khải Minh.

"Bí mật không thể bật mí." Khải Minh đưa một ngón tay lên che miệng.

Trong lúc Khải Minh và Ngọc Hân còn đang trò chuyện, thì dưới khán đài bọn họ đã đưa lên vật phẩm đấu giá thứ hai.

"Và sau đây là vật phẩm đấu giá thứ hai của chúng tôi, Thanh Chấn Đan, một loại đan dược Lục phẩm có thể chữa trị Đan điền bị tổn thương, ở đây có 3 viên, chúng tôi sẽ đấu giá thành ba lần, giá khởi điểm là 1 vạn lượng bạc, mỗi lần ra giá không được thấp hơn 100 lượng." âm thanh trong trẻo của Yến Linh làm khán trường một lần nữa sôi sục.

"1 vạn 500 lượng!" tiếng từ phòng đấu giá của Diệp gia.

"1 vạn 2000 lượng!" gia chủ Hằng gia hô to.

"1 vạn 3000 lượng!" Ngọc Hân ánh mắt lo lắng.

"2 vạn lượng!" người của Thanh Vân Tông hét giá.

"2 vạn 100 lượng!" Ngọc Hân giọng lắp bắp nói, nàng mang theo không nhiều tiền, cũng chỉ có khoảng 3 vạn gì đó.

"3 vạn lượng!" người của Thanh Vân Tông tiếp tục hô giá, ánh mắt còn liếc về Khải Minh và Ngọc Hân tỏ vẻ xem thường.

Khải Minh nhìn xuống 3 cái lọ tò mò xem nó là cái mô teo gì, mà nhiều người tranh mua thế.

Thanh Chấn Đan, Đan dược có công dụng chữa trị cho đan điền, có xác suất khôi phục đan điền nhưng không cao lắm, do đan dược này không đủ phẩm chất.

Phẩm chất: Lục phẩm, Thất thành Đan, độ tinh khiết của Đan Dược là 78%, giá trị trường 2 vạn 5000 lượng.

"3 vạn 500 lượng!" Lý gia cuối cùng cũng chen vào.

"3 vạn 1000 lượng!" Diệp gia hô giá, âm thanh không lớn không nhỏ.

"3 vạn 5000 lượng!" bên Hằng gia lên tiếng.

"3 vạn 7000 lượng!" Lần này lại là người Thanh Vân Tông.

Khải Minh nhìn về thất vọng của Ngọc Hân, cùng với ánh mắt xem thường của bọn Thanh Vân Tông và người Hằng gia, thì trong lòng cười thầm.

"Bọn gân gà này giàu bằng ta à!"

"4 vạn!" Khải Minh thản nhiên nói.

"Người, người,...." đám người Thanh Vân Tông trừng mắt nhìn Khải Minh.

"Người cái gì, ai có tiền thì có quyền, tin ta móc mắt người không, trừng trừng!" Khải Minh giờ bộ mặt khinh bỉ nhìn đám người.

Quả thật ở đấu giá hội này ai có tiền thì có quyền, nếu gây sự ở đây chắc chắn bị tổng cổ khoi đây, bị Linh Lung Các đưa vào sổ đen, mãi mãi không được bước chân vào đây.

Đám người đó không nói gì thêm, về mặt vẫn còn tức giận ngồi xuống.

"Vậy có ai trả giá cao hơn không ạ?" giọng nói ngọt ngào của Yến Linh lại vang lên.

"4 vạn 1000 lượng!" người Thanh Vân Tông cắn răng hô giá.

"5 vạn!" Khải Minh vẫn thản nhiên nói.

Tê, cả hội trường im lặng, đấu giá là đây à, không nói không rằng bỏ 5 vạn lượng mua một viên Đan Dược, với lại nhìn tâm trạng như trút được gánh nặng vậy, 5 vạn lượng ấy, hẳn không tiếc sao.

"5 vạn, còn ai trả giá cao hơn

không?" Yến Linh cất ngang bầu không khí quái đàng của hội trường.

"Không ai trả giá cao hơn, vậy Đan Dược này thuộc về Thiếu tộc chủ của Dương gia." Yến Linh tuyên bố.

Một lát sau cũng có một vị nữ tử đến đưa Đan Dược.

Đan Dược có tất cả 3 viên, một lát sau đều được Khải Minh mua với giá mỗi viên đều 5 vạn lượng.

Tất cả những người ở đây thì lại đang khiếp sợ Khải Minh, đây là cách tiêu tiền như nước a, 15 vạn lượng có thể nuôi sống gia tộc vài tháng đấy, thế mà hắn bỏ ra 15 vạn lượng mà vẫn thản nhiên, cái này là vừa khoe mình giàu vừa chọc tức người khác mà.

"Đệ nói thật với ta ở đâu đệ có nhiều bạc vậy?" Ngọc Hân vừa tò mò vừa kinh ngạc hỏi.

"Ta đã nói bí mật không thể bật mí mà tỷ tỷ!" Khải Minh nở nụ cười giả tạo.

"Ta không quan tâm nữa, mặc kệ đệ!" Ngọc Hân tỏ vẻ giận giữ quay mặt đi.

Khải Minh chỉ biết cười khỏ, không nói gì tiếp tục xem tiếp cuộc đấu giá.

Cuộc đấu giá diễn ra khá nhanh, hầu hết đều là các loại Đan Dược, Đan Phương, vũ khí, vũ kỹ, công pháp,..... Khải Minh chán nản vì này giờ không có món nào vừa ý để mua, chợt có một vật phẩm vừa ra làm Khải Minh hứng thú.

"Vật phẩm tiếp theo của chúng ta là một khối Huyền Thuyết, không rõ nguồn gốc, phẩm chất Địa cấp, giá khởi điểm 3 vạn lượng!"

"5 vạn!" Khải Minh không nhanh không chậm nói.

Nguyên do là lúc này Khải Minh dùng Thần Nhãn nhìn, thì phát hiện bên trong khối Huyền Thuyết này còn có một vật như chìa khóa có phẩm chất Thiên cấp, Khải Minh tò mò liền muốn mua được khối Huyền Thuyết này.

Khải Minh nhanh chóng mua được khối Huyền Thuyết, vì không có ai muốn tranh đồ với con hàng này, điên à, tiền của hắn có thể đè chết người ấy.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Đấu Giá Hội : Thú Nhân Tộc (Dương Như Ý)

"Vật phẩm đầu giả tiếp theo của chúng tôi là một Thú Nhân Tộc!" Yến Linh nở nụ cười đầy ẩn ý nói.

Yến Linh vừa dứt lời, từ bên trong có hai người áp giải một cô gái, cô gái mặc một bộ đồ màu xanh lam, khuôn mặt xinh đẹp hoàn mỹ không chút tì vết, ngay cả Ánh Tuyết, Ngọc Hân, Nguyệt Nhi đều không thể so sánh với nàng, khuôn mặt của nàng có một chút rụt rè và hoảng sợ.

Điều làm Khải Minh quan tâm tới nhất là nàng có đôi tai mèo, có cả đuôi nữa Khải Minh thầm nghĩ, tại sao có một cô bé tai mèo ở đây chứ, tuy Thú Nhân Tộc không xa lạ gì với Đại Lục, nhưng do sự kì thị, sự khinh thường chủng tộc Thú Nhân của Nhân Tộc, Nhân Tộc luôn đàn áp và khống chế Thú Nhân Tộc làm nô lệ, nên Thú Nhân Tộc từ vài trăm năm trước đã sống cách xa với Nhân Tộc, vì thế cho nên sự xuất hiện của Thú Nhân Tộc rất hiếm trên Đại Lục.

Khải Minh tò mò dùng Thần Nhân kiểm tra.

Tên:???

Tuổi: 15

Chủng Tộc: Miêu Tộc (Thú Nhân Tộc)

Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Cửu Tầng

Thông tin thêm: Tu vi của nàng hiện tại đang bị cường giả Thuế Phàm Cảnh phong ấn.

"Như các vị cũng đã thấy, đây là một Thú Nhân Tộc, ta cũng không nói gì nhiều, tiến hành đấu giá, giá khởi điểm là 10 vạn lượng bạc, mỗi lần ra giá không được thấp hơn 1 vạn lượng." Trong lúc Khải Minh còn đang kiểm tra, thì âm thanh của Yến Linh vang lên.

"Thú Nhân Tộc, là Thú Nhân Tộc ấy,..."

"Đúng, ta còn từng nghe đồn Thú Nhân Tộc có lực lượng cường đại lắm.. "

"Tuy cô gái Thú Nhân kia rất xinh đẹp, nhưng 10 vạn lượng hơi đắt."

"Tiếc thật, ta không có đủ tiền, ta cũng muốn mua nàng về làm thiếp đây..."

"Mua nàng về cưới là sướng phải biết, người xem vẻ đẹp của nàng kia, ta chưa từng thấy nhan sắc nào như thế,...."

Đám người nghị luận bàn tán rôm rả, làm cho không khí sôi động hẳn lên. Vẻ đẹp của nàng thu hút biết bao nhiêu người, nhất là các Thiếu gia, Công tử của các Đại gia tộc, Khải Minh quan sát mấy cái Đại gia tộc kia thì người chạy ra, người chạy vô, bận rộn hồi hả, chắc là đi gom tiền đây.

"11 vạn!" Thanh Vân Tông người lên tiếng.

"13 vạn!" Lý gia, Thiếu tộc chủ, cất tiếng.

"15 vạn!"

"16 vạn!"

"20 vạn!" Khải Minh nhàm chán hô giá.

"22 vạn, Thiếu tộc chủ Dương gia, cô nương Thú Nhân này ta cần, người có thể nhường cho ta chứ!" Thiếu tộc chủ Lý gia Lý Thanh Nguyên ra giá rồi hướng về Khải Minh yêu cầu.

"25 vạn, người cần ta không cần chắc?" Khải Minh phẩy tay nói.

"Người được!" Lý Thanh Nguyên giờ giọng tức giận.

"30 vạn!" Một lão giả thần bí giờ giọng khàn khàn.

Khải Minh thấy lão giả kia đấu giá cũng lấy làm lạ, xem thông tin của lão.

Tên: Trần Nam

Tuổi: 63

Tu vi: Kim Đan Cảnh Tam Tầng

Chủng Tộc: Nhân Tộc

Thông tin thêm: chỉ là tán tu bình thường.

Khải Minh xem đến dòng chỉ là tán tu liền lắc đầu, ay, trâu già muốn gặm cỏ non đây, lí do Khải Minh nghĩ như vậy là đa số những người đang đấu giá nàng Thú Nhân kia, chắc hẳn đều là muốn lấy nàng làm thiếp, chỉ có riêng tên Khải Minh là đấu giá nàng vì nhiệm vụ (ta tin chết liền ^...^).

"31 vạn!" tiếng nói từ phía Diệp gia, Khải Minh nghe âm thanh này rất quen thuộc, ủa chu cha mẹ ơi, là Ánh Tuyết, Khải Minh thắc mắc, tại sao nàng lại đấu giá.

"35 vạn!" Khải Minh bỏ cái thắc mắc đó qua một bên, tiếp tục nói với giọng không nhanh không chậm.

"38 vạn!" lại là Ánh Tuyết. Khải Minh bắt đầu thấy hơi bức mình.

"40 vạn!" tên Lý Thanh Nguyên đó hô to với giọng điệu tức giận.

"100 vạn!" Khải Minh mất kiên nhẫn rồi.

Sau khi Khải Minh đưa ra cái giá 100 vạn, cả hội trường đều im thin thít, lúc này có thể nghe được tiếng kim rơi.

Một Trăm vạn đây là Thu Nhập vài năm của các gia tộc gộp lại cũng chưa chắc đủ, thế nhưng hẳn từ 40 vạn lên thẳng 100 vạn như thế, có phải là hơi quá không, 100 vạn lượng là một gia sản lớn đấy, đem đi mua một nữ Thú Nhân tộc có cần không, bộ tên này thiếu nữ nhân à, đa số người xung quanh sao một hồi im lặng, liền ồn ào bàn tán.

Ánh Tuyết và Ngọc Hân đều dùng ánh mắt khó hiểu nhìn Khải Minh, hẳn đây là làm sao, chả nhẽ Khải Minh đây là thích cô nàng Thú Nhân tộc này sao.

Sau khi nghe 100 vạn thốt ra từ miệng Khải Minh làm Yên Linh sửng sốt, đứng như người mất hồn, đây là số tiền lớn cỡ nào, bỗng tiếng ồn ào bàn tán làm nàng giật mình, nàng tiếp tục trở lại công việc.

"100 vạn lượng, còn có ai trả giá cao hơn không ạ?"

"Nếu không có ai trả ra cái giá cao hơn thì, 100 vạn lượng lần thứ nhất, 100 vạn lượng lần thứ hai, 100 vạn lượng lần thứ ba, chúc mừng Thiếu tộc chủ Dương gia, mua được cô gái Thú Nhân này." âm thanh vẫn luôn luôn ngọt ngào của Yên Linh.

Một lát sau có người dẫn cô gái Thú Nhân đó đến chỗ Khải Minh, Khải Minh trả 100 vạn lượng rồi ngồi ngắm nhìn nàng.

Dù Khải Minh đã thấy qua vẻ đẹp của nàng, nhưng vẫn sửng sốt khi gặp lại nàng, không thể hình dung được vẻ đẹp của nàng nữa, đây là suy nghĩ của Khải Minh lúc này.

Khải Minh bèn hỏi tên nàng.

"Nàng tên gì vậy?"

"Ta, ta,....ta không có tên!" nàng rụt rè xen lẫn một chút sợ hãi trả lời.

"Uhm! vậy để ta đặt tên!"

"Vậy nàng tên là Như Ý nhé, Dương Như

Ý." Khải Minh suy nghĩ một lát bèn nói, hẳn cũng không giỏi trong vấn đề đặt tên.

+++++---+-----

(Khải Minh: hừ ta không giỏi đặt tên hay là người đó tác, đỡ thừa vừa thôi.

Tác: ta thích.

Khải Minh: có bót cho ta ăn hành được chưa, đm cũng tới lúc cho ta" làm việc "với các nàng chứ.

Tác: mơ đi con, mi không thấy thằng tác giả nào cũng tra tấn mấy tên nhân vật chính à, mi cũng không ngoại lệ đâu.

Khải Minh: Đậu phộng.

Tác: Yên tâm hưởng thụ 69 món hành từ ta đi, hành hạ nhân vật chính là thú vui của bọn ta.

Khải Minh: Người, người.....)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Huyết Mạch Long Thần

< Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhận được Phi Hành Thuyền phẩm chất Thiên Cấp.>

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Chữa khỏi bệnh cho Tam Công Chúa của Nam Việt Quốc, Thành công: Nhận được sự tín nhiệm của Hoàng Đế Nam Việt Quốc, Thất bại: Bị Hoàng Đế Nam Việt Quốc truy

giết.>

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Thu Trường Sa Dong Binh Đoàn làm thuộc hạ, Thành công:Thưởng 100 000 vàng, Thất bại: trừ 100 000 vàng>

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ: Gia nhập Hà Nam Tông, Thành công: Nhận được một Thần Thông ngẫu nhiên, Thất bại: Thu hồi một loại Thần Thông bất kì của ký chủ.>

< Đình, ký chủ được Hệ Thống tặng một lần quay thưởng Huyết Mạch ngẫu nhiên.>

Âm thanh Hệ Thống vang lên liên hồi.

Khải Minh cùng Ngọc Hân và Như Ý li khai khỏi Linh Lung Các, 3 người đi thẳng về Dương gia.

Vừa về đến Dương gia, Khải Minh giao Như Ý cho đám người của mình, giới thiệu qua loa rồi Khải Minh phi thẳng về phòng của mình.

"Hệ Thống bắt đầu quay thưởng Huyết Mạch!" Khải Minh hồi hộp.

< Đình, đang bắt đầu quay thưởng ngẫu nhiên Huyết Mạch,.....>

< Đình, chúc mừng ký chủ quay được Huyết Mạch Long Thần.> âm thanh Hệ Thống làm Khải Minh suýt ngất, gì cơ Long Thần Huyết Mạch.

< Đình, đang tiến hành dung hợp Huyết Mạch, sẽ rất đau đấy ký chủ.> Hệ Thống vừa dứt lời,Khải Minh kêu lên một tiếng "A,... A," dài rồi lăn lộn dưới đất một thời gian xong lăn quay ra ngất.

Khải Minh tỉnh dậy định chửi Hệ Thống thì thấy thông tin:

Huyết Mạch Long Thần: Huyết Mạch thuần chủng của Tiên Long Tộc, giúp ký chủ tăng cường lực lượng cơ thể, lúc chiến đấu ký chủ có thể tạo ra một bộ giáp từ vảy rồng, bộ giáp có phẩm chất theo tu vi của ký chủ, ký chủ thậm chí có thể biến thành Rồng khi đủ điều kiện.

Khải Minh gật gật đầu, xem như chịu đau không lỗ đi. (Đau trước sướng sau ^...^)

Khải Minh nhảy lên giường ngủ đến sáng hôm sau.

Sáng hôm sau, Khải Minh tỉnh dậy vệ sinh cá nhân xong liền đi ra cổng Dương gia, vì lúc nãy hắn phát hiện Đại ca mình về.

Khải Minh phát hiện Đại ca Dương Phong về cùng với một số người khác nữa, gồm 3 nam, 2 nữ. Khải Minh liền dùng Thần Nhãn kiểm tra.

Tên: Cao Bình

Tuổi: 25

Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Ngũ Tầng

Tên: Cao Trung

Tuổi: 22

Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Nhất Tầng

Tên: Trần Quốc

Tuổi: 19

Tu vi: Luyện Thể Cảnh Tứ Tầng

Tên: Nam Cung Nguyệt Lan

Tuổi: 19

Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Tam Tầng.

Tên: Nam Cung Như Nguyệt

Tuổi: 16

Tu vi: Luyện Thể Cảnh Thất Tầng.

Khải Minh lấy làm lạ hai vị nữ tử kia, tuổi còn nhỏ mà tu vi ghê vậy, Nam Cung, họ Nam Cung, chả nhẽ hai người này là người Nam Cung gia, một trong Bát Đại gia tộc ở Đệ Đô sao, Khải Minh thắc mắc.

Dương Phong thấy Khải Minh đứng trước cổng liền chạy lại.

"Đệ đệ, ta về rồi, đạo này đệ thế nào có khỏe không, gia tộc có chuyện gì không?" Dương Phong hí hửng hỏi Khải Minh.

Tên: Dương Phong

Tuổi: 21

Tu vi: Phẩm nhân

"Đệ đạo này khỏe, gia tộc không có gì, mà Đại ca lúc trước đi đâu vậy, những người sao lưng ca là ai thế?" Khải Minh hiếu kì nhìn đám người phía sau Dương Phong.

"Đây là Cao Bình và Cao Trung, là Bằng hữu của ta, lúc trước ta cùng hai người này đến Tây Nam Sâm Lâm, lập ra một tiểu đội dong binh nhỏ, chủ yếu là giết yêu thú, hộ tống và thu thập thảo dược, còn những người này là Trần Quốc, Nguyệt Lan và Như Nguyệt bọn họ vừa mới gia nhập tiểu đội bọn ta vài tháng, tiểu đội bọn ta có tên là Nam Đại, lần này Đại Hội Tông Tộc ta dẫn bọn họ về chơi." Dương Phong giới thiệu đám người với Khải Minh.

Khải Minh cười cười với đám người rồi tự giới thiệu mình, sau đó đám người đó cùng người của Khải Minh trò chuyện đến chiều tối.

Đến chiều tối Khải Minh về phòng thì nghe tiếng Hệ Thống.

< Đình, chúc mừng ký chủ, trướng Thần Thú đã nở mong ký chủ kiểm tra!>

Khải Minh sức nhớ rằng mình có một quả trứng đang ấp mà, Khải Minh liền vào không gian thú sủng kiểm tra.

Bên trong không gian Thú sủng, Khải Minh thấy một vật màu trắng đang nằm ngủ, nhìn kĩ thì thấy rõ ràng một con ngựa màu trắng, có thêm đôi cánh, Khải Minh bất ngờ, một con Pegasus con, hình dạng nó bây giờ như một con cún con nằm ngủ vậy đấy.

Khải Minh nhìn chú ngựa say mê, nó rất đẹp lại dễ thương nữa chứ, Khải Minh đang chăm chú nhìn thì thông tin từ Hệ Thống hiện lên.

Tên: Chưa có

Tuổi: 1 ngày tuổi

Chủng Tộc: Thiên Thần (Thần Thú)

Tu vi: Bán Thánh Thú (Chưa tiến hóa)

Hệ Nguyên Tố: Phong Hệ

Thông tin thêm, sử dụng Linh Thạch để giúp hình thể mau lớn, 1 ngày 1 viên Linh Thạch Cực Phẩm.

Khải Minh triệt để mộng bức, gì cơ, nó ăn Linh Thạch để sống, một ngày một viên, nuôi nó có ngày phá sản a.

Bỗng chợt, nó tỉnh dậy nhìn Khải Minh với ánh mắt lung linh rất đẹp, Khải Minh nhìn liền biết nó muốn gì, liền cho nó một Linh Thạch.

Nó nhìn thấy Linh Thạch thì hai mắt sáng lên, lao tới chộp lấy Linh Thạch, Khải Minh lấy làm lạ, Linh Thạch cứng như thế mà nó ăn như không có chuyện gì, Khải Minh nhìn nó một lát rồi nói.

"Người thuộc Phong nguyên tố vậy ta gọi người Tiểu Phong nhé!"

Chỉ thấy Tiểu Phong gật gật đầu, nhưng vẫn cầm cúi ngậm Linh Thạch, đúng là Thánh Thú, mới sinh ra đã hiểu tiếng người, một lát sau Tiểu Phong ăn hết Linh Thạch nằm ngửa bụng lên trời thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Chức Năng Phó Bản

Sau vài ngày Khai Minh hết ăn tối ngủ, thì cuối cùng cũng đến Đại Hội Tổng Tộc.

Hôm nay là ngày thi đấu của các gia tộc lớn nhỏ trong thành, để tìm ra người đại diện cho gia tộc mình.

Dương gia gia Tộc, luận võ trường.

Lúc này tại luận võ trường của Dương gia đã có rất đông người, đa số là từ các Chi Thứ, Gia tộc phụ thuộc của Dương gia.

Riêng Khai Minh vì là Thiếu Tộc chủ nên không cần thi đấu, cuộc thi này chỉ tìm thêm hai người nữa, nếu không có quy định là Thiếu Tộc chủ được miễn thi đấu thì gia gia, phụ thân và mấy tên trưởng lão cũng nhất quyết không cho hắn thi đấu, đùa à Kim Đan hắn còn giết, đưa mấy tên Luyện Thể, Trúc Cơ ra cho hắn chơi đùa à.

Khai Minh hiện tại đang nằm trên một cái ghế, chỗ dành cho trưởng lão và khách quý, còn vì sao lại thế, đơn giản bởi vì hắn chán, đang ngủ ngon lành mà bị bắt ra đây xem thi đấu.

Cuộc thi đầu tiên là sát hạch, kiểm tra tu vi, sau đó mới chọn ra mười người thi đấu với nhau tìm ra hai người đứng đầu.

Sau gần một ngày dài ròn rã, cuối cùng cũng ra top hai, Dương Trung và Dương Tuyết Lan.

Kết thúc thi đấu Khai Minh liền về phòng, hắn dạo này quá chán, chúng nữ thì bị vị tỷ tỷ kia của hắn suốt ngày đưa đi dạo phố, còn hắn thì chả có chuyện gì làm, hôm nay cũng vậy hắn muốn làm một cái gì đó, Đại Hội Tổng Tộc còn phải ba ngày nữa mới đến cơ.

"Ê nè Hệ Thống có chuyện gì đề ta làm không?" Khai Minh chán nản hỏi Hệ Thống.

< Ký chủ có thể đi gây sự ở Thanh Dương Thành. >

"Còn việc gì khác không, đi gây sự hoài ngại không thấy chán hả." Khai Minh triệt để chịu thua con hàng này.

< Ký chủ có thể tham gia Phó Bản giết thời gian! > Tiếng Hệ Thống vang lên làm Khai Minh sững người, gì cơ, có Phó Bản nữa à.

"Hệ Thống ngại có Phó Bản sao không nói sớm, làm ta mấy bữa nay chán chết." Khai Minh tỏ vẻ vui mừng.

< Hệ Thống chưa nói với ký chủ việc này

à. > Hệ Thống mang theo giọng điệu ngạc nhiên.

"Chưa!" Khai Minh trả lời dứt khoát.

< Giờ thì Ký chủ biết rồi ấy! > Hệ Thống lạnh lùng trả lời.

"Rồi, giới thiệu cho ta chức năng này đi!" Khai Minh mang vẻ mặt tò mò cùng khó chịu nói với cái Hệ Thống chết tiệt này.

< Chức Năng Phó Bản: Một chức năng giúp cho ký chủ đi các vị diện khác luyện tập, làm nhiệm vụ, sau đó dựa vào việc ký chủ làm nhiệm vụ và hành động ở vị diện đó mà Ban Thưởng. >

< Các vị diện trong Phó Bản được chia làm ba thể loại:

Thứ Nhất: đến và làm nhiệm vụ ở những vị diện mà ký chủ chắc hẳn từng nghe qua, những vị diện viễn tưởng từ thế giới trước đây của ký chủ như: Tây Du Ký, Đấu Phá Thương Khung, Thiên Long Bát Bộ, Bảy Viên Ngọc Rồng..... Ở đây ký chủ sẽ được Hệ Thống ban bố nhiệm vụ, Ký chủ sẽ theo cốt truyện mà hành động, hoặc ký chủ có thể thay đổi cốt truyện.

Thứ Hai: là ký chủ sẽ đến những vị diện ký chủ chưa từng nghe qua, nơi này là do các vị Thần tạo ra, những vị diện này có cái là Khoa Học Hiện đại, có một số Cổ Đại, Tiên Hiệp,,.....

Thứ Ba: Là Vượt Thấp Phó Bản do Thần tạo ra, Thấp gồm 99 tầng, mỗi tầng sẽ có một cấp độ khác nhau, càng về sau càng khó, phần thưởng cũng được tăng lên theo các tầng.

Theo Hệ Thống, tình hình hiện tại của ký chủ nên lựa chọn Vượt Thấp, lí do là thời gian của ký chủ không nhiều. >

"Vượt Thập đì!" Khải Minh suy nghĩ một lúc rồi đưa ra quyết định.

< Đỉnh, bắt đầu kết nối, Vượt Thập Phó Bản tầng Thứ Nhất mở ra. >

< Thông tin về Tầng Thứ Nhất:

Boss: Mãng Hóa Xà

Cấp Độ: Kim Đan Cảnh Cửu Tầng Đỉnh Phong (Nhắc nhở: Trong Tháp, yêu thú được qui định Tu Vi như Nhân Loại).

Đầu Lĩnh: Số lượng 11

Tu Vi: Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng Đỉnh Phong

Số Lượng toàn bộ yêu thú bên trong Tầng Một: 62 con Kim Đan Cảnh Nhất Tầng Đỉnh Phong.

1255 con Trúc Cơ Cảnh

15365 con Luyện Thể Cảnh

125 689 con Tội Thể Cảnh.

Yêu Cầu Nhiệm Vụ Tầng: Diệt sát hết toàn bộ yêu thú.

Nhiệm Vụ Phụ: Cứu người và bảo vệ.

Thời hạn nhiệm vụ: 3 Tháng { 1 ngày bên ngoài bằng một tháng trong tháp. } >

Khải Minh xem xong liền tỏ vẻ khó hiểu, bên trong Tháp có người à mà có nhiệm vụ cứu người, hẳn bên hỏi Hệ Thống, nhưng thất vọng vì Hệ Thống nói đây là nhiệm vụ không thể trả lời.

Muốn giải đáp thắc mắc này thì đi vào thôi, Khải Minh suy nghĩ rồi viết một tờ giấy bỏ lên bàn, xong vào không gian Hệ Thống.

Khải Minh đi đến một phía của Hệ Thống, thì thấy có sẵn đó là một toà Tháp chọc trời không thể thấy được đỉnh, Khải Minh tiến đến gần Tháp.

Phía trước Khải Minh là một cánh cửa khổng lồ cao gần 10 mét, cánh cửa có hình thù và hoa văn kỳ lạ, Khải Minh chạm tay vào cửa, lập tức có một sóng dao động nhỏ, trận pháp trên cánh cửa vỡ vụn như thủy tinh vỡ.

Cánh cửa mở ra, tuy cửa mở nhưng Khải Minh không thể nhìn thấy bên trong có gì, cánh cửa như là có một hàng rào nước chia cách hai thế giới.

Khải Minh chạm tay vào, không có gì, Khải Minh bước vào.

Vừa vào trong đập vào mắt Khải Minh là một cảnh tượng rất đẹp, một cánh đồng màu xanh dương trải dài vô tận, lâu lâu có những cơn gió thổi qua làm nơi này càng thêm tuyệt mỹ.

Màu xanh dương của cánh đồng, được tạo ra bởi những cái cây nhỏ, chúng cao khoảng 50 cm và tất cả đều có màu xanh dương, từ cây, lá, đến cả hoa cũng xanh nốt.

Khải Minh đưa tay ra định chạm vào thì tiếng Hệ Thống vang lên.

< Cây cực độc đấy ký chủ, đừng vì một điều ngu xuẩn mà chết chứ. >

"Có,... có độc!" Khải Minh nghe Hệ Thống nói liền rút tay lại, miệng lắp bắp, đúng là đừng tin những gì chúng ta nhìn thấy.

Khải Minh bình tĩnh liền dùng Thần Nhãn kiểm tra.

Từ Linh Thạch Thảo. Một loài Linh Dược cực độc, tác dụng, chỉ một chạm nhẹ có thể ngay lập tức giết chết một Cường Giả Kim Đan Cảnh, phẩm chất Linh Dược cấp chín, loại Linh Dược chuyên tạo ra Từ Đan.

Do vì nó quá nguy hiểm và ác độc, nên các Cường Giả Đỉnh cao đã hủy diệt gần như toàn bộ Từ Linh Thạch Thảo, vì thế trên Đại Lục không còn Từ Linh Thạch Thảo nữa, nếu có chỉ một vài cây ở vùng núi, vùng nhân loại chưa khai phá đến.

Khải Minh đồ mò hôi hột, chỉ chạm thôi là nhẹ nhàng giết chết một Kim Đan Cảnh, thế nếu ngã vào đây thì sao, đây là cả một rừng Từ Linh Thạch Thảo đấy, ai lại rảnh mà đi trồng ở đây cơ chứ.

Khải Minh vừa cảm ơn vận may không quay lưng lại với mình, vừa cảm ơn Hệ Thống, không nhờ Hệ Thống nhắc nhở chắc giờ hẳn cũng Thảm rồi.

Khải Minh thu vào không gian Hệ Thống tầm khoảng chục cây Từ Linh Thạch Thảo, đề phòng sao này dùng đến.

Khải Minh tiếp tục đi vào khu rừng gần đó, khu rừng cách chỗ Khải Minh khoảng 2 dặm, nhìn từ xa Khải Minh thấy khu rừng có chút âm u.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Đầu

Khải Minh đi một lát liền đến khu rừng, đến đây, Khải Minh thấy hơi hận vì đã đến đây.

"Trời mẹ, cái gì thế này?" Khải Minh kinh ngạc nhìn khu rừng la lớn.

Khu rừng này cũng như bao khu rừng khác, chỉ có điều khu rừng này toàn một màu đen, những cái cây chỉ có mỗi thân, không hề có một cái lá nào, và nó kéo dài rất dài, chỉ ít cũng phải vài dặm.

Khải Minh bước vào khu rừng, nó có một đường thẳng đi xuyên qua khu rừng, hai bên là những cây cỏ thụ không lá, chúng đứng sừng sững như những binh đoàn ma quái.

Đi đến cuối khu rừng Khải Minh cũng bắt đầu thấy được sự sống đầu tiên, kể từ lúc đặt chân đến đây, thứ Khải Minh gặp đó là một con thỏ một sừng, mà kì lạ, Khải Minh nhìn con thỏ nó có một sừng, hai cái răng nanh lớn và đôi mắt màu đỏ.

Con thỏ một sừng đó vừa gặp Khải Minh liền lao tới tấn công, Khải Minh lúc này thấy lạ: "Ồi cái định mệnh con thỏ này mới cần thuốc hả?"

Tuy chú thỏ này mới có tu vi Luyện Thể, nhưng nó đang có tính hiếu chiến nên đánh nhau ngang cơ Trúc Cơ Cảnh, Khải Minh muốn tìm hiểu thêm về nó, nên mới nhay với nó, kết quả Khải Minh phát hiện con thỏ này rất thông minh.

Tên: Thỏ Một Sừng

Tu vi: Luyện Thể Tam Tầng

Trạng thái: Đang nổi điên.

Khải Minh quan sát, do có chút sơ hở nên bị chú thỏ nhà ta tung một cước bay vào tảng đá gần đó, làm tảng đá vỡ nát, chỉ tội cho mỗi tảng đá, chỉ là khán giả xem một người một thú oánh nhau thôi mà, thế mà cũng bị vạ lây.

Khải Minh quay lại cho con thỏ một chưởng bay ra xa nằm trên đất, con thỏ bị Khải Minh đánh văng ra xa, gãy vài cái xương nhưng nó vẫn đứng dậy tiếp tục lao về phía Khải Minh tấn công, Khải Minh tung cước vào con thỏ làm nó văng ra, xong lao tới chuẩn bị dứt điểm tên điên này.

Khải Minh sắp tiến đến gần con thỏ thì thấy nó có dấu hiệu tự bạo, Khải Minh thầm hô "Không ổn!" liền vận dụng Long Luân Khải Giáp (bộ giáp Huyền Mạch Long Thân) ra chống đỡ.

Con điên này tự bạo xong, Khải Minh liền muốn rời khỏi cái chỗ chết tiệt này, thì lại xuất hiện thêm cả chục con điên nữa, làm Khải Minh kém chút nổi điên, ở đâu ra lắm tên điên vậy, chúng ở trong trại ra à.

Khải Minh chật vật với lũ này, những lúc bọn chúng đánh không lại, hoặc sắp chết đều tự bạo, Khải Minh lúc này cả cơ thể te tua, tuy không có vết thương nào nhưng quần áo chỉ là trang phục thường nên rách te tua.

Và cũng lúc Khải Minh định lấy mấy bộ sáo trang để thay thì: "Ồi cái định mệnh nhà nó, trong này không gian bị khóa, thế là méo có vũ khí, đan dược để sài à?" Khải Minh nhăn mặt, thế là tài sản của hắn hiện giờ chỉ có bộ Long Luân Khải Giáp cùng với cái nắm đấm biến thái của hắn.

Khải Minh bắt đầu rời khỏi chỗ chó chết không thêm ngập này, hắn đi thẳng xuống một Thung Lũng ở phía trước.

Đi không được bao xa Khải Minh liền đến Thung Lũng, chưa đến thì không sao vừa đến Khải Minh thốt lên "Cái đờ mờ, chốn địa ngục nào đây?"

Thung Lũng này Không âm u, rất yên tĩnh cùng với những rừng cây, trong thì sẽ rất đẹp nếu như không có những bộ xương người mà Khải Minh thấy, rất rất nhiều những bộ xương người, lớn có nhỏ có, có đến hàng ngàn, hàng triệu bộ xương, chúng nằm ngổn ngang, một số bộ xương chất thành cả đống lớn như những cái đồi nhỏ, một số bộ xương có cái nằm khắp nơi dưới đất, có cái dựa vào gốc cây, có cái dựa vào nhau, Khải Minh cũng phát hiện rất nhiều xương yêu thú xen lẫn vào, chứng tỏ đây là một cuộc chiến giữa con người và yêu thú.

Khải Minh tiếp tục đi xuyên qua rừng xương người, được khoảng vài dặm Khải Minh liền nhìn thấy được Hy Vọng của sự sống, phía trước Khải Minh là rừng cây, một khu rừng tràn đầy sức sống không có mùi tang thương như những nơi trước nữa.

Khung cảnh yên bình, Khải Minh vừa đi vừa thưởng thức xung quanh, chợt Khải Minh dừng lại hô:

"Tiểu Bạch, Tiểu Phong ra đi!" chờ một lúc không có gì Khải Minh bồn chồn.

"Tiểu Bạch, Tiểu Phong ra, nà nì cả không gian thú sủng cũng bị khóa, trời ạ!" Khải Minh buồn bực tiếp tục đi về phía trước.

Vẫn khung cảnh yên bình đây Khải Minh lại một lần nữa nổi giận. "Mẹ nó, cả Bản đồ cũng khóa nốt!" chỉ mỗi trù Thần Nhân của Khải Minh là không bị khóa.

Được một lúc, Khải Minh đi đến một hồ nước, Khải Minh kiểm tra hồ nước xác định an toàn rồi mới rửa mặt, vệ sinh. (anh main nhà ta sợ rồi)

Khải Minh đi thêm nửa ngày nửa thì phát hiện một người, là một cô gái đang nằm bất tỉnh trên đường, cô nàng này tuổi chừng 15, đáng người nhỏ nhắn, xinh đẹp hoàn mỹ không thể chê vào đâu được.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Giữa (Gặp Gỡ Như Ý)

Khải Minh gặp được một cô gái tuổi khoảng chừng 15, xinh đẹp hoàn mỹ.

Lại gần Khải Minh phát hiện nàng còn sống và bị thương.

Tên: Nguyễn Như Ý

Tuổi:15

Tu vi: Luyện Thể Cảnh Nhất Tầng.

Khải Minh thấy trên vai trái của nàng, có một vết thương giống như là một vết cào, vết thương này có ba đường song song nhau dài khoảng 15 cm, kéo dài từ bả vai xuống gần ngực, giống như một móng vuốt của con vật nào ấy.

Ngoài ra Khải Minh còn phát hiện sao lưng nàng cũng có một vết tương tự, dùng Thần Nhân kiểm tra chỉ số sinh mệnh thì, "Chỉ số sinh mệnh đang giảm 56%, 55%...".

Khải Minh chả biết làm gì trong tình huống này, ngó đông ngó tây, người khác mà nhìn thấy Khải Minh lúc này chắc hẳn là nghĩ tên này sắp phạm tội đây.

Sử dụng chỉ số IQ của mình, cuối cùng Khải Minh cũng tìm được giải pháp, hắn tìm một hang động gần đó, để nàng vào và từ Thần Nhân chỉ dẫn, dùng hết tốc độ bình sinh đi tìm thảo dược chế thuốc chữa trị.

Qua một thời gian không lâu lắm, Khải Minh trở về với đủ các loại thảo dược trong tay, lúc này sinh mệnh lực của nàng chỉ còn 19%, hắn truyền cho nàng một ít Linh lực và sử dụng kiến thức của Luyện Đan Sư của mình để chế Linh Tán.

Khải Minh cũng muốn Luyện Đan lắm chứ, nhanh hơn và có hiệu quả hơn, nhưng mà đỉnh lò bị khóa nên chỉ có cách chế Linh Tán

Khải Minh có hỏi Hệ Thống để mua cho nhanh, nhưng mà giá cả thì đắt mua được, Hệ Thống nói cái gì mà: "Thuế Trong Thấp!" tăng giá cả gấp 10 lần bên ngoài, hazz cứ hút máu mãi.

Chưa đến 5 phút, Khải Minh cũng Luyện được Linh Tán, hắn qua chỗ cô gái nhìn, hắn đang đau đầu vì không biết nên làm gì tiếp theo, còi đồ nàng ta ra trị thương ư, dù biết là đang cứu người rồi thì sao, nữ Nhân ở những thời đại này không hề nói lí à nha.

Khải Minh dẹp cái suy nghĩ đó qua một bên, hắn cởi áo nàng ra, à không là xé áo mới đúng, xé một đoạn từ vai xuống gần đến ngực thì dừng lại, (main nhà ta nghiêm túc quá nhè "...") khi xé áo nàng ra Khải Minh phát hiện làn da nàng cực kì xinh đẹp, nước da trắng như tuyết, cộng với vẻ mịn màng, hắn cũng nhìn lên lên ngực nàng, ngực nàng cũng khá lớn (khoảng C cup) Khải Minh thầm nghĩ, ngực mông đầy đủ, cộng thêm làn da và rương mặt xinh đẹp này, sẽ làm đồn tin bao nhiêu người nhỉ.

Hắn cũng có chút tạp niệm, ánh mắt của hắn nhìn nàng, như một con thú đang nhìn con mồi của mình, tiểu yy của hắn cũng có chút khê động, nó muốn ra ngoài chơi, nhưng lí trí hắn vẫn còn giữ được bình tĩnh, bèn dẹp cái suy nghĩ biến thái đó qua một bên.

Vứt bỏ tạp niệm trong đầu, Khải Minh bôi thuốc và sát trùng cho cô gái, hắn làm cẩn thận từng li từng tí, khuôn mặt hơi nhăn lại, suy nghĩ của hắn lúc này là "Mẹ nó, thằng tác giả này ngon vô đây làm đi, bố mày chảy máu mũi rồi nè không thấy hả?"

Một khắc sau, Khải Minh bôi thuốc cho nàng xong, để nàng nằm ở đó còn hắn đi ra ngoài kiếm cái gì để ăn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Giữa (Như Không Lại Trở Thành Phu Quân)

Khải Minh triệt để đầu hàng, éo làm gì mà phải chịu trách nhiệm, đúng thật là cái tội ngu, như không đi chọc nàng.

"Nàng nghĩ kĩ lại đi, chúng ta đâu có biết nhau đâu, ta không biết nàng, nàng cũng chẳng biết ta là ai nữa mà!" Khải Minh âm ức nói ^...^.

"Nhưng, nhưng ngươi đã làm vậy bản sự trong sạch của ta rồi, sao này ta sống làm sao, chỉ bằng ta chết cho rồi huhuhu,...."

"Ôi cái định mệnh, ta biết trước sẽ có việc này mà, thế éo nào ta vẫn dính!" Khải Minh bực bội âm thầm chửi.

Thấy Như Ý còn mếu máo ngồi đó khóc Khải Minh bèn nói.

"Được ta chịu thua cô, ta chịu trách nhiệm về việc này mà, được chưa!" Khải Minh không phải là không thích cô gái này, ngực mông đầy đủ mà còn xinh nữa chứ, chỉ có mấy tên không được bình thường mới không thích, mà tên Khải Minh này lo sợ là thân thể của nàng ta, lỡ đâu lọt vô ổ khủng long thì chết toi, không phải bánh bèo nào cũng ăn được, phải kiểm tra nơi sản xuất trước, an toàn rồi tính sao.

Như Ý nghe Khải Minh nói liền nín khóc, nhìn chăm chăm vào Khải Minh với ánh mắt, có tin được người này không.

Một lát sau Như Ý mở miệng nói.

"Ngươi từ đâu đến?"

Khải Minh lấy làm lạ, sao không hỏi trước khi bắt ta chịu trách nhiệm, nhưng hắn vẫn trả lời.

"Ta từ bên ngoài vào!"

Như Ý dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn Khải Minh rồi hỏi?

"Ngươi tên gì, ngươi nhất định phải giúp ta, từ giờ ngươi phải chịu trách nhiệm với ta, ngươi giờ là Phu Quân ta!"

"Ta tên Khải Minh, nàng muốn ta giúp nàng việc gì, mà tại sao nàng luôn khẳng khẳng bảo ta chịu trách nhiệm thế, mà nàng tên gì?" Khải Minh cười khổ nói, dù hắn đã biết tên nàng, nhưng vẫn hỏi cho đúng kịch bản.

"Ta tên Như Ý, ta không tin lúc ta bị thương ngươi không làm gì ta, dù ngươi có thật không làm thì cơ thể ta đã bị ngươi nhìn thấy hết, ngươi bắt ta phải sống sao." Như Ý khuôn mặt như tiếp tục khóc.

"Thôi thôi, ta chỉ hỏi thôi mà, nàng đừng khóc, được chưa, mau lại đây ăn nè!" Khải Minh triệt để chịu thua con bánh bèo này, trời ơi đi làm nhiệm vụ cũng nhạt được vọ.

Như Ý chần chừ một lúc cũng lại chỗ Khải Minh ngồi, Khải Minh chia thịt cho Như Ý rồi hai người cùng ăn.

"Việc ta nhờ ngươi giúp là,.... giúp bọn ta ra khỏi đây được không?" Như Ý đang ăn thì dừng lại nói.

"Ra khỏi đây, còn nhiều người khác nữa à, mà tại sao mọi người lại ở đây vậy?" Khải Minh tò mò hỏi.

Qua một thời gian, Khải Minh nghe lời kể của nàng và mua thêm một ít thông tin từ Hệ Thống, Khải Minh cũng hiểu rõ tình hình nơi đây.

Chuyện là, khoảng một vạn năm trước, do trận chiến Thần - Ma gì đó, mà cả Thành trì nơi Như Ý ở bị đưa đến đây, đây là không gian của một vị Thần nào đó, vị Thần ấy mang toà Thành vào đây chủ yếu là bảo vệ họ, thế nhưng không hiểu tại sao bọn họ lại ở mãi nơi đây, bọn họ chỉ nghĩ ra một lí do là thế giới bên ngoài đã bị hủy diệt, kể cả vị Thần ấy.

Toà Thành này có tên là Long Minh Thành, thuộc Linh La Quốc, tồn tại trên 10 vạn năm rồi, trước đây toà Thành này có dân số trên 10 tỷ người, qua nhiều cuộc chiến với yêu thú và sự thiếu thốn lương thực, cùng với điều kiện khắc nghiệt, cái chết ở khắp mọi nơi, nên hiện tại cả Thành chỉ có dân số khoảng 1 triệu người.

Về vấn đề yêu thú là trong cuộc chiến lúc đó, khi vị Thần kia thu cả Toà Thành vào không gian, vì vị Thần ấy lo vấn đề sinh tồn, sự thiếu thốn nguồn thực phẩm nên ngài ấy thu luôn cả Sâm Lâm bên cạnh.

Do sơ xuất vị Thần ấy đã thu luôn một tên Ma Tộc, hắn ta sử dụng Ma khí của mình mà kích động yêu thú nổi loạn, và một ngàn năm trước có một trận đại chiến, trận đại chiến ấy được người dân trong Thành gọi là trận tám máu, trận chiến đó đã giết chết tên Ma Tộc ấy cùng với gần 1 tỷ người và vô số

yêu thú.

Tuy tên Ma Tộc kia đã chết, nhưng MA Khí của hắn vẫn còn, Ma Khí này có tác dụng kích thích yêu thú nổi điên, nó tác dụng theo chu kỳ cứ 100 năm là có một trận chiến, hay được gọi là thú triều, nó tác dụng với yêu thú từ thấp đến cao, đầu tiên là Tồi Thê cho đến con yêu vương và sau đó sẽ tạo ra thú triều.

Khải Minh biết được việc này cuối cùng cũng sáng tỏ, tại sao lũ yêu thú kia lại nổi điên rồi.

"Được rồi ta sẽ tìm cách đưa mọi người ra khỏi đây!" Khải Minh trả lời, và cũng đã hỏi qua Hệ Thống cách đưa bọn họ ra khỏi đây rồi, Hệ Thống trả lời làm Khải Minh mèm mự tử.

Hệ Thống bảo là, khi hắn hoàn thành nhiệm vụ sẽ được miễn phí đưa 10 người ra, người tiếp theo trở đi đến người thứ 100 thì mỗi người 1 điểm tích lũy, từ người thứ 101 trở đi thì mỗi người 10 điểm tích lũy, Khải Minh chỉ biết chờ 18 đời tổ tông Hệ Thống và người tạo ra Hệ Thống (t/g: Ta á), ta chỉ có vài vạn điểm tích lũy a, còn ở đây tới hơn 1 triệu người á, người muốn ta sống sao hả Hệ Thống.

"Được, cảm ơn người trước, người cùng ta về nhà với ta a, Phu Quân." nàng cười cười nói với Khải Minh khuôn mặt ửng đỏ.

"Ừ mình về thôi, ta cũng muốn xem Long Minh Thành thế nào?" Khải Minh nói trên khuôn mặt có vài tia lo lắng, không biết mình có bị treo lên thiêu sống không, có bị ném đá cho đến chết không, có bị bôi vôi thả trôi không,..... đủ các loại suy nghĩ trong đầu Khải Minh (ôi mắt mặt Cường Giả Bán Tiên quá main ời)

Hai người rời khỏi đây, đi về phía tây, trên đường đi Khải Minh lâu lâu gặp: "Vài Tên Điên!" xông ra tập kích, đều bị Khải Minh "Xử!".

Đi được khoảng 2 canh giờ, Khải Minh cũng thấy được một toà thành lớn.

Tác có cảm giác hơi câu kéo chữ nhĩ, chả biết có phải không, tác miêu tả hơi nhiều chữ, chủ yếu để đọc giả rõ ràng tình tiết hơn thôi, nếu các đạo hữu thấy tác có vẻ quá câu kéo chữ thì bỏ qua cho nha, tác mới viết đây thôi nên văn chương không được tốt cho lắm. "..."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Giữa (Long Minh Thành)

Khải Minh và Như Ý đi được khoảng hai canh giờ liền đến được một toà Thành lớn.

Toà Thành này nhìn từ bên ngoài rất lớn, chiều cao toà Thành Khải Minh đoán có lẽ ít nhất cũng 50 mét, bên ngoài Thành đang có rất nhiều người dựng các loại bẫy khác nhau, Khải Minh đoán có lẽ họ chuẩn bị cho trận thú triều lần này.

Như Ý và Khải Minh rất nhanh liền qua được cổng thành, chắc có lẽ bọn họ bận rộn cho lần thú triều này nên không kiểm tra hai người bọn họ.

Khải Minh bước trên đường nhìn khung cảnh xung quanh, nơi đây cũng khá đồ sộ, cùng với sự cổ kính uy nghiêm từ hàng ngàn năm trước, rất khác với Thanh Dương Thành, người dân trên các con đường thì có hơi bận rộn, người tạo bẫy, người luyện tập võ kỹ, một số phòng trọ, quán rượu, quán ăn,.....đang có người kể chuyện về các lần thú triều tấn công lần trước, một số thì thu gom, gia cố đồ đạc, tất cả bọn họ đang cố gắng hết sức chuẩn bị tốt nhất cho lần thú triều này.

Khải Minh đi theo Như Ý qua một số con phố, cuối cùng đến một trang viên lớn, phía trên cổng vào có tấm bảng ghi hai chữ lớn: "Nguyễn Gia".

"Tam tiểu thư, người mới về." khi Khải Minh và Như Ý đến cửa, hai người gác cổng đồng thanh hô.

Chỉ thấy Như Ý gật đầu nhẹ, rồi đi vào, còn tên Khải Minh thì đầu óc đang xoay chuyển 360 độ, hắn bây giờ đang nghĩ

"Chết mẹ, đừng phải con ông cháu cha rồi, nơi này mình vẫn chưa biết rõ, lỡ như có tên nào mạnh hơn mình nắm cổ mình treo lên là xong, ta còn là xử nam a, ta cũng chả tin nữ nhân này lắm đâu."

"Chàng làm gì vậy, mau đi vào chứ?" Như Ý thấy Khải Minh đứng ngẩn ngơ bên ngoài liền gọi.

"Ta, ta vào ngay!" Khải Minh chợt giật mình nhìn Như Ý, nhìn thấy nụ cười tươi của nàng, cùng với lúc này nàng cũng gọi hắn thân mật như thế, làm Khải Minh lạnh cả sống lưng, Khải Minh thâm hô không ổn, có vấn đề, nhất định có vấn đề.

Khải Minh bỏ qua toàn bộ suy nghĩ, hần là nam nhân mà, sợ cái méo gì, cùng lắm chuyển sinh một lần nữa mà, à mà Hệ Thống từng nói là hần chết Hệ Thống sẽ ngủ say 10 ngàn năm, thế thôi chết thì chết, chết thì sẽ hết truyện chứ gì, thắng tác giả còn mừng nữa là.

Hần bỏ đi toàn bộ ý nghĩ mà hần tự suy diễn ra, rồi bước theo Như Ý vào trong.

Đi theo Như Ý được một đoạn không xa hần đến được một căn phòng lớn, nơi đây nhìn sơ qua rất giống phòng hội nghị của gia tộc hần, chỉ có điều không có cửa, hần đến đây bắt đầu suy nghĩ bậy tiếp: "Chả nhẽ có tên nào đó đập nát cửa nữa rồi à?"

"Như Ý con về rồi à!" một vị trung niên khuôn mặt sáng láng, ngồi ở vị trí giữa phòng, phía trên cao, nhìn thấy Như Ý bước vô liền hỏi.

"Dạ phụ thân, con mới về, chào Gia Gia và mọi người." Như Ý cúi chào Phụ Thân mình và những người xung quanh.

Khải Minh dùng Thần Nhân kiểm tra những người ở đây.

Tên: Nguyễn Trung Long, Tuổi: 38, Tu vi: Kim Đan Cảnh Lục Tầng, Thông tin thêm, là gia chủ Nguyễn gia.

Tên: Nguyễn Trung Học, Tuổi: 96, Tu vi: Kim Đan Cảnh Cửu Tầng, Thông tin thêm, là gia gia của Như Ý, Đại Trưởng Lão của Nguyễn gia.

Tên: Nguyễn Trần Quốc, Tuổi: 201, Tu vi: Thuế Phàm Cảnh Nhất Tầng, Thông tin thêm, là Phụ Thân của gia gia Như Ý, Lão Tổ Nguyễn gia.

Tên: Nguyễn Thanh Sang, Tuổi: 93, Tu vi: Kim Đan Cảnh Bát Tầng, Thông tin thêm, là đệ đệ của Trung Học, Nhị Trưởng Lão Nguyễn gia.

Tên: Nguyễn Thành Tôn, Tuổi: 89, Tu vi: Kim Đan Cảnh Lục Tầng, Thông tin thêm, Tam Trưởng Lão của Nguyễn gia.

Tên: Nguyễn Quốc Duy, Tuổi: 35, Tu vi: Kim Đan Cảnh Tam Tầng, Thông tin thêm, đệ đệ của Trung Long

Tên: Nguyễn Thanh Liêm, Tuổi: 40, Tu vi: Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng, Thông tin thêm, con trai trưởng của Nhị Trưởng Lão.

Tên: Nguyễn Thanh Thiện, Tuổi: 36, Tu vi: Kim Đan Cảnh Nhị Tầng, Thông tin thêm, con trai thứ của Nhị Trưởng Lão.

Tên: Nguyễn Bích Ngọc, Tuổi: 30, Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Cửu Tầng, Thông tin thêm, Con gái thứ của Tam Trưởng Lão.

Khải Minh thờ phào nhẹ nhõm, cũng may là không có ai có tu vi cao lắm.

"Con về rồi à, bọn ta vừa định cho người đi tìm con ấy." Đại Trưởng Lão cười nói với Như Ý, xong quay qua nhìn Khải Minh.

Mấy người khác thấy Đại Trưởng Lão nhìn Khải Minh thì tất cả đều nhìn theo, Khải Minh bất giác ánh mắt bọn họ nhìn mình, liền có cảm giác lúng túng: "Ta biết ta đẹp trai, nhưng có cần nhiều người nhìn như vậy không, ta sợ à!"

Khải Minh không biết làm gì dùng ánh mắt cầu cứu nhìn Như Ý, chỉ thấy Như Ý cười khúc khích rồi buông ra một câu nói.

"Chàng ấy là Phu Quân của con!" Sau câu nói ấy của Như Ý, Khải Minh lại nhận thêm một tràng cái nhìn nữa, có điều lần này không bố hơn.

"Chuyện này là như thế nào vậy?" Đại Trưởng Lão nhìn Như Ý với ánh mắt ta cần câu trả lời.

"Gọi Mẫu Thân Như Ý ra đã rồi nói!" Trung Long nhìn chăm chăm Khải Minh rồi ra hiệu cho ai đó, chợt có một bóng đen từ đằng sau Trung Long phóng vụt ra ngoài.

Khải Minh lấy làm lạ, lúc bóng đen đó phóng ra sao chả ai có phản ứng gì, chả nhẽ họ biết trước rồi, thế mặc đồ đen rồi còn len lén núp núp nữa, vậy ra ngoài mẹ đi, còn làm màu làm mè cái củ cái gì.

Một lát sau liền có một nữ phụ trung niên chạy đến cùng một thiếu nữ khác.

Tên: Hà Thanh Ngọc, Tuổi: 35, Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Thất Tầng, Thông tin thêm, Mẫu Thân Như Ý.

Tên: Nguyễn Như Quỳnh, Tuổi: 18, Tu vi: Luyện Thể Cảnh Bát Tầng, Thông tin thêm, Nhị Tỷ của Như Ý.

Khải Minh xem xong liền biết Mẫu Thân và Tỷ Tỷ của Như Ý, vừa đến bọn họ hỏi han nhau, xong quay qua nhìn Khải Minh với ánh mắt dò xét rồi nhìn về Như Ý hỏi chuyện gì đã xảy ra.

Tên Khải Minh trong lòng bắt đầu có chút bức tức rồi, tại sao méo ai hỏi han mình gì cả, chỉ ít cũng cho chỗ ngồi đằng hoàng chứ, không thì phải có li nước, hà cơ sao bắt hần đứng đây rồi cả đám người nhìn hần như nhìn tội phạm vậy á.

Như Ý kể lại toàn bộ câu chuyện cho đám người ở đó, hóa ra nàng đi hái thảo dược rồi bị một con gấu có tu vi Luyện Thể Cảnh tấn công, cũng may nàng chạy được và gặp hần, và tiếp theo,..... Như Ý kể chuyện không bỏ sót một chi tiết nào, nàng kể, bọn người kia thì chăm chú nghe, một lát sau Như Ý chấm dứt câu chuyện,

Trung Long nghe xong câu chuyện liền nhìn Khải Minh với ánh mắt kiên định hỏi.

"Giờ ngươi tính thế nào?"

"Vậy ý ngài muốn sao?" Khải Minh hơi bức bối nhưng vẫn giữ lễ độ, hắn đang nghĩ xem tiếp theo bọn này sẽ làm thế nào, nếu bọn chúng muốn oánh nhau, hắn không sợ phải cân cả đám người này.

"Được, ngươi rất chí khí, nữ nhi của ta muốn ngươi chịu trách nhiệm, muốn ngươi làm Phu Quân của nó, ngươi nghĩ sao, chấp nhận hay là đồng ý?" Trung Long vẫn khuôn mặt đỏ nói với Khải Minh.

Khải Minh đang âm thầm chửi ông ta: "Đệt mẹ, cái này rõ ràng là ép buộc mà, chấp nhận và đồng ý khác nhau ở chỗ quái

nào?" Khải Minh suy nghĩ một lúc, bèn đồng ý, ta còn phải giết đám yêu thú điên ở ngoài kia, không rảnh chơi với các ngươi.

"Ta chấp nhận vậy!" Khải Minh nhìn ông ta trả lời.

"Tốt, mọi chuyện cứ vậy đi, tối nay mở tiệc, việc thành thân của hai ngươi thì tạm gác lại, đợi ta gặp được Phụ Mẫu ngươi rồi tính tiếp." Trung Long khuôn mặt hoà hoãn hơn nói.

Trung Long nói xong cùng Lão Tổ và mấy vị Trưởng Lão rời khỏi đại sảnh, đám người còn lại thì tùm tùm lại bắt chuyện và hỏi han Khải Minh cùng Như Ý, một lát sau có thêm một đám thiếu niên thiếu nữ ở đâu ra ấy, cũng tụ họp lại chỗ Khải Minh làm hắn mém chút phát điên.

-----+++++

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Giữa (Hoả Viêm Thảo)

Sau bữa tiệc đó, Khải Minh bỏ qua mọi chuyện làm một giấc tới sáng, sáng hôm sau Khải Minh liền chạy đến khu rừng cách Long Minh Thành khoảng 5 dặm về phía bắc.

Lí do Khải Minh đến đây là truy tìm một loại thảo dược được gọi là Hoả Viêm Thảo, linh dược cấp chín, một trong 12 linh dược để Luyện Hồi Sinh Đan, một loại Đan Dược nghịch thiên có thể giúp cho người chết sống lại, yêu cầu là vẫn còn giữ được linh hồn, tức là nếu linh hồn không bị tan biến thì khi dùng Hồi Sinh Đan, nó sẽ dung hợp linh hồn và cơ thể lại, làm người đó một lần nữa sống lại.

Khải Minh đi không bao lâu liền đến khu rừng này, nhìn từ bên ngoài vào khu rừng này cũng bình thường như bao khu rừng khác, Khải Minh không do dự gì liền lao vào trong.

Khải Minh đi sâu vào trong, điều kỳ lạ là trên đường đi, Khải Minh không hề nhìn thấy dấu hiệu, hay bất cứ yêu thú nào, và càng đi sâu vào thì nhiệt độ càng tăng lên.

Đi được thêm chừng 1 dặm thì nơi đây biến đổi hoàn toàn, mọi cây cối trong khu vực đều héo úa, xa xa một chút Khải Minh liền thấy phía bên trong cây cỏ, đất đá đều cháy đen.

Khải Minh đi qua đám cây bị cháy đen thì đến được một cái hồ lớn, Khải Minh sững sờ nhìn cái hồ này, đây là một hồ dung nham khổng lồ, Khải Minh lấy làm lạ, đây đâu phải là núi lửa thế éo nào có cả hồ dung nham ở đây, hắn quan sát kĩ thì thấy giữa hồ có một tảng đá nhỏ, trên tảng đá có một cái cây, cây cao tầm 1 mét, có ba nhánh, mỗi nhánh lại có ba lá, lá màu đỏ, thân cây màu đỏ, cả rễ cũng đỏ nốt, rễ của cây thì bám vào tảng đá, có một số rễ nhỏ hơn cắm thẳng xuống dòng dung nham.

Khải Minh quan sát xung quanh, chắc chắn không có nguy hiểm hắn liền vận dụng Linh Lực bay qua tảng đá, khi Khải Minh gần đến tảng đá đó thì bất thành linh, một cơ thể không lồ từ dưới dung nham trồi lên tấn công Khải Minh.

Do bị tấn công bất ngờ, nên Khải Minh không tránh né được, bị cái đuôi khổng lồ của con quái đánh văng ngược lại vào tảng đá chỗ Khải Minh đứng lúc này, do không kịp dùng Linh Lực hay Khải Giáp nên liền phun ra một ngụm máu.

Khải Minh liền quan sát con quái.

Tên: Hoả Lang Xà

Tu vi: Kim Đan Cảnh Nhất Tầng

Không cho Khải Minh có thời gian hồi phục, con yêu thú liền xông đến tấn công. Khải Minh thấy nó xông đến tấn công mình liền vận dụng Long Lân Khải Giáp chống đỡ, tuy Khải Minh tu vi cao hơn con yêu thú nhiều, nhưng do con yêu thú này có bộ vảy rất cứng, với lực phòng thủ khủng khiếp như vậy, khiến Khải Minh chỉ với nắm đấm của mình không gây được nhiều sát thương với con yêu thú.

Qua một hồi quần chiến cuối cùng con yêu thú cũng thấm mệt Khải Minh nhân cơ hội kết liễu con yêu thú.

Khải Minh cũng mất không ít sức lực, quả thật dù chênh lệch cảnh giới rất xa nhưng sức phòng thủ của con yêu thú quá mạnh, cộng với việc Khải Minh không có vũ khí làm hắn cũng khá vất vả để giết nó.

Yêu đan của con yêu thú, thì Hệ Thống đã lấy rồi nên Khải Minh mặc kệ xác của nó, hắn tiếp tục vận dụng Linh Lực phóng về phía tảng đá kia, đến tảng đá hắn bước xuống thì có một cỗ lực lượng kinh khủng màu đỏ bao quanh hắn, cỗ lực lượng này rất mạnh, rất nóng. Khải Minh phải vừa vận dụng Linh Lực vừa dùng Long Lân Khải Giáp để chống đỡ, nhưng cũng không ăn thua mấy, qua một lúc lâu Khải Minh cuối cùng cũng chống đỡ không nổi, liền khụy gối xuống và ngất xỉu, trước khi ngất Khải Minh còn nghe thấy âm thanh của Hệ Thống.

< Đỉnh, phát hiện nguồn năng lượng lạ, ký chủ phải chăng muốn thôn phệ. >

< Đỉnh, phát hiện..... >

< Đỉnh, phát hiện.....>

.....

< Đỉnh, vì ký chủ không trả lời, và ký chủ đang trong tình trạng nguy hiểm, nên Hệ Thống tự động tiến hành thôn phệ! >

< Đỉnh, tiến hành thôn phệ 1%,2%,.....>

Sau lời nói của Hệ Thống trong người Khải Minh liền xuất hiện luồng khí màu xanh dương bay ra ngoài ăn lấy nguồn năng lượng màu đỏ kia, còn tình trạng Khải Minh hiện tại thì đang hôn mê.

- - - - -

Trải qua một thời gian không biết bao lâu.

< Đỉnh, thôn phệ hoàn thành, exp thôn phệ lần này sẽ được Hệ Thống tính chung với phó bản! >

Khải Minh dần dần tỉnh lại, hắn mơ hồ nhìn xung quanh rồi nói.

"Ta còn sống sao?" rồi hắn kiểm tra cơ thể và mọi thứ xung quanh, hắn thắc mắc, dòng sông dung nham đâu rồi, đứng dậy nhìn Hoả Viêm Thảo rồi thu nó vào không gian Hệ Thống, kể cũng lạ không gian bị khóa không lấy đồ ra mà tại sao lại bỏ vào được, Khải Minh không quan tâm vấn đề này nữa bèn hướng Long Minh Thành bước đi.

Trên đường về Khải Minh liền bị rất nhiều yêu thú tấn công, hắn thấy làm lạ, chả nhẽ thú triều xảy ra rồi sao, Khải Minh liền hỏi Hệ Thống.

"Hệ Thống ta hôn mê bao nhiêu ngày rồi?"

< Ký chủ đã hôn mê được 20 ngày rồi, tính thêm bảy ngày ký chủ ở đây nữa là đã 27 ngày, hiện tại thú triều đã tấn công Long Minh Thành! > Tiếng Hệ Thống làm Khải Minh lo lắng, hắn lập tức dùng hết tốc độ phóng về phía Long Minh Thành.

Khải Minh từ xa nhìn về phía Thành, hiện ra trước mắt là một tràng cảnh chiến đấu khốc liệt, phía xa trên tường thành có vài xác chết mà Khải Minh có chút quen biết, là Nhị Trưởng Lão, Thanh Thiện và Bích Ngọc, Khải Minh liếc mắt tìm kiếm Như Ý, dù gì thì Như Ý cũng là Nương Tử của hắn dù muốn hay không.

Nhìn thấy phía xa xa trong thành, Như Ý và Tỷ Tỷ nàng ấy đang bảo vệ một số trẻ nhỏ nữ tử lui về phía xa Thành, bỗng chợt có một con Phong Ảnh Lang lao ra tấn công trúng ngay Như Ý, Khải Minh nổi giận lao đến giết chết con yêu thú đó rồi kiểm tra tình hình Như Ý.

Nàng bị thương rất nặng, Khải Minh nhìn chỉ số sinh mạng của nàng đang giảm mà không biết làm gì, hắn giờ không có Đan Dược trị thương, cũng không có thuốc trị thương.

"Hệ Thống người mau cứu nàng!" bỗng chợt hắn cầu cứu Hệ Thống.

< Đỉnh, nàng bị vuốt trảo của Phong Ảnh Lang đánh trúng, trên vuốt trảo có Ma Khí, hiện tại không Đan Dược nào có thể giúp được nàng ngoài đan dược nghịch thiên, nhưng do giá cả ký chủ hiện tại không thể mua được! >

"Người không thể tìm cách khác à Hệ Thống, có thể bán thiếu từ từ ta trả sau mà!" Khải Minh sốt sắng nói.

< Đan Dược nghịch thiên của Hệ Thống giá rất cao không thể bán thiếu được, ký chủ cũng có thể tự mình tìm Dược Liệu để Luyện Đan, như thế sẽ rẻ hơn, chả phải ký chủ có một dược liệu rồi đây sao, Hồi Sinh Đan cũng là một trong ba loại Đan Dược có thể giúp nàng! >

"Nhưng còn nàng, Linh Dược không thể nào ta tìm ngay được?"

< Ký chủ có thể mua lọ giữ Linh Hồn để giữ Linh Hồn cho cô ta, còn cơ thể của cô ta thì đưa vào không gian Hệ Thống, như thế cô ta có thể tồn tại cả trăm năm, thời gian như thế cũng đủ cho ký chủ tìm kiếm dược liệu rồi. > Hệ Thống trả lời xong, Khải Minh ngẫm nghĩ một lát liền mua chiếc lọ mà Hệ Thống nói.

Khải Minh dùng chiếc lọ thu giữ linh hồn Như Ý vào, chiếc lọ không lớn lắm, cỡ chừng một nắm tay, nhìn vào chiếc lọ Khải Minh liền thấy một hình ảnh của Như Ý trong trạng thái linh hồn đang ngủ say ở trong ấy, Khải Minh thu cơ thể và chiếc lọ của Như Ý vào không gian, còn mình thì xông vào cuộc chiến.

Trận chiến diễn ra rất ác liệt, những yêu thú đánh không lại hay gần chết chúng đều tự bạo, gây ra rất nhiều cái chết cho những người ở đây.

Đến khi trời sắp sập tối, trận chiến cũng dần kết thúc, mọi người, người thì ngồi hồi phục, người thì kiểm tra sắp xếp bọn yêu thú, một số người tìm người thân, một số đưa những xác chết đồng bạn và người quen biết hay không quen biết đi an táng.

Trận chiến tuy thiệt hại về người rất lớn nhưng bọn người ấy vẫn tiếp tục làm việc, bọn họ gia cố lại những thứ bị phá hủy, chữa trị cho những người bị thương, tất cả bọn họ ở đây đều biết, trận chiến vừa rồi chỉ là mới BẮT ĐẦU.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Giữa (Mộc Hoàn Thảo)

Sau trận chiến Khải Minh đi đến Phủ Thành Chủ, hắn đã đến Nguyễn gia để tìm những người lúc trước, nhưng được mấy nô tài bên ấy nói rằng các thành viên cao tầng của Nguyễn gia đều đã đến Phủ Thành Chủ rồi.

Đến đây Khải Minh thấy nơi đây có rất đông người, có vẻ các thế lực lớn nhỏ trong thành đều tập hợp về đây, Khải Minh mặc kệ đám người họ đi thẳng vào phòng khách của Phủ Thành Chủ.

Trong phòng khách hiện tại có rất đông người, Khải Minh nhận thấy có một số người mình quen và một số người chắc hẳn là từ các gia tộc khác ở trong Thành.

Nhìn thấy Khải Minh bước vào tất cả những người trong phòng đều dừng cuộc nói chuyện lại nhìn Khải Minh, gia chủ Nguyễn gia và Đại Trưởng Lão nhìn Khải Minh một hồi lâu, suy nghĩ cái gì đó rồi hỏi.

"Ngươi, ngươi là Khải Minh, phu quân của Như Ý " Đại Trưởng Lão tuy bị thương không nhẹ nhưng vẫn gằn giọng hỏi.

" Trước đây ngươi đã đi đâu vậy " Gia chủ Nguyễn gia khuôn mặt băng lãnh, khiến người khác nhìn vào có cảm giác rơi vào hầm băng, nhìn chằm chằm vào Khải Minh.

" Trước đây ta có chút chuyện, giờ ta về trễ, kính mong chư vị thứ lỗi " Khải Minh ánh mắt hối lỗi nhìn Gia chủ Nguyễn gia trả lời.

" Được ngươi đã về, vậy không có chuyện gì nữa, à mà ngươi có gặp Như Ý chưa " Trung Long khuôn mặt hoà hoãn hơn hỏi.

" Chuyện này, Tỷ Tỷ Như Ý bị hôn mê sau trận chiến, còn Như Ý, Như Ý nàng ấy,....."

Khải Minh khuôn mặt trầm tư, nhìn đám người rồi kể hết mọi chuyện đã xảy ra, từ việc Như Ý bị tấn công rồi vẫn lạc, cho đến chuyện sau đó, hắn giấu đi chuyện giữ lấy linh hồn và cơ thể nàng mà bịa ra rằng hắn đã đem nàng đi an táng, đơn giản là hắn không muốn bí mật của hắn được người khác biết quá nhiều.

Người Nguyễn gia có mặt ở đây, sau khi nghe câu chuyện đều trầm tư, nhất là Phụ Thân và Gia Gia Như Ý, tay hai người nắm chặt vào tay vịn của cái ghế phát ra tiếng rắc rắc, Khải Minh không nói gì chỉ biết đứng đó khuôn mặt buồn bã, cả phòng trở nên im lặng, không hề có một tiếng động.

Một lúc lâu, Thành Chủ phá vỡ bầu không gian yên tĩnh này.

" Ta xin chia buồn với Nguyễn gia các vị, nhưng dù sao mọi chuyện cũng đã qua, trước mắt chúng ta còn vấn đề thú triều cần lo " Bạch Hiền thành chủ Long Minh Thành thờ dài nói.

Thấy không ai trả lời Bạch Hiền tiếp tục nói.

" Thú triều lần này chúng ta tổn thất quá lớn, cả thành hiện tại chúng ta chỉ còn hơn 400 ngàn người, trong đó chỉ có hơn 200 ngàn người là còn khả năng chiến đấu, theo tình hình này chúng ta sẽ không chống đỡ nổi thú triều lần sau đâu, xin hỏi các vị có cao kiến gì "

" Hay là chúng ta đi tìm tất cả mọi người ra khỏi thành " một vị trung niên nói, hình như ông ta là Gia chủ Cao gia, một gia tộc cũng khá lớn trong Long Minh Thành.

" Đi, chúng ta đi đâu, bên ngoài có nơi nào an toàn sao " một lão giả thản nhiên nói.

" Giờ chúng ta cũng chẳng đi đâu được, vậy thì chúng ta cùng liều chết với bọn chúng " Tam Trương Lão cả người đầy vết thương, ánh mắt tràn đầy sát khí cùng lửa giận.

" Được, vậy mọi người cùng chuẩn bị, chúng ta cùng tử chiến với Long Minh Thành " Bách Hiền đứng lên, bóp chặt nắm tay lại đến nỗi ngón tay hằn vào da thịt, đến nỗi chảy cả máu.

Kết thúc cuộc họp, ai về nhà nấy lo cho gia tộc và chuẩn bị cuộc chiến, Mẫu Thân của Như Ý thì sau khi nghe tin Như Ý mất liền ngất, còn Như Quỳnh vẫn còn hôn mê, gia chủ Nguyễn gia và một số cao tăng Nguyễn gia khác thì lo cho tình hình gia tộc, riêng Khải Minh đang suy nghĩ gì đó một mình, bỗng Khải Minh hỏi Hệ Thống.

" Hệ Thống, ở đây phải chăng còn được liệu để luyện chế Hồi Sinh Đan "

" Có thừa kỹ chủ, nhưng rất là nguy hiểm "

" Chỉ cho ta, ta không sợ nguy hiểm là gì, chỉ cần cứu được nàng là được " Khải Minh tâm trạng suy tư.

" Nơi đây còn một loại dược liệu để luyện chế Hồi Sinh Đan, đó chính là Mộc Hoàn Thảo, sinh tồn trên một ngọn núi cách Long Minh Thành khoảng 10 dặm " Khải Minh vừa nghe Hệ Thống nói xong liền lao ra ngoài, hướng về phía mà Hệ Thống chỉ đi theo, Như Quỳnh lúc này cũng tỉnh lại, nàng thấy Khải Minh chạy đi thì nàng cũng bám theo, Khải Minh không quan tâm xung quanh nên không biết nàng đi theo.

Trên đường đi khỏi thành, Khải Minh bắt gặp rất nhiều người bị thương hai bên đường, người đứt tay, người cụt chân khiến Khải Minh nhìn mà xót xa, Khải Minh lại tiếp tục hỏi Hệ Thống.

" Hệ Thống làm cách nào để hóa giải sự chết chóc này "

" Tất cả những việc này hầu hết đều là do Ma Khí, chính nó đã tác động đến yêu thú, gây kích thích yêu thú nổi điên bạo phát tấn công con người, kỹ chủ chỉ cần giải quyết xong Ma Khí là vấn đề này triệt nhiên tự động phá giải " tiếng Hệ Thống làm Khải Minh bất chợt dừng lại.

" Hệ Thống chỗ Ma Khí tồn tại nằm ở đâu "

" Cánh đây 20 dặm theo hướng Mộc Hoàn Thảo, còn vị trí chính xác thì kỹ chủ tự tìm lấy " Khải Minh suy nghĩ một chút, vẫn là tìm Mộc Hoàn Thảo trước.

Khải Minh lập tức hướng phía Mộc Hoàn Thảo phóng đi, phía sau Như Quỳnh vẫn thế cứ bám theo, lúc Như Ý chết và thấy Khải Minh thu cái gì đó như linh hồn và cơ thể của Như Ý đi, Như Quỳnh thắc mắc Khải Minh đang làm gì, nên nàng quyết phải làm rõ việc này.

Đi được gần hai canh giờ, Khải Minh mới đến được cánh rừng mà Hệ Thống chỉ, sở dĩ thời gian lâu như thế cũng tại Khải Minh luôn bị yêu thú cản đường, gây phiền phức.

Đến được cánh rừng này, Khải Minh thấy được khu rừng này tràn đầy sức sống, cây cỏ nơi đây xanh tươi một cách khác lạ, hắn tiếp tục đi sâu vào trung tâm khu rừng.

Khải Minh luôn cảnh giác xung quanh, bỗng sau lưng phát ra tiếng động.

" A, a,..... " Khải Minh quay lại thì thấy Như Quỳnh bị một nhánh dây leo quấn vào chân và treo lên, nhìn nàng Khải Minh thấy khuôn mặt nàng ửng đỏ, hai tay nàng đang giữ chặt váy không cho nó buông xuống, nàng đang mặc váy mà, và đang bị treo ngược.

Khải Minh buồn cười với tình trạng này, bỗng chợt Khải Minh giật mình nhảy qua một bên, nhìn lại chỗ mình đứng hồi nãy hắn thấy có rất nhiều dây leo, hắn chợt cảnh giác, bất thành linh có một sợi dây leo lao ra quấn vào cánh tay hắn, hắn cố hết sức xé, đấm, kéo mạnh, nhưng tất cả đều không có tác dụng, trong lúc vất vả bỗng có tiếng của Như Quỳnh.

" Dùng kiếm của ta " Như Quỳnh nói rồi với lấy thanh kiếm dưới đất ném qua cho Khải Minh.

Khải Minh tiếp kiếm rồi lấy kiếm, chém hết toàn bộ dây leo, do dây leo rất chắc chắn còn kiếm thì chỉ thuộc cấp hạ đẳng nên khi đến nhánh dây leo quấn chân của Như Quỳnh thì kiếm gãy mất.

Cứ được Như Quỳnh, Khải Minh lần theo đám dây leo thì thấy một cây cổ thụ lớn với những sợi dây leo xung quanh, bên dưới cây cổ thụ thì có một cái cây nhỏ, dài khoảng một mét, có 5 nhánh, mỗi nhánh có 5 lá, và tất cả từ lá đến thân rễ đều có một màu xanh lá đậm.

Khải Minh liền biết những sợi dây kia là từ cây cổ thụ đó, hắn liền lao đến dùng nửa thanh kiếm còn lại đâm sâu vào cây cổ thụ kia, một thời gian lâu Khải Minh quan sát thấy cây cổ thụ kia không còn phản ứng liền đi đến Mộc Hoàn Thảo thu lấy nó vào Không Gian Hệ Thống.

Quay trở lại chỗ Như Quỳnh, Khải Minh thấy nàng liền hỏi.

" Tỳ đi theo ta làm gì "

" Ta, ta, thế ngươi đi đến đây làm gì " Như Quỳnh khuôn mặt lẩn tránh, rồi quay qua nhìn Khải Minh hỏi.

" Ta đến đây là có việc của ta, nơi này nguy hiểm lắm Tỳ đi về đi "

" Ngươi có chuyện gì, còn Như Ý thì sao, lúc đó ta thấy ngươi thu lấy linh hồn và cơ thể của muội ấy, chả nhẽ ngươi có cách cứu muội ấy sao " Như Quỳnh khuôn mặt đa nghi hỏi.

Không biết làm gì Khải Minh đành kể lại chuyện có thể cứu được Như Ý, và là hấn đang trên đường tìm kiếm Linh Dược để luyện đan, Như Quỳnh nghe xong nhất quyết đòi đi theo, Khải Minh nhiều lần khuyên Như Quỳnh trở về, thậm chí kể cả việc hấn nói sắp đi đến chỗ có Ma Khí kia nhưng nàng ấy nhất quyết không chịu đi, thế là hấn bắt buộc để cho nàng đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Vượt Thấp Tầng Một : Phần Cuối

Hai người bắt đầu tiếp tục đi về địa điểm mà Hệ Thống chỉ, được cho là có Ma Khí.

Đi thêm gần hai canh giờ, Khải Minh và Như Ý cũng đến được một đầm lầy, đầm lầy này nhìn rất lớn, âm u và luôn luôn bị sương mù bao phủ, từ xa Khải Minh đã nhìn thấy những làn khói đen, Khải Minh chưa biết làm gì trong tình huống này.

" Hệ Thống ngươi biết chỗ Ma Khí phát ra là ở đâu không " Khải Minh liếc ngang liếc dọc hỏi.

" Vị trí chính xác thì ký chủ tự tìm lấy, Hệ Thống không hỗ trợ về việc này " Hệ Thống trả lời làm Khải Minh chả biết nói gì, ngươi không thể thương sót ta được à Hệ Thống.

Khải Minh bảo Như Quỳnh ở lại đây, còn mình vận dụng Linh Lực bay vào trong đầm lầy tìm kiếm.

Vừa bay vào đầm lầy không được bao lâu, Khải Minh phát hiện được ở phía xa xa, có rất nhiều luồng khí màu đen từ một chỗ phát ra, Khải Minh liền hướng phía đó bay đến.

Khi còn cách chỗ luồng khí dày đặc đó không bao xa, thì bỗng nhiên Khải Minh bị vô số yêu thú chưa biết từ đâu bay ra, bọn yêu thú lao ra điên cuồng hướng đến chỗ Khải Minh tấn công, chỉ ít cũng mấy trăm con, đa số là yêu thú Trúc Cơ.

Khải Minh chặt vật chống đỡ vì bọn yêu thú này đánh một cách điên cuồng, không biết sống chết là gì, lâu lâu chúng còn tự bạo, khiến Khải Minh phải thảm chửi tên đã tạo ra tình huống này. (nói mẹ ra là thằng tác giả đi)

Qua một hồi oánh nhau kịch liệt, bọn yêu thú điên kia cuối cùng cũng được Khải Minh tiến về với đất mẹ, trong lúc Khải Minh đang cố gắng dành chút thời gian quý báu của mình để nghỉ ngơi, thì lại có một toán yêu thú khác đến tấn công, lần này chỉ có 15 con nhưng toàn là Kim Đan và,... một con Boss, mà ời, Boss xuất hiện.

Tên: Mãng Hóa Xà (Boss)

Tu vi: Kim Đan Cảnh Cửu Tầng Đỉnh Phong.

Khải Minh than trời trách đất, xong quay qua nắg 18 đời tổ tông tên chết tiệt tạo ra cái Phó Bản chó chết này, cái con chị nó, không cho bố mày nghỉ một chút hay sao, bố mày khinh, chúng mày có thể solo không, đừng chơi hội đồng ta chịu không nổi a.

Dù nghĩ thế Khải Minh vẫn lao vào sấp lá cà với bọn điên kia, phía xa Như Quỳnh nhìn trận chiến này, lúc thì sợ hãi, lúc kinh ngạc, lúc lại khó hiểu, nhưng trên hết nàng vẫn rất lo lắng cho Khải Minh, và tự trách mình, mình quá yếu không thể giúp được gì cho Khải Minh.

Tiếp tục một hồi sống chết, Khải Minh cũng tiến thêm 14 con nữa đi đoàn tụ với anh em của nó, hiện giờ chỉ còn một Khải Minh tình trạng phải nói là cực thảm, cực, cực, cực kỳ thảm đứng đối diện với Boss nhà ta.

Một người một thú cứ thế đứng nhìn nhau, Khải Minh thì đang tức con chị nó giận, như không bố bị vây đánh hội đồng, chúng mày không biết nhục hả, con yêu thú kia cũng chả khác gì, nó cũng đang tức con em nó giận, như không ở đâu xuất hiện ra một tên quái vật, giết sạch toàn bộ đàn em của nó.

Nhìn nhau có vẻ say đắm được một lúc, con Boss lao đến tấn công Khải Minh, Khải Minh liền vận dụng Long Lân Khải Giáp chống đỡ, Khải Minh vừa vận dụng Khải Giáp liền bị Boss đánh văng vào một cây cũng khá to trên đầm lầy, (Đem chúng mày, tao có tội tình gì, đứng không cũng dính đạn, chúng mày không thấy cả đầm lầy chỉ còn mỗi mình tao à, đáng nhẽ ra phải bảo vệ ta chứ,...) Khải Minh đứng lên phun ra một ngụm máu, (Cái đầu xanh

thằng tác, tao là Bán Tiên mà mày sao cứ bán hành với lấy máu tao mãi thế) Khải Minh sắc mặt đen kịt lại, Linh Lực hấn sắp cạn kiệt rồi, như thế là chết chắc.

Khải Minh nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh, hấn lao lên tiếp tục sập lá cà quần nhau với con Boss kia, thế nhưng đời không như là mơ, con Boss này làm sao mà cho Khải Minh thực hiện được ý đồ của mình, nó quán chặt Khải Minh làm Khải Minh sắc mặt trắng bệch.

Càng ngày con Boss càng siết chặt Khải Minh, Khải Minh đau đớn miệng bắt đầu chảy máu, đến đường cùng Khải Minh chợt nhớ đến Không Thủ Thuật của mình, hấn liền lập tức vận dụng Không Thủ Thuật lên con Boss, liền thấy một luồng sáng từ người Khải Minh bay ra bao phủ lấy con Boss, bỗng chợt con Boss buông Khải Minh ra, nó đau đớn quần quai trên đất, một lát sau luồng khí đen xung quanh nó tan biến, nó từ từ bình tĩnh hơn không nổi điên nữa.

Khải Minh biết mình đã thu được nó liền ngồi bệt xuống đất nghỉ ngơi, một lúc sau Khải Minh đứng dậy thu con yêu thú vào không gian thú sủng rồi tiếp tục đi về hướng Ma Khí kia.

Đến được chỗ Ma Khí, Khải Minh bắt chợt lại bị luồng Ma Khí kia bao phủ.

"Đinh, phát hiện năng lượng ác ma, ký chủ phải chăng thôn phệ "

Khải Minh đang khó chịu vì luồng Ma Khí này thì liền có tiếng Hệ Thống vang lên.

" Có, mau thôn phệ " Khải Minh ngay lập tức trả lời.

"Đinh, xác nhận thôn phệ, tiến trình, 1%,2%,3%,....."

Qua thời gian gần 1 tháng, cuối cùng nguồn năng lượng Ma Khí kia cũng bị Khải Minh thôn phệ hết, lúc này Khải Minh tâm trạng đã ổn định, hấn đứng lên hướng Long Minh Thành đi về, bỗng chợt hấn phát hiện Như Quỳnh vẫn còn ở phía xa nhìn hấn, như vậy chẳng lẽ nàng ấy đã ở đây gần một tháng chờ hấn sau.

Hấn đến chỗ Như Quỳnh cùng nàng trở về Long Minh Thành, trên đường về hấn thấy đám yêu thú đã bình tĩnh hơn, không còn nổi điên như trước, nhưng vì nhiệm vụ hấn tiện tay tiễn bọn chúng về với đất mẹ luôn.

Về đến Long Minh Thành, hấn thấy nơi đây là một màu tang thương, thành trì tang hoang, xác chết người và yêu thú đầy rẫy khắp nơi, Khải Minh vào thành cố gắng tìm kiếm những người sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Phần Thưởng Phó Bản

Khải Minh vào thành cố gắng tìm kiếm những người sống sót, bên trong thành là một cảnh tang thương, những xác người và yêu thú nằm khắp nơi, xa xa còn vài con yêu thú đứng ngơ ngác không hiểu chuyện gì đang xảy ra, Khải Minh tiếp tục hướng về phía trong thành đi tới, Như Quỳnh đi sao Khải Minh bước những bước chân như muốn ngã khụy xuống khi nhìn thấy những cảnh này, nàng cứ thế mà bước theo Khải Minh, bất chợt nàng nhìn thấy Khải Minh đang đứng phía trước như nhìn lấy cái gì đó, nàng bước đến và cũng đứng người ra.

Phía trước mặt hai người là Lão Tổ Nguyễn gia, cùng với Quốc Duy và Thanh Liêm, ở phía sau là con cháu và người làm của Nguyễn gia, Như Quỳnh khụy gối xuống, hai hàng nước mắt tuôn ra trên mặt nàng, Nguyễn gia mà nàng từ nhỏ đã sống ở đây thế là hết, Khải Minh đứng một bên nhìn thấy nàng như vậy cũng không nói gì, hấn đi xung quanh kiểm tra.

Hấn kiểm tra xung quanh chỉ phát hiện thêm vài xác chết của Thành Chủ và một số cao tăng gia tộc khác, không hề thấy gia chủ Nguyễn gia và đám người Tam Trường lão, hấn có ý nghĩ rằng, chả nhẽ bọn họ còn sống và chạy thoát sau ta, hấn liếc ngang liếc dọc, nơi này rất rộng lớn, dù bọn họ còn sống thì muốn tìm kiếm bọn họ cũng là một khó khăn.

"Đinh, Phó Bản hoàn thành, đang tổng kết kiểm tra kết quả " trong khi Khải Minh còn đang suy nghĩ thì âm thanh Hệ Thống vang lên.

"Đinh, kiểm tra hoàn tất.

Tổng cộng ký chủ trong lúc tham gia Phó Bản đã thôn phệ được hai nguồn sức mạnh, đó là Hoà Viêm Thánh Hoà và Ma Khí cấp A.

Giết được:

11 Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng

60 Kim Đan Cảnh Nhất Tầng

1005 Trúc Cơ Cảnh

15005 Luyện Thể Cảnh

124 063 Tôi Thể Cảnh.

Bắt Đầu kiểm tra phần thưởng. "

"Đỉnh, phát hiện người còn sống sót sau nhiệm vụ, đang kiểm tra số lượng".

"Đỉnh, kiểm tra hoàn tất, số lượng người còn sống sót là 125 "

"Đỉnh, mở khóa không gian Thuộc Hạ.

Không Gian Thuộc Hạ: Cho phép ký chủ đưa thuộc hạ của mình vào một không gian riêng của ký chủ, ký chủ cũng có thể vào đó xây dựng riêng cho mình một căn cứ, thành trì "

"Đỉnh, ký chủ có thể đổi lấy hai năng lượng thôn phệ lúc trước để đưa người ra, ký chủ có muốn đổi không " Tiếng Hệ Thống làm Khải Minh sửng sốt, có thể đổi năng lượng lấy người à, tuy nó sẽ tăng tu vi không ít nhưng hiện tại ta không cần.

" Có, đổi năng lượng, đưa hết tất cả bọn họ vào không gian kia cho ta " Khải Minh lập tức nói.

"Đỉnh, Hệ Thống đang tính, chúc mừng ký chủ hoàn thành Vượt Thập Pháo Bản tầng một, phần thưởng: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên anh hùng, Một lần triệu hoán ngẫu nhiên, Một lần quay thưởng Vũ Khí cấp Thánh ngẫu nhiên. "

"Đỉnh, kiểm tra và hoán đổi hoàn tất, số lượng người 125 tiến hành cưỡng chế dịch chuyển vào Không Gian Thuộc Hạ " Hệ Thống vừa dứt lời, Khải Minh liền thấy Như Quỳnh biến mất, hắn đoán là chắc đã bị cưỡng chế vào không gian nên hắn cũng đi theo.

Vào đến Không Gian Thuộc Hạ, Khải Minh phát hiện ở đây đúng là có rất nhiều người, tầm hơn 100 người, hơn phân nửa số người đều bị thương, nhìn về phía xa một chút hắn thấy Như Quỳnh đang ôm hay người khác.

Khải Minh lại gần thì thấy hai người kia, không ai khác chính là Phụ Thân và Mẫu Thân của Như Quỳnh, phía sau còn có Tam Trưởng Lão và một số người khác mà Khải Minh có chút quen biết.

"Đỉnh, tổng kết hoàn thành "

"Đỉnh, chúc mừng ký chủ thăng cấp Thiên Nhân Cảnh Cửu Tầng "

"Đỉnh, chúc mừng ký chủ thăng cấp Phá Hư Cảnh Nhất Tầng "

"Đỉnh, chúc mừng..... "

"Đỉnh, chúc mừng....."

"Đỉnh, chúc mừng ký chủ thăng cấp Phá Hư Cảnh Ngũ Tầng ".

Khải Minh một mặt mừng bực, cái gì thế, sao thăng cấp ghê thế, đừng nói là ta sắp tiếp tục bị Bán Hành nữa à.

Đẹp hết các suy nghĩ đó lại Khải Minh đi lại chỗ đám người.

Đám người thấy Khải Minh thì liền thấy lạ, sao tên này lúc thì biến mất, lúc lại xuất hiện nhỉ, thấy bọn họ nhìn mình, Khải Minh buông ra một khuôn mặt Lạnh Tanh nói.

" Xin chào các vị, chắc hẳn các vị cũng thấy lạ khi ở đây " thấy đám người im lặng lắng nghe, Khải Minh nói tiếp.

" Ta tên Dương Khải Minh, Tam Thiếu Gia của Dương gia, một Gia tộc ở Thanh Dương Thành, nói trắng ra ta là người từ bên ngoài vào và đây là không gian của

ta " Khải Minh dừng lại một chút rồi lại nói tiếp.

" Các vị ắt hẳn cũng thấy bọn yêu thú không còn kích động nữa phải không, là do ta đã hủy diệt đi đám Ma Khí gây kích động yêu thú, từ nay các vị sẽ không còn sợ vấn đề thú triều nữa, tuy nhiên ta có một lời nói muốn nói cho các vị, Long Minh Thành lúc trước của các vị còn sinh sống được nữa không, điều kiện sinh tồn ở thế giới đó có còn giúp các vị có một cuộc sống bình thường không "

" Ta đây, có thể đưa tất cả các vị ra ngoài, với một điều kiện, các vị phải là thuộc hạ của ta, bây giờ ai theo ta ra ngoài thì đứng ở bên trái, ai muốn trở về Long Minh Thành thì đứng ở bên phải "

Sau lời nói của Khải Minh, đám người có chút bán tín bán nghi nhưng điều cốt yếu, có tổng cộng 105 người theo Khải Minh, trong đó có Như Quỳnh và cả đám người Nguyễn gia, và có 20 muốn trở về, Khải Minh phát tay 20 người kia biến mất, hẳn không muốn ép buộc ai cả, quay về đám người, Khải Minh nhìn một hồi liền cất tiếng.

" Từ giờ, các ngươi đều là thuộc hạ của ta, ai phản bội hay có ý đồ phản bội CHẾT. "

Khải Minh khuôn mặt lạnh băng nói, hẳn còn nhấn mạnh từ CHẾT, sau đó còn toả ra sát khí làm đám người run sợ nhìn Khải Minh.

Khải Minh mua từ cửa hàng một số Đan Dược trị thương phân chia cho bọn họ dùng, còn mình thì kiểm tra mấy cái phần thưởng triệu hồi kia.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Triệu Hồi Và Quay Thưởng

Khải Minh rời khỏi không gian thuộc hạ, trở lại không gian Hệ Thống.

Đến đây Khải Minh liền kiểm tra mấy cái triệu hoán mà mình được nhận lúc trước.

Một lần triệu hoán ngẫu nhiên Anh Hùng và Hai lần triệu hoán ngẫu nhiên, à còn có Một lần quay thưởng ngẫu nhiên Vũ Khí cấp Thánh nữa à.

Một lần triệu hoán ngẫu nhiên Anh Hùng: Là triệu hoán ngẫu nhiên một vị được mệnh danh là Anh Hùng ở một vị diện khác.

Triệu hoán ngẫu nhiên: Là triệu hoán ngẫu nhiên một vị, có thể là Thần, là Ma, là Tiên, là Thánh,.....thậm chí là Yêu.

Quay thưởng ngẫu nhiên Vũ Khí cấp Thánh: Là ngẫu nhiên nhận được một Vũ Khí cấp Thánh.

" Được rồi, triệu hoán ngẫu nhiên trước đi "

" Đỉnh, bắt đầu ngẫu nhiên triệu hoán,..... "

Một âm thanh như tiếng nhạc phát ra khiến tâm trạng Khải Minh bồn chồn, vui sướng, lo lắng,..... Khải Minh chỉ biết cầu trời, lời tên mấy vị trời đất thiên địa ra.

" Đỉnh, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Đại Bàng Tinh, đến từ cổ tích Việt Nam " tiếng Hệ Thống làm Khải Minh thắc mắc.

Gì cơ, Đại Bàng Tinh, Đại Bàng Tinh nào, chả nhẽ Đại Bàng Tinh trong Thạch Sanh, Lý Thông ư, vô số thắc mắc mà Khải Minh đặt ra trong đầu.

Khải Minh méo thèm nghĩ nữa, nghĩ tiếp cũng chả ra được gì, hẳn xem thông tin.

Tên: Đại Bàng Tinh

Chủng Tộc: Yêu Tinh

Tu Vi: Thuế Phàm Cảnh Cửu Tầng

Độ Trung Thành: 99 (Max:100)

Thông tin thêm, đến từ sự tích Thạch Sanh, Cổ Tích Việt Nam.

Khải Minh xem thông tin, hóa ra là từ truyện Thạch Sanh, tu vi Thuế Phàm cũng được đấy, Khải Minh gật đầu, một lát sau bất thành linh trước mặt Khải Minh xuất hiện một cánh cổng rất lớn, từ trong cánh cổng một con Đại Bàng khổng lồ đi ra.

" Đỉnh, xác nhận vật triệu, tiến hành Khế Ước Chủ Tớ " Hệ Thống vừa dứt lời liền có một luồng sáng từ người Khải Minh bay ra bao lấy con Đại Bàng, một lát luồng sáng biến mất để lại trên người con Đại Bàng một số hoa văn kỳ lạ.

" Thuộc hạ xin bái kiến chủ nhân " Đại Bàng hướng phía Khải Minh quỳ xuống.

" Ủ, à mà ngươi có thể hóa người được không, và ngươi có tên chứ " Khải Minh nhìn con Đại Bàng gật đầu rồi nói.

Sau lời nói của Khải Minh con Đại Bàng phát ra ánh sáng chói mắt, khi luồng sáng đó biến mất liền có một chàng thanh niên tuổi chừng 25, khuôn mặt

tuần tú, có dáng vẻ thư sinh xuất hiện.

" Bẩm chủ nhân, ta chưa có tên " Đại Bàng biến thành hình người như vẫn giữ thái độ như lúc trước.

" À, vậy từ nay người tên là Dương Sát đi, cứ giữ hình người như vậy, khi nào cần mới lộ nguyên hình " Khải Minh bộ dáng cao thâm nhìn Dương Sát.

" Dương Sát đã tạ chủ nhân, nguyện từ nay sẽ chết vì chủ nhân " Dương Sát vẫn giữ thái độ cung kính, chắp tay quỳ nói với Khải Minh.

Khải Minh gạt đầu rồi ra hiệu Dương Sát đứng lên, sau đó hắn tiếp tục câu thông Hệ Thống.

" Hệ Thống, triệu hoán một lần nữa cho

ta "

" Đỉnh, bắt đầu triệu hoán ngẫu nhiên,.... "

Vẫn là âm thanh lần trước, Khải Minh thì tâm trạng đỡ hơn, không còn hồi hộp, lo lắng nữa.

" Đỉnh, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Hồng Hải Nhi, đến từ Tây Du Ký.

Lần này Khải Minh không thất vọng nữa, mà là trực tiếp xem thông tin của Hồng Hải Nhi.

Tên: Hồng Hải Nhi

Chủng Tộc: Tiên Yêu

Tu Vi: Thiên Nhân Cảnh Nhất Tầng

Độ Trung Thành: 89 (Max 100)

Thông tin thêm, đến từ Thần Thoại Tây Du Ký của Trung Hoa.

Khải Minh không thất vọng gì nhiều với Hồng Hải Nhi, cũng một lúc sau đó cánh cửa kia lại xuất hiện, bên trong có một tiểu hài tử khoảng 6 tuổi bước ra.

" Đỉnh, xác nhận vật triệu hoán, tiến hành Khế Ước Chủ Tớ " tiếng Hệ Thống vang lên, và cũng có một luồng sáng và hoa văn như lúc với Dương Sát.

" Hồng Hải Nhi bái kiến chủ nhân " Hồng Hải Nhi đến chỗ Khải Minh quỳ một gối xuống chắp tay với Khải Minh, hắn nhìn thấy một tiểu hài tử thì lễ với mình bất chợt suýt cười thành tiếng, quả thật nhìn cái cách mà Hồng Hải Nhi làm rất mắc cười, không thể không cười được.

" Được rồi, đứng lên đi, sau này Dương Sát người đừng gọi ta là chủ nhân, cứ gọi là Thiếu Chủ, còn Hải Nhi cũng vậy, sau này gọi ta là Ca ca là được rồi " Khải Minh khuôn mặt ôn hòa nhìn hai người.

" Vâng ạ Thiếu Chủ/Ca ca " cả hai đồng thanh.

Khải Minh nhìn hai người họ một lát rồi lại tiếp tục câu thông Hệ Thống.

" Hệ Thống quay phần thưởng Vũ Khí cho ta "

" Đỉnh, bắt đầu quay thưởng ngẫu nhiên Vũ Khí, cấp độ Thánh. "

Lần này không hề có tiếng nhạc hay gì cả, mà là một sự im lặng đến đáng sợ.

" Đỉnh, chúc mừng ký chủ nhận được NHƯ Ý KIM CÔ BÔNG hay còn được gọi là Gậy Như Ý: Nguồn gốc, gậy được Đại Vũ sử dụng để trị thủy khi xưa, không ai biết nó đã có bao nhiêu chủ nhân sử dụng, nhưng người sử dụng gậy tốt nhất và cũng là chủ nhân của gậy cho tới ngày nay, chính là TÊN THIÊN ĐẠI THÁNH TÔN NGỘ KHÔNG hay ĐẤU CHIẾN THẮNG PHẬT.

Gậy có trọng lượng một vạn ba ngàn năm trăm cân,(1 cân thời minh = 590 gam) cây gậy tuân theo mệnh lệnh của chủ nhân sở hữu nó, có thể thu nhỏ hoặc phóng to tùy thích." Qua lời Hệ Thống, Khải Minh một mặt mừng bực, gì cơ Gậy Như Ý, vậy mỗi lần ra đường tên nào lão chỉ cần đập cho hắn một gậy là xong, Khải Minh từ mừng bực chuyển sang thất kinh rồi ỳ ỳ tự sướng.

" A, ta có đồ tốt a "

Còn lần triệu hoán Anh Hùng, trước hết để sau đi.

Khải Minh vui mừng một lát liền thu cái vẻ trẻ trâu đó lại, hắn lấy Gậy Như Ý ra ngắm ngía phóng to thu nhỏ đủ các kiểu con đà điểu, một lát sau hắn cất gậy, cùng hai người đi ra ngoài trở về phòng của hắn ở Dương gia.

////////////////////////////////////

Tên tên ten, Ngày Lễ đến rồi, tác chúc tất cả mọi người có một dịp Lễ thật vui vẻ nhé, nên nhớ AN TOÀN LÀ BẠN.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Đại Hội Tông Tộc : Phần Đầu (Tô Nhã Lan)

Khải Minh cùng với Dương Sát và Hồng Hải Nhi trở lại phòng mình, vừa về đến phòng, hắn cùng hai người lập tức chạy đến Phủ Thành Chủ, vì hôm nay là ngày diễn ra Đại Hội Tông Tộc.

Phủ Thành Chủ nằm ở trung tâm Thanh Dương Thành, nơi đây có một quảng trường rất lớn dùng để tổ chức các sự kiện đại hội lớn nhỏ trong thành.

Khải Minh đi không bao lâu liền đến được đây, đến nơi Khải Minh thấy nơi đây tập trung rất đông người và có lẽ cũng chỉ vừa mới bắt đầu Đại Hội mà thôi.

Đi về phía chỗ Dương gia, Khải Minh cuối chào Gia Gia, Tỷ Tỷ, Đại ca, gật đầu với Phụ Thân ở phía xa, rồi chạy đến chỗ của đám người thi lần này, tất nhiên Khải Minh không thoát khỏi việc bị bọn người họ tra hỏi, tại sao lại biến mất ba ngày, Khải Minh chỉ cười trừ và nói với bọn họ " Bí Mật " rồi chạy đi, làm ba người đó và một số người Dương gia ở phía sau muốn lao lên túm lấy cổ hắn treo lên cho bỏ tức.

Khải Minh nhìn xung quanh phía chỗ ngồi trung tâm, nơi giành cho các thế lực cao tầng thì thấy ngoài Thành Chủ Bạch Hải Lâm ra còn có 4 vị gia chủ của Tứ Đại Gia Tộc, còn có một thiếu nữ, Khải Minh lấy làm lạ, tại sao có một thiếu nữ ngồi ở đó nhỉ, còn gái Thành Chủ ư, không, con gái Thành Chủ mình có gặp qua rồi mà, mà cho dù có là con gái Thành Chủ cũng chưa được phép ngồi ở đó nữa.

Quá nhiều thắc mắc, Khải Minh liền xem thử thông tin.

Tên: Lê Thuý Dương

Tuổi: 16

Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Nhị Tầng.

Khải Minh liền kinh ngạc, tu vi khủng khiếp thế, mới 16 tuổi mà đã là Trúc Cơ, bất chợt Khải Minh nhìn hai người sau lưng Thuý Dương, bọn họ có vẻ là nha hoàn, nô tỳ gì đó, ề mà tu vi hai người họ là Kim Đan.

Khải Minh vận chuyển chất xám trong đầu để suy nghĩ về vấn đề này, người hầu là Kim Đan, họ Lê, má ơi, chả nhẽ là người trong hoàng thất, người trong hoàng thất tại sao lại ở đây, Khải Minh dừng lại, chợt suy nghĩ " Tốt nhất không nên đụng con hàng này " Khải Minh không thèm nghĩ về vấn đề này nữa.

Hắn tiếp tục dòm ngó xung quanh, người của Tứ Đại Gia Tộc và 18 gia tộc nhỏ khác đều có mặt đầy đủ, ngoài ra còn có người của Bát Đại Tông Môn đến theo dõi, có vẻ bọn họ nhân dịp này tuyển chọn đệ tử đây.

Khải Minh bất chợt để ý, từ lúc hắn vào đây đến giờ có 2 ánh mắt luôn nhìn hắn, một ánh mắt là của Ánh Tuyết nhìn hắn tỏ vẻ khó hiểu, ánh mắt còn lại là của một vị Nữ nhân, hắn xem thông tin của người này.

Tên: Tô Nhã Lan

Tuổi: 42

Tu vi: Kim Đan Cảnh Nhất Tầng

Thông tin thêm???, trưởng lão của Hà Nam Tông.

Khải Minh thắc mắc, nàng ta 42 tuổi mà nhìn kiểu thế nào cũng chỉ như 30 là sao, còn nữa ba dấu chấm hỏi là cái đỉnh gì, mà sao nàng ta nhìn mình ghê thế, dù ta đứng là đẹp trai thật nhưng cũng đừng nhìn ta như thế, ta sợ a.

Trong lúc Khải Minh còn suy nghĩ lung tung thì có một giọng nói vang lên.

" Xin chào các vị, ta là người được Thành Chủ mời làm trọng tài cho lần này, ta tuyên bố, Đại Hội Tông Tộc hàng năm của Thanh Dương Thành chính thức bắt đầu. "

" Tiếp theo như qui định của Thanh Dương Thành, ta mời tất cả những người đại diện thi đấu cho gia tộc mình, tiến lên đây kiểm tra độ tuổi và danh tính "

Tên trọng tài gì đó vừa nói xong, liền có một tảng đá lớn được 4 người lực lưỡng khiêng lên, sau đó từng người bước lên đưa tay vào kiểm tra, Khải Minh quan sát thì thấy tảng đá đó có tên là Kiểm Tra Thạch, một người anh em cùng cha khác ông nội của Kiểm Trắc Thạch.

Nó có thể kiểm tra danh tính và tuổi tác của người khác, khác với Kiểm Trắc Thạch là kiểm tra tu vi, vì sợ có người ngoài gia tộc, cải trang dịch dung vào thi đấu nên mới có việc kiểm tra này.

Kiểm tra một lúc qua vô số người, không ai có biểu hiện gian lận, đến lượt Khải Minh, Kiểm Tra Thạch hiện lên tên Dương Khải Minh có hơi mờ mờ, rồi số tuổi là trên ba mươi, Khải Minh giật mình, cái quần què gì thế, tên trọng tài nhìn vào giật mình định nói gì đó, bất chợt Kiểm Tra Thạch hiện rõ tên Dương Khải Minh và 16 tuổi.

Tên trọng tài gãi đầu nhìn Kiểm Tra Thạch rồi lại nhìn Khải Minh suy nghĩ " Minh bị hoa mắt à " nhìn lại kết quả một lần nữa hấn bảo Khải Minh lui xuống, kiểm tra người tiếp theo.

Về phần Khải Minh, hấn thắc mắc, Kiểm Tra Thạch bị lỗi à, thì bỗng dung Hệ Thống lên tiếng.

" Ký chủ nên vận dụng chất xám của mình đi, Kiểm Tra Thạch là kiểm tra tuổi tác thông qua linh hồn, vì từng có trường hợp đoạt xá, nên người tạo ra nó mới vận dụng điểm này để kiểm tra chính xác tuổi tác được, lúc này không nhờ Hệ Thống che giấu thì giờ ký chủ đã bị lộ rồi " Giọng Hệ Thống mang theo phần mỉa mai.

Khải Minh liền rõ tại sao Kiểm Tra Thạch lại hiện lên ba mươi mấy tuổi rồi, dung hợp hai linh hồn nên cũng cộng tuổi lại luôn, hấn tự trách mình, sơ ý quá.

Khải Minh về lại chỗ cũ, kiểm tra xong tên trọng tài tiếp tục tuyên bố.

" Bây giờ sẽ tiến hành bốc thăm chọn đối thủ "

Nói xong đám người lần lượt lên bốc thăm, có tất cả 72 người, của 22 gia tộc lớn nhỏ, chia làm 36 cặp đấu, Khải Minh đấu trận cuối cùng với đối thủ là thiếu gia của Hằng gia, ôi vừa vào trận gặp người Hằng gia. #

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Đại Hội Tông Tộc : Phần Giữa (Hằng Gia Là Muốn Diệt Tộc Đây)

Khải Minh đứng chán nản nhìn đám người thi đấu, hấn định xông lên dẹp hết cái đám người thi đấu kia cho nhanh, đánh như vậy khi nào mới xong, nhưng dù nóng vội nhưng lí trí vẫn còn, hấn không muốn nhận thêm danh hiệu Quái Vật, danh hiệu Biến Thái vẫn còn kia kia.

Thôi thì cứ ráng đợi lũ gân gà này oánh nhau vậy thôi, nhìn xuống chỗ Dương Sát và Hồng Hải Nhi thì thấy hai người họ cũng hết kiên nhẫn mà ngồi xem, Dương Sát thì ngồi một chỗ nhắm mắt, có lẽ tu luyện chẳng, còn Hồng Hải Nhi thì, nó đang ngủ.

Liếc mắt về phía Dương gia thì bọn Đường Phương và đám người bên Đại ca, cả vị Tỷ Tỷ của mình nữa, bọn họ rất chăm chú xem giò mấy trận đấu.

Khải Minh hiếu kì, bọn gân gà này có cái gì đáng để xem chứ, hấn bất chợt nhìn thấy ánh mắt đầy sát khí của một tên thanh niên nào đấy, cả người hấn toả ra một luồng sát khí rất kinh khủng, và hấn đang nhìn mình, thấy lạ Khải Minh liền kiểm tra.

Tên: Hằng Thiên

Tuổi: 20

Tu vi: Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng

Cái nòi gì thế, 20 tuổi Kim Đan, mà là Kim Đan Ngũ Tầng nữa, bất chợt Khải Minh nhớ đến cái nhiệm vụ lúc trước là săn giết đệ tử Ma Tông gì đấy, chả nhẽ là hấn à, à mà hấn cũng là một trong ba người đại diện thi đấu của Hằng gia, nhiệm vụ chắc chắn là nói đến hấn rồi.

Trận đấu của Hằng Thiên thứ 35 trước Khải Minh một trận, và cũng đến lượt trận đấu của hấn, đối thủ của Hằng Thiên là người của Dương gia, Dương Trung, còn trận của Dương Tuyết Lan thì lúc này nàng đấu với một người của một gia tộc nhỏ nào đấy và giành chiến thắng.

Trên khán đài Hằng Thiên và Dương Trung nhìn nhau, sau một lúc trọng tài vừa hô bắt đầu thi.

" Xoẹt,..... " đầu Dương Trung rơi xuống, diễn biến trận đấu quá nhanh mọi người không kịp nhìn thấu tốc độ của Hằng Thiên, chỉ thấy Dương Trung chấp tay định nói gì đó, thì Hằng Thiên đã lao đến, rút kiếm và,...

Tuy Dương Trung chỉ có tu vi Trúc Cơ Cảnh Nhất Tầng nhưng dù gì thì đầu là không tránh được đao kiếm vô tình, nhưng như thế này chẳng phải là cố ý giết người sao.

"Phàm là gặp được người Dương gia

GIẾT "Hằng Thiên chìa kiếm về phía Dương gia và nhìn Khải Minh hét lớn, hấn còn nhấn mạnh từ GIẾT nói với tất cả những người ở đây.

Phía trên chỗ ngồi sắc mặt gia chủ Dương gia hơi đen lại, nhìn tên Hằng gia chủ.

"Hằng gia chủ, ngài đây là có ý gì "

"Ta cũng không rõ, mà qui định cũng đã từng nói rằng là đao kiếm vô tình mà "Tên Gia chủ Hằng gia lúc đầu khuôn mặt còn tỏ vẻ kinh ngạc, bất chợt chuyển thành khuôn mặt vô si nói, thật sự hấn cũng không biết việc này, nhưng Hằng Thiên là người của Hằng gia và hấn rất mạnh, nên cần chăm chút hấn.

"Người, người,..... "Dương Hùng định nói cái gì đó, bỗng nhiên nhìn xuống Khải Minh thấy khuôn mặt chán nản của Khải Minh liền ngồi xuống, ta méo quan tâm nữa đây, người cứ lao đi rồi tên quái vật dưới kia diệt tộc nhà người rồi thì đừng có kiếm ta.

Cuối cùng cũng đến trận đấu của Khải Minh và tên thiếu gia gì đó của Hằng gia, Khải Minh lấy làm lạ, tên này hình dáng rất giống tên lần trước ở đấu giá hội, nhưng mạnh hơn, có vẻ Ca ca của tên lần trước đây.

Tên: Hằng Vô

Tuổi: 20

Tu vi: Trúc Cơ Cảnh Nhị Tầng.

Trúc Cơ Nhị Tầng, cũng khá đấy, nhưng với ta chỉ là sâu bọ thôi, sau khi tiếng hô trọng tài vừa dứt, Khải Minh định lao lên kết thúc cái trận đấu vô nghĩa này thì tên Hằng Vô lên tiếng, Khải Minh dừng lại xem tên nào tàn này định nói cái mô gì.

"Người là tên đã cướp nữ nhân trong tay đệ đệ ta, à mà người hình như có phải là tên có hôn ước với muội muội ta không, hazz đáng tiếc, đáng tiếc, người không xứng với muội muội ta "Hằng Vô bộ dáng cao thâm nhìn Khải Minh bĩu môi.

Một lúc sau hấn nói tiếp.

"Giờ người quỳ xuống gọi ta hai tiếng gia gia, rồi nhận thua, sau đó ta tha cho

người "hấn nhìn Khải Minh tỏ vẻ khinh thường.

Bất chợt trên chỗ ngồi Hằng gia có một vị thiếu nữ bộ dáng rất xinh đẹp nhưng tỏ vẻ cao ngạo, làm mất đi cái vẻ xinh đẹp ấy, đứng lên nói.

"Khải Minh, ta là Hằng Ngọc Lan, nhị tiểu thư của Hằng gia, hôm nay ta muốn thoái hôn với người, từ nay ta và người không còn quan hệ gì nữa, cả Dương gia và Hằng gia cũng vậy "

Dưới khán đài và đám người xung quanh đều sững sờ, thoái hôn giữa bảng dân thiên hạ như thế này chẳng phải là vỗ vào mặt Khải Minh sao, là làm mất đi thể diện của Dương gia sao.

Trên hàng ghế khách quý, Dương Hùng vỗ một tay lên trán thở dài, đám người cao tầng Dương gia cũng đều thở dài nhìn nhau lắc đầu, tên gia chủ Hằng gia và nhị tiểu thư kia thấy cảnh này tưởng rằng họ đang mất mặt nên mới làm vậy.

Thế nhưng bọn người Dương gia và tên Dương Hùng lại nghĩ khác, sao các người không thoái hôn một cách lặng lẽ đi, tại sao lại ở nơi này, các người muốn chết à, tên tiểu quái vật kia từng nói nếu các người không làm gì quá đáng thì hấn đã không giết các người mà, thôi thế nếu các người muốn chết, muốn bị diệt tộc thì bọn ta không cản, chúc lên đường bình an.

Mấy vị cao tầng Dương gia và Dương Hùng không nói gì, chỉ im lặng chờ đợi diễn biến tiếp theo, một lát sau đám người Dương gia quay qua đặt cược xem Khải Minh diệt Hằng gia như thế nào.

Khải Minh thì từ nãy giờ vẫn đứng ở đó, hấn nhủ mầy, ủa hình như mình có nghe Hằng gia qua gia tộc mình thoái hôn gì rồi mà, sao lại công khai ở đây, chẳng lẽ bọn họ muốn hạ nhục mình ư, nhìn về đám người Dương gia hấn thấy bọn họ im lặng, tưởng rằng Dương gia bị mất mặt nên không nói gì, cho đến khi đám người đó xôn xao, dù bọn họ trao đổi rất nhỏ nhưng với thính lực của một Bán Tiên, những gì bọn họ nói Khải Minh đều nghe rõ, sau khi nghe bọn họ không lo lắng việc gì mà đánh cược làm sao mình diệt Hằng gia, Khải Minh muốn xông lên lột da đám người đó, nhưng thôi kệ đi bọn họ cũng có phần đúng.

Khải Minh nhìn xuống hai người Dương Sát và Hồng Hải Nhi, lúc này hai người họ nhìn chăm chăm vào người Hằng gia, chỉ cần Khải Minh ra lệnh, ắt hấn Hằng gia sẽ xong, Khải Minh lắc đầu với hai người họ, ra hiệu ngồi xuống, hấn suy nghĩ rằng còn phải làm nhiệm vụ, chơi đùa thêm một chút đã.

Khải Minh quay về phía Hằng Ngọc Lan mở lời.

"Ta chấp nhận, nhưng có thể cho ta biết lí do là làm sao không?"

"Do ngươi là một phế vật, ngươi nghĩ ngươi xứng đáng với ta sao, haha " Nàng nở nụ cười khinh bỉ nói, rồi ngồi xuống.

Khải Minh mặc kệ không quan tâm đến việc này nữa, điều hắn quan tâm là lúc này khi nàng nói câu này Nhã Lan định đứng dậy nói cái gì đó thì bị một nữ tử ngồi kế bên kéo lại, Khải Minh còn phát hiện Nhã Lan còn nhìn Phụ Thân hắn với ánh mắt gì ấy, và Phụ Thân hắn đáp trả lại bằng một cái lắc đầu, hắn tỏ vẻ khó hiểu, chuyện gì nhỉ.

Đẹp, đẹp, suy nghĩ đầu đầu, quay lại chuyện chính đã, Khải Minh nhìn tên Hằng Vô đang nở nụ cười khinh bỉ.

"A, ta xin lỗi, muội muội ta làm hơi

quá rồi "

Khải Minh méo quan tâm nữa, hắn hơi bức rồi, Khải Minh bèn lấy Gậy Như Ý ra, phong lên cao đập xuống Hằng Vô.

"Ăn một gậy của ta "

Tên Hằng Vô nhận thấy rằng có một luồng áp lực rất lớn từ cây gậy ấy phóng ra, cảm thấy không ổn liền phi thân né tránh, Khải Minh đánh hụt xuống lối dài, kết quả chỗ Hằng Vô đứng lúc này bị đập nát, lún sâu xuống khoảng 1 mét.

Hằng Vô đỏ mặt hơi lạnh nhìn lại chỗ mình đứng lúc này, nếu lúc này hắn không tránh thì đã trở thành đồng thịt nát rồi, riêng Khải Minh thì hắn giật mình, hắn chỉ mới dùng một phần lực lượng thôi, chưa dùng tí linh lực nào nữa, nếu hắn dùng hết tất cả, chẳng phải là toàn bộ nơi này bị hủy sao, không, là cả cái Thành này bị hủy mới đúng.

Trên khán đài đám người kia một phen sững sờ, tất cả đám người không thể tin vào mắt mình nữa, nhất là đám người Hằng gia, chẳng phải nói hắn là một tên phế vật sao, tại sao hắn lại kinh khủng như thế.

Khải Minh cất đi gậy như ý, rút Huyền Băng Kiếm ra, chém về phía Hằng Vô 18 đạo kiếm khí, tên Hằng Vô biết rằng không thể chạy nữa liền vận dụng Linh Lực chống đỡ, kết quả bị kiếm khí của Khải Minh chém ra 18 mảnh.

Tĩnh, cả quảng trường yên tĩnh, không một tiếng động, yên tĩnh đến nỗi người ta có thể nghe được tiếng kim rơi, giết một cường giả Trúc Cơ dễ dàng như vậy, còn vượt qua được tầng Linh Lực phòng hộ của Trúc Cơ một cách thoải mái như vậy, chỉ ít hắn phải là Kim Đan a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Đại Hội Tông Tộc : Phần Giữa (Thần Thú Và Hôn Thê Đăng Gia)

Khải Minh trở về chỗ của mình, một lát sau tên trọng tài mới hoàn hồn lại, một nhóm người ra dọn lấy đám thi thể của tên Hằng Vô, sau đó tên trọng tài tiếp tục tuyên bố, sau đây 32 người còn lại tiếp tục rút thăm, chọn ra 16 cặp thi đấu, lần này Khải Minh đấu trận thứ ba và đối thủ là Đăng Yến Quyên, 17 tuổi, Tu vi Luyện Thể Cửu Tầng, Đại tiểu thư của Đăng gia, và là hôn thê của Khải Minh.

Cái quái gì thế, lại một gia tộc thoát hôn nữa ư, Khải Minh cười khổ, hắn biết đối thủ của mình là ai rồi, hắn cũng chẳng thèm quan tâm mấy trận đấu vô nghĩa này làm cái gì.

Khải Minh dùng thần thức vào không gian sủng vật thăm đám thú của mình, vào trong hắn thấy tiểu Bạch nằm một góc ngủ, còn tiểu Phong thì nằm trên đồng Linh Thạch mà hắn để vào, và con măng xà đó đâu rồi, hắn tìm xung quanh thì thấy con rắn ấy đang rúc ở một góc mà run rẩy, hắn bèn hỏi Hệ Thống thì biết là do con măng xà ấy khi vào đây thì giờ trở lão đại, kết quả bị tiểu Phong oánh cho một trận.

Khải Minh chịu thua đám yêu thú này ra hiệu cho con rắn theo mình, quay trở lại chỗ tiểu Phong.

Nhìn đám linh thạch, Khải Minh nuốt chút nữa ngắt, lúc này không để ý giờ mới thấy rõ, chẳng lẽ lúc trước hắn bỏ vào đây 3000 Linh Thạch Cực Phẩm, nhưng hiện tại còn khoảng 300, trời ơi, 3 ngày ăn gần 3000 Linh Thạch, có còn muốn cho ta sống không đây.

Khải Minh hỏi Hệ Thống, thì chỉ nghe Hệ Thống nói rằng, tuy không gian thú sủng bị khóa, nhưng không gian vẫn hoạt động thời gian như hắn, nên không gian này cũng tồn tại gần ba tháng.

Khải Minh gật đầu, bắt chột hắn thắc mắc, dù là thế thì ba tháng cũng chỉ có chín mươi ngày, nó ăn một ngày chỉ một viên mà, cho dù một ngày hai hay ba viên cũng không có số lượng lớn như vậy được, Hệ Thống chỉ nói với Khải Minh là hỏi tiểu Phong sẽ rõ.

Khải Minh bực tức đi lại lay dậy tiểu Phong, bắt chọt tiểu Phong lên tiếng.

" Tên nào đó, chỗ gia gia đang ngủ, có tin gia gia đã không trượt phát nào không"

Tiểu Phong trở mình, quay qua nhìn thấy Khải Minh giờ giọng lú lú nói.

" A, hóa ra là Chủ Nhân, ngài tìm ta có chuyện gì, có oánh nhau à "

" Ngươi biết nói rồi à, được rồi vậy dễ dàng hơn, ngươi giải thích thế nào về đám Linh Thạch. " Khải Minh khuôn mặt đáng sợ nhìn tiểu Phong hỏi.

" Linh Thạch hả, ta ăn ít quá à " tiểu Phong nhìn Khải Minh nghe hàm răng trắng muốt cười nói.

" Ta nói là sao ngươi ăn nhiều thế, mỗi ngày một viên mà, ít ít cái củ cái, có tin ta hàm ngươi lên không, đồ phá sản " Khải Minh tỏ vẻ tức giận.

" Cái chi rứa, là chuyện này à, là do ta lớn con nên ăn hơi nhiều " tiểu Phong nói xong liền từ hình dạng chibi biến lớn lên thành một con ngựa với chiều cao hai mét với đôi cánh trắng muốt khổng lồ.

Khải Minh há hốc mồm, nó đã lớn thế này ư, chọt Khải Minh chuyển thành tâm trạng vui sướng, có con Pegasus này, ca mà đem đi tán gái bảo đảm ngon cơm, tốn tiền cũng đáng.

Tên: Tiểu Phong

Chủng Tộc: Thiên Thần (Thần Thú)

Tuổi: (méo ghi nữa)

Tu vi: Bán Thần Thú

Thông tin thêm: do ăn quá nhiều Linh Thạch Cực Phẩm nên tiến hóa thành Thần Thú, mỗi ngày sử dụng Linh Thạch Cực Phẩm tùy vào ý của nó, không có giới hạn, nó muốn ăn bao nhiêu Linh Thạch là tùy sở thích của nó.

Khải Minh kinh ngạc, trở thành Thần Thú luôn á, ghê vậy, nhưng ghê nhất là chuyện nó sử dụng Linh Thạch không sớm thì muộn cũng có ngày phá sản a.

" Chủ Nhân không cần quan tâm vấn đề Linh Thạch của ta, chỉ cần chủ nhân cho ta biết chỗ nào có nhiều Linh Thạch thì ta tự đi lấy a " tiểu Phong tiểu tiểu nhìn Khải Minh.

" Thế chẳng phải là đi cướp sao " Khải Minh lại bắt đầu có thêm một con hàng lầy lội nữa.

Khải Minh méo thêm nói chuyện với tên điên ấy nữa, quay qua con rắn nói, từ nay ngươi tên là tiểu Xà nhé, hai ngươi không được ăn hiếp nó đấy, Khải Minh vừa nói vừa nhìn tiểu Phong và tiểu Bạch.

" Tiểu Xà xin cảm ơn chủ nhân " tiểu Xà im lặng nãy giờ cũng rớt cục lên tiếng, xét về tu vi yêu thú ở đây chỉ ít nó cũng là yêu thú Bát Giai, cũng có thể nói được rồi.

Khải Minh gật đầu, toan định ra ngoài thì tiểu Phong liền lên tiếng.

" Chủ Nhân, cho ta ra ngoài với, ở đây chán chết đi được "

" Được, nhưng ngươi hứa với ta không được gây rắc rối " Khải Minh suy nghĩ một lát bèn nói, hẳn cũng không biết, sau khi con hàng này ra ngoài sẽ gây ra cái quái gì.

" Được, ta hứa " tiểu Phong biến trở lại thành hình dạng chibi gật gật đầu.

Khải Minh nhìn tiểu Phong suy nghĩ cái gì đó rồi thu thần thức trở về, trở lại Khải Minh liền gọi tiểu Phong ra, vừa xuất hiện tiểu Phong vui mừng bay vòng quanh Khải Minh.

Sự xuất hiện của tiểu Phong thu hút rất nhiều ánh mắt hiếu kỳ, nhất là của đám nữ nhân, tiểu Phong quá ư là dễ thương với hình dạng này cho nên dễ dàng thu hút được người khác.

Lúc này cũng là đến trận đấu của Khải Minh và Yến Quyên, lên lời đài Khải Minh nhìn thiếu nữ trước mặt.

Nàng có một vóc dáng cũng được cho là nghiêng nước nghiêng thành, vẻ xinh đẹp của nàng thì cũng xấp xỉ Ánh Tuyết, nhưng khí chất của nàng thì có vẻ chừng chạc hơn, dáng vẻ của nàng giống một nữ tử bình thường hơn là một tiểu thư đài cát.

" Chào ngươi, dù ta biết không đánh lại ngươi, nhưng ta muốn thử xem thực lực của ta đến đâu " Nàng nhìn Khải Minh, khuôn mặt nhu hòa nói.

Khải Minh không nói gì, chỉ chấp tay hướng về phía Yến Quyên nở nụ cười.

" Ta xin thất lễ " nói xong Yến Quyên rút kiếm lao về phía Khải Minh, Khải Minh lấy ra Gậy Như Ý phiên bản thu nhỏ, cỡ hai gang ra, đỡ lấy kiếm thức của nàng.

Sau một hồi đánh nhau, Yến Quyên tung ra vô số chiêu thức, nhưng đều được Khải Minh nhẹ nhõm đỡ lấy, một lúc sau nàng dừng lại.

" Ta thua rồi, cảm ơn người đã thủ hạ lưu tình " nói xong nàng bước xuống lồi đài.

Khải Minh chỉ cười cười, rồi cũng về chỗ của mình, hắn không nói gì, cũng không biết nói gì, cứ tưởng nàng sẽ như tiểu thư Hằng gia mà từ hôn, ai ngờ, uổng công ta soạn cho cả một kịch bản dài cho việc này, Khải Minh trở lại chỗ, mấy trận chiến sau cũng kết thúc, rồi đám người lại tiếp tục bốc thăm, 16 người 8 cặp đấu, Khải Minh đấu trận đầu tiên và đối thủ lại là một vị thiếu gia nào đó của Diệp gia, Diệp Vũ Phuong.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Đại Hội Tông Tộc : Phần Cuối (Diệt Hằng Thiên)

Khải Minh đấu trận đầu với Diệp Vũ Phuong, một thiếu gia nào đó của Diệp gia.

Lên lồi đài Vũ Phuong đứng nhìn Khải Minh một lát rồi nói.

" Tên phế vật nhà người có tài cán gì mà được Ánh Tuyết nhà ta thích nhỉ? "

Khải Minh thắc mắc, hắn đang nói cái mô gì, câu thông Hệ Thống, Khải Minh biết rằng hắn là một trong 102 người theo đuổi Ánh Tuyết, ô hóa ra là thế, cay quá nên ra đây xả giận lên mình đây mà.

Thấy Khải Minh không nói gì hắn bèn nói tiếp.

" Người chịu thua đi để tránh đau đớn " cả quảng trường lại tiếp tục một màn yên tĩnh, tại sao vẫn là lời thoại này, hắn vừa giết một tên cũng nói lời thoại gần như thế đây, chả nhẽ lúc đó người không có mặt ở đây.

" Người nói xong chưa, đánh thì đánh mẹ đi, nói nhiều làm cái đéo gì, rảnh lắm hả, sao bọn các người cứ mỗi lần ra sân là phải sửa thế, nhân vật phản diện toàn qui định như thế à " Khải Minh khuôn mặt lạnh băng nhìn tên Vũ Phuong nói.

" Người, người,..... " tên Vũ Phuong bị Khải Minh nói như vậy, liền tức giận trừng mắt nhìn Khải Minh.

Khải Minh trả thềm nói gì tiếp, vẫn rút kiếm ra và chém 18 đạo kiếm khí về phía Vũ Phuong, sau đó quay lưng đi về chỗ, lí do vì sao hắn cứ dùng 18 đạo kiếm khí, đơn giản vì ta thích số 18 thôi.

Về phần tên Vũ Phuong, hắn chỉ có tu vi Luyện Thể nên, đơn giản là vẫn bị chém làm 18 mảnh thôi.

Trận đấu của Khải Minh kết thúc một cách nhanh gọn, phía dưới khán đài một số người bắt đầu nôn ói, quả thật Khải Minh ra tay một cách tàn bạo quá mà, lúc trước tên Hằng Vô cũng như vậy, nhưng do bọn họ không để ý, vì họ đang kinh ngạc với sức mạnh của Khải Minh, nhưng lần này,..... Riêng Khải Minh nhìn về chỗ Diệp gia, hắn vừa giết người Diệp gia và hắn cũng chẳng quan tâm Diệp gia nghĩ thế nào, hắn chỉ xem biểu hiện của bọn, đám lão ở trước mặt hắn, người Dương gia hắn còn cho một vé miễn phí đi du lịch âm phủ nữa là, huống hồ gì Diệp gia.

Sau trận đấu của Khải Minh là đến trận đấu giữa Hằng Thiên và Dương Tuyết Lan, cũng giống như lần trước, sau khi trọng tài hô bắt đầu, Hằng Thiên biến mất tại chỗ xông đến chỗ Tuyết Lan và rút kiếm ra và,

Keng,.....

Lần này không có tiếng xoẹt,...như lần trước nữa, số là lúc Hằng Thiên rút kiếm chém về phía cô Tuyết Lan, nàng biết mình không thể đánh lại hắn ta, nàng cũng nhìn thấy cái chết của Dương Trung, nên nàng chỉ nhắm mắt chờ chết, bỗng một tiếng Keng vang lên, nàng mở mắt ra thì thấy một cây gậy nhỏ màu vàng ở trước mặt nàng chặn lại thanh kiếm kia, và người đang cầm nó là Khải Minh.

" Dừng được rồi, nàng ta thua rồi " Khải Minh khuôn mặt lạnh tanh nói, thỉnh thoảng còn toà ra một ít sát khí.

Tên Hằng Thiên tức giận, nhưng hắn không làm gì nữa, người ta đã nhận thua, nếu cứ cố giết chết nàng ta sẽ gây nhiều rắc rối, hắn đi xuống trên mặt là vẻ căm phẫn nhìn rất đáng sợ, Khải Minh thắc mắc, Dương gia đã làm gì hắn mà để hắn cầm thù ghê vậy.

Thế là chỉ còn 8 người, bọn họ lại tiếp tục rút thăm, bốn cặp đấu lại loại ra rất nhanh và cuối cùng cũng đến trận chung kết, trận cuối cùng, sở dĩ trận đấu lại diễn ra nhanh như vậy là do mấy người kia đều khiếp sợ hai người này, cho nên vừa lên đấu liền xin nhận thua.

Trận cuối cùng này là giữa Khải Minh và Hằng Thiên.

Hai người lên khán đài Khải Minh nhìn tên Hằng Thiên nói.

"Người là đệ tử của Ma Linh Tông "

"Làm sao người biết " Hằng Thiên tỏ vẻ kinh ngạc hỏi, đám người có mặt ở đây cũng sững sốt, ai cũng biết Ma Linh Tông là môn phái Ma đạo ai ai cũng căm ghét.

"Đơn giản vì luồng Ma Khí xung quanh người " Khải Minh giờ mới nhận ra luồng khí đó không phải sát khí mà là Ma khí.

"Ha ha, cho dù người nhìn ra ta là đệ tử Ma Linh Tông thì sao, hôm nay người cũng phải chết thôi, người đánh lại ta không " Hằng Thiên một bộ mặt khinh bỉ nhìn Khải Minh.

"Chỉ có Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng mà cũng loi nhoi " Khải Minh bĩu môi, vói lại sao bọn này cứ bắt ta chết mãi nhỉ, ôi vãi lọ a, bọn này giết người thành nghiền hay sao ấy, cứ mở miệng ra là chết chết.

Nghe Khải Minh bĩu môi nói, tên Hằng Thiên tức giận, nhưng rồi hấn chợt nghĩ ra cái gì đó, rồi móc ra một viên đan dược màu đỏ uống vào.

"Kim Đan Lục Tầng

Kim Đan Thất Tầng

Kim Đan Bát Tầng

Kim Đan Cửu Tầng " Khải Minh đứng một bên nhìn Hằng Thiên nói.

Tất cả đám người có mặt ở đây sững sốt, thậm chí có vài thể lực cao tầng đứng lên, bọn họ định lao lên áp chế tên Hằng Thiên, nhưng chợt nhận ra, tu vi của bọn họ bằng với Hằng Thiên sao.

Hằng Thiên khuôn mặt nhăn nhó, hai con mắt một màu đỏ nhìn rất kinh khủng, hấn quay sang nhìn Khải Minh rồi bất chợt lao đến tấn công Khải Minh.

Khải Minh lấy Tam Tiên Thương ra đâm một thương với tốc độ chóng mặt về phía Hằng Thiên, Khải Minh còn quán chú vào Thương một loại Linh Lực hệ Lôi nên sức sát thương khủng khiếp.

Thương đâm xuyên qua tim Hằng Thiên, hấn rú lên đau đớn, khuôn mặt hiện lên vẻ không thể tin được.

"Ta không cam tâm, không cam tâm a a a..... "

Khải Minh thấy hấn la lên rồi một luồng sáng nhìn như Linh Hồn của hấn được một luồng Ma khí màu đen bảo vệ, bay thẳng lên trời, lập tức Khải Minh lấy ra Nhật Nguyệt Thần Cung bắn một phát về phía luồng ánh sáng ấy.

Khi Khải Minh lấy cung ra, gương cung ra nhắm về phía linh hồn ấy, linh khí tích tụ lại chỗ Khải Minh một cách điên cuồng, khiến cho đám người có mặt ở đây một phen hoảng sợ, bọn họ tự hỏi, Khải Minh là quái vật từ đâu vậy, tu vi hấn thế nào, nếu hấn gương chiếc cung đó về phía mình thì sẽ ra sao, cả đám người đều lo sợ, hoảng loạn, nghĩ đủ các thứ linh tinh.

Một tên của Khải Minh bắn ra, xuyên thẳng vào đám linh hồn ấy, bay thẳng lên trời, những thứ mà tất cả mọi người nhìn thấy là đám linh hồn và Ma khí ấy tan biến trong không trung và một vệt sáng thẳng lên trời do phát bắn đó để lại.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

P/s: Tác có thông báo mới, các đạo hữu đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Phần Thưởng Nhiệm Vụ Và Nhiệm Vụ Mới

Cả đám người sững sờ, có một số thì hoảng loạn sợ hãi, tên đó lúc này tu vi là Kim Đan Cửu Tầng đó, thế mà Khải Minh giết hấn một cách dễ dàng vậy ư, như vậy tu vi của Khải Minh là gì, tất cả nhìn Khải Minh như nhìn quái vật, mấy thể lực đặc tộ Khải Minh lúc trước thì như những người mất hồn, ngồi bệt xuống đất, như là tiểu thư Hằng gia và Hằng gia chủ, bọn họ hiện tại chỉ có một suy nghĩ, xong, thế là xong, từ nay Hằng gia không còn nữa.

Khải Minh hiện tại không quan tâm đến đám người này, hấn hiện tại đang được Hệ Thống tặng cho một đồng phần thưởng và nhiệm vụ mới.

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ tìm và tiêu diệt đệ tử của Ma Linh Tông, Phần thưởng: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên, Thần Vô Kiếm, Ngũ Hành Linh Trận "

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ đạt top ba trở lên trong Đại Hội Tông Tộc, Phần thưởng: Thăng một cấp, Quỷ Kiếm, Kinh Nghiệm Đan 5* lọ, Công Phong Tuyệt Kỹ, Một Lần Quay Thuởng, 100 Linh Thạch Hạ Phẩm. "

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ Lạnh Lùng, Phần thưởng: 1000 bạc. "

Thần Vô Kiếm: Phẩm chất Thần Cấp, một thanh kiếm của Thanh Thiên Đại Đế, Thanh Thiên Đại Đế đã cùng Thần Vô Kiếm chiến đấu trong trận chiến Thần - Ma 10 vạn năm trước, thanh kiếm có sức mạnh tăng gấp đôi uy lực của chủ sở hữu, và kiếm cũng có thể sử dụng cả chín Hệ Nguyên Tố gồm: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Quang, Âm

Ngũ Hành Linh Trận: Là một trận pháp thuộc diện Ngũ Hành, Phẩm chất:Thiên Cấp, nó có các loại trận pháp khác nhau gồm.

- Ngũ Hành Bảo Vệ: Tạo một vòng bao vệ xung quanh người sử dụng, bán kính và lực phòng hộ tùy thuộc vào tu vi của người sử dụng.

- Ngũ Hành Sát: Giám giữ và diệt sát những người có tu vi thấp hơn người sử dụng một đại cảnh giới, số người có thể bị giám giữ và diệt sát tùy thuộc vào tu vi cao hay thấp của người sử dụng.

- Ngũ Hành Linh: Tạo một trận Linh, tác dụng là hấp thu linh khí xung quanh vào đây, hỗ trợ việc tu luyện bên trong trận gấp 10 lần bên ngoài, Chú Ý: Chỉ tác dụng dưới Bán Tiên.

- Ngũ Hành Thôn Phệ: Có thể hấp thụ hoặc phá hủy một trận pháp khác, chỉ tác dụng với linh trận cấp độ thấp hơn nó.

Quỷ Kiếm: Phẩm chất Thần cấp, nó còn có tên gọi khác là Trần Trối, được sử dụng bởi Yasuo một Lãng Khách của IONIA, đến từ Liên Minh Huyền Thoại, Trần Trối là một thanh Katana cực kì sắc bén,có thể cắt qua mọi thứ trên chiến trường, kết hợp cùng Công Phong Tuyệt Kỹ của Yasuo liền trở thành nỗi khiếp sợ với người nghe đến nó.

" CÁI CHẾT TỰA NHƯ MỘT CON GIÓ,

LUÔN LUÔN BÊN CẠNH TA "

(Trích: lời nói của Yasuo)

Công Phong Tuyệt Kỹ: Phẩm chất, Thần cấp, thuộc Hệ Nguyên Tố Phong Hệ, là một môn kiếm pháp cực kỳ bá đạo, kết hợp với Phong Hệ tạo nên những lưỡi kiếm bằng gió sắc bén mà người thường rất khó phát hiện, môn công pháp này sau khi sử dụng lại còn có thể điều khiển được gió, bảo một cách thuần túy, tạo ra những cơn lốc, cơn gió tùy theo ý muốn. (Đây là do ta bịa ra nhé, mấy đạo hữu Liên Minh không ý kiến à)

Khải Minh xem đến đây liền rõ, toan trở về thì Hệ Thống lại phát nhiệm vụ.

"Đình, Kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến Đạt Top Ba Trong Đại Hội Tông Môn, gợi ý nhiệm vụ: một năm nữa sẽ tiến hành Đại Hội giữa các Tông Môn, môn phái, ký chủ gia nhập Hà Nam Tông và tham dự vào.

Phần thưởng: Kiếm Hồn, Bán Nguyệt Dao, Trừng Bí Ẩn, Một Lần Triệu Hoán Ngẫu Nhiên, Một Lần Triệu Hoán Chỉ Định Sơ Cấp, 1 Vạn Linh Thạch Cực Phẩm

Thất Bại: Thay Đổi Giới Tính ký chủ. "

Khải Minh gạt mình, cái mô gì, thất bại bị thay đổi giới tính, cái này hơi mạnh tay a.

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ cường chế, giải cứu Nhị Tiểu Thư của Liễu gia,

Thông tin nhiệm vụ: Liễu gia là một trong Bát Đại Gia Tộc ở Đế Đô, do lão tổ Liễu gia bị trọng thương, nên vì sự tranh đấu giữa các Đại gia tộc với nhau, Liễu gia buộc phải gả Nhị Tiểu Thư Liễu gia cho Đại Thiếu gia của Trần gia:

Gợi ý: Trần gia là gia tộc chủ mưu trong việc lão tổ Liễu gia bị trọng thương, và Trần gia cũng có liên quan rất lớn đến các thế lực Ma Tông,

Thời Hạn 7 ngày.

Thành Công: Sáo Trang Huyết Nguyệt, Linh Lung Trận, Một Lần Triệu Hoán Ngẫu Nhiên Thần Thú.

Thất Bại: 1 năm không thể sử dụng tiểu y, phong ấn tất cả những thứ có liên quan như, hình ảnh, vật thật, đồ thật,..... 16+ trở lên. "

"Đình, vì ký chủ trước sau gì cũng hỏi việc này nên Hệ Thống giải thích luôn: Bát Đại Gia Tộc ở Đế Đô, được sắp xếp theo thực lực gia tộc, tài sản, kinh tế, quan hệ, từ cao đến thấp gồm;

Lê Gia: Hoàng Thất

Nam Cung Gia: nắm giữ việc giao thương, buôn bán ở Đế Đô.

Nguyễn Gia: nắm giữ năm phần quân lực của Nam Việt Quốc.

Trương Gia: thế lực cung cấp vũ khí cho Đế Đô và cả Nam Việt Quốc.

Nạp Lan Gia: là gia tộc đã tạo ra Nam Việt Tông, tông môn đứng đầu Nam Việt Quốc.

Âu Dương Gia: nắm giữ ba phần quân lực của Nam Việt Quốc, và đây cũng là gia tộc đã thành lập rất nhiều dòng binh đoàn.

Trần Gia: gia tộc cung cấp Đan Dược cho Đế Đô và cả Nam Việt Quốc.

Liễu Gia: cũng là gia tộc cung cấp Đan Dược cho Đế Đô và Nam Việt Quốc, nhưng lại yếu hơn Trần gia rất nhiều, lí do đơn giản là không có nhiều Đan Dược Sư."

Khải Minh chưa kịp nói gì thì Hệ Thống lại ban nhiệm vụ.

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ cưỡng chế, thu Nhị Tiểu Thư Liễu Gia làm Thê Tử.

Thời hạn 10 ngày.

Thành Công: Không có thưởng.

Thất Bại: Ăn 111 đạo Thiên Kiếp cấp độ Thiên Cấp < là cấp độ dành cho cường giả từ Bán Tiên tiến cấp Bán Thánh > "

Khải Minh nhủ mảy, lại một nhiệm vụ gây ức chế nữa, hấn đứng dậy đi ra khỏi quảng trường, đánh xong rồi ở lại làm gì, cái đám phản thưởng cái trắng ấy ta không thèm, còn việc vào Tông Môn gì đó, một lát nữa bọn họ sẽ đến nhà mời ta còn không kịp, thế thì mình về thôi ở lại làm cái gì.

Hắn rời khỏi quảng trường mà không ai nói gì, chỉ nhìn hấn và nhường đường thôi, không may gây sự với hấn thì không xong đâu a, Khải Minh ra hiệu cho Dương Sát, Hồng Hải Nhi và đám thuộc hạ của mình trở về.

Khải Minh không biết rằng ở một phía kia, có một ánh mắt hiếu kỳ luôn theo dõi hấn, đấy là ánh mắt của vị Thiếu nữ họ Lê lúc trước, nàng nhìn hấn suy nghĩ cái gì đó rồi chợt nở nụ cười đầy ẩn ý.

Và ở phía xa cũng có một ánh mắt khác, đó là của Nhã Lan, nàng nhìn hấn với một ánh mắt tò mò khó hiểu, kỳ lạ và sau đó là một ánh mắt yêu thương.

Khải Minh về đến phòng mình liền xem bảng thông tin.

Tên: Dương Khải Minh, C/T: Nhân Loại

Tuổi: 16

Huyết Mạch: Long Thần

Tu Vi: Phá Hư Cảnh Ngũ Tầng (63% để lên cấp) < Bán Tiên >

Công Pháp: Huyền Băng Kiếm Pháp, Luyện Thể Quyết, Công Phong Tuyệt Kỹ.

Thần Thông: Thần Nhãn, Bán Đồ LV3, Âm Dương Luyện Thể Quyết.

Vũ Khí: Huyền Băng Kiếm Pháp, Lưỡi Hái Tử Thần, Tam Tiên Thương, Nhật Nguyệt Thần tiễn, Gậy Như Ý, Quỷ Kiếm, Thần Vô Kiếm.

Chiến Thú: Tiểu Phong

Chiến Thần: Không

Trang Bị: Sáo Trang Ánh Trăng, Trang Phục Tử Thần, Phi Hành Thuyền Thiên Hải, Phi Hành Thuyền Thiên Cấp < chưa đặt tên >

Trận Pháp: Ngũ Hành Linh Trận

Thú Sùng: Tiểu Bạch, Tiểu Xà.

Thê Tử: Nguyễn Như Ý

Tinh Lữ: 6

Hệ Nguyên Tổ: Hoà,....

Thuộc Hạ: 3

Triệu Hoán: Dương Sát, Hồng Hải Nhi.

Điểm Tích Lũy: 160 056.

Linh Thạch: Cực Phẩm 2456.

Thượng Phẩm: 5698.

Trung Phẩm: 3560.

Hạ Phẩm 12 856.

Vàng: 125 098 lượng.

Bạc: 1 256 390 lượng.

Hằng Hà Sa Số Rác Rười Và Các Thứ Linh Tinh Khác: @.@.@.@.

Luyện Đan Sư: Lục Phẩm

Luyện Khí Sư: Lục Phẩm

Linh Trận Sư: Thiên Cấp (Ngũ Hành Trận cũng tăng cảnh giới cho Linh Trận Sư)

Phù Sư: Cấp 6

Khổng Thú Sư: Cấp 7

Nhắc nhở: Có một số thay đổi mới trong giao diện Thông Tin Nhân Vật.

Khải Minh xem đến đây liền gật gù, cũng được đấy chứ, hần bây giờ không cao ngạo như lúc vừa trở thành Bán Tiên nữa, hần biết ở ngoài kia, vẫn còn nhiều người mạnh hơn hần.

Khải Minh liền bảo Dương Sát cùng Tô Viễn, Trần Trung đến Hằng gia thu sạch gia sản của Hằng gia, hần chỉ làm vậy vì không muốn giết sâu bọ, mà chỉ cần thu sạch gia sản, ắt hần Hằng gia sẽ tan rã.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Ấy, Ta Triệu Hoán Ra Zed

Sau khi giao cho đám người đến Hằng gia thu gia sản, Khải Minh bèn hỏi Hệ Thống.

"Này Hệ Thống, ta nhớ là có nhiệm vụ thu 100 người gì mà, sao không thấy báo hoàn thành, à mà trong phần thuộc hạ của ta chỉ có ba người là thế nào?"

< Ký chủ chưa thực hiện khế ước chủ tớ với đám người họ, mà nhân tiện ký chủ cũng nên thành lập một thế lực cho mình đi.>

"À ta quên bèn mất!" Khải Minh cười khỏ, vậy mà quên vấn đề này.

Khải Minh trở lại không gian thuộc hạ, gọi đám người tập trung lại, sau đó Khải Minh thực hiện Khế Ước Chủ Tớ, cả đám người sau khi thực hiện khế ước xong, tu vi đều tăng, Khải Minh nhìn độ trung thành gật gù đầu, như thế cũng được đi, tuy cao nhất chỉ có 98 là Như Quỳnh, nhưng thấp nhất đều là 50, không ai dưới 50 nên cũng xem là được.

< Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, thu thế lực đầu tiên cho mình,

Phản thưởng: 10 000 Linh Thạch Hạ Phẩm.>

Trở lại phòng, Khải Minh xem xét Bản Đồ, đều hắn muốn hiện tại là tìm một chỗ để xây dựng căn cứ cho thế lực mình.

Tìm một thời gian, Khải Minh cũng phát hiện được một địa điểm khá đẹp, nơi ấy chính là một trại doanh của một dòng binh đoàn nào đó, nằm ở Tây Nam Sâm Lâm, cách Thanh Dương Thành 90 dặm về phía tây nam.

Chọn được địa điểm, Khải Minh liền bảo Hồng Hải Nhi đi gọi Đại ca mình.

Một lát sau Dương Phong cùng Hồng Hải Nhi từ phía ngoài đi vào.

"Đệ gọi ta có chuyện gì?" Dương Phong nhìn Khải Minh thắc mắc.

Khải Minh nhìn Dương Phong một lúc lâu mới nói.

"Đệ sẽ chữa trị Đan điền và khôi phục linh căn cho huynh, với một điều kiện là huynh phải làm việc cho đệ."

"Đệ, đệ có thể chữa cho huynh thật

sao." Dương Phong kinh ngạc.

"Huynh không tin đệ." Khải Minh ánh mắt sắc bén nói.

"Không, ta tin, nhưng còn mấy người trong tiểu đội Nam Việt." lúc đầu Dương Phong còn nghi ngờ, nhưng nhớ lại tu vi khủng bố của đệ đệ mình liền bỏ đi ý nghĩ đó.

"Ta tự có cách sắp xếp." Khải Minh nói rồi lấy một viên thuốc màu trắng đưa cho Dương Phong uống.

Dương Phong sau khi uống viên thuốc đó vào, cơ thể bắt đầu biến đổi không còn yếu đuối như trước mà dần lộ ra những cơ bắp mạnh mẽ, Dương Phong kiểm tra đan điền của mình rồi lấp bắp nói.

"Ta... ta khôi phục rồi, hơn nữa, hơn nữa tu vi ta đột phá Kim Đan rồi."

Đan Dược Khải Minh cho Dương Phong là một loại đan dược bán nghịch thiên, giá đến 5000 điểm tích lũy, không những khôi phục toàn bộ cho Dương Phong mà dược lực còn dư của Đan Dược trực tiếp đề thăng tu vi Dương Phong, lên Kim Đan Nhất Tầng.

"Đại ca đi gọi Cao Bình, Cao Trung và Trần Quốc đến đây cho đệ." Khải Minh hướng Dương Phong nói.

"Vậy còn Nguyệt Lan và Như Nguyệt."

Dương Phong thắc mắc.

"Hai người đó là người của Nam Cung Gia, đệ không muốn có gắt rồi",nói xong Khải Minh nhắm mắt lại đưa thần thức vào không gian Hệ Thống.

Thấy Khải Minh nhắm mắt Dương Phong không nói gì, liền bước ra ngoài hướng tiểu viện.

Khải Minh lúc này câu thông Hệ Thống, hắn còn một lần triệu hoán Anh Hùng, một lần triệu hoán, một lần quay thưởng.

Hắn bắt đầu triệu hoán Anh Hùng trước.

"Hệ Thống, triệu hoán Anh Hùng cho

ta."

< Đình, tiến hành triệu hoán Anh Hùng.....>

âm thanh tiếng nhạc vang lên làm Khải Minh bắt đầu có cảm giác hồi hộp.

< Đình, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công 108 vị Anh Hùng Lương Sơn Bạc.>

Khải Minh thắc mắc, 108 vị Anh Hùng Lương Sơn Bạc là cái mô gì?

108 Anh Hùng Lương Sơn Bạc

Thủ Lĩnh: Thác Tháp Thiên Vương Tiêu Cái

Tu vi: Thuế Phàm Cảnh Nhất Tầng

Số Lượng: 108 người

36 Kim Đan Cảnh Ngũ Tầng

72 Kim Đan Cảnh Nhất Tầng.

Thông tin thêm: là một đội quân thời nhà Tống của Trung Hoa, đã lập nên vô số chiến công lừng lẫy thời bấy giờ, như đánh bại quân Liêu và một số cuộc khởi nghĩa kháng chiến thời bấy giờ, thành viên quân Lương Sơn Bạc đặc biệt chỉ có hai sao chiếu mệnh gồm, 36 vị sao Thiên Cang và 72 vị sao Địa Sát.

Xem đến đây Khải Minh cũng chả biết nói gì, một lúc triệu hoán liền 108 người, cái này có hơi quá không, Khải Minh liền câu thông Hệ Thống vì số lượng người quá nhiều nên đưa vào Hệ Thống Thuộc Hạ.

Khải Minh liền tiếp tục triệu hoán.

< Đình, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên.>

Lúc này Khải Minh không còn tâm trạng hồi hộp nữa rồi, vừa có 108 Anh Hùng Lương Sơn Bạc kia mà, không là 109 chứ.

< Chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Zed, đến từ Liên Minh Huyền Thoại.>

Hệ Thống vừa dứt thông báo khiến Khải Minh mém chút té.

"Gi cơ, mi vừa nói gì Hệ Thống, sao lại có Zed ở đây vậy?"

< Hệ Thống đã từng nói là có thể ngẫu nhiên triệu hoán các vị là Thần, là Ma, là, Thánh,..... ở bất kì vị diện nào mà, vị diện Liên Minh Huyền Thoại cũng không ngoại lệ.> Hệ Thống trả lời làm Khải Minh sững sốt, vậy là ta cũng có thể triệu hoán Yasuo, Sona, Tôn Ngộ Không, Phật Tổ,.... vân vân và mây mây luôn à.

Khải Minh không thèm nghĩ nữa, hấn xem thông tin của Zed.

Tên: Zed (Chúa Tể Bóng Đêm)

Tu vi: Thần Nhân Cảnh Cửu Tầng

Thông tin thêm, là một trẻ mồ côi nhưng được Kusho, một trưởng lão của hội Kinkou nhận nuôi, hấn cố gắng nỗ lực rèn luyện, nhưng dẫu vậy cảm xúc của hấn lại thua Shen, cho nên từ đó hấn sinh ra căm hận, một lần tình cờ hấn có được Cẩm Thuật, sức mạnh bóng đêm, từ đó hấn trở thành Chúa Tể Bóng Đêm (hazz, Zed ta ít chơi nên ta tóm tắt gọn thôi nhé).

Xem xong thông tin, Khải Minh thắc mắc, Thần Nhân Cảnh là gì, cảnh giới này thấy lạ à nha.

< Trên Phá Hư Cảnh là Thần Thai Cảnh, tiếp nữa là Thần Nhân Cảnh, kế đó là Thần Phá Cảnh và cũng chính thức thoát khỏi cảnh giới Bán Tiên, đạt Bán Thần là Bán Hư Cảnh.> Hệ Thống giải đáp thắc mắc của Khải Minh.

Hấn nghe đến đây liền có cảm giác đau đầu, cái đầu xanh nó, gì mà Bán Tiên rồi Bán Thần, rồi cả nào a.

Đang trong lúc tập trung suy nghĩ thì từ đằng sau lưng Khải Minh, một thân ảnh xuất hiện trong bóng đêm, tiến sát Khải Minh.

"Xin chào chủ nhân, Zed có mặt" tiếng nói ấy có phần rùng rợn, như là tiếng của ma quỷ đến từ địa ngục.

"Cái ông bà cha mẹ, đầu xanh, nguoi muốn hù ta chết hả, cái cách xuất hiện của nguoi có ngày làm ta giết mình chết đấy, tìm ta yếu a." Khải Minh giật mình, quay lại thấy một thân ảnh đang mặt một bộ giáp, nhìn bộ giáp với nhìn chiếc mặt nạ hấn liền biết đấy là Zed, gì chứ kiếp trước ta đánh Zed cũng thông thạo bấy a, không nhận ra nguoi nên đập đầu vào gối chêt đi cho rồi.

Khải Minh lắc đầu nhìn ra ngoài, vì lúc này đang có 4 người đang đi tới, à mà Hồng Hải Nhi đâu rồi ta, hấn nhìn dáo dác tìm Hồng Hải Nhi.

Bốn người đi vào, là Dương Phong và ba người của tiểu đội Nam Việt.

"Chào mọi người, chắc lúc ta tham dự thi đấu ở phủ thành chủ, ba người cũng có mặt theo dõi đi." Khải Minh dừng lại nhìn bọn họ, thấy ba người gật đầu Khải Minh nói tiếp.

"Ta không dài dòng nữa, ta muốn thu ba nguoi làm thuộc hạ, ý các nguoi thế nào."

Sau lời của Khải Minh, ba người nhìn nhau rồi tên Cao Bình bước ra nói.

"Bọn ta chấp nhận!" thấy thực lực của Khải Minh ở Đại Hội nên ba người liền quyết định đồng ý, những kẻ tha phương như bọn họ luôn muốn tìm một thế lực, một chủ nhân mạnh, đây là cơ hội.

Khải Minh không nói gì đưa tay ra lập Khế Ước Chủ Nô.

Lập xong khế ước, Khải Minh đứng lên khuôn mặt nghiêm túc nói.

"Từ hôm nay các ngươi phải luôn trung thành với ta, phản bội là chết "

Lí do hắn không thu thuộc hạ mà chỉ bảo Dương Phong làm việc cho mình, chính là hắn không muốn Đại ca làm thuộc hạ cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đại Việt Tông

Thực hiện xong Khế Ước, tu vi ba người đều tăng, bọn họ hoảng sợ nhìn Khải Minh, bất ngờ Dương Sát từ bên ngoài bước vào.

"Mọi chuyện thế nào rồi?" Khải Minh thấy Dương Sát trở về liền hỏi.

"Bọn người Hằng gia đồng ý giao ra gia sản, nhưng ta có phát hiện là bọn họ còn giấu một số." Dương Sát khuôn mặt tức giận nói, nếu Khải Minh không muốn hắn giết người thì có lẽ Hằng gia bây giờ đã xong rồi.

"Thu được bao nhiêu!" Khải Minh biểu hiện bình thản, như là không quan tâm lắm.

Dương Sát đưa cho Khải Minh một tờ giấy, trong đó ghi đầy đủ số lượng gia sản tiền tài mà Khải Minh thu được của Hằng gia.

Khải Minh xem xong liền nói.

"Ngươi đưa tất cả vào gia sản của Dương gia đi, à còn, nhân tiện ngươi dẫn Cao Bình, Cao Trung, Trần Quốc, Tô Viễn và Trần Trung đến Hằng gia luyện tập một chuyến đi, nên nhớ không cần giết bọn họ, chỉ cần phế sạch tu vi của bọn chúng cho ta, ta muốn cho bọn chúng sống không bằng chết, chọc ta thì đừng trách ta ác."

"À mà, mục tiêu chỉ là cao tăng và người theo tên gia chủ đó thôi, người hầu, gia đình hay nô tỳ gì thì tha cho họ." Khải Minh trầm giọng tiếp tục nói.

"Vâng, thuộc hạ đi làm ngay." Dương Sát nghe xong lập tức ra ngoài, đi theo hắn còn có ba người Cao Bình, Cao Trung và Trần Quốc, trên người bọn họ còn mang vẻ hưng phấn.

Khải Minh bất chợt nhận ra, này giờ hắn quên tiểu Phong, mà giờ nó đâu rồi nhỉ, cả Hồng Hải Nhi nữa, Khải Minh sinh nghi, hai tên phá hoại này mà gộp chung lại khẳng định có chuyện chẳng lành.

Ba người đi về phía tiền viện, đến nơi Khải Minh và Dương Phong cũng người ra, chuyện éo gì thế này, chả là, Khải Minh nhìn thấy cả khu vực này tan hoang, lan đến cả phòng khách, phòng nghị sự của gia tộc, như là vừa mới có oanh nhau

vậy á.

Đi thêm một đoạn về phía phòng khách Dương gia, Khải Minh thấy cả một đám người nằm dài trên đất, hình như là người của Bát Đại Tông Môn thì phải, phía xa lạ Hồng Hải Nhi đang ngồi trên ai đó, và tiểu Phong đang ngồi trên một cái ghế, kế bên là Dương Hùng và mấy vị cao tăng Dương gia, nhìn thấy Khải Minh, Dương Hùng chỉ lắc đầu.

Tìm hiểu một chút, Khải Minh liền biết rõ chuyện gì xảy ra, lúc này Hồng Hải Nhi và tiểu Phong đến đây chơi, liền bị đám người Tông Môn kia chế giễu thế là,..... mà đám người kia đến đây chủ yếu là mời Khải Minh gia nhập tông môn, Dương Hùng nhân tiện thấy Hồng Hải Nhi đi ngang nên gọi vào, nhờ gọi gọi Khải Minh dùm.

Hồng Hải Nhi bước vào, nghe ý định của bọn họ liền nói.

"Các ngươi có gì mà mời Ca ca ta."

Chỉ nghe một tên nào đó nói Hồng Hải Nhi chỉ là một đứa bé chưa dứt sữa mà có tư cách hỏi bọn họ à, cả đám kia nghe thấy thế cũng hòa theo, thế là,.... tan hoang như thế đây.

Khải Minh cũng lắc đầu chào thua, ai bảo chọc tên tiểu yêu nghiệt này, các ngươi tự chúc lấy thì mặc kệ các ngươi, Khải Minh đi lại bảo Phụ Thân hắn

dọn dẹp, sửa chữa chỗ này đi, chữa trị cho đám người nào tàn kia nữa, xong xuôi Khải Minh quay qua Hồng Hải Nhi và tiểu Phong, bảo bọn nó trở về, trên đường về Hồng Hải Nhi cứ nhìn chăm chăm Zed, cứ như là muốn đánh nhau vậy.

Khải Minh trở về phòng mình, đến chiều đám người Dương Sát trở về, Khải Minh gọi Thiên Hải ra và lên đó, hắn muốn đến khu vực hắn phát hiện lúc trước tạo căn cứ, việc gia nhập Hà Nam Tông để sau đi, à còn Nhiệm Vụ Giải Cứu nữa, ời sắp tới ta bận lắm đây a.

Khải Minh để Đường Phương, Tô Viễn, Trần Trung ở lại bảo vệ cho gia tộc, à hắn còn để Khả Hân ở lại với Đường Phương luôn.

Hắn cùng cả bọn lên Thiên Hải, hướng phía tây nam mà bay đi, trên Thiên Hải Khải Minh chỉ mang theo Zed, Dương Sát, Hồng Hải Nhi, Dương Như Ý, Dương Phong, Nguyệt Nhi, Cao Bình, Cao Trung và Trần Quốc.

Trong không gian thuộc hạ thì có nhóm người ở Phó Bản, Anh Hùng Lương Sơn Bạc.

Tỷ Tỷ hắn thì vừa cùng người của Hà Nam Tông về tông môn, nhân tiện Khải Minh cũng tổng khứ hai vị nữ tử Nam Cung Gia theo Tỷ Tỷ hắn luôn.

Với tốc độ trên 500 Km/h chưa đầy hai khắc (30 phút) Thiên Hải đã đến địa điểm, hắn tìm hiểu thì phát hiện cái dong binh đoàn này tên là La Phong Dong Binh Đoàn, làm chuyện ác cũng khá nhiều, số lượng người có khoảng 3000 nhưng đa số là Luyện Thể và Tội Cảnh, thế là với đám người quái thai của Khải Minh, sự việc được giải quyết rất nhanh gọn.

Khải Minh đưa tất cả đám người ra, đám người ở phó bản, Lương Sơn Bạc và cả 2 tên yêu thú nữa, Khải Minh giao cho bọn họ bắt đầu dọn dẹp nơi này, từ nay đây sẽ là trại doanh, căn cứ của Khải Minh.

Trong lúc vẫn còn đang suy nghĩ, nên tạo thế lực gì thì Hệ Thống lên tiếng.

< Ký chủ có quyết định là thành lập thế lực gì chưa.>

"Ày, để ta xem,..... a hay là tạo Tông Môn đi, như thế dễ dàng hơn." Khải Minh suy nghĩ một lát liền mừng rỡ nói.

< Ký chủ có xác nhận thành lập Tông

Môn.>

"Ta xác nhận!" Khải Minh tâm trạng hào hứng trả lời.

< Đỉnh, xác nhận, mời ký chủ đặt tên cho môn phái.> tiếng Hệ Thống vang lên, làm Khải Minh lại lâm vào suy nghĩ.

"Hay là đặt tên là Đại Việt Tông đi."

Khải Minh suy nghĩ một lúc cũng đưa ra được một cái tên.

< Đỉnh, xác nhận, mời ký chủ điền thông tin cho Đại Việt Tông.> Xuất hiện trước mặt Khải Minh là một màn hình, trên đó có các tài liệu, chức vụ,..... Khải Minh loay hoay một lúc cũng điền xong.

Tên Môn Phái: Đại Việt Tông

Tông Chủ: Dương Khải Minh

Phó Tông Chủ: Chưa có

Chấp Sự Trưởng Lão: Dương Sát, Dương Phong, Thủ Lĩnh và 36 vị Sao Thiên Càng của Lương Sơn Bạc.

Hộ Pháp: Zed, Hồng Hải Nhi, 72 vị sao Địa Sát của Lương Sơn Bạc.

Trưởng Lão Tông: Cao Bình, Cao Trung, Trần Quốc.

Trưởng Lão Nội Môn: Nguyệt Nhi, Như Quỳnh, Trung Long, Trung Học, Thành Tôn,.....

Trưởng Lão Ngoại Môn: Một số vị có tu vi Kim Đan từ Long Minh Thành.

Thần Thú Ngự Trị: Tiểu Phong, Tiểu Xà.

Người có Tu vi thấp hơn Kim Đan sẽ làm người canh gác và giữ gìn an ninh cho khu vực Tông Môn.

Đệ Tử Chân Truyền: 0

Đệ Tử Hạch Tâm: 0

Đệ Tử Nội Môn: 0

Đệ Tử Ngoại Môn: 0

Đệ Tử Ngoại Gia: 0

Khải Minh điền xong bảng thông tin, ấn vào nút xác nhận, chỉ thấy trên màn hình xuất hiện dòng chữ ĐANG KIỂM TRA 1%,5%,10%,.....

Một lúc lâu chờ đợi cuối cùng Hệ Thống cũng kiểm tra xong, liền thông báo.

< Chúc mừng ký chủ hoàn thành tạo dựng cho mình Tông Môn, Hệ Thống tặng cho ký chủ một quả trứng thần bí.>

Khải Minh quan sát quả trứng: Đang ấp, Thời gian nở 23 giờ, 59 phút, 53 giây, Khải Minh sững sờ, đây có khi nào là một tên khiến ta phá sản không?

< Đỉnh, vì ký chủ lần đầu tạo lập thế lực, Hệ Thống tặng riêng cho ký chủ một kiến trúc Tông Môn cấp A, ký chủ có muốn tiến hành xây dựng không?> Hệ Thống làm Khải Minh ngạc nhiên, gì cơ, tặng luôn kiến trúc Tông Môn à, bá dữ thế.

"Xây dựng, lập tức xây dựng." Khải Minh gấp gấp nói.

< Đỉnh, tiến hành xây dựng, yêu cầu người trong khu vực tránh ra.>

Hệ Thống vừa dứt lời liền có một kết giới bao trùm khu vực mà Khải Minh chỉ định, mấy người lúc này còn dọn dẹp trong đó liền bị một sức mạnh vô hình đẩy ra, Khải Minh nhìn vào bảng giao diện thì thấy. THỜI GIAN XÂY DỰNG 9 PHÚT 30 GIẤY

Khải Minh đành đứng đợi, thấy đám người có vẻ khẩn trương lo lắng, Khải Minh liền nói.

"Các ngươi không cần hoang mang, hoảng sợ, đây là do ta làm."

Cả đám nhìn Khải Minh rồi lại nhìn kết giới chờ đợi.

10 phút sau, kết giới dần biến mất, hiện ra là một cánh cổng cao đề ba chữ "Đại Việt Tông" và một con đường dẫn vào trong.

Khải Minh giải thích cho đám người đây là tông môn hắn tạo ra, sau đó hắn thông báo các chức vụ mà mình đã liệt kê lên bảng thông tin kia.

Cả đám người vào trong, bọn họ liền theo chức vụ của mình mà đến những nơi thích hợp.

Khải Minh mở Bản Đồ ra xem cái tông môn này rộng đến đâu, nhìn từ Bản Đồ tông môn rất lớn, có khu vực trường lão, nội môn, ngoại môn, ngoại gia, bao phủ luôn một số ngọn núi và cả một phần của Sâm Lâm, Khải Minh nhờ Hệ Thống đo đạc, kết quả là Tông Môn có toàn bộ diện tích 1000 dặm vuông (1000 km) Đây mới là kiến trúc cấp A đấy, rồi cấp S thì sao, Khải Minh cũng chả dám nghĩ luôn.

Khải Minh đi vào Tông đến Tầng Thư Các, Bảo Khố, Kho Vũ Khí,... hắn đến nơi này chủ yếu là mua công pháp, đan dược, vũ khí,... để vào đây, Tông Môn lớn không thể để mấy cái này trống rỗng được.

Khải Minh còn mua thêm ba Tháp Thí Luyện, mỗi tháp có chín tầng, dùng để luyện tập và thí luyện, ngoài ra hắn còn mua một Linh Trận Phòng Hộ cấp Thiên Cấp, để bảo hộ tông môn.

Mọi thứ xong xuôi, hắn cùng Tiểu Phong, Zed, Dương Như Ý lên Thiên Hải tiến về Đế Đô.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Băng Liên Tuyệt Thảo Và Băng Long

Khải Minh trên Thiên Hải cùng 2 người một thú tiến thẳng đến Đế Đô, Nam Việt Thành, lí do hắn muốn để cho Hồng Hải Nhi ở lại, là vì hắn không muốn hai con hàng này hủy đi Đế Đô.

Nam Việt Thành cách Thanh Dương Thành 15 000 dặm về phía đông bắc, Thiên Hải phải bay qua Thanh Dương Thành rồi mới tiến đến Đế Đô.

Khải Minh muốn đi tham quan một chút, dù gì thời hạn cũng còn 6 ngày kia mà, thế là hắn cho Thiên Hải đi với vận tốc 250

km/h, ước tính chưa đến ba ngày liền đến được Nam Việt Thành, tuy tốc độ 250 km/h, cũng được gọi là rất khó để quan sát phía dưới, nhưng đó chỉ là đối với người thường, còn main nhà ta đã là Bán Tiên rồi mà.

Bay được khoảng hai canh giờ (4 tiếng), Khải Minh bắt ngờ được Hệ Thống thông báo.

< Đình, phát hiện Băng Liên Tuyết Thảo, một trong các loại dược liệu luyện chế Hồi Sinh Đan, vị trí cách Thiên Hải 40 dặm về phía đông, địa điểm Thái Sơn Sâm Lâm.>

Nghe thông báo của Hệ Thống, Khải Minh liền đổi hướng Thiên Hải về phía đông.

"Ta thấy phía đông có rất nhiều sát khí, Thiếu Chủ là muốn đi đâu sao?", bất thình lình từ trong bóng đêm, Zed bước ra nói.

"Cái Đậu xanh, giết mình hà, ngươi có cách xuất hiện nào khác không, đau tim chết, ta là đi tìm một loại linh dược ở đó."

Khải Minh giết mình, tên Zed này lúc nào cũng muốn hù chết người ta, Khải Minh thắc mắc chỉ số trung thành của Zed bao nhiêu, lúc trước quên coi mất.

Zed, độ trung thành 60 (100 max)

Anh Hùng Lương Sơn Bạc, độ trung thành 90 (100 max)

Khải Minh giết mình, độ trung thành của Zed thấp vậy, nghĩ nghĩ một hồi hắn thấy cũng đúng, Zed nhà ta là Chúa Tể Bóng Đêm mà, tự nhiên làm thuộc hạ của hắn, không nhờ Hệ Thống thực hiện cường chế Khế Ước, đeo bao giờ có chuyện này.

Bay không bao lâu, Khải Minh cũng đến được Thái Sơn Sâm Lâm, nơi này cũng khá lớn, Khải Minh dùng thần thức toả ra khắp Sâm Lâm, hòng tìm kiếm được một nguồn năng lượng lạ nào đó, vì Sâm Lâm rất lớn và Khải Minh không thể bao trùm thần thức ra toàn bộ Sâm Lâm, nên phải làm từng mảnh Sâm Lâm một.

Đến gần xế chiều, Khải Minh liền phát hiện một nguồn năng lượng lạnh giá, phát ra từ phía bắc Sâm Lâm, thế là hắn tức tốc chạy đến đó.

Đến nơi hắn thấy một hang động lớn và một khu vực xung quanh nó, bán kính khoảng 1 dặm đều bị đóng băng, bên ngoài hang có rất nhiều yêu thú, cây cối, và thậm chí cả con người đều bị đóng băng, ắt hẳn những thứ này đều có liên quan đến Băng Liên Tuyết Thảo.

Hắn phát hiện, nơi toả ra nguồn năng lượng hàn khí đó là từ bên trong hang động kia, Khải Minh liền hướng phía hang động nhảy xuống, vừa đáp xuống đất, Khải Minh liền cảm thấy một luồng hàn khí rất mạnh truyền từ dưới đất vào chân hắn.

Cảm thấy nguy hiểm, Khải Minh liền vận dụng Linh Lực chống đỡ, đi vào đến cửa hang, nguồn hàn khí càng tăng mạnh hơn, vào hang cách không xa, tầm khoảng 5 mét, Khải Minh liền phát hiện một cây linh dược, nó cao tầm 1 mét, có 6 nhánh, mỗi nhánh lại có 6 lá, lá cây, thân cây và thậm chí là rễ cây đều có màu tuyết trắng.

Lúc này luồng hàn khí đã rất mạnh, Khải Minh cố lê đôi chân, bước từng bước đến cây linh dược kia, khi cách cây linh dược khoảng 2 mét, Khải Minh không bước nổi nữa, lí do là chân hắn đã bắt đầu bị đóng băng.

Chân hắn bắt đầu bị đóng băng, rồi từ từ lan lên trên, không bao lâu nữa ắt hẳn cả cơ thể của Khải Minh cũng bị đóng băng.

Khải Minh cố vận dụng chút linh lực còn sót lại của mình cố gắng chống cự, nhưng không ăn thua, chợt hắn nhớ đến Ngũ Hành Linh Trận của mình, hắn liền lấy ra.

"Ngũ Hành Trận: Phòng Vệ." Khải Minh dứt lời, liền có 5 mảnh vải, với 5 màu có hình của năm nguyên tố bay lên, chúng kết hợp thành một ngôi sao và trọng tâm chính là chỗ Khải Minh đứng.

Thực hiện xong trận pháp, Khải Minh phát hiện nguồn năng lượng hàn khí đó bị dừng lại, không tấn công hắn nữa, hắn lập tức vận dụng một trận pháp nữa.

"Ngũ Hành Trận: Hoá Trận" lần này thì có năm lá bùa, cũng kết hợp thành một ngôi sao, chúng bao quanh Khải Minh và những lá bùa ấy bốc cháy, phạm vi trong khu vực ngôi sao mà năm lá bùa ấy kết hợp, nhiệt độ tự nhiên tăng lên, sức nóng làm chảy toàn bộ băng, riêng Khải Minh thì là người sử dụng trận nên không có vấn đề gì.

Khải Minh cố gắng phục hồi lại Linh Lực, lúc này hắn dùng linh lực chống đỡ nên đã cạn kiệt hết rồi, một lúc sau có vẻ đã phục hồi lại đầy đủ, hắn bước lên và đi đến Băng Liên Tuyết Thảo, hắn hái cây linh dược bỏ vào không gian Hệ Thống.

Toan định rời đi thì hắn phát hiện, dưới gốc Băng Liên Tuyết Thảo có một viên pha lê rất lớn, nó có hình tròn, màu trắng sữa, to như một nắm tay người lớn, và đặc biệt là có nguồn hàn khí rất mạnh phát ra từ viên pha lê ấy.

< Đình, phát hiện Băng Long, một trong 12 viên Long Châu của Long tộc, Băng Long là viên Long Châu bảo hộ của Băng Long Tộc, một chủng tộc sinh sống ở miền Băng giá của Đông Hải Đại Lục, đây là viên Long Châu rất quý giá với Băng Long Tộc, 10 năm trước có một kẻ đến từ Hoả Long Tộc đã trộm viên Long Châu này và biến mất không tung tích.>

< Đình, Hệ Thống nhắc nhở, Tu vi của Tộc Trưởng Băng Long Tộc là Kim Tiên Cảnh Ngũ Tầng, cao hơn ký chủ 8 Đại Cảnh Giới, nếu ký chủ không muốn mất mạng, thì không nên để lộ tin tức Băng Long.>

Hệ Thống nói làm Khải Minh cau mày, gì cơ, Kim Tiên Cảnh, thế chả phải là Bán Thần sao, hắn sợ hãi, liền thu Băng Long vào không gian Hệ Thống và rời lập tức rời khỏi đây, cao hơn ta tận 8 Đại Cảnh Giới, ta không chơi a.

Trở lại Thuyền, Khải Minh tiếp tục hướng Nam Việt Thành đi tới, đi chưa được bao lâu thì Khải Minh lại phát hiện phía dưới có đánh nhau.

Nhìn xuống thì Khải Minh phát hiện có hai nhóm người, một bên chừng 20 người, mặc áo đen, trùm kín mặt, có lẽ sát thủ chăng, bên kia là ba thiếu nữ, nhìn kỹ ba thiếu nữ kia, Khải Minh liền nhận ra là ai, đây chẳng phải là cô gái ngồi kế bên Thành Chủ ở đại hội sao, còn hai người kia thì chính là hai cô nương Nam Cung Gia lúc trước.

Nhìn sơ qua Khải Minh liền hiểu rõ tình cảnh này, mấy thiếu nữ này ắt hẳn là con cháu của thế lực cao tầng đây, và bọn kia được phái đi truy sát hoặc bắt cóc ba người thiếu nữ này.

Khải Minh vắt óc suy nghĩ, nên cứu hay không nên cứu đây ta, cứu thì lại dính vào rắc rối, không cứu thì bị chửi là thấy chết không cứu, hần lâm vào suy nghĩ, lúc thì gật đầu rồi sau đó lại lắc đầu.

Trong lúc Khải Minh còn đang suy nghĩ xem có nên cứu không, thì bên dưới đang đánh nhau kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tam Công Chúa (Lê Thuỳ Dương)

Khải Minh trầm ngâm suy nghĩ, nên cứu hay không cứu đây, lúc Khải Minh còn đang suy nghĩ thì trận chiến bên dưới cũng đi đến hồi kết.

Ba thiếu nữ tên là Lê Thuỳ Dương, Nam Cung Nguyệt Lan và Nam Cung Như Nguyệt, bên kia là 18 tên Hắc Y Nhân.

"Hai người chạy đi, người bọn chúng nhắm đến là ta!", nói xong Thuỳ Dương nhìn về đám Hắc Y Nhân ánh mắt đầy sát khí, cứ như là chuyện này nàng đã gặp nhiều lần ấy.

"Nhưng bọn ta cũng không thể bỏ mặc người được." Như Nguyệt ánh mắt lo lắng nhìn Thuỳ Dương.

"Muội muội ta nói đúng đấy!" Nguyệt Lan chìa mũi kiếm về phía bọn Hắc Y Nhân, nàng là người duy nhất bị thương trong trận chiến lúc này, nguyên do là nàng luôn tìm và đối mặt với mấy tên có tu vi cao nên mới bị thương nhiều nhất.

Tình trạng của ba nàng lúc này đã hết hi vọng, Thuỳ Dương chủ yếu là muốn hai người họ chạy về Đế Đô thông báo với Phụ Thân mình, vì nàng đã biết được ai là chủ mưu của việc này.

"Haha, ta sẽ để cho các người đi sao, mau giao Từ Kim Bài ra, ta sẽ cho các người chết một cách thoải mái, nếu không bọn ta sẽ hành hạ các người cho đến chết!", một tên Hắc Y Nhân có lẽ là cầm đầu, nhìn Thuỳ Dương nói với giọng uy hiếp, xen lẫn là một nụ cười làm người khác có cảm giác nổi cả da gà.

Thuỳ Dương nghĩ ngợi một cái gì đó rồi tiếp tục nói.

"Ta không biết Từ Kim Bài là gì?, có lẽ các người nhầm người rồi!"

"Sao mà nhầm được, bọn ta đã theo dõi người từ Hoàng Cung đến đây, làm thế nào mà nhầm được!" tên Hắc Y Nhân ấy tiếp tục nói, lần này là một giọng nói mang đầy sát khí.

Thuỳ Dương giật mình, hóa ra nàng bị theo dõi lâu như thế mà không phát hiện ra.

Một bên khác, tên Khải Minh đang theo dõi cuộc đối thoại này cũng tò mò, mà điều hắn tò mò không phải là Thuỳ Dương từ Hoàng Cung ra, mà là Từ Kim Bài, hắn muốn biết thứ này là cái gì, nên bèn mua thông tin từ Hệ Thống.

< Từ Kim Bài là vật dùng để gia nhập Nam Việt Tông, có nó sẽ chính thức gia nhập và trở thành đệ tử ngoại môn của Nam Việt Tông, vì đề thi khảo nghiệm gia nhập của Nam Việt Tông rất khó, người thông qua không nhiều nên Từ Kim Bài là vật mà rất nhiều gia tộc, võ giả đều mong muốn, chỉ có 18 Từ Kim Bài được Nam Việt Tông đưa ra ngoài!>

"Chỉ có vậy?" Khải Minh tỏ vẻ kỳ lạ hỏi.

< Chỉ có vậy!> Hệ Thống trả lời nhanh và gọn.

Khải Minh lại tỏ vẻ chán nản, tưởng gì ghê gớm lắm chứ, hóa ra chỉ có vậy.

Hắn tiếp tục mua thông tin từ Hệ Thống về Lê Thuỳ Dương.

< Lê Thuý Dương là Tam Công Chúa của Nam Việt Quốc, con gái thứ ba của Hoàng Đế Lê Hoàng Long, nàng hiện tại bị mắc một căn bệnh được gọi là Băng Phong Hoàng, cứ cách ba tháng lại phát bệnh một lần, mỗi lần nàng đau đớn đến chết đi sống lại, và do căn bệnh này nàng sẽ qua đời ở tuổi 20! >

Khải Minh nhìn thông tin xong liền nghĩ.

"Thật tội cho một thiếu nữ trẻ!"

Một lúc sau Khải Minh chợt nhớ lại cái gì đó liền hỏi Hệ Thống.

"Hệ Thống, lúc trước ta có nhiệm vụ cứu công chúa gì đó, là ai vậy?"

< Là chữa khỏi bệnh cho Tam Công Chúa!> Hệ Thống vừa dứt lời liền hiện lên bảng thông tin nhiệm vụ lúc trước.

Xem xong nhiệm vụ Khải Minh lập tức lao xuống trận chiến kia, không hoàn thành nhiệm vụ là bị Hoàng Đế truy giết đấy, dù ta không sợ nhưng ta không muốn a, mà nhiệm vụ chưa làm mà để công chúa có việc gì ở đây là xong.

Lúc này bên dưới vẫn còn đánh nhau, tuy bọn Hắc Y Nhân chỉ có 4 Trúc Cơ, còn lại toàn là Luyện Thể, nhưng do bọn chúng số lượng quá đông nên ba người lâm vào thế hạ phong.

Mà thật ra là bốn tên Trúc Cơ kia chỉ đứng ngoài xem trò vui, chứ nếu bọn chúng tham gia thì trận đấu này đã kết thúc từ lâu rồi.

Khải Minh lao xuống dùng Quỷ Kiếm chỉ vùng một đường liền giết bốn tên Trúc Cơ nhanh gọn, tốc độ Khải Minh quá nhanh làm bọn kia không biết tại sao mình chết và ai đã giết mình, những thứ bọn họ nhìn thấy cuối cùng chỉ là một màu đen u tối.

Quay lại nhìn đám người còn đang đánh nhau mà không hay biết, Khải Minh vừa giết sạch bốn người mạnh nhất của đám Hắc Y Nhân, bọn chúng vẫn còn hăng say đánh với ba người bọn họ, đám Hắc Y Nhân được tên cầm đầu dặn là không cần làm bị thương ba người kia, chỉ cần làm cho bọn họ kiệt sức, để cho bọn chúng còn vui đùa nữa chứ.

Khải Minh dùng ý niệm bảo Zed giết sạch đám người còn lại, hẳn cũng muốn xem thử thực lực Thần Nhân Cảnh ra làm sao, và cả cái cách giết người của Chúa Tể Bóng Đêm nữa.

Sau lời nói của Khải Minh, chỉ thấy một bóng đen từ sau lưng Khải Minh xẹt qua đám người với một tốc độ kinh khủng, sau khi bóng đen đó đi qua, từng người, từng người ngã xuống với cơ thể không đầu, từ Hệ Thống, Khải Minh liền biết vừa rồi Zed giết chết 14 người không quá 0,01 giây, một kết quả làm Khải Minh giật mình.

Còn ba người kia thì đang trong lúc cực lực chống đỡ bọn Hắc Y Nhân tấn công, thì bất chợt có một cỗ sức mạnh lạ vụt ngang qua rất nhanh, cuối cùng là đám Hắc Y Nhân lần lượt ngã xuống, mà bọn họ vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

Một lát sau Khải Minh đi đến chỗ ba người họ, Thuý Dương, Nguyệt Lan và Như Nguyệt đều rõ là Khải Minh vừa cứu bọn họ.

"Cảm ơn người đã cứu bọn ta, trở về ta sẽ bảo Phụ Thân ban thưởng cho người" Thuý Dương nhận ra Khải Minh vì lúc đó nàng cũng có mặt ở Đại Hội mã, và lại Thuý Dương cũng khá hiểu kỳ về sức mạnh của Khải Minh, sau Đại Hội luôn cho người đến mời hẳn, thậm chí nàng còn đến tận Dương gia nhưng đều bị Khải Minh từ chối không gặp, vì bận việc gì đó.

"Cảm ơn người, ơn này bọn ta sẽ không quên!" Như Nguyệt vừa băng bó vết thương cho Nguyệt Lan vừa nói.

"Dùng viên Đan Dược này đi!" Khải Minh thấy vết thương của Nguyệt Lan khá nghiêm trọng nên lấy ra một viên Trị Thương Đan đưa cho nàng.

"Đa tạ! " Nguyệt Lan cảm ơn rồi nhận lấy viên Đan Dược uống vào.

Nàng vừa uống viên Đan Dược, lập tức cơ thể biến chuyển, nàng cảm thấy cơ thể hồi phục rất nhanh liền kinh ngạc nhìn Khải Minh.

"Ta chỉ đi ngang qua thôi, không cần ban thưởng gì cả, mà sao các người lại ở đây?"

Khải Minh tránh ánh mắt của Nguyệt Lan, quay qua Thuý Dương hỏi.

"Bọn ta đang trên đường về Đế Đô thì bị tập kích, ngựa của bọn ta thì bị chúng giết mất rồi." nàng nói xong liền nhìn về cỗ xe ngựa đang tan hoang ở gần đó.

"À mà người đang đi đâu thế, nếu người tiện đường thì cho bọn ta đi cùng với!" ánh mắt Như Nguyệt nhìn Khải Minh hào hứng.

"Ta cũng đi về Đế Đô, nhưng bọn ta không đi ngựa, ta đi bằng Thuyền Phi Hành." nói rồi Khải Minh ra hiệu, ngay lập tức Thiên Hải bay đến.

Đám người nhìn thấy Thiên Hải thì kinh ngạc, sao đó là hào hứng, bọn họ rất ít khi được đi bằng Phi Hành Thuyền a, cũng đúng thôi, muốn vận hành Phi Hành Thuyền là phải tốn một số lượng Linh Thạch rất lớn, mà chỉ có "Đại Gia" Khải Minh mới có đủ Linh Thạch để bay suốt như thế này, chứ ở cả Đại Lục này chả ai dám, mà cho dù có dám cũng không có đủ Linh Thạch.

Khải Minh quán chú Linh Lực đưa Như Nguyệt lên tàu, hai người kia đã là Trúc Cơ nên đã có thể quán chú Linh Lực vào đồ vật để phi hành, nhưng Như Nguyệt chỉ mới cảnh giới Luyện Thể.

Lên Thuyền, Khải Minh lại hướng Đế Đô tiếp tục đi, Khải Minh phát hiện ở phía nam Sâm Lâm này có một nguồn sát khí, à không là Ma khí rất lớn, nhưng hắn cần làm nhiệm vụ trước, nhiều chuyện để sau.

Một lát sau, Zed từ sau lưng Khải Minh bước ra nói.

"Thiếu Chủ, bọn Hắc Y Nhân kia là người của Hoàng Thất!"

Khải Minh lấy làm lạ, tại sao Hoàng Thất lại muốn giết Công Chúa, một lát sau Khải Minh liền rõ, theo thông tin từ Hệ Thống thì trong Hoàng Thất luôn xảy ra tranh đấu giữa các Hoàng Tử, Công Chúa với nhau.

----- (...)- -----

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tình Yêu Đầu Tiên Ở Thế Giới Này

Xem xong thông tin về vụ rối loạn trong Hoàng Triều, Khải Minh giao cho Dương Như Ý lo chỗ ở cho họ, còn mình thì về phòng đánh một giấc cho tỉnh sáng.

Sáng hôm sau Khải Minh thức dậy sớm, hắn đến trước mũi thuyền suy tư về việc gì đó, có lẽ rằng hắn đang nhớ nhà, nhớ gia đình cha mẹ, hắn nhớ về những ngày khổ cực, chật vật kiếm từng đồng tiền ở những nơi phồn hoa, đô thị, về những người từng khinh thường hắn, bồi nhọ chê bai hắn, vì lí do hắn chỉ có một thân phận thấp hèn ở cái xã hội đầy bon chen, luôn sống vì vật chất và đồng tiền này.

Hắn nhớ lại về cô bạn gái đầu tiên của mình, hắn và cô ấy yêu nhau gần 4 năm, hắn rất yêu cô ấy, yêu bằng một trái tim chân thành không thể tả được, nhưng hắn lại mắc một sai lầm mà từ đó hắn vĩnh viễn mất cô ấy.

Chuyện là lúc trước hắn có yêu một cô gái học cùng trường, đến năm hắn 19 tuổi, hắn thấy ở quê làm việc cực nhọc mà tiền kiếm được thì chả bao nhiêu, cho đến khi một số bạn cũ của hắn từ thành phố về khoe rằng, nơi đô thị phồn hoa rất dễ dàng kiếm tiền, thế là hắn quyết lên thành phố lập nghiệp dù được cha mẹ hắn khuyên rằng, "Chôn thành đô phức tạp lắm con trai à!" nhưng hắn lại không nghe mà nhất quyết đi, hắn muốn đổi đời, hắn dẫn theo cô ấy, vì không muốn rời xa cô ấy, nhưng hắn lại sai lầm, nơi thành đô quả thật rất phức tạp, muốn kiếm ra đồng tiền ở đây, thì phải có thể lực, hoặc là tiền và sự thông minh gian xảo, còn nếu không có gì thì phải trả bằng máu, mồ hôi và nước mắt.

Sai lầm lớn nhất trong đời mà hắn luôn hối hận đó chính là dẫn theo nàng, nàng từ một cô gái dễ thương, lành lặn, ngây thơ.

Nhưng từ khi lên được chôn thành thị này, cô ấy đã thay đổi hoàn toàn, nàng chuyển sang ăn diện, chơi bời,..... nhiều lần hắn khuyên mà nàng không nghe, cho đến một hôm, nàng bỏ hắn đi, theo một đại gia nào đó mà gấp đôi tuổi của nàng.

Từ đó hắn hối hận, nếu hắn không dẫn nàng lên đây thì đâu mất nàng, nếu hắn không dẫn nàng lên đây thì hắn và nàng đã có một gia đình hạnh phúc rồi.

Hắn trầm tư suy nghĩ về cuộc đời kiếp trước, lúc này hắn có cảm giác nhớ nhà, nhớ cha mẹ, nhớ em trai của mình, hắn thật sự muốn trở về.

"Hệ Thống, hiện giờ ta có thể trở về Trái Đất không?" hắn hỏi Hệ Thống, Hy vọng tìm được một con đường trở về.

< Có thể, nhưng...> Hệ Thống áp ứng làm Khải Minh nóng lòng hỏi.

"Nhưng gì, chỉ cần trở về được nhà, gì ta cũng có thể làm."

< Hệ Thống khuyên ký chủ hãy quên đi kiếp trước, sống một cuộc sống mới ở đây đi.

Lí do là vì thời kì 10 vạn năm trước xảy ra một cuộc Đại chiến, gây ảnh hưởng đến pháp tắc vũ trụ, từ đó chương trình xuyên Ngân Hà đã bị khóa, vì thế Thần hay Tiên hiện tại chỉ có thể đi xuyên không gian trong khu vực Hệ Ngân Hà đó thôi, không thể xé rách không gian đến Ngân Hà khác được, muốn đi tới Ngân Hà khác thì phải sử dụng tốc độ thường, đó chính là tốc độ ánh sáng đầy kỷ chủ.

Mà tinh cầu này cách Trái Đất 156 dải Ngân Hà, khoảng 1 tỷ tỷ tỷ,..... năm ánh sáng, ký chủ có thể sử dụng phi thuyền bay với tốc độ gấp đôi tốc độ ánh sáng, hoặc tốc độ của một vị Thần Cảnh, thì cũng phải mất thời gian khá lâu, đến được Trái Đất thì nó đã là một Hành Tinh chết rồi.>

Hệ Thống giải thích làm Khải Minh bỏ đi hy vọng về Trái Đất rồi, hắn cười khổ.

"Thôi thì đã vậy, cứ thuận theo Vũ Trụ đi, ta ở đây cũng được."

Hắn ngồi suy tư trên mũi Thuyền mà không hề phát hiện rằng Thủy Dương đã nhìn hắn được một lúc lâu rồi, hắn choàng tỉnh phát hiện ra nàng liền nở một nụ cười mỉm nhìn Thủy Dương.

Thủy Dương thấy hắn phát hiện ra mình, khuôn mặt liền ửng đỏ, rồi nàng vội vàng hỏi hắn.

"Ta nghe người muốn đến Đế Đô, vậy người đến đó làm gì?"

"Ta đến cầu hôn!" Khải Minh thản nhiên nói.

"Cầu hôn, là nhà nào vậy?" lúc đầu nàng còn kinh ngạc, nhưng lại chuyển sang tò mò.

"Liều gia, Nhị Tiểu Thư Liều Gia." Khải Minh cố gắng nhớ cái gì đó.

"Là nàng, nhưng ta nghe nói rằng nàng sắp gả cho Trần gia rồi mà." Thủy Dương thấy lạ, dùng ánh mắt soi mói nhìn Khải Minh, chả nhẽ hắn lừa ta.

"Ta mặc kệ, nàng là của ta!" Khải Minh cười khở, không cứu nàng, còn phải lấy nàng nữa, trừng phạt của Hệ Thống không nhỏ à.

"Thôi được rồi, đến Đế Đô người nhớ đến Hoàng Thành đấy nhé, ta, ta,... ta là Tam Công Chúa đấy", nàng tỏ vẻ áp úng.

"Ta biết rồi!" Khải Minh trả lời lạnh nhạt.

"Hừ!" nàng hậm hực giận dỗi bỏ vào trong, khiến Khải Minh một mặt mông bức, hắn nghĩ hắn đã làm gì mà để nàng giận, thật ra Thủy Dương cứ tưởng Khải Minh bắt ngờ hay gì đó, không ngờ hắn đã biết từ lâu mà không nói.

Khải Minh lắc đầu rồi tiến vào không gian Hệ Thống, tại đây hắn đi đến chỗ linh hồn và cơ thể của Như Ý lúc trước, hắn say mê nhìn linh hồn của nàng đang ngủ, chợt hắn giật mình, tại sao hắn lại say mê lo lắng với nàng thế chứ, chả nhẽ hắn đã yêu nàng rồi.

Qua một lúc suy nghĩ, hắn cũng xác nhận rằng hắn đã yêu nàng, hắn nhất định phải cứu sống nàng bất kể kẻ nào ngăn cản.

"Hệ Thống, những dược liệu còn lại để luyện chế Hồi Sinh Đan ở đâu, có thể cho ta biết được không?", hắn buồn bã hỏi Hệ Thống.

<Định, Hồi Sinh Đan có tất cả 12 loại linh dược dùng để luyện chế ra nó gồm

Kim Nhất Lan Thảo -> Thảo Nguyên La Mã

Mộc Hoàn Thảo -> đã có

Thủy Long Thảo -> Đồng Hải Sâm Lâm

Hoả Viêm Thảo -> đã có

Thỏ Hoàng Tinh Thảo -> Hoàng Thất Nam Việt Quốc.

Phong Thạch Lam Thảo -> Nam Việt Tông

Băng Liên Tuyết Thảo -> đã có

Quang Kim Ngân Thảo -> Hoa Trung Đế Quốc

Ám Tinh Thảo -> Ma Linh Tông

Lôi Không Thảo -> Hà Nam Tông

Sinh Mệnh Hoàn Linh Thảo -> Nam Việt Tông

Không Gian Chiến Thảo -> Không xác định được vị trí."

Khải Minh thắc mắc, tại sao linh dược cuối cùng lại không xác định được vị trí chứ, sau đó Khải Minh tâm trạng trở thành lo lắng, muốn thu hoạch đầy đủ tất cả 12 loại linh dược này cần một thời gian rất dài.

Khải Minh thề với lòng mình, dù có 10 năm, 100 năm, 1000 năm,... cho dù thời gian lâu đến bao nhiêu, nhưng chỉ cần hắn còn một hơi thở, hắn nhất định phải cứu sống nàng.

Qua thêm hơn một ngày, cuối cùng bọn người Khải Minh cũng đã thấy được Đế Đô, Khải Minh dừng Thiên Hải ở một khu vực không xa lắm, rồi đám người tiếp tục cuộc bộ về Nam Việt Thành.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Liễu Gia

Nam Việt Thành, là thành trì lớn nhất Nam Việt Quốc, có tuổi đời trên 2000 năm, được Hoàng Đế Lê gia đời đầu tiên xưng làm Đế Đô và đến nay đã gần 500 năm.

Dân số của Nam Việt Thành ước chừng khoảng 2 tỷ người, đây cũng là thành trì có dân số lớn nhất Nam Việt Quốc.

Từ phía ngoài cổng thành, Khải Minh nhìn thấy một hàng dài người, xe ngựa, đang được chờ để vào thành, sự nhộn nhịp, đông đúc khác hẳn ở Thanh Dương Thành.

Khải Minh cùng đám người chờ đợi khoảng hai canh giờ mới được vào thành, lần này Dương Như Ý cũng đi theo, ở Đế Đô chuyện mang theo một Thú Nhân Tộc là chuyện bình thường.

Trên đường đi, Khải Minh cảm nhận sự phồn hoa, nhộn nhịp nơi đây rất giống với đô thị thời hiện đại mang phong cách cổ trang.

Đi được một lúc, Khải Minh cùng với đám người Thủy Dương li khai, Khải Minh đi về phía Tây thành, còn ba người kia thì hướng phía trung tâm thành, nơi ngự trị của Hoàng Triều Lê gia.

Đi không bao lâu, Khải Minh cùng Zed, Tiểu Phong và Dương Như Ý cũng đến được Liễu gia, Khải Minh bước vào trong thì có hai tên lính gác ngăn lại.

"Người là ai, đến Liễu gia ta có việc gì?"

"Ta" Khải Minh định nói gì đó, thì bất chợt ngừng lại suy nghĩ. "Ừa mà ta tìm lí do gì để đến đây nhỉ, ta có quen ai ở Liễu gia đâu trời"

Thật sự Khải Minh chả quen biết một ai, hẳn đến đây vì nhiệm vụ, thậm chí hẳn còn không biết tiểu thư Liễu gia là mập hay ốm, xấu hay đẹp nữa là, nhưng vì nhiệm vụ, vì tương lai hậu cung sau này, nhiệm vụ này nhất định phải làm.

Sau một lúc suy nghĩ, hẳn chợt nhớ đến Liễu gia là gia tộc chuyên về Đan Dược, mà hiện tại thì đang thiếu Luyện Đan Sư.

"Ta đến để ứng cử vị trí Luyện Đan Sư."

"Ngài chờ ta một lát, để ta bẩm báo gia chủ", nghe Khải Minh trả lời mình là Luyện Đan Sư, thái độ hai tên lính gác liền thay đổi, giọng nịnh nọt với Khải Minh.

Cả bọn được mời đến một phòng khách, một lát sau có vài người đi đến.

"Xin thứ lỗi bọn ta không tiếp đón đàng hoàng, mong ngài Đan Sư đây bỏ qua

cho", một vị nam tử tuổi trung niên nhìn về phía Zed chấp tay cung kính.

"Nà nì, ta mới là Luyện Đan Sư, người không chào, đi chào tên Chúa Tể Bóng Tối đó làm cái gì?" Khải Minh một mặt mòng bức nghĩ, ta đây không có giá trị trong mắt các người à.

"Ta không biết Luyện Đan là gì?" Zed trả lời với một giọng nói cứ như là từ địa ngục truyền đến, khuyến cho người nghe có cảm giác khiếp sợ.

Cả đám người đó sững sốt, sau đó tên nó lại tiếp tục nói, hẳn tên là Liễu Thiên, đệ đệ của gia chủ Liễu gia.

"Thế Đan Sư là vị nào?"

"Là ta!" Khải Minh hậm hực trả lời.

"Người, người là Đan Sư, không thể nào, ta thấy người còn trẻ thế mà." Liễu Thiên kinh ngạc nhìn Khải Minh, ánh mắt còn có một tia nghi ngờ.

"Ông không tin!" Khải Minh khuôn mặt lạnh băng nói, nếu tên này không tin thì ta về, méo thèm chơi nữa.

"Không phải, là ta thấy người tuổi còn trẻ, à mà người là Đan Sư cấp mấy", ông ta có vài phần vui mừng, không còn nghi ngờ nữa.

"Đan Sư Tam Phẩm." Khải Minh suy nghĩ một lúc liền trả lời.

"Tam, tam phẩm, người bao nhiêu tuổi." Liễu Thiên lắp bắp cùng hoảng sợ.

"16 tuổi, người không tin." Khải Minh thấy vẻ mặt nghi ngờ của Liễu Thiên liền cao giọng nói.

"Xin lỗi, không phải ta không tin mà do khó tin quá", hắn thấy ngại liền trả lời.

"À mà người là đến đây ứng cử vị trí Đan Sư à."

Liễu Thiên nhớ gì đó liền hướng Khải Minh hỏi, thấy Khải Minh gật đầu hắn lại nói tiếp.

"Hai ngày nữa sẽ có cuộc thi Đan Sư của Đế Đô, người có đồng ý tham gia không?"

"Ta đến đây vì việc này, ta sẽ thay mặt Liễu gia tham gia Đại Hội lần này, giờ thì ta có thể trở thành Luyện Đan Sư của Liễu gia chưa, nhưng nhớ chỉ là tạm thời thôi nhé, qua Đại Hội Đan Sư ta sẽ rời đi."

Nói xong Khải Minh trở tài Luyện Đan Sư trước mặt Liễu Thiên, hắn xem xong liền sợ hãi nhìn Khải Minh, một lát sau liền vui mừng.

"Cảm ơn người trước, các người từ nay hãy ở lại đây đi, có cần gì cứ gọi ta." Liễu Thiên nói xong liền vui mừng hướng phía trung tâm Liễu gia bước đi.

Bọn Khải Minh ở lại phòng, Dương Như Ý thì chơi đùa với Tiểu Phong, Zed thì... à chắc là chơi đùa với bóng tối nhỉ, Khải Minh chuẩn bị xem thông tin Đại Hội Đan Sư thì lại có tiếng thông báo của Hệ Thống.

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ phụ, giải vây và tiêu diệt Thú Triều tại Thăng Long Thành, thời gian một tháng, Thành Công: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên, Một trướng Thần Thú bí ẩn, Một lần quay thưởng Vũ Khí cấp Thánh ngẫu nhiên, Thất Bại: Hạ một Đại Cảnh Giới, Phạt 33 đạo thiên kiếp

cấp Địa."

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ, Gia nhập Nam Việt Tông, Thành Công: Một combo công pháp + vũ khí + áo trang, phẩm chất Thiên cấp Hệ Nguyên Tố Băng Hệ,

Thất Bại: không trừng phạt."

Khải Minh nghe xong liền kinh ngạc, Thú Triều à, hắn mở Bản Đồ kiểm tra thì phát hiện Thăng Long Thành nằm ở khu vực miền bắc của Nam Việt Quốc, nơi thường xuyên bị Thú Triều từ phía bắc tràn xuống.

Hắn tắt Bản Đồ, xem thông tin Nam Việt Tông.

Nam Việt Tông -> Tông Môn lớn nhất và mạnh nhất Nam Việt Quốc.

Toạ Lạc -> Nam Việt Thành

Tông Chủ -> Nạp Lan Thiên Bảo, tu vi Thuế Phàm Cảnh Cửu Tầng.

Số Lượng -> 30 000 người, cả đệ tử và Trưởng Lão, Hộ Pháp.

Khải Minh tiếp tục xem về Đại Hội Đan Sư.

Đại Hội Đan Sư, bốn năm được tổ chức một lần, được Nam Việt Tông chủ trì, Đại Hội này là để tìm ra những Đan Sư giỏi nhất, phục vụ cho Hoàng Triều và các Gia tộc lớn, điều kiện tham gia Đại Hội thì bất cứ ai, từ Đại diện cho các gia tộc đến những Võ giả, tân tu có năng lực luyện đan đều có thể tham gia, độ tuổi tham gia không được quá 20 tuổi.

Khải Minh suy nghĩ một chút, hắn thật cũng muốn tìm một ít Luyện Đan Sư cho Đại Việt Tông.

Hắn lại bỏ điểm tích lũy mua thông tin về Liễu gia.

Liễu gia, gia chủ là Liễu Thiên Kinh, một Luyện Đan Sư Thất Phẩm, Luyện Đan Sư cấp cao nhất của Liễu gia chỉ có Lão Tổ Liễu gia với Luyện Đan Sư Bát Phẩm, và cả Liễu gia chỉ có 11 vị Luyện Đan Sư, với cấp cao nhất cũng chỉ có một Ngũ Phẩm, nhưng về độ tuổi dưới 20 thì chỉ có 3 Luyện Đan Sư với cấp cao nhất cũng chỉ Nhị Phẩm.

Nhị Tiểu Thư Liễu Gia cũng là một Luyện Đan Sư Nhất Phẩm.

////////////////////////////////////"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Thiên Tộc Và Tiểu Hắc

Tại một Đại Lục nào đó trên Thiên Tinh Cầu.

"Công Chúa, người mau chạy đi!", một đám người mặc trang phục có vẻ là binh lính, cử chỉ có phần hấp tấp nói với một thiếu nữ xinh đẹp.

"Không, ta không đi đâu cả, tất cả các người theo ta đến chỗ phụ thân", nói rồi vị thiếu nữ ấy bước đi về phía đang có tiếng đánh nhau phía trước, đám người ở phía sau thấy vậy cũng đi theo.

Một Nơi Khác.

Trong một cung điện nguy nga lộng lẫy, hiện có hai nhóm người đang đánh nhau, một bên là một nhóm người rất giống con người, chỉ khác là bọn họ có một đôi cánh màu trắng, đôi cánh tựa như cánh của Thiên Thần, và một nhóm người khác có đôi cánh màu đen, tựa như cánh của loài Dơi.

"Nghiệt tử, người dám cấu kết Dực tộc hãm hại ta!" một vị trung niên cả cơ thể đầy rẫy những vết thương, một tay cầm kiếm dính đầy máu, chĩa mũi kiếm về phía một nam tử mặc trang phục đen với đôi cánh trắng, khuôn mặt giận giữ hết lớn.

"Cũng do người thôi, ai bảo người không truyền ngôi vị Thái Tử cho ta, mà lại truyền cho hắn!", tên nam tử ấy hướng về một thanh niên khác mặc trang phục màu trắng nhuốm đầy máu, đang bị thương nặng ở gần tên trung niên kia nói, xen lẫn vào đó là ghen ghét và vài tia sát khí.

"Đồ độc ác, người dám cấu kết với Dực tộc hãm hại chúng ta, Thiên tộc chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người." một thiếu nữ xinh đẹp lộng lẫy, tuổi chừng 20, với trên cơ thể cũng là vô số vết thương, hướng về phía tên kia mắng.

"Haha, Đại Công Chúa à, do các người ép ta thôi, làm sao nào, hay các người đầu hàng đi, ta tha cho các người." tên nam tử áo bào đen nở nụ cười độc ác.

"Nghiệt Tử, người sẽ chết không được toàn thây đâu!" tên trung niên kia tiếp tục hướng phía hắn mắng.

"Hắc hắc, thế người làm gì được hắn, Thiên tộc của các người đến đây là chấm dứt rồi!" một tên có đôi cánh dơi màu đen, bước ra nở nụ cười khinh bỉ.

Liền lúc đó, vị thiếu nữ lúc trước cùng một nhóm người tiến đến.

"Phụ Thân, ca ca, tỷ tỷ, mọi người không sao chứ?", vị thiếu nữ ấy tiến đến kiểm tra thương tích, lo lắng hỏi thăm mấy người họ, xong quay qua tên nam tử áo bào đen nói.

"Đại ca, người đang làm gì vậy?, mau dừng lại đi!" từ ánh mắt thiếu nữ ấy, từ từ có vài giọt lệ rơi xuống.

"Đến đúng lúc lắm Ngũ Công Chúa à, nàng ta là Ngũ Công Chúa, người được Tiên Thần của Thiên tộc ban cho sức mạnh và quyền lực của Thiên tộc, hiện tại sức mạnh của nàng đang bị phong ấn, cách mở phong ấn là tìm một Phu Quân cho nàng, người có thể để cho Thái Tử Dực tộc lấy nàng ta, như thế Dực tộc vừa mạnh, vừa có được cả Thiên tộc." Tên nam tử áo bào đen kia, hướng về một tên Dực tộc phía sau nói rõ, khuôn mặt còn hiện lên một tia hào hứng.

Tên trung niên bên Thiên tộc kia nghe thấy những lời này liền giật mình, điều này chỉ có hắn, phu nhân hắn, Đại Công Chúa, Ngũ Công Chúa và Quốc Sư của hắn biết thôi mà, tại sao tên kia lại biết, chả nhẽ Quốc Sư đã phản bội hắn, hàn trầm ngâm suy nghĩ một lúc, liền bất ngờ lấy ra một tấm phù màu đỏ.

"Ngọc Nhi đây là Truyền Tống Thần Phù, mau đưa Uyển Nhi rời khỏi đây, Uyển Nhi còn thì Thiên tộc còn, mau đi." Tên trung niên kia quảng tấm phù kia cho Đại Công Chúa.

Đại Công Chúa cũng biết những lời nói kia là ý gì, liền lao đến ôm lấy Ngũ Công Chúa sau đó bóp nát tấm Phù.

"Không, Phụ Thân,..." Ngũ Công Chúa giật mình hét lớn.

Tên nam tử áo bào đen cũng biết đây là vật gì, định lao lên ngăn lại, nhưng do không lường trước được điều này nên chậm một bước, hắn giận dữ, không ngờ tên này lại có Truyền Tống Thần Phù.

"Bất tất cả bọn chúng giam lại cho ta, ta không tin cô ta không trở về để cứu họ"

Truyền Tống Thần Phù, một loại Phù chú siêu hiếm, phẩm chất Thần cấp, dùng để truyền tống người hoặc vật đến một nơi không thể biết được, đây là tấm Thần Phù cuối cùng của cả Thiên Tinh Cầu không ai biết người làm ra nó là ai.

(Thế éo nào ta lại tạo ra một cái tình tiết khác nữa trời, viết rồi mới giật mình, thế đến khi nào bộ truyện này mới kết thúc đây, hazz)

Huyền Thanh Đại Lục, Nam Việt Quốc, cách Nam Việt Thành 15 dặm về phía tây.

Từ trong hư không liền xuất hiện hai người, là hai thiếu nữ với hai đôi cánh màu trắng sau lưng, trong đó có một thiếu nữ thương tích đầy mình.

"Tỷ Tỷ, ta muốn trở về cứu Phụ Thân!" thiếu nữ nhỏ tuổi hơn đang băng bó vết thương cho thiếu nữ kia nói, trên khuôn mặt đầy nước mắt.

"Muội yên tâm, bọn chúng không bắt được muội thì mọi người chắc không sau đâu!" vị thiếu nữ bị thương kia khuôn mặt có phần trắng bệch, nhưng cố tỏ ra vui vẻ.

"Muội có biết đây là đâu không?" vị thiếu nữ lớn tuổi kia sau khi được băng bó vết thương nhìn xung quanh.

"Muội không biết, nhưng ở đây linh khí có phần thấp hơn ở chỗ chúng ta!" vị thiếu nữ nhỏ tuổi kia, tỏ vẻ ngạc nhiên nhìn xung quanh.

"Ta nghe phụ thân từng nói, có rất nhiều Đại Lục ở bên ngoài, chắc có lẽ chúng ta đến Đại Lục khác rồi" thiếu nữ kia tỏ vẻ suy nghĩ về việc gì đấy.

Nam Việt Thành, Liễu gia.

Khải Minh đang trong phòng, nhắm mắt xem xét mấy cái Huyết Mạch thì bất chợt suy nghĩ.

"Ta có cảm giác, ta sắp bị lôi vô chuyện gì rồi, mẹ kiếp nó, để ta yên bình vui chơi cho hết kiếp này méo được hay sao ấy!"

Khải Minh đang suy nghĩ về vấn đề nhân sinh, thì tiếng Hệ Thống lại vang lên.

"Đinh, chúc mừng ký chủ, trượng thần bí đã nở, mong ký chủ kiểm tra!"

Khải Minh sực nhớ rằng mình có một quả trứng mà Hệ Thống lúc trước tặng mà, hắn liền lập tức xem thông tin.

Tên: Chưa có

Chủng Tộc: Thiên Thần (Thần Thú)

Tu Vi: Bán Thánh Thú (Còn tiến hóa)

Hệ Nguyên Tố: Hoá Hệ

Thông tin thêm: Một ngày ba viên Linh Thạch Cực Phẩm, không cho ăn, nó sẽ nướng chủ nhân nó.

Khải Minh thất sắc, cái eo gì thế, không cho ăn nó nướng chủ nhân, có cần khủng bố thế không.

Đẹp đi thông tin, Khải Minh liền lập tức vào không gian sủng vật kiểm tra, vào trong hắn thấy một vật màu đen nằm ở phía xa, lại gần hắn phát hiện, lại là một con Pegasus, nhưng nó có màu đen, cánh cũng màu đen, giống hệt như tiểu Phong, chỉ khác là nó màu đen.

"Vây ngươi tên là,..... màu đen,... màu đen à,.... ngươi tên Tiểu Hắc nhé!" Khải Minh suy nghĩ một hồi liền đặt tên cho nó, chỉ thấy tiểu Hắc tỏ vẻ vui mừng với hắn, Khải Minh nhớ đến thông tin thêm từ tiểu Hắc, hắn lập tức lấy ra gần 1000 Linh Thạch Cực Phẩm để lại, còn hắn đi ra ngoài, ta không muốn bị một Bán Thánh Thú nướng a, Khải Minh khóc thầm, lại một tên Đại Phá Sản đến nữa rồi.

Khải Minh trở ra phòng, còn một ngày nữa sẽ đến Đại Hội Đan Sư, hắn rời khỏi phòng, cùng Dương Như Ý và Zed, tiểu Phong ra phố đi dạo.

Ra phố, hắn thấy nơi đây bắt đầu nhộn nhịp, đông đúc hơn hôm qua, đi một lúc Khải Minh kinh ngạc.

Điều làm hắn kinh ngạc, là hắn phát hiện hai thiếu nữ đang đi toà ra một khí thế rất mạnh mẽ, hắn xem thông tin thì mém chút té ngã.

Tên: Thiên Linh Ngọc

Tuổi: 20

Tu vi: Thuế Phạm Cảnh Nhị Tầng

Tên: Thiên Ngọc Uyển

Tuổi: 16

Tu vi: Kim Đan Cảnh Tứ Tầng

Khải Minh trong lòng hốt hoảng, tuy thiên tài tuổi nhỏ tu vi cao là chuyện bình thường, nhưng hai người này quá yêu nghiệt rồi,..... bất ngờ Khải Minh nảy ra một ý nghĩ, có khi nào hai người này từ Đại Lục khác đến không, Hệ Thống đã từng nói ở đại lục khác, Thiên Nhân Cảnh chạy đầy đường mà.

Nhưng Khải Minh lại có một suy nghĩ khác nữa, hai nàng nếu là đến từ Đại Lục khác, thế tại sao lại đến đây, nơi linh khí thấp thế này, mà ở đây cũng chả có vật gì đáng giá, họ đến đây có mưu đồ gì, hoặc là bọn họ bị truy giết, Khải Minh bất chợt đề phòng hai người này.

Hai thiếu nữ kia, bất chợt phát hiện Khải Minh nhìn mình, lúc đầu Linh Ngọc tỏ vẻ đắc ý, các nàng xinh đẹp như thế, người khác nhìn là chuyện bình thường mà, nhưng một lát sau, ánh mắt của Khải Minh bất chợt có phần đề phòng xen lẫn vài tia sát khí, nàng bất ngờ, chả nhẽ hắn phát hiện ra điều gì từ các nàng sau, nàng cũng xem thử tu vi của Khải Minh nhưng nhìn không thấu, làm nàng càng thêm tò mò hơn.

Nàng toan định đi tới chỗ Khải Minh, thì bất chợt Khải Minh dẫn đám người rời khỏi, làm nàng có vài phần kỳ lạ, nhất định là hắn biết điều gì đó ở hai nàng.

.....

^^ ^^ ^^ ^^

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Thu Thê Tử Liễu Ngọc Bích

Khải Minh trở về phòng tại Liễu gia, mấy hôm ở đây chưa một lần hắn gặp được gia chủ ở đây, kể cả Nhị Tiểu Thư gì đó, chỉ có tên Liễu Thiên chạy tới chạy lui, hỏi thăm hắn.

Ngày hôm sau, Khải Minh được Liễu Thiên đưa đến phòng nghị sự của gia tộc, ở đây Khải Minh thấy có rất đông người, nhìn phía trên, kế bên chỗ ngồi của gia chủ, chính là Nhị Tiểu Thư của Liễu gia, Liễu Ngọc Bích, Khải Minh nhìn Ngọc Bích, hắn nhận xét, nàng cũng rất ư là xinh đẹp, nàng có một khuôn mặt trái xoan, với đôi mắt tinh khiết, có vài phần cứng chặc từ ánh mắt của nàng, ngoài ra cơ thể của nàng cũng rất ư nhìn, tuy chiều cao của nàng cũng chỉ khoảng 1m56, (lùn chẳng ^...^), nhưng ngực và mông của nàng tạo ra một đường cong quyến rũ, hắn nhìn thông tin của nàng, nàng 17 tuổi, tu vi Luyện Thể Cửu Tầng, Luyện Đan Sư Nhất Tầng.

Ngọc Bích nhìn thấy Khải Minh nhìn mình liên kỳ lạ, người này mình chưa từng gặp, cũng chưa từng quen, thế tại sao lại ở đây, còn nhìn mình nữa chứ.

Tên gia chủ Liễu gia, Liễu Thiên Kinh nhìn thấy hai người nhìn nhau, liền tỏ vẻ khó chịu, sau đó là hiểu kì, tên nhóc đó là ai.

"Khụ,... khụ..." hắn ho khan hai tiếng, Ngọc Bích giật mình nhìn qua, thấy Phụ Thân nhìn mình liền cúi đầu đỏ mặt.

"Đệ đệ, tên nhóc này là ai vậy?" Liễu Thiên Kinh hướng phía Liễu Thiên hỏi.

"Đại ca, đây là người mà đệ nói với huynh, Luyện Đan Sư mới gia nhập gia tộc ta!" Liễu Thiên nở nụ cười tươi như hoa.

"Là hắn,... tên nhóc người tên gì, bao nhiêu tuổi, cấp bậc nào rồi!", một tràng câu hỏi đập vô mặt Khải Minh, cùng với đó là giọng khinh thường, thật ra Khải Minh có nhờ Liễu Thiên giấu về việc hắn là Luyện Đan Sư Tam Phẩm, vì thế hắn vẫn chưa biết về việc này.

Nghe lời nói khinh thường của hắn, Zed thủ thế, có thể sẵn sàng giết tên gia chủ này bất cứ lúc nào, chỉ cần Khải Minh phán tên Liễu Thiên Kinh chết, hắn nhất định không thể sống.

Khải Minh giật giật mí mắt, tên Zed này cũng quá nóng tính rồi, hắn nhìn qua tiểu Phong thì nó đang nằm chán nản trong vòng tay của Dương Như Ý, nó nằm mà toả ra một cảm giác hưởng thụ, lâu lâu thấy Khải Minh nhìn, nó còn đưa ra ánh mắt, "Chủ Nhân thua ta rồi nhé!", sau đó nó còn dùng chiếc chân ngựa bé tí đó chọc chọc vào ngực của Dương Như Ý rồi dùng ánh mắt thách thức nhìn Khải Minh, khiến Khải Minh mém xông lên đập cho tên sắc lang này một trận.

Mặc kệ tên sắc lang ấy, oán cũng chả lại nó, Khải Minh hướng về phía gia chủ Liễu gia.

"Ta tên Khải Minh, đến từ Thanh Dương Thành, 16 tuổi, Luyện Đan Sư Tam Phẩm".

"Không thể nào, 16 tuổi,Luyện Đan Sư Tam Phẩm, người lừa bọn ta phải không". Liễu Thiên Kinh ánh mắt nghiêm nghị nhìn Khải Minh, sau đó còn toả ra khí thế chèn ép Khải Minh.

Thấy tên gia chủ Liễu gia chán sống toả ra khí thế Kim Đan Cảnh Lục Tầng, chèn ép mình, Khải Minh toả ra một tia tức giận, định lao lên đập cho hắn một trận thì Liễu Thiên bước ra nói.

"Đại ca, vị thiếu hiệp này không có nói dối đâu, là một Đan Sư Tam Phẩm thật sự, đệ đã chứng kiến qua rồi!"

Nghe Liễu Thiên nói xong, tên gia chủ kia thu lại khí thế hỏi.

"Thật chứ?"

"Thật!" Liễu Thiên nghiêm túc trả lời.

"Vây!.....à,,,,, Khải Minh phải không, cho ta xin lỗi trước, vậy người sẽ giúp Liễu gia ta tham gia Đại Hội Đan Sư chứ!" Liễu Thiên Kinh, hướng Khải Minh xin lỗi, cùng với yêu cầu Khải Minh, nhưng trên mặt Liễu Thiên Kinh và giọng nói, phần hống hách cùng kiêu ngạo vẫn còn, làm Khải Minh tức giận đến cực điểm

Tuy tức giận nhưng nét mặt của Khải Minh vẫn giữ bình tĩnh.

"Ta hết hứng tham gia rồi, người ra điều kiện gì đó đi, ta thấy được liền sẽ giúp các người!" Khải Minh nở nụ cười đầy ẩn ý.

Qua một lúc lâu, tên gia và Khải Minh bàn luận với nhau, nhưng điều không có kết quả, gia chủ Liễu gia đưa ra biết bao nhiêu tiền bạc, linh thạch, đan dược, linh dược,....

nhưng điều bị Khải Minh từ chối, quả thật hắn không cần những thứ này.

"Thế người cần gì?", gia chủ Liễu gia đã không còn giữ được bình tĩnh nữa, hắn đã đưa ra rất nhiều lợi ích, thế mà Khải Minh lại không đồng ý, rốt cuộc mục đích của tên này đến Liễu gia là gì, muốn gây chuyện à.

"Điều kiện của ta đơn giản, ta muốn lấy Nhị Tiểu Thụ Liễu Ngọc Bích làm thê tử!" Khải Minh thân nhiên trả lời.

"Người,.... tại sao?" Liễu Thiên Kinh, kinh ngạc nhưng liền tò mò hỏi.

"Ta thích nàng ấy thế thôi!" Khải Minh vẫn thân nhiên trả lời.

"Ta và người có biết về nhau đâu?, với lại ta sắp được gả cho Trần gia rồi!" Ngọc Bích buồn bã nói, tại sao mình lại được đặt vào việc sống còn của gia tộc chứ, nàng không hề muốn như vậy.

Khải Minh suy nghĩ một chút liền nói.

"Chỉ cần nàng đồng ý, Trần gia ta không sợ." Khải Minh nhìn Ngọc Bích, nàng cũng nhìn lại, không hiểu sao từ ánh mắt của Khải Minh, nàng cảm thấy có một tia âm áp, và sự tin tưởng chân thành trong đó.

Thấy nàng miên man suy nghĩ gì đó, Khải Minh chắc chắn đã lấy được lòng nàng rồi, hắn quay qua gia chủ Liễu gia.

"Ý ông thế nào?"

"Dù Ngọc Bích có đồng ý đi chăng nữa, thì Liễu gia, mấy vị cao tăng ở đây, và cả ta cũng chưa chắc đồng ý." Liễu Thiên Kinh lần này trầm mặt xuống, quả thật tuy hắn rất ngang ngược, hống hách, nhưng hắn rất yêu quý nữ nhi của mình, hắn không muốn dùng nàng làm lợi ích cho gia tộc, không muốn gả nàng cho Trần gia, vì hắn biết, Đại Thiếu gia Trần gia là một tên ăn chơi trác táng, sẽ không đem lại hạnh phúc cho nàng, nhưng tình thế lại ép buộc, hắn không thể làm gì khác.

Khải Minh lướt mắt sơ qua đám người ở đây, bọn họ cũng rất mạnh, đa phần là Trúc Cơ, Kim Đan, có ba Thuế Phàm Nhất Tầng nữa, nhưng mà đối với một tên có Hệ Thống nghịch thiên trong tay thì, ta xin lỗi.

"Ta không muốn đánh nhau, các người nghĩ cho kỹ, Trần gia ta không sợ, ta muốn lấy Ngọc Bích, nàng đồng ý hay không thì ở nàng, không có quyền của các người, Ngọc Bích có ta ở đây, Trần gia dám động đến nàng ta diệt cả Trần gia." Khải Minh nói xong liền toả ra Khí Thế Thuế Phàm Cảnh trực tiếp bao phủ mấy tên thế lực cao tăng và tên gia chủ.

Đám người bị khí thế của Khải Minh bao trùm, liền có cảm giác như có một ngọn núi khổng lồ đè ép bọn họ xuống đất, mấy tên Thuế Phàm thì đôi chân rung rung như muốn khụy xuống, còn với cảnh giới Kim Đan thì đã Khụy gối xuống từ lâu, Trúc Cơ thì thậm chí hơn, bọn họ trực tiếp nằm sấp xuống đất phun ra một ngụm máu.

Khải Minh chỉ dùng tu vi Thuế Phàm Cảnh Cửu Tầng, vì hắn không muốn giết bọn họ, chỉ dọa thôi, một lát sau thấy tình trạng của đám người không ổn, Khải Minh thu khí thế của mình về, sắc mặt bọn họ trắng bệch nhìn Khải Minh.

Riêng Ngọc Bích không bị khí thế của Khải Minh ảnh hưởng, nhưng nhìn thấy đám người bị luồng sức mạnh của Khải Minh ảnh hưởng, nàng cũng nhận ra một phần là Khải Minh rất mạnh, nghe câu hỏi của Khải Minh nàng lập tức lúng túng suy nghĩ một chút rồi nói.

"Nếu ta đồng ý làm thê tử cho người, người có đồng ý bảo vệ Liễu gia ta không?"

"Ta bảo đảm, ai dám đụng đến nàng hoặc gia tộc nàng thì kẻ đó không yên đâu." Khải Minh trả lời với ánh mắt kiên định.

Sau đó Ngọc Bích đỏ mặt, gật đầu nhẹ, liền cảm thấy xấu hổ.

"Đại Hội Đan Sư cũng sắp xảy ra rồi, chúng ta mau đi, nếu không là trễ a", nàng lúng túng đánh trống lảng.

Khải Minh cười nhẹ nhìn nàng, rồi cùng nàng hướng về phía quảng trường của Nam Việt Tông cất bước, đám người kia thấy vậy cũng đi theo.

Trên đường đi, Khải Minh lại nghe âm thanh quen thuộc từ Hệ Thống.

"Đình, chúc mừng ký chủ, vì Nhị Tiểu Thư của Liễu gia đã đồng ý làm thê tử của ký chủ, cho nên nhiệm vụ giải cứu cũng được tính hoàn thành."

"Đình, chúc mừng ký chủ nhận được: Sáo Trang Huyết Nguyệt, Linh Lung Trận, Một lần triệu hoán ngẫu nhiên Thần Thú."

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, thu Nhị Tiểu Thư Liễu Gia làm Thê Tử, không có phần thưởng."

Sáo Trang Huyết Nguyệt: Phẩm chất Thiên cấp, hiệu ứng toả sáng dưới ánh trăng, đặt biệt vào những đêm Trăng Máu.

Linh Lung Trận: Phẩm chất Thiên cấp, giúp tạo ra một linh trận phòng ngự và tấn công.

Một lần triệu hoán Thần Thú ngẫu nhiên: Triệu hoán ngẫu nhiên một thú sủng, hoặc chiến thú với cấp bậc Thần Thú.

"Đình, Chức Năng Sủng Phi chính thức mở khóa."

Khải Minh ngỡ ngàng, đây chẳng phải là chức năng lúc trước bị khóa sau, Khải Minh thắc mắc tại sao lúc Nguyễn Như Ý bắt hắn phải làm Phu Quân nàng, và trên thông tin của hắn cũng đề tên thê tử là nàng, nhưng tại sao chức năng này không mở khóa, mà đến tận lúc này.

Sau một lúc Hệ Thống giải thích, hắn mới rõ ràng, hóa ra là lúc trước, chỉ có Như Ý tự nhận là Thê Tử của hắn, chứ hắn không nghĩ điều này, hắn tưởng rằng nàng chỉ đang đùa với mình thôi, cho đến khi nàng mất, hắn mới thừa nhận việc này, vì thế trên thông tin nhân vật, có tên nàng nhưng chức năng này lại không mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Ta Lại Triệu Hoán Ra Sát Thủ Bóng Đêm

Hệ Thống Sủng Phi: một chức năng giúp ký chủ bảo vệ và giúp nữ nhân của mình tu luyện.

-

Mỗi một nữ nhân mà ký chủ thu làm thê tử, chức năng này sẽ triệu hoán ra một vệ sĩ cấp bậc Thiên Nhân Cảnh, sống chết bảo vệ nữ nhân của ký chủ.

-

Mỗi một nữ nhân ký chủ thu làm thê tử, chức năng này sẽ chính thức đề thăng cho ký chủ một tiểu cảnh giới, và với nữ nhân của ký chủ, chức năng này cũng đề thăng tu vi của nàng ấy, tùy vào cảnh giới cao thấp của nàng ấy.

-

Ngoài ra chức năng này có thể giúp cho ký chủ biết rõ vị trí của nữ nhân mình ở đâu, tình trạng và tu vi của nàng ấy.

"Ký chủ có lẽ sẽ nghĩ rằng, chức năng quá Quản Lí người khác không, đúng vậy, nhưng do là Nữ Nhân của ký chủ, sẽ rất dễ dàng gặp nguy hiểm, chức năng này là giúp bảo vệ các nàng."

Khải Minh xem xong thông tin liền gật gù đồng ý, hắn còn đang đau đầu vì không biết phải bảo vệ các nàng như thế nào nữa đây, hắn còn đi nhiều nơi, làm nhiều nhiệm vụ nữa mà.

Hắn tiến tới chỗ Ngọc Bích, ôm nàng vào lòng rồi nói nhỏ.

"Lát nữa có chuyện gì cũng phải bình

tĩnh." Ngọc Bích bất ngờ khi được hắn ôm từ đằng sau, nàng chống cự nhưng không được, nghe lời hắn nói nàng tỏ vẻ khó hiểu.

"Đình, tu vi của Liễu Ngọc Bích trực tiếp được đề thăng lên Kim Đan Cảnh Nhất Tầng, bất kì ai được Hệ Thống đề thăng tu vi, không cần phải chịu Thiên Kiếp."

"Đình, Hộ Vệ S1 được triệu hoán ra."

Tên: Chưa có

Số Hiệu: S1

Giới Tính: Nữ

Tu vi: Thiên Nhân Cảnh Nhất Tầng

Ngọc Bích còn đang suy nghĩ điều Khải Minh nói, liền bất chợt nàng cảm thấy lạ, nàng cảm nhận tự nhiên mình có vẻ mạnh hơn, toan định nói gì thì Khải Minh đã lên tiếng

"Do ta làm, tu vi của nàng hiện là Kim Đan Cảnh Nhất Tầng, nàng không cần hỏi nhiều, chỉ cần biết là ta làm là được, sao này ta sẽ nói rõ với nàng sau."

Khải Minh tiến vào không gian Thuộc Hạ, trước mặt Khải Minh là một thân ảnh của một thiếu nữ, mặc một bộ đồ màu đen và đang che mặt.

"Yêu cầu ký chủ đặt tên cho Hộ Vệ", âm thanh của Hệ Thống vang lên ngay lúc Khải Minh đang suy nghĩ cái gì đó.

"À,,,,, tên là Tiểu Linh đi!" Khải Minh giật mình, nghĩ ngợi một chút liền trả lời.

"Xác nhận đặt tên thành công!"

Sau lời nói của Hệ Thống, Khải Minh liền thu thần thức trở ra ngoài, sau đó hắn gọi Tiểu Linh ra.

"Đây là Tiểu Linh, từ nay nàng ấy sẽ là Hộ Vệ của nàng!" Khải Minh nhìn thấy Ngọc Bích đang ngẩn người suy nghĩ gì đó, liền nói với nàng.

Nàng bất chợt giật mình nhìn Khải Minh, rồi sau đó lại nhìn Tiểu Liên, nàng tỏ vẻ khó hiểu, tại sao hắn lại có thể giúp mình đề thăng lên Kim Đan được, mà không có Thiên Kiếp nữa chứ, với lại nàng ta từ đâu ra, rõ ràng lúc này giờ không hề thấy Tiểu Linh xuất hiện mà, Ngọc Bích hiếu kỳ nhìn chăm chú Khải Minh, rốt cuộc tên Khải Minh này có bao nhiêu bí mật đây.

Việc Tiểu Linh xuất hiện, không chỉ làm Ngọc Bích bất ngờ, mà cả đám người phía sau đều sửng sốt, nhưng dù vậy bọn họ chỉ tỏ vẻ hiếu kỳ nhìn Tiểu Linh, không dám nói gì.

Đi không bao lâu, cả đám người cũng đến được quảng trường tổ chức Đại Hội Đan Sư của Nam Việt Tông.

Nơi đây hiện tại đã có rất nhiều người, người từ các Đại gia tộc lớn nhỏ ở Đế Đô, các môn phái, tông môn có Danh Tiếng, có cả Hoàng Đế, Công Chúa, Hoàng Tử, Sứ Giả từ nước khác, đông binh đoàn, tán tu, người dân, tất cả bọn họ đều đến đây, và tập trung rất đông, cứ như là một biển người.

Bất chợt tiếng Hệ Thống lại vang lên, nhưng lần này không phải nhiệm vụ mà là ban thưởng.

"Đình, chúc mừng ký chủ có được Thê Từ đầu tiên, Hệ Thống tặng cho ký chủ một Đại Cảnh Giới."

"Đình, chúc mừng ký chủ thăng cấp Thần Thai Cảnh Ngũ Tầng"

"Đình, do Chức Năng Sùng Phi mở ra, Hệ Thống tặng cho ký chủ một Tinh Linh Nguyên Tố ngẫu nhiên, Một lần triệu hoán ngẫu nhiên."

"Đình, ký chủ được một vị Thần giấu tên tặng cho thuật Luyện Đan Thượng Cấp."

"Đình, chúc mừng ký chủ trở thành Luyện Đan Sư Cừu Phẩm."

Khải Minh ngẩng người, lại một đồng phần thưởng nữa, nhân cơ hội may mắn, hắn dùng luôn Triệu Hoán ngẫu nhiên.

"Hệ Thống, Triệu hoán cho ta!"

"Đình, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên,..."

Vẫn là thứ âm thanh quen thuộc đó.

"Đình, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công: Talon, đến từ Liên Minh Huyền Thoại."

Khải Minh giật mình, tại sao lại là vị diện Liên Minh Huyền Thoại nữa chứ, trời lại thêm một tên sát thủ nữa.

Tên: Talon (Sát Thủ Bóng Đêm)

Tu vi: Thần Nhân Cảnh Cừu Tầng

Thông tin thêm: là một sát thủ đến từ Noxus, hắn đã gây ra nỗi kinh hoàng từ vùng đất hoang Freljord cho đến thành phố Bandle, hắn thực hiện nhiệm vụ ám sát của Đế chế giao cho, diệt sát những kẻ thù của Đế chế và cả những tướng lĩnh ngu ngốc của Đế chế Noxus.

Xem đến đây Khải Minh cũng chịu thua luôn, hết Chúa Tể Bóng Đêm lại đến Sát Thủ Bóng Đêm, không biết lần tới là cái gì đêm nữa đây, chả nhẽ ta toàn triệu hoán ra bóng đêm hay sao.

Ngay sau đó từ trên trời, một thân ảnh bay tới trước mặt Khải Minh, từ bộ trang phục, chiếc mũ trùm đầu, cho đến cái vũ khí trên tay phải, Khải Minh liền nhận ra, không phải Talon mình vừa triệu hoán, thì còn ai vào đây nữa.

Thấy Talon từ trên không trung lao xuống, Zed định xông ra thì Khải Minh cản lại, rồi giới thiệu Talon cho mọi người.

"Talon có mặt thừa thiếu chủ", giọng nói có vài phần âm u như của Zed, có điều không đáng sợ như tên Zed.

Talon chào Khải Minh xong, thấy Khải Minh gật đầu liền đứng qua một bên, Khải Minh thấy lạnh cả sống lưng liền quay ra sau thì,... thấy Talon cùng Zed đang dùng ánh mắt thăm dò nhau, hai tên này còn tỏ ra sát khí nữa chứ, Khải Minh đổ mồ hôi hột liền hỏi Hệ Thống, hai tên này mà đánh nhau ở đây thì toi.

"Hệ Thống, bọn chúng bị làm sao vậy?, chả nhẽ chúng là kẻ thù từ trước rồi à."

"Hệ Thống chưa thông báo cho ký chủ, là tất cả những người, thú, Thần, Ma, Yêu, mà ký chủ triệu hoán, tất cả đều đã được Hệ Thống xóa toàn bộ ký ức, chỉ giữ lại tên, tuổi, công pháp, võ kỹ, sức mạnh, thần thông....."

"Hai người bọn họ như thế, chỉ là thấy đối phương rất mạnh, nên chỉ thăm dò thôi."

Khải Minh nghe Hệ Thống nói vậy liền yên tâm hướng phía những người dự thi bước đi, còn đám người Liễu gia, và người của Khải Minh thì đi về chỗ Liễu gia.

Đi cùng Khải Minh còn có Liễu Ngọc Bích, và hai người Đan Sư khác, một Nhất Phẩm và một Nhị Phẩm.

Bước lên vị trí người tham gia dự thi, Khải Minh bất ngờ gặp lại hai Thiếu Nữ kỳ lạ hôm qua, hai nàng ta cũng tham gia Đại Hội này, Linh Ngọc bất ngờ nhìn thấy Khải Minh, nàng lại tỏ vẻ khó hiểu nhìn hắn.

Một lát sau thấy người đã đông đủ, và không ai tiến lên để dự thi nữa, một tên trung niên có lẽ là chấp sự của Nam Việt Tông, bước ra nói.

"Chào mừng tất cả mọi người đã đến với Đại Hội Đan Sư được tổ chức tại Đệ Đô 4 năm một lần, ta cũng không nói nhiều, nội quy thì các người đã biết, còn thể lệ mỗi vòng thi ta sẽ nói ra, bây giờ tất cả những người ứng tuyển sẽ tham gia vòng đầu tiên, vòng loại, sau vòng này chúng tôi chỉ chọn 1000 người có thành tích cao nhất tham gia cuộc thi tiếp theo."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Đại Hội Đan Sư

"Vòng Thi đầu tiên, thể lệ thi đấu như sau, trên đây có tất cả 300 loại dược liệu, các người chỉ cần nhận biết chúng, điền đầy đủ thông tin của 300 loại dược liệu này vào đề thi của mình, chúng tôi sẽ tiến hành kiểm tra, ai trả lời càng nhiều và đầy đủ các loại dược liệu, cơ hội vào vòng trong càng cao."

"Giờ thi bắt đầu cuộc thi!"

Tên trọng tài ấy thông báo về thể lệ cuộc thi, sau đó đám người đi lên, lấy một xấp giấy ở gần chỗ hắn, rồi đi xung quanh xem xét, nhận biết các loại dược liệu.

Người tham gia có gần 5000, một con số vô cùng khổng lồ, nhưng chỉ chọn có 1000 gây áp lực cỡ nào cho người tham gia, vì ngay vòng đầu thôi đã loại gần 4000 ngàn người rồi, số lượng người tham gia tuy đông, nhưng do quảng trường này rất lớn, cộng với đội ngũ chấp sự của Nam Việt Tông quản lý quá chặt chẽ, nên không có xảy ra tình trạng hỗn loạn, và đối với người tham gia, cứ một nhóm 10 người là có ngay 300 linh dược để nhận biết, không cần phải chen chúc.

Qua thời gian khoảng hai canh giờ, cuộc thi mới kết thúc.

"Sau đây là những người đạt điểm của vòng thi lần này!" tên trọng tài nói xong, liền lập tức xuất hiện một dải số và chữ khổng lồ trên một tảng đá lớn ở giữa quảng trường.

Tảng bia đá này có tên là Công Bố Thạch, dùng để công bố những việc có liên quan đến tông môn.

Top 1: Thiên Linh Ngọc - 300 điểm

Top 2: Thiên Ngọc Uyển - 300 điểm

Top 3: Dương Khải Minh - 290 điểm

Top 4: Lê Thuỳ Trang - 250 điểm

Top 5: Trần.....

.....

Khải Minh thấy kỳ lạ, hai nàng ta kinh khủng thế ư, đạt max số điểm luôn, thật ra hẳn có thể giành lấy Top 1 trong vòng đầu dễ dàng, nhưng hẳn lại không muốn quá nổi bật, nên hẳn chỉ lấy có 290 điểm.

Kiểm tra thêm một chút, Khải Minh phát hiện Ngọc Bích cũng vào được vòng trong, nàng có 198 điểm và đứng thứ 452.

Đội đám người bị loại rời hết, tên trọng tài lại tiếp tục nói.

"Sau đây sẽ là vòng thi kế tiếp, thể lệ lần này là mỗi người phải luyện chế thành công Thông Mạch Đan, đan dược Nhất Phẩm, ai không luyện chế ra được Thông Mạch Đan thì chính thức bị loại, thời gian ba canh giờ, bây giờ thì bắt đầu."

Hắn vừa nói xong, lập tức có người đem lên hơn 1000 đỉnh lô phẩm chất Nhân Cấp, cùng với dược liệu giao cho 1000 người, đám người nhận lấy đỉnh lô lập tức lao vào luyện chế Đan Dược.

Thông Mạch Đan, tuy nói là Đan Dược Nhất Phẩm, nhưng lại khó luyện chế vô cùng, nguyên do là muốn Luyện chế nó phải có nguồn linh lực thuần khiết, hoặc nguyên tố Hoả Hệ cao cấp mới dễ dàng luyện chế được loại Đan Dược này.

Khải Minh không quan tâm vấn đề này lắm, hẳn hỏi Hệ Thống lai lịch về việc hai nữ nhân đứng đầu kia, nguyên do là lúc này hắn thấy hai nữ nhân đó luyện đan một cách thuần thực như thế, vừa có tu vi kinh khủng, vừa có thuật luyện đan cao, đây không phải chuyện bình thường.

"Hệ Thống cho ta biết lai lịch hai Nữ nhân kia."

"Đỉnh, Hai người họ đến từ Thiên Huyền Đại Lục, thuộc Thiên Tộc, một tộc nhân khá mạnh mẽ, đã có lịch sử từ trận Đại Chiến Thần - Ma, 10 vạn năm trước, còn về thân phận và lai lịch hai người họ thì??, Hệ Thống không thể tiết lộ thông tin này!"

Hệ Thống dứt lời, liền xuất hiện một hình ảnh tộc nhân Thiên Tộc, Khải Minh xem thì giật mình, đây chả phải là Thiên Thần ở Phương Tây trong kiếp trước của mình sao, Khải Minh xem thông tin hai thiếu nữ kia bỗng cảm thấy kỳ quái, rốt cuộc họ là ai mà Hệ Thống không cho ta biết.

Khải Minh chán nản, đan dược này hẳn chỉ cần 5 phút để luyện chế, thế nhưng vòng này lại kéo dài đến tận ba canh giờ, hắn liền thu thần thức vào không gian thú sủng.

Đến đây, hắn tìm tiểu Hắc, nó giờ cũng lớn như tiểu Phong rồi, ăn gấp ba lần tiểu Phong mà, Khải Minh để lại cho tiểu Hắc một ít Linh Thạch rồi quay qua câu thông Hệ Thống.

Hắn nhớ là hẳn có một lần triệu hoán Tinh Linh gì mà.

"Hệ Thống triệu hoán Tinh Linh đi."

"Đỉnh, tiến hành ngẫu nhiên triệu hoán Tinh Linh Nguyên Tố."

"Đỉnh, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Tinh Linh Nguyên Tố Hoả Hệ."

Hệ Thống vừa dứt âm thanh thông báo ấy, lập tức trước mặt Khải Minh xuất hiện một đóm lửa màu đỏ cỡ khoảng một nắm tay, nó có mắt, có tay, thậm chí cả áo choàng như màu của nó, chỉ có điều nó không có chân và đang lơ lửng trong không trung.

Tên: Tinh Hoả

Tu vi:???

Nguyên Tố Hoả Hệ

Thông tin thêm???

Khải Minh thắc mắc, sao tu vi của nó lại để???, thế, hẳn hỏi Hệ Thống, Hệ Thống chỉ nói là " Ký chủ tự tìm hiểu! " thế là hắn không quan tâm nữa.

"Tinh Hoả xin chào Chủ Nhân", khối cầu lửa màu đỏ ấy cất tiếng nói.

Khải Minh gật đầu rồi nhìn khối cầu lửa ấy hỏi "Người có công năng gì?"

"Ta cũng chưa biết nữa Chủ Nhân." Tinh Hoả cố suy nghĩ điều gì đó, rồi trả lời.

"Vây thôi! ngươi ở tạm đây đi, có thời gian ta sẽ giúp ngươi tìm hiểu." Khải Minh nói xong, thấy Tinh Hoà gật đầu, liền thu thần thức trở ra.

Trở lại cuộc thi, nó cũng sắp kết thúc, Khải Minh liền bắt đầu luyện đan.

Ngọc Bích từ đầu đã để ý đến Khải Minh, thấy hắn cứ ngồi một chỗ mà không luyện chế Đan Dược, nàng thắc mắc tại sao hắn không luyện đan, chẳng nhẽ hắn đã bỏ cuộc rồi ư, bất ngờ hắn mở mắt ra bắt đầu luyện đan, thấy hắn bắt đầu luyện đan nàng cảm thấy đỡ lo hơn, nhưng tròng cảnh phía sau lại khiến nàng kinh ngạc, hắn trực tiếp bỏ toàn bộ dược liệu vào luyện đan, khiến nàng có một tia suy nghĩ "Có thật là hắn biết Luyện Đan không?"

Nàng không quan tâm đến hắn nữa, tập trung vào việc Luyện Đan của mình, nàng không thể để mất tập trung, vì như thế rất dễ Bạo Lô.

Thông Mạch Đan là một Đan Dược rất khó và không dễ dàng gì để luyện chế, từ đầu vòng thi này đến nay đã có gần 300 người bạo lô và bỏ cuộc, vì những lí do như, không tập trung, luyện chế sai, không đủ năng lực,.....

30 phút sau, cuộc thi chấm dứt, một số chấp sự, chương lão tiến hành kiểm tra kết quả, người được kiểm tra luôn có tâm trạng lo lắng, hồi hộp.

Đến lượt kiểm tra hai thiếu nữ kia, một vị chấp sự nào đó thốt lên làm Khải Minh chú ý, hóa ra là hai người họ luyện chế ra đan dược Phẩm chất Thượng Phẩm, khiến đám người khiếp sợ, Khải Minh bất giác nhận ra, nếu vì thiếu nữ lớn tuổi hơn kia không bị thương, ắt hẳn sẽ luyện chế ra hẳn Đan Dược Cực Phẩm.

Đến lượt Khải Minh, bọn kia lại há hốc mồm một lần nữa, đây là Đan Dược Cực Phẩm, đám người chuyển sang chăm chú soi mói Khải Minh như nhìn lấy một khối ngọc quý.

Sau khi có kết quả, chỉ có 356 người thành công luyện được đan, còn lại do phẩm chất đan dược quá kém, hoặc không thành công, nên đều bị loại, Khải Minh đứng hạng nhất, kể đến là Linh Ngọc, Ngọc Uyển,... Ngọc Bích thì ở thứ hạng 78.

"Sau đây 356 người sẽ tiếp tục cuộc thi, lần này sẽ quyết định các người luyện ra được Đan Dược phẩm chất cao hay thấp để chấm điểm, các người luyện ra Đan Dược phẩm chất càng cao thì thứ hạng của các người càng cao, giờ các người có ba canh giờ để nghỉ ngơi và thu thập dược liệu để luyện chế."

"Việc Luyện chế Đan Dược lần này, các người có thể đến Linh Dược Các của Nam Việt Tông thu thập dược liệu, các người có thể tùy ý lấy bất kỳ đan dược nào, với điều kiện không được lấy quá nhiều, chỉ cần đủ để các người luyện đan thôi, về phần đỉnh lô thì các người tự lo lấy, nếu các người làm trái qui định của Nam Việt Tông, hậu quả không hề nhỏ đâu."

Tên trọng tài lớn tiếng thông báo về thể lệ vòng thi cuối cùng.

Khải Minh bắt đầu đứng dậy đi về phía Linh Dược Các, đám người kia cũng bắt đầu theo sau, vào đến Linh Dược Các, Khải Minh cũng khá bất ngờ, nơi đây quả thật rất lớn, có rất nhiều các loại linh dược khác nhau.

Hắn loay hoay chọn lựa một lúc, cuối cùng cũng hoàn tất, Khải Minh muốn Luyện ra một loại Đan Dược Lục Phẩm, Trị Thương Đan.

Về chỗ thi đấu, hắn ngồi xuống nghỉ ngơi, cuộc thi còn đến tận hai canh giờ nữa mới bắt đầu mà, đang ngồi nghỉ thì bất chợt có người tiến đến bắt chuyện với hắn.

"Ngươi ổn chứ!" Thủy Dương tiến đến chỗ Khải Minh hỏi thăm hắn, nàng đã theo dõi hắn từ đầu cuộc thi rồi, Khải Minh cũng nhận thấy nhưng lại không biểu hiện gì nhiều.

"À ta ổn, chào Tam Công Chúa" Khải Minh mở mắt ra chấp tay nói.

Thấy cử chỉ của Khải Minh, Thủy Dương có vài phần khó chịu nhưng vẫn nói tiếp.

"Thế chuyện cầu hôn, ngươi tới đâu rồi?"

"Cảm ơn Tam Công Chúa đã quan tâm, chuyện của ta đã thành công rồi." Khải Minh vẫn giữ thái độ cung kính kia.

Thủy Dương thấy thái độ của Khải Minh liền lập tức tỏ vẻ giận dữ bỏ đi, khiến Khải Minh ngạc nhiên "Mình đã làm gì sai?"

Hắn suy nghĩ lung tung, nảy giờ mình tỏ vẻ cung kính với Công Chúa mà, có hồng hách, ngang ngược gì đâu, thế sao nàng lại giận,... Khải Minh toả vè khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Top Một : Đại Hội Đan Sư

Hai canh giờ sau, tất cả những người dự thi đều đã tập hợp đầy đủ.

"Bây giờ bắt đầu cuộc thi, các người có ba canh giờ để luyện chế ra đan dược."

Tên trọng tài thấy số người đã tập hợp đầy đủ liền đứng ra thông báo.

Tất cả những người tham gia bắt đầu lấy ra đỉnh lô của mình, tập trung vào luyện đan, riêng tên Khai Minh đứng đó suy nghĩ mông lung cái gì đó.

Thật ra là tên Khai Minh vừa nhận được một nhiệm vụ mới.

"Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ cưỡng chế, tìm và tiêu diệt hai sát thủ của Dực tộc được phái đến Đại Lục này, tu vi hai kẻ đó đều là Thần Thai Cảnh Nhất Tầng.

Phần thưởng: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên, Một lần quay thưởng Huyết Mạch ngẫu nhiên.

Thất bại: CHẾT.

gợi ý nhiệm vụ: đến Thăng Long Thành."

Khai Minh giật mình, thế nào lại có thêm nhiệm vụ cưỡng chế này vậy trời, mà tu vi của hai tên sát thủ kia cũng thật là mạnh mẽ, tới tận hai Thần Thai Cảnh, chúng chỉ mới là người nhận lệnh, thế tên ra lệnh cho chúng có tu vi như thế nào.

Bỏ đi vấn đề này, hắn trở lại tiếp tục luyện đan, sau này đến Thăng Long Thành sẽ rõ hơn.

Khai Minh lấy đỉnh lô của mình ra, Thiên Cấp Đỉnh Lô của Khai Minh vừa đưa ra, lập tức thu hút rất nhiều ánh mắt từ những trưởng lão, mấy vị cao tăng của gia tộc và cả Hoàng Thất.

Thấy bọn họ nhìn chằm chằm về đỉnh lô của mình, Khai Minh nghĩ thầm, "Mình đem vật này ra là lợi hay là hại đây! "

Không nghĩ nhiều, hắn tiếp tục luyện đan, nếu họ không phạm mình, mình cũng chả cần quan tâm.

Thời gian thấm thoát trôi qua, số người bị bạo lô cũng rất nhiều, khoảng gần 200 người, lí do chỉ là bọn họ quá mất tập trung, lo lắng cùng hồi hộp,.... một số thì thử luyện cả đan dược mà mình không nắm chắc nữa.

Vẫn là cách luyện đan kỳ quái khiến đám người mất chữ A mồm chữ O, tại sao hắn có thể bỏ vào tất cả dược liệu mà không bị bạo lô chứ.

Qua gần một canh giờ, cuối cùng Khai Minh cũng Luyện ra được Trị Thương Đan, một lát sau đám người trọng tài đi xuống kiểm tra Đan Dược được những người tham gia luyện chế ra.

Không bao lâu, Công Bố Thạch cũng đưa ra kết quả.

Top 1: Dương Khai Minh -> Đan Dược Lục Phẩm - Trị Thương Đan - Cực Phẩm

Top 2: Thiên Linh Ngọc -> Đan Dược Tứ Phẩm - Hoàng Linh Đan - Trung Phẩm

Top 3: Thiên Ngọc Uyển -> Đan Dược Tam Phẩm - Thông Linh Đan - Trung Phẩm

Top 4: Lê Thuý Trang -> Đan Dược Tam Phẩm - Thông Linh Đan - Hạ Phẩm

Top 5:.....

.....

Top 38: Liễu Ngọc Bích -> Đan Dược Nhị Phẩm - Hải Linh Đan - Trung Phẩm (do tu vi năng đột phá Kim Đan, nên nàng cũng đột phá Luyện Đan Sư Nhị Phẩm)

Top.....

Có tất cả 103 người luyện chế thành công đan dược, số người còn lại tất cả đều bị bạo lô, hoặc luyện đan không thành.

Mọi người sững sờ vì kết quả của Khai Minh, nhất là Ngọc Bích và người nhà Liễu gia, hắn mới bao tuổi a, thế mà lại là Luyện Đan Sư Lục Tầng.

Thấy phản ứng của đám người, Khai Minh cười nhạt, không biết đám người này biết mình đã là Đan Sư Cửu Phẩm chứ không phải Lục Phẩm thì sẽ ra sao nữa.

Xem xong bảng kết quả, đám người dự thi bắt đầu được trao phần thưởng.

Top 1: Một viên đan dược Ngũ Phẩm.

Hai viên Đan Dược Tam Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhị Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhất Phẩm.

Một quyển công pháp Địa cấp Trung Phẩm.

Một tấm lệnh bài VIP từ Đan Dược Các.

Top 2: Một viên Đan Dược Tam Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhị Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhất Phẩm.

Một quyển công pháp Huyền cấp Thượng Phẩm.

Top 3: Một viên Đan Dược Tam Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhị Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhất Phẩm.

Một quyển công pháp Huyền cấp Hạ Phẩm.

Top 4 đến Top 10: 10 viên Đan Dược Nhị Phẩm.

10 viên Đan Dược Nhất Phẩm.

Một quyển công pháp Hoàng Cấp Thượng Phẩm.

Từ top 11 đến 20: mỗi người nhận được 10 viên Đan Dược Nhất Phẩm, một quyển công pháp Hoàng Cấp Trung Phẩm.

Từ top 21 đến 103: mỗi người nhận được 5 viên Đan Dược Nhất Phẩm, một quyển công pháp Hoàng Cấp Hạ Phẩm.

Khải Minh xem phần thưởng, nhẹ gật đầu, phần thưởng này không có chút giá trị nào với hắn, nhưng với những người luyện đan ở đây hẳn là rất đáng giá, biết rằng công pháp Hoàng cấp và đan dược Nhất Phẩm trở lên, rất ít, vì thế không dễ dàng gì có được, và chúng rất đáng giá, những người tham gia đạt được những phần thưởng này có thể bán lại phần thưởng với mấy gia tộc, tông môn, vì thế cuộc sống của họ sẽ đỡ hơn, nên vì thế họ mới tham gia Đại Hội Đan Sư này, chủ yếu là kiếm Đan Dược, Công Pháp.

Khải Minh nhận lấy phần thưởng rồi trở về chỗ bọn người Liễu gia, chờ đợi Ngọc Bích nhận thưởng.

Ngọc Bích nhận xong phần thưởng của mình, toan trở về thì lại có rắc rối.

"Nương tử, nàng luyện đan tốt lắm." một tên thiếu niên cũng khá anh tuấn, cùng với vài người tiến gần lại chỗ Ngọc Bích.

"Ai là Nương tử của ngươi!" Ngọc Bích gắt gỏng trả lời.

Khải Minh đứng từ xa nghe thấy điều này mặt hắn nhăn lại, hắn tự hỏi, đây là chuyện gì, câu nói đó mình vừa nghĩ ra chưa kịp nói thì lại có tên khác cướp lời,

Khải Minh tức giận nhưng vẫn đứng một chỗ, chờ đợi xem tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

"Chẳng phải nàng là Thê Tử tương lai của ta sao, hay nàng không muốn, đừng quên gia tộc nàng có còn tồn tại được nữa hay không là do nàng đấy." Hắn giờ giọng uy hiếp.

Khải Minh xem thông tin cũng biết được, hẳn là Đại thiếu gia của Trần gia, tên là Trần Quốc Long.

"Ta, ta,....." Ngọc Bích ấp úng định nói cái gì đó, nhưng ngưng lại nhìn về Khải Minh.

Quốc Long nhận thấy Ngọc Bích nhìn Khải Minh, hắn suy nghĩ gì đó, rồi bất chợt nổi giận đi đến chỗ Khải Minh.

Thấy hắn bước đến chỗ mình, Khải Minh liền bắt ngờ, không ngờ hắn tự lại đây,

đến chỗ Khải Minh hấn giờ giọng khinh thường.

"Người là ai, có quan hệ gì với nàng?"

Khải Minh khuôn mặt dần lạnh băng, nhìn hấn.

"Ta là PHU QUÂN nàng!" Khải Minh trả lời hấn, hấn còn nhấn mạnh hai từ Phu Quân.

"Người, người muốn chết, Bích Nhi sự thật phải như thế không?" mặt hấn nổi lên gân xanh hướng Ngọc Bích hỏi.

"Đúng, chàng ấy là Phu Quân ta đấy!" Ngọc Bích liền trả lời.

Quốc Long vừa nghe Ngọc Bích nói như vậy, liền ầm ầm nổi giận lao đến chỗ Khải Minh.

"Bất tên khốn này lại cho ta!" Quốc Long giận giữ nói với đám người phía sau hấn.

Khải Minh nhú mày, bộ tên này muốn chết đến thế ư.

"Zed, giết chúng, Talon đến Trần gia, dẹp cái gia tộc đó cho ta!" Khải Minh ra lệnh cho Zed và Talon.

Vừa dứt lời, Zed hóa thành tàn ảnh lao đến đám người kia, khi mọi người thấy rõ thân ảnh của Zed, thì cũng là lúc đám người kia lần lượt ngã xuống.

Còn Talon thì hướng phía Trần gia lao đi.

Quốc Long đang suy nghĩ nên chơi đùa với Khải Minh như thế nào, thì bất chợt một tàn ảnh lao qua, khiến hấn đổ mồ hôi lạnh, bất thình lình đám người phía sau hấn lần lượt ngã xuống, hấn giật mình sợ hãi nhìn Zed, rồi sau đó lại nhìn Khải Minh với ánh mắt khiếp sợ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Phó Bản : Đại Loạn Cửu Quốc

Khải Minh không thèm nói nhiều nữa làm gì, liền lao lên dùng Quỷ Kiếm chém hấn, với tốc độ kinh khủng của Khải Minh cùng với sự sát bén của Quỷ Kiếm, thì tất nhiên tên Quốc Long chỉ còn là một cái xác không đầu.

Ngọc Bích hoảng sợ nhìn Khải Minh, chỉ thấy hấn đáp trả lại nàng bằng một nụ cười.

Hấn cùng Ngọc Bích rời khỏi quảng trường, trên đường trở về Liễu gia có rất nhiều thế lực, tông môn, cả hoàng thất,.... mời chào Khải Minh, nhưng đều bị hấn từ chối, thậm chí có một số thế lực uy hiếp cả Khải Minh, nhưng bọn chúng đều được Khải Minh tặng cho vé đi địa phủ miễn phí.

Trở về Liễu gia, Khải Minh xem xét một chút, hiện tại nơi tiếp theo hấn đến chính là Thăng Long Thành, hấn cần làm nhiệm vụ ở đây, Khải Minh liền đi gặp Ngọc Bích.

"Ta sắp rời khỏi đây, nàng có muốn đi theo ta không?" Khải Minh nhìn Ngọc Bích với khuôn mặt dụ dỗ gái nhà lành.

"Ta,....." Ngọc Bích nghĩ ngợi suy tư điều gì đó!

"Nàng yên tâm, Trần gia bị ta diệt rồi, gia tộc của nàng không còn lo gì nữa." Khải Minh cố thuyết phục Ngọc Bích.

Thật ra Ngọc Bích không theo hấn cũng không sao, vì đã có Tiểu Linh bảo vệ rồi, nhưng cái Hệ Thống chết tiệt kia bảo, không được rời xa Thê Tử trong vòng 1 tháng sau khi thu nhận, nếu không hấn sẽ bị Hệ Thống khóa tiểu yy của hấn, trong vòng 10 năm, 10 năm đấy, có phải Hệ Thống quá chết tiệt không.

"Được, ta sẽ cùng đi với người, cảm ơn người vì đã giúp gia tộc ta." Ngọc Bích suy nghĩ một lúc liền nói.

Khải Minh nghe Ngọc Bích nói thế, liền vui mừng nhìn nàng.

"Vậy nàng đi thu xếp những thứ cần đi, sáng mai ta xuất phát."

Ngọc Bích nghe thế liền hướng phía nội viện Liễu gia bước đi.

Đêm hôm đó ở Nam Việt Thành Hoàng Thất giới nghiêm toàn Thành, nguyên do mà Hoàng Thất tuyên bố ra khiến cho mấy đại gia tộc trong thành khiếp sợ, chuyện là tự nhiên xuất hiện một nhân vật thần bí, đến Trần gia và diệt sạch cao tăng, hộ vệ, và những người có liên quan đến máu mủ Trần gia, chỉ tha cho những người hầu, những người chỉ đến Trần gia để làm việc.

Thật ra Khải Minh không phải kẻ ác, cũng chẳng phải người tốt, nhưng hắn không muốn giết những người có thân phận thấp kém, bởi bọn họ chỉ là muru sinh, bọn họ thực lực cũng chẳng cao, và bọn họ cũng chẳng cần liều mạng để trả thù cho Trần gia.

Đêm hôm đó chỉ có Khải Minh, nhóm người của hắn và người nhà Liễu gia là ngủ ngon, còn những gia tộc và người dân, binh lính trong thành thì luôn trong tình trạng cảnh giác, xen lẫn là sự sợ hãi, bọn chúng không biết kẻ diệt Trần gia là ai, nhưng bọn chúng cũng chẳng biết là gia tộc của mình có gây thù với hắn không, nên tất cả bọn chúng đều sẵn sàng chiến đấu bất cứ lúc nào.

Sáng hôm sau, Khải Minh cùng với người của mình và Ngọc Bích, lên Thiên Hải tiến về phía bắc, Thăng Long Thành, nàng chỉ đi một mình, vì Khải Minh muốn vậy, hắn không muốn có thêm ai nếu không biết rõ kẻ đó.

Trên Thuyền,Khải Minh câu thông với Hệ Thống tiến vào Phó Bản, vì đến Thăng Long Thành phải mất hơn 10 ngày, vì chán quá nên hắn muốn vào Phó Bản.

"Hệ Thống, cho ta thực hiện Phó Bản đi nào."

"Định, ký chủ muốn thực hiện Phó Bản Vị Diện Thế Giới hay là Vượt Tháp."

"Vị Diện Thế Giới gì đó đi". Khải Minh háo hức trả lời.

"Ký chủ muốn đến Thế Giới chỉ định, ngẫu nhiên hay chọn lựa."

Khải Minh thắc mắc, chỉ định, ngẫu nhiên, chọn lựa là cái mô gì, hắn lập tức hỏi Hệ Thống.

"Chỉ Định: chính là ký chủ muốn đến vị diện nào đó,Hệ Thống sẽ đưa ký chủ đến đó với điều kiện trả phí, Ví Dụ, ký chủ muốn đến vị diện Đấu Phá Thương Khung thì phải trả 1 triệu điểm tích lũy.

Ngẫu Nhiên: là sẽ đưa ký chủ đến một vị diện ngẫu nhiên không biết trước được, không tính phí.

Chọn Lựa: Hệ Thống sẽ đưa ra một số vị diện và ký chủ chỉ cần chọn một trong số đó, không tính phí."

Xem đến đây Khải Minh cũng hiểu rõ, hóa ra là vậy, hắn lập tức chọn "Chọn Lựa!" vì Chỉ Định hắn không đủ điểm rồi, mà có đủ chắc hắn cũng không dám, ngẫu nhiên thì thôi đi, biết sao xui xẻo lại lạc vào Thần Giới, thế là xong đời.

"Định, chủ đề Phó Bản Chọn Lựa lần này là Chiến Tranh, mời ký chủ chọn lựa cấp độ sau.

- Chiến Tranh Siêu Hiện Đại
- Chiến Tranh Vũ Trụ
- Chiến Tranh Siêu Hạt Nhân
- Chiến Tranh Hiện Đại
- Chiến Tranh Bán Hiện Đại
- Chiến Tranh Tam Quốc
- Chiến Tranh Môn Phái
- Chiến Tranh Cổ Trang."

Khải Minh suy nghĩ một lát liền chọn.

"Chiến Tranh Cổ Trang đi, mà không có tiên hiệp gì à."

"Định, chỉ có như vậy, muốn tiên hiệp sao ký chủ không chọn Chi Định đi." Hệ Thống gật gồ trả lời.

Nghe Hệ Thống gật gồ, Khải Minh chỉ biết gãi đầu cười khò "Đùa chút giận rồi."

"Định, xác nhận Chiến Tranh Cổ Trang, tiến hành lựa chọn Thế Giới."

"Định, xác nhận Thế Giới, xác nhận cuộc chiến. "Đại Loạn Cửu Quốc", tiến hành kết nối Không Thời Gian, sẽ dịch chuyển Không Gian trong 5 phút nữa.

Nhắc nhở: đây là một thế giới ký chủ chưa từng nghe hoặc biết đến, nó không nằm trong lịch sử hay bất cứ thông tin nào từ Địa Cầu, vì thế mong ký chủ tìm hiểu thêm về Thế Giới này."

Tiếng Hệ Thống vang lên làm Khải Minh thắc mắc, gì cơ không nằm trong lịch sử của Địa Cầu và cả những thông tin từng có luôn à.

Trong lúc hần còn thắc mắc suy nghĩ thì tiếng Hệ Thống lại vang lên.

"Định, kiểm tra hoàn tất, tiến hành dịch chuyển không gian." Hệ Thống vừa dứt lời, lập tức Khải Minh bị một nguồn sức mạnh nào đó bao phủ và biến mất trong căn phòng của hần.

Trên một ngọn đồi nào đó, bỗng xuất hiện một quả cầu màu đen, từ bên trong một thân ảnh bước ra.

Khải Minh bước ra khỏi không gian, ngơ ngác nhìn xung quanh, hần hiếu kỳ xem thông tin về Thế Giới này, hần muốn biết mình đã đến đâu.

PHÓ BẢN ĐẠI LOẠN CỬU QUỐC.

Vị Trí Phó Bản: Dải Ngân Hà Thiên Long

Thiên Long Hệ, Nam Hằng Tinh.

Đánh Giá Vị Diện: Hạ Cấp

(Nhắc nhở: Thiên Tinh Cầu là vị diện Thượng Cấp, các cấp của vị diện được chia làm Hạ, Trung, Thượng, Cao và Siêu cấp.)

Vị Trí Hiện Tại: Phía Tây Trần Quốc, cách Minh Khê Thành 4 dặm về phía tây.

Cấp Độ Tu Luyện: Hạ Sư, Đạo Sư, Đại Sư và Tông Sư, nơi đây đánh giá thực lực bằng Nội Lực, Binh Khí và Võ Công.

Đánh Giá Cấp Độ Tu Luyện: Bán Phạm Nhân, cách một cảnh giới nữa mới chính thức bước vào Tu Chân Giả.

Nhắc Nhở: vị diện này chưa có ai chính thức trở thành Tu Chân Giả, vì vấn đề tuổi thọ.

Tuổi Thọ Trung Bình: 60 -> 96.

Nam Nhân 15 tuổi chính thức bị bắt ép vào quân đội để tham gia chiến tranh.

Nam và Nữ Nhân 14 tuổi là có thể Kết Hôn.

Tiền Tệ: Vàng, Bạc, Xu

1 Vàng = 100 Bạc

1 Bạc = 100 Xu.

Đại Loạn Cửu Quốc: Gồm có 9 nước chiến loạn trong suốt 20 năm qua, chủ yếu là tranh giành lãnh thổ, các nước luôn muốn thống nhất thiên hạ nên gây ra hàng trăm hàng ngàn trận chiến, khiến hàng triệu hàng tỷ người bỏ mạng.

Cửu Quốc gồm: Nguyễn Quốc, Trần Quốc, Tàn Quốc, Nam Quốc, Bắc Quốc, Lang Quốc, Hàn Long Quốc, Lê Quốc, Thủy Quốc.

Các nước thực lực đều ngang ngửa nhau nên chiến loạn mãi không ngừng.

Trong các nước, chỉ có ba quốc gia là vì dân, đó là Trần Quốc, Nam Quốc và Nguyễn Quốc, còn lại mấy quốc gia khác, bọn chúng đi đến đâu gây nỗi kinh hoàng đến đó, thuế nặng, bắt công, luật lệ chỉ thiên về quý tộc, giết người, áp bức, bóc lột, dâm loạn,... đây đều là những điều mà người dân của 6 quốc gia còn lại phải chịu đựng.

Khải Minh vừa xem xong thông tin thì lại có tiếng Hệ Thống thông báo.

"Đình, vì lý do Thế Giới này phẩm chất quá thấp, nhưng Thiên Địa bảo vệ thế giới này vẫn đủ khả năng cưỡng ép đẩy ký chủ khỏi thế giới này, nếu ký chủ sử dụng thực lực quá mạnh, nên Hệ Thống chính thức khóa tu vi của ký chủ, ký chủ chỉ có thể bắt đầu tu luyện theo cấp độ ở đây."

Hệ Thống vừa dứt lời, ngay lập tức một bảng thông tin hiện ra trước mắt Khải Minh.

Tên: Dương Khải Minh

Tuổi: 16

Tu vi: Hạ Sur

Công Pháp: Công Phong Tuyệt Kỹ, Huyền Băng Kiếm Pháp.

Vũ Khí: Quỷ Kiếm, Huyền Băng Kiếm.

Khải Minh sững sờ, ôi trời, từng là Bán Tiên ngay lập tức bị ép làm Phàm Nhân.

Đang chửi thầm 18 đời tổ tông Hệ Thống, thì ở phía xa xa, Khải Minh nghe thấy tiếng đánh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Phó Bản : Minh Khê Thành

Đang chửi thầm 18 đời tổ tông của cái Hệ Thống chết tiệt kia, thì Khải Minh nghe ở phía xa xa có tiếng đánh nhau.

Do bản tính hiếu kỳ của hắn, nên hắn lập tức chạy đến phía có tiếng đánh nhau ấy.

Trước mặt hắn là một con sông, bên bờ sông đang có rất nhiều người đánh nhau trong tình trạng hỗn loạn, một nhóm người mặc giáp binh màu đỏ đánh nhau với một nhóm người mặc giáp binh màu đen.

Khải Minh liền hỏi Hệ Thống liền rõ, nhóm người mặc giáp binh đỏ là của quân Trần, giáp binh màu đen là của quân Tần.

Nhìn từ xa, Khải Minh thấy bên có lợi chính là quân Tần, bởi vì hiện tại quân số của quân Tần đông hơn, bất ngờ Khải Minh phát hiện một nhóm quân Tần tách ra, hướng phía sau quân Trần lao đi, có lẽ là đang đuổi theo cái gì đó.

Khải Minh thấy lạ, liền dùng Bản Đồ kiểm tra, cũng may là mấy cái Thần Thông không bị khóa, chứ nó mà cũng bị khóa chắc Khải Minh nghĩ chơi trò này.

Xem Bản đồ, hắn thấy có một nhóm người chạy trước, có lẽ là quân Trần chẳng, và một nhóm người vừa rồi đang đuổi theo, khoảng cách thì càng lúc càng gần.

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ, giải cứu Thành Chủ Hỏa Nam Thành, gọi ý nhiệm vụ, đám người đang bị quân Tần đuổi giết." Đang xem Bản Đồ thì bất chợt Hệ Thống ban bố nhiệm vụ, Khải Minh ngay người một chút liền lấy kiếm ra lao vào đám người đánh nhau phía trước.

Khải Minh xông vào chém giết quân Tần, nghe Hệ Thống nói là bảo vệ kẻ thù của quân Tần nên hắn chắc quân Tần là kẻ thù của mình.

Giết được một lúc, Khải Minh liền lên một con ngựa gần đó, thúc ngựa đuổi theo đám người phía trước, hắn cũng không có tốt lành gì khi xông ra giết quân Tần đâu, chủ yếu là hắn không muốn có truy binh, phiền phức chết đi được.

Đuổi theo được một lúc, hắn cũng đuổi kịp được đám người kia, tình trạng hiện giờ thì bọn họ đang đánh nhau ác liệt, và tổn thất chỉ nghiêng về quân Trần vì bọn họ ít người hơn, ngay lập tức Khải Minh lao vào trận chiến.

Khải Minh sau một lúc quần chiến với đám binh lính Tần Quốc, cuối cùng Khải Minh cũng giết được bọn chúng, tuy giết được toàn bộ đám binh lính nhưng tình cảnh của Khải Minh cũng không được tốt đẹp mấy, người hắn thương tích đầy mình, cảnh giới hắn chỉ hơn binh lính bình thường một chút thôi, không nhờ hai bộ công pháp mạnh của hắn, chưa chắc hắn đánh bại được đám người kia.

"Cảm ơn Thiếu Hiệp đã ra tay tương trợ ", một lão giả từ trong đám người bước ra nói với Khải Minh, giọng điệu có phần cung kính.

"Không có gì, chỉ là chuyện nhỏ thôi!" Khải Minh cười nhẹ với đám người.

"Thế các người là ai, tại sao bị đám lính đó đuổi giết?" Khải Minh biết thừa bọn họ từ Hóa Nam Thành, nhưng vẫn hỏi.

Quan sát đám người, bọn họ còn khoảng 20 người, 13 người mặc trang phục quân đội Trần, 7 người còn lại, gồm 1 lão già, 2 trung niên, 2 nữ phụ và 2 thiếu nữ, nhìn qua trang phục có vẻ đều là người có gia thế.

Đúng thật là bọn họ từ Hóa Nam Thành đến, một trong 2 trung niên ấy là thành chủ, vì có vài thế lực trong thành cấu kết với đám quân lính Tần nên thành bị công, bọn họ phải buộc bỏ thành.

"Cảm ơn thiếu hiệp đã cứu giúp, ta tên Nam Trung, ta có thể biết tên thiếu hiệp không?" một nam tử trung niên từ trong đám người bước ra nói, ông ta là thành chủ Hóa Nam Thành.

"Ta họ Dương, tên Khải Minh!" Khải Minh nói tên thật cho họ, hẳn chẳng quan tâm tên mình có tồn tại ở thế giới này không.

"Thế tiếp theo cậu định đi về đâu?" lão già nhìn Khải Minh như trông đợi cái gì đấy.

Khải Minh chợt nghĩ về vấn đề này, đúng thật là hắn chưa biết tiếp theo sẽ làm gì, đang suy nghĩ thì có tiếng Hệ Thống.

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ đầu tiên!"

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ phó bản, thủ vững Minh Khê Thành, Phần Thuởng ; thăng một cấp, 100 binh khí phẩm chất Nhân Cấp, Thất Bại ; không trùng phạt."

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ phó bản, đánh chiếm lại Hóa Nam Thành, Phần Thuởng ; 50 con ngựa, Thất Bại ; không trùng phạt."

Nghe được Hệ Thống ban bố nhiệm vụ, Khải Minh cũng rõ tiếp theo mình nên làm gì rồi.

"Ta dự định đến Minh Khê Thành!" Khải Minh nhìn vị thành chủ kia trả lời.

"Nếu được chúng ta có thể đi cùng, bọn ta cũng đang đến đó đây." Nam Trung mừng rỡ nói, binh lính của ông ta vừa rồi tổn thất quá lớn, nếu có Khải Minh đi cùng thì còn gì bằng, vừa rồi ông ta cũng nhìn thấy Khải Minh chiến đấu, ông ta nhận định Khải Minh đây là một cao thủ.

"Được thôi, ta không có vấn đề gì!" Khải Minh thân nhiên nói, theo bọn họ cũng đâu có sao, với lại ông ta là thành chủ, có khi đến được Minh Khê Thành mình lại có lợi nữa chứ.

Cả nhóm người hướng về phía Minh Khê Thành, trên đường đi cũng không gặp thêm binh lính Tần nữa, như thế cũng may, vì Khải Minh hiện tại bị thương, không nặng lắm, cũng không nhẹ lắm, nhưng hẳn dám chắc không thể tiếp tục đánh một trận nữa, và đây là thời chiến loạn, hẳn không thể solo mãi được, việc hiện tại cần là giữ mạng, tìm một thế lực để hoàn thành nhiệm vụ nữa chứ.

Đi được gần hai ngày, bọn họ cũng đến được Minh Khê Thành, Khải Minh quan sát, hiện tại thì thành đang đóng cửa giới nghiêm, chắc có lẽ là việc Hóa Nam Thành bị thất thủ người ở đây đã biết rồi.

"Các người là ai, đến đây có việc gì?", bọn người Khải Minh vừa đến cổng thành, liền có mấy tên lính gác trên thành tay cầm gậy gõ gõ tên chìa xuống bọn họ.

"Ta là thành chủ Hóa Nam Thành chạy nạn đến đây, mong thông báo cho thành chủ một tiếng!" Nam Trung hướng phía mấy tên lính hô lớn.

Mấy tên lính đó nghe vậy liền bàn tán gì đó, một lúc sau liền có hai tên lính chạy đi, không bao lâu hai tên đó trở ra.

"Các người đi theo ta!" một trong hai tên lên tiếng.

Cả nhóm người bắt đầu đi theo hai tên lính ấy, vào thành cả đám người được kiểm tra kỹ lưỡng, sau đó được đưa vào một phòng chờ nào đấy, Nam Trung thì đi theo mấy tên lính, có lẽ là đi gặp thành chủ.

Một lúc sau, có vài người bước vào tra hỏi từng người ở đây, Khải Minh sau khi trả lời hết những câu hỏi mà bọn họ đưa ra, nào là tên gì, ở đâu, mục đích đến đây là gì, cuối cùng cũng được đi lại tự do trong thành.

Khải Minh bắt đầu đi dạo quanh thành, chủ yếu là xem xét địa thế của thành để chuẩn bị cho trận chiến sắp tới, theo như quan sát xung quanh cộng với thông tin từ Hệ Thống, thành này được xem là dễ thủ khó công, do xung quanh thành được bao phủ bởi vô số ngọn núi lớn nhỏ xung quanh.

Minh Khê Thành có khoảng 5 vạn binh lính trấn giữ, và hơn 1 triệu dân.

"Hệ Thống, nếu có đánh nhau, vậy Minh Khê Thành và quân Tần gì đó, ai sẽ thắng" Khải Minh thắc mắc hỏi Hệ Thống.

"Theo dữ liệu quan sát của Hệ Thống thì đang có 5 cánh quân Tần tiến về Minh Khê Thành, một cánh quân phía đông với số lượng 2 vạn cách thành 5 dặm, một cánh quân phía nam với số lượng 3 vạn cách thành 7 dặm, một cánh quân phía bắc với số lượng 1,5 vạn cách thành 4 dặm, một cánh quân phía tây có số lượng 3,5 vạn cách thành 5 dặm, và một cánh quân chủ lực đang đóng doanh ở phía tây, có số lượng 10 vạn cách thành 15 dặm" Hệ Thống phân tích.

"Theo dự tính, do Minh Khê Thành dễ thủ khó công, nên quân địch có thể sẽ tiến hành vây thành, bọn chúng có thể đóng quân cách thành từ 2 đến 3 dặm."

"Hiện tại quân Trần có 5 vạn quân thủ thành, và một số binh lính được điều đến từ những thành khác, tổng quân số hiện tại của Minh Khê Thành khoảng 7 vạn quân."

"Quân Tần với 20 vạn binh, quân Trần chỉ có 7 vạn, dù địa thế có lợi cho quân Trần, nhưng nếu bị vây trong thời gian dài, Minh Khê Thành sớm muộn cũng sẽ thất thủ." Hệ Thống phân tích khiến Khải Minh choáng váng, quân số như vậy sao thắng được chứ.

Đang suy nghĩ tiếp theo cần phải làm thế nào thì Khải Minh thấy có rất nhiều binh lính trên đường, hần thắc mắc "Chả nhẽ quân Tần đến rồi sao."

Khải Minh mở Bản Đồ ra xem thì giật mình, thành đã bị vây, hơn nữa số lượng rất đông, và cũng đúng như lời Hệ Thống nói, quân Tần không tấn công ngay mà bọn chúng bắt đầu dựng trại, vây thành.

Đang cố gắng tìm cách thì Khải Minh liền nảy ra một ý, hần có Bản Đồ mà, quân địch không biết hần ở đâu, nhưng hần lại biết rõ từng tên, như thế quá tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Phó Bản : Kế Sách Vẹn Toàn

Khải Minh vui mừng, hần có Bản Đồ mà, hần có thể biết được từng tên quân địch đang ở đâu, như thế thì trận chiến này phần thắng càng cao hơn rồi.

Hần suy nghĩ một lúc, liền dùng khuôn mặt đầy vẻ thắc mắc hỏi Hệ Thống.

"Hệ Thống, Minh Khê Thành có khoảng bảy vạn quân thủ thành, cùng với hơn một triệu dân cơ mà, không mở đường máu xông ra hoặc đánh lui quân Tần được

sao."

"Định, theo Hệ Thống đã phân tích, tuy Minh Khê Thành có 7 vạn quân thủ thành, cùng với hơn 1 triệu dân, nhưng đa số người dân trong thành đều là bá tánh bình thường, chưa từng trải qua luyện tập chém giết, còn về quân thủ thành, bọn họ phần lớn đều yếu hơn quân Tần, chỉ có gần một nửa số lính thủ thành là Hạ Sư, còn lại đều là phạm nhân."

"Trong khi đó, hơn 90% số quân lính của quân đội Tần lại đều có cấp bậc Hạ Sư, thậm chí còn có Đạo Sư và có cả vài Đại Sư làm thống soái nữa."

"Dù quân đội nhà Trần bất lợi, nhưng xét về địa hình quanh Minh Khê Thành, quân Tần sẽ rất khó để mà đánh chiếm được Minh Khê Thành."

"Vì lý do đấy mà quân Tần mới tiến hành tổ chức vây thành, hòng cô lập Minh Khê Thành với Trần Quốc."

"Một điều đặc biệt là, Minh Khê Thành lần này không thể thất thủ được, nếu Minh Khê Thành thất thủ, ắt hẳn Trần Quốc sẽ vong, vì thế dân chúng và binh lính không thể mở đường máu mà rời bỏ

thành được."

"Theo dự tính số lượng lương thực hiện tại của Minh Khê Thành, ắt hẳn chỉ cầm cự được khoảng hai tháng, sau hai tháng thành trì sẽ thất thủ vì bạo loạn từ người dân và cả trong quân." Hệ Thống giải thích rõ ràng từng chi tiết cho Khải Minh.

Trong lúc Khải Minh vẫn còn đang tìm kế, thì bỗng dưng quân lính ầm ầm xuất hiện trên đường, khiến cho bá tánh trong thành một phen hoảng loạn.

Khải Minh nghĩ thầm "Chả nhẽ quân Tần đã đến rồi sao."

Hần đi về phía phủ thành chủ, vừa đi vừa xem Bản Đồ, quả thật phía bên ngoài có vô số kẻ những chấm đen bao quanh toàn thành.

Về đến phủ thành chủ, do Khải Minh từng cứu Nam Trung, nên hần được thành chủ Minh Khê Thành cho phép đi lại tự do trong thành, và tự do ra vào phủ thành chủ.

Bước vào phòng họp của phủ thành chủ, Khải Minh nhìn thấy hiện tại đang có mặt rất nhiều người, Nam Trung, Thành chủ Minh Khê Thành và mấy gia chủ của những gia tộc lớn nhỏ trong thành, trên mặt của những người này đều hiện ra những vẻ lo lắng.

"Đương Thiệu, ngài đến rồi à!" thấy Khải Minh bước vào, Nam Trung cố tỏ vẻ vui mừng buồn lời chào.

"Vâng!, ta vừa đi dạo quanh thành, thấy binh lính trong thành đang tập trung, có chuyện gì xảy ra à?" Khải Minh giả vờ không biết gì.

"Thế người đây là, người đã ra tay cứu giúp Nam Trung sao!" một vị trung niên ngồi ở vị trí chủ tọa (nơi dành cho người có chức vị cao nhất) nhìn Khải Minh hỏi, ông ta là thành chủ Minh Khê Thành, tên là Nhất Nam.

"Ta tiện tay cứu giúp thôi, thế ông đây

là?" Khải Minh giả vờ không biết hẳn.

"Ta là thành chủ Minh Khê Thành, tên Nhất Nam!" Nhất Nam ra vẻ cao thâm nói.

"A, hóa ra là thành chủ, ta xin lỗi khi không chào hỏi trước, thất lễ, thất lễ rồi." Khải Minh giả vờ kinh ngạc.

"Không sao, mà chuyện hiện tại là chúng ta đang bị quân Tần tiến đánh, theo tin tình báo thì bọn chúng đã đóng quân cách thành 3 dặm, bọn chúng đã bắt đầu vây thành và tình hình hiện tại là chúng ta đang bị cô lập!" Nhất Nam kể rõ đầu đuôi mọi chuyện.

Khải Minh gật gù nghe chuyện, rồi sao đó lại suy nghĩ gì đó, thấy hắn tuy nhỏ tuổi, nhưng cũng là ân nhân của Nam Trung, Nhất Nam cho hắn một vị trí, Khải Minh ngồi trên ghế cố gắng tìm cách để phá giải vấn đề này, đám người kia thì lại tiếp tục bàn tán.

"Theo ta thấy chúng ta nên mở đường máu xông ra ngoài!"

"Chúng ta không thể bỏ thành được!"

"Ta cứ thủ thành thôi, chờ đợi viện quân đến!"

"Theo ta....."

"....."

Vô số những lời bàn tán, đề nghị được đưa ra.

"Được rồi, tất cả im lặng!" Nhất Nam vỗ mạnh tay xuống bàn để kết thúc cái sự ồn ào này, thấy đám người im lặng hắn tiếp tục nói.

"Theo ta thấy, Minh Khê Thành chúng ta không thể bỏ được, từ bây giờ các người hãy đưa ra ý kiến về việc thủ thành đi."

"Minh Khê Thành tuyệt đối không thể để thất thủ, nhưng về việc thủ thành ta e

là,..." một lão giả bộ dáng cao thâm bước ra nói.

"Thế Quân Sư có cao kiến gì?" Nhất Nam bộ dạng lo lắng nhìn tên Quân Sư gì đó cung kính hỏi.

"Theo ta được biết thành trì chúng ta có địa thế dễ thủ khó công, quân Tần cũng biết điều đó, cho nên mới vây thành, chờ khi chúng ta hết lương thực bọn chúng sẽ không đánh mà thắng!" tên Quốc Sư này tên là Bạch Duệ, hắn đã làm Quốc Sư cho Minh Khê Thành đã hơn 20 năm rồi.

"Nhưng về việc thủ thành, ta e là Minh Khê Thành chỉ cầm cự được khoảng hai đến ba tháng, theo ta thấy, chúng ta nên cho một đội quân nhỏ mở đường máu xông ra ngoài để gọi viện quân." Bạch Duệ với bộ dáng cao thâm nói.

Nghe nói đến viện quân, Khải Minh liền mở ra được một ý tưởng, hắn hỏi Hệ Thống.

"Hệ Thống, nếu ta gọi được viện quân, thì vấn đề này phải chăng là được giải

quyết."

"Ký chủ nói không sai, nếu có được tiếp viện quân lương từ Trần Quốc, thì trận chiến này không bao lâu Quân Tần sẽ bại, nhưng hiện tại con đường tiếp viện từ Thành Đô đến Minh Khê Thành đã bị chặn, một đội quân Tần với con số hơn 100 vạn quân đang chiếm đóng và bao vây khu vực này, một mặt khác không chỉ Tần Quốc mà Lang Quốc, Bắc Quốc cũng dẫn binh đánh chiếm các thành trì của Trần Quốc, vì lý do đó hiện tại Minh Khê Thành không được viện trợ từ Trần Quốc."

Hệ Thống dứt lời làm Khải Minh ngơ cả người, gì cơ, không chỉ mỗi Minh Khê Thành đang đánh nhau, mà hiện tại cả Trần Quốc đang chiến loạn không ngừng, m* nó, lão tử đi nhằm phò bản chẳng nhúc cả đâu a.

Đang ngơ ngác, bỗng Khải Minh bật dậy, hắn vừa nảy ra một kế, thủ thành thì thủ thành, ta sợ sao, hết lương thực thì lấy của bọn nhà Tần kia nuôi quân dân mình là được rồi, chẳng phải sao, người khác không biết chứ hắn thì biết rõ kho lương, kho vũ khí, thậm chí từng tên địch ở đâu mà.

"Ta có một kế sách!" Khải Minh bất ngờ nói lớn.

"Thế người có kế gì?" Nhất Nam ánh mắt hy vọng nhìn Khải Minh.

Khải Minh nhìn ánh mắt ấy chợt cảm thấy ớn lạnh, nhưng hắn vẫn tiếp tục nói.

"Theo như lời vị Quân Sư này thì chúng ta nên mở đường máu xông ra ngoài phải không?"

Khải Minh dừng một chút sau đó nói tiếp.

"Nhưng các vị có nghĩ rằng, không chỉ Minh Khê Thành, mà hiện tại cả Trần Quốc đều bị quân các Quốc gia khác kéo đến đánh hay không, khi nghe tin Trần Quốc đánh chiếm Trần Quốc, các Quốc Gia khác sẽ chịu ngồi yên hay sao?"

Thấy cả đám người đang chìm vào suy nghĩ gì đó, Khải Minh định tiếp tục nói gì đó thì tiếng Hệ Thống vang lên.

"Định, xác nhận toàn bộ thông tin, Hệ Thống có một bản thông báo đến ký chủ về vấn đề Cửu Quốc, thông tin gồm số lượng quân lính, tình trạng của mỗi Quốc Gia, mời ký chủ xem qua."

Khải Minh nghe vậy, liền dùng thần thức tìm vào bảng thông tin Phó Bản.

Bảng Thông Tin Phó Bản

(chuyên cập nhật toàn bộ mọi chuyện về phó bản lần này)

- - 15 phút trước: do bị hơn 500 triệu vạn quân từ 4 nước, là Trần Quốc, Thủy Quốc, Lê Quốc và Hàn Long Quốc vây đánh, Nguyễn Quốc đã thất thủ, Hoàng Đế Nguyễn Quốc tự vẫn, chỉ còn một số thành viên Hoàng Thất còn sống sót đang chạy về Trần Quốc.
  - - Nam Việt Quốc hiện đang bị 300 triệu vạn quân từ ba nước vây đánh, gồm Bắc Quốc, Lang Quốc và Hàn Long Quốc, hiện tại Nam Việt Quốc đã có 12 thành trong tổng số 59 thành bị chiếm đóng.
    - - Tần Quốc là Quốc gia mạnh nhất trong Cửu Quốc, cho nên các nước còn lại vừa đánh ba nước đồng minh là Trần Quốc, Nguyễn Quốc, Nam Việt Quốc, vừa tiến quân đánh Tần Quốc.
      - - Quân số đánh Tần Quốc gồm
          - Hàn Long Quốc 250 triệu vạn
          - Lang Quốc 300 triệu vạn
          - Lê Quốc 200 triệu vạn
          - Thủy Quốc 150 triệu vạn
          - Bắc Quốc là đồng minh của Tần Quốc nên đã gửi 200 triệu vạn quân đến tiếp viện Tần Quốc.
            - Quân số đánh Trần Quốc gồm
              - Tần Quốc 100 triệu vạn
              - Lang Quốc 150 triệu vạn
              - Bắc Quốc 200 triệu vạn
              - Hiện tại đã có 7 thành, trong tổng số 81 thành của Trần Quốc bị thất thủ.
                - Quân Số của các quốc gia.
                  - Tần Quốc 2,5 tỷ quân
                  - Bắc Quốc 1,8 tỷ quân
                  - Trần Quốc 950 triệu quân

- Hàn Long Quốc 800 triệu quân
- Lang Quốc 780 triệu quân
- Nam Việt Quốc 710 triệu quân
- Lê Quốc 700 triệu quân
- Thủy Quốc 500 triệu quân
- Nguyễn Quốc 3544 quân (Nguyễn Quốc đã bại, đây chỉ là tàn quân chạy thoát được.)

Khải Minh xem thông tin mà ngăn ngấm, ôi cái định mệnh, 2,5 tỷ quân, sao mà kinh khủng thế, hơn nữa lại có thêm một đồng minh với số lượng 1,8 tỷ, cái tình tiết vô lí gì đây, đừng bảo ta là phải đánh bại gần 4 tỷ quân kia nha, đây mới chỉ 20 vạn mà ta còn chưa giải quyết xong đây nè.

Khải Minh khuôn mặt khổ sở nhìn về đám người nói cái suy nghĩ lúc trước.

"Chúng ta sẽ vẫn tiếp tục thủ thành, còn về việc lương thực, binh khí thì ta đã có cách."

"Cách gì?" Nhất Nam khuôn mặt hào hứng.

"Cướp!" Khải Minh thân nhiên trả lời.

"Cướp, nhưng cướp ở đâu?" Nhất Nam tỏ vẻ khó hiểu.

"Đương nhiên là từ quân địch rồi, chứ ông nghĩ ở đâu!" Khải Minh tỏ thái độ dửng dưng mà nói.

"Việc này,..... nhưng chúng ta không biết vị trí chính xác kho lương của kẻ địch mà." Nhất Nam suy nghĩ gì đó, rồi lại tiếp tục nói.

"Ta tự có cách, ông chỉ cần cho ta mượn một ít người thôi!" sau câu nói của Khải Minh, Nhất Nam trầm tư suy nghĩ, một lát sau hắn mới nói.

"Được thôi, giờ ta cũng chả còn cách nào khác, ta tạm tin người vậy, người thì người cứ chọn từ trong quân", nói xong hắn lại tiếp tục bàn về việc thủ thành, còn Khải Minh cầm theo lệnh bài đi về phía doanh trại.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Phó Bản : Thần Long Sát

Khải Minh cầm lệnh bài mà Nhất Nam đưa cho đi về phía doanh trại quân binh của Minh Khê Thành.

Đến được quân doanh, Khải Minh liền bị vài tên lính chặn lại hỏi. "Người là kẻ nào, đây là Quân doanh người không phận sự cấm vào, trái ý giết không tha."

Không nói gì, Khải Minh liền giơ lệnh bài lên, bọn lính thấy lệnh bài liền hốt hoảng quỳ xuống, miệng lắp bắp.

"Thống Soái xin tha mạng, chúng thuộc hạ không biết ngài giá lâm."

Hắn giật mình, gì cơ Thống Soái ư, nhìn lại lệnh bài, nó có màu Bạch kim, bên trên còn khắc một chữ Trần, Khải Minh nghĩ thầm "Tên thành chủ này chơi lớn luôn ta, đưa luôn lệnh bài Thống Soái."

"Được rồi, các người đứng lên đi, ta muốn gặp..... à,..... người có chức vị lớn nhất ở đây." Khải Minh giờ giọng nghiêm nghị với đám người.

"Ngài đi theo ta!" bọn lính vẫn còn sợ hãi nói, bọn chúng không quan tâm về việc Khải Minh còn quá trẻ, điều bọn chúng quan tâm là cái lệnh bài kia.

Khải Minh đi theo bọn họ, trong đầu bắt đầu thắc mắc "Bộ lệnh bài này ghê gớm lắm sao?", hắn cũng không rõ về việc phân chia cấp bậc ở đây lắm, vì thế hắn hỏi Hệ Thống.

"Cấp độ được phân chia từ thấp đến cao, theo quân đội.

- Đại Nguyên Soái
- Nguyên Soái
- Thống Soái
- Đại Tướng Quân
- Tướng Quân

Các đội trưởng của mấy tiểu đội nhỏ khác, và binh lính bình thường." Hệ Thống trả lời.

Xem xong, hắn cũng hiểu rõ vấn đề tại sao bọn lính lại hoảng sợ đến thế, thì ra mang lệnh bài này là có quyền lực ngang với thành chủ.

Không bao lâu sau, Khải Minh cũng đến được trại doanh của một tên Đại Tướng Quân, là thống lĩnh ở đây.

Sau khi nói về việc Khải Minh hắn muốn tìm vài người, để thực hiện việc cướp lương của hắn, tên Đại Tướng Quân kia liền đồng ý cho Khải Minh muốn chọn ai thì chọn, nhưng con số không được quá 100, tuy Khải Minh có lệnh bài Thống Soái, nhưng hắn không phải Thống Soái chân chính, vì thế tên Đại Tướng Quân kia không có làm quá như bọn binh lính.

Qua vài lời chỉ dẫn của mấy tên lính, Khải Minh cũng đến được nơi đóng quân của một tiểu đội nhỏ, tiểu đội này có tên là Sát Lang, chuyên thám dò và phục kích quân địch, Khải Minh nghe đám lính kể về tiểu đội này hắn liền lập tức đến đây, việc cướp của giết người không ai thích hợp bằng sát thủ và bọn trộm sát thám dò.

Tiểu đội này có tổng cộng 15 người, toàn bộ đều là Hạ Sur, có 5 người trong tiểu đội là nữ nhân, hắn nhận tất cả, sau gần một ngày chọn lựa xung quanh quân doanh, Khải Minh cũng chọn được 89 người, người mà hắn chọn nếu không phải có tu vi Hạ Sur thì cũng cao to, mạnh mẽ.

Chọn được người, Khải Minh chia 89 người thành ba đội, một đội tấn công, một đội phòng bị không cho quân địch chạy thoát và bảo vệ đội vận chuyển, đội còn lại chịu trách nhiệm vận chuyển lương thực, khí giới cướp được về Minh Khê Thành.

Được sự trợ giúp từ Bản Đồ, chưa đến một ngày kho lương phía Bắc của quân Tần bị Khải Minh cướp sạch,....quân địch không bị giết thì cũng bị bắt làm tù binh, lần này người của Khải Minh không tổn thất một ai, chỉ có hai người bị thương do loạn quá mà đâm vào nhau,...

Lúc này cả đám người đang ngồi nghỉ bên trong thành.

"Ha ha, không ngờ lần này chúng ta đánh cướp kho lương của địch lại dễ dàng như vậy, Thiếu Chủ ngài lợi hại thật." Bảo Nam đội trưởng của tiểu đội Sát Lang lúc trước đứng lên cười nói, lúc trước Khải Minh bắt tất cả bọn họ gọi mình là Thiếu Chủ, hắn không muốn bọn họ gọi mình là Tướng Quân, Thiếu Gia, Thống Soái,.....gi đó.

"Đúng, đúng..... vậy!"

"Tình hình này chúng ta không cần sợ về việc thủ thành nữa, haha"

"Ha ha, chí lý,.... tình hình này không bao lâu chúng ta còn có thể lật ngược thế cờ nữa chứ."

"Tất cả đều nhờ Thiếu Chủ hết, ngài cứ như là nhà tiên tri ấy, có thể biết quân địch ở đâu và cả số lượng, lợi hại,...." đám người râm ran cười nói, bọn họ lúc này đều khâm phục Khải Minh, bọn họ cũng không quan tâm tại sao Khải Minh biết được bọn địch ở đâu, và bọn chúng có bao nhiêu người,... dù có thắc mắc về việc này nhưng bọn họ cũng không có quyền hỏi,... mà họ cũng không muốn hỏi, chỉ cần thắng là được.

Qua mấy lời khen ngợi, Khải Minh chỉ biết cười trừ, hắn nghĩ thầm "Ừ dễ lắm, đây mới chỉ 20 vạn quân thôi đấy, ta mới giết được có hơn 300 người, bắt được vài chục người, như thế có bỏ bên gì, thậm chí bên ngoài còn tới vài tỷ người đang chờ ta nữa kia."

Khải Minh chợt suy nghĩ, trận đầu vừa thắng, đội của mình cũng chưa có tên, hay là nhân dịp này đặt tên cho đội quân này luôn nhỉ.

Hắn bắt đầu vận chuyển chất xám, bao nhiêu cái tên được tuôn ra " Thiên Sát Đội, Âm Sát Đoàn, Hóa Hư Ảnh Sát, Bóng Đêm Sát Ảnh,.....

Hắn nghĩ lại, mấy cái tên đó đều không ổn, nghĩ nghĩ một chút hắn chọn một cái tên.

"Ừm,.... ừm,....Khụ khụ... các người yên lặng nghe ta nói." Khải Minh đứng lên nói, giọng hắn không to không nhỏ, nhưng cũng đủ cho toàn bộ đám người nghe.

"Ta thấy, đoàn đội của chúng ta cũng chưa có tên, vì vậy bây giờ ta sẽ đặt tên cho đoàn đội này."

Chờ đợi một chút Khải Minh tiếp tục.

"Từ nay, đoàn đội của chúng ta sẽ có tên là Thần Long Âm Đội, có ai có ý kiến gì không?"

Đám người suy nghĩ cái gì đó, rồi có một tên hét lớn, thấy vậy cả đám cũng hò reo ầm ĩ theo.

"Hoan hô,.... Thần Long Âm,...."

"Thần Long Âm,.... bắt diệt."

"Thần Long Âm huy vũ, mãi mãi trường tồn"

Đám người hô hào hò hét,....một lát sau, khi tiếng ồn ào ngưng dần, Khải Minh ra hiệu cho bọn họ nghỉ ngơi, hấn dự định sáng mai sẽ công kích doanh trại quân Tần ở phía đông.

Một lát sau Khải Minh được Nhất Nam gọi đến phủ thành chủ.

"Người đến rồi, ta không ngờ người lại lợi hại như vậy, nói thật bọn ta cũng không biết lấy gì để báo đáp người nữa,.... người muốn gì, nếu được bọn ta sẽ giúp người." Nhất Nam thấy Khải Minh bước vào liền tỏ thái độ mừng rỡ.

"Để thôi, muốn báo đáp thì mấy ông mau dẹp cái đám loi nhoi ở ngoài thành kia đi, sau đó diệt Tần và 5 nước kia luôn!" Khải Minh dừng dừng trả lời, làm tên thành chủ và cả đám người khuôn mặt đầy vẻ mừng bức.

"Khải Minh, ngài đùa à,...." Nam Trung tiến về chỗ Khải Minh nói nhỏ.

"Ta nói thật, không hề đùa hay gì cả, ta có dự tính như vậy, tiếp theo ta sẽ tiếp tục cướp lương của quân Tần sẵn tiện gây rối, đến khi bọn chúng loạn cả lên thì chúng ta phản công!" Khải Minh nói kế hoạch ra cho đám người ở đây, hấn mong làm nhiệm vụ Phó Bản này càng sớm càng tốt, ở đây lâu, chắc hấn chết vì đau đầu mất.

"Được, hiện tại người có thể nhận thêm người vào quân của người, nhưng không được quá 1 ngàn người, vì bọn ta còn phải thủ thành nữa", thật ra có rất nhiều trận đánh thăm dò từ quân Tần, hòng gây rối làm mất lòng quân, tuy nhiên quân số của Minh Khê Thành không tổn thất nhiều, nhưng do số quân ít nên Khải Minh đành phải chấp nhận.

Sáng hôm sau, Khải Minh cùng Thần Long Sát tiến về phía Đông, quân số hiện tại của Thần Long Sát hiện tại cũng gần ngàn người, từ xa, Khải Minh phát hiện kho lương của quân Tần được binh lính phòng vệ chặt chẽ hơn, và có hai toán quân đang phục kích hai bên ở phía trước, Khải Minh đoán rằng, việc mình cướp kho lương ở doanh trại phía Bắc, bọn họ đã biết rồi, cho nên mới đề cao cảnh giác như thế này.

Khải Minh suy tính, việc ở doanh trại phía Bắc đã bị lộ, vì thế lần này sẽ không dễ dàng như lần trước nữa, hấn nghĩ ngợi một chút liền quyết định diệt luôn cả cánh quân này, lần trước do bọn họ không phòng bị cho nên mới dễ dàng đưa lương về thành, còn lần này không dễ đâu, không diệt cả cánh quân này thì đừng mong chạy thoát, số lượng cánh quân này thì có 2 vạn thôi mà, một ngàn người đánh với hai vạn, tuy bất khả thi, nhưng hấn đánh trong bóng tối mà, biết đâu,....

Khải Minh vận dụng Bản Đồ rồi bắt đầu cho chỉ thị cho quân mình tiến sát từng tên quân địch, hấn cho người của mình vận dụng chiến thuật đánh du kích, với qui mô lấy nhiều đánh ít, mục tiêu là mảy tên đi lạc và các tiểu đội, đoàn đội với số lượng nhỏ, Khải Minh thầm nghĩ "Tuy bọn mi đông nhưng ta bắt từ từ rồi cũng xong mà....."

Cứ thế, nhờ Bản Đồ, từng người, từng người một của quân Tần ngã xuống

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Phó Bản : Thăng Cấp Đạo Sư

Chiến thuật lấy nhiều đánh ít của Khải Minh phát triển rất tốt, đã gần một ngày mà Thần Long Sát đã tiêu diệt gần một ngàn binh lính của quân Tần, về phần Thần Long Sát thì chưa tổn hại một binh một tốt nào, chỉ có vài người bị thương nhẹ.

Thần Long Sát cứ thế mà hạ từng tên quân Tần, trải qua ba ngày Thần Long Sát ước chừng đã diệt được gần một vạn quân, và lúc này quân Tần mới cảm thấy kỳ lạ, vì quân của mình đang giảm mạnh, do lúc trước Thần Long Sát xuất quỷ nhập thần, những kẻ nhìn thấy họ đều chết, vì thế đến giờ quân Tần vẫn chưa biết rằng là mình bị tấn công.

Sau khi nhận thấy quân của mình đang giảm mạnh, tên chỉ huy cánh quân này mới biết được rằng mình bị tấn công, tên chỉ huy ấy liền ra lệnh điều động

quân vây Thần Long Sát.

Khải Minh nhận thấy từ xa quân địch đang tiến hành lập đội hình bao vây hấn, hấn ngay lập tức cho quân lui, chủ yếu là tránh việc bị vây, nếu quân hấn bị vây, chết là cái chắc.

Khải Minh lui quân rồi lại tiếp tục tấn công, cứ thế không bao lâu, cánh quân Tần phía đông toàn diệt.

Chiến thuật cùng Bản Đồ của Khải Minh cứ thế đánh vào từng cánh quân địch, chưa đến một tháng toàn bộ bốn cánh quân của địch bị diệt.

Lúc này quân Tần chỉ còn khoảng 5 vạn quân, vì thế quân của Minh Khê Thành ồ ạt tấn công, khiến quân Tần rối loạn, chạy trốn khắp nơi.

Lúc này thì Khải Minh đang ngồi trong phòng khách cùng với Nhất Nam, Nam Trung và một số cao tăng Minh Khê Thành khác.

"Đình, chúc mừng kỷ chủ thắng cấp Đạo Sư."

"Đình, chúc mừng kỷ chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhận được 100 binh khí phẩm chất Nhân Cấp." lúc này thì tiếng thông báo hoàn thành nhiệm vụ của Hệ Thống lại vang lên.

"Ha ha, ta thật không ngờ người lại lợi hại như vậy,... Thống Soái, xin hãy giúp Trần Quốc đánh đuổi kẻ thù." Nhất Nam bước đến trước mặt Khải Minh, quì một chân xuống chấp tay thi lễ với Khải Minh, đám người còn lại thấy vậy cũng làm theo.

"Thống Soái, xin ngài hãy giúp Trần

Quốc", cả đám người đồng thanh.

Việc thành chủ Nhất Nam làm vậy là hấn thừa biết về tình trạng Trần Quốc, thấy được Khải Minh đánh đâu thắng đó, hấn biết việc Khải Minh nói lúc trước hoàn toàn có thể làm được.

Khải Minh thấy cả đám người làm vậy, cũng chả nói gì, hấn biết, trận chiến giờ mới bắt đầu.

"Được thôi, việc tiếp theo thì sẽ là đánh chiếm lại Hóa Nam Thành, các người mau tập hợp quân, à mà, từ giờ gọi ta là Thiếu Chủ, ta không thích danh Thống Soái." Khải Minh nhàn nhả nói.

"Vâng Thiếu Chủ" tất cả đồng thanh.

"Vậy Thiếu Chủ, tiếp theo chúng ta đánh Hóa Nam Thành à,... nhưng quân ta,..." Nhất Nam nhìn Khải Minh áp ứng.

"Ta biết, việc quân ta tự có cách, người không cần lo vấn đề này." Khải Minh hiểu ý Nhất Nam, liền cười nói.

Giao lại mấy việc còn lại cho Nhất Nam, Khải Minh hướng phía quân doanh bước đi.

"Bảo Nam, ta phong người từ nay là Tướng Quân" Khải Minh tìm Bảo Nam phong chức Tướng Quân cho hấn.

"Ta,...ta không thể nhận được đầu Thiếu Chủ", Bảo Nam giọng nói lấp bắp.

"Không nói nhiều, người cứ là Tướng Quân, việc đầu tiên người cần làm bây giờ là Tuyển Quân, người hãy tuyển quân từ dân chúng trong thành, những ai có sức khỏe tốt, dưới 40 tuổi đều được gia nhập vào Thần Long Sát cho ta, việc huấn luyện sao này ta sẽ nói tiếp." Khải Minh bình thản nói.

"Vâng, mặc tướng tuân lệnh, đa tạ Thiếu Chủ", lúc đầu hấn còn hoảng hốt vì mình lại được phong tướng, nhưng nghe Khải Minh nói vậy, hấn liền hiểu đây là Khải Minh đã có quyết định trước, cho nên không ý kiến nữa, mà vui mừng chấp nhận.

Trở lại phòng của mình ở Phủ Thành Chủ, Khải Minh liền lấy ra 100 binh khí mà nhận từ Hệ Thống lúc trước ra kiểm tra.

Binh khí này phẩm chất dù là Nhân cấp, nhưng chỉ tốt hơn, sắc bén hơn binh khí của binh lính ở đây một chút thôi, Khải Minh gọi Bảo Nam và một số người có tố chất khác đến, giao toàn bộ số binh khí cho họ, từ nay đây sẽ là đội quân tinh nhuệ nhất của Khải Minh.

Mười ngày sau, sau khi việc tuyển quân diễn ra đầy suôn sẻ, quân số của Thần Long Sát đã tăng cao đáng kể, số lượng hiện tại đã tầm khoảng một vạn, 1000 người cũ, 3000 quân từ quân của Minh Khê Thành chuyển qua, và 6000 ngàn quân tân binh được tuyển chọn trong mười ngày qua, Khải Minh cũng được thành chủ cấp cho hơn 2000 con ngựa và một số vật cần thiết khác....

Khải Minh cho tân binh một buổi tập huấn được gọi là Mười Ngày Địa Ngục, hấn dùng cách huấn luyện mà sau này đám tân binh đó mãi không bao giờ quên.

Hấn tiếp tục hỏi Hệ Thống về tình hình Hóa Nam Thành, hấn muốn biết rõ nơi này để chuẩn bị cho trận đánh sắp tới.

Hóa Nam Thành, một thành trì nằm ở vùng biên, nhiệm vụ chủ yếu của thành là bảo vệ từng tấc đất của Trần Quốc, bên kia biên giới chính là Tần Quốc, quốc gia này luôn tham vọng chiếm cứ Tần Quốc, Hóa Nam Thành đã rất nhiều lần chạm chán với quân xâm lược Tần.

Hóa Nam Thành trước đây có khoảng 15 vạn quân thủ thành và hơn 5 triệu dân.

Hiện tại Hóa Nam Thành được chiếm đóng bởi 30 vạn quân Tần và hơn 6000 ngàn lính phản quốc của Trần Quốc.

Địa thế Hóa Nam Thành được xem là công hay thủ đều có lợi, xung quanh thành còn có những Thảo Nguyên rộng lớn, khiến cho việc phòng thủ hay tấn công đều có lợi.

Sau năm ngày tiến quân ròng rã, Thần Long Sát cũng đến được cánh rừng cách Hóa Nam Thành khoảng 2 dặm.

Thần Long Sát chủ yếu là đánh du kích, vì thế Khải Minh cho quân đóng quân trong rừng, chờ đợi thời cơ.

Xem Bản Đồ, Khải Minh nhìn thấy Hóa Nam Thành được canh gác rất kỹ lưỡng, hẳn bắt đầu thực hiện kế hoạch của hắn.

Khải Minh cho nhiều top binh lính nhỏ bao vây xung quanh thành, sau đó đốt nhiều đám lửa xung quanh, mục đích của Khải Minh là khiến cho quân địch lầm tưởng gần hẳn bị rất nhiều quân bao vây.

Ngoài ra hắn còn cho vài top lính phục kích sẵn, khi quân địch từ Hóa Nam Thành có đến thăm dò thì bọn chúng chỉ có đi mà không có về.

Việc này Khải Minh như thế cứ lặp đi lặp lại đến nay đã gần 10 ngày, tình hình hiện tại trong Hóa Nam Thành thì vô cùng hỗn loạn, bọn chúng đã phải gần ngàn người ra thăm dò, kiểm tra tin tức, nhưng không có một ai trở về, càng khiến cho bọn chúng sợ hãi.

Lúc này Khải Minh nhận thấy thời cơ chắc chắn đã tới, hẳn chờ đêm xuống sẽ hành động.

Màn đêm buông xuống, từng top, từng top binh lính từ từ di chuyển về phía Hóa Nam Thành, Thần Long Sát di chuyển chậm rãi, không hề phát ra một tiếng động, trông cứ như từng tên sát thủ hoạt động trong bóng đêm vậy.

Khải Minh dẫn quân tấn công cửa phía Nam của thành, ngoài ra hắn còn cho một nhóm quân nhỏ tầm trăm người, bắn tên, đốt lửa, hò reo ở phía Bắc thành, chủ yếu là đánh lạc hướng quân địch.

Phía cửa Bắc hỗn loạn, đội hình của quân Tần do hoảng sợ mà rối loạn, chớp thời cơ, Khải Minh cho quân công cửa Nam, sau một hồi quần chiến ác liệt, do quân Tần mấy ngày nay hoảng loạn nên mất ý chí chiến đấu, rối loạn đội hình, vì thế bên có lợi là Thần Long Sát.

Đánh nhau được một lúc, Thần Long Sát cũng chiếm được cửa Nam, Khải Minh cho quân gom vũ khí, tên, cung, một số lương thực gần đó, rồi sao đó cho quân rút lui.

Lúc này tên chỉ huy cấp cao ở Hóa Nam Thành bắt đầu cảm thấy kỳ lạ, tại sao bọn chúng chiếm được cửa Nam sao không thừa thắng xông lên, mà lại rút quân.

Việc Khải Minh rút quân là do hắn không đủ quân số để đánh tiếp, bọn chúng tới tận 30 vạn quân lận, đừng đùa.

Khải Minh cứ thế, sáng thì cho quân nghỉ ngơi, tối đến thì phá giấc ngủ người khác, nhưng những lần này thì hắn không cho quân công thành, mà chỉ bắn tên, đốt lửa, hò reo,..... khiến cho quân trong Hóa Nam Thành phát điên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Phó Bản : Minh Vương Thành

Việc Khải Minh gây rối loạn quân địch cứ thế tiếp diễn, khiến cho tinh thần của quân lính trong thành suy giảm mạnh.

Thời gian trôi qua đã hơn nửa tháng, việc Khải Minh đánh vào tinh thần của quân địch, đã khiến bọn chúng mất đi ý chí chiến đấu, trong nửa tháng qua, có rất nhiều quân lính từ trong thành đào ngũ đều bị quân Khải Minh giết hoặc bắt làm tù binh.

Quân Thần Long Sát tuy thua xa về số lượng đối với quân của Hóa Nam Thành, nhưng do việc chia nhóm nhỏ đánh phá, đốt lửa hò reo, khiến cho quân địch lầm tưởng gần Thần Long Sát có rất đông quân lính, cho nên không dám phản công.

Và đã cũng qua nửa tháng, số lượng quân Tần ở Hóa Nam Thành cũng giảm mạnh, từ 30 vạn 6000 ngàn quân, qua nhiều lần bị quân Thần Long Sát tập kích đánh phá, hiện tại chỉ còn chưa đến 15 vạn, nhưng tất cả vẫn đang trong tình trạng hỗn loạn.

Quân của Thần Long Sát cũng có thiệt hại, nhưng không đáng kể, kể từ đầu trận chiến đến nay, chỉ có gần 500 người bị giết, vài trăm người khác bị thương.

Nhân cơ hội quân Hóa Nam Thành lúc này đang hoảng loạn, mất hết ý chí chiến đấu, Khải Minh lệnh cho Thần Long Sát tất cả tấn công vào Hóa Nam

Thành.

Thế là một trận chiến máu tanh diễn ra, hai bên quần chiến suốt gần ba ngày, tất nhiên phần thắng luôn nghiêng về phía Thần Long Sát, bởi vì quân Tần hiện đang đánh trong tâm trạng tuyệt vọng.

Đến ngày thứ tư, toàn bộ Hóa Nam Thành đều nằm trong tầm kiểm soát của Thần Long Sát, qua trận chiến này quân Thần Long Sát, tổn thất gần 2 ngàn người.

Lúc này Khải Minh đang đứng trên tường thành của Hóa Nam Thành, suy tư nhìn về phía bên kia biên giới.

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, phần thưởng 50 con ngựa cấp cao"

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ phó bản, đánh bại 6 nước, thống nhất Cửu Quốc, Phần thưởng cấp Phó Bản, Hoàn Thành Phó Bản."

Đang mông lung suy tư nhìn về phía xa xa, thì tiếng Hệ Thống vang lên.

Khải Minh nở nụ cười nhẹ, bây giờ mới là lúc bắt đầu à.

Trở về phủ thành chủ, Khải Minh lại giao cho Bảo Nam tiếp tục tuyển quân và huấn luyện Tân Binh, hân giao cho Nam Trung trở lại Hóa Nam Thành tiếp tục làm thành chủ, Khải Minh còn cho người dò xét, truy tìm các thế lực từng phản bội Nam Trung, tất cả đều bắt lại, người có những tội danh nặng, lập tức xử tử.

Khải Minh dẫn theo 100 người Thần Long Sát, tiến về Minh Vương Thành, một thành trì nằm rất gần đế đô Trần Quốc, Minh Vương Thành tình hình hiện tại thì cũng đang bị quân Tần tấn công, lần này Khải Minh đến đây là muốn nắm bắt tình hình trước, với lại quân Thần Long Sát hiện nay vẫn chưa ổn định lắm, chưa thể Khai Chiến ngay được.

"Minh Vương Thành.

Thành trì đặc biệt trọng yếu đối với Trần Quốc, nếu Minh Vương Thành bị chiếm, ắt hẳn Đế Đô sẽ bị đánh bại.

Minh Vương Thành có 50 vạn quân thủ thành, cùng 20 triệu dân.

Địa thế dễ công, khó thủ, tình hình hiện tại đang bị 100 vạn quân Tần tấn công, Minh Vương Thành hiện tại là đang chặn đường tiến quân của quân Tần vào Đế Đô.

Dẫn đầu 100 vạn quân Tần lần này là một Tông Sư."

Thông Tin làm Khải Minh đau đầu, cách biệt quân số lần này quả thật rất lớn, với lại còn có một Đại Nhân Vật nữa chứ, Tông Sư luôn đấy.

Khải Minh để lại vài người để thu thập tin tức, cùng với theo dõi thêm về đội quân này, xong việc hân trở lại Hóa Nam Thành.

Hân xem số lượng quân lính của Thần Long Sát, hiện giờ quân số của Thần Long Sát tuy không đông đảo gì, nhưng cũng tạm thời xem là được rồi.

Thần Long Sát hiện tại quân số đã là 30 vạn, gồm một vạn quân cũ trước đây, 25 vạn tân binh được tuyển từ Minh Khê Thành và Hóa Nam Thành, cùng với 4 vạn quân thủ thành trước đây của Hóa Nam Thành bị quân Tần bắt làm tù binh.

Khải Minh ra lệnh huấn luyện đặc biệt cho tân binh, hân muốn đội quân này sớm ra trận, nhưng trước khi ra trận, đội quân này phải trở thành đội quân bất tử trước đã, thế là hành trình Mười Ngày Địa Ngục lại bắt đầu.

Mười ngày sau, tình hình hiện tại của Minh Vương Thành đã rất nguy cấp, thành trì có thể bại bất cứ lúc nào, vì vậy Khải Minh quyết định cho quân mình hành động, Thần Long Sát vẫn chiến thuật cũ, đánh du kích, mục tiêu điều là những tên hoặc những nhóm, tiểu đội đi lẻ.

Khải Minh định ninh trong đầu lúc nào cũng có một câu nói: "Tuy quân địch đông, nhưng ta đánh lén, dù ngơai có đông như kiến thì ta cứ giết từ từ, giết mãi, giết mãi thì cuối cùng tất cả cũng bị diệt thôi."

Ngoài ra Khải Minh còn cho vài cánh quân tấn công, chiếm đóng những kho lương của địch, mỗi lần hân ra trận thì sẽ điều là cướp lương trước "Gi thì gì, ta còn nuôi quân a."

Cứ thế dần dần, quân Tần được Thần Long Sát tiến từng tên, từng tên, về với đất mẹ, số lượng quân Tần cứ thế, cứ thế giảm dần.

Một tháng sau, lúc này quân Tần bọn chúng mới cảm thấy kỳ lạ, quân của chúng có dấu hiệu giảm mạnh, chúng cho người đi đến kho lương và mấy nơi quan trọng khác kiểm tra.

Kết quả khiến cho bọn thống lĩnh và cả binh lính quân Tần vừa sợ hãi, vừa tức giận, kho lương thực và binh khí ở phía ngoài điều trống trơn, trống hoác, những địa điểm canh gác tuần tra thì không có lấy một bóng người, một tên Tướng Quân nào đó của Tần Quốc khuôn mặt biến sắc, trong đầu hân hiện tại có hai lí do cho việc này, một là quân của bọn chúng đào ngũ trốn chạy, hai là bọn chúng bị đánh lén.

Tên Tướng Quân ấy nghĩ về cái thứ hai nhiều hơn, lí do đơn giản, là bởi vì trận chiến đang nghiêng hướng có lợi về Tần Quốc, vì thế có sao bọn lính lại

đào ngũ.

Đứng một chỗ suy nghĩ gì đó, một lát sau tên Tướng Quân ấy bắt đầu tập hợp ổn định tình hình quân lính lại.

Do bị Thần Long Sát phục kích nhiều lần, số quân Tần bị thiệt hại lần này là khoảng 30 vạn quân, một con số khổng lồ, riêng thiệt hại của Thần Long Sát lần này là 2000 binh lính.

Nhận thấy điều kỳ lạ từ quân địch, Khải Minh cho toàn bộ quân lui về, chờ đợi thời cơ tiếp theo.

Quân Tần sau khi tập hợp đội hình đầy đủ, bọn chúng lao vào rừng tìm kiếm, kết quả là chẳng gặp được một ai, khiến cho quân Tần và mấy tên tướng lĩnh nổi điên, bọn chúng liền ra lệnh tổng tấn công vào Minh Vương Thành.

Từ xa Khải Minh thấy bọn chúng truy tìm mình thì chợt giật mình, nếu hắn không có Bản Đồ, nếu hắn không chạy nhanh, thì với quân số như thế thì không biết Thần Long Sát sẽ có kết quả thế nào.

Một lát sau Khải Minh chợt thấy quân Tần sau khi tìm kiếm không có kết quả, liền chuyển sang tấn công Minh Vương Thành, hắn nhận ra đây là cơ hội tốt, vì thế lệnh cho Thần Long Sát lập tức trở lại.

Trở lại Minh Vương Thành, tình hình hiện tại đang diễn ra chiến đấu ác liệt, giữa một bên là quân lính Minh Vương Thành, một bên là quân Tần.

Nhân cơ hội náo loạn này, Khải Minh cho quân tiến sát giết từng tên quân địch ở phía sau, cứ thế quân Thần Long Sát lâu lâu lại ập vào quân Tần, bao vây những nhóm nhỏ chém giết, sau đó lại rút lui, khiến cho quân Tần hoang mang.

Trận chiến cứ như thế tiếp diễn, Thần Long Sát càng đánh càng hăng, còn quân Tần thì quân số càng lúc càng giảm, thời gian cứ thế trôi qua nửa tháng, lúc này quân Tần chỉ còn khoảng 15 vạn đang vây ở trước Minh Vương Thành, đây là đội quân mà tên Tông Sư kia dẫn đầu, hắn vẫn chưa biết rằng quân lính phía sau hắn đều bị diệt hết rồi.

Thần Long Sát quân số còn khoảng 22 vạn, quân số có phần đông hơn quân Tần, vì thế Khải Minh lập tức cho toàn quân tiến hành công kích quân Tần.

Quân lính thủ thành trên Minh Vương Thành thấy từ xa những toán quân, rất đông đang ồ ạt tiến về đây, vì Thần Long Sát mặc trang phục kiểu sát thủ, tất cả đều có màu đen, vì thế quân Minh Vương Thành tưởng lầm quân đang tiến tới là của quân Tần, hiện tại thực lực Minh Vương Thành đang suy yếu, cho nên họ nhìn thấy cánh quân kia, tất cả quân lính trên Minh Vương Thành bắt đầu suy sụp tinh thần, tất cả bọn họ đều có một suy nghĩ, Minh Vương Thành chỉ tới đây là hết rồi sao.

Nhưng không ngờ, khi cánh quân đó tiến sát quân Tần thì lại bắt đầu chém giết, rồi bất thành linh hai phía khác lại xuất hiện thêm hai cánh quân khác nữa, vây lấy quân Tần không cho bất kì một kẻ nào trốn thoát.

Từ trên tường thành, thành chủ Minh Vương Thành La Vũ, tò vò về kinh ngạc, lúc đầu hắn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, khi nhìn về phía xa thấy Khải Minh cùng với một số tướng lĩnh khác mặc trang phục giáp đỏ của quân Tần, hắn mới nhận ra, đây là Quân Lính của Trần Quốc.

La Vũ nhận ra, đây là cơ hội tốt diệt quân Tần, hắn ngay lập tức ra lệnh tập hợp quân lính lập tức xông ra giết quân Tần.

Với số lượng quân lính đông đảo như thế, không bao lâu toàn bộ quân Tần đại bại, nhưng không biết từ lúc nào, tên Tông Sư chỉ huy đội quân này đã chạy mất.

Khải Minh cho quân lính dọn dẹp chiến trường, riêng hắn được La Vũ mời đến phủ thành chủ, Khải Minh đến phủ thành chủ gặp La Vũ, kết quả thì cũng được La Vũ cảm ơn, rồi khen ngợi thôi cũng chả có gì khác.

Rời khỏi phủ thành chủ, Khải Minh cho một số người ở lại tuyển thêm quân vào Thần Long Sát, còn mình thì dẫn số quân còn lại về Minh Khê Thành.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Phó Bản : Thất Linh Thành Và Tàn Quân Nguyên Quốc

Trở về Minh Khê Thành, Khải Minh liền xem thông tin khu vực xung quanh, mục đích hắn muốn là đánh bại toàn bộ quân xâm lược trên đất Trần Quốc, tái thiết lập lại Trần Quốc.

Khải Minh nắm bắt được toàn bộ thông tin của những thành trì xung quanh, được chiếm đóng bởi quân Tần, hắn lập kế hoạch rồi tổ chức đánh chiếm những thành trì đó.

Tổng số thành trì mà quân Tần và các nước khác chiếm cứ Trần Quốc là 24 thành, gần Minh Khê Thành nhất thì có ba thành, gồm Hoà Liên Thành, Hàn Từ Thành do Tần Quốc chiếm đóng, và Hạnh Lang Thành do Bắc Quốc chiếm đóng.

Thần Long Sát lúc này quân số đã ổn định hơn, khoảng 300 vạn quân, nhân lúc chí khí quân lính đang cao, Khải Minh liền lệnh cho toàn quân tấn công ba thành này.

Ba thành trì, được 200 vạn quân Tần và 80 vạn quân Bắc Quốc chiếm đóng, Khải Minh vẫn cho Thần Long Sát vận dụng chiến thuật cũ, và chỉ sau 3 tháng, ba thành trì ấy đã nằm trong quyền kiểm soát của Thần Long Sát.

Qua nhiều trận chiến lẫy lừng, danh tiếng của Thần Long Sát và Khải Minh, bắt đầu trở thành tâm điểm của Cửu Quốc hiện giờ, nắm trong tay 6 thành trì, 500 vạn quân, cùng với lối đánh nhanh gọn, băng lãnh,.....mỗi một thành viên Thần Long Sát, bọn họ đều là những sát thủ cao cấp mà Khải Minh đã huấn luyện ra.

Với những thành tích đánh đâu thắng đó, ở Cửu Quốc mỗi khi nhắc tới Thần Long Sát, hay là Khải Minh thì đều là nỗi khiếp sợ đối với các thế lực cao tăng và đặc biệt là những Quốc Gia đang dẫn quân đánh Trần Quốc.

Khải Minh lúc này hần đang xem Bản Đồ, hần dự tính tiếp theo là phải đánh bại toàn bộ quân xâm lược trên đất Trần, đang chăm chú suy nghĩ thì bên ngoài có một bóng người bước vào, hướng phía Khải Minh nói.

"Thống Soái, ta vừa nhận được tin tức là tàn quân cùng một số người trong hoàng thất Nguyễn Gia, trên đường trốn chạy đang bị đuổi giết, bọn họ hiện tại đã chạy đến biên giới Thất Linh Thành, chúng ta có nên cứu họ không Thống Soái." Nhất Nam dáng vẻ cung kính nói, và Minh Khê Thành đã được Khải Minh dùng làm Căn Cứ chính của Thần Long Sát.

"Người Nguyễn Gia à,..... thôi được, tập hợp 100 vạn quân cho ta, tiến đến Thất Linh Thành." Khải Minh suy nghĩ một chút liền quyết định.

"Vâng, Thống Soái, ta đi ngay đây.!" Nhất Nam nói xong, liền lui ra ngoài.

Thất Linh Thành nằm cách Hạnh Lang Thành 15 dặm về phía bắc, cũng là một trong những thành trì hiện đang được Bắc Quốc chiếm đóng, với số quân chỉ 50 vạn.

Khải Minh dẫn đầu 100 vạn quân, tức tốc chạy đến Thất Linh Thành, trên đường đi hần cũng thuận tiện xem Bản Đồ.

Đi liên tục hai ngày, Khải Minh cũng đến được Thất Linh Thành, từ xa hần đã phát hiện rằng, có một đội quân khoảng 5 ngàn người, đang bao vây tấn công một nhóm người khác có quân số khoảng 2 ngàn người.

Vì trận chiến ở gần sát Thất Linh Thành, cho nên quân lính trên thành cũng nhìn thấy cảnh này, khi xác nhận thấy đám người bị đuổi giết kia là người Nguyễn Quốc, và đám người đang vây đánh người Nguyễn Quốc là binh lính Tần Quốc, binh lính từ Thất Linh Thành liền lao ra hỗ trợ bao vây lấy tàn quân Nguyễn Quốc.

Từ xa, Khải Minh thấy quân lính từ Thất Linh Thành mở cổng thành, ồ ạt lao ra, hần biết đây chính là cơ hội tốt công thành, vì thế hần lệnh cho toàn quân tấn công cánh quân Tần kia, và cả Thất Linh Thành.

Với số lượng quân lính gấp đôi quân địch, Thần Long Sát không bao lâu khiến quân Tần và Bắc Quốc đại bại.

Lúc này Khải Minh đang ở trong phủ thành chủ của Thất Linh Thành, cùng với một số người của Nguyễn Quốc lúc trước.

"Giờ các người nói rõ chút đi, các người là ai, có thân phận gì?" Khải Minh nhìn đám người khuôn mặt băng lãnh nói.

Đám người đó chần chừ, một lát sau, có một trung niên nam tử bước ra, dáng vẻ cung kính hướng phía Khải Minh.

"Kính chào vị Thống Soái đây, thật ra tất cả bọn ta đều là tàn quân của Nguyễn Quốc trốn chạy đến đây, ta là Tề Tướng của Nguyễn Quốc, tên là Trương Thanh."

Trương Thanh dừng một chút rồi lại tiếp tục.

"Đây là công chúa của Nguyễn Quốc chúng tôi Nguyễn Ngọc Linh, còn bọn họ là mấy vị tướng quân còn sống sót." Trương Thanh hướng về phía một thiếu nữ, tuổi không quá 18 giới thiệu, và hần cũng giới thiệu luôn những người xung quanh đó.

Nguyễn Quốc tàn quân còn lại chỉ còn 1524 người, gồm một Tề Tướng, một Công Chúa, 22 Tướng Quân và Đại Tướng Quân, cùng những binh lính, nô tỳ, gia nhân, nha hoàn,.....

Khải Minh gật đầu, rồi nói chuyện với bọn họ một lúc, một lúc sau Khải Minh thu quân trở về Minh Khê Thành, hần cũng ra lệnh bảo Trương Thanh làm thành chủ Thất Linh Thành, bởi vì thành chủ Thất Linh Thành trước đây đã chết, hiện tại đang thiếu thành chủ quản lí nơi đây, và một lí do khác, là tàn quân của Nguyễn Quốc cũng cần một chỗ ở.

Bốn ngày sau, Khải Minh cùng với đám quân của mình cũng về đến Minh Khê Thành, lần này trở về Khải Minh đi tới 4 ngày, là do hần không gấp, nên cho quân mình chỉ từ từ đi, nhân tiện còn kiểm tra, thăm hỏi,.....những thôn làng trên đường về.

Trở về phủ thành chủ, Khải Minh liền triệu tập đám người của mình lại.

"Ta dự định sẽ bắt đầu tấn công những thành trì xung quanh đây, Bảo Nam người cùng vài tướng lĩnh, chia làm năm cánh quân, ồ ạt tấn công đánh đuổi quân xâm lược ra khỏi Trần Quốc." Khải Minh bộ dáng nhàn nhã, nhìn đám người nói.

"Chúng mặc tướng xin tuân lệnh," đám người đồng thanh.

Thần Long Sát sĩ khí chiến đấu đang cao, cùng với uy danh đánh đâu thắng đó, khiến cho kẻ địch run sợ mỗi khi nghe tin họ bị tấn công.

Do khí thế quân địch suy giảm nghiêm trọng, chỉ trong chưa đầy 5 tháng toàn bộ quân xâm lược, từ ba quốc gia Tần Quốc, Bắc Quốc, cùng Lang Quốc đại bại trên đất Trần Quốc, chỉ còn 1 triệu quân Tần hiện giờ không hay tin tức gì, đang vây lấy Thành Đô của Trần Quốc.

Thần Long Sát hiện tại làm chủ hoàn toàn 80 thành trì, cùng vô số thành trấn khác của Trần Quốc, và số lượng quân lính Thần Long Sát hiện tại cũng đã có đến 100 triệu quân, trong đó có gần 35 triệu quân tinh nhuệ.

Trong lúc Khải Minh đang suy tính bước đi tiếp theo, thì tiếng Hệ Thống quen thuộc kia lại xuất hiện.

"Đình, chúc mừng ký chủ làm chủ hoàn toàn Trần Quốc, Hệ Thống tặng cho ký chủ phần thưởng hỗ trợ."

"Phần thưởng gồm: Ba lần triệu hoán ngẫu nhiên, 1 triệu combo trang bị Hoàng Cáp, 1 triệu con ngựa cấp bậc Hung Thú, 4 kho lương thực cấp A."

"Đình, chúc mừng ký chủ thăng cấp Đại Sư."

Khải Minh thất thần, hẳn không ngờ tự nhiên lại có phần thưởng nữa chứ, hơn nữa những thứ này nghe có vẻ không tầm thường a.

Phần thưởng triệu hồi ngẫu nhiên thì hẳn đã biết rồi, hẳn tò mò xem những thứ còn lại.

Một triệu combo trang bị Hoàng Cáp: gồm có giáp mũ, giáp áo, giáp thân, giáp chân, giáp tay, vũ khí Tiêm Thương, Phẩm chất: Hoàng Cáp.

Khải Minh liền dùng thần thức gọi ra một combo trang bị, hẳn bất ngờ khi có thể dễ dàng lấy đồ từ không gian Hệ Thống, tuy nhiên những thứ trước đó hẳn không thể lấy ra được.

Combo trang bị này có màu trắng bạc, và không biết nó làm từ kim loại gì mà Khải Minh cầm lên thấy nó rất nhẹ, hẳn thử dùng kiếm chém lên thì,..... không hề có một vết xước, Khải Minh giật mình, thứ này vừa nhẹ vừa phòng thủ mạnh như vậy, nếu để cho quân lính trang bị những thứ này, thì Bá càn thêm Bá rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Phó Bản : Ta Triệu Hoán Thái Tử, Tể Tướng Và Tướng Quân

Khải Minh tiếp tục xem thông tin phần thưởng tiếp theo, Một triệu con ngựa cấp bậc Hung Thú, đặc điểm to cao hơn ngựa thường ở đây.

Chúng là con lai của Thần Phong Mã và Ngựa Thường, do đó chúng có được một phần Huyết Mạch của Hung Thú, vì thế tốc độ và sức bền của chúng đều gấp rất nhiều lần những loài ngựa ở vị diện này.

Thần Phong Mã: Hung Thú Cừu Giai, tồn tại ở những vị diện có cấp bậc Trung Cấp trở lên.

Lưu Ý: ở vị diện này không tồn tại loài ngựa này, loài ngựa lai này là do Hệ Thống lai tạo ra, vì thế chúng vẫn chưa có tên, mong ký chủ đặt tên.

Khải Minh thấy Hệ Thống yêu cầu đặt tên, hẳn nhũu mày suy nghĩ, "Sao ta cứ phải nghĩ ra một cái tên để đặt hoài nhi."

"Được rồi, từ nay gọi bọn chúng là Mã Phong Sát đi, cho có phần thích hợp với Thần Long Sát." Suy nghĩ một lúc, hẳn cũng nghĩ ra một cái tên mà hẳn nghĩ tốt nhất.

"Đình, tên Mã Phong Sát đã được đặt, toàn bộ đám ngựa đã được chuyển vào Không Gian Thuộc Hạ, mời ký chủ kiểm tra" Hẳn vừa đặt tên xong, âm thanh Hệ Thống lại vang lên.

Khải Minh thu thần thức vào Không Gian Thuộc Hạ, ở đây hẳn thấy cả một rừng ngựa, bọn chúng đều to cao hơn ngựa thường một chút, đám ngựa được chia làm ba màu đen, xám, trắng, làm cho bọn ngựa này hiện lên một bức tranh huyền ảo, điều đặc biệt là bọn chúng đều có chí khí của loài Hung Thú, uy mãnh và cao ngạo.

Hắn khiếp sợ, quả thật phần quà này quá lớn rồi, được thăng cấp, trang bị giáp, ngựa chiến,.....

Hắn chợt nhớ, hình như còn một phần thưởng nữa thì phải, thế là hắn kiểm tra nốt phần thưởng cuối cùng.

Bốn kho Lương Thực Cấp A: gồm có lương khô, gạo, ngô,..... với số lượng tổng cộng mỗi kho có thể nuôi 500 triệu quân trong một năm

Khải Minh lúc này một mặt mừng rỡ, "ây za lần bug này có hơi quá tay a."

"Đình, kích hoạt nhiệm vụ Phó Bản: Đánh bại Tần Quốc và Bắc Quốc.

Phần Thưởng: Hoàn Thành Phó Bản.

Thất Bại: Mãi mãi ở vị diện Phó Bản này.

Thời hạn: 2 Năm."

"Thông Tin Thêm: Vì lí do chỉ có mười ngày là Thiên Hải sẽ đến được Thăng Long Thành, và ba ngày ở vị diện kia bằng một năm ở đây, vì thế ký chủ chỉ có thời hạn ba năm, và bây giờ thì còn hai năm."

Khải Minh ngơ ngác, hóa ra hắn đã đến đây gần một năm rồi sao, hắn không biết luôn ấy.

Biết được rõ nhiệm vụ Phó Bản lần này, Khải Minh việc tiếp theo hắn phải làm là tiếp tục củng cố lực lượng, để đánh bại hai quốc gia kia.

Còn Ba lần triệu hoán, và ở vị diện này có thể dùng được, vì thế hắn dùng hết luôn.

"Hệ Thống, triệu hoán ngẫu nhiên ba lần cho ta." hắn không muốn mất thời gian, vì thế hắn liền triệu hoán một lúc ba lần.

"Đình, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên" âm thanh xa mà lạ, lạ mà xa của Hệ Thống lâu lắm rồi hắn mới nghe lại.

"Chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công JARVAN IV, đến từ liên minh huyền thoại."

"Chúc mừng ký chủ triệu hồi thành công Quan Vũ, đến từ Tam Quốc Diễn Nghĩa."

"Chúc mừng ký chủ triệu hồi thành công XinZhao, đến từ liên minh huyền thoại."

Tên: Jarvan IV (Thái Tử Demacia)

Tu Vi: Bán Hư Cảnh Nhất Tầng (Đang khóa, lí do là không thể sử dụng sức mạnh quá cao ở vị diện này.)

Tu Vi Vị Diện Đây: Tông Sư Đình Phong.

Thông Tin Thêm: Là con trai duy nhất của nhà vua Jarvan III, Thái Tử Jarvan IV chắc chắn sẽ là người thừa kế ngai vàng của Demacia, bên cạnh võ thuật cao cường, anh còn biết khích lệ sĩ khí quân lính nhờ lòng dũng cảm và quyết đoán, anh gương cao ngạo của Hoàng Tộc, và thể hiện sức mạnh chân chính của nhà lãnh đạo tương lai.

Tên: Quan Vũ (Quan Đế Tướng Quân)

Tu Vi: Thần Thai Cảnh Cửu Tầng (Đang Khóa)

Tu Vi Vị Diện Đây: Tông Sư.

Thông Tin Thêm: Quan Vũ còn được gọi là Quan Công, biểu tự Vân Trường hoặc Trường Sinh, ông là một vị Tướng Quân thời Tam Quốc, phò tá Hoàng Đế Lưu Bị.

Tên: XinZhao (Tể Tướng Demacia)

Tu Vi: Thần Nhân Cảnh Cửu Tầng (Đang Khóa)

Tu Vi Vị Diện Đây: Tông Sư.

Thông Tin Thêm: XinZhao là một chiến binh can trường, trung thành với Hoàng Tộc Demacia, cầm trên tay thanh trường thương ba mũi, XinZhao chiến đấu cho vương quốc của mình, sẵn sàng thách thức bất kì kẻ địch nào, dù chúng có mạnh mẽ đến đâu.

Kết quả triệu hoán, cùng với thông tin làm Khải Minh sửng sốt, ta vừa triệu hoán ra Thái Tử, Tể Tướng và Tướng Quân a, hắn thắc mắc tại sao lại tiếp tục là vị diện Liên Minh Huyền Thoại thế, Hệ Thống kí hợp đồng triệu hoán với vị diện Liên Minh Huyền Thoại hay sao.

Khải Minh còn đang ngơ ngác thì liền xuất hiện một cánh cửa trước mắt Khải Minh, bên trong liền xuất hiện ba thân ảnh từ từ bước ra, hắn thấy một nam

tử với khí chất dũng mãnh bước ra, theo sau là một trung niên nam tử cùng với một trung niên nam tử khác có bộ râu theo một cái cách làm cho người khác khiếp sợ.

"Chúng mặc tướng xin ra mắt thừa Thiếu Chủ" ba người liền đồng thanh nói.

"Được rồi, các người từ nay theo ta dẹp loạn Cửu Quốc."

Nói xong Khải Minh hẳn lại tiếp tục xem độ trung thành của ba người họ.

Độ Trung Thành.

Jarvan IV: 65 (Max 100)

Quan Vũ: 80 (Max 100)

XinZhao: 89 (Max 100).

Khải Minh nảy ra một ý, hẳn hiện tại thời gian không nhiều, cùng với sau này còn phải dẹp loạn Lục Quốc và Thống Nhất Cửu Quốc, nhân tiện có Thái Tử Jarvan ở đây, tại sao không lập ra một Quốc Gia để thống nhất thiên hạ nhỉ.

Thế là chiều hôm đó, Khải Minh tuyên bố cho toàn bộ quân Thần Long Sát, cùng với dân chúng các thành và đến cả những Quốc Gia khác việc hẳn thành lập Quốc Gia, và Quốc Gia ấy có tên là Việt Quốc, Hoàng đế là Javan, lấy Minh Khê Thành làm Thành Đô.

Sáng hôm sau, Khải Minh cùng Quan Vũ, XinZhao, dẫn 10 triệu quân tiến đánh Trần Thiên Thành, thành đô của Trần Quốc đang bị quân Tần vây.

Trần Thiên Thành là thành đô của Trần Quốc, với số quân thủ thành khoảng 100 triệu quân, nhưng do Hoàng Đế Trần Quốc điều quân bổ sung lực lượng ở những nơi khác, và một số toán quân do đóng doanh bên ngoài thành, cho nên hiện tại Thành Đô chỉ còn khoảng 50 vạn quân và 2 tỷ dân.

Khải Minh gấp rút tiến quân về Trần Thiên Thành, sau bảy ngày liền đến được phía ngoài của Thành Đô, từ xa Khải Minh đã phát hiện quân lính Tần, không nói nhiều hẳn lệnh cho toàn quân xông lên, tiến hành tấn công quân địch.

Quân Tần đang chuẩn bị tiếp tục công thành thì bất ngờ quân lính từ khắp nơi ồ ạt tấn công bọn họ, Quân lính Tần cực lực chống đỡ, nhưng do bị đánh bất ngờ, không phòng bị trước, cùng với số lượng quân lính thiệt thòi hơn, cho nên không bao lâu toàn bộ quân Tần đại bại.

Trận chiến diễn ra rất nhanh chóng, lúc này quân lính trên thành một mặt mừng, đây là gì, bọn họ là ai, khi thấy bọn họ mặc trang phục có phần giống quân Trần, bọn họ mới có chút bình tĩnh hơn, sau vài câu nói chuyện qua lại giữa Bảo Nam cùng binh lính trên thành, Khải Minh và Bảo Nam được Hoàng Đế Trần Quốc mời vào Thành.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Phó Bản : Kết Thúc

Vào thành, Khải Minh nhận thấy nơi đây cũng khá phồn hoa nhộn nhịp, đi được một đoạn, bọn hắn liền được một nhóm người mặc trang phục có lẽ là cấm vệ quân, dẫn bọn họ vào Hoàng cung.

Đi không bao lâu, bọn họ cũng đến được hoàng cung, nhìn từ xa, Khải Minh nhận thấy hoàng cung bên trong cũng khá là uy nga tráng lệ.

Vào đến bên trong hoàng cung, Khải Minh và đám người liền được mời đến nghị sảnh đường, nơi mà hoàng đế Trần Quốc đang họp bàn chiến sự.

Vừa thấy Khải Minh bước vào, hoàng đế Trần Quốc vội vã đứng dậy, mùi phấn vui vẻ, hướng phía Khải Minh nói.

"Ta thay mặt cho Trần Quốc cảm tạ, về việc người đã dẫn quân giải vây cho Trần Thiên Thành và dẹp yên quân xâm lược trên đất Trần Quốc. "

Nói xong, hoàng đế Trần Quốc mời Khải Minh cùng với đám người ngồi xuống, qua một hồi nói chuyện, Khải Minh cũng rõ được một số điều.

Hoàng đế Trần Quốc tên là Trần Long, nắm giữ ngôi vị cũng gần 15 năm rồi, lúc trước lực lượng quân lính mạnh nên không nước nào dám xâm phạm, nhưng do một lần nạn đói do mất mùa, cùng dịch bệnh hoành hành tại Thủy Quốc, Tần Quốc và Bắc Quốc.

Vì thế liên quân ba nước hợp lại đánh chiếm các nước giàu tài nguyên xung quanh, và cũng do thế mà loạn Cửu Quốc diễn ra, gây đau thương mất mát khắp mọi nơi.

Do thế lực quá đông từ các nước, liên quân ba nước đồng minh bị tan rã, Nguyễn quốc bị diệt, Nam Việt quốc mất đi gần một nửa lãnh thổ, Trần quốc

xém chút nữa là cũng bị diệt vong.

Nghe toàn bộ mọi chuyện, Khải Minh tỏ vẻ suy tính gì đó, thật ra những điều này hắn đã biết từ Hệ Thống rồi, lúc này là hắn đang suy tính nước đi tiếp theo.

"Ta vừa thành lập một quốc gia, và dùng 6 thành trì của Trần quốc người làm lãnh địa, người không phiền chứ."

Khải Minh bộ dáng điềm tĩnh thản nhiên nói.

"Việc này ta không có ý kiến, nếu như người muốn, ta sẽ cấp thêm một số thành trì."

Trần Long nói ra, trên mặt vẫn còn mang một niềm vui khó tả.

Thật ra, lúc bị quân Tần vây khốn thành, và nghe tin liên quân các nước tiến đánh Trần quốc, hắn đã triệt để mất hi vọng, hắn cứ tưởng rằng Trần quốc đến đây là hết.

Nhưng không thể nào ngờ rằng, đang trong lúc tuyệt vọng, thì hay được tin là có một đội quân, có vẻ là quân đồng minh đến ứng cứu, hắn đã mừng rỡ không thôi, nhưng đồng thời cũng tự lẩm bầm "Số quân lính này là từ đâu đến."

Sau một lúc tìm hiểu hắn mới hiểu rõ, hóa ra đây là một nhánh quân được thành lập từ các chi quân lính phòng thủ, và dân chúng ở những thành trì xung quanh, hắn cũng không ngờ chi quân đội này mạnh như vậy, đánh đâu thắng đó vang vọng ra khắp cửu quốc.

"Không cần đâu, ta dự định mở địa bàn ra Nguyễn quốc và Nam Việt quốc."

Khải Minh tâm trạng mười phần nhàn nhã nói ra.

"Vây,... vây ta hoàng đế Trần quốc tuyên bố, từ nay Trần quốc ta sẽ là nước chư hầu, trực thuộc Việt quốc, sau này Việt quốc có yêu cầu gì, Trần quốc ra tuyệt không chối từ."

Thanh âm Trần Long, nói rõ ràng với Khải Minh và đám người xung quanh.

"Nếu người muốn vậy, thì cứ vậy đi!"

Khải Minh vẫn bộ dáng chẳng quan tâm mấy nói ra.

Về việc Trần Long tuyên bố như vậy, cũng chỉ là do hắn nhận thấy quân lính bên Khải Minh rất mạnh, và Khải Minh có ý định muốn thống nhất cửu quốc, Trần Long thấy vậy, chỉ bằng góp một chút sức lực nhỏ, dù sao việc thống nhất cửu quốc, để người người nhà nhà bình yên giản dị, không còn chiến tranh, là ý muốn của hắn.

Khải Minh cùng với đám người của mình rời khỏi thành vào sáng sớm hôm sau, ra đến cửa thành hắn nhận thấy, bên trong và ngoài thành đâu lại vào đây, mọi thứ đã được dọn dẹp sạch sẽ, quân lính và thường dân bá tánh lại ổn định lại như mọi ngày.

Do hắn rời khỏi thành một cách bí mật, chứ nếu không dân chúng trong thành hay tin, chào đón bọn họ, thì giờ này có lẽ họ chưa thể rời khỏi thành được.

Trên đường về, Khải Minh luôn cho một tổ đội nhỏ ở lại những thành trấn,... tuyển thêm quân lính, trong chiến tranh, thứ cốt yếu nhất chính là quân lương, vì thế cũng cố, huấn luyện, thêm quân,... luôn luôn là mục tiêu mà Khải Minh nhắm tới.

Một tháng sau, Khải Minh cũng trở về Minh Khê Thành, về đây, hắn gọi tất cả mọi người tập hợp lại và tổ chức quân đội với số lượng lớn, mục đích là san bằng quân xâm lược trên đất Nam Việt quốc và Nguyễn quốc.

Hơn 100 triệu quân trong ngày hôm đó, tiến công về Nam Việt quốc và Nguyễn quốc.

Sau hơn ba tháng chiến đấu, do sĩ khí và tinh thần quân Thần Long Sát rất cao và mạnh, cho nên trận chiến đến hồi kết một cách nhanh chóng, Nam Việt quốc cũng như Trần quốc, tự quyết định trở thành nước chư hầu cho Việt quốc, Nguyễn quốc thì đang được Việt quốc hỗ trợ gây dựng lại đất nước.

Sau khi tình hình bốn nước bắt đầu tiến triển ổn định, Khải Minh lại tập hợp liên quân bốn nước, bắt đầu tiến công Tần quốc.

Với thế mạnh như thế, và do Khải Minh ngăn chặn con đường tiếp viện giữa Bắc quốc và Tần quốc, vì thế Tần quốc rơi vào thế cô lập, hơn một nửa lãnh thổ Tần quốc liền bị Việt quốc chiếm.

Thời gian tiếp tục trôi qua một năm, Việt quốc đã mạnh càng thêm mạnh, hoàng đế Tần quốc vì bị vây khốn quá lâu, chịu không nổi nên hắn đã tự tử, "Nhà Tần Đại Bại."

Trong lúc Tần quốc đang rối vì hoàng đế chết, quân đội không còn ý chí chiến đấu nữa, bọn họ lần lượt buông vũ khí xuống hàng, nhiều nơi dân chúng nổi dậy đánh phá những tên quan lại, quý tộc, hoàng thất,... thì bỗng nhiên Thủy quốc cùng Lang quốc dẫn binh đánh Tần quốc, hòng chiếm được dù chỉ là một tấc đất.

Javan liền huy động quân đội đánh giết triệt tiêu hai cánh quân này, đồng thời sáp nhập Tàn quốc vào Việt quốc,.....

Nhân cơ hội, Javan liền huy động hơn 500 triệu quân tiến đánh Thủy quốc, thời gian chưa đến một tháng, "Thủy Quốc Đại Bại".

Hiện tại đã có 2 trên 6 nước bị đánh bại, về vấn đề quân lực hiện nay thì nước mạnh nhất chính là Việt quốc.

"Nhiệm vụ của ta đến giờ đã hoàn thành, ta sắp phải đi khỏi đây rồi!"

Lúc này Khải Minh đang ngồi trong một phòng họp, nói chuyện với đám người của mình.

Nhìn đám người một chút, hắn tiếp tục nói: "Việc tiếp theo ở đây, ta giao mọi chuyện lại cho Javan, người hãy ở đây tiếp tục gây dựng lại thế lực, đánh tan bốn nước còn lại, thống nhất Cửu quốc!"

"Thuộc hạ tuân lệnh!"

Javan chấp tay, đứng lên nói với Khải Minh, tâm trạng mười phần vui vẻ, hắn đã từng nhận thấy qua cách đánh trận của Khải Minh.

Qua đó hắn nhận xét Khải Minh là một người rất biết lấy lòng quân dân, hắn thường xuyên quan tâm động viên quân lính, người dân,... ngoài ra Khải Minh còn có những cách đánh rất đặc biệt, luôn luôn lấy sự an toàn đặt lên hàng đầu.

Với những việc đó, trong mắt Javan Khải Minh là người rất xứng để Javan gọi một tiếng chủ nhân.

"Thiếu Chủ, sau này ở bên ngoài có việc gì cần cứ gọi bọn ta!" Xinzhao khuôn mặt mang đầy vẻ kiên định, hướng phía Khải Minh nói.

Javan độ trung thành 100 (Max 100)

Xinzhao độ trung thành 100 (Max 100)

Quan Vũ độ trung thành 100 (Max 100)

Xem qua độ trung thành, Khải Minh ngay cả hắn cũng không thể ngờ được, bọn họ thế nhưng tất cả đều Max chỉ số.

"Được, sao này chúng ta còn gặp lại!"

Khải Minh âm thanh hoà nhã nói ra.

Sau một hồi chào hỏi tiễn biệt nhau, Khải Minh liền tiến vào không gian Hệ Thống. "Phó Bản Kết Thúc".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Phần Thưởng Phó Bản Và Hệ Thống Nâng Cấp

Tạm biệt đám người, Khải Minh liền tiến vào không gian Hệ Thống.

"Đình, chúc mừng ký chủ hoàn thành Phó Bản."

"Hệ Thống tiến hành kiểm tra tình trạng Phó Bản và phần thưởng Phó Bản."

"Đình, chúc mừng ký chủ nhận được các phần thưởng Phó Bản "Đại Loạn Cửu Quốc".

-

- Ba lần triệu hoán ngẫu nhiên.

-

- Một lần quay thưởng huyết mạch ngẫu nhiên.

-

- Một lần quay thưởng vũ khí cấp Thần.

-

- Một lần triệu hoán anh hùng ngẫu nhiên.

-
- Một lần triệu hoán Thần Thú ngẫu nhiên.
- Vô Cực Kiếm, Tiên Vương Kiếm, Thần Phong Kiếm
-
- 1 triệu linh thạch cực phẩm.
-
- 1 trăm ngàn điểm tích lũy."

Nghe xong phần thưởng từ Hệ Thống, khiến Khải Minh bĩu môi, hẳn đây là đang chê ít, "Ta lăn lộn gần ba năm chứ bộ, sao chỉ có nhiều đây, Hệ Thống người có ăn bớt không chứ hả?"

Nguyên một tràng dài được Khải Minh nói ra, thấy Hệ Thống không thèm trả lời, hẳn cũng mặc kệ.

Trong lúc hẳn vừa chuẩn bị xem mấy thanh kiếm, thì chợt nhớ ra một điều gì đó, thắc mắc hẳn hướng về Hệ Thống hỏi.

"Ê Hệ Thống, ta nhớ là đã gần ba năm rồi mà, sao ta vẫn vậy vậy, không lớn thêm chút nào hay sao?"

Vừa nói hẳn còn nhìn quanh kiểm tra cơ thể.

"Do dòng đời của ký chủ vẫn được tính theo vị diện Thiên Tinh cầu, vì thế ký chủ chỉ mới trái qua bảy ngày thôi à."

Hệ Thống thanh âm có phần nhẹ nhàng không cứng nhắc hơn.

Khải Minh trong lúc chuẩn bị xem những thanh kiếm kia, thì tiếng Hệ Thống lại vang lên.

"Đinh, tích lũy đầy năng lượng, tiến hành nâng cấp, thời gian nâng cấp là 23 giờ 59 phút 59 giây."

"Đinh, tiến hành nâng cấp."

"Ồi cái.....vừa định xem phần thưởng à!"

Khải Minh trầm mặt, một lát sau liền mặc kệ, Hệ Thống nâng cấp, chắc chắn sẽ có đồ tốt.

Hắn rời khỏi không gian Hệ Thống, trở lại Thiên Hải, lúc này Thiên Hải cũng đã đến rất gần Thăng Long Thành rồi, Khải Minh rời khỏi phòng, tỉ mỉ quan sát tình hình xung quanh.

Vừa ra khỏi phòng, hẳn liền gặp Talon cùng Zed, đang đứng ở bên ngoài chờ hẳn, cứ như là bọn họ biết được rằng hẳn sẽ bước ra vậy.

"Thiếu chủ, mừng người trở lại!" thanh âm khàn khàn cứ như ở cõi tu la của Zed vang lên.

Khải Minh không nói gì, chỉ gật gù đầu với hai người, rồi hướng phía phòng họp trên Thiên Hải bước đi.

Đến đây hẳn cho gọi tất cả mọi người tập hợp lại đây, khi bọn họ đã có mặt đầy đủ, hẳn nói:

"Ta sắp đến Thăng Long Thành, và ta cũng tình nghi việc yêu thú từ phía bắc, tràn xuống tấn công Thăng Long Thành, không phải là việc tự nhiên, chắc chắn có một sự nhúng tay từ một cá nhân thế lực nào đó!"

Khải Minh dừng một chút, rồi lại tiếp tục.

"Zed và Talon tạm thời đến sâm lâm ở phía bắc điều tra một chút, còn ta sẽ tiến về Thăng Long Thành!"

Nói xong, thấy đám người gật đầu không nói gì, Khải Minh mới ra hiệu cho bọn họ trở về, còn mình hiện tại ngồi đối diện nhìn Ngọc Bích.

"Người thật hay nha, trốn liền ở trong phòng gần 8 ngày mới chịu ra!" Ngọc Bích chu cái môi nhỏ, tỏ vẻ giận.

"Ta là đang khẩn trương tu luyện mà!" Khải Minh chỉ biết cười khẩy trả lời.

"Tu vi của người đã khủng bố như vậy rồi mà còn tu luyện?" Ngọc Bích tỏ vẻ kinh ngạc, khuôn mặt nàng vẫn mười phần làm người khác say mê.

Hai người ngồi đàm tiếu nói chuyện suốt nguyên một buổi trời, sáng hôm sau, Thiên Hải dừng lại tại một thôn nhỏ cách Thăng Long Thành khoảng 5 dặm.

Lí do Thiên Hải dừng lại là vì, Khải Minh nhìn thôn làng phía dưới là một mảnh tang thương, ở phía dưới nhà cửa tan tành, xác chết khắp nơi, hiện ra một bức tranh tang thương xen lẫn huyết sắc.

"Tiểu Hắc, thiêu hủy tất cả đi!" Khải Minh tuy hắn đã từng giết qua rất nhiều người, nhưng hắn cũng từng là một con người có trái tim lương thiện, hắn không đành lòng thấy cảnh này, mặc kệ thì không được, chôn cất họ thì lại không có thời gian, chỉ bằng hỏa thiêu toàn bộ, xem như là giúp cho bọn họ một việc nhỏ.

Tiểu Hắc nghe Khải Minh ra lệnh, liền hóa kích cờ thành một con ngựa trưởng thành, há miệng phun ra một luồng hỏa diễm.

Luồng hỏa diễm kia mang uy áp kinh người, quét sạch toàn bộ những thứ bên dưới, không chừa lại bất cứ thứ gì, dù chỉ là một tảng đá.

Thời gian chưa đến một khắc, thôn trang phía dưới đã bị san phẳng, bức tranh tang thương lúc trước không còn, nhưng thay vào đó là khung cảnh hoang vắng, Khải Minh nhận định, tuy hoang vắng nhưng nơi đây chỉ ít sẽ phục hồi lại.

"Có chuyện gì xảy ra vậy?" Ngọc Bích cùng Như Ý, từ bên trong bếp đi ra, ngó dáo dác xung quanh, tò mò hỏi.

"Không có gì xảy ra đâu, hai nàng trở vào trong đi!" Khải Minh nhìn nhị nữ nói, cũng may hai nàng lúc này không thấy cảnh này.

Xong việc, Khải Minh lại cho Thiên Hải tiến về Thăng Long Thành, nhưng đi chưa được một lúc, thì phía dưới lại phát sinh chuyện.

Nhìn kỹ, hắn phát hiện phía dưới có mùi máu tanh, và có tiếng đánh nhau, nhận thấy còn có người còn sống, hắn lập tức lao xuống dưới.

Bên dưới cũng là một trần cảnh máu tanh không kém, hiện đang có vài thanh niên cùng với một nam tử trung niên đứng chắn một đám người phía sau, trước mặt họ là một đàn sói hai đầu, và một con sói ba đầu là thủ lĩnh.

Nhị Lang Đầu

yêu thú Tam giai.

Tam Lang Đầu

yêu thú Tứ giai hậu kỳ.

"Mọi người mau chạy đi, ta sẽ cố gắng giữ chân bọn chúng!" vị trung niên nam tử đứng chắn trước đám người, trên cánh tay có một vết thương dài, cầm một cây giáo dài, khẩn trương nói với đám người phía sau.

"Phụ thân, người,....." một thiếu nữ tầm 14 tuổi bên trong đám người nói, khuôn mặt nàng là hai hàng nước mắt lã lã.

"Muội và mọi người mau rời đi đi!" một thanh niên tầm 18 tuổi, đứng kế bên vị nam tử trung niên kia nói.

Đám người phía sau, căn bản đều là phụ nữ và trẻ em, tuy nghe vậy, nhưng bọn họ giờ phút này không hề muốn chạy nữa, họ căn bản không hề chạy thoát được đàn sói này, và trong số họ hiện đang có rất nhiều người bị thương, nếu muốn chạy thoát, chẳng nhẽ bỏ bọn họ lại sao.

Đàn sói yêu thú kia, có tất cả 9 con, mỗi con cao khoảng 1 mét, con cầm đầu đến tận 2 mét, con nào con nấy ánh mắt cũng đầy hung ác, gắt gao nhìn chăm chăm đám người.

Ngay lúc bọn sói lao tới tấn công bọn họ, bọn họ biết rằng sẽ không làm được gì, nhưng vẫn cố gắng đưa vũ khí lên đánh trả, sau một hồi quần chiến, à không, thật ra chỉ là bọn sói đánh đám người kia thôi.

Đám người kia, người thì bị thương nặng, người lại chết, bọn họ cho dù biết mình không thể làm được gì, nhưng trong ánh mắt của họ luôn mang vẻ kiên định, bất khuất không thể nào diễn tả được.

Đám người ở phía sau, nhìn thấy những thanh niên ở phía trước, chiến đấu bảo vệ an toàn cho bọn họ, khiến cho bọn họ có một cảm giác xót xa, bọn họ luôn muốn lao ra giúp, nhưng lại không biết giúp bằng cách nào, chỉ đành đứng trơ nhìn bọn họ.

Trong đám người đó, có một cô gái khoảng 20 tuổi, mặc trang phục của một tông môn nào đó, một tay bị thương, một tay cầm kiếm, đứng đám người nhìn bọn sói.

Bỗng nhiên một con sói lao ra khỏi trận chiến phía trước, xông thẳng đến đám người đứng ở phía xa, hướng phía cô gái cầm kiếm tấn công, nàng giật mình, nhưng theo bản năng đưa kiếm lên đỡ, tuy vậy, nàng thừa biết lần này không xong rồi, nàng tu vi quả thật có thể đánh bại bọn chúng, nhưng hiện tại đang bị thương, linh khí cạn kiệt, vì thế nàng biết mình ắt hẳn không thể qua được lần này.

Nàng buông kiếm, nhắm mắt lại chờ cái chết, nàng biết giờ có cố gắng chống cự cũng vô ích, chỉ bằng cứ buông xuôi tất cả mà ra đi, như vậy cũng tốt, bất quá trong lúc nàng nhắm mắt liền nghe một tiếng gió vút qua, sau đó là tiếng xoẹt dài,...

Thấy lạ, nàng mở mắt ra, đập vào mắt nàng là một thân ảnh mặc một bộ áo trang ánh bạc, trên tay cầm một thanh kiếm hình thù kỳ lạ, cùng với đó là xác con sói bị chém làm hai nửa. #

P/s: "sói" ở trên đây là yêu thú, do viết Hai Từ yêu thú nó sẽ không hay cho lắm, nên mình viết là "sói", như vậy vừa dễ hiểu lại có phần dễ hình dung!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Hệ Thống Toàn Năng Hóa Bản 3.0

Thân ảnh ấy rõ ràng là Khải Minh, hắn từ xa đã thấy trận chiến này, không nói nhiều liền lao xuống dùng Quỷ Kiếm, giết chết một con sói hai đầu đang lao đến bọn người ở phía sau.

Sau khi giết chết con sói ấy, không chần chừ, hắn liền hướng về trận chiến phía trước lao tới, để lại đằng sau là vô số ánh mắt kinh ngạc cùng khó hiểu.

Thời gian chỉ chưa đầy một khắc, cả bầy sói đều bị Khải Minh nhẹ nhàng hạ sát, lúc này thì hắn đang đứng ở gần đó, lấy làm kỳ lạ nhìn xác chết của bầy sói, bầy sói này rất khác thường, à không, phải gọi là bất bình thường, tất cả bọn chúng đều có cặp mắt đỏ như máu, hình dáng thì mười phần hung dữ, chiến đấu không biết sống chết là gì.

Và điều đặc biệt là, trên người bọn chúng có Ma Khí.

Khải Minh nghĩ thầm "Ma khí, chả nhẽ Ma tộc có liên quan đến thứ triều sau, hay là bọn chúng đứng đằng sau những việc này!" Ma tộc là một tộc rất bí ẩn ở trên Tinh cầu này, vì thế nguồn gốc về chúng vẫn là một ẩn số.

"Mọi người không sao chứ?" Khải Minh quay về đám người phía sau hỏi, Hắn dự định tìm hiểu những việc này sau.

"Không... không sao, đa tạ vị thiếu hiệp đây cứu giúp!" Vị nam tử trung niên kia trên thân đầy rẫy những vết thương, hướng phía Khải Minh nói.

"Vây! Mọi người từ đâu chạy đến đây vậy? Chuyện gì đã xảy ra." Khải Minh nhìn chung quanh đám người hỏi.

Vị nam tử trung niên kia nhìn đám người xung quanh, rồi nhìn về mấy xác người chết ở gần đó, khuôn mặt mang vẻ như đang suy nghĩ gì đó.

Khải Minh thấy hắn nhìn mấy xác người chết, vì bị đám sói giết chết lúc này cũng chợt hiểu một phần, đây chắc là người thân đồng bạn với đám người này, Khải Minh nhìn quanh một chút rồi hướng phía bọn người kia lên tiếng.

"Những người đã chết không thể sống lại, mọi người đừng quá đau buồn, bây giờ chúng ta nên khẩn trương an táng bọn họ, rồi lập tức rời khỏi đây, mùi máu sớm muộn gì sẽ lại dẫn dụ yêu thú đến, như thế không hay."

"Theo ý người vậy!" Vị nam tử trung niên kia, khuôn mặt nhìn chăm chăm vào một xác thiếu niên, ánh mắt tựa như có vài giọt lệ trong đó.

Thời gian gần xế chiều, bọn họ cũng làm xong mọi việc, Khải Minh dùng Bản Đồ phát hiện từ phía xa, đang có một số lượng lớn yêu thú, đang hướng phía này chạy tới.

Hắn lập tức gọi Thiên Hải tới, đưa toàn bộ đám người lên.

Trên Thiên Hải, Khải Minh ngồi trong phòng họp đối diện với vị nam tử trung niên kia, những người khác thì được bố trí xung quanh đó, đám người số lượng cũng không nhiều, tất cả chỉ còn 36 người, hơn một nửa trong số họ đều bị thương.

Trong phòng họp, hiện tại có vị nam tử trung niên kia, một lão giả, và cô gái bị thương lúc trước.

Thấy Khải Minh nhìn mình, nam tử trung niên kia liền biết Khải Minh đây là muốn hắn trả lời câu hỏi lúc trước, hắn bèn đứng lên nói:

"Ta tên là Trương Thanh, một thợ săn ở Thôn Tân Long, đây là trưởng thôn Mạc lão, còn đây là cháu gái của Mạc lão Hồng Quyên, đệ tử nội môn của Thanh Liên môn, bọn ta là.....!"

Qua lời kể của Trương Thanh, Khải Minh cũng rõ ràng được vài việc, hóa ra thôn làng trước đây mà hắn cho tiểu Hắc thiêu rụi là thôn của bọn họ, có tên là Thôn Tân Long, một thôn trang cũng được coi là khá yên bình trong nhiều năm, những bỗng một ngày, không biết từ đâu, có vô số yêu thú nổi điên tấn công vào thôn, khiến cho bọn họ tan rã, người chết, người bị thương.....

Trong đám người bị bầy sói giết hôm qua, có một thanh niên là nhi tử của Trương Thanh, Khải Minh cũng hiểu lý do tại sao hôm qua ông ta như vậy!

Khải Minh ra hiệu cho bọn họ trở về phòng của họ, những ai bị thương thì sẽ được đan dược của Khải Minh chữa trị, xong việc Khải Minh trở về phòng của hắn.

Sáng hôm sau, Khải Minh cho Thiên Hải tiến về Thăng Long Thành, đang mãi mê suy nghĩ tiếp theo là làm thế nào, thì tiếng Hệ Thống quen thuộc lại

vang lên.

"Đình, nâng cấp hoàn tất!"

"Đình, Hệ Thống Toàn Năng Hóa phiên bản 3.0 xin kính chào ký chủ!"

Khải Minh giật mình, sau đó trên mặt là một vòng ý cười, nhàn nhả hỏi Hệ Thống.

"Hệ Thống, nâng cấp có gì mới không?"

"Có! thưa ký chủ!" Hệ Thống trả lời.

"Có gì? Mau, ta đang hồi hộp a!" Khải Minh tâm trạng mười phần vui vẻ.

"Hệ Thống vừa mới nâng cấp đây ký chủ!" Hệ Thống mang theo vẻ trêu chọc trả lời.

Khải Minh khuôn mặt mừng rỡ, m* nó, Hệ thống cũng có thể đùa được luôn à.

"Ta hỏi ngươi sau khi nâng cấp có cái gì mới, chứ ai chả biết ngươi vừa mới nâng cấp, ngươi câu chữ với ta à!" Khải Minh tỏ vẻ tức giận.

"Đình, theo yêu cầu của ký chủ, Hệ Thống trả lời những tính năng được thêm mới.

Thứ Nhất: thay đổi nhiệm vụ - do ký chủ đã thành lập ra Đại Việt Tông, nên hai nhiệm vụ tông môn trước đây là gia nhập Hà Nam Tông và Nam Việt Tông bị hủy bỏ.

Thay đổi triệu hoán anh hùng thành triệu hoán tổ hợp.

Thứ Hai: Về thương thành và cửa hàng, giá cả vẫn như vậy không thay đổi gì, nhưng có thêm mục cửa hàng hiện đại, chuyên bán các mặc hàng hiện đại công nghệ từ 3.0 đến 8.0.

Thứ Ba: Có thêm chức năng yêu cầu nhiệm vụ, phó bản,.....

ký chủ có thể tự yêu cầu nhiệm vụ với Hệ Thống, phần thưởng sẽ do giá trị của nhiệm vụ ấy mà qui đổi ra.

Thứ Tư: Có thêm chức năng triệu hồi người bạn Pokemon, từ vị diện Bửu Bối Thần Kỳ.

Thứ Năm: Dòng điện của em lỏi được nâng cấp lên 100 ngàn vạn volt.

Trên đây là toàn bộ những điều mới sau khi Hệ Thống nâng cấp, chúc ký chủ sớm phạm lỗi để test thử sức mạnh của em lỏi!"

Nghe thông tin đến câu cuối cùng, Khải Minh mém chút té ngã, mợ nó, thật là áp bức người quá đi a, cái Hệ Thống này quả thật càng ngày càng quá đáng mà.

Khải Minh hần không thềm quan tâm nữa, hần bèn dùng nốt mấy lần triệu hoán lúc trước.

"Hệ Thống, tiến hành triệu hoán anh hùng cho ta!" Khải Minh mang theo vẻ hưng phấn nói.

"Đình, xác nhận tiến hành triệu hoán tổ hợp!" âm thanh quen thuộc, không thể nào quen thuộc hơn.

"Chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công đội quân.....Minions, đến từ vị diện bí ẩn!"

Khải Minh giật bèn mình, hần thềm nghĩ "Cái gì mô, sau lại có bọn này ở đây, sau khi nâng cấp Hệ Thống bị lỏi rồi à!"

Một hồi lâu, không thấy Hệ Thống trả lời, hần bèn xem thông tin của đám minions.

Tên: Minions (Thánh Siêu Siêu Quậy)

Tu Vi:

Tấn Công: Luyện Thể Ngũ Tầng

Phòng Thủ: Bất Tử

Số Lượng: 899

Thông Tin thêm: Lực tấn công tuy yếu, nhưng phòng thủ lại Vô Địch, chủ nhân của đám này nên cẩn thận về đồ đạc xung quanh.

Minions là một câu chuyện đến từ nước mỹ, từ địa cầu, đặc điểm nhận dạng, có màu vàng, bàn tay ba ngón, một con mắt hoặc hai, có năm kiểu tóc

khác nhau và đặc biệt là nói một thứ ngôn ngữ mà méo ai hiểu, thích ăn chuối và sống sót được ở mọi nơi, dù là nhiệt độ rất thấp hay rất cao, thậm chí là bên ngoài vũ trụ..... vì thế bọn chúng được Hệ Thống nâng cấp thành bất tử. Bananas.....

Khải Minh nhìn dòng thông tin này xong, chỉ biết cười khổ "Cái méo gì thế này?", Khải Minh chỉ biết lắc đầu, Siêu Siêu Quậy đó, còn bất tử nữa chứ, ời trời.

"Đưa, đưa tất cả vào không gian thú sùng!" Khải Minh vội vàng nói, hắn không muốn bọn này ra đây "chế tạo" lại Thiên Hải của hắn.

"Hệ Thống, triệu hoán ngẫu nhiên cho ta!"

Hắn lại tiếp tục triệu hoán.

"Đình, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên,... "

"Đình, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công,.... "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Ta Triệu Hoán Toàn Nhân Vật Lớn

"Chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Yasuo, đến từ liên minh huyền thoại!"

Âm thanh của Hệ Thống làm Khải Minh sửng người ra, gì cơ, ta triệu hồi ra Đấng, ha ha, vận may của lão tử vẫn còn tốt chán.

Hắn vui mừng ngửa mặt lên trời cười lớn, một lát sau hắn xem thông tin của Yasuo.

Tên: Yasuo (Kẻ Bất Dung Thứ)

Tu Vi: Thần Nhân Cảnh Cửu Tầng

Thông Tin thêm: Yasuo đến từ Ionia, một kiếm sĩ duy nhất học được Công Phong Tuyệt Kỹ, nhưng không may một ngày nọ anh bị kết tội oan mưu sát sư phụ, anh đã bỏ tất cả để trở thành một lãng khách, phiêu bạt khắp nơi để tìm ra kẻ thù đã sát hại sư phụ của mình.

Khải Minh đọc xong thông tin bèn lầm bầm, "Chắc chắn Hệ Thống đã ký hợp đồng triệu hoán lâu dài với Vị Diện Liên Minh Huyền Thoại rồi!"

Bỏ cái suy nghĩ đó qua một bên, Khải Minh tiếp tục triệu hoán, vị diện nào thì cứ kệ đi, miễn không phải nông dân hay lính tốt là được a.

"Hệ Thống, triệu hoán cho ta!" Khải Minh bộ dáng mui cười vui vẻ.

"Đình, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên!"

"Chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Tô Đắc Kỳ, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa!" Âm thanh Hệ Thống vang lên.

Khải Minh mém chút té ngã, hắn lúc đầu thất kinh, rồi sao đó tò mò cùng hưng phấn, biết rằng Đắc Kỳ được xưng là nghiêng nước nghiêng thành đấy, à không, nàng ấy xứng danh với tiên nữ đây.

Không nghĩ nhiều, hắn lập tức xem thông tin.

Tên: Tô Đắc Kỳ (Cửu Vĩ Yêu Hồ)

Tu Vi: Hóa Hư Cảnh Nhất Tầng

Mị Lực: 96/100

Điểm nhan sắc: 92 (max 100).

Thông Tin thêm: Đắc Kỳ này chỉ là lúc Cửu Vĩ Yêu Hồ vừa mới chiếm đoạt thân xác của Tô Đắc Kỳ, nên không có nhiều thông tin.

Khải Minh đơ người, sau đó là đầu đổ đầy mồ hôi hột, gì thế, ta lần này lại triệu hoán ra một vị Bán Thần cảnh luôn à, cũng là nữ nhân đầu tiên ta triệu hoán ra.

Hắn cũng giật mình vì điểm mị lực của Đắc Kỳ, cùng điểm nhan sắc, nó quả thật quá cao đi.

Nhân lúc sự may mắn đang lên đến đỉnh điểm, Khải Minh triệu hoán nốt lần cuối cùng.

"Hệ Thống.....!"

"Đỉnh, tiến hành triệu hoán!"

Khải Minh bây giờ cũng chả cầu mong nhân vật lợi hại nữa, như thế này cũng đã tạm tạm rồi, biết rằng những kẻ mà hắn đã triệu hoán ra, mỗi một người trong số đó cũng có thể gây nên một trận sóng gió lớn.

"Chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Tam Thái Tử Na Tra, đến từ Phong Thần Diễn Nghĩa!"

Lần này Khải Minh tâm trạng đỡ hơn, hắn chỉ nghĩ thầm: "Lại xuất hiện một tên khủng bố nữa!"

Tên: Lý Na Tra (Tam Thái Tử)

Tu Vi: Thần Tiên cảnh ngũ tầng.

Thông Tin thêm: Là con trai thứ ba của Lý Tĩnh, Thác Tháp Lý Thiên Vương.

Tuy lúc đầu nghe rằng mình triệu hoán ra Na Tra, Khải Minh tâm trạng vẫn ổn định, nhưng khi xem thông tin về tu vi của Na Tra, hắn liền đứng như trời trồng, cái gì thế, xuất hiện thêm một người mạnh, đây chỉ chưa đến một nửa câu chuyện nữa, vị Thần sáng tạo gì đó có bug hơi quá không nhỉ, đây cũng ắt hẳn có sự "Nhúng tay của Thần" a.

Cười ra cả nước mắt, Khải Minh biết là nhân vật chính nào cũng ắt hẳn sẽ được trợ giúp to lớn, nhưng điều này có hơi quá không đấy, câu chuyện của ta có ngắn quá không đây.

Lập tức, từ trong khoảng không trước mặt Khải Minh liền xuất hiện một cánh cửa, giống như những cánh cửa lúc trước, bên trong có ba thân ảnh từ từ bước ra.

Ba thân ảnh, có một vị nam tử tuổi tầm 29, trên sóng mũi có một vết sẹo, ngang hông đeo một thanh katana, khí tức bén nhọn, phảng phất chung quanh anh ta như có những luồng kiếm gió vây quanh, nhưng luồng kiếm gió này tạo cho những người xung quanh, có một cổ cảm giác ghê gợn, như là những lưỡi kiếm gió này có thể lấy mạng của họ bất kỳ lúc nào.

Nhìn vết sẹo trên mặt, cùng thanh katana trên hông, Khải Minh liền xác định đây ắt hẳn là Yasuo rồi.

Người kế bên là một thiếu niên, tầm khoảng 15 tuổi, trên người mặc một bộ trang phục, có cấu tạo từ hoa sen, tay cầm trường thương, một cái vòng màu vàng đeo qua người, cùng một dải lụa màu đỏ rất đẹp, khí tức rất là mạnh mẽ, xen lẫn vào đây còn có vài tia Tiên Khí, đây chính là Na Tra.

Người cuối cùng đi ra là một nữ tử, tuổi chừng 20 (tuổi ở đây là do ta đặt ra nhé), mặc một bộ cẩm bào màu trắng, dáng vẻ mười phần mỹ lệ hoặc, nàng có khuôn mặt ngũ quan hoàn toàn tinh xảo, làn da màu trắng, cùng với bộ dáng muốn làm người ta phạm tội ngay cái nhìn đầu tiên.

Nàng quả thật nghiêng nước nghiêng thành, không, nàng đã có thể so sánh với tiên nữ rồi, Khải Minh sau khi thấy nàng thì đứng bất động nhìn nàng, tuy hắn đã gặp qua rất nhiều người đẹp, nhưng nhan sắc của Đắc Kỷ là không thể so sánh với những người mà hắn trước đây đã gặp.

"Nàng thật là đẹp!" Khải Minh thì thầm.

"Chúng tôi có mặt, thưa thiếu chủ!" Na Tra lại gần Khải Minh đang ngáy đại nói.

"À,... à các người tìm chỗ nào đó ngồi chút, lát nữa ta xong việc rồi ra ngoài!" Khải Minh có chút xấu hổ trả lời.

Na Tra vừa nghe xong liền chạy ra phía xa tập luyện, Yasuo thì đi ngang qua Khải Minh, dùng ánh mắt đầy sắc bén nhìn hắn, bộ dáng cứ như là muốn nhìn xuyên thấu, làm Khải Minh chợt thấy lạnh cả sống lưng, sau đó ra phía xa tìm một chỗ ngồi xuống nhắm mắt định thần.

Còn Đắc Kỷ thì cũng tìm một chỗ tu luyện, trước khi đi còn quăng cho Khải Minh một cái mị ảnh, làm hắn mém tí phun máu mũi.

Khải Minh xem thông tin về độ trung thành của ba người.

Yasuo: độ trung thành 25 (max 100)

Lý Na Tra: độ trung thành 98 (max 100)

Tô Đắc Kỷ: độ trung thành 80 (max 100)

Hắn xem độ trung thành của Yasuo, mà một phen chấn kinh, đúng thật là Đáng, không chịu khuất phục trước ai a.

Tâm trạng ổn định, Khải Minh liền quay thưởng huyết mạch và vũ khí.

"Hệ Thống, quay thưởng huyết mạch đề!"

"Đình, tiến hành quay thưởng huyết mạch!"

"Chúc mừng ký chủ, nhận được huyết mạch Thiên Thần!"

Khải Minh thắc mắc, Thiên Thần huyết mạch là sao a?

Huyết Mạch Thiên Thần: Công năng.

Hồi Sinh < Ký chủ sẽ được hồi sinh lại sau khi chết, 1 tháng chỉ hồi sinh lại một lần >

Yêu Cầu < Không bị mất quá 70% phần cơ thể, những phần cơ thể bị mất trước khi hồi sinh, sau khi hồi sinh sẽ được huyết mạch tái tạo lại >

Thông Tin thêm: Nguồn gốc huyết mạch đến từ vị diện của những Vị Thần Phương Tây.

Sức mạnh Huyết Mạch được cộng thêm cho ký chủ: Tấn Công + 30% sát thương gốc, Phòng Thủ + 12 %, Tốc Độ + 300% tốc độ gốc.

Hiệu Ứng: Đôi Cánh Hào Quang Thiên Thần.

Chức Vụ: Thiên Thần tập sự.

Xem xong thông tin, Khải Minh lại một trận vui mừng không thể tả nữa, hần nghĩ "Ha ha, với huyết mạch này, ca đi tán gái là siêu siêu đình a!"

Khải Minh đứng một chỗ suy nghĩ miên man, giờ mình càng lúc càng bá ha, chắc có lẽ vận may đến rồi.

"Hệ Thống, quay thưởng vũ khí ngẫu nhiên đề!"

"Đình, tiến hành quay thưởng vũ khí ngẫu nhiên cấp Thần!"

"Đình, chúc mừng ký chủ nhận được, Cây Đình ba thần thánh, đến từ vị diện Những Vị Thần Phương Tây!"

Khải Minh hần lúc này thần sắc không còn lay động như những lần trước nữa, những việc như thế này hần đã dần dần thích nghi rồi.

Cây Đình ba thần thánh: Thần Cáp, của Thần Biển Cả Neptune (Poseidon), đây là một trong bảy bảo vật của Atlantis, và là vũ khí "Danh bất hư truyền" của Aquaman.

"Hệ Thống, triệu hồi nốt Thần Thú đi!" Khải Minh tâm trạng giờ cũng chả biết diễn đạt làm sao, hần nghĩ: "Được Buff như thế này, ắt hần sắp tới đây mình ăn một nồi cháo hành lớn lắm đây a, thôi kệ!"

"Đình, tiến hành triệu hoán Thần Thú ngẫu nhiên!"

"Đình, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Hoả Kỳ Lân, đến từ Truyền Thuyết Vị Diện!"

Âm thanh Hệ Thống mà Khải Minh nghe đã rất quen thuộc, hiện giờ hoà theo thanh âm này còn có một hương vị say mê nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Chuối Đại Ca

Tên: Hoả Kỳ Lân (Thần Thú)

Tu Vi: Địa Tiên Cảnh Cửu Tầng.

Nguyên Tổ: Hoả Hệ.

Thông Tin thêm: Hoả Kỳ Lân đến từ vị diện Truyền Thuyết, thuộc một trong Thập Đại Kỳ Lân, tính tình nóng nảy, nhưng cho dù là một vị Thần Thú cao cấp tại thượng, Hoả Kỳ Lân tâm tình vẫn rất tốt, hay giúp đỡ những nhân dân bách tính chống lại những thế lực xấu xa.

Khải Minh lúc này mới bắt đầu cảm thấy đáng sợ, lần này là hần triệu hoán ra một Thần Thú rất mạnh, thậm chí là mạnh nhất trong tất cả những người hay thú, mà hần đã triệu hoán hay gặp qua từ trước tới bây giờ, đặc biệt nhất là, bọn Kỳ Lân này có tới mười Thần Thú, và bọn chúng đều mạnh.

Lúc này từ trên bầu trời, liền xuất hiện một lỗ hổng không gian to lớn, từ bên trong lỗ hổng ấy, xuất hiện một đầu Kỳ Lân, nó to như một con voi châu phi mà kiếp trước hẳn đã gặp qua, trên thân nó là một bộ Vảy Lân màu đỏ óng ánh nhìn rất si mê, cùng với đó là trên đầu có một cặp sừng ngắn nhìn rất đẹp, và khí tức mạnh mẽ khiến cho những yêu thú phía dưới co rụt lại vì sợ hãi.

Khải Minh nhìn Hoả Kỳ Lân, hần hỏi:

"Ngươi là Thần Thú, vậy ắt hẳn ngươi hiểu ta nói gì mà phải không?"

Hoả Kỳ Lân bay lại gần, bắt chọt cất tiếng:

"Chủ nhân, ta có thể hiểu và giao tiếp được với chủ nhân!"

"Vậy ngươi có thể Hoá Hình không?" Khải Minh tiếp tục hỏi.

"Có! Thưa chủ nhân!"

Nói xong, Hoả Kỳ Lân liền thu nhỏ lại, rồi hóa thành một thanh niên anh tuấn khoảng 15 tuổi, mang một bộ giáp màu đỏ, cùng với một trường thương được một loại hoa diễm nào đó vây quanh.

"Chủ nhân!" Hoả Kỳ Lân sau khi hóa thành dạng người, liền đi đến bên cạnh Khải Minh.

Khải Minh chăm chú nhìn hình dáng của Hoả Kỳ Lân một lát, rồi gật đầu nói.

"Từ nay để dễ gọi hơn, ta gọi ngươi là Hoả Lân nhé!"

"Cảm ơn chủ nhân!" Hoả Lân chấp tay cung kính, Hoả Lân tuy là một Thần Thú, nhưng bản tính không vì vậy mà ngạo mạn, khinh thường người khác, Hoả Lân làm như vậy, vì hẳn biết Khải Minh đây trong tương lai có trọng trách là cứu lấy những vị diện, thế giới trong một cuộc Đại Chiến.

"Được rồi, ta dẫn ngươi đi giới thiệu với tiểu Phong, cùng tiểu Hắc!"

Nói rồi, Khải Minh cùng Hoả Lân tiến vào không gian thú sủng.

Vào đến không gian thú sủng, Khải Minh chợt dụi dụi mắt mấy lần, xem thông tin, hỏi Hệ Thống vài lần, vì là hắn vừa bước vào một mảnh hỗn độn, chứ không phải là không gian thú sủng yên bình như lúc trước.

Sau khi xác nhận đây đúng là không gian thú sủng, Khải Minh tiếp tục tiến vào bên trong.

Càng vào trong Khải Minh nhìn thấy nơi đây là một mớ hỗn độn, trông cứ như là một chiến trường vậy!

Khi xác nhận đây đúng là không gian thú sủng thường ngày, Khải Minh chỉ biết cười khổ, trời ơi, ai trả lại không gian thú sủng yên bình ngày nào cho tôi đi.

Nguyên do là hắn thấy bọn Minions lúc trước, hiện tại đang oánh nhau với tiểu Phong và tiểu Hắc, không, là gây phiền phức thì đúng hơn.

Tình trạng hiện tại thì là một chiến trường hỗn loạn, Khải Minh chỉ biết lắc đầu, nguyên do là hiện tại bọn Minions đang thay đổi màu sắc của tiểu Phong và tiểu Hắc, vâng, là thay đổi đây, và làm thế nào à? Thì là bọn màu vàng ấy đang dùng nước sơn để sơn tiểu Phong từ màu trắng thành màu vàng, tiểu Hắc thì từ đen thành hồng.

Tiểu Phong và tiểu Hắc thì tình trạng rất nổi giận, đường đường là Thánh Thú mà bị bọn này trêu đùa tới dạng này, bọn chúng dùng tất cả kỹ năng đánh cái bọn màu vàng này văng ra, nhưng bọn chúng nào biết sợ, bắt tử mà, và cứ thế bị đánh văng ra rồi lại không biết sống chết là gì, lao trở lại hai vị Thánh Thú kia.

(Tuy huyết mạch là Thần Thú, nhưng hiện tại cấp độ chỉ mới là Thánh Thú, nên ta gọi là "Thánh Thú" nha.)

Một bên khác, lúc trước không gian thú sủng này chỉ là một mảnh hoang vắng, tuy rộng lớn nhưng chỉ có một cái hồ rộng khoảng chừng 2 dặm, cùng với một mảnh rừng cây nhỏ.

Thế nhưng hiện tại nơi này lại mọc ra một cái toà nhà khổng lồ, phẩm chất rất giống những toà nhà hiện đại, có 12 tầng và rất lớn, Khải Minh mặc kệ đám thần thú đang đùa giỡn đằng kia, < vâng, là đang đùa giỡn > hắn đi thẳng vào toà nhà kia, vào bên trong là một quang cảnh hoàn toàn hiện đại mà hắn đã rất lâu không thấy rồi, nhìn những thang máy chở những linh kiện robot, máy bay, đồ điện tử,.... Nhìn những bọn Minions mặc những bộ đồ và ra vẻ Tiến Sĩ, nhà Khoa học đi đi, lại lại, còn có những Minions ở một góc khác đánh nhau vì tranh giành một quả chuối, một chỗ sâu bên trong thì là nơi bọn Chuối Khoa Học Gia thử nghiệm những phát minh và vũ khí của chúng.

Khải Minh đứng một chỗ triệt để mòng bức, cái gì vậy trời, bọn này ta mới đưa vào đây chưa được một ngày mà làm nơi này thành thế này sao, và lại, những thứ đồ này từ đâu mà bọn chúng có,.... Vô số câu hỏi được đặt ra trong đầu Khải Minh.

"Hello, Hello, Hello,..... "

Bất chợt có một tên Minions nhìn thấy Khải Minh, liền vẫy tay cất tiếng chào, cả bọn thấy vậy cũng chào theo, sau đó:

"Bùm,..... xoẹt,.... rầm,..... "

Vô số tiếng nổ vang ra, hoà quyện cùng với âm thanh chào của bọn chúng, khiến cho cả toà nhà âm thanh quanh quẩn một hồi lâu.

Nguyên do những tiếng động ấy phát ra là, khi bọn chúng chào thì lúc đấy những thứ bọn chúng đang làm đều ngưng lại, tỷ như, có vài Chuối Phi Công đang lái máy bay mini do bọn chúng tự làm ra đâm vào nhau, vào vách tường, cũng như có vài Chuối Khoa Học Gia đang thí nghiệm gì đó, nhưng do hòa theo hội động, nên nhầm lẫn và,..... Cũng như có vài Chuối đang thử nghiệm lựu đạn, vừa tháo chốt, thấy vậy cũng giờ lựu đạn lên chào mà không ném đi, cho nên,..... Bùm,.....

Khải Minh nhìn màn này, kém chút nữa liền bỏ chạy, từ một nơi hiện đại sầm uất, chỉ bởi một lời chào mà trở thành thảm như thế này, cũng thật là!

"Hệ Thống, bọn này lấy những thứ này từ đâu ra vậy?" Khải Minh nghi vấn liền hỏi Hệ Thống.

< Hệ Thống không biết, ký chủ sao không tự mình đi hỏi đi, như thế chẳng phải rõ ràng hơn sao! > Hệ Thống trả lời.

Khải Minh nghe vậy, không biết nói gì hơn, liền hướng bọn Chuối này hỏi.

"Chuối Đại Ca, mấy thứ đó là các nguoi lấy từ đâu ra vậy?" Khải Minh nở nụ cười nhẹ nhàng hỏi, hẳn đây là không muốn bị nhuộm thành màu hồng hay vàng gì đó.

"@+\$#####/¥€£¢¢®βα" Bọn Chuối nhao nhao nguyên một tràng ngôn ngữ mà méo ai hiểu.

Khải Minh nghe xong liền chột ngây người, trời ơi, có ai hiểu được bọn chúng nói cái quái gì không?

Một lát sau hắn thấy bọn Chuối như là đang cãi nhau cái gì đấy, sau đó là quay qua đánh nhau, tên lửa, lựu đạn, gạch, viết, sách, nòi, xoang,..... Bất cứ cái gì bay được, thì bọn chúng đều được bay, Khải Minh hẳn vội vội vàng vàng, ly khai khỏi cái chiến trường này, thật sự là hắn không muốn ở đây thêm một phút một giây nào nữa.

Khải Minh liền cùng Hoà Lân rời khỏi chỗ này, Hoà Lân tuy là Thần Thú cường đại, nhìn qua một màn này cảm thấy tê cả da đầu nữa, huống chi là Khải Minh.

Ra khỏi không gian thú rừng, Khải Minh liền triệu hồi ra tiểu Phong và tiểu Hắc, nhìn hai Thánh Thú này mà hắn còn cảm thấy thương thay cho bọn chúng, ôi ai bảo gặp ngay một nhóm Siêu Siêu Quậy làm chi.

Tồn gần 10 ngàn điểm tích lũy, Khải Minh mới tẩy hết được toàn bộ vết sơn trên người tiểu Phong và tiểu Hắc, lúc này hắn vẫn còn một điều nghi vấn mà mãi vẫn không nghĩ ra là "Bọn chúng lấy những thứ đấy từ đâu ra, có phải hay không khi ta trở lại đó, thì nơi đó đã trở thành một thành phố hiện đại rồi."

Khải Minh liền bỏ những suy nghĩ đó đi, những thứ nghĩ mãi không ra thì không nên nghĩ nữa làm gì!

Hắn mở giao diện, vào bảng thông tin nhân vật, cũng lâu rồi hắn đã không xem bảng thông tin này rồi.

P/S: Bạn Dịch một bộ truyện nên ta quên mất phải ra chương của truyện này, hazz,.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Thông Tin Đáng Giá

Tên: Dương Khải Minh ; C/T: Nhân loại.

Tuổi: 16.

Huyết Mạch: Long Thần, Thiên Thần.

Tu Vi: Thần Thai Cảnh Cửu Tầng (13% để lên cấp) < Bán Tiên >

Công Pháp: Luyện Thể Quyết, Huyền Băng Kiếm Pháp, Công Phong Tuyệt Kỹ.

Thần Thông: Thần Nhãn, Bản Đồ LV3, Âm Dương Luyện Thể Quyết.

Vũ Khí: Huyền Băng Kiếm, Lưỡi Hái Từ Thần, Tam Tiên Thương, Nhật Nguyệt Thần Tiễn, Quỷ Kiếm, Gậy Như Ý, Thần Vô Kiếm, Cây Đinh ba thần

thánh, Vô Cực Kiếm, Tiên Vương Kiếm, Thần Phong Kiếm.

Chiến Thú: tiểu Phong, tiểu Hắc, Hoà Lân.

Chiến Thần: Natra.

Trang Bị: Sáo Trang Ánh Trăng, Sáo Trang Huyết Nguyệt, Trang Phục Tử Thần, Phi Hành Thuyền Thiên Hải, Phi Hành Thuyền Thiên Cấp < Chưa Đặt Tên >.

Trận Pháp: Ngũ Hành Linh Trận.

Thú Sủng: tiểu Bạch, tiểu Xà.

Thê Tử: Nguyễn Như Ý, Liễu Ngọc Bích.

Tinh Lữ: 12.

Sủng Phi: Liễu Ngọc Bích.

Hệ Nguyên Tố: Hoà,.....

Thuộc Hạ: 20.....

Triệu Hoán: Dương Sát, Hồng Hải Nhi, Zed, Talon, Javan IV, Xinzhao, Quan Vũ, Tô Đắc Kỳ, Yasuo, 108 Anh Hùng Lương Sơn Bạc, Siêu Siêu Quậy Minions.

Pokemon: chưa có.

Tông Môn: Đại Việt Tông.

Tinh Linh Nguyên Tố: 1.

Đệ Tử: 0

Điểm Tích Lũy: 10 254 360.

Linh Thạch:

•

Cực Phẩm: 25600

•

Thượng Phẩm: 368 000

•

Trung Phẩm: 500 000

•

Hạ Phẩm: 250 560 000

Vàng: 900 560 258 lượng.

Bạc: 15 250 560 000 lượng.

Hàng Hà Sa Số Rác Rười và các thứ linh tinh khác:\$\$\$\$\$CYYVVCYYCYY.

Luyện Đan Sư: Cửu Phẩm.

Luyện Khí Sư: Lục Phẩm.

Linh Trận Sư: Thiên Cấp.

Phù Sư: Cấp 6.

Khống thú Sư: Cấp 9.

Xem lại bảng thông tin, Khải Minh triệt để ngây người, ta khi nào mà trở nên ngu ngốc thế kia, khi nào trở thành người giàu thế kia, ôi những con số, thật nhiều a.

Chìm đắm trong vui sướng một khoảng thời gian, Khải Minh cũng liền nên làm những việc mà hắn cần phải làm, hắn cùng Yasuo, Natra rời Thiên Hải, tiến vào Thăng Long Thành, trước hết thực lực của hắn tuy cường đại, nhưng vẫn cần nắm rõ tình hình nơi đây, chủ yếu là vì cái nhiệm vụ tiêu diệt sát thủ của Dục tộc gì đó, mà lúc trước Hệ Thống có ban bố ra.

Thăng Long Thành, chỉ cách với địa phận đế quốc Hoa Trung một đại sâm lâm, tuy diện tích của Thăng Long Thành không rộng lớn như Nam Việt thành, nhưng có số dân gần tỷ người, và hơn 200 triệu quân thủ thành canh giữ biên giới Nam Việt quốc, nếu tính luôn những số quân chống lại thủ triều từ những thành trì, doanh trại,... dọc theo biên giới phía bắc, thì tổng quân số lên đến 500 triệu quân.

Sâm lâm mà thủ triều thường xuyên tràn xuống tấn công thành trì và thôn dân của Nam Việt quốc, được các cường giả đặt tên là Sâm Lâm Tử Vong, được các cường giả nhân loại dự đoán có diện tích khoảng vạn tỷ dặm, và cùng với đó là hàng hà sa số những yêu thú, từ hung thú nhất giai < Cấp thấp nhất > cho đến < Linh thú, Thánh thú > Nhưng vẫn chưa có ai biết được, sâu bên trong sâm lâm tồn tại những gì, bởi vì những cường giả nhân loại, đã đi vào là không hề thấy trở ra.

Bên trong Thăng Long thành, là một khung cảnh cũng khá sầm uất, trên đường phố, các ngã đường, hàng quán,... có rất nhiều tán tu, quân lính, một số gia tộc lớn nhỏ, và người dân qua lại rất nhộn nhịp.

Khải Minh cùng hai người tìm một tửu quán gần đó vào ngồi nghỉ, sẵn tiện nghe ngóng tình hình nơi đây.

"Tiểu nhị, cho một bình trà và một số đồ ăn ngon nhất ở đây lên!" Khải Minh hướng về phía tiểu nhị bên trong hô.

"Có ngay, khách quan xin chờ một chút!" Một âm thanh lạnh lạnh từ bên trong truyền ra.

"Xin mời các vị, đây là trà và thịt của các vị!" Một lát sau có một tiểu nhị dáng dấp nhanh nhẹn, bưng ra một số đồ.

Khải Minh đưa cho hắn một linh thạch hạ phẩm, hỏi: "Tiểu nhị, dạo gần đây trong và ngoài thành có xảy ra sự tình gì không?"

Việc sử dụng tiền tệ ở đây, đối với một thường dân bình thường, đối với linh thạch cực kì trân quý, có một số người thậm chí chưa từng nhìn thấy, tiểu nhị kia cũng chỉ là một thường dân như bao người, thấy Khải Minh đưa ra linh thạch, lập tức hai mắt sáng ngời, thái độ vô cùng cung kính, hướng phía ba người Khải Minh trả lời.

"Vâng các vị khách quan, đúng thật là trước đây có khá nhiều sự tình kỳ lạ ở đây, trước đây có vài tin tức nói rằng bên trong Sâm Lâm Tử Vong có tồn tại một Bí Cảnh, được một vị Thần Đế nào đó truyền thừa đấy!"

Tiểu nhị dừng một chút rồi lại tiếp tục nói.

"Còn có một tin khác là, ở nội bộ Sâm Lâm, có người nhìn thấy sinh vật kỳ lạ, nó có hình dạng con người, nhưng có đôi cánh màu đen, rất là kì dị, không chỉ vậy mà có tới hai lặn, ta còn nghe nói hai sinh vật này tu vi cực kỳ khủng bố, đã giết chết không ít cường giả cường đại rồi đó."

"Còn có một chuyện khác nữa, là có tin đồn cho rằng, bên trong Sâm Lâm tồn tại một thế lực ma đạo, chuyên khống chế yêu thú trong sâm lâm tấn công nhân loại chúng ta!"

Tiểu nhị nhìn xung quanh, dáng vẻ cảnh giác cái gì đó, rồi tiếp tục.

"Các vị cẩn thận, có nghe vấn đề thế lực ma đạo kia, đang trà trộn trong những tán tu, thậm chí đang ở trong thành này." Nói xong, tiểu nhị đó cúi chào ba người Khải Minh, rồi lui vào trong.

Khải Minh trong lòng cảm thán: "Thật không ngờ nơi này cũng phức tạp lắm!"

Rời khỏi tửu quán, Khải Minh bắt đầu đi dạo xung quanh thành, qua lời nói của tiểu nhị ở tửu quán, hắn xác nhận, sinh vật kỳ lạ mà tiểu nhị kia kể, ắt hẳn là sát thủ mà Dục tộc phái đến, còn việc có thế lực ma đạo gì đó đang hoành hành, mục đích hắn đi dạo trong thành cũng là vì lí do này, hắn muốn xem xem, bên trong thành, phải chăng xuất hiện một thành viên nào đó của thế lực này không, nếu có, thì bắt hắn tra hỏi thì sẽ dễ dàng biết được rõ ràng về thế lực này rồi.

Còn về việc Bí Cảnh gì đó, hiện giờ để sau đi, mà của Thần Đế truyền thừa, cũng khá là lạ ha, bởi vì, Thiên Tinh Cầu, làm gì có vị Thần Đế nào, chả nhẽ là đến từ trận chiến Thần Ma gì vào 10 vạn năm trước sau.

Đang suy nghĩ về việc ấy, Khải Minh chợt dừng lại, nguyên lai là phía trước hắn xuất hiện 5 người, toàn thân là một cỗ hắc khí, tuy người khác không nhận ra, nhưng hắn có thể nhận ra nhờ Thần Nhãn, cỗ hắc khí này rất cường đại, đầy sát khí và chết chóc, đây ắt hẳn là Ma Khí rồi.

Khải Minh nghi vấn, tại sao lại xuất hiện những người này ở đây chứ, nhưng chắc chắn có liên quan đến Ma tộc, vì thế hắn bèn lẳng lặng quan sát, để xem mục đích của bọn này là gì.

Bất chợt Khải Minh lại phát hiện thêm một cỗ khí tức cường đại khác ở bên ngoài thành, lập tức khuôn mặt hắn biến sắc, liền ngay cả Yasuo, Natra cũng một bộ dạng khẩn trương.

Cổ Khí tức này, thật mạnh a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Bí Cảnh!

Cổ khí tức này khiến Khải Minh bất chợt có vài phần lo lắng, nguyên do là cổ khí tức này rất cường đại, mạnh hơn hẳn gấp mấy lần, như thế, đây ắt hẳn không thể nào là sát thủ gì đó đến từ Dực tộc được.

"Hệ Thống, nguồn sức mạnh đó là sao, đến từ đâu, có tu vi gì?" Lập tức hắn hỏi Hệ Thống.

< Nguồn sức mạnh này là đến từ đại lục khác, theo phân tích từ Hệ Thống, người này có tu vi Thiên Tiên Cảnh, chủng tộc nhân loại! >

"Nhân loại tại sao lại có tu vi kinh khủng như thế, Bán Thần luôn rồi còn gì?" Khải Minh thắc mắc hỏi Hệ Thống.

< Do người này là đến từ đại lục khác, đại lục ấy linh khí nồng đậm gấp 23 lần ở đại lục này, Hệ Thống gợi ý riêng cho ký chủ một vài điều: Người này có niên kỷ là 1356 tuổi, là một lão tổ của một gia tộc ở một đại lục khác, ông ta đến đây có hai mục đích, thứ nhất là đến bí cảnh ở bên trong sâm lâm tử vong, thứ hai là tìm một loại đan dược để cứu chữa cháu gái đời thứ năm của gia tộc ông ta! > Hệ Thống giải đáp thắc mắc cho Khải Minh.

"Thế ông ta đến từ đại lục nào mà linh khí nồng đậm cao thế, còn bí cảnh gì đó là sao?" Khải Minh tò mò nghi hoặc.

< Ký chủ muốn tiếp tục biết thông tin, Hệ Thống sẽ giải đáp hai điều này với giá 1 triệu điểm linh thạch, ký chủ có muốn mua thông tin hay không? >

"Hệ Thống người,....thôi được rồi, ta mua!" Khải Minh nhăn nhó mặt một chút, vẫn bắt đất dĩ mua thông tin.

< Giao dịch thành công, Ký chủ bị trừ một triệu hai trăm ngàn điểm tích lũy, ký chủ không cần quan tâm 200 ngàn điểm tích lũy ấy từ đâu ra, đây là thuế 20% của Thần Sáng Tạo đưa ra! > Hệ Thống nói mang theo vẻ như là đang cười trên nỗi đau của người khác.

"Người,..... khốn nạn mà, cái Hệ Thống nào cũng đều hút máu của chủ nhân nó, thật hết nói nổi mà!" Bực bội một lát, Khải Minh cũng trở về chuyện chính.

< Ông ta có tên là Tô Hoàng Đức, Lão tổ của Tô gia, đến từ Viễn thành, Mỹ Lang quốc, Thiên Yết Đại Lục! >

< Bí Cảnh bên trong Sâm Lâm Tử Vong, là một mảnh đại lục được tách ra từ Thần Giới vào trận chiến Thần - Ma, 10 vạn năm trước, được một vị Thần Đế dùng sức mạnh trước lúc vẫn lạc đưa toàn bộ công pháp, vũ khí, đan dược, kiến thức,.... phong ấn vào mảnh đại lục này, và bí cảnh này đạt cấp S, nguy hiểm cấp S, đồ vật cấp S,.....>

< Bí Cảnh này được vị Thần Đế ấy đặt tên là Vạn Vực Thánh Địa (cái tên này có dính bản quyền của VVTĐ không nhỉ?) đã tồn tại gần 10 vạn năm, do nguồn sức mạnh phong ấn sắp tiêu tán hết, cho nên nơi đây dần dần lộ ra, bí cảnh sẽ tự động mở ra vào 28 tiếng 56 phút 37 giây! >

< Hệ Thống tặng thêm cho ký chủ một vài thông tin, việc bí cảnh này xuất hiện, đã kéo đến rất nhiều cường giả từ các phương thế lực khắp nơi đến đây, từ đại lục khác, ngoài Tô Hoàng Đức, có tu vi Thiên Tiên Cảnh, còn có hơn 100 người có tu vi Bán Tiên, một vị Kim Tiên cảnh, một vị Chân Tiên cảnh, và đặc biệt có một vị có tu vi Thần Tiên cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong! >

Khải Minh cảm thấy vừa mừng vừa sợ, mừng là vì đây là bí cảnh của một Thần Đế, ắt hẳn sẽ có rất nhiều chỗ tốt, còn sợ là sẽ có rất nhiều thế lực sẽ đổ máu vì tranh giành những thứ này.

Ngoài ra, những cường giả cường đại kia, thế mà thật không ngờ, một đại lục nhỏ bé, linh khí mỏng manh như nơi đây mà lại kéo đến hơn 100 cường giả tu vi khủng khiếp như vậy, bọn họ mỗi một người đều có thể dễ dàng phá hủy cả cái lục địa này, thế mới biết rằng, bên trong bí cảnh, đáng giá cỡ nào.

Thu hồi tâm tình, Khải Minh liền hướng một căn nhà trọ gần đó, về việc cổ khí tức cường đại của Tô Hoàng Đức kia, thì đã đi đến một ngọn núi nhỏ bên cạnh sâm lâm tọa hạ ở đó, chắc có lẽ đang chờ đợi bí cảnh được mở ra, đám người thế lực ma đạo gì đó thì đã biến mất từ lúc nào, ngay cả dùng đến bản đồ thì cũng không thể tìm thấy.

Việc này là đương nhiên với những cường giả này, bọn họ đều là một phương che trời, làm sao mà động vào những thứ mà bọn họ không hề để mắt qua như Thăng Long thành, đối với bọn họ, Thăng Long thành nhìn lấy cũng giống như là một tổ kiến mà thôi, không đáng để bận tâm, và lại, đại lục này linh khí mỏng manh như thế, nếu không có sự xuất hiện của bí cảnh kia, chắc hẳn sẽ không thể nào có được sự xuất hiện của bọn họ.

Khải Minh tìm được một căn phòng trọ, hắn bao liền sát 5 phòng, nguyên do hắn không bao hết cả căn trọ, đương nhiên là không muốn gây chú ý, xong việc, hắn để Yasuo và Natra ở lại, còn mình thì trở ra ngoài, tiến về phía Thiên Hải đang đầu cách đó không xa bên ngoài thành.

Về đến Thiên Hải, Khai Minh thấy Zed và Talon đã trở về từ khi nào rồi, hắn lập tức thu Thiên Hải lại, đưa bọn người Tô Đắc Kỳ, Dương Như Ý, Liễu Ngọc Bích, tiểu Linh vào không gian thuộc hạ, còn mình và Zed, Talon, tiểu Phong, tiểu Hắc, tiến về căn trọ lúc trước.

Nguyên lai hắn thu chúng nữ vào không gian thuộc hạ là vì, sau này ắt hẳn sẽ có rất nhiều trận đấu sinh tử, vì thế hắn không muốn liên lụy với bọn họ, trận chiến này không phải với trình độ của bọn họ chịu được, còn Tô Đắc Kỳ dù tu vi cao, nhưng nếu để nàng ở ngoài, thì không có chuyện gì xảy ra thì cũng tự nhiên có phiền phức tìm đến mình.

Trở lại phòng trọ, hắn liền lập ra kế hoạch tiếp theo.

Thật ra hắn có một lợi thế, chính là biết được thời gian mà bí cảnh mở ra, như thế, về việc đột nhập vào bí cảnh trước đám người kia ắt hẳn là chuyện rất dễ dàng, lúc này Khai Minh hẳn mới cảm thấy sự đáng sợ của Hệ Thống, thật không ngờ, một bí cảnh của Thần Đế, tồn tại hàng vạn năm, thế nhưng Hệ Thống lại biết rõ từng ly từng tí, thậm chí ngay cả thời gian bí cảnh được mở ra, Hệ Thống cũng biết được rõ ràng.

Đang suy nghĩ, thì Khai Minh chợt nhớ lại gì đó, hắn gọi tất cả lại phòng của hắn.

Phòng mà hắn chọn, nằm ở giữa trong năm phòng, hắn cùng tiểu Phong, tiểu Hắc ở chung, Yasuo, Zed, Natra, Talon ở bốn phòng còn lại.

"Hai người đi vào trong Sâm Lâm có phát hiện được điều gì không vậy?" Khai Minh nhìn đám người trong phòng, sau đó ánh mắt dừng lại trên người Talon và Zed.

"Bọn ta phát hiện, sâu bên trong Sâm Lâm, có một cỗ Hắc khí cường đại, bên cạnh đó còn có một người tu vi cao hơn cả hai bọn ta, cùng với đó là hàng tỷ yêu thú ở gần đó đều nhiễm loại hắc khí này, khiến chúng trở nên cuồng bạo, điên cuồng, nhưng có một điều lạ là, tất cả bọn chúng vậy mà vẫn ở một chỗ, không hề có chuẩn bị tấn công, ắt hẳn toàn bộ chúng đều được cái tên có tu vi cao kia điều khiển, có lẽ đang chờ đợi cái gì đó!"

"Nhưng bọn ta cũng phát hiện được một điều, về vấn đề thú triều từ bên trong sâm lâm tràn ra, tấn công thành trì cùng với các thôn làng, thị trấn, xung quanh biên giới Nam Việt quốc trong thời gian qua, đều có liên quan đến một thế lực Ma đạo bên trong Sâm Lâm!"

Talon liên tục đem những gì hai người thấy được đều nói ra.

Khai Minh có cảm giác lần này đối mặt với nguy cơ sinh tử, liền ngay cả thế lực Ma đạo cũng nhúng tay vào bí cảnh này, việc bọn chúng không còn sai khiến yêu thú tấn công nữa, mười phần ắt hẳn là đang đợi thời cơ, ổn định thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Có Thật Là Thiên Kiếp Không?

P/S: Từ bây giờ trở đi, ta có thay đổi dấu câu một số chỗ đấy, ta thông báo để đọc giả hiểu rõ hơn.

~~~~~

Lúc này, Khai Minh đã đến bên rìa biên giới của bí cảnh, đám người khác thì tất cả đã được Khai Minh đưa vào không gian thuộc hạ, tu vi của hắn cũng không nhỏ, đủ để tự một mình hoạt động ở ngoài này.

"Thời gian bí cảnh mở ra 2 tiếng 5 phút 6 giây."

Khai Minh nhìn dòng chữ hiển thị thời gian, đang mong chờ, chờ đợi bí cảnh được mở ra.

Bỗng bất ngờ có một cỗ khí tức kinh khủng, mạnh hơn gấp mấy lần luồng khí tức ở gần Thăng Long thành trước đó, bắt chợt sắc mặt của Khai Minh thập phần lo lắng.

Là cường giả, cường giả Thần Tiên cảnh, Khai Minh lập tức câu thông Hệ Thống.

"Hệ Thống, nguy hiểm tới, có cách nào giải quyết không?"

< Theo hệ thống phân tích thì, người đang tiến tới đúng thật là cường giả có tu vi Thần Tiên cảnh Hậu Kỳ đỉnh phong, tiếp theo là nếu ký chủ mà gặp ông ta thì xác định 99,99%, ký chủ sẽ được xuyên không một lần nữa, lí do là khi ký chủ ở đây, ông ta sẽ nghĩ ký chủ có ý đồ với bí cảnh nên.... nhắc nhở nhỏ: ký chủ hiện giờ có xuyên không một lần nữa thì hệ thống không xác định được là ký chủ sẽ trở thành gì, cá, heo, chó,....>

Nghe câu trả lời của hệ thống, Khai Minh chợt mặt biến sắc, hắn nhanh chóng vận chuyển chất xám ít ỏi của hắn, tiếp theo nên làm cái gì, nếu không chắc hẳn hắn không sống khỏi ngày mai a.

< Hệ Thống xét thấy ký chủ sắp chết mà vẫn không nghĩ được bất kì việc gì, để cứu lấy mạng sống trẻ con m* nó trâu của ký chủ, cho nên, hệ thống sẽ

gợi ý cho ký chủ một số thứ để cứu giúp tình huống mà ký chủ đang gặp phải. >

< Hệ Thống có ba gợi ý cho ký chủ:

Thứ Nhất: huyết mạch Super Saiyan, giá 1 tỷ năm trăm triệu điểm tích lũy, ký chủ có thể vay mượn hệ thống để mua huyết mạch, lãi suất chỉ 200% một năm, thuế Đen, thuế Ngu, thuế Trắng, thuế ai bảo người nghèo thì chịu, cộng lại, lãi suất chỉ 300%, một năm.

Gợi ý: Ký chủ hãy mua huyết mạch đập chết bọn nó, nhắc nhở: huyết mạch này mới chỉ cấp một, chỉ giúp ký chủ không bị đánh chết trong một chiêu, chứ muốn đánh thắng tên đang tới đây, chỉ ít ký chủ phải nâng cấp huyết mạch lên Super Saiyan 2 hoặc 3, giá lên cấp hai là hai tỷ điểm tích lũy, lên cấp ba là ba tỷ điểm tích lũy, hệ thống vẫn sẽ cho ký chủ vay tiền, lãi suất vẫn chỉ 300%, một năm. >

Khải Minh nghe xong gợi ý thứ nhất, thì giống như chết đứng, hần thắm chửi: "Cái méo gì vậy, chơi ta à, mua huyết mạch gần tỷ điểm, rồi lại nâng cấp tới tận hai ba tỷ điểm, ta đây giàu lắm hay sao?, tính hút khô máu của ta à, cái lệch, còn có vụ cho vay lãi suất trên trời nữa, người ta cho vay nặng lãi, phần trăm còn không có cắt cổ như người, rồi còn thuế Đen, thuế Trắng là cái mô teo gì, thuế Ngu nữa, chửi ta ngu à, thuế ta nghèo, đúng, nhờ người hút máu nên ta mới nghèo nè, người là gì, tưởng ta sợ người à, chỉ là một cái hệ thống mà hiếp đáp người quá đáng đây, có ngon hệ thống người bước ra đây tay đôi với ta ba trăm hiệp."

"Xẹt,... xẹt,... bùm"

"Roẹt,... roẹt,... rầm,... rầm"

"Đùng,... Đùng,... đoàng,... đoàng"

"Xẹt,... xẹt,... bùm"

"Xẹt,... xẹt,... bùm"

.....

Vô số những đạo lôi điện lớn nhỏ từ trên trời oánh xuống, những tiếng nổ sấm chớp, xen lẫn trong đó có tiếng la thất thanh của một ai đó, vang vọng ra khắp sâm lâm, đến cả những thành trì gần đó.

Những cường giả kia, phát hiện ở đây có biến, liền tức tốc hướng phía này tập trung phi tới.

Thăng Long thành, những binh sĩ đang canh gác trên tường thành, tâm trạng chấn kinh nhìn một màn này, không chỉ có họ, ngay cả dân chúng trong thành và những cường giả đang bay tới kia cũng sửng sốt.

Nguyên do là tất cả bọn họ đang thấy những cột lôi điện khổng lồ, từ trên trời đánh xuống, nhìn kỹ thì đây là thiên kiếp, chắc có lẽ ai đó đang độ kiếp, nhưng qua quan sát thì nó rất cường đại, dân chúng và những binh sĩ ở gần đó chỉ đoán rằng đây chắc là một vị cường giả ẩn tàng, hay là lão quái vật nào đó, đột phá Thuế Phạm cảnh hay là một cảnh giới nào đó cao hơn thôi.

Nhưng đám cường giả kia thì lại khác, bọn chúng tất cả đều có tu vi cường đại, cho nên biết rõ đây là một trận thiên kiếp không tầm thường, và người độ kiếp ắt hẳn tu vi cao hơn bọn họ.

"Có người đột phá thành Tiên cảnh ư, không thể nào?" Một lão giả đang tiến về chỗ Khải Minh, khí tức cường đại, nhìn trận lôi kiếp đầy, miệng lầm bầm.

"Trận lôi kiếp này thật mạnh, không biết người độ kiếp là ai?" Một lão giả khác nhìn về nơi xa, vuốt vuốt bộ râu.

Một bên khác, Khải Minh thở ra một ngụm khói, khuôn mặt đỏ ửng, ngơ ngác nhìn xung quanh, tình trạng giờ của hắn là phải gọi là Thảm, Siêu Thảm, một Bán Tiên đạt kỉ lục là vị Bán Tiên đầu tiên, gánh chịu lôi kiếp cấp Tiên cảnh mà không chết.

"Ta là ai?, đây là đâu?, ai là ta?, đâu là đây?" Khải Minh lầm bầm.

< Cảm giác dòng điện 3.0 từ Hệ Thống thế nào ký chủ, cho xin cái cảm nhận! > hệ thống mang theo vẻ chế giễu.

"Cảm, con,.....người có cần đánh ta như vậy không?" Khải Minh định chửi gì đó, nhưng nhìn thấy mây đen trên trời có dấu hiệu tụ hợp lại, cho nên hắn đành đổi chủ đề.

< Trước hết, lí do ký chủ bị đánh là do từ Ngu mà ra, hệ thống chỉ mới gợi ý, có bắt buộc ký chủ phải mua không?, có bắt buộc ký chủ phải vay không?, với lại, đây mới chỉ là gợi ý thứ nhất, còn mấy gợi ý phía sau nữa, làm gì mà ong ong như gà mắc đề vậy, với lại ký chủ người chả phải bảo ta gợi ý con đường đi cho ký chủ à, tự dung la lối om sòm, còn chửi ta nữa, không cho ăn thiên kiếp cấp độ Thần cảnh là may rồi đây. >

Khải Minh giờ phút này chỉ biết câm nín, không dám nói thêm bất cứ gì, hần trở lại nghe tiếp gợi ý của hệ thống, trước mắt, giữ mạng vẫn là quan trọng a.

< Gợi ý thứ hai: ký chủ có thể mua vũ khí chiến đấu khoa học hiện đại 3.0 - 8.0, gồm có các gợi ý:

Bom Nguyên Tử cấp S "Uy lực đủ để phá hủy một hành tinh",

Tên Lửa Xuyên Vũ Trụ Mang Đầu Đạn Hạt Nhân cấp S "Uy lực đủ để phá hủy một hành tinh với khoảng cách xa nhất 5 năm ánh sáng, trong vòng 5 giây",

Một Trung Đoàn chiến binh robot người máy cấp S "Uy lực đủ để san bằng bất kì vị diện vũ trụ nào dưới Siêu Cấp",

Ba sản phẩm trên đều đồng giá là 500 triệu điểm tích lũy, nếu ký chủ không đủ điểm tích lũy để mua, hệ thống vẫn sẽ cho ký chủ vay, lãi suất vẫn sẽ như trước.>

Nhìn gọi ý thứ hai Khải Minh chỉ biết lắc đầu, đây điều là những đồ tốt, nhưng hắn không đủ điểm để mua, và hắn không muốn mắc nợ hệ thống, lãi suất này hắn không kham nổi.

Hắn chờ đợi, xem tiếp gọi ý cuối cùng.

< Gọi ý thứ ba, ký chủ có muốn mua Bùa tàng hình cấp S, Công dụng có thể Hoá thành trong suốt, tàng hình khỏi tầm nhìn đối phương, ngoài ra, nó còn có chức năng ẩn tàng khí tức tu vi, không đạt cảnh giới Tiên cảnh, ắt hẳn sẽ không có cách nào phá vỡ thế phòng ngự của Bùa Tàng hình cấp S. Thời gian tác dụng 48 tiếng, giá điểm tích lũy là 50 triệu điểm tích lũy.>

Khải Minh nhận thấy 50 triệu điểm tích lũy là con số không lớn lắm, và cũng không nhỏ lắm, nhưng vì tính mạng, hắn lập tức vay tiền của hệ thống mua Bùa Tàng Hình cấp S.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Bí Cảnh Vạn Vực

Vừa giao dịch xong với hệ thống, vì tính mạng đang ngàn cân treo sợi tóc, cho nên Khải Minh hắn không nghĩ ngợi nhiều, ngay lập tức sử dụng Bùa Tàng hình.

Vừa sử dụng xong Bùa Tàng hình, cũng là lúc vị cường giả có tu vi Thần Tiên cảnh kia xuất hiện, đến nơi hắn ngưng thần kiểm tra xung quanh, hắn đảo mắt nhìn hết thấy xung quanh, khuôn mặt có chút khó coi.

"Thật không ngờ bí cảnh nơi đây lại dẫn đến một vị Tiên cảnh." Hắn thần sắc cổ quái nói.

Một lúc sau, sau khi kiểm tra mọi góc ngách, cho đến khi hắn không phát hiện bất kỳ một sự hiện diện nào ở xung quanh, cho dù là một cổ khí tức nhỏ bé đi nữa, hắn liền lập tức rời khỏi.

Sau khi hắn rời khỏi đây, Khải Minh đang đứng núp ở một góc, mới thở phào nhẹ nhõm, quả thật, cho dù biết mình đã tàng hình và đối phương không thể phát hiện ra, nhưng vẫn rất đáng sợ.

"Hệ Thống, tên bắt từ ấy là ai vậy?" Khải Minh lấy lại tinh thần, tìm một gốc cây gần đó ngồi nghỉ.

< Ký chủ muốn có thông tin, thì hãy mua, với giá trị 1000 điểm tích lũy, do hôm nay có giảm giá! >

"Đậu xanh chứ, lúc nào cũng giao dịch được, mua, ta mua, được chưa!" Khải Minh đành phải chấp nhận, giờ cài lại hệ thống, có khi có một lần độ kiếp nữa cũng nên.

< Chúc mừng ký chủ giao dịch thành công, ông ta có tên là Tinh Dạ, Tổng chủ của Tông môn Lang Thiên Quyết, đến từ Thiên Yết đại lục. >

"Ồi cái định mệnh, tông chủ luôn, ném một chút nữa là ta lại được xuyên không rồi!" Khải Minh nhớ lại uy lực kinh khủng kia của hắn, trên trán lập tức đổ mồ hôi hột.

Thấy thời gian bí cảnh đã sắp được mở ra, Khải Minh bèn ở tại chỗ cố gắng chờ đợi.

Ngồi được một khoảng thời gian không lâu lắm, bảng thông tin trước mắt Khải Minh cũng hiện lên một con số.

{ Thời gian bí cảnh được mở: 00:00:59, ký chủ hãy chuẩn bị! }

Ánh mắt của Khải Minh dõi theo dãy số được hiển thị kia bắt đầu đếm,....

{ 10, 9, 8, ..., 3, 2, 1, 0 bí cảnh đã được mở ra, ký chủ có 300 giây để rời khỏi khu vực này, trước khi nó bị biến thành một chiến trường đẫm máu. }

Sau lời nói của hệ thống, bất chợt linh khí xung quanh khu vực này, chuyển động điên cuồng xung quanh đây, sau đó lại bất ngờ như bị một vật gì đó hấp

thu, tất cả đều tập trung vào trước mắt Khải Minh, từng đoàn, từng đoàn linh khí, cứ thế quay cuồng ngày một lớn dần.

Trải qua thời gian chưa đến mười hơi thở, trước mắt Khải Minh liền xuất hiện một cái cổng, cái cổng này cũng khá lớn, chiều cao khoảng bốn mét, dài ba mét, có màu tím đỏ, và rất nhiều hoa văn, văn tự và hình thù kỳ lạ.

Không nghĩ ngợi gì nhiều, Khải Minh lập tức phóng vào bên trong cánh cửa, vì lúc này hệ thống có cảnh báo trong 300 giây phải rời khỏi nơi này, chỉ như vậy hẳn cũng rõ ràng, đây là hệ thống muốn nói là khi bí cảnh mở ra, tất cả cường giả kia sẽ tập trung lại đây, và ắt hẳn nơi đây sẽ xuất hiện một trận chiến kinh thiên động địa.

Đúng thật như những gì hệ thống cảnh báo, Khải Minh vừa rời đi, thì nơi đây có rất nhiều luồng khí tức từ khắp bốn phương tám hướng, hướng nơi đây mà bay đến, một lúc sau đó là có rất nhiều trận chiến khác nhau, với những cường độ được xem là hủy thiên diệt địa.

Bọn họ đánh nhau đến đâu là gây nên hủy diệt tới đó, những rừng cây tan nát, vô số hồ lớn nhỏ liên tục được tạo ra bởi những vị cường giả kia, những tiếng nổ vang vọng khắp trời, do những chiêu thức cường đại và chạm mà thành, bên cạnh là một số cường giả có thực lực yếu hơn vẫn lạc, không lâu sau, mặc dù là sâm lâm này rất rộng lớn đi chăng nữa, nhưng hiện tại một phần ba sâm lâm đã bị san phẳng.

Ở trong bí cảnh, Khải Minh sau khi bước qua cánh cửa, liền xuất hiện trên một cánh đồng mệnh mông bát ngát, trên cánh đồng này hình ảnh mà Khải Minh nhìn thấy, được rõ ràng chia làm hai, một bên là vô số những linh dược có hình dạng hoa, toả ra một mùi hương thật thơm ngát và dễ chịu, hiện ra một bức tranh với đầy đủ các màu sắc.

"Hồng Hoa Lam Linh, Thiên Hoả Hồng Liên, Bạch Vương Linh Thủy, Tử Sắc Hồng Hoa, Hồng Hoa Vũ Phiến,....."

Khải Minh đọc một lượt tên các loại linh dược trước mắt, đây toàn là linh dược cao cấp không đấy, thật không ngờ được là nó có tới tận một cánh đồng.

Một bên khác là một hình ảnh được phủ một màu xanh lá, tất cả cũng đều là linh dược cao cấp có hình dạng cây cỏ lá thấp.

"Vũ Linh Cỏ, Tử Hằng Thảo, Minh Lam Linh Thảo, Suồng Thảo, Linh Hằng Thảo, Tam Tinh Thảo,.... "

Khải Minh đọc lên một số tên linh dược mà hắn biết được từ hệ thống, hắn hiện tại trong đầu liền xuất hiện một nghi vấn, đây có lẽ nào là ảo giác không?

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ đã vào đến bí cảnh Vạn Vực Thánh Địa thành công, hệ thống tặng cho ký chủ một tiểu thế giới, tiểu thế giới đã được chuyển vào kho đồ, mong ký chủ kiểm tra. >

< Đỉnh, nhắc nhở: cánh đồng linh dược thảo trước mắt ký chủ, tất cả đều là thật, không phải ảo giác, vì sau này những linh dược thảo này sẽ rất có ích, yêu cầu ký chủ kích hoạt tiểu thế giới và thu tất cả vào trong. >

Tiểu thế giới: cấp độ D.

(Chưa có tên)

Không gian: 100 000 mét vuông.

Công Năng: là một thế giới được thu nhỏ, vì thế nó có tác dụng như một thế giới thật, có thể chứa đựng sinh vật sống, gieo trồng cây cối, linh dược,.... thậm chí có thể xây dựng một thành trì, quốc gia bên trong tiểu thế giới này.

Nhắc nhở: chủ sở hữu sau khi kích hoạt sẽ nhận trách nhiệm tái tạo, phát triển, và xây dựng tiểu thế giới, và chủ nhân của tiểu thế giới này, có quyền quyết định tất cả, như một vị thượng đế của tiểu thế giới này.

Kích Hoạt: chỉ cần nhấn vào ô xác nhận kích hoạt.

Khải Minh xem xong thông tin, hắn liền biết phải làm gì.

"Ta đặt tên cho tiểu thế giới này là Toàn Năng Thế Giới đi!" Khải Minh suy nghĩ một lúc, liền quyết định một cái tên, xong, hắn vào kho đồ, tìm mục vật phẩm, ấn vào xác nhận kích hoạt tiểu thế giới.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ đã kích hoạt thành công tiểu thế giới, gợi ý cho ký chủ là chỉ cần dùng ý niệm, tiểu thế giới sẽ tự động lập tức thu vào đó những vật phẩm mà ký chủ muốn thu vào! >

Nghe xong thông báo của hệ thống, Khải Minh liền ngay lập tức dùng ý niệm thu cả cánh đồng vào Toàn Năng Thế Giới, ngay lập tức, toàn bộ cánh đồng biến mất, tuy cánh đồng không lớn lắm, tầm khoảng 10000 mét vuông, nhưng thu tất cả đi trong thời gian ngắn như vậy, liền thấy rõ cái tiểu thế giới này không tầm thường.

Thu xong cánh đồng linh thảo dược, Khải Minh liền khẩn trương tiến sâu vào bên trong bí cảnh, hiện giờ hắn mà đi chậm một bước chắc hẳn sẽ chết không thể nghi ngờ, bí cảnh là một nơi nguy hiểm tứ bề, không chỉ nguy hiểm đến từ bên trong bí cảnh, mà đến từ cả những người bên ngoài.

Đi được một khoảng thời gian không lâu lắm, Khải Minh lại đến được một nơi khác.

"Ồi cái định mệnh, cái gì thế này?" Khải Minh sửng người mà nhìn phía trước.

Trước mắt Khải Minh là một khung cảnh như là địa ngục trần gian, lúc trước hắn đã từng gặp qua cảnh như ở địa ngục, chính là trong lúc thực hiện phó bản vượt tháp, tuy nhiên, nơi này lại đáng sợ gấp cả trăm lần lúc trước.

Khung cảnh phía trước Khải Minh, cũng có thể được coi là hùng vĩ, nhưng theo một cách nhìn đến từ địa ngục, hắn từ từ tiến vào bên trong.

Trên đường đi, Khải Minh bắt gặp rất nhiều bộ hài cốt, những bộ hài cốt này có đa dạng hình dáng khác nhau, có những bộ xương của yêu thú rất nhỏ, lại còn có những bộ xương yêu thú khác to bằng cả một ngọn núi, xen lẫn là một số bộ xương hình dáng rất giống như là loài rồng phương tây, hình dáng to lớn, bốn chân bằng nhau và có hai cánh không lồ, bên cạnh cũng có những bộ xương không lồ, chúng đều có chiều dài khoảng vài trăm mét, đặt biệt là ở trước đầu có một cặp sừng như là sừng của nai, nhìn rất giống như là loài rồng của người phương đông ở kiếp trước.

< Ký chủ, những bộ xương của loài Long rất có giá trị, về Luyện Đan và Luyện Khí, vì thế ký chủ hãy thu thập những bộ xương Long kia, để dành khi có cơ hội lại dùng tới. >

Sau khi thông báo của hệ thống kết thúc, Khải Minh liền thu những bộ xương kia vào kho đồ của hắn, không chỉ hắn thu vào kho đồ những bộ xương của loài Long kia, ngay cả những bộ xương có hình thể to lớn hắn đều thu tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Vạn Vực Chi Mộ

Làm xong hết thấy, Khải Minh tiếp tục cất bước, hướng về một thung lũng phía trước bước đi.

Trên đường đi, càng ngày càng có rất nhiều bộ xương của yêu thú, đến hiện giờ, Khải Minh chỉ ít cũng thu được gần trăm bộ xương của yêu thú rồi.

Bất chợt, phía trước Khải Minh xuất hiện một bộ xương người, không, không chỉ một, là hàng trăm, hàng ngàn, hàng vạn,... vô số những bộ xương người, trải dài vô tận khắp thung lũng, hiện lên một bức tranh tang thương hoàn mỹ.

Trong số những bộ hài cốt này, không chỉ có những bộ xương người bình thường, mà bên cạnh đó có những bộ hài cốt có hình dạng người, nhưng lại có thêm một đôi cánh phía sau, cho dù đôi cánh chỉ còn lại một khung xương, nhưng lại trông giống như là cánh của thiên thần, một số khác thì lại có đôi cánh như là của loài dơi.

Xen lẫn bên trong đấy, là vô số những bộ xương cốt của các loại yêu thú khác nhau.

Nhìn qua khung cảnh này, chắc hẳn ai cũng tưởng tượng ra, khi xưa, nơi đây đã trải qua một trận chiến khủng khiếp như thế nào.

"Ôi, thật là kinh khủng mà!" Khải Minh tròn tròn mắt, nhìn về phía khung cảnh trước mắt.

"Mà khoan, này giờ không phát hiện ra, yêu đan của yêu thú đâu mất hết rồi?"

Khải Minh tỏ vẻ khó hiểu, tại sao yêu đan của đám yêu thú đã chết này, đã biến đi đâu hết rồi, cho dù là một viên yêu đan nhỏ nhất, này giờ hắn vẫn chưa từng thấy qua.

Lấy làm lạ, Khải Minh ngó dáo dác xung quanh, bất chợt, hắn thấy từ khí khắp nơi, đang tập trung về một phía sâu bên trong thung lũng.

Hắn lập tức đi theo, trên đường đi, hắn không quên thu thêm một số bộ xương cốt yêu thú có tác dụng.

Đi theo được một thời gian không lâu lắm, Khải Minh cũng đến được một khe rãnh lớn bên trong thung lũng, xung quanh khe rãnh này, những luồng, những luồng từ khí dài đặc, quay quanh đây, tạo nên những cơn sóng, hiện lên một bức tranh rừng rợn.

"Địa Ngục Thiên Chi, Hoả Ngục Linh Chi, Tử Kết Linh Chi, Ác Linh Thủy Chi,..... "

Có vô số những linh dược cao cấp, đang mọc ở trên vách của khe rãnh, Khải Minh nhìn sơ qua cũng có thể thấy được là nó có hơn một trăm loại linh dược.

Hóa ra những yêu đan của đám yêu thú kia, đã bị phân hủy theo thời gian, hoà vào thiên địa, và bồi dưỡng những linh dược này, thành những linh dược cao cấp như thế này.

"Ha ha, ta giàu rồi, đây là những linh dược chỉ được nghe, chưa từng thấy đó ư?"

Khải Minh vui mừng, dùng ý niệm thu hết tất cả vào tiểu thể giới, hắn thu luôn cả đám hắc khí đang còn sót lại, mục đích chỉ là tiếp tục nuôi dưỡng đám linh dược này thôi, bây giờ hắn chưa dùng tới mà.

Hắn bắt đầu với tâm trạng phấn khởi, tiến vào sâu bên trong.

Nửa ngày sau, hắn hiện tại đang ở một hoang mạc rộng lớn, bốn phía khắp nơi đều là xương rồng và cỏ, xa xa có một số cây, mà xương rồng ở đây không phải là xương rồng bình thường mà hắn từng thấy, những cây xương rồng ở đây, to như là những cây cổ thụ khổng lồ, với chiều cao khoảng bốn đến năm trăm mét, thân cây thì vài chục mét, cùng với những chiếc gai xương rồng vừa to vừa dài, khiến cho Khải Minh nhìn vào mà sờn cả óc.

Cũng may, những cây xương rồng đó không có mọc gần nhau, cho nên Khải Minh vẫn có thể dễ dàng tiến về phía trước.

Nhưng cho dù hắn đi mãi, đi mãi, thì hắn vẫn cứ ở trên hoang mạc này, cứ như hoang mạc này là vô tận vậy, sẽ không bao giờ đi hết cái hoang mạc này.

Nhờ Khải Minh đã là Bán Tiên, cho nên cái nóng và sự khắc nghiệt, mệt mỏi trong thời gian dài, không ảnh hưởng gì lắm với hắn, nhưng hắn vẫn cảm thấy rất khó chịu.

"Cái đậu xanh nhà nó, sau đi mãi mà không thoát ra khỏi đây vậy?, đi đã một tháng rồi, vẫn chưa ra khỏi đây nữa, với lại ta hận nơi này, tại sao lại không cho ta bay chứ?" Khải Minh vừa đi vừa cầu nhàu.

Nguyên do là lúc trước hắn có thử bay qua hoang mạc này, nhưng không thể hiểu tại sao, hắn đã dùng mọi cách, vẫn không thể bay được, tu vi của hắn thì vẫn bình thường, không có biến đổi gì, nhưng hắn lại không phi hành được, làm hắn thấy nơi đây có vẻ rất kỳ lạ.

Đi đến ngày thứ 50, cuối cùng hắn cũng thoát khỏi cái hoang mạc này, phía trước mắt hắn là một Thảo Nguyên bát ngát, phía bên trái hắn, trên Thảo Nguyên, tồn tại một ngôi nhà rất lớn, đứng sừng sững giữa thảo nguyên mênh mông bát ngát.

Khải Minh đứng ngốc tại chỗ.

"Cái méo gì đây? Tại sao vừa khỏi hoang mạc mà có thảo nguyên, chí ít cũng có rừng cây gì đó trước chứ, qui luật nào đây?"

Không thắc mắc nhiều, giờ thắc mắc cũng chả có ai trả lời, hắn liền lập tức tiến về căn nhà khổng lồ ấy.

"Vạn Vực Chi Mộ." Khải Minh đọc dòng chữ phía trước cửa căn nhà.

"Mộ, Chi Mộ, đậu phộng, đây là Lăng Mộ à,....." Khải Minh hoảng hốt.

"Có nên vào không ta?" hắn đứng phía trước lăm lăm.

Một lát sau, hắn đẩy cửa bước vào, vừa vào bên trong, đập vào mắt hắn là một khung cảnh hoàn toàn trái ngược với điều mà hắn tưởng tượng.

Bên trong không phải những ngôi mộ âm u, rừng rậm san sát nhau, mà là một khung cảnh cứ như là đang ở tiên giới.

< Thông Báo cho ký chủ, đây là một không gian nén, tương tự như là không gian hệ thống hay không gian thuộc hạ, sùng vật vậy! >

Khải Minh nghe hệ thống thông báo xong, cũng mười phần hiểu rõ tại sao nơi đây lại khác như vậy, tại sao lại lung linh huyền ảo như vậy.

Nguyên lai bên trong này là có vô số những ngôi mộ to lớn, nhưng những ngôi mộ này lại được sắp xếp rất tỉ mỉ, cách xa nhau, mỗi ngôi mộ lại có rất nhiều loại hoa khác nhau, chúng có đầy đủ màu sắc, toả ra hương thơm vô cùng say đắm lòng người, cùng với đó là nguồn linh khí dồi dào, đậm đặc.

Bên cạnh đó, màu sắc của hoa, phấn hoa,.... lại cùng hoà quyện với linh khí nồng đậm nơi đây, hiện ra một bức tranh huyền ảo đa dạng màu sắc.

Chỉ tiếc là những loài hoa cỏ đây chỉ là những Hoa cỏ bình thường, không phải là linh dược cao cấp gì.

"Huyết La Đại Đế, Hoa Linh Thiên Đế, Dược Hằng Đế, Đan Nguyên Đế, Thiên Long Thần Đế, Chiến Lang Đại Đế, Sương Hoa Tiên Đế,...."

Khải Minh đi qua những ngôi mộ, vừa đi vừa đọc tên trên những ngôi mộ kia, hắn cũng không quên, mỗi lần qua một ngôi mộ, đều cúi đầu chào một cái, ý hắn cũng chả là gì, chỉ là có một sự tôn kính với các vị Tiên Bối mà thôi.

Trong Vạn Vực Chi Mộ này, không chỉ có những vị Thần Đế, Đại Đế ấy, mà cũng tồn tại cả những đệ tử của họ, những người chắc hẳn cùng tham gia trận chiến nào đó với họ, từ những người được xưng là Đế, cho đến những đệ tử bình thường, tất cả bọn họ đều ở đây.

Hắn cứ thế đi mãi, không biết đã trải qua bao nhiêu ngôi mộ, có bao nhiêu cái cúi đầu, sự vô tận của nơi đây, còn đáng sợ hơn cả cái hoang mạc lúc trước nữa, hắn cũng đi đến cuối Vạn Vực Chi Mộ.

Đến cuối Vạn Vực Chi Mộ, hắn nhìn thấy một quan tài được làm bằng Băng, bên trong là một nữ nhân.

< Quan tài trước mắt ký chủ được làm từ băng vạn năm! >

< Nữ nhân bên trong vẫn còn một chút dấu hiệu của sự sống, kính xin ký chủ cẩn trọng. >

< Nữ nhân bên trong hiện tại đang bị trúng độc, một loại độc hiện tại đã không còn tồn tại, có tên là Vạn Linh Từ Độc. >

< Nữ nhân bên trong có niên thọ là 19 tuổi, là trước khi được đưa vào quan tài bằng, tính theo lịch bên ngoài, là 10 009 năm! >

Thông Báo của hệ thống, khiến Khải Minh sửng sò, thật không ngờ lại còn có người sống, mà lại tồn tại từ vạn năm trước, như thế này là sao, lại là cái tình tiết quái quỷ gì nữa vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Thiên Phong Thần Đế

Tâm trạng trong khi vẫn còn đang tỏ vẻ khó hiểu, thì bất chợt, cả Vạn Vực Chi Mộ rung lên, và thế là Khải Minh cùng với quan tài bằng, biến mất tại chỗ.

Sau khi hồi phục tinh thần do vừa bị dịch chuyển bất ngờ, Khải Minh ngó dáo dác xung quanh.

Chỉ là quang cảnh xung quanh của Khải Minh hiện tại, đã không còn là trước một căn nhà nhỏ ở cuối Vạn Vực Chi Mộ nữa, mà là hiện tại hắn đang ở trong một hang động, không, là một thạch động, bốn phía thạch động toả ra vô số màu sắc lung linh, đến từ những viên pha lê được điêu khắc vô cùng tinh xảo.

"Ha ha, chào người, người đầu tiên đến được Vạn Vực Thánh Địa của ta!"

Đang cảm thụ sự lung linh kỳ ảo nơi đây, thì bất chợt có một giọng nói vang lên.

"Là ai? Là tên nào đang giả thần giả quỷ, có gan thì bước ra đây, đừng có giấu thân vang tiếng như vậy?" Khải Minh cảnh giác nhìn xung quanh nói lớn.

< Ký chủ, câu đó người học ở đâu vậy? >

Hệ Thống tỏ vẻ kinh ngạc hỏi Khải Minh.

"Do ta tự nghĩ ra, rồi nói đại, được chưa, có vấn đề gì à?" Khải Minh trong đầu trả lời hệ thống.

Vì Khải Minh đã dung hợp với hệ thống, cho nên những lúc hắn cần câu thông hay trả lời với hệ thống, hắn chỉ cần dùng ý nghĩ liên lạc với hệ thống, như thế, người khác cho dù tu vi cao thâm, hay là như thế nào, cũng không thể phát hiện ra.

"Ha ha, người tâm tính cũng tốt đấy, thế nào, có muốn nhận lấy sự truyền thừa của ta không?" Âm thanh đây lại một lần nữa vang lên, thanh âm này là của một vị nào đó, theo Khải Minh nhận thấy, hẳn chắc hẳn có tu vi cường đại, nhưng trong giọng nói lại hồng hách, mang theo dáng vẻ chán nản.

Bỗng bất ngờ, một thân ảnh, cứ như là hình ảnh không gian ba chiều của một tên nào đó, tuổi tác đáng đáp cứ như là một vị trung niên, mặc một bộ áo bào màu trắng, khuôn mặt khôi ngô tuấn tú.

"Hệ Thống, giúp ta tìm hiểu cái tên giả thần giả quỷ này đi!" Khải Minh âm thầm hỏi hệ thống.

< Tên này là chủ nhân của nơi đây, Vạn Vực Thánh Địa.

Tên là Thiên Phong Thần Đế, tu vi lúc trước Đại La Thiên Tiên Cảnh.

Tình trạng hiện tại chỉ là một tàn hồn, vô cùng suy yếu, do hắn đã dùng sức mạnh của mình để duy trì và gây dựng, bảo vệ Vạn Vực Thánh Địa này, cho nên tu vi trạng thái linh hồn hiện tại của hắn, chỉ ngang với Thuế Phàm Cảnh.

Hắn ta có tên thật là La Thiên Phong, sống tại Không Linh Quốc, Thiên Hương Thần Lục, Thần Long Tinh Cầu.

Hắn ta cũng là một Tông chủ cường đại của Thần Giới vào mười vạn năm trước, và hắn ta và tông môn của hắn cũng có góp mặt trong trận chiến ấy.

Lưu ý: Nữ Nhân bên trong quan tài bằng kia là đệ tử của hắn, có tu vi Thần Nhân cảnh, tu vi hiện tại do bị phong ấn bởi độc tố nên chỉ có cảnh giới Trúc Cơ cảnh. >

Khải Minh nghe thông báo từ hệ thống, liền biết tên kia là ai, nhưng Khải Minh không có thiện cảm với hắn lắm, cho dù biết hắn là chủ nhân nơi này đi nữa.

Nguyên lai là tên Thần Đế ấy, khuôn mặt tuy nở một nụ cười, nhưng trên nụ cười ấy lại đầy sự gian xảo, xảo trá, ăn nói thì ngông nghênh, cao ngạo, khiến cho những người tiếp xúc với hắn, liền muốn xông lên, bất kể sống chết, đập cho hắn một trận, tuy hắn là một vị Thần Đế, nhưng khí tức không hề giống khí tức của một vị Đế, mà giống của một tên trẻ trâu hơn.

"Rồi, ý ông là gì, muốn truyền thừa thì truyền thừa, nhưng có lẽ lão yêu quái nguoi có điều kiện a, nói ra nghe chơi, được thì hợp tác, còn không thì ta đi!" Khải Minh thân nhiên trả lời.

"Hừ, giờ nguoi chỉ là một cái tàn hồn, tu vi chỉ có Thuế Phàm cảnh, ta tại sao lại phải sợ nguoi, rất tiếc, thời huy hoàng của nguoi đã kết thúc rồi, lão yêu quái à!" Khải Minh thầm nghĩ.

"Tốt, không hổ danh là người ta nhìn trúng, không dài dòng, vào vấn đề chính đi, nguoi có biết ta là ai không?" Thiên Phong bộ dáng ngạo nghễ, cất lời hỏi Khải Minh.

"Ông là ai?" Khải Minh giả vờ không biết hấn ta, đây là hấn muốn xem kịch vui a.

"Ha ha, ta nói nguoi sẽ hoảng sợ cho mà xem, ta là người đã tạo ra nơi Vạn Vực Thánh Địa này, tên là Thiên Phong Thần Đế, bọn phạm nhân các nguoi chỉ nghe đến mà chưa từng thấy, đúng không!" Thiên Phong tỏ vẻ khoái chí cười lớn nói.

Bất chợt, nụ cười của hấn liền tắt lịm, chả là hấn cứ tưởng rằng, sau khi hấn nói ra tên và địa vị của hấn, Khải Minh chắc sẽ hoảng hốt hay bất ngờ gì đó, nhưng không, hấn lại thấy một việc khác, chính là Khải Minh vẫn đứng đó đứng đung nhìn hấn, khuôn mặt không hề biểu lộ một chút cảm xúc nào.

Thiên Phong tâm trạng bất ngờ nổi lên sóng gió, hấn cảm thấy mình trong mắt tên tiểu tử trước mắt này không đáng giá, hoặc là cảnh giới Thần cảnh trong mắt hấn, không có chút giá trị nào, nhưng không thể nào, hấn đây chỉ là một tên tiểu tử mới mười mấy tuổi à, cảnh giới của hấn không thể nào cao hơn Thần cảnh chứ.

"Ta là người đã tạo nên bí cảnh Vạn Vực Thánh Địa này, là một vị Thần Đế, tên là Thiên Phong Thần Đế!" Thiên Phong nghĩ rằng câu lúc trước hấn nói, Khải Minh không nghe rõ, nên nói lại.

"Ừ, rồi sao?" Khải Minh vẫn bộ dáng bình thản, có chút chán nản nói.

"Ta nói thật, không phải bịa, ta là Thần Đế!" Thiên Phong giọng nói có phần gấp gáp.

"Ừ, ta nói là ta biết rồi, nguoi là Thần Đế, rồi, giờ vào vấn đề chính được chưa, nguoi nhây đủ rồi đấy, ta không có điếc, cũng không có bị gì, không cần nguoi lặp lại lời nói đâu!" Khải Minh không còn đủ kiên nhẫn để nghe tên này nói về địa vị của hấn nữa, đúng thật là lúc trước hấn là Thần Đế, nhưng bây giờ hấn chỉ là một tàn hồn, và cảnh giới không đến Bán Tiên, tu vi còn thấp hơn hấn, cho nên Khải Minh không thêm kiên dè hay quan tâm hấn, với lại cách ăn nói ngông cuồng khoe khoang của hấn, khiến Khải Minh không có mấy thiện cảm.

Riêng về phần Thiên Phong, hấn có cảm giác như là bị hàng ngàn mũi tên đâm xuyên tim, ôi, cả đời là một Thần Đế chinh chiến hàng ngàn, hàng vạn trận chiến kinh thiên động địa, thế mà bây giờ lại không có một chút giá trị nào, ngay cả một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa còn không thêm quan tâm.

"Nguoi biết ta là Thần Đế, không cảm thấy bất ngờ hay hoảng sợ sao?" Thiên Phong vẫn cố đè nén cảm xúc lại, hấn không muốn để mất hình tượng của một vị Thần Đế.

"Biết thì biết thôi, mắc mớ gì phải bất ngờ a!" Khải Minh bực bội nói.

Nói xong, Khải Minh hấn cũng cảm nhận được, càng ngày mình càng giống thể loại trẻ trâu nhì, nhớ kiếp trước mình là Thanh Niên nghiêm túc mà, chả lẽ là bị ảnh hưởng bởi thân xác và cô kỷ ức này sao.

Bỏ qua suy nghĩ bất chợt đấy, hấn nhìn về phía Thiên Phong đứng trước, khuôn mặt của hấn hiện tại đã biểu lộ một bộ mặt bất ngờ, ngờ ngác, thất vọng, suy sụp,.... hấn không thể tin được, trải qua vạn năm, Thần Đế bây giờ không còn chút giá trị nào sao.

"Lão quái vật, nguoi còn đứng đó ngốc đến khi nào đây, mau nói điều kiện đi chứ?" Khải Minh mất kiên nhẫn, hấn thúc giục.

Thiên Phong nhìn Khải Minh dò xét một hồi lâu, cuối cùng, hấn cũng mở lời.

"Được, dù gì nguoi đã đến được đây, những cường giả sống vạn năm như bọn ta, đều có tích góp, thu thập rất nhiều công pháp, đan dược, binh khí, kỳ chân dị bảo,... ta cũng vậy, giờ nguoi đã đến được đây, cũng xem như là một cái duyên, nhưng nếu như nguoi muốn lấy những thứ đó đi, thì phải xem thực lực của nguoi rồi!"

"Thế tiếp theo ta phải làm gì?" Khải Minh dáng vẻ hào hứng nói.

"Ha ha, để ta nói cho nguoi biết, nhớ khi đó năm xưa, ta đã cùng các vị Thần Đế, Tiên Đế khác chinh chiến khắp,....." Thiên Phong bộ dáng cao cao tại thượng.

"Được rồi, vào vấn đề chính đi, ta không thích nghe tiểu sử của nguoi!" Khải Minh không đợi hấn nói tiếp, liền lập tức ngắt lời hấn.

"Nguoi,....." Thiên Phong đáng về tức giận, thật là từ lúc đầu đến giờ, tên Khải Minh này cứ kích động hấn.

"Được! Ta nói thẳng, khi xưa ta tạo ra nơi này, tất cả kỳ trân dị bảo từ khắp nơi trong vạn giới, ta đều mang đến đây, nơi đây được chia làm ba tầng, tầng một chính là con đường mà lúc trước nguoi đã đi qua, đây là tầng hai, cất giấu các mỏ khoáng thạch, khoáng sản,.....để trợ giúp trong con đường tu luyện của các nguoi.

Tầng ba chính là địa điểm cuối cùng của Vạn Vực Thánh Địa nơi đây, có một tòa Thần Điện, là nơi ta cất giấu những công pháp, binh khí, linh dược, đan dược, yêu đan,.....những thứ quý giá và tâm huyết nhất mà ta tích góp hàng vạn năm, được chính ta cất giấu ở đó.

Nhưng nếu người muốn đến những nơi đó, thì phải vượt qua những thử thách của ta, tìm về những viên đá thần, trở về mở khóa để vào tầng tiếp theo.

Và điều cuối cùng, ta muốn người cứu giúp đệ tử của ta, nàng ấy trong một lần sơ suất, bị trúng độc của bọn Ma tộc, cũng may ta dùng Băng vạn năm để nàng vào trong đó, cũng đã vạn năm rồi, ta mong người cứu giúp cho nàng ấy!"

Thiên Phong nhìn Khải Minh nói, tuy hắn không thích thái độ của Khải Minh, nhưng dù gì, nơi đây chỉ có Khải Minh là người đầu tiên đến được, vì thế ắt hẳn hắn sẽ không tâm thương, vì vậy cũng không nghĩ ngợi gì nhiều, tất cả đều nói ra hết cho Khải Minh.

Khải Minh nghe hắn nói xong yêu cầu, liền lập tức câu thông với hệ thống.

"Hệ thống, vị nữ nhân kia bị trúng độc, có thể cứu được không vậy?"

< Được, thưa ký chủ, tuy hiện tại giá của viên đan dược giải độc này, ký chủ vẫn chưa thể mua được, nhưng ký chủ vẫn có thể luyện ra, dược liệu hiện tại ký chủ đã thu thập đầy đủ, chỉ cần ký chủ luyện ra thôi. >

< Định, nhắc nhở, hiện tại ký chủ vẫn còn đang nợ hệ thống khoảng 40 ngàn điểm tích lũy, mong ký chủ mau đánh cướp, sớm ngày trả nợ cho hệ thống. >

"Ồi cái định mệnh, cái hệ thống khốn nạn này, thật sai lầm khi mình vay tiền của hệ thống a!" Khải Minh chửi thề.

"Được, điều kiện này ta chấp nhận, thế bây giờ ta cần tìm những viên đá gì đó ở đâu?" Khải Minh sau khi biết mình có thể cứu được nữ nhân kia, hắn liền đồng ý.

"Người thật là, đừng có kêu ngạo quá, mà thôi, tùy người vậy, ai bảo ta hiện tại chỉ còn là một tàn hồn sắp tan biến chứ, đây, người cầm lấy, nó sẽ cho người biết cần làm những gì!" Thiên Phong đưa một cuốn sách lớn cho Khải Minh, khuôn mặt tỏ vẻ thất vọng, giọng nói có phần buồn bã, bộ dáng hiện tại rất đáng thương, không giống như tên Thần Đế cao ngạo như lúc trước nữa.

"Được rồi, ta sẽ làm theo những gì đã hứa!" Khải Minh nhận lấy cuốn sách.

Sau khi Khải Minh nhận lấy cuốn sách ấy, Thiên Phong nở một nụ cười nhẹ, nói thêm một câu: "Nhớ chăm sóc các đệ tử của ta!" rồi từ từ tan biến vào hư vô.

Khải Minh thấy hắn tan biến, liền cúi đầu chào một cái, tỏ vẻ rất là cung kính, hắn nhận ra, tuy tên Thần Đế này rất là kêu ngạo, nhưng cũng không quá đáng ghét hay xấu xa gì.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Thiên Thư

Sau khi tên Thần Đế đó biến mất, Khải Minh liền xem cuốn sách trên tay hắn.

"Vô Tự Thiên Thư, đây là gì?" hắn đọc dòng chữ phía trên cuốn sách.

Khải Minh hắn tiếp tục xem cuốn sách, cuốn Thiên Thư này cũng không lớn lắm, chiều dài khoảng 50cm, rộng 25cm, và đặc biệt chỉ có hai trang, mặt bìa của cuốn sách thì có vô số những hình thù, văn tự kì lạ, bên trong thì là hai trang giấy trắng.

Bất chợt, phía trên hai trang giấy trắng ấy, từ từ hiện lên rất nhiều dòng chữ.

- Vô Tự Thiên Thư

- Sáng tác: Thiên Phong Thần Đế.

- Biên tập: Thiên Phong Thần Đế.

- Nội dung: Giúp người được chọn thu thập các viên đá Thần, ở các thế giới khác nhau.

- Chức năng: Có đầy đủ thông tin về một tỷ, bốn trăm năm mươi triệu, hai trăm năm mươi ngàn, ba trăm hai mươi tám tỷ thế giới. { 1 450 250 328 }

- Ghi chú: Người chắc hẳn đã đọc tới đây a, không nói nhiều, chỉ là ta gửi mấy viên đá thần cho đám đệ tử của ta rồi, người chỉ cần đi thu thập những viên đá từ bọn chúng, à mà, đám đệ tử của ta không dễ nói chuyện đâu, ha ha, người sợ chưa, thế thì mới khó chứ, ta nhắc nhở cho người, bọn đệ tử của ta cũng không còn gì tốt lắm, người thấy nữ nhân trong quan tài bằng đá chứ, bọn họ cũng có hoàn cảnh khá giống vậy, người chỉ cần giúp đỡ bọn chúng, chắc hẳn bọn chúng sẽ giao đá thần cho người, à mà nhớ giúp ta, giúp đỡ đám đệ tử của ta với a.

KÝ TÊN:

Thiên Phong Thần Đế đẹp trai nhất vũ trụ.

Thiên Phong Thần Đế vô địch thiên hạ.

Thiên Phong Thần Đế chương phá thiên khung.

Khải Minh nhìn dòng giới thiệu mà sửng cả người, nhất là ở đoạn cuối, thật không ngờ, tên Thần Đế này vậy mà lầy vậy luôn ấy.

"Hệ Thống, người biết quyền thiên thư này không?" Khải Minh hẳn muốn biết quyền thiên thư này, có thật sự lợi hại không.

< Quyền thiên thư này có cấp bậc Thần cấp, chắc có lẽ do tên Thần Đế ấy, lúc còn sống đã đi khắp vạn giới để thu thập thông tin vào đây. >

"À ra vậy, ta tưởng là đồ giả chứ, à mà hệ thống người có thể dịch chuyển thiên hải và người về Thăng Long thành không?" Hắn hỏi hệ thống, chắc hẳn là đang suy tính gì đây.

< Được ký chủ, chỉ cần trả phí, phí của ngài là 10 ngàn điểm tích lũy, số lượng ít, hệ thống vẫn có thể tiếp tục cho vay. >

Nghe vậy, hắn lập tức vào tiểu thế giới gặp đám người, hắn lúc trước khi nhận được tiểu thế giới, thấy nơi này rộng rãi với thoáng mát, cho nên đã đưa đám người của hắn đến đây.

"Ta bây giờ vẫn muốn hoàn thành nhiệm vụ, với lại, dân chúng trong Thăng Long thành và xung quanh đó, ta không thể bỏ mặc được, bây giờ Hoà Lân, Tiểu Phong và Tiểu Hắc ở lại với ta, còn lại tất cả lên Thiên Hải, trở về bảo vệ Thăng Long thành đi!"

Đám người nghe vậy, liền gật đầu không nói gì, rồi tất cả lên thiên hải, chào hỏi nhau một chút, rồi thiên hải biến mất giữa không gian.

Khải Minh trở lại thạch động lúc trước, hắn lại chỗ quan tài bằng băng, nhìn vào trong, bên trong là một thiếu nữ đáng người thật tinh xảo, khuôn mặt ngũ quan cân xứng, làn da trắng hơn cả tuyết, cùng với dáng vẻ thanh cao, cao quý, hiện lên một cảm giác như là được thấy Tiên Tử.

Nàng hiện đang mặc một bộ trang phục màu trắng bạc, hoà vào với màu sắc của quan tài bằng khiến cho nàng càng thêm có sức sát thương lớn.

< Nàng tên Thiên Hoa Tiên Tử, đệ tử thứ mười chín của Thiên Phong Thần Đế. >

Khải Minh vẫn còn đang chìm đắm bởi vẻ đẹp của nàng, thì bất ngờ tiếng Hệ Thống vang lên.

Hắn lập tức khôi phục tinh thần, thu Thiên Hoa Tiên Tử vào không gian hệ thống, đặt bên cạnh Nguyễn Như Ý.

Xong việc, hắn tiếp tục nhìn vào thiên thư, lúc này chữ trong thiên thư bắt đầu chuyển động, rồi thiên thư chợt toả ra một hào quang sáng chói màu trắng, bao phủ khắp thạch động, cho đến khi đạo ảnh đầy từ từ biến mất, thì cũng là lúc, Khải Minh cùng với thiên thư đã biến mất theo.

Ở một nơi khác, có một thân ảnh đang đứng trên một hòn đảo nhỏ, xung quanh bốn phía là biển xanh mênh mông bát ngát.

"Đây là đâu?" Khải Minh vẻ mặt ngu ngơ.

•

Nhiệm vụ thu thập đầu tiên.

•

Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc

- Vị trí: Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo.

- Ngoài ra còn có bốn nhiệm vụ phụ, khi đến Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo, nhiệm vụ sẽ được đưa ra.

- Vị trí hiện tại: Phía nam ngoài khơi Tây Vực Đại Lục, cách Đảo Luân Hồi 1 triệu hải lý về phía đông.

Khải Minh cuối cùng cũng hiểu rõ, hóa ra là những viên đá thần, được tên Thiên Phong Thần Đế kia, giấu ở khắp mọi nơi trong vạn giới, và vừa lúc này

là hấn được dịch chuyển, và hấn cũng thật không ngờ, Thiên thư lại có sức mạnh lớn như vậy.

"Thiên thư, chắc hẳn ngươi có thể nghe thấy, ta hỏi ngươi, đây là đâu, tình cầu nào, nhiệm vụ thu thập có tổng cộng bao nhiêu viên đá thần?" Khải Minh nhìn thiên thư hỏi, liền sau đó, chữ trên thiên thư lại biến đổi.

*Vị trí vị diện: Lam Hoa Tinh Cầu, dải ngân hà Đông Linh, cách Thiên Tinh Cầu 125 năm ánh sáng.

Vị trí nơi đang đứng: Rìa phía Tây của Đồng Huyền Linh Hải, thuộc địa phận của Anh Thiên quốc.

Nhiệm vụ thu thập tầng thứ hai: Có tổng cộng 12 viên đá thần, nằm rải rác trong ba vị diện thế giới, trên Lam Hoa Tinh Cầu này, có 6 viên đá thần.

Vừa xem xong thông tin trên thiên thư, Khải Minh liền chuẩn bị lấy ra phi hành thuyền thiên cấp lúc trước mà hấn không xài, để khởi hành thì, tiếng hệ thống vang lên.

<Đình, kích hoạt nhiệm vụ, vượt biển, đi đến Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo mà không sử dụng vật phẩm cao cấp.

Thành công: Một Siêu Chiến Hạm 6.0.

Thất bại: Thu hồi phi hành thuyền thiên cấp. >

Nghe thông báo nhiệm vụ từ hệ thống, Khải Minh có chút khó tin, không cho phép sử dụng thuyền cao cấp, mà bây giờ hấn lại không còn một điểm tích lũy nào, làm sao mà mua thuyền khác, đổi linh thạch ra à, nghĩ rồi, hấn bắt chọt hỏi hệ thống.

"Hệ Thống, đổi toàn bộ linh thạch và vàng bạc của ta, ta muốn mua một con thuyền!"

< Xin lỗi ký chủ, tạm thời không thể giao dịch cho đến khi ký chủ kết thúc nhiệm vụ.>

"Cái đậu xanh, không cho mua thuyền, không cho dùng thuyền, chả nhẽ bắt ta phải đóng bè đi à?" Khải Minh bắt đầu có chút tức giận.

Không thấy Hệ Thống trả lời, hấn bèn lẳng lặng dùng kiếm vào đảo chặt cây để làm bè vượt biển.

< Đình, vì nhiệm vụ, tu vi của ký chủ hiện được áp chế xuống Kim Đan cảnh. > Âm thanh ác mộng của hệ thống lại vang lên.

"Cái đậu xanh, đậu phộng, đậu nành,..... nhà nó, ngươi muốn ta chết trôi trên biển à, đã không cho dùng thuyền thì thôi đi, còn áp chế tu vi!" Khải Minh lời nguyên dòng họ, tổ tông mười tám đời, nhà họ đậu ra chửi.

Một lát sau, sau khi đã chửi đủ mệt, hấn lại tiếp tục kết bè.

Sau thời gian bảy ngày cực nhọc, cuối cùng Khải Minh cùng hoàn thành xong chiếc bè của mình, à mà nói là bè cũng không đúng, phải là thuyền mới đúng, bởi vì Khải Minh hấn đã quét cả một nửa hòn đảo, đóng ra một con thuyền bằng cây cũng khá lớn.

Con thuyền này có chiều dài khoảng mười mét, và ngang bốn mét, được kết dính bởi dây cáp quang và keo 502, được Khải Minh mua từ Hệ Thống.

Khải Minh hấn cũng rất là bức mình, là những thứ khác trong cửa hàng hấn đều có thể mua được bình thường, vậy mà những thứ liên quan đến thuyền thì lại bị hệ thống khóa.

Hấn đã mua rất nhiều dây cáp quang, và gần một trăm triệu chai keo 502 loại lớn, để kết dính cả con thuyền, đây là hấn lo sợ trên đường có chuyện bất ngờ xảy ra, cho nên mới phải làm chắc chắn như vậy, đây là đoạn đường đến một triệu hải lý đây, không thể đùa được a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Me Lin Sát Hải

Cuối cùng, Khải Minh cũng cùng chiếc thuyền của mình, vuron ra khơi xa, bước vào một chuyến đi đầy chông gai và mạo hiểm.

"Chông gai mạo hiểm cái méo, ngươi làm ơn tha cho ta đi!" Khải Minh khuôn mặt tối sầm nói.

Do Khải Minh không được phép mua hay sử dụng các sản phẩm hiện đại về thuyền tàu, cho nên hiện tại Khải Minh chỉ đi bằng nguồn sức mạnh của thiên nhiên, đó là sức gió, cũng may là hướng gió về hướng đảo Luân Hồi, nếu không Khải Minh chỉ còn cách bơi thôi.

"Bơi cái bép, ngươi dẫn truyện cái méo gì vậy, những thứ này là do ai tạo ra, là ta chắc, cũng may, may cái méo gì, do ngươi cả thôi!" Hấn cầu nhàu khuôn mặt khổ sở.

Khải Minh cùng thuyền của mình tiếp tục vuron ra khơi xa, hần nhìn về phía hòn đảo, chỉ thấy hòn đảo nhỏ lúc trước, từ từ nhỏ dần, nhỏ dần, rồi biến mất.

.....

Một buổi sáng, ngày tháng năm không rõ.

Trải qua thời gian lênh đênh vô tận trên biển, Khải Minh hần lúc này cảm thấy rất là chán nản.

"Ta lạc trôi giữa trời, lạc trôi giữa trời,... " Hần nằm dài bên cạnh cần câu của hần ca hát.

Chả là, hần đã lênh đênh trên biển đã gần hai tháng rồi, chán nản vì suốt ngày chỉ thấy biển là biển, hần bèn tạo ra một cần câu, để câu cá.

Nhưng khổ nỗi, hần đã thả câu gần một tháng nay, mà vẫn chả có con cá nào mắc câu.

< Ký chủ, ta chưa thấy ai dùng cáp quang để câu cá, dùng Thương để làm cần. > Đang nằm dài hưởng thụ ánh mặt trời buổi sáng thì tiếng hệ thống vang lên.

"Thế tên khốn nạn nào không cho ta mua dụng cụ, không cho mua những thứ liên quan đến thuyền ta đã khổ sở rồi, thế mà éo nào không cho ta mua những thứ liên quan đến biển luôn." Khải Minh đáng về bực bội.

< Chỉ ít ký chủ cũng phải mắc mòi vào dây cáp chứ, để không như vậy thì câu kéo cái gì, và lại, lần đầu tiên ta thấy ký chủ sử dụng đan được làm cánh buồm! > Hệ Thống tỏ vẻ chán nản.

Cái gì? sử dụng đan được làm cánh buồm, nghe làm ư.

"Thế thì đã sao, ta giàu được chưa, tại nguoi cứ cấm này cấm nọ, ta thích làm như vậy không được sao, ta dư đan được mà, không sử dụng, lỡ hết hạn thì sao!" Hần bộ dáng ngênh ngang nói.

Vâng, đúng là tên điên này dùng đan được để kết thành cánh buồm, hần đã dùng phân nửa số lượng đan được mà hần có, luyện hóa lại, kết hợp cùng với một loại siêu chất dẻo mà hần mua từ hệ thống, dung hoà luyện hóa thành một cánh buồm không lồ.

Chuyện hần làm với đan được như vậy, nếu truyền ra khắp vạn giới, chắc hần Khải Minh sẽ bị các luyện đan sư và những tán tu, không kể sống chết, truy sát hần.

"Còn về chuyện câu cá, nguoi biết cái méo gì mà nói, ta đây là câu cá mập, dây cáp là món nó khoái khẩu nhất, không cần mòi, rõ chưa a!" Khải Minh ra dáng ta đây nói.

Hệ Thống im lặng không biết nói gì tiếp, thật là rảnh quá a, tự nhiên đi nói chuyện với tên điên này, đây là dị giới, cá mập đâu mà để cho hần câu.

Một lát sau, bất ngờ dây câu chuyển động, rồi, cá đã mắc câu.

"Ha ha, thấy ta lợi hại chưa hệ thống, ta sắp có thịt cá mập ăn rồi a!" Hần mừng rỡ, cầm Thương vào thuyền, tay kéo dây câu.

Kéo được một lúc, Khải Minh kiệt sức, hần lăm bầm

"Dây cáp của ta mắc vào đá ngầm hay sao nhỉ, kéo hoài mà chả lên?"

Hần vẫn dùng hết sức kéo, thêm một thời gian ngắn nữa, hần cũng biết được kết quả, sau khi biết kết quả, hần chỉ biết ngơ ngác đứng nhìn.

"Thật sự, thật sự ta câu được cá mập a, mà hình như không phải, nó là gì vậy hệ thống?"

< Đây là một hải thú, có tên là Me Lin Sát Hải, hải thú Tứ Giai Hậu Kỳ. > hệ thống trả lời.

Hải thú Me Lin Sát Hải này, có hình dáng rất giống với Megalodon ở trái đất, nhưng lại to lớn gấp khoảng mười lần, chiều dài gần ba trăm mét, cùng với trên thân nó là một lớp vảy màu xanh ngọc.

Mà hiện tại, dây cáp của Khải Minh, đang mắc vào một miếng vảy trên thân của nó, sau khi nhìn thấy thủ phạm gây phiền phức, đánh thức giấc ngủ của nó, nó tức giận, hất đuôi một cái.

"Xong rồi!" Khải Minh vừa nói xong, cũng là lúc chiếc thuyền của hần trở thành một quả tên lửa lao vun vút giữa bầu trời đầy sao lung linh huyền ảo, à mà làm gì có sao, đang là ban ngày mà.

Chuyện là, chiếc thuyền và Khải Minh, bay với một tốc độ không thể nào tin được, chỉ trong nháy mắt, hần đã ở bên kia của tinh cầu.

Chiếc thuyền tên lửa, cứ thế lao vun vút, trở thành một vệ tinh cho tinh cầu này, tuy hải thú kia cũng không cường đại mấy, nhưng với một thân thể to lớn, cùng với lực lượng tứ giai, và chiếc thuyền kia cũng chỉ là sản phẩm bình thường do một tên điên tạo ra, làm cho sức mạnh của lực hất đuôi lúc này tăng

cao mấy lần.

Tỉnh Cầu này cũng khá lớn, to khoảng gấp đôi trái đất, vì thế, khi vòng quanh đến vòng thứ năm xung quanh tỉnh cầu, tốc độ thuyền tên lửa, từ từ giảm dần, và một tiếng "Rầm!" lớn, thuyền tên lửa lao vào một ngọn núi lớn, hóa thành vô số những mảnh vụn, ngọn núi kia cũng do lực va chạm, mà mất đi một nửa diện tích, ngay cả một tông môn trên ngọn núi kia, cũng bị san phẳng một nửa.

< Đỉnh, ký chủ vừa chết, còn một lần hồi sinh do huyết mạch Thiên Thần, thời gian hồi sinh, 10 giây bắt đầu, 10, 9,.....2, 1 chúc mừng ký chủ đã hồi sinh, thời gian hồi lần sau: Một tháng.>

Khải Minh từ từ trong đồng đồ nát, bò ra ngoài, thân thể rách nát tả tơi.

"Con m* nó, thật sự rất là kinh khủng mà, cũng may vẫn có thể hồi sinh lại một lần a!" Khải Minh khuôn mặt nhăn nhó nói.

"Nơi đây là đâu?" Hắn ngó đảo dác xung quanh, rồi lấy một bộ đồ mới mang ra mặc, hắn bình thường ít khi dùng áo trắng, bởi vì không muốn quá nổi bật, như thế sẽ có phiền phức lớn a.

Khải Minh mở Thiên Thư ra xem:

Vị trí hiện tại: Núi Trúc Minh, Khang Thịnh môn, Thái Bình Quốc.

Cách Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo 1 triệu dặm và hai triệu hải lý.

Khải Minh hắn tròn tròn mắt, cái quái gì thế này, bỗng dưng vị trí lại xa hơn là sao, khoảng cách một triệu đường đất liền, và hơn hai triệu đường biển.

"Trời ơi, sao tôi khổ thế này?" Hắn ngửa mặt lên trời hét lớn.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhận được một Siêu Chiến Hạm 6.0. > Tiếng hệ thống vang lên, làm Khải Minh ngạc nhiên.

"Ủa hệ thống, nhiệm vụ là ta phải đến đảo luân hồi, ta chưa đến mà, sao lại hoàn thành rồi?" hắn tỏ vẻ khó hiểu.

< Ký chủ không những đã đến đảo Luân Hồi, mà là đã đến năm lần, chỉ là ở trên bầu trời thôi. > Hệ thống mang dáng vẻ như muốn cười.

< Nhiệm vụ hoàn thành, tu vi ký chủ chính thức trở về như trước! >

"Ta,.... đã năm lần,... ôi cái đầu xanh, thế là ta đã bay qua đảo Luân Hồi năm lần à, hay thật a!" Hắn bộ dáng thán phục cái tình tiết siêu phi thường này.

Đang trong lúc cảm thán sức mạnh của Me Lin Sát Hải, thì bất ngờ có một giọng nói ôn nhu phía sau hắn vang lên.

"Tên ác ma kia, mau nộp mạng!"

Nghe thấy giọng nói ấy, Khải Minh hắn liền quay lại, thì chỉ thấy một thanh kiếm đâm về phía hắn, chỉ nghe boong một cái, thanh kiếm ấy vỡ vụn.

Chả là Khải Minh chỉ vung tay lên, đánh một cái nhẹ lên thanh kiếm, khiến thanh kiếm ấy nát vụn.

"Cái méo gì vừa xảy ra?" Khải Minh đứng ngây ngốc một chỗ nghĩ thầm.

"Người, người đúng thật là người của Ma đạo!" Người nói kia là một nữ nhân khoảng mười chín tuổi, khuôn mặt xinh đẹp không tí vết, dáng người đầy đặn, thân mặc một bộ quần áo màu xanh dương, hơi có phần cũ kĩ.

Một bên khác, Khải Minh vẫn còn kinh ngạc, nhưng liền khôi phục lại, hắn có cảnh giới yêu nghiệt mà, chuyện này cũng bình thường thôi.

Hắn tiến lại gần nữ nhân kia, định hỏi gì đó, thì bất chợt nữ nhân kia hét lớn, bộ dáng hoảng sợ, liền tụt lùi về sau.

"Biến thái, người mau tránh xa ta ra,... đừng tới gần, nếu không, nếu không ta tự sát đấy!" Nói rồi nàng cầm một thanh đoản kiếm, kề lên cổ.

Khải Minh ngây người, cái tình huống gì đây, ta chỉ muốn hỏi nàng một số điều mà thôi, thế éo mà ta lại trở thành tên biến thái vậy, bộ ta nhìn giống tên biến thái lắm hay sao.

Hắn quay người, nhìn về nơi xa, rồi lại nhìn nàng, xong bước đi ra ngoài, tìm một nơi đẹp đẽ, mở thiên thư ra hỏi.

"Thiên Thư, chuyện vừa rồi là thế nào?"

Dòng chữ trên thiên thư lại chuyển động, nhìn trông rất là sống động.

P/S: Ai đó cho ta xin cái đề cử, hoặc chút kim phiếu để ta lấy động lực viết tiếp nà::

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Đại Đệ Tử Tiêu Vân Ngọc

*Tất cả là do binh khí vừa rồi chỉ là một tàn phẩm, và tu vi của nữ nhân kia quá yếu.

Khải Minh nhìn dòng chữ ngơ ngác, chỉ thế thôi ư.

"Thế cảnh giới ở đây thế nào vậy Thiên Thư?" Hắc hiếu kỳ về cảnh giới tu luyện ở đây.

*Cảnh giới ở đại lục này, do linh khí nồng độ quá loãng nên được phân chia cấp bậc như sau: Tu Chân Giả; Đồ cảnh, Võ cảnh, Sĩ cảnh, Sur cảnh, Linh cảnh, Vương cảnh, Hoàng cảnh, Tôn cảnh, Đế cảnh, mỗi đại cảnh giới lại được chia làm mười tiểu cảnh giới, cấp bậc Bán Tiên, Bán Thần, Tiên Cảnh và Thần Cảnh, như ký chủ đã biết trước đây.

Khải Minh lúc này mới hiểu rõ, quả thật nơi đây linh khí rất loãng thật a, và cũng do nơi này cấp bậc được phân chia ra quá nhiều, tới tận chín đại cảnh giới, trong khi ở Thiên Tinh Cầu, cấp bậc Tu Chân giả chỉ được phân chia làm 5 đại cảnh giới.

"Thế thiên thư, chuyện mà làm nằng ta hoảng sợ là sao, rồi còn cái tông môn mà ta vừa san phẳng một nửa nữa, những thứ này là sao?" Khải Minh hỏi xong, nhìn về đồng đồ nát và vị nữ nhân đang kia.

*Là do nơi đây, quốc gia này, đại lục này, hiện đang bị một thế lực ma đạo hoành hành, bọn chúng đi tới đâu gây tội ác đến đó, giết người, phá hoại nhà cửa thành trì thôn làng, bắt dân chúng đưa vào sâm lâm săn giết yêu thú, dùng trẻ em đem đi luyện hóa đan dược, dùng trinh nữ song tu một loại công pháp ma đạo tăng cao tu vi, đầu độc nguồn nước sạch xung quanh nơi nhân loại sinh sống,....

*Bọn chúng đã gây nên một nỗi ám ảnh kinh hoàng khắp đại lục, tội ác của bọn chúng khiến cho cả đại lục căm phẫn, nhưng do thế lực của chúng quá cường đại, nên chả ai làm gì được chúng.

*Môn phái này có tên là Khang Thịnh môn, một môn phái đang trong quá trình suy yếu, tình hình hiện tại, bất cứ lúc nào môn phái này có thể bị hủy diệt chỉ với một thế lực nhỏ, lí do mà môn phái này suy tàn như thế, chuyện là cách đây năm năm, Khang Thịnh môn trải qua một đại nạn, mà cho đến bây giờ, thế hệ đệ tử sau này vẫn còn khiếp sợ.

*Năm năm trước, Khang Thịnh môn chính là một môn phái tam lưu, có số lượng gần vạn người, nhưng vào một ngày nọ, có một thế lực ma đạo không rõ từ đâu, tấn công vào Khang Thịnh môn, khiến cho hơn một nửa cao thủ, cao tăng Khang Thịnh môn bị diệt, các đệ tử còn lại dần dần rời khỏi môn phái, khiến cho môn phái càng ngày càng suy tàn.

*Hiện giờ Khang Thịnh môn chỉ còn một thái thượng trưởng lão không rõ tung tích, một chương môn với tu vi Linh cảnh, năm vị trưởng lão với tu vi Vương cảnh, trong số đó có ba vị trưởng lão đã bị trúng độc, mỗi lần họ vận chuyển linh lực, thì sẽ kích phát chất độc trong người họ, ngoài ra Khang Thịnh môn hiện tại có 12 chấp sự với tu vi Sur cảnh, hơn hai trăm đệ tử nội môn, ba trăm đệ tử ngoại môn, cùng khoảng hai mươi trưởng lão chương quản nội và ngoại môn.

*Nữ nhân ở bên kia có tên là Tiêu Vân Ngọc, là nữ nhi của chương môn Khang Thịnh môn.

Khải Minh hần xem xong hết toàn bộ thông tin trên Thiên Thư, bất chợt não bộ hần chuyển động.

"Tên tác khốn nạn lại ném ta vào một tình tiết máu chó nào rồi, a a a, ta hận a!" Hắc thầm nghĩ.

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ ứng cứu, xây dựng và phát triển lại Khang Thịnh môn như lúc ban đầu. Phần thưởng: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên. Thất bại: Hưởng Thụ Thiên Kiếp cấp Bán Tiên. >

"Biết ngay là sẽ có chuyện mà, hay thật a!" Khải Minh khuôn mặt khổ sở.

"À mà Thiên Thư, lúc nãy ta san phẳng một nửa môn phái, có ai bị thương không vậy?" Hắc lo lắng nhìn thiên thư, bây giờ lúc nào cần thông tin hần đều hỏi thiên thư, lí do tại sao không hỏi hệ thống, chỉ vì hệ thống tính phí, thiên thư miễn phí, như vậy thì ngu gì không hỏi.

*Cũng may một nửa môn phái bị phá hủy kia chỉ là nhà kho, một số thì lại được bỏ hoang lâu năm, nên không có ai chết hoặc bị thương.

Hần thở phào nhẹ nhõm, cũng may a, nếu chẳng may ta lỡ giết chết hoặc làm bị thương ai đó, chắc chắn có rắc rối, tuy ta đã từng giết người nhưng phải lựa chọn kẻ đáng giết để giết chứ, ta không muốn làm ma đạo gì đâu a, suốt ngày bị cả đại lục truy giết, phiền phức chết đi được.

Hần đi lại chỗ nữ nhân kia một lần nữa, đang định mở miệng thì tiếng hệ thống vang lên.

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ thu Tiêu Vân Ngọc làm đệ tử. Phần thưởng: Một trăm viên đan dược cừu phẩm. Thất bại: Không trừng phạt. >

Khải Minh giật mình, thu nhận đệ tử ư, ta phải thu nàng làm đệ tử.

"Người, người định làm gì?" Vân Ngọc thấy Khải Minh tới gần, nên dặng vẻ thập phần hoảng sợ.

Chỉ thấy Khải Minh vung tay lên, thanh đoản kiếm trên tay nàng liền hóa thành bụi phấn.

"Khụ khụ, nàng,...nàng là ai, ta không phải kẻ xấu, không phải người ma đạo gì đâu, chỉ là ta bị một tên được gọi là tác giả quăng tới đây thôi a!" Hắn bộ dáng nghiêm túc nhìn nàng nói.

"Người nói thật chứ? Làm sao ta tin được người, mà tác giả gì đó là ai?" Nàng hiếu kỳ nhìn hắn.

"Nàng không cần quan tâm tên tác giả gì đó, khụ khụ,...giờ vào vấn đề chính đi, ta thấy nàng tư chất và thiên phú khá tốt, ta muốn nhận nàng làm đệ tử, nàng thấy sao." Hắn cuối cùng cũng vào mục đích của hắn.

"Người có gì mà ta phải làm đệ tử của người chứ, làm sao ta tin được người?" Nàng vẫn còn rất đề phòng con hàng Khải Minh này.

"Ta có thực lực, tiền tài, vũ khí, công pháp, đan dược,... và đặc biệt là rất soái." Khải Minh nở một nụ cười nói.

"Người,... " Nàng đang định nói gì đó thì nhớ lại thanh kiếm và thanh đoản kiếm lúc trước, như thế nào mà bị phá hủy, nàng liền nhận định thiếu niên trước mặt này có tu vi rất là cường đại.

Nhưng một lúc sau nàng lại kinh ngạc, sững sờ, sợ hãi.

Nguyên do là tên Khải Minh kia thấy nàng bản thân gì đó, hắn nghĩ chắc rằng đã sắp thuyết phục được nàng, liền đem vũ khí, đan dược, công pháp,...ra trước mặt nàng.

Một thời gian sau đó, lúc này nàng vẫn chưa khôi phục lại tinh thần, nàng từ trước đến nay chưa thấy những vũ khí nào mà có khí tức mạnh như vậy, và cũng chưa thấy đan dược với số lượng nhiều như vậy.

"Nàng còn chờ gì nữa, mau tới bái sư a!" Khải Minh biết nàng đã bị khuất phục, liền thúc giục nàng.

"Ta,... Sư Phụ!" Nàng khuôn mặt cúi xuống, sao đó ngược mặt lên, bộ dáng nghiêm túc.

Sau đó cũng là nghi thức bái sư rôm rả, cũng chả có gì nhiều, chỉ là bái Khải Minh chín lạy, và mời một chén trà.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ thu nhận được đệ tử đầu tiên: Đại đệ tử Tiêu Vân Ngọc, tu vi Sĩ cảnh Lục tầng.>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, Nhận được một trăm viên đan dược cứu phẩm >

< Đỉnh, vì nhận được đệ tử đầu tiên, ký chủ được hệ thống triệu hoán, tặng một lần triệu hoán ngẫu nhiên, một lần triệu hoán tổ hợp, một lần triệu hoán thần thú. >

< Đỉnh, ký chủ được tặng miễn phí một lần triệu hoán chỉ định bữa bồi thần kỳ Pokemon. >

Khải Minh lúc này có cảm giác thật sự không thể tin được a, thật không ngờ chỉ nhận một đệ tử, thế mà có cả đồng phần thưởng ập vô mặt.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn khôi phục rất nhanh, chuyện này ta đã gặp vài lần rồi, hắn quay sang nhìn Vân Ngọc hỏi nàng, hắn dù bây giờ muốn biết bất cứ cái gì, đều có thể hỏi thiên thư, nhưng dù sao cũng phải theo văn bản truyện a.

"Giờ ta là sư phụ nàng, ta sẽ dạy cho nàng những gì ta biết, nàng nói đi, nàng muốn luyện về lĩnh vực nào, Luyện Đan, Luyện Khí, Luyện Võ, Linh Trận Sư, hay là Thuần Thú Sư?"

"Ta,... Sư Phụ, ta muốn thực lực cường đại, ta muốn Luyện Võ!" Nàng suy nghĩ một lúc, liền quyết định.

*Luyện Võ: Là chủ tu về Luyện các loại võ kỹ, công pháp, khiến tu vi và thực lực cơ thể, tốc độ,... trở nên cường đại.

"Được, ta sẽ giúp nàng, nhưng trước hết cần phải ổn định lại tình hình môn phái cái a!" Hắn nhìn đồng đồ nát lác đầu nói.

"Giờ ta dẫn người đến chỗ phụ thân ta và các vị trưởng lão trước a, ít nhiều ta vẫn phải giới thiệu Sư Phụ cho bọn họ chứ!" Nàng bộ dáng lúc này đã không còn đề phòng Khải Minh nữa.

"Được, nàng dẫn đường đi!" Khải Minh chỉ mỉm cười nói.

Nói rồi, nàng quay người lại, hướng phía môn phái bên kia bước đi, Khải Minh liền theo sát nàng, hắn nghĩ thầm:

"Nàng nhìn thật sự rất đẹp a, có một mị lực thật kinh người, cùng với vóc dáng không thể chê vào đâu được a."

"Ha ha, hay là ta sẽ nuôi nàng rồi sao này thịt a, "Nuôi Trước Thịt Sau" kha kha!" Hắn trong đầu đột nhiên xuất hiện một ý nghĩ đen tối.

P/S: t/g, Ta không cho Thịt, Khải Minh nguoi thịt được sao.:::

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Khang Thịnh Môn

Khải Minh đi theo sau Vân Ngọc, đến phía bên kia của Khang Thịnh môn.

Từ bên ngoài nhìn vào Khang Thịnh môn, Khải Minh hẳn chỉ có duy nhất một nhận xét, đó là cái môn phái này thăm, cực kỳ thăm, tường bao thì chỗ nứt, chỗ bị phá hủy, được vá lại bằng những mảnh gỗ, tấm bảng phía trước Khang Thịnh môn thì siêu siêu vẹo vẹo, nhìn như là nó có thể rơi bất cứ lúc nào.

Vừa đến cửa, hần và Vân Ngọc liền gặp khoảng mười đệ tử đang mang một túi vải sau lưng, phía sau là một thiếu nữ khoảng mười lăm tuổi, đang cố thuyết phục bọn họ.

"Mấy huynh đừng đi mà, môn phái đang rất cần các huynh!" Thiếu nữ trên khuôn mặt, nước mắt đã rơi.

"Ta xin lỗi, bọn ta không thể nào tiếp tục ở đây nữa, muội thứ lỗi cho bọn ta." Một đệ tử trong số đó nhìn thiếu nữ kia, sắc mặt đáng vẻ khó coi.

"Nhưng,....." Thiếu nữ kia định nói gì đó, nhưng lại không nói được.

Nghe đến đây, Khải Minh hẳn cũng hiểu được chuyện gì đang xảy ra, hóa ra mấy đệ tử kia đang cuốn gói ra đi a.

Vân Ngọc nhìn thấy cảnh này, cũng không có phản ứng gì, nàng đi đến bên cạnh vị thiếu nữ kia, nhẹ nhàng nói.

"Muội để họ đi đi, nơi đây không thể giữ được họ nữa rồi!"

Mấy đệ tử kia nghe vậy, cũng không nói gì, nhẹ nhàng gật đầu cúi chào với Vân Ngọc, liền hướng phía thôn làng phía dưới, bước đi.

Vân Ngọc và thiếu nữ kia nhìn hình ảnh những thân ảnh rời đi kia, trong ánh mắt có vài tia tiếc nuối.

"Thời ta vào trong đi, có chuyện này tỷ muốn cho muội biết nè!" Vân Ngọc kéo tay thiếu nữ kia hướng phía bên trong đi vào.

Khải Minh thấy vậy, cũng liền đi theo, nhưng vừa bước qua cánh cổng thì, chỉ nghe một tiếng "Rầm" sao lưng, hẳn quay người lại nhìn, rồi lắc đầu nói.

"Môn phái này tệ lắm rồi a!" Nói rồi hẳn tiếp tục vào trong, chuyện vừa rồi nguyên do chính là tấm bảng tên môn phái Khang Thịnh môn, cuối cùng cũng rơi xuống đất, trong bao ngày cố gắng chống cự.

Trên đường đi, hẳn bắt gặp rất nhiều,...à, không nhiều lắm, các đệ tử đang tập luyện trên mấy cái sân tập.

"Ta có đi nhầm vào Cái Bang không a, tên là Khang Thịnh môn, thế éo nào lại thăm như thế, hai từ Khang Thịnh đâu, nhìn bọn họ mà xem, ôi trời!" Hần nói thăm.

Nguyên lai là những hình ảnh bên trong môn phái, khiến hẳn chả biết phải nói gì, đây có còn là môn phái nữa không, tỷ như trang phục của mấy tên đệ tử kia kia, trang phục tên nào cũng có đầy đủ màu sắc, chắp vá khắp nơi, biểu diễn thời trang à,... còn binh khí, ôi mẹ ơi, xem những thanh đao kia kia, đều mẻ hết, thế mà còn xài được ư, còn mấy thanh kiếm của mấy tên kia nữa, chỉ còn có một nửa, thế thì làm được gì,.....binh khí ở đây còn thua cả đám sắt vụn mà ta thu thập nữa, bọn họ có muốn gây dựng lại môn phái này, thật khó a.

Đi theo Vân Ngọc vào một căn phòng cũng còn có vẻ khá mới ở bên trong, trong căn phòng này thì có một đám người đang bàn tán cái gì đó.

Trong phòng này có tầm hai mươi người, hơn một nửa trong số họ đều là những lão già khuôn mặt đầy sự tức giận.

"Khôn nạn mà, nhà kho cũ nát của chúng ta vậy mà cũng không tha, ta mà biết được tên nào làm, nhất định sẽ lột da hẳn!" Một lão già lớn tuổi đập tay xuống chiếc bàn trước mặt nói, bộ dáng rất tức giận.

"Tam trưởng lão đừng nóng, chuyện gì cũng cần làm rõ trước cái đã!" Một nam tử trung niên đáng vẻ kiêu ngạo ở phía đối diện cười nói.

"Ngọc nhi, chuyện bên kia là thế nào vậy?" Một nam tử trung niên khác đang ngồi ở chủ vị, thấy Vân Ngọc bước vào, liền nở nụ cười hoà ái hỏi.

"Phụ Thân, mấy vị trưởng lão, ta đã điều tra rồi, thật sự không rõ được là do ai làm!" Vân Ngọc cung kính đối diện với những người phía trước.

Nàng thật ra được bọn họ giao đi điều tra, về lý do tại sao một nửa môn phái bị phá hủy, và nàng cũng có thể biết được rằng chính Khải Minh là thủ

phạm, nhưng giờ nàng đã là đệ tử của hắn, cho nên không tiện nói.

"Vậy thôi đi, nhưng chúng ta vẫn cần phải cảnh giác và đề phòng, à mà đừng kích động với những đệ tử còn lại kia, môn phái chúng ta hiện tại đang rất cần họ!" Vị nam tử trung niên ngồi ở vị trí chủ vị cất tiếng.

Tên nam tử trung niên này có tên là Tiêu Khang, trưởng môn của Khang Thịnh môn và là phụ thân của Vân Ngọc.

Nói xong, hắn dáng vẻ tò mò và hiếu kỳ, nhìn Khải Minh hỏi.

"Còn đây là ai?"

Nghe hắn hỏi vậy, lập tức tất cả mọi người đang ở đây, ánh mắt đều chăm chú nhìn Khải Minh, trong đó có một lão giả nhìn Khải Minh với ánh mắt dò xét, xong ông ta nhìn Vân Ngọc hỏi.

"Ngọc nhi, thiếu niên này là đệ tử tới đây nhập môn à?"

Tuy đệ tử của Khang Thịnh môn số lượng cũng vài trăm, rất ít người nào có thể nhớ được tên cùng với hình dáng của bọn họ, nhưng qua dò xét cùng với khí tức trên người Khải Minh, bọn họ nhận định Khải Minh đây chắc hẳn không phải đệ tử trong môn phái của bọn họ.

Vân Ngọc thấy mọi người hỏi, liền lập tức lúng túng, nàng lúc này cũng không biết phải trả lời làm sao? Chả nhẽ nói rằng mình vừa nhận một người nhỏ tuổi hơn mình làm sư phụ sao, nhưng dù gì nàng cũng đã bá sư, dù muốn hay không muốn thì cũng đành thôi, nhưng ngay lúc nàng đang định trả lời bọn họ, thì bất chợt, từ bên ngoài có ba vị đệ tử thương tích máu me đầy người, bên người còn có hơn mười đệ tử khác, đang dìu ba người bị thương kia, tiến vào đây.

"Chương môn, không hay rồi, Bạo Linh môn đã thương người của chúng ta, và hiện giờ thì đang kéo người đến Khang Thịnh môn chúng ta gây chuyện, bây giờ thì bọn họ đã đến chân núi Trúc Minh, số lượng của bọn người Bạo Linh môn cũng rất nhiều, có đến khoảng 1000 người!" Một trong ba đệ tử, có thương thế nhẹ hơn hai đệ tử còn lại, bộ dáng cực kỳ hoảng hốt.

Đám người nghe vậy, thì một số người dáng vẻ có phần khẩn trương, một số khác thì tỏ ra bình thản một cách kì lạ.

"Các người đưa ba người họ đi trị thương đi, cũng đi thông báo cho toàn bộ môn phái chuẩn bị chiến đấu, Hà lão, Kha lão, nhờ hai người đi tập hợp đệ tử nội và ngoại môn lại, chuẩn bị nghênh chiến kẻ địch." Tiêu Khang bộ dáng thập phần lo lắng, nhìn mấy người phân phó.

"Đại ca, chuyện này có gì to tát, bọn họ dám động vào Khang Thịnh môn ta, chắc chắn sẽ không có việc gì tốt đẹp đâu!" Nam tử trung niên dáng vẻ cao ngạo kia, vẫn một nụ cười, nhìn Tiêu Khang nói.

"Khang Thịnh môn ta cường đại, há nào bọn chúng không biết, đây là bọn chúng tự đến tìm chết mà!" Một lão giả giọng nói khàn khàn.

"Đúng, đúng, bọn họ không biết được Khang Thịnh môn chúng ta cường đại như thế nào à" Một lão giả khác cũng nói thêm vào.

"Mấy người các người đủ rồi, các người hiện tại không biết rõ tình hình môn phái của chúng ta à, đừng có ở đó mà xàm ngôn!" Một lão giả bộ dáng có vẻ như đang bị thương, đập tay xuống bàn, quát lớn.

Mấy người kia nghe vậy thì cũng lập tức im lặng, một số thì vẫn bình thản như thường.

Khải Minh ở một bên nhìn cảnh này, hắn cũng chẳng biết phải làm sao, bộ cái bọn này nào bị vô nước hết à, môn phái sắp bị diệt tới nơi, thế mà eo nào bọn họ còn ở đây kêu ngạo thế a.

*Khang Thịnh môn trước đây là một môn phái cũng được xếp vào hàng cường đại, đa số những trưởng lão, trưởng quản đều có chung một tính cách kêu ngạo, do thế, cho dù môn phái có xuống cấp, tính cách của bọn họ vẫn như trước đây.

Khải Minh hắn xem dòng thông tin trên Thiên Thư xong, liền lắc đầu, hắn nghĩ thầm. "Cho dù hoàn cảnh có thay đổi như thế nào, thì tính cách vẫn như thế a!"

"Được rồi, tất cả yên lặng nào,..... môn phái chúng ta giờ rất suy yếu, có thể bị diệt bất kỳ lúc nào, giờ môn phái chúng ta không còn như xưa, nhưng, nếu bọn chúng có ý đồ với Khang Thịnh môn chúng ta, thì chương môn ta đây sẽ là người đầu tiên liều chết với bọn chúng!" Tiêu Khang trên khuôn mặt có chút giận giữ, nhìn đám người nói.

"Chương môn nói đúng, giờ môn phái chúng ta đã không còn như xưa rồi, các người nên nhìn lại đi!" Một người khác nói chen vào.

"Đi, chúng ta nghênh đón bọn chúng, xem xem bọn Bạo Linh môn muốn gì?" Tiêu Khang dẫn đầu, hướng cửa trước Khang Thịnh môn, bước đi.

Tiêu Khang dẫn đầu bước đi, đám người phía sau thấy thế, cũng cùng mon men đi theo, tất nhiên Khải Minh cũng đi theo, nhưng bây giờ mục đích của hắn chỉ là bảo vệ cho đệ tử của mình thôi, hắn bây giờ không thêm quan tâm đến sự tồn tại của Khang Thịnh môn nữa rồi.

"Ta thật thất vọng về ta, tại sao trong mắt bọn người này, ta lại không hề có sự nổi bật là sao? Mà dù vậy, chỉ ít bọn họ cũng quan tâm ta chút chút, ta là cường giả Bán Tiên đấy, tại sao ta thấy bọn họ xem ta như là một thiếu niên miệng còn hôi sữa thế, bộ dáng bọn họ xem ta như không tồn tại vậy?"

Khải Minh hần nghĩ thầm, nguyên lai là từ lúc Vân Ngọc định trả lời cho đến bây giờ, hần thấy bọn họ không thèm chú ý, hay nhìn hần, dù chỉ một cái, khiến cho hần có cảm giác như bị bọn họ khinh khi, vì thế, từ lúc này, hần cũng chả thèm quan tâm, cái đám người kêu ngạo này.

Đi theo sau Tiêu Khang hướng phía cửa chính Khang Thịnh môn bước đi, trên đường đi, các đệ tử còn lại đều tập trung lại theo sau, khiến cho đội hình cũng có phần đông đảo.

À, Không đông lắm a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Rắc rối a

À, không đông lắm a.

Chuyện là, trước mắt Khải Minh hần thấy có rất nhiều người, đang từ phía xa xa hướng về Khang Thịnh môn tiến đến, số lượng người thì nhìn có vẻ đông hơn cả bên Khang Thịnh môn.

Khải Minh hần dùng Bản Đồ kiểm tra, thì thấy bên Khang Thịnh môn có tất cả gần 600 người, cả trưởng lão, chấp sự, và đệ tử của môn phái, đây là số lượng duy nhất của Khang Thịnh môn, trước đây, thấy tình trạng môn phái như thế này, nên có rất nhiều đệ tử đã cuốn gói ra đi.

Còn bên kia chính là người của Bạo Linh môn, có số lượng hơn một ngàn người, gần gấp đôi số lượng đệ tử của Khang Thịnh môn, và tu vi của đám người đệ tử Bạo Linh môn, đa số đều cao hơn đệ tử của Khang Thịnh môn.

Đến trước cửa Khang Thịnh môn, hai thế lực môn phái bắt đầu nhìn nhau dò xét, ánh mắt đầy sự phức tạp, Khải Minh thấy tình hình như thế, liền kéo Vân Ngọc sang một bên.

"Chúng ta tuy không có quan hệ với nhau, nhưng cũng không đến mức kết thù oán, thế tại sao Bạo Linh môn hôm nay lại dẫn người đến đây, số lượng lại còn đông đảo như thế?" Tiêu Khang bước ra, đồng đặc nhìn đám người phía trước hỏi.

"Đúng là chúng ta không kết thù oán với nhau, nhưng đệ tử của môn phái các ngươi lại đến gây chuyện với đệ tử môn phái bọn ta, còn giết chết đệ tử của bọn ta nữa!" Một tên tráng hán cao to, đứng ra nhìn thẳng vào Tiêu Khang, khuôn mặt có chút tức giận.

"Vậy thì có sao, đệ tử luận bàn với nhau là chuyện bình thường mà, các ngươi trước hết cần phải điều tra lại chứ, có khi không chừng là do đệ tử của môn phái các ngươi gây chuyện trước đây." Một đệ tử bên Khang Thịnh môn nhìn đám người phía trước nói.

"Điều tra, không cần điều tra, chính là đệ tử Khang Thịnh môn các ngươi ra tay, làm bị thương và giết chết một đệ tử của môn phái bọn ta." Một đệ tử thân hình to cao, nhìn về đám đệ tử của Khang Thịnh môn quát lớn.

"Ngươi có bằng chứng gì không, nếu như không có bằng chứng, thì đừng có ở đây vu cáo cho bọn ta!" Một đệ tử khác bên Khang Thịnh môn lên tiếng.

Hai bên thế lực cứ thế lời qua tiếng lại, khiến cho Khải Minh đang đứng một bên xem, có phần khó chịu.

"Cái định mệnh nó, đánh thì đánh mẹ đi, đấu khẩu như thế này thì tới ngày tháng năm nào mới xong!" Hần chửi thầm trong lòng.

Thời gian trôi qua khoảng hai canh giờ, và hai thế lực kia vẫn còn đấu khẩu lời qua tiếng lại với nhau, Khải Minh nóng lòng, hần buồn bực: "Cái méo gì thế? Định cãi nhau mãi à? Ta không rảnh à nha, ta còn nhiều việc phải làm lắm đây!"

Nghĩ rồi, Khải Minh hần chuẩn bị lao lên giải quyết hai cái nhóm phiền phức này, thì bất ngờ âm thanh của hệ thống vang lên.

< Định, kích hoạt nhiệm vụ: Không can dự vào cuộc chiến này.

Thông Tin nhiệm vụ: Không tham dự vào cuộc chiến vô nghĩa này, lí do là bọn người Khang Thịnh môn quá kêu ngạo, ký chủ cứ để bọn chúng học một bài học đi, nhưng trừ khi đệ tử của ký chủ có vấn đề gì nguy hiểm, ký chủ có thể tham gia vào.

Phần thưởng: Một vé tham quan vũ trụ liên hành tinh, chòm sao Soi Sáng.

Thất bại: Hạ một đại cảnh giới.>

Nhiệm vụ của hệ thống khiến Khải Minh bất ngờ, thật sự là hần không nghĩ ra được việc này luôn đấy, nếu hần biết trước có thể làm như thế này, thì có lẽ không cần hệ thống giao nhiệm vụ, hần cũng không có ý định động thủ, cứ cho bọn này một bài học trước rồi tính sau.

Nhưng hiện giờ lại có thêm nhiệm vụ rất đúng ý hần, khiến hần có một cảm giác vui sướng trong lòng, à mà, vé tham quan vũ trụ liên hành tinh chòm sao

Soi Sáng là gì nhỉ?

Khải Minh cho dù có thắc mắc, cũng không được hệ thống trả lời, hắn cũng chẳng thèm quan tâm nữa, tập trung nhìn về đám người ở phía trước.

Bọn người này thì vẫn còn đấu khẩu với nhau, tình hình thì càng lúc càng căng.

"Các ngươi mau giao ra tên đệ tử đã giết chết đệ tử của ta, thì bọn ta sẽ bỏ qua, rồi đi khỏi đây, còn không, thì hôm nay Khang Thịnh môn sẽ không còn tồn tại nữa!" Một nam tử trung niên, dáng người to cao, trên mặt có một vết sẹo hình chữ x, lớn tiếng nói.

"Các ngươi đừng có ức hiếp người quá đáng, đệ tử môn phái bọn ta tu vì ai chả biết là yếu hơn đệ tử Bạo Linh môn, người nói đệ tử ta giết chết đệ tử của các ngươi, bằng chứng đâu?" Tiêu Khang không chịu yếu thế, rằng giọng hỏi.

"Ta làm chứng đây, chính đệ tử của các ngươi đã đánh trọng thương ta, và giết chết sư huynh của ta!" Một đệ tử thương tích đầy mình bên phía Bạo Linh môn bước ra, khuôn mặt đầy sự giận dữ.

"Vậy thì đã sao, tất cả là do các ngươi thực lực yếu thôi, mà có khi là do các ngươi gây chuyện trước, đệ tử Khang Thịnh môn ta chỉ là phòng vệ thôi!" Trưởng lão bên Khang Thịnh môn đối li.

"Không nói nhiều nữa, mau giao tên đệ tử đó ra, bằng không ta hủy diệt nơi này!" Tên trên khuôn mặt có vết sẹo chữ x, tiếp tục quát, hắn ta tên là Huy Minh, một trưởng lão nội môn của Bạo Linh môn, cũng chính là người dẫn đầu đám người Bạo Linh môn này.

"Thật sự bọn ta không biết gì về việc này, không biết đệ tử đó là ai, nhưng nếu ngươi muốn đánh vào Khang Thịnh môn thì bọn ta sẵn sàng nghênh tiếp!" Tiêu Khang có phần khản trương, hắn cũng biết rõ tình hình hiện tại của Khang Thịnh môn, bây giờ không phải đối thủ của Bạo Linh môn, nhưng cho dù như vậy, hắn vẫn không nhượng bộ, muốn chết thì cùng chết.

Lúc này Khải Minh hẩn đứng ở một bên chỉ nghĩ một câu: "Đúng là một lũ điên, đánh thì đánh nhanh đi, ta còn đi đảo Luân Hồi nữa, ở đây mà nhây hoài!"

Nơi đây dần dần nóng lên, sắp vào giai đoạn gay cấn nhất, hai bên sau khi hết kiên nhẫn chuẩn bị động thủ, thì bất chợt, một giọng nói vang lên.

"Chuyện này là do ta làm, không hề liên quan đến Khang Thịnh môn, các ngươi muốn gì thì tìm ta, ta ở đây."

Tất cả đều nhìn về nơi phát ra giọng nói này, thì thấy từ bên ngoài có năm người đang tiến đến đây, và tất cả đều mang trang phục của Khang Thịnh môn.

"Minh đệ, chuyện gì đã xảy ra, rốt cuộc các đệ đã làm gì?" Vân Ngọc bất ngờ kinh hãi, nhìn một thiếu niên trong số năm người đó hỏi, người phát ra lời nói lúc này cũng là người thiếu niên này.

Khải Minh hẩn nghe được việc này thì liền biết rằng, ày za, mọi chuyện có lẽ rắc rối rồi a.

Hóa ra người thiếu niên ấy tên là Tiêu Minh, mười sáu tuổi, con trai duy nhất của chương môn Tiêu Khang, và là đệ đệ của Vân Ngọc.

"Đúng, chính là hắn, chính là hắn đã đã thương ta, và giết chết sư huynh." Tên bị thương lúc trước bất ngờ nhào ra, chỉ tay về phía Tiêu Minh nói.

"Tiêu Minh, chuyện gì đã xảy ra?" Một trưởng lão của Khang Thịnh môn về mặt nghi hoặc hỏi.

Tiêu Minh nhìn đám người Khang Thịnh môn, cúi chào Tiêu Khang và mấy vị trưởng lão, xong, hắn quay qua nhìn đám người Bạo Linh môn với ánh mắt đầy sát khí.

"Thừa phụ thân, các vị trưởng lão, trước đây bọn ta đi vào Linh Khê Sâm Lâm luyện tập, cùng với săn giết yêu thú, hái linh dược, mấy ngày trước bọn ta trên đường gặp được hai đệ tử của Bạo Linh môn, bọn chúng vừa nhìn thấy bọn ta liền tỏ vẻ khinh thường, sau đó bọn chúng liền đánh trọng thương bọn ta, do tu vi bọn ta thấp hơn chúng nên chịu thiệt, không dừng lại ở đó, chúng còn cướp sạch linh dược, tiền tài trên người bọn ta, đáng hận nhất là bọn chúng còn có ý định vô lễ với Thanh Nguyệt tỷ, vì thế, trong lúc bọn chúng không đề phòng, ta đã ra tay đánh lén, giết chết được một tên trong số đó, tên còn lại bị bọn ta hợp lực đánh trọng thương, nhưng giết chết đệ tử bên Bạo Linh môn là do ta làm, không liên quan đến mấy người còn lại, cũng không liên quan đến Khang Thịnh môn, bây giờ ta đã ở đây, các ngươi muốn gì?" Tiêu Minh kể rõ mọi chuyện, lúc đầu giọng nói còn mang theo vẻ giận dữ, nhưng về sau lại trầm thấp đi nhiều.

"Thanh Nguyệt, chuyện này có thật không?" Tiêu Khang nhìn một thiếu nữ bên trong đám người hỏi.

"Chương môn, đúng thật là có chuyện như vậy!" Một thiếu nữ tuổi khoảng 17 18, dáng người vô cùng xinh đẹp, nhìn qua thì có lẽ còn xinh đẹp hơn cả Vân Ngọc một bậc.

"Các ngươi chắc cũng nghe thấy rồi phải không, là do đệ tử của các ngươi gây chuyện trước mà!" Tiêu Khang tỏ vẻ khinh bỉ, thật không ngờ ăn cướp còn chạy đến đây là làng.

"Hừ, chuyện đó ta không quan tâm, giết người là phải đền mạng, mau giao tên đó ra đây, cả nữ nhân kia luôn!" Huy Minh trừng mắt, bộ dáng nhìn như không biết vô si là gì.

"Chỉ chết một tên đệ tử thôi, có gì to tát chứ, bọn này có làm quá không vậy?" Khải Minh nghĩ ở trong đầu.

< Ký chủ không biết đó thôi, kẻ mà bị Tiêu Minh giết là cháu trai của một vị thái thượng trưởng lão của Bạo Linh môn.> Hệ Thống trả lời làm Khải Minh kinh ngạc.

"Xem như ta chưa nghĩ gì a, chuyện này đúng thật là không êm đềm rồi!" Khải Minh cười khổ.

Còn Bạo Linh môn không nói ra thân phận của tên đệ tử bị giết kia, cũng chỉ vì không muốn mất đi thể diện cho thái thượng trưởng lão, cũng vì đó, người Khang Thịnh môn không biết được là Tiêu Minh đã giết chết cháu trai của thái thượng trưởng lão.

P/S: Lí do ta không dùng từ đồ tôn, hay tôn nhi, mà dùng từ cháu trai, là vì ta là người việt:)))

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Người thử động vào đệ tử ta xem

Nghe tên Huy Minh lớn tiếng đòi giao người ra, Tiêu Minh biết việc này không hề nhỏ, và lại hắn cũng là một người có tính cách tốt, hắn không muốn chuyện này liên quan đến Khang Thịnh môn, bây giờ tình hình Khang Thịnh môn suy yếu hắn đương nhiên biết, và hắn cũng không muốn ai đó chịu tội thay, chuyện này hắn đã tự làm, thì phải tự chịu.

"Chuyện này là do ta làm, không liên quan đến Thanh Nguyệt tỷ, giết người thì đền mạng, được rồi, mạng ta ở đây, người đến lấy đi!" Hắn nhìn đám người Bạo Linh môn với ánh mắt căm phẫn nói.

"Mạng người ta tất nhiên sẽ lấy, nhưng nữ nhân đó ta cũng không thể bỏ qua được, ta phải bắt à về tế vong linh cho đệ tử của Bạo Linh môn ta!" Huy Minh khuôn mặt giận dữ.

"Người cứ mãi nằng nặc đòi mạng người là sao, mọi chuyện không phải là do đệ tử môn phái các người gây chuyện sao, nếu như người muốn như vậy, vậy thì Khang Thịnh môn bọn ta sẽ phụng bồi tới cùng, người Khang Thịnh môn nghe rõ, ai muốn cùng sống chết với Khang Thịnh môn thì theo ta, ai không muốn thì lập tức rời khỏi đây!" Tiêu Khang vừa nói xong, thì đám người phía sau hắn bắt đầu rục rịch, rồi từng người, từng người một, hướng phía ngoài bước đi, chỉ còn khoảng hơn ba trăm người là vẫn đứng ở vị trí cũ.

Những người rời đi kia cũng không hẳn liền xuống núi, mà đứng ở một phía xa, nhìn về đây, bọn họ vẫn còn hiếu kỳ kết cục của Khang Thịnh môn hôm nay sẽ thế nào.

Một bên khác thì Khải Minh cười khổ, ôi dù biết rằng bọn họ vẫn không muốn chết bởi vì một đứa con của chương môn ngày hôm nay, nhưng như vậy, sẽ khiến cho tên chương môn đầu lòng khổ sở, và trở thành nỗi nhục nhã cho Khang Thịnh môn.

"Tất cả những người còn lại nghe đây, chắc các người có thể đoán được kết quả hôm nay rồi, nhưng dù vậy ta sẽ vẫn chết cùng Khang Thịnh môn, cảm ơn tất cả những người đã ở lại, nếu có kiếp sau, ta và các người sẽ nguyện làm bằng hữu, tất cả nghe đây, Giết!" Nói rồi, Tiêu Khang rút kiếm, lao vào đám người Bạo Linh môn chém giết, đám người ở phía sau hắn cũng hoà vào cuộc chiến.

"Giết! Thanh tẩy Khang Thịnh môn!" Huy Minh cũng hét lớn, dẫn đầu đám người.

Và thế là, cuộc chiến vô nghĩa đã xảy ra.

"Cuối cùng cũng đánh nhau!" Khải Minh nói nhỏ, hắn cũng thấy Vân Ngọc lao vào cuộc chiến, nhưng không can ngăn mà đứng ở bên ngoài xem.

"Ừa, mà tại sao ta không thấy thái thượng trưởng lão của Khang Thịnh môn nhỉ, chả nhẽ hắn sợ chết à?" Khải Minh tò mò quan sát đám người phía trước.

< Là do hắn đang bế quan tu luyện, chuẩn bị tấn thăng cảnh giới Vương cảnh, thời gian xuất quan còn khoảng một tuần nữa!> Hệ thống đáp lại câu hỏi của Khải Minh.

"Hệ thống người cái gì cũng biết ha, có khi còn hay hơn cả Thiên Thư nữa!" Khải Minh mỉa mai.

< Ký chủ đừng so sánh ta với Thiên Thư, Thiên Thư chỉ có thông tin trên một tỷ vị diện, nhưng ta lại có thông tin của toàn thể bảy mươi hai siêu vũ trụ, mười hai vũ trụ song song, chín mươi một vũ trụ luân hồi! > Hệ thống trả lời làm Khải Minh méo mó, cái méo gì thế?, Thiên Thư tuy có thông tin của một tỷ vị diện, nhưng nó chỉ nằm trong một vũ trụ mà thôi, thế ế nào mà hệ thống khủng bố này lại có thông tin của rất nhiều vũ trụ khác a, thế thì có hết thấy bao nhiêu vị diện, nghĩ đến Khải Minh cũng không dám nghĩ.

Tại trong lúc Khải Minh còn đang ngây ngốc bên kia thì bên này cuộc chiến vẫn cứ tiếp tục tiếp diễn như vậy, bất chợt hắn thấy Huy Minh đánh trọng thương Tiêu Khang, Vân Ngọc đệ tử hắn, liền chạy đến.

Huy Minh có tu vi Linh cảnh tam tầng, còn Tiêu Khang chỉ có tu vi Linh cảnh nhất tầng, vì vậy Tiêu Khang không phải đối thủ của Huy Minh.

Thấy Vân Ngọc chạy đến, Huy Minh liền nở một nụ cười khinh thường, chỉ là một Sĩ cảnh mà thôi, trong mắt hắn cũng chỉ như một phàm nhân, chẳng có một chút sức uy hiếp nào.

Vân Ngọc chạy đến, thấy Tiêu Khang bị thương, và Huy Minh đang đứng nhìn nàng, khuôn mặt mang dáng vẻ khinh thường, nàng liền rút kiếm, lao vào đánh hắn.

Chỉ một chiêu, Vân Ngọc liền bị hắn chém đứt thanh kiếm trên tay nàng, Khải Minh đứng từ xa nhìn thấy cảnh này, trong mắt liền có vài tia lửa nóng, cái định mệnh nhà ngươi, ta đường đường là cường giả Bán Tiên, nàng ấy là đệ tử đầu tiên của ta, ngươi làm thế mất mặt ta thì sao, ta còn mặt mũi nào nhìn đám fans của ta nữa.

Thấy hắn tiến đến gần nàng, không chần chừ, Khải Minh liền vận dụng cánh Thiên Thần từ huyết mạch Thiên Thần, và Long Lân Khải Giáp, bay thẳng lên không trung, nhìn đám người phía dưới, nói với một giọng đầy uy lực.

"Huy Minh, người đó là Vân Ngọc, đệ tử của ta, nếu ngươi dám đụng vào nàng ấy, ta sẽ giết ngươi, tất cả các ngươi, cả Bạo Linh môn!"

Đám người ở phía dưới nghe thấy thanh âm này thì tinh thần có phần hoảng loạn, tất cả đều dừng chiến đấu lại, nhìn về phía Khải Minh.

Tất cả bọn họ chỉ nhìn thấy một thiếu niên có một đôi cánh màu trắng, trên thân là một bộ váy giáp có màu hoàng kim óng ánh, phát ra khí tức vô cùng cường đại.

Đám người của Bạo Linh môn và Khang Thịnh môn, sau khi cảm nhận rõ nguồn khí tức này rất không bình thường, tất cả bọn họ trong đầu liền xuất hiện một câu hỏi: "Người này là ai?"

Sau một thời gian lâu, Huy Minh khôi phục tinh thần lại, hắn nhìn về phía Khải Minh, nhẹ giọng hỏi:

"Xin cho hỏi tôn tính đại danh của vị tiền bối đây?"

Khải Minh nhăn nhó mặt trả lời: "Tên ta ngươi không cần biết, với lại, ngươi gọi ta thêm một tiếng "Tiền Bối" nữa, ta liền tiễn ngươi sang thế giới bên kia, hiện ta chỉ mới mười sáu tuổi thôi, ngươi hiểu chứ."

Trong đầu Khải Minh thì vẫn chửi, cái định mệnh nhà ngươi, và cả tên đã tạo ra việc này, ta mới mười sáu tuổi à, thế méo nào bảo ta "Tiền Bối"

Đám người phía dưới nghe Khải Minh trả lời, một số người thì bán tín, bán nghi, còn một số người thì không thể tin được việc này, chuyện này không thể nào là sự thật được, hắn mười sáu tuổi, thế ế nào lại có khí tức kinh khủng như thế.

Nhưng với cỗ khí tức khủng bố kia, dù không tin, bọn họ cũng bắt buộc phải tin.

"Vị Thiếu Gia đây, ngài có phải là người của Khang Thịnh môn không?" Huy Minh tiếp tục hỏi Khải Minh, hắn vẫn dùng giọng điệu nhỏ nhẹ, hắn biết Khải Minh chắc chắn không tầm thường, cho nên không dám lỗ mãng.

"Không phải, ta không phải là người của Khang Thịnh môn!" Khải Minh trả lời ngay và dứt khoát.

"Vậy thì chuyện này là ân oán giữa Bạo Linh môn và Khang Thịnh môn, kính xin ngài đây không tham gia vào!" Huy Minh nói với bộ dạng thập phần lo lắng, hắn sợ Khải Minh sẽ nhúng tay vào việc này a.

"Ta đã nói từ trước, các ngươi không được đụng vào nàng ấy, Tiêu Vân Ngọc, bởi vì nàng là đệ tử của ta, những người khác thì ta không quan tâm, muốn làm gì thì làm!" Khải Minh nói với dáng vẻ vô cùng chán nản.

Nhưng khi nghe đến việc này thì Vân Ngọc liền hướng phía Khải Minh quỳ xuống chấp tay nói.

"Sư phụ, nhờ người cứu lấy đệ đệ ta, ta sẽ mang ơn người suốt đời này!"

Khải Minh hắn bất chợt suy nghĩ, giờ cứu Tiêu Minh cũng không được, không cứu cũng không được, cứu thì lại thất bại nhiệm vụ, không cứu thì lại mất đi lòng tin của Vân Ngọc.

Đang đắn đo suy nghĩ về vấn đề này thì tiếng hệ thống vang lên.

< Ký chủ nên sử dụng chất xám nhiều vào? >

Câu hỏi mơ hồ của hệ thống, làm Khải Minh có chút khó hiểu, hệ thống bảo hắn sử dụng chất xám, để làm gì?

Suy nghĩ thêm một thời gian, Khải Minh hắn cũng biết được gợi ý của hệ thống, hóa ra là hệ thống muốn bảo Khải Minh nhận Tiêu Minh làm đệ tử, như thế thì hắn có thể đường đường chính chính ra tay cứu Tiêu Minh rồi.

Nhưng ngạc nhiên, về việc thu nhận đệ tử, không phải muốn nhận đệ tử là nhận được, ít nhất tư chất cũng phải cấp A trở lên, đây là qui định của hệ thống, qui định không phải chỉ có cấp A mới nhận được, mà là hệ thống có nói, mười đệ tử đầu tiên, Khải Minh nên nhận những người có tư chất cấp A trở lên,

như vậy thì phần thưởng mới có càng nhiều, và những đệ tử đó cũng có phần thưởng luôn.

Lúc trước Khải Minh được hệ thống giao nhiệm vụ nhận Vân Ngọc làm đệ tử cũng vì nàng có tư chất cấp S, tại lúc đó hắn không quan tâm vụ này lắm, cho nên không để ý.

"Thiên Thư, tư chất của Tiêu Minh cấp mấy vậy?" Hắn quay qua hỏi thiên thư, bởi vì hắn còn đang mắc nợ hệ thống, hắn không muốn tiếp tục vay nợ nữa a.

*Tiêu Minh, mười sáu tuổi, tu vi Sĩ cảnh tam tầng, tư chất cấp B.

Thấy tư chất cấp B, làm cho Khải Minh có cảm giác hơi tiếc a, nhưng ít nhiều gì hắn cũng không thể thấy chết không cứu a, hắn nhẹ nhàng bay xuống, thu hồi Cảnh Thiên Thân và Long Lân Khải Giáp, diện trang phục Sáo Trang Huyết Nguyệt, đi đến bên cạnh Tiêu Minh.

"Tiêu Minh, ta muốn thu ngươi làm đồ đệ thứ hai của ta, ý của ngươi thế nào?"

Lời nói của Khải Minh vừa ra, khiến cho đám người có mặt tại đây kinh ngạc, sững sờ,.....

Duy chỉ có duy nhất Vân Ngọc là biết ý định của Khải Minh, do Khải Minh không phải người của Khang Thịnh môn, cho nên rất khó tham gia vào chuyện này, nhưng nếu nhận Tiêu Minh làm đệ tử, thì hắn đương nhiên có liên quan tới việc này rồi, à nhưng mà, chắc có lẽ nàng đã nghĩ sai ý của Khải Minh rồi a, không phải hắn không muốn tham gia vào chuyện của người khác, mà là do nhiệm vụ.

- -----

@@@@@@@@@@@@@@

Góc Trò chuyện: tất cả đọc giả cho ta xin vài giây để giúp ta nhận xét về bộ truyện này a.

*Truyện này cho đến bây giờ chất lượng như thế nào?

*Truyện này có lỗi gì không? (Nhắc ta sửa)

*Truyện này có vấn đề gì không?

P/S: Lý do là ta lâu lâu có đọc lại truyện, và ta chả nhận xét được gì, bởi vì ta là người viết ra nó mà, nhận xét như thế nào đây.

Nếu truyện này không hay, ta sẽ cho kết truyện và dừng ở chương thứ 100.

Còn không vấn đề gì, thì ta sẽ tiếp tục...

Chỉ một câu "Ta mệt mỏi quá a."

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Nhị đệ tử tiêu minh

Vân Ngọc liền hiểu ý của Khải Minh, nàng lập tức đi đến, lay Tiêu Minh nói.

"Đệ mau đồng ý, cơ hội này đệ không thể đánh mất được, sư phụ không tầm thường, lúc này đệ cũng có thể thấy được mà."

Tiêu Minh chần chừ một hồi, rồi quay qua nhìn một thiếu nữ bên cạnh, suy nghĩ gì đó.

Một lúc sau, Tiêu Minh liền đi đến trước mặt Khải Minh, quỳ xuống chấp tay hành lễ nói.

"Sư phụ bên trên, xin nhận con một lại!"

Khải Minh gật gù đầu, còn về vấn đề lễ nghĩa lúc trước Vân Ngọc nhập môn thì để sau, giờ quan trọng là giải quyết cái vấn đề trước mắt cái đã.

< Đình, chúc mừng ký chủ thu nhận thành công Tiêu Minh, Sĩ cảnh tam tầng, trở thành đệ tử thứ hai. >

< Đình, chúc mừng ký chủ thu nhận thành công đệ tử thứ hai, ký chủ được hệ thống tặng một lần quay thưởng huyết mạch.>

< Đình, vì ký chủ thu nhận được nhị đệ tử, tư chất cấp B, ký chủ nhận được một Siêu Vũ Khí ngẫu nhiên từ Thần Sáng Tạo.>

< Đỉnh, Thần Long Tinh Vương Đế ban bố nhiệm vụ cho ký chủ, ký chủ có muốn nhận không? >

< Đỉnh, Thiên Long Thần Quân Đế ban bố nhiệm vụ cho ký chủ, ký chủ có muốn nhận không? >

< Đỉnh, Lạc Long Quân Thần Đế ban bố nhiệm vụ cho ký chủ, ký chủ có muốn nhận không?>

< Đỉnh, bởi vì ký chủ được ba vị Siêu Cấp của Long Tộc tin tưởng ban bố cho nhiệm vụ, huyết mạch Long Thần của ký chủ được thăng cấp thành cấp hai, cấp Tinh Không! >

Vừa thu nhận xong đệ tử, tiếng hệ thống liên vang lên liên hồi.

Việc nhận được phần thưởng đối với Khải Minh không lạ lắm, nhưng nhiệm vụ ban bố từ Thần Long Tộc, lại làm cho Khải Minh kinh ngạc.

"Giờ, ta được bọn họ giao cho nhiệm vụ?" Khải Minh âm thầm trao đổi với hệ thống.

< Đúng vậy ký chủ, ký chủ là "người được chọn" của bọn họ, nhiệm vụ ban bố, ký chủ có muốn nhận không?>

"Chuyện này để sau đi, để kết thúc bí cảnh này rồi mới quyết định được, hệ thống người không thấy ta đang bận à." Khải Minh lắc đầu khổ sở, thật sự là ta hận tên đã tạo ra ta a, việc này chưa xong, liền có vụ khác chạy đến, đến khi nào ta mới có thể cưới vợ sinh con đây.

Bỏ qua chuyện này, hần nhìn về đám người Bạo Linh môn nói.

"Giờ Tiêu Minh đã là đệ tử của ta, bây giờ các người tiếp theo muốn gì?" Khải Minh vẻ mặt bình thản, tiện thể hần cũng thả ra uy áp khủng khiếp lên đám người Bạo Linh môn.

Đám người Bạo Linh môn nghe vậy, liền không nói gì, cho đến khi cảm nhận được một luồng uy áp kinh khủng từ trên người Khải Minh, tác dụng lên người bọn họ, luồng uy áp này rất mạnh, không những vậy, nó còn mang theo một lượng sát khí khổng lồ bên trong nó, khiến cho đám người Bạo Linh môn chân tay run rẩy, một số người tu vi yếu hơn thì ngay lập tức phun một ngụm máu, một vài người trực tiếp hôn mê.

Đây chỉ là Khải Minh thả ra uy áp một phần một ngàn của mình, chứ hần đã là cường giả Bán Tiên hậu kỳ, sắp thành Bán Thần, nếu hần thả ra một nửa uy áp, hay toàn bộ uy áp, chắc có lẽ, một triệu, trăm triệu, hay cả tỷ người, cũng không đủ để cho hần giết.

Không phải hần không muốn giết người, mà là bởi vì do nhiệm vụ từ hệ thống, và lại, không phải lúc nào hần cũng mãi chém chém giết giết chứ, ta không muốn trở thành sát thần a, bọn Tiên cảnh Thần cảnh nghe được lại truy sát ta thì khổ.

Đám người Bạo Linh môn lúc này đã chịu không nổi, tất cả đều ngã khụy xuống đất, không còn bất kì một ai còn đủ sức để đứng, thấy vậy Khải Minh liền thu hồi uy áp.

"Tất cả các người, hôm nay ta tha cho các người một lần, bây giờ thì lập tức rời khỏi đây, sau này thì nên tránh xa nơi này ra, còn không thì đừng trách ta!" Khải Minh bộ dáng mười phần điềm tĩnh nói.

Đám người Bạo Linh môn nghe vậy, thì vui mừng không kịp, tất cả đều hấp tấp vội vàng đỡ lấy nhau, hướng phía dưới núi chạy đi, tình cảnh rất chi là hỗn loạn.

Khải Minh nhìn thấy đám người kia náo loạn mà chạy xuống núi, cũng chẳng biết nói gì, ôi cái bọn này, lúc này còn hô báo lâm cơ mà.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ, nhận được Một Vé Tham Quan Vũ Trụ, khu vực Chòm Sao Soi Sáng >

Quay sang phía người Khang Thịnh môn, Khải Minh liền bắt gặp ánh mắt kinh ngạc cùng sợ hãi của bọn họ, hần nhìn Tiêu Minh nói.

"Tìm cho ta một căn phòng để ta ở tạm cái a!"

Tiêu Minh nghe vậy liền khôi phục tinh thần, quả thật hần lúc này cũng rất là kinh hãi, tuy không nhận trực tiếp cỗ uy áp kia, nhưng hần cũng cảm nhận được sức mạnh khủng bố bên trong nó, quả thật, vị sư phụ này rất là mạnh a.

"Vâng, đệ tử nghe rõ!" Nói xong Tiêu Minh hướng phía nội môn của Khang Thịnh môn bước đi.

Mặc kệ đám người, Khải Minh hướng về phía một ngọn núi gần đó phóng đi.

Sau khi Khải Minh rời đi, đám người Khang Thịnh môn vẫn còn trong mơ hồ, nhưng một lúc sau, tất cả đều khôi phục tinh thần, tập trung thu dọn tàn cuộc của cuộc chiến lúc này.

Trận chiến lúc này bên tổn thất nhiều nhất chỉ là người của Khang Thịnh môn, vì bọn họ có đến gần ba mươi người chết, hàng trăm người bị thương, còn người Bạo Linh môn thì chỉ bị ngoại thương do uy áp từ Khải Minh.

Một bên khác, đám người đệ tử Khang Thịnh môn lúc này rời bỏ Khang Thịnh môn vẫn còn đang theo dõi trận chiến từ xa, từng người, từng người một, khuôn mặt buồn bã, bước chân nặng trĩu, từ từ, từ từ, hướng phía dưới núi bước đi, bọn họ bây giờ rất là hối hận, hối hận là tại sao lại sợ chết mà rời bỏ

Khang Thịnh môn, nếu bọn họ không rời đi, thì bây giờ cuộc đời bọn họ đã khác rồi.

.....

Trở về với Khải Minh, hẳn bây giờ đang trên đỉnh của một ngọn núi, mục đích của hắn đến đây là xem các phần thưởng mà hắn nhận được.

"Hệ Thống, tổng cộng ta hiện tại có những phần thưởng gì?" Khải Minh dáng vẻ rất vui mừng xen lẫn hồi hộp, chuyện này đương nhiên là vậy rồi, ai mà chả biết mình sắp mở quà mà tâm trạng không hồi hộp không nào.

< Đỉnh, tổng cộng hiện tại ký chủ có:

- Một lần triệu hoán ngẫu nhiên.
- Một lần triệu hoán tổ hợp.
- Một lần triệu hoán thần thú.
- Một lần triệu hoán chỉ định buổi tối thần kỳ Pokemon.
- Một Siêu Vũ Khí ngẫu nhiên -> từ Thần Sáng Tạo.
- Một lần quay thưởng huyết mạch.>

"Ôi, phần thưởng có phần khá nhiều a!" hắn nhìn những thứ nhận được mà kinh ngạc, không ngờ phần thưởng nhiệm vụ lần này lại quá nhiều như vậy, lại một lần buff nữa ư.

"Mở Siêu Vũ Khí ngẫu nhiên đi a, xem thử ta nhận được gì nào?" Khải Minh hào hứng nói.

< Đỉnh, tiến hành mở phần thưởng vũ khí ngẫu nhiên.>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ nhận được Siêu Tàu Vũ Trụ, từ Thần Sáng Tạo.>

*Siêu Tàu Vũ Trụ.

Tên: SKDBVN -> Đến từ Tinh Cầu Kajonh.

Chất lượng: Khoa học hiện đại 8.0.

Chất lượng tu chân: Siêu Thần cấp.

Phòng Thủ: Cấp Thần Cảnh.

Tấn Công: Cấp Tiên Cảnh.

Giới thiệu: + là siêu phi thuyền vũ trụ, nó có thể chiến đấu, phòng thủ, thám hiểm, tìm kiếm,.....

- Được sản xuất hoàn toàn từ chất liệu Silenennavins, một loại chất chỉ tồn tại duy nhất tại dải thiên hà Bazax và chòm sao Thiên Linh Cự Giải, nó có tác dụng rất bền và cứng rắn, có thể chịu được một vụ nổ lỗ đen vũ trụ và một kích mạnh nhất từ thần cảnh.
- Tốc độ tối đa, một bước nhảy khoảng cách mười năm ánh sáng.
- Kích thước: Chiều dài 11500 mét, chiều rộng phía trước phi thuyền 1950 mét, phía sau 4999 mét, chiều cao 2000 mét.
- Siêu Phi Thuyền vũ trụ này có thể chứa một ngàn tàu đồ bộ vũ trụ và một triệu phi thuyền chiến đấu vũ trụ.
- Có hệ thống vũ khí siêu tiên tiến.
- Đặc điểm: Nhanh, gọn, mạnh mẽ.
- Điểm yếu: Chỉ sử dụng được trong môi trường chân không vũ trụ.

Khải Minh xem xong thông tin giới thiệu liền chửi ầm lên.

"Hố cha nó, đoạn đầu còn tưởng bá lắm, đến cuối cùng thì chỉ được sử dụng ngoài vũ trụ, bây giờ thì ta ra vũ trụ để làm méo gì, phần thưởng này ta nhận chỉ để trưng à, định mệnh, tên Thần Sáng Tạo gì đó, hẳn chơi ta à,..."

Dù cho Khải Minh có chửi bao nhiêu, hệ thống điều im lặng, không hề trả lời, và thế, hắn cứ đứng đó chửi, chửi mãi, chửi mãi,... một khoảng thời gian ngắn sau, sau khi Khải Minh hẳn chán không còn chửi nữa, thì những người xung quanh ngọn núi mà Khải Minh đang ở đó, liền nhìn thấy rất nhiều, rất nhiều những đợt lôi kiếp không lồ, từ trên trời đánh thẳng xuống đỉnh của ngọn núi này, mọi người xung quanh đây đều nghĩ rằng, chắc có lẽ ai đó đang độ kiếp a.

P/S: Sẽ có vài chỗ ta viết nhầm hay sai chính tả, thiếu dấu câu,.... Sai chỗ nào, báo ta, để ta sửa lại a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Thành Phố Việt Giới Minions

Trên đỉnh một ngọn núi không cao lắm, hiện tại đang có một thiếu niên khuôn mặt thần thờ, đầu tóc bù xù, nhếch nháp, duy chỉ có bộ sáo trang huyết nguyệt mà hắn đang mặc là còn sạch sẽ, không bị gì.

Xung quanh hắn thì đầy những hố lớn nhỏ bị cháy đen, và người này không ai khác chính là Khải Minh, vừa trải qua một trận thiên kiếp.

"Định mệnh cuộc đời, thế éo nào lâu lâu là ta phải độ kiếp thế nhỉ, lão thiên ơi, người thật sự quá đáng lắm a." Khải Minh ngửa mặt lên trời hét lớn.

Bất chợt mây đen xung quanh lại hội tụ, tập trung về đây, Khải Minh thấy vậy khuôn mặt liền tối sầm lại.

Nhưng có lẽ, thiên địa chỉ hù dọa hắn, cho nên đám mây đen kia, liền tan đi rất nhanh.

"Lão Đại, người vừa độ kiếp à, mà tại sao tu vi người không tăng tí nào vậy?" Mây đen vừa tan đi, tiểu Phong từ trong tiểu thế giới liền ra ngoài, bay xung quanh Khải Minh, liếc mắt hỏi.

"Đúng vậy lão đại, có chuyện gì vậy?" tiểu Hắc cũng theo chân tiểu Phong.

Hai con yêu thú có hình dáng loài Perasus, một đen một trắng, với hình dạng chibi, siêu cute phô mai que, bay xung quanh Khải Minh.

"Không có gì, lúc này là ta thử nghiệm uy lực của thiên kiếp mà thôi?" Khải Minh cười khỏ, vâng, chỉ là thử nghiệm mà thôi.

"Thế nơi đây là đâu vậy lão đại, ở đây chơi có vui không?" tiểu Phong ngó dáo dác xung quanh nói.

"Đúng vậy lão đại, bọn ta ở trong kia buồn bức khó chịu quá, hay là lão đại người dẫn bọn ta đi gây chuyện đánh nhau đi!" tiểu Hắc hí hửng, hai tên này từ lâu đã gọi Khải Minh là lão đại, bọn chúng trước đây ở trong không gian thú sủng, ngày nào cũng bức mình, tức giận bởi đám Minions, cho nên bây giờ bọn chúng muốn tìm một cái gì đó để xả giận.

Khải Minh lắc đầu ngán ngẫm.

"Ta sẽ cho các người ở ngoài này với ta, nhưng tuyệt đối không được gây chuyện đâu đấy!"

"Được thôi lão đại, nhưng ta không hứa là để yên, nếu bọn kia tự động gây chuyện trước a." tiểu Phong trả lời đầy khí thế, tiểu Hắc ở một bên cũng gật đầu đồng tình với tiểu Phong.

Khải Minh chả biết nói gì, chỉ cầu mong đừng ai gây chuyện với hai con hàng này.

Hắn tiếp tục câu thông hệ thống.

"Hệ thống, triệu hoán thần thú cho ta a."

< Đỉnh, tiến hành triệu hoán thần thú ngẫu nhiên. >

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Thủy Kỳ Lân. >

"Cái chi rứa, người vừa nói gì hệ thống?" Khải Minh ngạc nhiên hỏi.

Không trả lời Khải Minh, hệ thống chỉ đưa ra một bảng thông tin.

Tên: Thủy Kỳ Lân (Thần Thú)

Tu Vi: Địa Tiên Cảnh Cửu Tầng

Nguyên Tố: Thủy Hệ.

Thông Tin thêm: Thủy Kỳ Lân đến từ vị diện truyền thuyết, thuộc một trong Thập Đại Kỳ Lân, tính tình nhu hoà, thân thiện.

Vừa xem xong thông tin, cũng là lúc trên bầu trời xuất hiện một lỗ hổng không gian, từ trong lỗ hổng không gian ấy, xuất hiện một đầu Kỳ Lân, hình dáng không khác gì với Hoả Kỳ Lân, chỉ khác là nó có một bộ vảy lân màu xanh dương tinh khiết mà thôi.

"Thủy Kỳ Lân xin chào chủ nhân!" Thanh âm đầy khí thế của Thủy Kỳ Lân vang vọng khắp trời.

"Người xuống đây và hóa hình thành người đi nào!" Khải Minh nhìn Thủy Kỳ Lân trên trời nói.

Tức thì Thủy Kỳ Lân hóa thành một thiếu niên mười lăm tuổi, khuôn mặt đáng vẻ không có tí khác biệt nào với Hoả Kỳ Lân, giống hệt như là anh em song sinh vậy đấy, Khải Minh nhận định nếu như không có trang phục khác nhau của họ, ắt hẳn cũng không thể nhận ra ai là ai đâu.

"Từ nay ta gọi người là Thủy Lân nhé, theo ta nào!" Nói rồi Khải Minh liền vào tiểu thế giới, tam thú cũng theo sau hắn mà đi vào.

Vào trong tiểu thế giới, Khải Minh giới thiệu Thủy Lân cho Hoả Lân, tuy bọn chúng đều cùng chung huyết mạch là Lân Thần, nhưng không hiểu tại sao lại không hề biết nhau, chắc có lẽ do bọn chúng ở những nơi khác nhau, những nguyên tố, điều kiện khác nhau, và cũng do hệ thống xóa đi ký ức trước đây, cho nên bọn chúng chưa từng biết về đối phương.

Khải Minh rời khỏi tiểu thế giới, trở vào không gian thuộc hạ, hắn đang bắt đầu kế hoạch của hắn, kế hoạch xây dựng lại môn phái Khang Thịnh môn, nhưng trước hết, hắn cần sự giúp đỡ từ cái đám Minions.

Còn hai con hàng đen trắng kia thì lại không muốn trở lại đây chút nào, cho nên hắn chỉ vào một mình.

Vào đến không gian thú sủng, Khải Minh ngay lập tức sững sờ, trước mắt hắn hiện tại là một cảnh tượng mà hắn không thể nào giải thích được, bên trong không gian thú sủng hiện tại không phải là một vùng đất chỉ có cỏ cây như lúc trước nữa, mà là một Thành Phố khổng lồ, Siêu Hiện Đại.

Khải Minh đọc dòng chữ to lớn ở phía trước thành phố.

"Thành Phố Việt Giới Minions."

Bước vào bên trong thành phố, Khải Minh kinh ngạc khi cái thành phố này có đủ hết thảy mọi thứ, nào là đường nhựa, ô tô, xe máy, tàu siêu tốc, tàu điện ngầm, nhà cao tầng,....còn có cảnh sát Minions canh gác cửa vào của thành phố, cảnh sát tuần tra, cảnh sát giao thông,....đi sâu thêm một chút, thì hai bên đường xuất hiện rất nhiều cửa hàng, nhà hàng, khách sạn,....thậm chí có cả ngân hàng, điện máy xanh, thế giới di động,....

What, cái gì cơ, Khải Minh hắn thối mồm ngó dáo dác xung quanh, tất cả mọi cửa tiệm cửa hàng đều có tiếng việt, và bọn chúng đều bán hàng việt, như là phở, cơm sườn, trà sữa,....

"Cái Thành phố quái gì thế này?" Khải Minh méo hiểu được chuyện gì đang xảy ra, hắn tiếp tục tiến vào trung tâm thành phố.

Hắn cứ tiếp tục đi vào trong, đi tới đâu hắn bắt gặp tới đó, không thể phủ nhận được sự cao cấp ở nơi đây, thành phố này có một nếp sống vô cùng ngăn nắp, những chiếc xe trên phố, đều có một hành trình rất tuân thủ giao thông, những phương tiện giao thông đều đi rất chậm, và ngay hàng thẳng lối, không có sự ồn ào hối hả hay chen hàng, vượt mặt.

Việc hắn xuất hiện ở đây cũng không làm cho bọn Minions có bất ngờ gì.

Khải Minh liền gọi một chiếc taxi, tiếp tục tham quan thành phố.

Có một điều đặc biệt là chiếc taxi này không khác chút nào với một chiếc taxi bốn chỗ ở địa cầu, và tại sao chiếc taxi này to thế mà bọn Minions lái được à, vâng chỉ riêng ghế lái của chúng thì lại được thiết kế rất khác, vừa vặn cho bọn chúng.

Hai bên đường, đều là những Minions đang đi làm hoặc tan ca về, có một số thì lại đang đi dạo, tất cả bọn chúng đều sinh ra một loại nhiệt huyết dâng trào, toát lên một vẻ đẹp về xã hội hoàn mỹ cho thành phố này.

Và điều đặc biệt nhất, là cả thành phố này, trên đường, vỉa hè, hoặc một bãi đất trống nào đấy, đều không có một mảnh rác, dù là nhỏ nhất.

Bất chợt Khải Minh nhìn thấy một tòa tháp rất cao, hắn liền tiến tới đó.

Từ xa, tòa tháp này trông rất hùng vĩ, nó có hình một búp hoa sen khổng lồ, vuron cao giữa bầu trời xanh biếc bát ngát.

Khải Minh hắn liền vào tòa tháp, tòa tháp này là trái tim thành phố, nơi quản lý toàn bộ thành phố, hắn vào một chiếc thang máy, để lên tầng cao nhất.

Trong thang máy, Khải Minh liền tục thắc mắc hỏi hệ thống.

"Hệ Thống, đám Minions tạo ra thành phố này ta có thể đoán trước được, nhưng tại sao những căn nhà, kiến trúc, vật dụng..

kể cả những chiếc xe, đều có kích thước tương đương thành phố của con người vậy, đáng nhẽ ra là bọn chúng phải làm một thành phố tí hon, cho bằng với kích thước của chúng chứ."

"Và tại sao, bọn chúng lại sử dụng ngôn ngữ của người việt nam, trang phục, tập tục, phong cách, thói quen của người việt hết vậy?"

< Chuyện này là do bọn Minions không hiểu sao bọn chúng có được bản thiết kế thành phố của con người, cho nên bọn chúng cứ theo kích thước như vậy mà xây dựng thành phố này thôi, còn về vấn đề tại sao bọn chúng lại có phong cách người việt, đó là do ký chủ trước đây đến từ Việt Nam, vì thế bọn chúng cứ thế học theo thôi.> Hệ thống ngán ngẩm trả lời.

"Vậy còn tại sao ta thấy số lượng Minions còn nhiều hơn lúc trước là sao?" Khải Minh tiếp tục hỏi.

< Do bọn chúng đã tự tạo ra được máy nhân bản, số lượng bọn chúng hiện tại đã vượt qua con số 10 000.>

Khải Minh vừa nghe xong liền há hốc mồm, gì chứ, mười ngàn Minions, khiếp thật a.

Hắn vỗ trán, cũng may đám Minions này không mặc áo dài a, nếu không chắc ta phải tự chọc mù mắt ta à.

Cuối cùng Khải Minh cũng đến được đỉnh của tòa tháp, quả thật tòa tháp này rất cao, có hết thảy 999 tầng, và 4321 mét chiều cao, trên đỉnh tòa tháp còn có một ngôi sao năm cánh bằng đá thạch anh tím vô cùng đẹp mắt, đây chính là trái tim của thành phố này.

Đến đây hắn bắt đầu quan sát xung quanh, nhìn thành phố từ trên cao, hắn thấy thành phố này quả thật rất đẹp, bất chợt hắn liếc mắt qua một tấm bản đồ thành phố ở kế một bên, trên tấm bản đồ này có hiện rõ mọi nơi trong toàn bộ thành phố, như là nơi sản xuất, khu công nghiệp nhà máy, khu chung cư, khu đô thị, khu nông nghiệp, khu chăn nuôi, khu dân cư,...

Ở ngoài thành phố còn có cả khu cung cấp năng lượng cho toàn bộ thành phố, khu thí nghiệm những phát minh mới, khu vệ tinh.

Còn có cả khu quân đội nữa.

Khải Minh tìm được nơi ở của tên trùm ở đây, à không, là chủ tịch thành phố chứ, hắn liền lập tức đến đây.

(What, Who, ta đang viết cái méo gì thế này??)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Đội xây dựng minions

Khải Minh hắn tìm đường đến uỷ ban Minions thành phố, nơi mà mấy tên cầm đầu đang ở đây, à xin lỗi, là chủ tịch thành phố đang ở đây.

Thành Phố này có đến ba tên cầm đầu, ấy chết, ta lại nhầm, là ba vị đứng đầu ở đây, đầu tiên là Bob, quản lý vấn đề an ninh cho thành phố, Stuart quản lý phát triển và xây dựng mới thành phố, và cuối cùng là Kevin, Chủ Tịch Thành Phố.

Khải Minh đến đây, liền thấy ba tên này đều có mặt tại đây.

"Hello, Hello, Hello." Bob, Stuart và Kevin, sao khi thấy Khải Minh bước vào, liền giơ tay cất tiếng chào.

Khải Minh không dài dòng, hắn liền đi vào vấn đề chính.

"Ta thật khâm phục các người a, thành phố rất đẹp đấy, giờ ta có một vài chuyện cần các người giúp đỡ!"

"Saba chi bu ca la ba ba la,...." "Bọn Minions tuôn ra một tràng ngôn ngữ mà không hề tồn tại trên bất cứ hành tinh nào.

Khải Minh rối não khi nghe bọn này nói thứ ngôn ngữ lạ kia, hắn liền giơ tay ra hiệu dừng lại, sau đó hắn tiếp tục nói.

"Tuy các người nói ta không hiểu gì, nhưng ta nói các người chắc chắn có hiểu phải không?" Thấy bọn Minions gật đầu, hắn tiếp tục nói.

"Ta bây giờ cần sửa chữa lại tông môn, các người có thể giúp ta được không?" Khải Minh đưa cho Kevin một bản thiết kế, bọn chúng xem xong, liền bàn tán gì đó, một lát sau, hướng phía Khải Minh gật đầu.

Khải Minh hiểu kỳ là bọn chúng đang nói gì, liền hỏi hệ thống, tuy thiên thư biết mọi thứ, nhưng những vị diện của địa cầu, nó lại không có thông tin.

"Hệ thống, bọn Minions vừa bàn chuyện gì vậy? Có phải đang quyết định nhận hay không nhận yêu cầu của ta không?"

< Không phải ký chủ, bọn chúng chỉ là đang bàn về việc có thể xây dựng cái môn phái đó hiện đại cỡ nào, chứ yêu cầu của ký chủ người là đang giúp bọn chúng bớt rảnh rồi mà.> Hệ thống trả lời làm Khải Minh sửng người, gì cơ, bớt rảnh rồi, bọn chúng đang rảnh à.

"Ủa mà hệ thống người có thể hiểu được ngôn ngữ của chúng à?" Khải Minh lại kinh ngạc.

< Tất nhiên rồi ký chủ, ta đây có thể hiểu rõ được toàn bộ ngôn ngữ trong vũ trụ, thậm chí có thể giúp ký chủ hiểu rõ ngôn ngữ, chỉ cần ký chủ có đủ điểm tích lũy thôi. >

Hắn kinh ngạc, liền vào cửa hàng xem thông tin mà hệ thống vừa nói, quả thật trong cửa hàng có bán Thần Cấp Tinh Thông Đa Ngôn Ngữ Siêu Cấp Đa Chiều, nhưng giá cả lại đến một trăm tỷ điểm tích lũy lận, chỉ một Siêu Cấp Ngôn Ngữ của Minions thôi là đã gần một tỷ điểm tích lũy rồi, quả thật đây là phá sản a.

< Vì lần đầu hệ thống phiên dịch cho ký chủ, cứ xem là quảng cáo, cho nên hệ thống miễn phí, về sau mỗi lần sẽ tiêu tốn mười ngàn điểm tích lũy trên một câu nói.> Hệ thống trả lời một giọng điệu đầy chán nản.

Nghe vậy Khải Minh cũng chả nói thêm gì, đúng thật là, lúc nào cũng tiền tiền tiền.

Bất chợt Khải Minh sững sờ hỏi.

"À mà khoan, ta muốn để bọn Minions ở lại đây xây dựng môn phái, còn ta thì phải tiếp tục lên đường đến đảo Luân Hồi, như thế có cách nào câu thông không gian thú sủng với nơi này không vậy hệ thống."

< Ký chủ có thể sử dụng đường hầm không gian để kết nối, giá chỉ năm trăm triệu điểm tích lũy.> Sau khi hệ thống vừa thông báo, Khải Minh lại chửi ầm lên.

"Tổ cha nó, người thử kiểm tra xem ta còn cái gì không, giờ lấy năm trăm triệu điểm tích ở đâu ra, đổi linh thạch vàng bạc thì cũng méo đủ, người chó có ức hiếp người quá đáng a."

< Hiện có một nhiệm vụ chỉ định, ký chủ có muốn nhận không, phần thưởng chính là một đường hầm Siêu Cấp không gian.>

Hệ Thống lại nói tiếp.

"Được, nhận, ta nhận!" Khải Minh khuôn mặt lúc này là đầy sự khổ sở.

< Chúc mừng ký chủ nhận được một đường hầm Siêu Cấp không gian, nhiệm vụ sẽ được ban bố sau. >

< Định, tiến hành kết nối hai vị trí, không gian thú sủng và Khang Thịnh môn, Núi Trúc Minh, Thái Bình Quốc, Lam Hoa Tinh Cầu.>

< Định, kết nối hoàn tất, đường hầm không gian có thể ngay lập tức sử dụng.> Âm thanh hệ thống vang lên liên hồi.

Khải Minh nghe vậy, ngay lập tức liền cùng ba người, à không, ba Minions đứng đầu ở đây, tiến về quảng trường trung tâm của thành phố.

"Đặc lối vào đường hầm không gian ở đây đi hệ thống, Khải Minh đến quảng trường trung tâm thành phố, liền ngay lập tức chọn vị trí trung tâm quảng trường, chỉ định lối vào đường hầm không gian ở đó.

Xong việc, hắn cùng ba Minions kia, cùng một số Minions khác, tiến qua cách cổng đường hầm không gian, đến Khang Thịnh môn.

Đến nơi, Khải Minh liền giao tất cả lại cho đám Minions, trước tiên là sửa chữa chỗ bị phá hủy lúc trước, sau đó mới sửa lại toàn bộ tông môn, hắn còn vay thêm hệ thống mười ngàn điểm tích lũy, để mua sắm thêm vật dụng xây dựng cho đám Minions.

Thấy không còn gì nữa, và trời cũng bắt đầu tối, Khải Minh liền đi về hướng nội môn của Khang Thịnh môn, hắn vào một phòng ngủ mà Tiêu Minh đã sắp xếp sẵn, đánh một giấc cho đến sáng hôm sau.

Sáng ngày hôm sau, Khải Minh sau khi thức dậy, hắn liền đi xung quanh môn phái tham quan, thật ra cũng không phải, chả là sáng sớm không có gì làm nên đi dạo chút thôi, chứ giờ tham quan cái gì ở đây.

Hắn đi một lúc cũng đến phòng của chương môn Tiêu Khang, hắn không biết tiếp theo làm gì, cho nên hắn cứ thế mà vào trong, xem cái tên chương môn này đã chết chưa.

"Chương môn Tiêu Khang, người thế nào rồi?" Khải Minh bộ dáng tỏ vẻ quan tâm.

"Ta, ta không sao, cảm ơn thiếu hiệp đã ra tay cứu giúp môn phái của ta!" Tiêu Khang tuy bị thương nặng nhưng vẫn cố ngồi dậy, chấp tay tỏ vẻ tôn kính với Khải Minh.

Khải Minh nhìn thấy vậy cũng chỉ cười khò, hắn liền lấy ra một viên Phục Thương Đan cho hắn, dù gì Khải Minh hắn vẫn cần Tiêu Khang quản lý cái môn phái này a.

"Đa tạ thiếu hiệp, thiếu hiệp từ nay có gì sai bảo cứ nói ta, dầu sôi lửa bỏng, chết không từ nan." Tiêu Khang sau khi dùng Phục Thương Đan, thương thế liền biến chuyển tốt, hắn kính sợ nhìn Khải Minh.

"Ta cũng không cần người sống chết gì, chỉ là người cố gắng giúp ta khôi phục Khang Thịnh môn đi, lý do thì người không cần hỏi, còn về việc sửa chữa khôi phục kiến trúc thì ta đang làm, người chỉ cần tuyển thêm đệ tử và củng cố tu vi cho họ, nên nhớ, mấy kẻ lúc trước phản bội môn phái, cấm tuyệt đối bọn chúng trở lại đây, bọn chúng đã phản bội một lần, ắt hẳn sẽ có lần thứ hai." Khải Minh nhìn Tiêu Khang, nghiêm giọng hỏi.

"Ta đã rõ thưa thiếu hiệp, cảm tạ người đã giúp bọn ta khôi phục môn phái." Tiêu Khang nói mà có vẻ như sắp rơi nước mắt.

Khải Minh không nói gì, ném cho hắn một chiếc nhẫn trữ vật, bên trong có rất nhiều vũ khí, đan dược và trang phục mà hắn tích góp và mua từ hệ thống.

Tiêu Khang nhận lấy chiếc nhẫn, vừa kiểm tra, tay chân liền run lẩy bẩy, chưa kịp nói gì với Khải Minh, thì hắn đã rời khỏi đây từ lâu.

Lúc này, Khải Minh đang đứng đối diện cùng với Vân Ngọc và Tiêu Minh.

"Chiều nay ta sẽ rời khỏi đây đến đảo Luân Hồi, hai người các ngươi có muốn cùng theo không?"

"Đảo Luân Hồi, không phải là Luân Hồi Đảo trong truyền thuyết sao?" Tiêu Minh kinh ngạc.

"Có Lẽ Vậy!" Khải Minh vô tư trả lời.

"Được, ta cũng muốn đi, nhưng ta có một điều kiện thưa sư phụ." Tiêu Minh chần chừ.

"Điều kiện gì?" Khải Minh vẫn khuôn mặt bộ dáng vô tư kia.

"Ta muốn dẫn theo người!" Tiêu Minh đáng vẻ có phần lo lắng, hắn sợ Khải Minh sẽ không đồng ý.

"Được, nhưng ta phải xem xem bọn họ thế nào đã!" Khải Minh ngay lập tức trả lời.

"Ta cũng giống như đệ đệ!" Vân Ngọc nói chen vào.

"Được thôi, các ngươi về chuẩn bị, chiều nay xuất phát!" Nói xong, Khải Minh liền hướng phía căn phòng của mình, bước đi.

Chiều hôm đấy, Khải Minh hắn đã đứng sẵn trên một đỉnh đồi nhỏ ở gần đấy, kế bên là một chiếc Phi Hành thuyền khổng lồ.

Chiếc Phi Hành thuyền này có tên là Tinh Vân, vừa được Khải Minh đặt tên.

Phẩm chất Thiên Cấp.

Thuyền có màu trắng bạc.

Chiều dài 99 mét và ngang 11 mét, có đầy đủ hệ thống vũ khí, như là vũ khí phòng không, vũ khí không đối không, không đối đất, radar siêu cấp, sóng điện từ.....

Tốc độ tối đa 1000 dặm một giờ.

Bên trong thuyền là một không gian bốn chiều, có diện tích của cả một thành phố nhỏ, với vô số các căn phòng khác nhau.

Vừa đến đây không bao lâu, Khải Minh liền thấy một đám người đang tiến đến đây.

Đám người này có mười người, ngoài Vân Ngọc và Tiêu Minh ra, còn có tám người khác, năm nam ba nữ, ba vị nữ nhân kia thì Khải Minh đều biết, chính là Thanh Nguyệt, cùng với thiếu nữ lúc trước mà Khải Minh gặp ở trước cổng Khang Thịnh môn, tên là Đường Tuyết, đệ tử của một vị trưởng lão trong Khang Thịnh môn, còn thiếu nữ cuối cùng kia thì là người lúc trước ở bên cạnh Tiêu Minh, tên là Linh Nguyệt.

Còn năm tên nam nhân kia, nhìn sơ qua Khải Minh thấy tư chất cũng tốt, đều là cấp B, đặc biệt là có hai người cấp A.

Đám người kia thì sao khi đến nơi đây cũng liền dừng sò, nhìn về phía Phi Hành thuyền, cũng đúng thời, bọn họ có khi nào nhìn thấy được Phi Hành thuyền đâu, chỉ là nghe qua từ điển tịch mà thôi.

Tất cả bọn họ ngây ngất một chút cũng liền khôi phục tinh thần lại, Khải Minh cũng rõ là Vân Ngọc và Tiêu Minh muốn cho bọn họ đi theo, Khải Minh hắn cũng liền đồng ý, tư chất bọn họ cũng không tệ, với lại trên thuyền đang rất trống mà.

Ổn định mọi thứ, Khải Minh liền thiết lập hành trình đến đảo Luân Hồi.

P/S: Truyện của tác việt, vì thế văn phong vẫn còn chưa được hay lắm, chỗ nào có lỗi, hay cần góp ý, hãy cmt để ta biết mà sửa, xin đừng im lặng.

Đến từ yy giới, thành chủ Đại Việt Thành

Kính Tên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Nhiệm Vụ Từ Lạc Long Quân Thần Đế

Giữa một sâm lâm mênh mông bát ngát, hiện đang có một chiếc phi hành thuyền khổng lồ đang lao vun vút giữa bầu trời.

Trên thuyền phi hành, Khải Minh đang bắt đầu tìm hiểu thêm về chuyến hành trình gian nan, đầy chông gai đến đảo Luân Hồi.

"Hắc xì,... ta có cảm giác có chuyện chẳng lành a." Khải Minh vừa xem thiên thư vừa nói.

Nói chông gai mạo hiểm cũng không phải, thử nghĩ xem, có yêu thú nào dám tấn công vào phi hành thuyền mà có lực tấn công và phòng thủ khủng bố, như là Tinh Vân thuyền không.

< Đỉnh, Javan đệ tử đã cùng XinZhao, Quan Vũ thống nhất cửu quốc, ký chủ được nhận một lần triệu hoán ngẫu nhiên!> Bất chợt thanh âm hệ thống vang lên.

"Gi cơ, Javan đã thống nhất cửu quốc rồi sao?" Khải Minh đáng vẻ mừng rỡ, không ngờ vậy mà hắn cũng được một phần thưởng.

Khải Minh suy nghĩ, bây giờ hắn cũng đã có khá nhiều phần thưởng a, hắn cũng nên thử vận may vài lần rồi, đến đảo Luân Hồi thời gian còn lâu mà.

"Hệ Thống, triệu hoán ngẫu nhiên đi a!" Khải Minh liền ngay lập tức sử dụng một lần triệu hoán.

< Đỉnh, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên!>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Ngô Không, đến từ liên minh huyền thoại. >

Tên: Ngô Không.

Tu Vi: Thần Nhân cảnh cửu tầng.

Đến từ liên minh huyền thoại.

Thông Tin thêm: Ngô Không là một chiến binh lanh lợi người Vastayan, hắn sử dụng sức mạnh, sự nhanh nhẹn cũng như trí thông minh để gây rối loạn cho đối phương và giành lợi thế. Sau khi tìm được một người bạn chí cốt, một chiến binh được biết đến với cái tên Master Yi, Ngô Không trở thành môn sinh cuối cùng của một môn võ truyền thống là Wuju...Cầm trong tay cây gậy ma thuật, Ngô Không mong muốn bảo vệ Ionia khỏi sự lụi tàn.

Khải Minh bất chợt thấy có một việc kỳ lạ, hắn liền hỏi hệ thống.

"Hệ Thống, đây không phải là tề thiên đại thánh Tôn Ngô Không sao, sao ta thấy phần giới thiệu khác quá vậy?"

< Ký chủ có vẻ không hiểu, Ngô Không mà vừa được ký chủ triệu hoán, chỉ là Ngô Không đến từ liên minh huyền thoại, là Ngô Không thôi, không phải Tôn Ngô Không, sức mạnh, pháp thuật của Ngô Không, hoàn toàn khác với Tôn Ngô Không, và điều đặc biệt là Ngô Không này sức mạnh yếu hơn Tôn Ngô Không đến từ Tây Du Ký. > Hệ thống giải thích cho Khải Minh.

< Ký chủ đừng nghĩ mang tên Ngô Không thì liền giống nhau, chủ yếu là đến từ Vị Diện nào, chẳng hạn như Ngô Không trong liên quân, lại khác Ngô Không trong liên minh huyền thoại. > Hệ thống giải thích thêm.

"À ra vậy, tại do ta cứ tưởng chỉ cần có tên Ngô Không thôi, thì liền giống nhau hết chứ!" Khải Minh lắc đầu, hẳn thật sự phải cần học thật nhiều về sự khác nhau giữa các Vị Diện a.

Khải Minh hẳn đang muốn triệu hoán một lần nữa, thì bất chợt âm thanh của hệ thống lại vang lên.

< Đinh, Lạc Long Quân Thần Đế ban bố nhiệm vụ, ký chủ có muốn nhận không?>

Khải Minh cảm thấy kỳ lạ, chuyện gì vậy, không phải lúc trước Lạc Long Quân Thần Đế gì đó đã ban bố nhiệm vụ rồi à, sao giờ lại có nhiệm vụ nữa.

Quá kỳ lạ, hắn liền lập tức nói.

"Nhận, ta nhận nhiệm vụ này!"

< Đinh, kích hoạt nhiệm vụ ban bố, khôi phục và gây dựng lại tộc Đại Việt.

Phần Thưởng: Dựa trên những việc hoàn thành mà tạo ra phần thưởng.

Thất Bại: Mất Lòng Tin của Tiên Long Tộc.

Nhiệm Vụ Gồm Có Khôi Phục Lại Tộc Đại Việt và Các Phân Nhánh, Các Chi Của Tộc Đại Việt.

Vị trí Nơi Trục Thuộc của Tộc Đại Việt:

- Đại Lạc thành, Thiên Long quốc, Lạc Thiên Đại Lục, Long Linh Tinh Cầu, hệ Thiên Từ, dải thiên hà Tiên Long.

Vị trí các phân nhánh của tộc Đại Việt:

- Đại Nam thành, Ngưu quốc, Tinh Dạ Đại Lục, Khang Vô Tinh Cầu, hệ Sao Vương, dải thiên hà Đế Vương.

- Thăng Lạc thành, Tinh quốc, Hàng Vu Đại Lục, Tinh Cầu Nguyên Vọng, hệ Toàn Linh, dải thiên hà Tinh Không.

- Tộc Âu Lạc, Không Chinh quốc, Thiên Mệnh Đại Lục, Tinh Cầu Thang Anh, Hệ Nguyên Nhân, dải thiên hà Tinh Không.

- Tộc Lạc Long, Kim Tuyền quốc, Đông Vô Đại Lục, Lam Hoa Tinh Cầu, hệ Linh Môn, dải thiên hà Tinh Không.

- Tộc Lạc Việt, Nam Việt quốc, Huyện Thanh Đại Lục, Thiên Tinh Cầu, hệ Hắc Quang, dải ngân hà XZ.

- Lạc Việt Tông, Nam quốc, Sinh Mệnh Đại Lục, Tinh Cầu Vô Cực, hệ Quả Sinh, dải thiên hà Linh Vương.

Vị Trí các Chi của tộc Đại Việt:

- Tộc Kinh, Việt Nam, Lục Địa Á - Âu, hệ Mặt Trời, dải thiên hà Đế Vương, Vũ trụ song song thứ ba.

- Lạc gia, Việt Anh thành, Nam Linh quốc, hệ Quả Sinh, dải thiên hà Linh Vương.

- Âu gia, Sài Linh thành, Nam Anh quốc, hệ Quả Sinh, dải thiên hà Linh Vương.>

< Đình, toàn bộ thông tin các vị diện, đã được dung hợp với Thiên Thư.>

< Đình, ký chủ có cuộc trò chuyện trực tiếp với Lạc Long Quân Thần Đế.>

Thanh âm hệ thống vừa dứt, ngay lập tức trước mặt Khải Minh liền xuất hiện một tấm bảng điện tử màu xanh dương, kích cỡ tương đương một chiếc máy tính bảng.

Từ trong màn hình chiếc máy tính, liền xuất hiện một nam tử trung niên, nam tử trung niên này có khuôn mặt khôi ngô tuấn tú, da hơi đen trong khỏe khoắn, đang mặc một chiếc áo hình vảy rồng được làm từ vàng ròng, bó sát vào cơ bắp, hiển lộ ra một cơ bắp cuộn cuộn, (trông không khác mấy với Aquaman) tuy chỉ nhìn qua màn hình nhưng Khải Minh lại cảm thấy người trong màn hình phía trước mình, có một khí tức vô cùng cường đại, nhưng cũng có cảm giác thân quen.

"Không tốt a, người này rất mạnh!" Khải Minh nghĩ thầm.

"Chào ngươi, ta thấy trên người ngươi có khí tức rất thân quen, ngươi đến từ đâu?" Một thanh âm mang theo ngữ khí mạnh mẽ phát ra từ vị trung niên kia.

"À, quên mất, ta tên là Lạc Long Quân, đến từ Tiên Giới." Lạc Long Quân tiếp tục nói.

Khải Minh tỏ vẻ nghi hoặc, Lạc Long Quân, Lạc Long Quân à, cái tên nghe có vẻ quen quen, hình như ta đã từng nghe ở đâu rồi thì phải.

Một lúc sau Khải Minh vỗ vỗ đầu cười khò, "Ôi trời là Lạc Long Quân truyền thuyết trăm con của người Việt mà, là truyền thuyết mà người Việt nam ai mà chả biết, thế ế nào mà ta lại quên luôn chuyện này chứ!"

"Ta đến từ, à mà từ đâu nhỉ?" Khải Minh bất chợt nhớ ra điều gì đó.

Hắn liền xem thiên thư.

*Đương Khải Minh, Tộc Kinh, Việt Nam, Châu Á, Lục Địa Á - Âu, Tinh Cầu Trái Đất, hệ Mặt Trời, dải thiên hà Đế Vương, vũ trụ song song thứ nhất.

"Ta tên Dương Khải Minh, dân tộc Kinh, đến từ Việt Nam, Châu Á, Lục Địa Á - Âu, Tinh Cầu Trái Đất, hệ Mặt Trời, dải thiên hà Đế Vương, vũ trụ song song thứ nhất." Khải Minh nói lại những gì hắn đã xem trên thiên thư.

Lạc Long Quân ánh mắt thoáng kinh ngạc, sau đó lại trở về như thường, ánh mắt đầy sự hoà ái và thân thiện, hắn nói.

"Vậy ngươi đến từ đây à, ôi thật hoài niệm a, đã hơn bốn ngàn năm ta đã không trở lại đó rồi." Lạc Long Quân nói, ánh mắt mang theo vài tia hoài niệm.

Khải Minh liếc kinh hãi, qua cách nói vừa rồi, và câu 'Hơn bốn ngàn năm không trở lại đó', Khải Minh nhận định, đây không ai khác chính là Lạc Long Quân trong truyền thuyết nước Việt đó sau.

"Chuyện này, nếu như vậy, Lạc Long Quân này không phải là truyền thuyết của người Việt đó sau, cũng chính là tổ tiên của mình đây sao?." Khải Minh nghĩ thầm trong lòng, bất chợt hắn tỏ vẻ khoái chí, đây không phải là bí mật hàng ngàn năm của người Việt sao, ta phải xem xem, cái bí mật này như thế nào, tại sao Lạc Long Quân lại biến mất hơn bốn ngàn năm, và tại sao Lạc Long Quân hiện tại đang ở Tiên Giới.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Câu chuyện của lạc long quân thần đế

Và cũng tại sao Lạc Long Quân lại ban bố nhiệm vụ này, nhiệm vụ cứu tộc Đại Việt là sao?

"Vậy, ngài là Lạc Long Quân trong truyền thuyết dân tộc Việt, cùng với Âu Cơ sinh được trăm con?" Khải Minh nhìn Lạc Long Quân hỏi, ngữ khí mang theo lễ độ, đây là tổ tiên của hắn a, hắn không muốn bất kính, như thế sẽ có phiền phức.

"Truyền thuyết, truyền thuyết gì về ta?" Lạc Long Quân nghi hoặc hỏi.

Khải Minh nghe vậy, hắn liền lập tức kể lại toàn bộ câu chuyện về sự tích của Lạc Long Quân và Âu Cơ.

Lạc Long Quân nghe Khải Minh kể xong, hắn liền lập tức cười lớn.

"Ha ha, tên nào chém gió ghê vậy, truyền thuyết đó không hề đúng!" Lạc Long Quân vẻ mặt rất vui mừng, thật không ngờ danh tiếng của hắn lại vang danh lâu đến vậy, đến tận hơn bốn ngàn năm luôn, nhưng nội dung câu chuyện lại sai.

"Cũng có thể sau bốn ngàn năm, trải qua nhiều đời khác nhau, câu chuyện lúc đó có lẽ đã được thêm bớt, cho nên nội dung truyền thuyết đó đã mất đi sự thật lúc đó." Lạc Long Quân nghiêng ngẫm suy nghĩ.

"Ngày nói như vậy? Vậy chả lẽ bốn ngàn năm trước, lại có một bí mật mà đã bị mai một, đã bị lãng quên?" Khải Minh bộ dáng vừa hiếu kỳ, vừa kinh ngạc.

"Đúng vậy, theo những gì ngươi vừa kể, chuyện ở bốn ngàn năm trước tại Trái Đất, đã bị thay đổi nội dung gốc, cho nên nó đã đánh mất đi nội dung thật." Lạc Long Quân từ tốn nói.

"Nói như vậy, chuyện lúc đó là thế nào? Tiểu bối rất muốn biết, ngài có thể nói cho Tiểu bối biết được không?" Khải Minh nho nhã, bộ dáng vô cùng lễ độ.

"Được thôi, chuyện ở vào bốn ngàn năm trước là,....

Nhưng trước hết, ta cần phải nói lúc ta còn chưa đến với Trái Đất vũ trụ song song thứ nhất.

Ta sinh ra và lớn lên tại Lạc Long gia, một gia tộc có huyết mạch của Tiên Long Tộc, nằm ở Thiên Vương Thần Long thành, Thiên Long Thần Long

quốc, Tinh Cầu Thiên Vương Đế, dải thiên hà Đại Đế Vương.

Trong gia tộc, địa vị của ta là Tam Thiếu Gia của Lạc Long gia, phụ thân ta là Long Đế, và gia gia ta được người đời gọi là Long Thần.

Trong cả dải thiên hà Đại Đế Vương, Lạc Long Gia ta là gia tộc mạnh nhất của cả thiên hà, ngay cả Hắc Ám tộc, Thiên Thần tộc, Tiên tộc, Yêu tộc,... trong dải thiên hà này còn kính nể.

Ta cũng như bao thiếu niên thiên tài của Lạc Long gia, có thiên phú rất cao, bởi vì bọn ta có dòng máu của Tiên Long tộc mà, vì thế ta trải qua bao chông gai khó khăn, cuối cùng cũng thành tựu Tiên Cảnh vào độ tuổi một trăm năm mươi.

Nhưng sau đó, bỗng một ngày, chính là mười vạn năm trước, toàn thể vũ trụ dậy sóng, là bởi vì có một thế lực Hắc Ám, do Thần Hủy Diệt và Thần Hắc Ám bồi dưỡng tạo ra, những thế lực này tự xưng là Ma Đạo, Tà Đạo, gây chuyện khắp mọi nơi trong toàn vũ trụ, bọn chúng nói rằng muốn thanh tẩy lại vũ trụ, muốn đem bóng tối bao trùm toàn bộ vũ trụ.

Do việc này liên quan đến toàn bộ sự sống trong vũ trụ, cho nên tất cả những thế lực trong toàn bộ vũ trụ được huy động, những Đại Đế cảnh, Thần Cảnh, Tiên Cảnh, Bán Thần, Bán Tiên, Tu Chân giả, kể cả Phàm Nhân.

Và thế là, trận chiến Thần - Ma bắt đầu.

Tất cả bọn họ đều được kêu gọi tham gia vào trận chiến mang phần hủy diệt này, một trận chiến mà cho đến nay, khi nhắc lại ta vẫn cảm thấy nó rất đáng sợ.

Tuy các vị Thần tạo ra vũ trụ này, không thể tham gia vào trận chiến do pháp tắc vũ trụ, như là Thần Sáng Tạo, Thần Bảo Vệ, Thần Tình Yêu, Thần Hủy Diệt, Thần Hắc Ám..... nhưng vẫn còn rất nhiều những cường giả có thực lực cao thâm, những cường giả có thể phá hủy cả một Tinh Cầu, thậm chí là một hệ ngân hà.

Trận chiến này có quy mô vô cùng kinh khủng, nó lan tràn ra cả mười một Siêu Vũ Trụ, những vị diện khắp mọi nơi trong các Siêu Vũ Trụ này, đều là một tràng máu tanh.

Vô số người, thần, ma, yêu, thú,... đã vẫn lạc, số lượng không thể nào tính hết, vô số những đại lực, quốc gia, thành trì, bị phá hủy,... vô số những tinh cầu bị hủy diệt, từ những tinh cầu có sự sống, cho đến những tinh cầu không có sự sống.

Trong trận chiến đó, Lạc Long gia ta không thể thiếu, và ta chính là người được gia tộc giao nhiệm vụ bảo vệ Tinh Cầu Thiên Vương Đế.

Trong trận chiến chống lại bọn xâm lược ngoại lai tiến đánh Tinh Cầu Thiên Vương Đế, không chỉ có một mình ta ngăn chặn bọn chúng, còn có rất nhiều bằng hữu, cường giả trên tinh cầu này.

Ngoài ta ra, còn có rất nhiều cường giả cấp bậc Tiên Cảnh, Thần Cảnh khác, số lượng chỉ ít cũng gần năm trăm triệu người, cùng với hơn hai tỷ cường giả Bán Thần, Bán Tiên, với hơn một trăm tỷ cường giả tu chân.

Nhưng ta lại không hiểu tại sao, "Bọn Ta Thua", không chỉ bọn ta thua, mà cả vũ trụ đều thua, chúng ta đã thua trận chiến này, thua một cách khó hiểu.

Ta lúc đó rất hoảng loạn, không thể hiểu nổi tại sao mình lại thua, bất chợt ta bị thương, những người thân, bằng hữu bên cạnh ta lần lượt bị giết, lúc đó ta không còn tâm trạng đâu mà tiếp tục cuộc chiến, nhìn từng người, từng người mà ta quen biết ngã xuống trước mặt ta.

Khi mà ta sắp bị giết bởi một tên Ma Vương, phụ thân ta bỗng xuất hiện, ông ấy cứu ta, sau đó đẩy ta vào vòng xoáy không thời gian mà ông ấy tạo ra, ta lúc đó như người vô hồn, chả biết làm gì, chỉ còn nhìn thấy hình ảnh của phụ thân ta nhỏ dần, nhỏ dần rồi biến mất.

Khi ta tỉnh lại, ta đã thấy mình đang ở một tinh cầu có tên là Đế Linh Hoa, mà sau này các người gọi là Trái Đất đây.

Ta lúc đó vừa hoảng loạn, vừa tò mò, vì không biết mình đã đến đâu, bởi vì nơi này không hề xuất hiện bất kỳ một khí tức mạnh mẽ nào cả, cũng không xuất hiện bất kỳ một trận chiến xung quanh nào, trên bầu trời là một màu xanh biếc, với những áng mây trắng vô cùng xinh đẹp bay qua, thỉnh thoảng có vài con gió nhẹ thổi qua, thổi lên một mặt hồ gần đó, tạo nên những gợn sóng lăn tăn, hồ nước đó thì trong xanh tinh khiết, đến nỗi có thể nhìn thấy hình ảnh phản chiếu cực kỳ rõ ràng của bầu trời, tạo ra một bức tranh vô cùng hoàn mỹ.

Ta tự hỏi, nơi đây là đâu, với lại, nơi đây linh khí rất loãng, thậm chí linh khí nơi đây không hề thích hợp để tu luyện, nhưng chân khí và nguyên khí nơi đây thì cũng ổn, có thể thích hợp để tu luyện nội lực, nội công.

Ta thì thân thể đang bị thương, không biết phải làm gì tiếp theo, cứ nhắm theo một hướng mà bước đi, ta cứ đi, không biết đi được bao lâu, bất chợt ánh mắt ta tối sầm lại.....

Khi tỉnh lại, ta thấy mình đang ở một căn lều rất thô sơ, nó được làm từ những cây cỏ dài được phơi khô, kết lên những nhánh cây được buộc chặt với nhau.

Ta cố gắng gượng dậy, bước ra ngoài, khung cảnh bên ngoài mà ta nhìn thấy, là rất nhiều người mặc những trang phục được làm bằng áo da thú, những căn nhà nhỏ được làm từ những bụi cỏ khô san sát nhau, lúc này ta mới biết rằng, là mình đã lạc vào một thời đại mới được hình thành đây, và đây là một bộ lạc nào đó.

Sau một thời gian dài ta cố gắng học ngôn ngữ của bọn họ, cuối cùng ta cũng có thể giao tiếp bình thường đối với những người ở đây.

Tuy tu vi ta vẫn chưa được khôi phục, nhưng xét về thể lực, ta đều mạnh hơn tất cả những người ở đây, vì thế ta được vào đội săn thú.

Trong một lần săn giết thú, ta tình cờ gặp được nàng, nàng đang ngồi thần thờ bên một tảng đá, nhìn qua trang phục, ta biết rằng nàng cũng không phải đến từ nơi này.

Sau khi tiếp cận, hỏi han đủ điều, ta cũng biết được nàng là ai.

Nàng Tên là Âu Cơ, một gia tộc có huyết mạch của Hồng Hạc, đến từ một Siêu Vũ Trụ khác, cũng tham gia vào trận chiến Thần - Ma, và cũng được đưa vào dòng chảy không thời gian, và đến đây.

Ta cũng không rõ là do duyên số, hay là do Thiên Địa an bài, mà ta và nàng được gặp nhau.

Không bao lâu sau, ta và nàng kết thành phu thê, sinh được một nhi tử, được ta đặt tên là Hùng Vương, bởi vì ta không biết kẻ thù ngoài kia có còn tồn tại hay không, cho nên ta không dám mang họ Lạc đặt cho nhi tử ta.

Nhi tử ta vốn được truyền thừa huyết mạch của ta và Âu Cơ, nên sức mạnh thân thể rất cao mặc dù không tu luyện, cùng với trí tuệ mưu mô, và sự giúp đỡ của ta, hẳn đã thống nhất được rất nhiều bộ lạc, hình thành một đất nước gọi là Văn Lang.

Và ta cũng đã bỏ ra một phần huyết mạch, trộn lẫn với đất, đá, nước, cây, cỏ của địa phận nước Văn Lang, cả lên người của toàn bộ tộc Văn Lang, vì thế, tất cả bọn họ cũng đều có một phần khí tức của Long Tộc, tuy ít, nhưng cũng cường hóa được năng lực thân thể của bọn họ.

Một ngày nọ, ta hay tin, Thần Chiến Tranh đã tham gia vào cuộc chiến, mặc dù đánh bại được toàn bộ thể lực Ma Tộc, nhưng ngài vẫn bị sức mạnh phản phệ của vũ trụ phát sinh, làm ngài vẫn lạc, trước khi ngài vẫn lạc, ngài đã dùng toàn bộ sức mạnh vốn có của ngài, phong ấn những tên Ma Tộc cuối cùng, mở ra những cánh cửa không gian khắp nơi trong toàn vũ trụ.

Ta lúc đó chỉ có một cơ hội duy nhất để trở về Lạc Long gia, bởi vì ta đã thử nhiều lần, dù tu vi ta có phục hồi hoàn toàn, cũng không thể nào trở về được Tinh Cầu Thiên Vương Đế, đây chính là cơ hội duy nhất.

Và cũng chính là lúc đó, ta và Âu Cơ rời khỏi nơi này, trở về Tinh Cầu Thiên Vương Đế, tuy ta để Hùng Vương ở lại, vì đây là ý nguyện của hắn." Lạc Long Quân kể về câu chuyện của mình, ánh mắt mang theo đủ loại cảm xúc, căm hận, thương xót, khích lệ,.....

P/s: Đây là ý tưởng ta nghĩ ra, đừng ai thắc mắc bất cứ vấn đề gì a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Tìm Hiểu Về Siêu Vũ Trụ

Khải Minh nghe xong câu chuyện của Lạc Long Quân, bất chợt hắn có cái cảm giác không tài nào hiểu được, có cảm giác vừa tò mò, vừa khó hiểu, vừa sợ hãi,.....

Hắn trong đầu tuôn ra liên tục những câu hỏi.

Chuyện éo gì đang diễn ra?

Cái tình tiết bốn ngàn năm quý quái gì thế này?

Lạc Long Gia, Trận Chiến Thần Ma, Trái Đất, Truyền Thuyết Lạc Long Quân và Âu Cơ, tất cả những thứ này lại liên quan đến nhau à?

Tâm trạng hắn bất chợt chuyển sang sợ hãi.

Nếu đúng như những gì Lạc Long Quân vừa nói, thì Trận Chiến Thần - Ma gì đó rất khủng khiếp, nó chấn động cả vũ trụ, và chuyện này sẽ lại lặp lại một lần nữa, vào mười năm sau, và ta có nhiệm vụ là phải đánh bại chúng.

"Mẹ ơi, ta muốn về nhà!" Khải Minh khóc không ra tiếng, khi xưa các cường giả của hơn mười một Siêu Vũ Trụ, tất cả bọn họ còn không chống đỡ nổi với Ma Tộc, biết rằng bọn họ có bao nhiêu Tiên Cảnh, Thần Cảnh, thế mà cũng không làm gì được, còn lúc này ta chỉ có một mình, chỉ là một Bán Tiên, như vậy thì ta sẽ làm được gì chúng, Khải Minh nghĩ cũng không dám nghĩ.

Bất chợt hắn lại hiểu kỳ, hiểu kỳ về vũ trụ, lúc này hắn có xem thông tin của mấy Phân nhánh, Chi nhánh của tộc Đại Việt, hắn biết rõ vũ trụ này rất là rộng lớn, nhưng hắn sợ nhớ rằng, lúc trước hệ thống có nói là có tới bảy mươi hai Siêu Vũ Trụ gì mà, sao trong trận chiến Thần - Ma chỉ đề cập có mười một Siêu Vũ Trụ là sao?

< Ký chủ không biết đó thôi, xác thực số lượng Siêu Vũ Trụ tồn tại là không thể biết được.

Ví như mỗi một tổ hợp Siêu Vũ Trụ, được gọi là Thiên Sao Hà, và được một Vị Thần cấp bậc Vũ Trụ chương quản.

Bên trong mỗi một Thiên Sao Hà, thì lại có 72 Siêu Vũ Trụ, do một vị Thần cấp bậc Thiên Hà chương quản.

Bên trong một siêu Vũ Trụ thì lại có 81 Vũ Trụ, bên trong một Vũ Trụ thì lại có 881 Thiên Hà, bên trong một Thiên Hà thì tiếp tục lại có từ 1500 - 10 000 Hệ hoặc chòm sao.

Bên trong một Hệ hoặc chòm sao, thì lại có từ 1 - 1 tỷ Tinh Cầu.

Hệ Thống được vị Thần vũ trụ ưu ái, tặng cho sức mạnh và thông tin của Toàn Bộ 72 Siêu Vũ Trụ.

Bên trên là phần giới thiệu để cho ký chủ hiểu rõ hơn về việc phân bố của vũ trụ, ký chủ đã hiểu chưa.> Hệ thống hiểu được thắc mắc của Khải Minh, liền giải thích.

"Nghe mà rối cả não, nhưng ta hỏi một đằng, sao ngươi lại trả lời một nẻo vậy hệ thống!" Khải Minh trao đổi với hệ thống.

< Đây là hệ thống giới thiệu về việc phân bố của vũ trụ này.

Ký chủ lúc này có hỏi là tại sao có đến bảy mươi hai Siêu Vũ Trụ, nhưng lại chỉ xuất hiện mười một Siêu Vũ Trụ trong trận Đại Chiến Thần - Ma.

Đó là bởi vì, Thiên Sao Hà này rất rộng lớn, và bảy mươi hai Siêu Vũ Trụ cũng được phân chia thành nhiều khu vực khác nhau.

Và những khu vực của Thiên Sao Hà này gồm:

- Khu vực Chân Giả Vũ Trụ -> Gồm 11 Siêu Vũ Trụ, mười một Siêu Vũ Trụ này được một đám mây năng lượng vũ trụ bao phủ, loại năng lượng này có tên là Linh Thiên Vũ Trụ, một loại Linh Khí Siêu Cấp, không ai biết đám mây năng lượng này đến từ đâu, kể cả vị Thần Vũ Trụ, chỉ biết rằng, loại năng lượng kỳ diệu từ đám mây này, đã gây dựng nên rất nhiều hành tinh chết, thành hành tinh có sự sống, cũng chính loại năng lượng này, đã bồi dưỡng Thiên Địa trên những hành tinh đó, tạo ra linh khí trên những hành tinh này, không những vậy, loại năng lượng này còn giúp tạo ra rất nhiều loại năng lượng khác, ngoài linh khí ra còn, đấu khí, chân nguyên lực,....

*Trận chiến Thần - Ma mười vạn năm trước, đã diễn ra ở đây.

- Khu Vực Thực Tế -> Gồm bốn mươi một Siêu Vũ Trụ, nơi đây lại khác hoàn toàn bởi Khu Vực Chân Giả, bởi vì nơi đây không có đám mây năng lượng vũ trụ, cho nên khu vực này phát triển một cách hoàn toàn khác, khu vực vũ trụ này, hoàn toàn được bao phủ bởi Khoa Học Kỹ Thuật, trong khu vực này thì lại được phân ra thành bảy viên ngọc nhỏ khác.

•

Viên ngọc thứ nhất của khu vực này, có tên là Viên Ngọc Dị Năng, bao gồm những Vũ Trụ, Thiên Hà, Tinh Cầu,..... mà dân tộc trên những Vũ Trụ, Thiên Hà, Tinh Cầu,.... này sở hữu những siêu năng lực mà khoa học có thể giải thích được.

•

Viên ngọc thứ hai của khu vực này, có tên là Viên Ngọc Siêu Khoa Học Hiện Đại, gồm những tinh cầu đã tồn tại rất lâu, nền khoa học trên hành tinh này đã phát triển vô cùng vượt bậc, nền văn minh đã tồn tại trên Vạn năm. Được đánh giá công nghệ hiện đại từ 10.0 - 22.0.

•

Viên ngọc thứ ba thì lại có tên là, Viên Ngọc Khoa Học Hiện Đại, gồm những tinh cầu đã và đang phát triển, có nền văn minh trên năm ngàn năm. Được đánh giá công nghệ hiện đại từ 5.0 - 10.0.

•

Viên ngọc thứ tư thì lại có tên là, Viên Ngọc Khoa Học Bán Hiện Đại, gồm những tinh cầu có nền văn minh chỉ mới tồn tại từ một ngàn đến năm ngàn năm, vừa bước vào giai đoạn phát triển. Được đánh giá công nghệ hiện đại từ 1.0 - 5.0.

•

Viên ngọc thứ năm thì lại có tên là, Viên Ngọc Trung Đại, gồm những tinh cầu có nền văn minh chỉ vừa mới hé mở. Được đánh giá Nền Văn Minh Chỉ Mới Hình Thành.

•

Viên ngọc thứ sáu thì có tên là, Viên Ngọc Cổ Đại, gồm những tinh cầu có nền văn minh vẫn chưa phát triển, sự sống trên những tinh cầu này vẫn còn trong giai đoạn đang tiến hóa.

•

Viên ngọc thứ bảy có tên là, Viên Ngọc Sơ Khai, gồm những tinh cầu chỉ vừa mới xuất hiện mầm non của sự sống, xuất hiện những sự sống chỉ vừa mới được bắt đầu.

Những thế lực của Khu Vực Thực Tế này gồm có:

-
- Liên Bang Siêu Vũ Trụ.
-
- Liên Bang Vũ Trụ.
-
- Liên Bang Ngân Hà.
-
- Liên Bang Hoà Bình Vũ Trụ.
-
- Vệ Binh Dải Thiên Hà.
-
- Cảnh Sát Vũ Trụ.
-
- Liên Hiệp Đội Thực Thi Công Lý.

.....

*Nơi đây đã từng xảy ra một cuộc chiến tranh vũ trụ vô cùng lớn, khiến 11% tinh cầu có sự sống, trở thành những tinh cầu chết.

- Khu Vực Bí Ẩn -> Gồm hai mươi Siêu Vũ Trụ, nơi đây là nơi bí ẩn nhất vũ trụ, là nơi mà mang nhiều bí mật nhất của cả Thiên Sao Hà, không ai biết nơi đây có gì, tồn tại những gì.> Hệ thống dạy cho Khải Minh một bài học về vũ trụ.

"Ồ, con m* nó, vũ trụ phức tạp vậy sao?" Khải Minh ngỡ ngàng, ta đây đang bắt đầu rồi cả não a.

< Và điều đặc biệt là những Khu Vực này được một nguồn sức mạnh không rõ, phân chia ra ba phần khác nhau của vũ trụ, vì thế muốn giao lưu hoặc đi đến những khu vực khác, thì là cả một vấn đề, cho dù là ai đi chăng nữa, là sức mạnh cường giả, hoặc là khoa học hiện đại, thì dù muốn đến những khu vực khác cũng không thể được, bởi vì luôn có một sức mạnh kỳ lạ, ngăn cách cả ba khu vực với nhau, nhưng ba khu vực này lại có thể kết nối với nhau bởi những công vũ trụ bất ngờ xuất hiện.> Hệ thống lại tiếp tục.

"Hazz, càng nghe lại càng rắc rối!" Khải Minh lắc đầu, những điều này hẳn rất khó tiếp thu a.

< Ngoài ra còn có Vũ Trụ Song Song và Vũ Trụ Luân Hồi, nhưng lúc này ký chủ cũng không cần biết đến, kẻ tiếp sẽ mất hay, ký chủ nên trở lại về vấn đề của Lạc Long Quân đi, thắc mắc nhiều quá sẽ Lạc Đề Truyện đây.> Hệ thống mang theo dáng vẻ châm chọc.

"Ồ, thế éo nào, à mà thôi kệ!" Khải Minh thoát thân thức ra khỏi không gian hệ thống.

"Vậy ngài có thể nói là nhiệm vụ về Tộc Đại Việt, là làm sao không?" Khải Minh hướng Lạc Long Quân hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Đừng đả kích ta

Lạc Long Quân nghe Khải Minh hỏi vậy, hần lập tức trầm ngâm một lát rồi lại tiếp tục nói.

"Sau khi ta cùng Âu Cơ trở lại Lạc Long gia, thì lúc này Lạc Long gia đã không còn được như lúc trước nữa rồi, sau khi trải qua trận Đại Chiến, các phiên đại lực trên tinh cầu này đã bị hủy diệt hơn phân nửa, ngay cả Lạc Long gia ta cũng bị hủy diệt đi một nửa, gia gia ta vẫn lạc, phụ thân ta thì mất tích.

Và lúc này thì tinh cầu Thiên Vương Đế cũng đã không phù hợp cho sự sống, nhân lúc công vũ trụ vẫn còn đang mở, ta đã đưa tất cả những tộc nhân

còn lại của Lạc Long gia, đi đến những vị diện, thế giới khác trong toàn bộ vũ trụ, và ta cũng thay đổi không dùng Lạc Long gia làm tên cho tộc ta, mà đặt lại một cái tên mới, đó là Đại Việt.

Thật ra tộc Đại Việt có đến mười hai tộc trực thuộc, hơn hai trăm phân nhánh và hàng ngàn chi thứ, nhưng ta ban bố nhiệm vụ những tộc ở phía trên, là do mấy phân nhánh, chi tộc đó đang suy yếu.

Và nhiệm vụ gây dựng và khôi phục các tộc mà ta ban bố cho ngươi chỉ là một phần nhỏ của tộc Đại Việt thôi, ngươi chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ của các phân nhánh, chi tộc mà ta đưa ra là được rồi.

Lý do tại sao ta lại ban bố nhiệm vụ cho ngươi mà không tự mình làm, là do ta cùng với một số người khác, đang tìm kiếm nơi phong ấn của Ma Tộc, vì ta biết được một số thông tin, là những Ma Tộc bị phong ấn mười vạn năm trước, sức mạnh phong ấn sắp hết và bọn chúng ắt hẳn sẽ ra, vũ trụ lại một lần nữa rơi vào rối loạn.

Ta trước giao nhiệm vụ cho ngươi nhưng ngươi lại để sau khi ra khỏi đây, ta sợ ngươi sẽ lỡ mất một chuyến, nên lại một lần nữa ban bố nhiệm vụ cho ngươi, nơi ngươi đang ở có một phân nhánh của tộc Đại Việt.

Và cũng nhờ Thần Sáng Tạo giới thiệu ngươi cho ta, cho nên ta mới biết rõ về ngươi, chào ngươi, hãy cố chiều cố những người dân của tộc Đại Việt giúp ta." Lạc Long Quân vừa nói xong, màn hình trò chuyện liền biến mất.

"À thì ra là vậy, nhiệm vụ này tiểu bối xin nhận, tiểu bối hứa sẽ hoàn thành nhiệm vụ này một cách tốt nhất." Khải Minh khom người, chấp tay về phía màn hình trò chuyện nói.

"Tộc Lạc Long, Kim Tuyền quốc, Đông Vô Đại Lục, Lam Hoa Tinh Cầu, chà chà, có thật nè." Khải Minh nhìn thiên thư lắm bầm.

"Thôi thì để sau đi, mình cũng sắp đến Đảo Luân Hồi rồi, chuyện này tính sau, ôi trời, ta lại bận rồi, tại sao rắc rối cứ mãi tràn về ta." Khải Minh ngược mặt lên trời trách cứ nhân sinh.

< Đình, nhiệm vụ ban bố cưỡng chế, từ chối Thánh Nữ Đảo Luân Hồi.

Thông tin nhiệm vụ: Sau khi ký chủ đến đảo Luân Hồi, thánh nữ đảo sau khi gặp ký chủ, sẽ đem lòng yêu mến ký chủ, muốn ký chủ làm phu quân nàng, nhiệm vụ ở đây là ký chủ hãy từ chối nàng ta.

Thời hạn nhiệm vụ: Cho đến khi nhận được Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc.

Thành công: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên, một lần triệu hoán giúp đỡ vị diện, một lần yêu cầu giúp đỡ vị diện, một lần quay thưởng.

Thất bại: Chết.> Khải Minh đang trách cứ nhân sinh, thì nhiệm vụ từ hệ thống phát ra.

Khải Minh sau khi nghe nhiệm vụ, hần bắt đầu ngơ ngác: "Gi, chuyện gì xảy ra, ai thích ta, và tại sao ta lại phải từ chối, mẹ nó, đảo Tuyệt Tình, đừng nói là,.... "

Khải Minh trên chán bắt đầu chảy đầy mồ hôi lạnh.

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ Cưỡng Chế, gây sự với Đảo Chủ Đảo Luân Hồi.

Thông Tin nhiệm vụ: Sau khi đến đảo Luân Hồi, hãy khiêu khích với đảo chủ đảo Luân Hồi, gợi ý, vì đảo chủ luôn bị Tuyệt Tình, nên ký chủ chỉ cần đưa việc mình Tuyệt Tình người khác, công bố khắp đảo, ắt hẳn đảo chủ sẽ biết.

Thành công: nhận được một đường hầm Siêu Cấp Không Gian (Đã nhận), gây thù đối với đảo chủ đảo Luân Hồi, chắc chắn sẽ có một cơn Sóng Gió vô cùng lớn với đảo chủ đảo Luân Hồi.

Thất bại: Thu hồi đường hầm Siêu Cấp Không Gian, ký chủ chết.> Nghe xong nhiệm vụ thứ hai, Khải Minh liền chửi ầm lên.

"Mẹ nó, hệ thống ngươi chơi ta à, bảo ta gây chuyện với đảo chủ, không nói ta cũng thừa biết tu vi của hần không là Tiên cảnh cũng là Bán Thần, ngươi còn có tình người không vậy, đây chẳng phải là bảo ta tự tìm đường chết, hệ thống ngươi có giỏi thì mau ra đây, ta thề không đánh ngươi thành đầu heo, thì từ nay ta không tên là Khải Minh nữa, mau ra đây, đại chiến ba trăm hiệp." Khải Minh trên khuôn mặt là đầy sự tức giận, sao cái hệ thống này lúc nào cũng cho hần ăn hành hết vậy, bộ đạo này hành rẻ lắm à.

Khải Minh vừa chửi xong, cũng là lúc trên bầu trời lại xuất hiện rất nhiều mây đen, đang ùn ùn tập trung phía trên Tinh Vân thuyền.

Là Thiên Kiếp cấp Bán Tiên.

Khải Minh sững người, mẹ nó, quên mất sự lợi hại của cái hệ thống chết tiệt này.

Hần liền lập tức sử dụng cánh Thiên Thần, phi hành phóng thẳng lên giữa đám mây đen.

Vào trung tâm đám mây, Khải Minh hét lên.

"Tên khốn nạn nào luôn đánh ta, bước ra đây!"

Sau lời nói của Khải Minh, đám mây đen kia liền dừng lại, và im lặng, một sự im lặng rất đáng sợ.

Từ trong đám mây, những tia sét nhỏ tập hợp lại, tạo thành một thiếu niên, khuôn mặt là một màu xám xịt, trên người là những tia sét cứ liên tục chớp giật, nhìn kĩ thì thiếu niên này bộ dáng trông rất giống Khải Minh.

"Ngươi gọi ta?" Một thanh âm khàn khàn từ thiếu niên này vang lên.

Hóa ra là thiên kiếp này có linh trí, nhưng lại không có hình dáng thân thể, cho nên dựa vào hình dáng của Khải Minh, tạo ra một thân ảnh giống với Khải Minh để nói chuyện.

"Hi hi, vị đại ca này, cho ta hỏi chút, ta và ngươi không thù không oán, ta cũng chẳng phải độ kiếp, tại sao ngươi cứ đánh ta mãi thế?" Khải Minh biết lúc này đã lỡ lời, nên nhẹ nhàng nói.

"Ta cũng không biết, ta chỉ biết là được trả lương để đánh ngươi thôi, ta chỉ biết vậy!" Giọng nói khàn khàn ấy lại vang lên.

"Lương, chắc chắn là hệ thống rồi!" Khải Minh trầm nghĩ.

"Vị đại ca đây, người ta trả lương cho đại ca bao nhiêu vậy, ta sẽ trả cao hơn, ngươi đừng đánh ta nữa a." Khải Minh nói, trên khuôn mặt là một nụ cười đầy gian xảo.

"Ngươi tưởng ta là người có thể dễ mua chuộc được sao, ta đã nhận làm việc cho người khác, chắc chắn phải giữ chữ tín!" Giọng nói đầy sự kiên quyết, đến từ thiếu niên trước mặt Khải Minh.

"Hắn trả cho ta một tỷ Tiên Thạch để theo ngươi mười năm, nếu ngươi có thể ra cái giá cao hơn, ta sẽ suy nghĩ lại." Lúc đầu Khải Minh nghe hắn nói liền tưởng rằng sẽ rất khó thuyết phục được hắn, nhưng khi nghe hắn nói tiếp, liền mém chút té ngã.

Suy nghĩ thêm một chút, Khải Minh hắn bắt chợt khó hiểu, một tỷ Tiên Thạch, Tiên Thạch đó là cái giống gì, Linh Thạch thì hắn đã từng nghe qua, nhưng Tiên Thạch là gì, hắn liền hỏi thiên thư.

*Tiên Thạch: một loại Thạch cấp cao, chỉ tồn tại ở những vị diện Siêu Cấp, tỉ số qui đổi, một Tiên Thạch có thể đổi một tỷ Linh Thạch cực phẩm.

Nhìn xong thông tin từ thiên thư, Khải Minh trên trán đầy gân xanh, hắn lại tiếp tục chửi ầm lên.

"Mẹ các ngươi, ba các ngươi, các ngươi tưởng ta giàu lắm hả, đang thiếu nợ mà còn đá kích ta."

"Được, không thương lượng được thì dùng thực lực, tưởng ta dễ ức hiếp thế sao!" Khải Minh liền lấy Tam Tiên Thương ra, thù thế hướng về phía tên thiếu niên phía trước.

Thiếu niên kia thấy vậy liền biến mất, bầu trời một lần nữa lại dao động, mây đen từ khắp mọi nơi kéo đến, trông cường đại hơn lúc nãy.

< Đình, vì ký chủ chơi ngu, chọc giận Thiên Kiếp, nên Thiên Kiếp cấp bật Bán Tiên, chuyển thành Bán Thần, hệ thống chúc ký chủ "hường thụ" vui vẻ.>
Hệ thống mang theo dáng vẻ mỉa mai nói.

Và thế là trên đỉnh đầu của Tinh Vân thuyền, liền xuất hiện rất nhiều những tiếng sấm nổ ầm vang, chấn động cả ra bốn phía, xen lẫn vào là những tia chớp chói mắt, cùng với tiếng hét thất thanh của một tên điên nào đó.

Trận lôi phạt này cũng khiến những người phía dưới Tinh Vân thuyền, một phen hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Vạn Độc Giải Độc Đan

Giữa một khoảng trống trên bầu trời trong xanh, bên dưới là một bãi cát rất lớn, phía xa xa là một vùng biển rộng lớn vô cùng đẹp, nhìn thấy được cả đường chân trời, hiện đang có một chiếc phi hành thuyền đang lơ lửng giữa không trung.

Đã đến Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo!

Khải Minh dừng Tinh Vân thuyền ở một bờ biển vắng người, hắn lúc này thì đang cảm râm với hệ thống.

"Cái định mệnh, số nợ đến bây giờ ta vẫn chưa trả hết được, hệ thống, ta có cả một tiểu thế giới linh dược, dược thảo, ngươi có thu mua không?"

< Không mua! > Hệ thống trả lời rất nhanh và gọn.

"Bực bội thiệt chứ, đôi này đôi kia cái hệ thống chết tiệt kia vẫn không chịu, mà dạo này làm nhiệm vụ thì cũng méo được một điểm tích lũy nào, lúc trước mình còn được tặng điểm tích lũy nhiều lắm mà." Khải Minh liên tục phàn nàn.

Hắn ổn định lại mở thiên thư ra xem, tâm trạng hắn thì hiện tại luôn rất khó chịu.

Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo nằm trong một quần thể đảo có tên là Quần Đảo Luân Tình, đảo Luân Hồi có diện tích lớn nhất của cả quần đảo, hòn đảo rất lớn có diện tích khoảng 250 dặm chiều dài và 190 dặm chiều ngang đảo, sự nhộn nhịp và trù phú trên đảo cũng rất phát triển.

*Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo.

Đảo Chủ: Lăng Thiên Thánh Đế.

Tu Vi: Thần Tiên Cảnh cửu tầng.

Số lượng dân đảo: trên 10 tỷ người.

Bảo vật trấn đảo: Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc.

*Đảo Chủ: Lăng Thiên Thánh Đế.

Là nhị đệ tử của Thiên Phong Thần Đế.

Lăng Thiên Thánh Đế, trước đây sống tại Không Linh quốc, Thiên Hương Thần Lục, Thần Long Tinh Cầu, hắn là một trong số những đệ tử duy nhất của Thiên Phong Thần Đế, sống sót sau trận Đại Chiến Thần Ma.

Lăng Thiên Thánh Đế đem lòng yêu mến Linh Hoa Tiên Tử, nhưng lại bị nàng từ chối, không những vậy nàng lại nhẫn tâm từ chối hắn đến tận bốn mươi chín kiếp Luân Hồi, khiến cho Lăng Thiên Thánh Đế sinh lòng tuyệt vọng, đến kiếp Luân Hồi thứ năm mươi, Lăng Thiên Thánh Đế đã đến đây, tạo dựng và thành lập Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo.

Luân Hồi Tuyệt Tình Đảo, được một bảo vật trấn đảo có tên là Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc, một viên ngọc tích trữ toàn bộ năng lượng tu vi của Lăng Thiên Thánh Đế trong bốn mươi chín kiếp Luân Hồi.

Khải Minh đọc xong thông tin trên Thiên Thư, hắn bắt đầu cảm thấy mình thật nhỏ bé, mang danh là được buff, main bá, thế éo nào mà gặp toàn đối thủ có tu vi kinh khủng, còn không thì lại áp chế tu vi, hắn đang tự hỏi, tên "tác" có thành kiến với hắn à.

Không thèm quan tâm về việc này nữa, hắn bắt đầu hỏi thiên thư, cách luyện chế đan dược giải độc Vạn Linh Từ Độc.

Đây là hắn muốn luyện ra Vạn Độc Giải Độc Đan a, hắn muốn cứu Thiên Hoa Tiên Tử, đệ tử thứ mười chín của Thiên Phong Thần Đế.

*Vạn Độc Giải Độc Đan.

- Phẩm chất: Đan dược cửu phẩm.

- Công Dụng: Có thể giải được vạn độc, không loại độc dược nào mà không giải được.

- Những nguyên liệu cần thiết:

- Xương cốt của Độc Sát Giác Linh, yêu thú ngũ giai hậu kỳ (đã có)
- Phần hoa của Linh Giải Thiên Thảo, linh dược cấp chín (đã có)
- Địa Ngục Linh Chi, cấp bát địa giai, điều kiện, nghiền thành phần (đã có)
- Hoa Từ Sát, cấp bát linh dược cấp chín (đã có)
- .....
- .....
- .....

Sau khi kiểm tra và làm theo hết thấy mười hai loại nguyên liệu từ thiên thư, Khải Minh bắt tay vào luyện chế đan dược.

Nhưng bất chợt hắn chợt nhớ, hắn có lò luyện đan, nhưng chỉ là một lò luyện đan bình thường, bây giờ hắn đã có không ít Linh Thạch, vậy chi bằng mua một lò luyện đan lớn hơn.

Vừa nghĩ, hắn liền hỏi hệ thống!

"Hệ thống, ta có thể dùng Linh Thạch Cực Phẩm mua sắm trong cửa hàng không?"

< Vẫn được, hệ thống sẽ qui đổi Linh Thạch Cực Phẩm ra điểm tích lũy, để cho ký chủ mua sắm trong cửa hàng.> Hệ thống trả lời, Khải Minh nghe vậy

liền không nói gì nữa, hần vào cửa hàng, tìm vào danh mục đỉnh lô.

Trong danh mục đỉnh lô được phân chia thành rất nhiều loại, từ đỉnh lô phạm cấp, cho đến đỉnh lô Thần cấp, với vô số các loại khác nhau, không những vậy, những đỉnh lô nơi đây còn có thể do người mua tạo ra theo ý mình, chủ yếu là cần một lượng tài nguyên khổng lồ thôi.

Hần tìm tòi lựa chọn, có vô số những đỉnh lô cấp cao, hình dạng thì vô cùng đẹp mắt, nhưng giá cả thì, ôi thôi hần không mua nổi, hần cứ thế chọn lựa, những đỉnh lô có giá rẻ thì không vừa ý hần, giá cao thì hần lại không mua nổi, cuối cùng hần quyết định.

"Tạo đỉnh lô đi hệ thống."

< Ký chủ muốn tạo đỉnh lô như thế nào? >

Khải Minh liền tập trung sử dụng ý nghĩ, hình thành thành một đỉnh lô trong đầu, truyền qua cho hệ thống.

< Đỉnh, tạo đỉnh lô thành công, ký chủ bị trừ 10 ngàn điểm tích lũy, tương đương với 20 ngàn Linh Thạch cực phẩm >

< Đỉnh, vật phẩm đã được chuyển đến kho đồ, kính mong ký chủ kiểm tra. > Hệ thống thông báo.

Khải Minh nghe thế, hần liền lập tức vào kho đồ kiểm tra, bên trong kho đồ có một hình ảnh của một chiếc đan lô vô cùng bắt mắt, hần liền lập tức gọi đan lô ra.

*Long Quyết Sinh Đan Lô.

Phẩm chất, Đan lô Địa cấp Thượng Phẩm.

Công Dụng: Xác suất thành đan 75%, mang bên trong một loại dị hoá có tên là Tinh Nguyên Hoà.

Tinh Nguyên Hoà -> Đến từ dị thể giới không rõ nguồn gốc, loại dị hoá này mang trong mình một loại sức mạnh hủy diệt vô cùng kinh khủng, không gì là không luyện hóa được.

Khải Minh nhìn một cái Đan Lô màu Bạch Kim, cao khoảng 3 tấc, ba chân đan lô có màu hoàng kim, dưới mỗi một chân thì lại có những móng vuốt của loài long, thân đan lô thì có rất nhiều hoạ tiết bắt mắt, có hình dáng mập mờ của Tứ Đại Thần Thú, Huyền Vũ, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, trên đỉnh đầu đan lô là một cái đầu rồng nhỏ màu hoàng kim.

Trên đan lô lại phát ra một khí tức vô cùng cường đại, tựa như đang có hồng hoang mãnh thú đang gầm thét.

Khải Minh không chần chừ, hần lập tức lấy đan lô nhỏ máu nhận chủ, sau đó bắt đầu luyện đan.

Hần đầu tiên là làm nóng đan lô, dùng linh khí trong cơ thể đưa vào đan lô, kích hoạt dị hoá và điều khiển dị hoá trong đan lô.

Sau khi đan lô đã đạt đến một độ nóng nhất định, hần liền bỏ các loại linh dược, thảo dược đã xử lý lúc nãy vào đan lô.

Thời gian chưa đến mười phút, tất cả dược liệu đều đã được luyện hóa thành dược dịch, cũng do Khải Minh vẫn chưa quen với đan lô, cho nên tốc độ vẫn còn chậm, phải biết, một đan lô Địa cấp đem đi luyện chế đan dược cửu phẩm, thì sẽ dễ dàng đến mức nào.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thanh Liên Địa Tâm Hoả

Loại dược dịch này có màu vàng nhạt, xen lẫn là một màu xanh lá, toả ra một hương thơm vô cùng dễ chịu.

Tuy Khải Minh đã là Luyện Đan Sư cửu phẩm, nhưng hần luyện đan vẫn không dễ dàng gì, phải biết hần đây là lần đầu tiên luyện chế đan dược cửu phẩm, loại đan này cũng là lần đầu tiên hần luyện, hần chỉ làm theo hướng dẫn của thiên thư, tình cảnh thì vẫn còn quá chật vật.

Dù hần đã là luyện đan sư cửu phẩm, nhưng muốn luyện chế ra một loại đan dược mà vẫn chưa từng luyện lần nào, quả thật, thật phần khó khăn.

Lúc này, Khải Minh đang tập trung cao độ, thời gian chỉ chưa đầy nửa canh giờ, dược dịch đã đang kết tụ lại, đây là sắp thành đan a.

"Sau ta nhớ, là main của một số câu chuyện, luyện đan nhanh và dễ lắm mà, thế éo nào tại sao ta lại khổ sở thế này?" Khải Minh trán đổ đầy mồ hôi nói, mồ hôi này không phải là do hần mệt hay cạn kiệt linh lực, mà là do hần sợ nổ lô, dược liệu luyện đan này đều trân quý a, nếu hỏng thì thật là phí.

Khải Minh tinh thần càng tập trung, cẩn thận tỉ mỉ không chế nhiệt độ hoá điểm bên trong Đan lô, đảo mắt trôi qua thời gian một canh giờ, hần đột nhiên

vung tay lên, thu hồi năng lượng hoá điểm từ dị hoá còn đang dư thừa.

Thành Đan!

Khải Minh thở ra một hơi nhẹ nhõm, quả thật, luyện đan không dễ dàng gì, thật sự rất là khó a.

Cũng là do Khải Minh hần luyện đan được Giải Độc Đan này lần đầu, bằng không, thời gian luyện chế đan dược sẽ ngắn hơn và dễ dàng hơn.

Hắn mở nắp đan lô ra, tức thì một mùi hương nồng đậm từ bên trong đan lô, xông thẳng ra ngoài, mùi hương này rất dễ chịu, mang theo một lượng lớn năng lượng linh khí thuần khiết.

Nhìn vào bên trong đan lô, Khải Minh hần thấy được có ba viên đan dược to bằng ngón tay cái, có màu nâu sẫm.

Hắn thu ba viên đan dược vào kho đồ, xong việc, hần liền lập tức vào không gian hệ thống.

Vào trong, hần đến bên cạnh quan tài băng, hần đây là muốn dùng đan dược để cứu Thiên Hoa Tiên Tử, nhưng, khổ nỗi, nàng đang bị đóng băng, đây là loại băng vạn năm, nên hần chả biết làm như thế nào.

Hắn liền hỏi hệ thống:

"Hệ thống, ta phải làm sao?"

< Ký chủ có thể sử dụng ba loại trong hai mươi ba loại dị hoá trong đấu phá thương khung để mà đốt cháy khối băng vạn năm này, giá cả ký chủ có thể tham khảo. > Hệ thống trả lời Khải Minh.

Khải Minh ngay lập tức vào cửa hàng dị hoá, hần bắt đầu tìm kiếm các loại dị hoá.

Đế Viêm:

Trời sinh vạn vật, có kỳ linh dị, lửa cũng như thế, từng có một loại dị hỏa ra đời cùng thiên địa, ngàn năm thành hình, vạn năm sau tụ linh, lại tiềm tu vạn năm trong cõi u minh mới khiến nó hơi có mấy phần biến dị. Mọi người đều biết, một loại dị hỏa đã thành hình sẽ cực hiếm khi rời khỏi nơi sinh ra, nhưng hỏa điểm này lại khác, sau khi có linh trí, nó lại chạy sâu vào trong lòng nham tương, du dương dưới lòng đất ngàn năm, lấy việc cắn nuốt hỏa điểm mà sống, mà những loại hỏa điểm bị nó cắn nuốt đều có tên trên dị hỏa bảng, 22 loại dị hỏa trên đó đều đã từng làm thức ăn của nó. Sau khi dị hỏa này thành công, liền tự xưng là "Đế viêm".

Giá cả: Một trăm triệu điểm tích lũy.

Kim Đế Phần Thiên Viêm:

Hỏa điểm này mặc dù ít thần bí hơn các loại dị hỏa khác, nhưng ở thời viễn cổ cũng là thanh danh hiển hách, hơn nữa đây chính là hỏa điểm truyền thừa của cô tộc, cực ít người có thể hàng phục. Kim đế phần thiên viêm được xưng là loại dị hỏa đáng sợ mà ngay cả đấu khí cũng sẽ bị thiêu đốt. Trong truyền thuyết, vị chủ nhân đầu tiên của kim đế phần thiên viêm khi thi triển ra hỏa điểm này thế mà đã trực tiếp đốt trụ không gian của một vị đấu thánh sáng tạo ra thành một mảnh hư vô.

Giá cả: Bảy mươi lăm triệu điểm tích lũy.

Thanh liên địa tâm hỏa:

Đúng như tên gọi, tức là ngọn lửa tồn tại trong dung nham bên trong lòng đất. Hỏa điểm trong đại địa trải qua vô số lần trui luyện, dung hợp, áp súc, điều chế... 10 năm thành linh, 100 năm thành hình, 1000 năm thành liên, khi đại thành có màu xanh trời, trong tâm liên sinh ra một đoàn lửa xanh, cũng tên là thanh liên địa tâm hỏa. Lửa này uy lực khó lường, khi ở gần vùng đất núi lửa thậm chí còn có thể dẫn phát núi lửa phun trào, tạo thành sức mạch hủy diệt tự nhiên to lớn.

Giá cả: Sáu mươi triệu điểm tích lũy.

< Nhắc nhở: Khi ký chủ mua các loại dị hoá này, ký chủ đồng thời sẽ sở hữu những dị hoá này vĩnh viễn. > Âm thanh thông báo của hệ thống vang lên.

Tuy Khải Minh nhìn thấy mấy cái dị hoá này, hần tâm tình liền động, phải biết, đây là các loại dị hoá vô cùng nổi tiếng a, sức mạnh cũng không thể vừa, nhất là "Phật Nộ Hoả Liên", mang đóa hoa sen này đi của nữ nhân, chắc chắn là số một.

Nhưng khổ nỗi, hần không có tiền, hiện giờ hần còn đang nợ hệ thống nữa mà.

< Vì hệ thống thấy ký chủ quá nghèo, nên hệ thống sẽ trừ hết tất cả tài sản của ký chủ, bao gồm Linh Thạch, Vàng, Bạc. Hệ Thống sẽ qui đổi cho ký chủ sáu mươi lăm triệu điểm tích lũy, còn lại đều được trừ hết vào số nợ bốn mươi triệu điểm tích lũy và tiền lãi. > Thanh âm hệ thống lại một lần nữa vang lên, Khải Minh đang tính định chửi hệ thống, nhưng bất ngờ hần liền im lặng, oa, ta không muốn độ kiếp nữa đâu.

Số là, tài sản của Khải Minh cũng khá nhiều, linh thạch cực phẩm, thượng phẩm, trung phẩm và hạ phẩm của Khải Minh, cũng không phải là một con số nhỏ, còn có vàng, bạc, thế mà hệ thống khôn nạn kia chỉ qui đổi cho hần có hơn một trăm triệu điểm tích lũy, hỏi xem, hần không bức sao được.

Nhưng nghĩ lại, hắn biết dù có làm gì, hắn cũng sẽ chịu thiệt, nên thôi.

Bây giờ thì hắn đã có sáu mươi lăm triệu điểm tích lũy, nói về mua một trong ba loại dị hoá ở trên, thì ắt hẳn chỉ có thể mua được Thanh Liên Địa Tâm Hoả thôi, vì hai cái kia, hắn không đủ tiền.

"Hệ thống, ta muốn mua Thanh Liên Địa Tâm Hoả." Khải Minh ngay lập tức xác nhận mua Thanh Liên Địa Tâm Hoả.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ đã mua thành công thanh liên địa tâm hoá, ký chủ được hệ thống trừ đi sáu mươi triệu điểm tích lũy. >

< Đỉnh, tiến hành dung hợp thanh liên địa tâm hoá. > Sau lời nói của hệ thống, Khải Minh liền bất ngờ cảm nhận được trên cơ thể có một trận đau đớn kịch liệt, sau đó là một đoàn hỏa diễm màu xanh dương bao phủ khắp cơ thể, sau đó lan vào khắp các kinh mạch của hắn, và cuối cùng là toàn thân hắn.

Lúc này thì hắn chỉ có duy nhất một cảm giác, đấy chính là bị thiêu đốt cơ thể hàng vạn lần.

Một cảm giác đau nhức kịch liệt mà không thể nào diễn tả bằng lời được.

Thời gian trôi qua hai canh giờ....

< Chúc mừng ký chủ dung hợp thành công Thanh Liên Địa Tâm Hoả. >

Hắn lúc này có cảm giác đã đỡ hơn, nhưng khuôn mặt vẫn có một nỗi sợ, phải biết rằng, cái cảm giác dung hợp dị hoá, nó khủng khiếp đến mức nào, lúc này là hắn đang nghĩ, có nên tiếp tục dung hợp dị hoá lần sau không, nghĩ đến đây hắn liền lắc đầu, "ôi thôi, cái cảm giác đáng sợ này, ta không muốn trải nghiệm lần hai đâu."

Hắn khôi phục đỡ hơn, liền đứng dậy, gọi ra một đoàn hỏa diễm.

Một đoàn hỏa diễm liền xuất hiện trên tay Khải Minh, hỏa diễm có màu xanh dương, cháy bập bùng, bập bùng, trông rất là sống động.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Ta tự đọc lại bộ truyện này, ta cảm thấy, ta viết ngu méo thế tin được,..... còn xàm kinh khủng nữa, chả thể hiểu nổi luôn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Cảnh Giới Tu Luyện

Khải Minh làm theo hướng dẫn từ trên thiên thư, bắt đầu đốt cháy quan tài bằng.

Tuy là dị hoá có thể đốt cháy được vạn vật, nhưng quan tài bằng kia cũng không phải là dạng tầm thường, nó là quan tài bằng có niên đại cả vạn năm mà.

Khải Minh bắt đầu đốt cháy quan tài bằng, chỉ thấy trên quan tài bằng có rất nhiều hơi nước, cùng Hàn Khí bằng hàn, bắt đầu bốc lên dữ dội, hoà vào không khí, dung hoà cùng linh khí, tạo nên những rợn sóng vô cùng hoàn mỹ, hiện lên một bức tranh sống tuyệt đẹp.

Nhưng nhiệt độ của hoá diễm cùng với bằng hàn tỏa ra, lại khiến cho Khải Minh vô cùng khó chịu, tuy nóng và lạnh sẽ giao thoa, giải trừ với nhau, nhưng phải biết, đây là một loại dị hoá vô cùng mạnh, có thể đốt cháy vạn vật, và bên kia là một loại bằng hàn vạn năm không tan, vì thế bọn chúng lại bài trừ lẫn nhau, sinh ra một nhiệt độ vừa nóng đến cực hạn, lại lạnh thấu xương.

Thời gian thấm thoát trôi qua nửa ngày, và lúc này thì Khải Minh chỉ mới đốt cháy được một nửa của quan tài bằng kia, hắn cực nhọc nói.

"Bà nó, đốt mãi không hết, mệt chết lão tử rồi!"

Dù nói như vậy, hắn vẫn cố gắng đốt cháy bằng vạn năm kia.

"Hệ thống, cho ta xin khoảng cách cảnh giới giữa ta và tên Đào Chủ gì đó đi, để ta còn biết ta có thể chịu được mấy giây với hắn a." Do rảnh quá sanh ra chán, cho nên hắn liền hỏi hệ thống về việc các cảnh giới, quả thật, đến tận bây giờ hắn vẫn không rõ về vụ các cảnh giới lắm.

< Đỉnh, tu vi ký chủ hiện tại là Thần Thai cảnh cửu tầng đỉnh phong, cấp bậc Bán Tiên, tu vi của Đào Chủ Đào Luân Hồi Lãng Thiên Thánh Đế là Thần Tiên cảnh cửu tầng, cấp bậc Bán Thần Đỉnh Phong.>

Sau thông báo của hệ thống, Khải Minh ngơ ngác, cái gì, Bán Thần đỉnh phong.

< Theo tính toán, Đảo Chủ Đảo Luân Hồi cấp bát tu vi cao hơn ký chủ chín Đại cảnh giới, nếu hấn dốc toàn lực, chỉ cần một cái nhìn, ký chủ có thể sẽ chết sau 0,000000001 giây.> Nghe thông báo thứ hai của hệ thống, Khải Minh bắt đầu chảy đầy mồ hôi hột.

"Mẹ nó, chín con số không, chưa tới một phần chín của một giây." Hấn lẩm bẩm.

"Vậy các cảnh giới đó như thế nào, tại sao lại khủng khiếp như vậy?" Hấn lại tiếp tục hỏi.

< Đầu tiên ký chủ cần phải biết rõ các cấp bậc từ đầu, như thế nó sẽ không bị lạc lõng.>

< Như ký chủ đã biết, tại Thiên Tinh Cầu, cấp bát tu chân giả được chia làm năm đại cảnh giới, gồm: Tội Thể cảnh, Luyện Thể cảnh, Trúc Cơ cảnh, Kim Đan cảnh, Thuế Phàm cảnh.

Tội Thể cảnh, là bắt đầu quá trình rèn luyện thân thể của võ giả, Luyện Thể là quá trình ổn định căn cơ, giúp các võ giả dễ dàng học được các loại công pháp mà không bị phản phê, Trúc Cơ là quá trình thoát khỏi phạm giả, bắt đầu bước đầu tiên có thể điều khiển được linh khí, chuyển hóa thành linh lực, những võ giả Trúc Cơ cảnh có thể sử dụng linh lực để tạo một lớp phòng ngự hay tấn công, tương tự cũng có thể dùng linh lực để quán chú vào binh khí, linh khí,.... để phi hành.

Kim Đan là quá trình tôi luyện đan điền, tuy Trúc Cơ có thể sử dụng linh khí, chuyển hóa thành linh lực, nhưng không thể tích trữ được linh khí quá nhiều, bởi vì cảnh giới này đan điền vẫn quá nhỏ, và rất khó để tích trữ linh khí, và cảnh giới Kim Đan chính là giúp mở rộng đan điền, tạo cho đan điền rộng lớn ra, lên đến cảnh giới Thuế Phàm thì cũng là cảnh giới cuối cùng để có thể thoát khỏi cấp bát tu chân giả, đến Thuế Phàm cảnh, võ giả đã không cần phải quán chú linh lực vào binh khí, pháp khí nữa, mà đã có thể tự do ngự không phi hành.

Các cảnh giới cứ mỗi lần tăng lên một Đại cảnh giới, sức mạnh cũng tăng theo cấp số nhân, ví dụ Tội Thể cửu tầng và Luyện Thể nhất tầng vẫn không có khác biệt lớn lắm, nhưng Trúc Cơ cửu tầng và Kim Đan nhất tầng, hay Kim Đan cửu tầng và Thuế Phàm nhất tầng, thì là một trời một vực, cách biệt thực lực siêu lớn.

Nhưng đây chỉ là một trong số các cấp bát tu chân giả, có một số nơi trong vũ trụ, cấp bát tu chân giả lại khác biệt hoàn toàn, có nơi các cấp bát tu chân giả lại mạnh hơn như là các dị thể giới sử dụng: Võ giả, Đấu Giả, Linh giả, Vô giả,.....làm các cấp bát tu luyện, cũng có một số nơi thì lại yếu hơn, như là: Huyền giả, Đoàn sư, Linh sư, Hạ sư,.....

Về phần niên kỷ, Tội Thể cảnh và Luyện Thể cảnh không tăng cường tuổi thọ cho võ giả, nhưng lên Trúc Cơ, võ giả sẽ có một trăm năm tuổi thọ, Kim Đan là một trăm năm mươi năm, Thuế Phàm là hai trăm năm.

Về cấp bát Bán Tiên, Bán Thần, Tiên cảnh, Thần cảnh, Đại Đế cảnh thì đây là cấp bát mà toàn bộ các vũ trụ đều sử dụng.

Bán Tiên, gồm có hết thảy bốn đại cảnh giới, là Thiên Nhân cảnh, Phá Hư cảnh, Thần Thai cảnh, Thiên Nhân cảnh

Khi vừa thoát khỏi cấp bát tu chân giả, đặt chân vào hàng ngũ những cường giả Bán Tiên, thì đây cũng chỉ là bước đầu của cường giả siêu cường vũ trụ, Thiên Nhân cảnh, cảnh giới này chính là giúp những võ giả ổn định căn cơ và làm bàn đạp để phi thăng Bán Thần, tương truyền, khi xưa chỉ với một cường giả có cấp bát Thiên Nhân cảnh, đã hủy diệt đi một đế quốc có cấp bát Huyền quốc.

Phá Hư cảnh, đến cảnh giới này, võ giả liền có năng lực phá vỡ qui tắc thiên địa, có thể điều khiển được dị tượng, như là mưa, mây, gió bão, sấm sét,....

Thần Thai cảnh, là một cảnh giới giúp cho võ giả có thể sử dụng năng lượng luân hồi, tác dụng của năng lượng luân hồi, lúc này ký chủ vẫn chưa cần biết đến.

Thần Nhân cảnh, đến cảnh giới này, là võ giả đã có thể thoát ly hồn phách ra khỏi thân thể, liền có thể điều khiển như ý muốn, và đây cũng là cảnh giới cuối cùng để có thể thoát khỏi Bán Tiên, thành tựu Bán Thần, tương truyền, đã có vô số cường giả đã bắt lực dùng chân lại ở đây, bởi vì từ Bán Tiên lên Bán Thần là một con đường vô cùng gian nan, những cường giả vượt qua được, thì lại phải chịu một trận Thiên Kiếp cấp Bán Thần, đã có vô số cường giả sau khi thành tựu Bán Thần, căn cơ không ổn liền bị Thiên Kiếp đánh cho vẫn lạc.

Võ giả có tu vi Thiên Nhân cảnh có thể sống đến ba trăm năm, Phá Hư cảnh là ba trăm chín mươi năm, Thần Thai cảnh là năm trăm năm, và Thần Nhân cảnh là bảy trăm năm.

Cấp bát Bán Thần thì gồm có hết thảy chín đại cảnh giới, chính là: Bán Hư cảnh, Hóa Hư cảnh, Huyền Tiên cảnh, Địa Tiên cảnh, Thiên Tiên cảnh, Chân Tiên cảnh, Kim Tiên cảnh, Linh Tiên cảnh, Thần Tiên cảnh.

Các cấp bát này khi nào ký chủ tu vi đạt được, thì hệ thống sẽ tiếp tục nói.

Còn các cấp bát của Tiên cảnh, Thần cảnh và Đại Đế cảnh, Hệ Thống xin phép được quyền không nói, vì như thế sẽ khiến đạo tâm của ký chủ bị hỏng.> Hệ thống giảng giải về các cấp độ tu luyện.

Khải Minh nghĩ thầm: "Ồi trời, ca cứ tưởng tu vi như vậy, thì liền đã vô địch, không thể ngờ rằng các cấp bậc trong vũ trụ này, lại nhiều và khủng khiếp đến như thế."

Hấn bỏ qua những suy nghĩ kia, chỉ như thế đã đủ đã kích hấn rồi, bây giờ cứu vị Tiên Tử này trước, nàng cũng là Bán Thần gì đó, ha ha, có thể sau khi cứu nàng, nàng liền lập tức trở thành người hầu của ta cũng nên, có một Tiên Tử vô cùng xinh đẹp làm người hầu bên cạnh, ắt hẳn ca đây sẽ rất soái a.

Thời gian cứ tiếp tục trôi đi, trải qua hai ngày thời gian, quan tài bằng kia cuối cùng cũng được Khải Minh đốt cháy hết.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

?? Ta đã làm gì sai, tự nhiên báo cáo đòi xoá truyện ta???

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Đan vương gia nhĩ các

Cuối cùng Khải Minh cũng luyện hóa toàn bộ quan tài được làm từ băng vạn năm kia thành hàn khí băng hàn vạn năm.

Lúc này, trước mặt hắn là một thân ảnh nữ nhân, nhìn từ phương diện này, Khải Minh chỉ biết thốt ra hai từ:

"Thật đẹp!"

Nhìn nàng qua góc độ này, Khải Minh chưa biết diễn đạt bằng lời như thế nào, chỉ có thể nhận xét rằng, nàng là một tuyệt tác rất là thành công của Thiên Địa, nàng có một sắc đẹp quốc sắc thiên hương, một sắc đẹp mà khi ai nhìn vào cũng không thể rời mắt, trên người nàng lại còn toát ra một khí chất vô cùng cao quý, nhìn nàng, cứ như là thấy được cả vạn bông hoa, đang tắm ánh mặt trời giữa bầu trời mùa xuân.

Khải Minh hần liền khôi phục tinh thần, đưa Vạn Độc Giải Độc Đan vào miệng của Thiên Hoa Tiên Tử, chỉ thấy viên đan được sau khi được đưa vào miệng, thì liền lập tức bị tan biến thành rất nhiều luồng linh khí màu đỏ, chạy dọc khắp người của Thiên Hoa Tiên Tử.

< Đỉnh, Vì đã trúng độc và cơ thể bị đóng băng trên vạn năm, Thiên Hoa Tiên Tử cần thời gian để khôi phục và giải độc, thời gian là 24 giờ, kể từ lúc này.>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ ẩn, được nhận một lần quay thưởng miễn phí, một vé triệu hoán giúp đỡ vị diện, mười ngàn điểm tích lũy.> Khải Minh đang tính rời khỏi không gian Hệ Thống, thì bất chợt âm thanh thông báo của hệ thống vang lên.

"Giờ cơ, ta, thật không thể tin được là lại hoàn thành được nhiệm vụ ẩn, điểm tích lũy ời, ta nhớ ngươi quá." Khải Minh một bộ dáng đầy vẻ tươi cười.

< Đỉnh, vì Linh Hoa Tiên Tử đã nhận Thánh Nữ đảo Luân Hồi làm đệ tử truyền thừa, nhiệm vụ từ chối Thánh Nữ, ký chủ vẫn làm, nhưng không được để cho đảo chủ đảo Luân Hồi biết, vì như thế, sẽ khiến hắn vui vẻ hơn là tức giận, ký chủ hãy nên tìm cách khác mà gây chuyện với hắn.>

< Đỉnh, phát hiện một xuyên không giả vừa tiến vào Thiên Sao Hà này, hắn cũng đến từ Việt Nam, Trái Đất, vũ trụ song song thứ nhất, cùng quê hương kiếp trước của ký chủ, nhưng lại ở một thời gian khác, sau thời gian mà ký chủ rời đi ba mươi hai năm.

Hắn tên là Trương Khải Minh, chết và Xuyên Không vào một thiếu niên có tên là Diệp Khải Minh, người Diệp gia, Nam Thiên thành, Nam Linh quốc, Tiểu Vũ Đại Lục, Huyền Thanh Tinh Cầu, siêu vũ trụ thứ hai trong khu vực Tu Chân giả.

Thiên Tinh Cầu và các nơi ký chủ từng đến, và cả nơi đây, đều thuộc siêu vũ trụ thứ ba trong khu vực Tu Chân giả.

Diệp Khải Minh.

Tu Vi: Vô Sĩ (Tu Chân giả)

Sức mạnh khác: Ma Pháp Sư Tối Thượng.

Mang trên mình Hệ Thống Tối Thượng.

Nhiệm vụ Ban Bỏ, tìm người này và kết giao, hợp tác với hắn để chống lại Trận Đại Chiến Thần - Ma.> Hệ thống thông báo làm Khải Minh tỏ vẻ khó hiểu.

Giờ cơ, có người khác lại xuyên không đến đây à, mà còn lại là người việt, tên tác đây là muốn gì đây.

"Hệ Thống Tối Thượng, cùng Ma Pháp Sư Tối Thượng, nghe cái tên sao bá dữ vậy ta, lại còn trùng cả cái tên gọi nữa." Khải Minh hần lại có một cái cảm giác, là méo thể tin tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Nói rồi hắn không còn quan tâm nữa, ra khỏi không gian hệ thống, khỏi Tinh Vân thuyền, hướng Thành Đảo của Đảo Luân Hồi, bước đi.

Do vừa đi vừa ngắm cảnh, hái hoa bắt bướm,.....

"Định mệnh thăng tác, ta hái hoa bắt bướm khi nào, đừng xuyên tạc ta." Khải Minh giờ giọng chửi rủa ai đó.

Khải Minh mất đến thời gian gần một canh giờ, để đi một đoạn đường chỉ có khoảng 15 dặm, tên này la cà cũng ghê đấy a.

Từ bên ngoài, Khải Minh thấy Thành Đảo, đảo Luân Hồi nhìn vô cùng uy nghiêm và đầy khí thế, tường thành cao đến gần năm mươi mét, cùng với rất nhiều thủ vệ thành, và đảo vệ xung quanh.

Hắn tiến vào thành đảo, dù có nhiều thủ vệ và đảo vệ, nhưng thành đảo này không hề kiểm tra dân chúng ra vào thành, vì thế hắn vào thành rất ư là dễ dàng.

Bên trong đảo là một nếp sống vô cùng nhộn nhịp, người ra ra, người vào vào, người buôn bán, rao hàng lôi kéo khách khắp nơi, từ những hàng quán ven đường, cho đến cả tửu điếm, thanh lâu, ngoài ra, ở một nơi khác, những góc tối trong thành đảo, vẫn không thể thiếu những thành phần có mục đích khác.

"Đan Vương Gia Nhĩ Các!"

Khải Minh đi đến một lầu các rất to, đọc dòng chữ to ở phía trên cửa lầu các này.

*Đan Vương Gia Nhĩ Các, một lầu các chuyên về buôn bán linh dược và đan dược, đây là cửa hàng lớn nhất của cả đảo Luân Hồi.

Đan Các này được một vị Luyện Dược Sư lục phẩm, tên là Cơ Gia Nhĩ, gây dựng và chưởng quản.

Khải Minh tỏ vẻ khinh thường sau khi nhìn thấy thông tin từ thiên thư: "Hừ, chỉ Lục Phẩm mà cũng tự xưng là Đan Vương, thế ta là Đan Hoàng, Đan Thánh chắc." Hắn nghĩ thầm trong đầu.

Đang chuẩn bị bước vào Đan Các xem nó ra làm sao, thì bất ngờ có một Thiếu Nữ từ bên ngoài, do vội vàng bước vào trong, đụng ngay Khải Minh.

"Xin lỗi, thành thật xin lỗi, do ta gấp quá!" Thiếu Nữ cúi đầu xin lỗi Khải Minh xong, liền lập tức đi vào trong Đan Các.

Khải Minh thì lúc này như là người mất hồn, tuy vị nữ nhân vừa rồi, không đẹp như Tiên Nữ, nhưng bộ dáng lại là của Thánh Nữ, nàng bộ dáng thuần thực, khuôn mặt xinh đẹp, cùng cử chỉ giọng nói, dịu dàng lễ độ, khiến cho bất cứ nam nhân nào đối mặt với nàng, đều giống như bị nàng lấy mất hồn phách.

Một lúc sau, Khải Minh liền ổn định lại, hắn chỉ biết lắc đầu.

"Ôi, thật không thể ngờ trên thế gian này lại có nữ nhân có thể làm cho ta như trở thành người mất hồn." Quả thật, Khải Minh hẳn nói cũng có phần đúng, hắn đã gặp qua nhiều người ưu việt, xinh đẹp tuyệt trần, chẳng hạn như là Thiên Hoa Tiên Tử, nhưng hắn lại có cảm giác bình thường như bao nữ nhân khác, ấy thế mà thiếu nữ vừa rồi, thì lại có một cảm giác khác, một cảm giác vô cùng khó tả, một cảm giác rất là chân thật.

Hắn không nghĩ nhiều, bước chân thong thả, đi vào lầu các.

Lầu các này có hết thảy ba tầng, nhìn trông đầy khí thế.

Vừa vào lầu các, đập vào mắt hắn, là một khung cảnh vô cùng tuyệt trần, hắn chỉ đang đứng dưới lầu một thôi, mà cũng đã vô cùng khiếp sợ, trong lầu một của lầu các này, thì hiện tại đang buôn bán các loại linh dược, dược liệu, phối phương.....Trông thì bình thường, nhưng lại không bình thường, chẳng là, những linh dược, dược liệu, phối phương... kia bình thường, nhưng những cái kệ để các loại linh dược và các tửu, bân,... để những thứ này, thì hoàn toàn được làm từ Bạc, là Bạc nguyên chất, không những vậy, cả sàn, cột,... nói chung là toàn bộ lầu các của lầu một, đều được phủ bởi Bạc, tạo nên một màu Bạc vô cùng xa hoa và lộng lẫy.

"Khiếp thật, tên Chủ các này bộ giàu lắm hay sao, má, chơi trội kinh khủng ghê!" Khải Minh nhìn xung quanh lăm lăm.

Hắn đi xung quanh nhìn xem mọi thứ.

"Làm cho nổi để làm eo gì, phí của!" Khải Minh xem xong một vòng, hắn chửi trong lòng.

Chuyện là hắn đã xem hết toàn bộ lầu các của lầu một, thật sự lầu các lầu một rất lớn, nhưng nó chỉ có linh dược cao cấp nhất là linh dược cấp bảy, chỉ một cây dược bân bán, còn về phối phương để luyện chế đan dược, thì cũng chỉ có phối phương tứ cấp, chẳng có gì cao cấp lắm.

Ở nơi đây, Khải Minh hẳn cũng không nhìn thấy thiếu nữ kia đâu, người ở nơi đây thì quả thật rất nhiều, nhìn cách ăn mặc thì chắc có lẽ cũng con ông cháu cha không.

Nhìn chán, hắn tiếp tục đi lên Lầu Hai.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Sự xa hoa của đan các

Lên đến lầu hai của lầu các, Khải Minh hẳn lại tiếp tục ngỡ ngàng.

"Cái vẹo gì đây, ta đang ở đâu đây, ay za, ta lại là ai đây..... định mệnh, cái tên Đan Vương này dư tiền không biết cách xài à, hay là hẳn đang làm màu." Khải Minh lầm bầm.

Chuyện là Khải Minh hẳn bị hoa mắt bởi cái ánh sáng màu vàng hoàng kim, lầu các thứ hai này cũng giống như lầu một, chỉ có điều tất cả nó được thay thế bằng vàng, và lầu các thứ hai là nơi bán Đan Dược, các loại thuốc, đan phương, và nơi đây không phải là bằng bạc như ở phía dưới nữa, tất cả mọi đồ vật ở lầu hai này đều được làm bằng vàng.... vàng, là tất cả, từ những chiếc ghế, cho đến những cái kệ để dưới mấy lọ, mấy viên đan dược, những cái bình đựng đan dược thậm chí còn được dát vàng, cả căn lầu hai của lầu các cũng được làm hoàn toàn từ vàng.

Bia của mấy quyển đan phương đều là vàng!

Định mệnh, ngay cả cái đồ lau nhà cũng được làm bằng vàng!

Thế éo nào nhân viên ở đây cũng toàn màu vàng, từ quần áo, đến cả đôi giày.

"Thế tại sao nhân viên ở dưới không mặc đồ được dát bạc luôn đi, tại sao lại là đồ thường?" Khải Minh nhìn đám nhân viên đang đi đi lại lại nói.

Khải Minh chỉ thấy đầu đau nhức, thật không ngờ ở dị thế giới mà cũng có người chơi nổi như tên này.

Hắn lắc đầu, tiến về lầu các lầu ba, ở lầu hai này, hẳn cũng không gặp vị thiếu nữ kia, và đan dược cao cấp nhất của lầu hai này, cũng chỉ là đan dược Lục Phẩm hạ phẩm mà thôi.

Đến lầu ba, Khải Minh liền nảy sinh lòng tham, hẳn muốn đánh cướp cái Lầu Các xa hoa này.

Lầu ba lầu các, là nơi chuyên bán binh khí và công pháp, điều làm Khải Minh muốn đánh cướp nơi đây, không phải là vì binh khí hay công pháp cao cấp, vì binh khí nơi đây chỉ có cấp bậc Huyền Cấp Thượng Phẩm, còn công pháp cao cấp nhất cũng chỉ có công pháp Địa Cấp Hạ Phẩm, không đáng để lọt vào mắt Khải Minh.

Mà là tất cả, từ những vật phẩm trang trí, cho đến những vật dụng như là bàn ghế, kệ, tủ,.. nói chung là cả lầu ba, giống y như lầu một và lầu hai, chỉ có khác một điều là cả lầu ba này, được thay vào là những loại gỗ siêu quý, chứ không còn là vàng bạc như hay lầu kia nữa.

"Mẹ nó, ta phải cướp cả cái Lầu Các này!" Khải Minh trên khuôn mặt hiện ra một nụ cười tà ác.

Thiếu Niên Việt Nam nói là làm, đang chuẩn bị hành động, thì bất chợt hẳn nghe được thanh âm đầy ôn nhu, ở phía trong lầu ba truyền ra.

"Ta xin người đẩy Thanh lão, xin người hãy giúp lấy Sư Phụ ta!"

"Ta đã nói rồi, không phải là ta không muốn giúp, mà là ta không thể giúp được, ngươi cũng biết, đan dược cửu phẩm, khó luyện đến mức nào, thậm chí ta còn không có được đan phương hay là dược liệu của nó mà!" Một giọng nói có phần già nua phát ra cùng hướng với thanh âm kia.

"Xin người đẩy, ở đây chỉ có người là có thể giúp được ta thôi!" Giọng nói ôn nhu kia lại một lần vang lên.

Khải Minh lấy làm lạ, tò mò đi đến chỗ phát ra thanh âm kia, đến nơi hẳn liền rõ, thanh âm kia hóa ra là của thiếu nữ mà hẳn gặp lúc ở ngoài cửa, còn giọng nói già nua kia, thì là của một lão giả ở đối diện.

Tuyết Vân Nguyệt, Sư cảnh lục tầng, Thanh Vô Cực, Vương cảnh ngũ tầng.

Khải Minh xem thông tin về hai người họ từ trên thiên thư.

"Quả thật vẫn là không được, ta thật sự không có cách để giúp đỡ ngươi!" Thanh Vô Cực, được gọi khác là Thanh lão, tiếp tục nói.

Chỉ thấy Tuyết Vân Nguyệt không nói gì nữa, trầm mặt xuống, trông vô cùng buồn bã.

"Thật sự không có cách?" Vân Nguyệt một lần nữa ngước mặt lên, hỏi.

Thanh lão chỉ đáp lại bằng một cái lắc đầu, không nói gì.

Khải Minh đứng ở một bên nghe lén, sau đó tỏ vẻ khó hiểu.

"Bọn họ có chuyện gì thế nhỉ?"

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ giải độc cho Linh Hoa Tiên Tử, chi tiết nhiệm vụ:

Do Linh Hoa Tiên Tử bị trúng một loại độc có tên là Tàn Linh Hồn.

Tàn Linh Hồn là một loại đan độc sẽ ngấm vào cơ thể, từ từ bào mòn và ăn dần hồn phách, hồn linh của người bị trúng độc, và tùy theo tu vi của người trúng độc mà thời gian tác dụng càng khác nhau, tu vi càng cao, thời gian tác dụng lại chậm đi.

Hồn Linh, Hồn Phách, cấp độ Thần Tiên Cảnh mới có quyền biết, nếu mất đi, hoặc bị kẻ thù đánh nát, tương đương sinh mệnh cũng bị diệt vong.

Thành công: Một lần rút thương ngẫu nhiên đã tiến hóa.

Thất Bại: Chết.> Khái Minh đang đứng nhiều chuyện thì tiếng hệ thống ban bố nhiệm vụ lại vang lên.

Khái Minh đầu tiên là muốn chửi cái hệ thống này, nhưng lại thôi, hắn cũng phải chịu sự lợi hại của hệ thống.

"Hay thật, hết cứu người này rồi lại tới người khác, rồi cuối cùng ta lại được gì, một thất, mà sao dạo này nhiệm vụ nào mà thất bại là ta sẽ liền phải chết vậy, hệ thống lại bị cái gì nữa à?" Khái Minh oai oán.

Bất chợt hắn nghĩ ra gì đó, liền lập tức hỏi thiên thư.

"Thiên Thư, có phải vị thiếu phía trước đây là đệ tử truyền thừa của Linh Hoa Tiên Tử?"

*Đúng vậy, Tuyết Vân Nguyệt chính là đệ tử truyền thừa của Linh Hoa Tiên Tử.

"Thế chuyện của Linh Hoa Tiên Tử lại là sao, tại sao Linh Hoa Tiên Tử lại trúng độc?" Hắn lại hỏi tiếp.

*Linh Hoa Tiên Tử bị trúng độc là do một đệ tử khác của Thiên Phong Thần Đế hạ độc, tất cả đều là do sự ghen ghét và đố kỵ sinh ra, cũng chính vì trúng loại độc này, mà Linh Hoa Tiên Tử đã từ chối Lăng Phong Thánh Đế suốt bốn mươi chín lần, cho đến khi đến đây, thật sự Linh Hoa Tiên Tử rất thích Lăng Phong Thánh Đế, nhưng do bị trúng độc, nên nàng mới đành phải tuyệt tình.

"Thế, chỉ cần ta cứu được vị Tiên Tử này, mọi chuyện chắc chắn sẽ được giải quyết, ta có thể nhận được Tuyết Tình Thiên Linh Ngọc mà không cần phải dùng tính mạng để đặt cược rồi!" Khái Minh mừng theo đáng tươi cười.

Nhưng câu nói sau của hệ thống lại làm cho Khái Minh muốn chuyển tâm trạng thành khóc.

< Đỉnh, nhắc nhở, ký chủ phải làm nhiệm vụ chọc giận đạo chủ đảo Luân Hồi trước!>

Khái Minh hắn chả biết tiếp theo phải làm thế nào, hắn bèn rời khỏi Đan các, đi đến một nhà trọ gần đó, thuê một căn phòng, suy nghĩ kế hoạch tiếp theo.

Hắn thật ra cũng chả phải nghĩ kế hoạch gì, mà là xem thông tin Thiên Hoa Tiên Tử, từ trên thiên thư.

Thiên Hoa Tiên Tử, tên thật là Linh Thiên Hoa, đệ tử thứ mười chín của Thiên Phong Thần Đế, tính tình ôn nhu, hoà ái, thân thiện, hay giúp đỡ người khác.

Lại một con dê non lạc vào một con sói già, đội lốt thiếu niên!

"Sao người cứ mãi bêu xấu ta vậy, đáng lý ra là người phải bảo vệ hay tăng bốc ta chứ?" Khái Minh cảm râm với ai đó.

.....

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ, Thiên Hoa Tiên Tử đã hoàn toàn khôi phục, và đã tỉnh lại.> Khái Minh hắn đang ngủ gật, thì tiếng thông báo của hệ thống vang lên.

"Cái gì, nàng đã tỉnh rồi sao?" Khái Minh mơ mơ màng màng nói.

Xác định rằng mình không nghe lầm, Khái Minh hắn ngay lập tức tiến vào không gian hệ thống.

Vào đến không gian hệ thống, điều mà hắn nhìn thấy đầu tiên, là một thiếu nữ, vâng, chính là Thiên Hoa Tiên Tử, hay là Linh Thiên Hoa, đang dùng một ánh mắt kỳ lạ và hiếu kỳ, nhìn đảo đác xung quanh.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Phục Linh Hồn!

Khải Minh đi đến bên cạnh của Thiên Hoa Tiên Tử.

"Nàng đã tỉnh lại!" Hấn tỏ vẻ quan tâm.

"Ngươi là ai, nơi đây là đâu?" Nàng ra vẻ cảnh giác.

"Nàng không cần cảnh giác như thế, ta tên là Khải Minh, đây là không gian của ta!" Hấn cười cười trả lời nàng.

"Không gian, ngươi có hệ không gian à, thế tại sao ta lại ở đây?" Nàng lại hỏi.

"Do ta đi vào một bí cảnh của Thiên Phong Thần Đế, tình cờ phát hiện ra nàng đang ở trong một quan tài bằng, và bị trúng độc, vì thế ta đã đưa nàng ra, và cứu nàng!" Khải Minh nhẹ nhàng trả lời nàng.

"Sur Phụ, ngươi biết được cả Sur Phụ ta, thế giờ ông ấy ở đâu, mà khoan, còn trận Đại Chiến ngoài kia, ta phải giúp họ, ngươi mau đưa ta ra khỏi đây đi!" Nàng có phần hoảng hốt.

Qua cử chỉ của nàng, Khải Minh liền biết nàng đã không hề biết thời gian đã trôi qua mười vạn năm.

"Ta biết nàng đang nghĩ gì, thật sự là nàng đã ngủ say mười vạn năm rồi, trận đại chiến đầy từ lâu đã kết thúc, còn Thiên Phong Thần Đế thì,..... thì hấn đã vẫn lạc rồi, trước khi vẫn lạc, hấn đã tạo ra một bí cảnh, và đưa nàng vào đó!" Khải Minh chậm rãi nói, giọng nói có chút khó xử.

"Sur Phụ người, Đại Sur huynh, Đại tỷ,..... tất cả mọi người!" Nàng suy sụp tinh thần, ngã khụy xuống, nàng có cảm giác không thể tin chuyện này.

"Ta không tin, ngươi đang lừa ta!" Nàng tuy khuôn mặt mang đầy nước mắt, nhưng vẫn tỏ vẻ không tin.

"Nàng không thấy hiện tại tu vi của nàng chỉ là Trúc Cơ cảnh à, à thôi, ta đưa nàng ra ngoài là biết liền mà!" Nói xong, hấn liền mặc niệm rồi khỏi, hai người ngay lập tức xuất hiện trong căn phòng mà Khải Minh đã thuê.

"Đây là thật sự?" Nàng nhìn bầu trời trong xanh mà nói, việc này cũng làm cho nàng tin những gì mà Khải Minh đã nói, bởi vì trước đây, bầu trời của tất cả vũ trụ, là một màu đen đầy sát khí, chứ không hề trong xanh như lúc này.

Xác nhận cho nàng xong, Khải Minh liền an bài cho nàng một phòng khác ở kế bên, còn hấn lúc này thì vận động bộ não, tìm cách gây chuyện với tên đảo chủ.

Lúc này thì hấn cũng hiểu rõ tên Đảo Chủ, thật ra từ lúc gây dựng đảo Luân Hồi, tức là gần hai trăm năm, người dân trên đảo và những khu vực xung quanh, vẫn chưa hề thấy được đảo chủ đảo Luân Hồi lần nào, hấn là một kẻ hành tung đầy bí ẩn.

Khải Minh lúc này thì không hiểu tại sao tên đảo chủ lại liên tục Luân Hồi trọng sinh suốt năm mươi lần.

*Sức mạnh Luân Hồi, một dạng sức mạnh mà chỉ đến Thần Tiên cảnh mới có thể nắm giữ, nó giúp cho Thần Hồn của những người này tu luyện, sau khi hết thọ nguyên, thần hồn vẫn còn giữ lại, tiếp tục trọng sinh thành một con người mới, nhưng dù có thể dễ dàng trọng sinh, vẫn không thể thoát khỏi pháp tắc của thiên địa, nếu như người trọng sinh không có công pháp hay pháp bảo làm vật cứu mạng, ắt hấn sẽ bị thiên địa đánh tan thần hồn.

< Đình, kích hoạt nhiệm vụ Chữa Khỏi Độc cho đảo chủ đảo Luân Hồi.

Chi tiết nhiệm vụ: Do Lăng Phong Thánh Đế bị trúng một loại độc dược trong trận Đại Chiến, độc dược có tên là Diệt Tà Đan.

Diệt Tà Đan: Một loại đan dược có tác dụng làm giảm thọ nguyên của cường giả, Lăng Phong Thánh Đế vì trúng phải loại độc này, cho nên thọ nguyên bị giảm xuống chỉ còn hai trăm năm, cũng vì vậy, Lăng Phong Thánh Đế mới liên tục sử dụng sức mạnh Luân Hồi suốt năm mươi lần, và cũng không bao lâu nữa, Lăng Phong Thánh Đế bắt buộc phải sử dụng một lần Luân Hồi nữa.

Vì vậy, ký chủ hãy luyện ra một loại đan dược, chữa khỏi độc đan cho Lăng Phong Thánh Đế.

Thành công: Một lần triệu hoán ngẫu nhiên Pokemon, một lần rút thưởng ngẫu nhiên đá tiến hóa, một trăm ngàn điểm tích lũy.

Thất bại: Chết.> Hệ thống ban bố nhiệm vụ cho hấn, qua nhiệm vụ, hấn cũng biết rõ về việc luân hồi của tên đảo chủ.

"Lại phải cứu người nữa, rốt cuộc là ta phải cứu bao nhiêu người đây?" Khải Minh bộ dáng khổ sở.

"Cái định mệnh nhiệm vụ, không ai biết tên đảo chủ ở đâu, thế thì đi gây sự với hấn như thế nào?" Hấn cảm thấy chán nản.

"Thôi thì đi làm nhiệm vụ kia trước đi, thiên thư thuốc giải có thể giải được độc tố của Tàn Linh Hồn là gì thế? Ta có thể luyện chế ra không?" Hần bắt đầu tìm hiểu cách luyện chế một loại giải độc đan khác.

*Tàn Linh Hồn, một loại độc đan chuyên ăn mòn Hồn Phách và Hồn Linh.

Đan được có thể giải được độc tố của Tàn Linh Hồn, chính là Phục Linh Hồn.

Phục Linh Hồn, đan được cứu phẩm, nhưng quá trình luyện chế ngang ngửa với đan được Hoàng cấp Hạ phẩm, rất khó khăn trong luyện chế.

< Đỉnh, nhắc nhở, trước đây thì ký chủ rất khó khăn khi luyện chế đan được này, nhưng hiện tại do ký chủ đã có Thanh Liên Địa Tâm Hoả, làm cho việc luyện chế các đan được cứu phẩm, dễ dàng hơn!> Hệ thống bổ sung thêm cho Khải Minh.

*Nguyên liệu để luyện chế Phục Linh Hồn.

- Hàn Tuyết Thảo, linh dược cấp bảy -> Chỉ sử dụng hoa tươi.
- Hồn Ngục Thảo, linh dược cấp chín -> Ngâm toàn bộ trong nước nóng.
- Linh Mộc Linh Chi, linh dược cấp chín -> Nghiền thành phần.
- Sinh Hồn Chi, linh dược cấp bảy -> Sử dụng cả cây.
- Yêu Đan yêu thú cấp bảy hệ Mộc.
- Xương cốt yêu thú cấp ba hệ Mộc.

Xem phần nguyên liệu luyện chế, vừa vặn hẳn cũng có đủ, vì thế Khải Minh theo sự hướng dẫn của thiên thư mà luyện chế Phục Linh Hồn, vì theo sự hướng dẫn tận tình của thiên thư, cùng với dị hoá, hẳn liền rất dễ dàng luyện chế thành công Phục Linh Hồn.

Lúc này, thì hẳn bắt đầu có một vấn đề cần giải quyết.

Chính là, nhiệm vụ cứu Linh Hoa Tiên Tử, và giờ hẳn đã có đan được để cứu nàng ấy, thế nhưng, Linh Hoa Tiên Tử hiện giờ đang ở đâu?

Hai nhiệm vụ với hai người quan trọng đều không có tin tức, thế thì hẳn làm nhiệm vụ cái rắm à!

Hắn có thể tìm hai người này rất dễ dàng, từ chức năng tìm kiếm của Bản Đồ, nhưng hệ thống chết tiệt lại khóa mất chức năng Bản Đồ, đây là đang khiêu khích hắn à.

< Đã làm nhiệm vụ, thì ký chủ phải tự đi tìm chứ, chứ nếu không nhiệm vụ quá dễ, ta ban bố làm chi, trực tiếp quăng phần thưởng vào mặt ký chủ cho rồi!>

Khải Minh:.....

"Hệ thống, ta thấy người có thành kiến với ta thì phải?" Khải Minh suy nghĩ gì đó, rồi hỏi hệ thống.

< Không có! >

Nghe hệ thống chỉ trả lời vừa nhanh vừa gọn, Khải Minh hẳn cũng chẳng biết nói gì.

"Hệ thống, vậy cái kẻ xuyên việt giả gì đó, hẳn cũng có hệ thống, vậy chắc hệ thống của hắn, cũng như người a?" Ngồi một lúc lâu, và trời cũng đã tối, bây giờ cũng không đi ra ngoài tìm người được, vì thế, hắn hỏi hệ thống tên xuyên việt giả mà lúc trước hệ thống có nhắc tới.

< Không biết! > Hệ thống trả lời cứ như là tát vào mặt Khải Minh.

"Không biết là sao, người chả phải cái gì cũng biết được mà?" Hần có chút tức giận.

< Vì xuyên việt giả kia mang trên người một hệ thống, có tên là Hệ Thống Tối Thượng, hệ thống này chỉ là vừa mới được tạo ra bởi Thần Sáng Tạo, ta đây vẫn chưa có thông tin về cái hệ thống đấy! > Hệ thống giải thích.

"Thế hệ thống người và hệ thống bên đó cái nào cao cấp hơn, ta và tên xuyên việt giả ấy, ai mạnh hơn?" Khải Minh lại hỏi.

< Không biết, hệ thống ta và hệ thống Tối Thượng vẫn chưa xác định hệ thống nào cao cấp hơn, chỉ biết được một số điều.

Hệ Thống Tối Thượng có một Tinh Linh, Tinh Linh ấy có nhiệm vụ giúp đỡ chủ nhân của mình, chính là vị xuyên việt giả kia.

Hệ Thống Siêu Cấp Toàn Năng Hóa cũng có Tinh Linh, nhưng phải Năng Cấp thêm vài phiên bản nữa mới xuất hiện.

Hệ Thống Tối Thượng không có chức năng Triệu Hoán, trong khi Hệ Thống Siêu Cấp Toàn Năng Hóa lại có.

Về việc ký chủ và xuyên việt giả kia:

Ký chủ cấp bậc tu vi sức mạnh hiện tại là Bán Tiên, Thần Thai cảnh.

Vị xuyên việt giả kia chỉ có cấp bậc tu vi là Tu Chân giả, Võ Sư, nhưng trên mình mang theo tài khoản game Ma Pháp Sư Tối Thượng Lever 99 999.

Do thế, nếu ký chủ và vị xuyên việt giả kia, đấu với nhau, ký chủ ắt hẳn sẽ thua.

Trong tương lai, ký chủ và vị xuyên việt giả kia, sẽ gặp nhau ở một vị diện nào đó. >

Thông Tin từ hệ thống làm Khải Minh mém chút phát khóc, thật không ngờ tên xuyên việt giả kia, chỉ là vừa mới xuyên qua, liền có sức mạnh khủng bố như thế, và lại, hệ thống của hắn còn có Tinh Linh gì đó, Tinh Linh mà gọi hắn là chủ nhân, ắt hẳn sẽ trợ giúp hết mình, chứ không như hệ thống, lúc nào cũng cho hắn ăn hành.

Nhưng, dù hai tên xuyên việt giả đều có bối phận hoàn cảnh khác nhau, nhưng cả hai đều được vị Thần Sáng Tạo đưa đến đây, như thế, tên xuyên việt giả thứ hai, có khổ sở như Khải Minh đây không?

"Quá bất công, ta Hận A!" Khải Minh ngửa mặt lên trời hét lớn, điều này cũng làm những người xung quanh giật mình.

"Tên diên nào đây, nửa đêm nửa hôm la lối om sòm.."

"....."

Một lúc sau là những tiếng chửi từ khắp nơi truyền đến.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

*Đôi lời: Tên xuyên việt giả thứ hai, chính là Diệp Khải Minh, xuất hiện cùng với bộ truyện "Đại Pháp Sư Đến Tu Chân Giới"

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Hệ thống triệu hoán bị lỗi

Sáng sớm hôm sau, Khải Minh thức dậy đi ra ngoài, đây là hắn muốn đi tìm hai vị bắt từ kia.

Cho dù hắn đã có tu vi Bán Tiên, không cần ngủ trong thời gian dài, nhưng theo thói quen, hắn vẫn ngủ như bình thường.

Đi, đi, đi khắp nơi, hắn từ quán trọ đi đến phía tây thành đảo, rồi lại vòng về phía nam, đến phía đông, rồi lại phía bắc.

Không nơi nào là hắn không tìm đến, từ những quán ăn, nhà trọ, cho đến sông bạc, thanh lâu,... thậm chí hắn còn tìm cả trong nhà dân, chuồng nuôi bò, ngựa.

Hắn còn tìm cả trong chuồng heo!

^=^ Đào Chủ hay là Linh Hoa Tiên Từ ở chuồng heo à?

Trôi qua thời gian một ngày, hắn đã tìm khắp mọi nơi trong thành, tìm toàn bộ mọi góc ngách, thế nhưng mà vẫn không tìm được hai kẻ bắt từ đó ở đâu.

"Hay thật, ta tìm khắp thành rồi mà vẫn méo có tin tức của hai người này!" Khải Minh vừa đi trở về quán trọ, vừa lầm bầm.

Khải Minh cũng vận dụng khí tức tu vi Bán Tiên của hắn để cảm nhận xung quanh, nhưng vẫn không hề có cảm giác gì khác thường, hắn cảm giác trong thành đảo này không hề có sự tồn tại của mấy lão quái vật, tu vi cao nhất Khải Minh hắn cảm nhận được cũng chỉ là Vương cảnh đỉnh phong.

Chắc có lẽ mấy kẻ bắt từ kia có bí pháp che liếm khí tức, cùng tu vi.

Hắn cũng đã báo Hoả Lân cùng Thuỷ Lân, tìm kiếm những khu vực xung quanh thành đảo.

"Hay là,..... bọn họ vốn đã không có ở trong thành!" Hắn dừng lại, lập tức nghĩ về điều gì đó.

Nghĩ rồi, hắn cước bộ càng nhanh hơn, tiến về quán trọ.

Hắn hướng về phòng của Thiên Hoa, thấy nàng vẫn còn đóng cửa, liền nghĩ chắc do nàng đã đóng băng nhiều năm, cảm thấy thân thể khá mệt mỏi, cho nên vẫn còn đang nghỉ ngơi.

Không tiện làm phiền, hắn trở về phòng của mình, đây là lúc hắn bắt đầu cần đến sự trợ giúp.

"Chủ nhân, có thể cho ta làm việc gì không, ta chán quá!" Khải Minh trở về phòng, Tiểu Phong và Tiểu Hắc liền xuất hiện trên giường của Khải Minh, bọn chúng nằm dài, chán nản nói.

"Các ngươi đợi một chút, để ta xem các ngươi làm được gì?" Khải Minh nhìn hai con hàng trên giường, lắc đầu nói.

"Hệ thống, ta hiện tại còn những phần thưởng gì?" Hắc tâm trạng trở nên háo hức, phải biết đây là lúc sử dụng đến những phần thưởng mà hắn có.

< Ký chủ hiện tại có những phần thưởng sau.

Một lần triệu hoán ngẫu nhiên.

Một lần triệu hoán tổ hợp.

Một lần quay thưởng huyết mạch ngẫu nhiên.

Một lần quay thưởng may mắn.

Một lần triệu hoán chỉ định Pokemon.

Một vé tham quan vũ trụ liên hành tinh chòm sao Soi Sáng.

*Lưu ý: Những phần thưởng đã được thêm hoặc giảm bớt ngẫu nhiên. > Âm thanh hệ thống thông báo vang lên.

"A, triệu hoán ngẫu nhiên trước đi hệ thống!" Khải Minh nói, hắn đây là cần một số người có thể trợ giúp hắn, trước đây ở Khang Thịnh môn, hắn biết được rằng trên vị diện này, tồn tại một thể lực ma đạo, đến giờ hắn vẫn không biết thể lực đó ra làm sao, cho nên hắn cần người đi tìm hiểu về việc này trước.

< Định, tiến hành triệu hoán ngẫu nhiên...>

< Định, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công Kayn, đến từ liên minh huyền thoại.

Tên: Kayn (Tử Thần Bóng Tối)

Tu vi: Thần Nhân Cảnh Cửu Tầng.

"Đứa trẻ đã đi mất, chỉ còn tên sát nhân!"

Trích: ~ Kayn.

Thông Tin thêm: Môn đồ xuất sắc của ma thuật hắc ám Sheida Kayn không ngừng chiến đấu để giành lấy định mệnh chân chính – để một ngày dẫn dắt Hội Bóng Tối thống trị Ionia. Hắn liều lĩnh sử dụng thanh vũ khí có tri giác Rhaast, mặc kệ việc nó liên tục gặm nhấm thể chất và tinh thần của mình. Sẽ chỉ có hai kết cục khả dĩ xảy ra: hoặc Kayn chiến thắng bằng ý chí sắt đá... hoặc lưỡi hái tà ác thôn tính hắn hoàn toàn, mở đường cho sự hủy diệt trên toàn Runeterra.

"Lại thêm một môn đồ bóng tối xuất hiện!" Khải Minh nói rồi liền lập tức cảnh giác xung quanh.

Đúng như những gì Khải Minh đã đoán trước được, Kayn từ trong bóng tối dưới gầm giường từ từ xuất hiện, cách xuất hiện trông quý dị hơn cả Zed.

Sự xuất hiện của Kayn cũng khiến cho hai con hàng đen trắng có phần cảnh giác.

"Kayn có mặt, thưa thiếu chủ!" Thanh âm quý dị đến từ cõi u minh vang lên, thanh âm đáng sợ không khác mấy với Zed.

Nghe thấy Kayn gọi Khải Minh là thiếu chủ, hai con hàng đen trắng lại lẫn ra nằm dài, tỏ vẻ chán nản.

Kayn, độ trung thành 59 (max 100)

"Kayn, ngươi đi điều tra các thể lực ma đạo ở những quốc gia xung quanh đi!" Khải Minh giao nhiệm vụ cho Kayn.

"Thuộc hạ tuân lệnh, thưa thiếu chủ!" Nói xong, Kayn lẩn vào bóng đêm, biến mất.

Khải Minh sực nhớ lại là mình vẫn còn một Ngộ Không, hiện đang ở trong tiểu thế giới.

Hắn gọi Ngộ Không ra, giao cho Ngộ Không một nhiệm vụ.

"Ngộ Không, ngươi trở về Khang Thịnh môn, bảo vệ tốt Khang Thịnh môn, ta sợ thể lực ma đạo gì đó, sẽ một lần nữa gây nguy hiểm cho Khang Thịnh môn.

"Ta sẽ đi ngay, thể thiếu chủ thì sao?" Ngộ Không thắc mắc hỏi.

"Ta không sao, ngươi cứ đi đi!" Khải Minh trả lời dứt khoát.

"Vậy ta đi trước đây!" Nói xong, Ngộ Không gọi đến Cân Đầu Vân, phi hành về giữa bầu trời.

"Hệ Thống, tiếp tục triệu hoán Tổ Hợp cho ta!" Khải Minh lại một lần nữa triệu hoán.

< Đỉnh, tiến hành triệu hoán tổ hợp....>

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ triệu hoán thành công tổ hợp "Tứ Đại Thạch Hầu" >

< Đỉnh, năng lượng quá tải!>

< Đỉnh, có kẻ phá hoại, đang tìm kiếm kẻ phá hoại. >

< Hệ thống phát sinh lỗi, nhân vật triệu hoán nào loạn! >

< Đỉnh, phát hiện nguyên nhân, phát hiện kẻ phá hoại, chính là Ngưu Ma Vương, đến từ Tây Du Ký! >

< Phong Ấn giam giữ nhân vật triệu hoán bị phá vỡ, đang trong thời gian hồi

phục.>

< Cảnh báo! Cảnh báo! Ngưu Ma Vương (Bình Thiên Đại Thánh) đã chạy trốn khỏi khu vực phong ấn viễn tưởng triệu hoán!>

< Cảnh báo! Cảnh báo! Ma Thần Hồn Điện đã thoát khỏi khu vực phong ấn viễn tưởng triệu hoán! >

< Cảnh báo, Cảnh báo! Giao Ma Vương (Phục Hải Đại Thánh) đã chạy trốn khỏi khu vực phong ấn viễn tưởng triệu hoán!>

< Cảnh báo! Cảnh báo! Cửu Đầu Ma Long Tinh, đã chạy trốn khỏi khu vực phong ấn viễn tưởng triệu hoán. >

< Cảnh báo! Cảnh báo!.....>

Tiếng cảnh báo cứ thế vang lên liên hồi, Khải Minh thì đứng ở một bên ngây ngốc, chẳng thể hiểu nổi là chuyện gì đang xảy ra.

< Hệ thống ổn định, đang tiến hành khôi phục giai đoạn cuối.... >

< Hệ thống đã hoàn toàn khôi phục, đang kiểm tra sự cố..... >

< Kiểm tra hoàn tất, đang xác nhận!>

< Xác nhận hoàn tất, đang tổng kết..... >

< Tổng kết hoàn tất:

Thông Tin:

Có tất cả 563 yêu ma quỷ quái được xếp vào loại nguy hiểm đã thoát ra khỏi sự phong ấn viễn tưởng triệu hoán của hệ thống triệu hoán.

Có tất cả 1234 yêu tinh, yêu quái được xếp vào loại không nguy hiểm đã thoát ra khỏi sự phong ấn viễn tưởng triệu hoán của hệ thống triệu hoán! >

Đến giờ phút này, Khải Minh mới hiểu rõ là đã xảy ra chuyện gì.

"Định mệnh, hệ thống lợi hại như thế mà cũng phát sinh lỗi ư?" Khải Minh ngơ ngác hỏi.

< Hệ thống vẫn chưa được ổn định lắm, hệ thống...tạm...thời đóng...hai mươi tư giờ đồng...hồ để ổn định c...h...ứ...c n...ă...n...g!> Hệ thống âm thanh nhỏ dần.

"Ê ê, hệ thống, vậy còn Tứ Đại Thạch Hầu của ta thì sao, này, này, hệ thống!" Khải Minh cố gắng kêu gọi hệ thống trong vô vọng.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

P/S: Thời gian mười vạn năm ở đây ta dùng là 10 Vạn => 10 000, ta không biết bên trung quy định mười vạn là sao, nhưng ta quy định là mười vạn chính là mười ngàn, đây là ta nói trước, để sau này lại phát sinh vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Gặp Lại Vân Nguyệt!

Một bờ biển nào đó bên ngoài thành đảo!.

Trời trong, mây trắng, gió thổi huu huu mát, những cơn gió mùa hạ, lướt qua những bãi cỏ xanh miết trên một ngọn đồi nhỏ.

Trên ngọn đồi nhỏ ấy, thì có thân ảnh của hai người, một nam và một nữ.

Nữ là một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp, nàng có làn da trắng như những bông tuyết, nàng có khuôn mặt không tí vết, cùng với vóc dáng nhỏ nhắn và thân hình cân đối, khiến cho nàng có được một sự xinh đẹp động lòng người.

Nàng tên là Thiên Hoa, là Thiên Hoa Tiên Tử!

Hiện tại thì nàng đang mặc một bộ quần áo màu xanh ngọc, đang chơi đùa cùng với một loại hung thú nhất giai trên đồng cỏ, loài hung thú này có hình dáng rất giống với loài thỏ ở địa cầu, chỉ là bộ lông của nó là có màu xanh dương thôi, loài hung thú này bản tính rất nhút nhát, hiền lành, không có sự nguy hại xuất phát từ chúng.

Màu sắc từ bộ trang phục nàng mặc, cùng với đồng cỏ màu xanh và loài hung thú này, thêm cả nụ cười xinh như hoa của nàng, khiến cho nàng cứ như là Tiên Nữ vừa từ Tiên Giới hạ giới xuống Phàm Giới vậy đấy.

Một bên khác, là một thân ảnh của một thiếu niên, bộ dáng thiếu niên này thì lại khác một trời một vực với vị thiếu nữ kia.

Thiếu niên này khuôn mặt có chút khó chịu, tức giận,.... giống như là có ai đó đã lấy mất hết của cải của mười tám đời tổ tông nhà hắn vậy.

Thiếu niên này không ai khác đương nhiên chính là Khải Minh rồi, chính là Dương Khải Minh, người mà dùng vận khí của chính mình làm hệ thống phát sinh lỗi.

Sau tối hôm qua, khi mà hệ thống xảy ra lỗi và tạm thời đóng hai mươi tư giờ, hắn vô cùng bức bối, hắn liên tục chửi hệ thống.

Nào là hệ thống do ăn ở nên bị quả báo!

Nào là hệ thống thấy nhân phẩm hắn quá tốt nên ganh tỵ!

Nào là bla bla....

Nhưng dù vậy, sáng hôm sau hắn vẫn mang theo hai còn hàng đen trắng, tiếp tục vào thành tìm kiếm tung tích của hai lão bất tử kia.

Hắn cứ thế lại tìm kiếm, lục lọi khắp mọi góc ngách của thành đảo, hi vọng tìm kiếm được một chút ít thông tin nào đó.

Hắn cứ vậy liên tục tìm ba lần!

Mọi góc ngách, nơi nào cũng đều có dấu chân của hắn!

Và lúc hắn đi tìm xung quanh thành đảo, đương nhiên không tránh khỏi có vấn đề xảy ra.

Chính là con ông cháu cha, thiếu gia công tử, tiểu thư đài các,... đi gây chuyện với hắn.

Lúc trước thì hắn cứ xem bọn chúng như là một đám con nít, nên bỏ qua, nhưng hôm nay lại không phải vậy, bởi vì là hắn đang có một cỗ tức giận trong người, vì thế, có kẻ muốn ăn đập, thì tại sao không thành toàn cho chúng nhỉ.

Và vậy, hắn "Đập" bọn chúng, nhưng "Đập" thẳng con thì lại lòi ra thẳng cha, thế là hắn "Đập" luôn thẳng cha, rồi lại lòi ra tên gia gia, thế là hắn "Đập" luôn tên gia gia, liên xuất hiện lão tổ, đương nhiên lão tổ không thoát khỏi cảnh bị "Đập", tương như thế là xong, không ngờ lại xuất hiện thêm một Thành Chủ, thế là "Đập" luôn thành chủ, chỉ tiếc là "Đập" xong thành chủ, lại không xuất hiện Đảo Chủ.

Tổng là hắn đã "Đập" hết cả năm Đại gia tộc trong thành, và mười bốn gia tộc loại nhỏ khác, chỉ ít hắn và đám pet của hắn, đã "Đập" gần một triệu người, một con số, mà người khác nghe được, đều không thể nào tưởng tượng nổi.

Và thế là cả đảo Luân Hồi, à không, mà là cả quần đảo này, đặt cho Khải Minh một cái danh hiệu, đấy chính là **"Siêu Cấp Biển Thái Dã Nhân"**.

Một cái danh hiệu cũng thật đẹp nhỉ?

Và cũng vì cái danh hiệu đáng tự hào ở trên, mà hiện giờ khuôn mặt của hắn khó coi như thế này đây.

Cũng may cho những người mà bị Khải Minh đập, do hấn hiện tại chỉ là tức giận, không hề có sát khí, và hấn cũng không muốn giết người, cho nên không có tên nào xui xẻo đi gặp mặt Diêm Vương, nhưng cũng có vài tên bị trọng thương nặng, bị phế một phần cơ thể.

Trở về với Khải Minh, hấn bây giờ ngoại trừ cái danh hiệu đáng tự hào đấy ra, thì lại có một điều khuấy mắt khác.

Đó chính là, làm sao mà tìm được hai người kia đây?

Không tìm được bọn họ thì làm sao hoàn thành nhiệm vụ, làm sao rời khỏi đây đây?

Đang trong lúc vô cùng đau đầu, thì hấn bất ngờ nhìn thấy một thân ảnh thiếu nữ, đang đi dạo bên bờ biển.

Nhìn kĩ thì đây chẳng phải Thánh Nữ đảo Luân Hồi sau.

Như bắt được sợi dây chỉ dẫn, hấn liền ngay lập tức lao xuống bên cạnh vị thiếu nữ kia.

"Cô nương, xin dừng bước!" Khải Minh hỏi hả đuổi theo vị thiếu nữ ấy, vừa đi vừa gọi.

Vị thiếu nữ ấy đang trên bờ biển đang tìm kiếm một cái gì đó, thì bất thành linh có tiếng gọi từ phía sau lưng, nàng theo bản năng nhìn lại.

"Là người à!" Nàng chính là Tuyết Vân Nguyệt, thánh nữ của đảo Luân Hồi, sau khi nhận ra Khải Minh là người mà nàng va phải ở trước Đan Các, nàng lúc đầu còn kinh ngạc, nhưng lại chuyển thành tò mò, cùng cảnh giác.

"Người tìm ta có việc gì, ta nhớ là ta đã xin lỗi người rồi mà, người là muốn gì đây?" Nàng khẩn trương, cảnh giác, thử nghĩ xem, một nam một nữ ở bên một bờ biển vắng vẻ, mà trên gương mặt của tên nam nhân kia, nụ cười trên mặt có phần xấu xa, thì vị nữ nhân kia không lo lắng mới là lạ.

"Nàng đừng quá căng thẳng, ta vào vấn đề chính luôn, ta muốn gặp sư phụ nàng, Linh Hoa Tiên Tử!" Khải Minh mười phần điềm tĩnh nói ra.

"Sư phụ ta, người biết sư phụ ta,.....thật ra người muốn gì?" Lúc này thì sự cảnh giác của nàng đã đến cực hạn.

"Áy áy, ta thật không có ý gì mà, chả là,..... sư phụ nàng đang bị thương đúng không, ta là muốn cứu sư phụ nàng, chỗ ta có đàn dược giải độc." Khải Minh lúc này như muốn khóc, "Trời ơi, ta có làm gì đâu".

"Ta dựa vào đâu để tin người?" Vân Nguyệt lúc đầu cảnh giác, sau đó tỏ ra kinh ngạc, tiếp đó là hiếu kỳ, nàng có một loại cảm giác là thiếu niên trước mắt này không có ý đồ xấu, nhưng tại sao hấn lại biết về sư phụ nàng, tại sao lại biết sư phụ nàng đang trúng độc?.

"Ta dựa vào,....." Khải Minh nghẹn lời, lúc này hấn cũng chả biết là dùng cái lí do nào để nói ra.

"Người.....người nói là thật, người có thể cứu sư phụ ta?" Lúc đầu nàng thấy Khải Minh ậm ừ thì có hơi giận giữ, nhưng sau đó nàng lại nghẹn ngào như muốn khóc.

Quả thật sư phụ nàng bị trúng độc rất nặng, nàng đã đi khắp nơi trên đảo để cầu cầu nhân giúp đỡ, nhưng đến tận bây giờ nàng vẫn không có một chút hi vọng nào, dù là nhỏ nhất để cứu sư phụ nàng, cho nên khi nghe thiếu niên trước mắt này nói là có cách cứu sư phụ nàng, nàng cứ như là bắt được một sợi dây hi vọng.

"Ta nói thật! Ta thề với thiên địa là lúc này ta đang nói thật!" Khải Minh nghe nàng hỏi liền giơ một ngón tay lên trời lập lời thề, mà hấn cũng chỉ nói là lúc này, chứ không phải là lúc trước, hay là sau này.

Hấn vừa nói xong, mây đen bốn phía liền tập trung lại, sau đó là ba tiếng nổ ầm vang, đây là chứng minh lời thề của Khải Minh.

Lúc đầu Khải Minh thấy mây đen tụ hội lại liền có cảm giác tại sao mình lại đen thế, sắp ăn lời kiếp nữa à, mà mình có nói sai sự thật đâu, cho đến khi trên bầu trời vang lên ba tiếng sấm chớp vang rền, sau đó mây đen từ từ tan biến, lúc này hấn mới bình tĩnh lại, hấn trong đầu chửi thầm.

"Lời kiếp đáng chết, đám hủ lão tử, cứ chờ đó, khi nào lão tử mạnh lên, ta nhất định sẽ **Thu Phục** người."

Cũng may cho hấn là hệ thống hiện tại đang bảo trì hồi phục, nếu không thì ắt hẳn Khải Minh sẽ được **hưởng thụ** một trận lời kiếp nữa rồi.

"Được, người theo ta!" Nếu không tin, chỉ bằng tin một lần, nàng nói rồi quay người bước đi, tâm trạng vô cùng lo lắng.

Khải Minh thấy vậy, chỉ cười mỉm, sau đó gọi Thiên Hoa, cùng nàng bước theo sau Vân Nguyệt.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Lý do đạo này chương ra chậm là do ta bận đang dịch truyện, thông cảm cho ta a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Thay đổi lớn!

Khải Minh trong khi đang đi theo Vân Nguyệt được một đoạn đường, thì tiếng hệ thống thông báo vang lên.

< Đỉnh, hệ thống đã sửa chữa hoàn toàn các lỗi đã xảy ra. >

< Đỉnh, hệ thống đã hoàn toàn khắc phục.>

< Đỉnh, do hệ thống quên sử dụng chức năng phòng vệ cấp cao nên mới phát sinh ra lỗi! >

< Đỉnh, vì phát sinh ra lỗi, nên bảng giao diện của ký chủ bị reset lại. >

< Đỉnh, vì hệ thống phát sinh lỗi, nên tu vi của ký chủ hiện tại chỉ còn là Kim Đan Cảnh Nhất Tầng. >

"Trời má!" Khải Minh sau khi nghe hệ thống thông báo liền hét lớn.

Sau khi hệ thống thông báo, Khải Minh bất chợt cảm thấy sức mạnh trong cơ thể mình, như là bị ai đó hút đi, khuôn mặt hắn tái nhợt, chân ngã khụy xuống như không còn chút sức lực nào.

< Đỉnh, vì hệ thống phát sinh lỗi, nên toàn bộ vũ khí, công pháp, thần thông của ký chủ, chính thức bị thu hồi. >

< Đỉnh, tài sản của ký chủ hiện tại là 0.>

< Đỉnh, huyết mạch Thần Long và huyết mạch Thiên Thần của ký chủ không bị ảnh hưởng, cho nên vẫn giữ nguyên. >

< Đỉnh, các nhân vật và Thần Thú, Thánh Thú triệu hoán của ký chủ không có vấn đề gì! >

< Đỉnh, các phần thưởng triệu hoán mà ký chủ chưa sử dụng trước lúc hệ thống bị lỗi, cũng chính thức bị thu hồi. >

"Cái quái gì đã xảy ra, hệ thống ngươi bị lỗi mà ta phải chịu trách nhiệm, công bằng ở đâu?" Khải Minh kêu gào, hắn thật sự không ngờ, từ một Bán Tiên, ngay lập tức bị giáng xuống Kim Đan một cách không thể ngờ tới, từ một người có thần thông, công pháp, vũ khí siêu cường, siêu việt, bỗng chốc trở thành tay trắng.

Như vậy, chuyện gì đã xảy ra, và sau này sẽ lại xảy ra chuyện gì?

< Đỉnh, các vật phẩm của ký chủ do không bị ảnh hưởng bởi lỗi của hệ thống, gồm:

Siêu Tàu Vũ Trụ **SKDBVN**.

Phi Hành Thuyền Hoàng Cấp **Thiên Hải**.

Phi Hành Thuyền Thiên Cấp **Tinh Vân**

Một Vé tham quan Vũ Trụ **Chòm Sao Soi Sáng**

Tiểu Thế Giới. >

Khải Minh dùng bước chân, hắn nhìn những thứ còn sót lại của mình trên màn hình trước mắt, tâm trạng thì sắp khóc rồi.

"Ta, ta không muốn sống nữa, hệ thống ngươi bị lỗi mà tại sao ta lại bị mất hết tất cả vậy, không công bằng, lão thiên ơi, thiên lý ở đâu, ta hận ngươi, hận kẻ đã tạo ra hệ thống này!" Khải Minh tâm trạng lúc này thì đang rất là bức xúc.

< Đỉnh, do hệ thống phát sinh lỗi, nên hệ thống có ba phần quà dành cho ký chủ, xem như là bồi thường cho ký chủ. >

< Đỉnh, các chức năng hiện tại của hệ thống sau khi phát sinh lỗi.

Thứ nhất: Thương thành, cửa hàng, vẫn như trước, không có thay đổi gì.

Thứ hai: Chức năng triệu hoán Pokemon, vẫn như trước, không có thay đổi gì.

Thứ ba: Chức năng sủng phi và chức năng Sư trò, cũng không có thay đổi gì.

Thứ tư: Chức năng triệu hoán ngẫu nhiên và tổ hợp ngẫu nhiên, chính thức bị hủy, thay vào đó là chức năng triệu hồi thẻ hỗ trợ.

Thứ năm: Chức năng phó bản bị hủy, thay vào đó là chức năng Thu Thập. >

< Đỉnh, các nhiệm vụ trước đây mà ký chủ vẫn chưa hoàn thành, thì vẫn không có thay đổi gì. >

< Đỉnh, hệ thống tặng cho ký chủ ba thẻ hỗ trợ triệu hồi ngẫu nhiên. >

< Đỉnh, hệ thống tặng cho ký chủ ba lần triệu hồi ngẫu nhiên Pokemon, và ba lần rút thưởng ngẫu nhiên đá tiến hóa. >

Thanh âm hệ thống liên tục vang lên.

Khải Minh đứng ở một bên nghe, tâm trạng lúc trước còn đang rất suy sụp, nhưng khi nghe hệ thống có bồi thưởng, hắn đã ổn định hơn phần nào.

"Thôi thì đã vậy, giờ có nói hay làm gì thì cũng chẳng thể thay đổi được, hệ thống mở các phần quà của ta đi, để xem nhận được gì nào?" Khải Minh nói với tâm trạng không thể nào vui nổi, thử xem, một kẻ đang từ thiên đường, bỗng chốc bị đá xuống địa ngục, thì éo nào mà vui nổi.

< Đỉnh, bắt đầu mở các phần quà! >

< Phần Quà thứ nhất, chúc mừng ký chủ nhận được: Thanh Long Thương, Huyền Vũ Hộ Giáp, Chu Tước Thiên Dực, Bạch Hổ Thần Tiễn.

Thanh Long Thương

*Thương là một trong tứ đại Thần Khí của tứ đại Thần Thú, thương được mang sức mạnh của loài Long, một loài Linh thú có sức mạnh của trời và đất.

Phẩm chất của thương hiện tại là Hoàng Cấp Hạ Phẩm, thương vẫn có thể tiếp tục tiến hóa, nhờ vào chủ sở hữu học được Thanh Long Thương Quyết!

Đi kèm với Thanh Long Thương là Thanh Long Thương Quyết, khi sở hữu Thanh Long Thương, chủ sở hữu sẽ tự động nhận được công pháp Thanh Long Thương Quyết từ bên trong thượng truyền ra.

Phẩm cấp cao nhất của Thanh Long Thương sau khi tiến hóa hết, chính là vũ khí Đại Thần Chí Tôn.

Thanh Long Thương Quyết có tất cả mười tám tầng, chủ sở hữu chỉ cần lĩnh ngộ từng tầng, thì Thanh Long Thương cũng sẽ theo đó mà tiến hóa.

Huyền Vũ Hộ Giáp

Là một bộ áo giáp hộ thể, một trong tứ đại Thần Khí của tứ đại Linh Thú.

Phẩm chất hiện tại là Hoàng Cấp Hạ Phẩm, Hộ Giáp Vẫn có thể tiến hóa.

Huyền Vũ Hộ Giáp được làm từ vảy trên thân của Huyền Vũ, có chức năng bảo hộ cao đối với người sử dụng.

Phẩm chất của Huyền Vũ Hộ Giáp cao nhất sau khi tiến hóa hết, chính là vũ khí Đại Thần Chí Tôn.

Huyền Vũ Hộ Giáp có tất cả hết thảy là mười tám tầng, muốn tiến hóa Huyền Vũ Hộ Giáp, chủ sở hữu chỉ cần khai thông mười tám đường phong ấn bên trong Huyền Vũ Hộ Giáp.

Chu Tước Thiên Dực

Là một đôi thiên dực dùng để phi hành, một trong tứ đại Thần Khí của tứ đại Linh Thú.

Phẩm chất hiện tại là Phi Hành Dực cấp một, Chu Tước Thiên Dực vẫn có thể tiến hóa.

Phẩm chất của Chu Tước Thiên Dực cao nhất chính là Phi Hành Dực cấp Siêu Phi Hành.

Chu Tước Thiên Dực có tất cả mười tám tầng, muốn tiến hóa Thiên Dực, thì chủ sở hữu phải hiểu rõ bí mật thăng cấp, bên trong Chu Tước Thiên Dực.

Bạch Hổ Thần Tiễn

Là một bộ cung tiễn, một trong tứ đại Thần Khí của tứ đại Linh Thú.

Phẩm chất hiện tại là Hoàng Cấp Hạ Phẩm, Bạch Hổ Thần Tiễn vẫn có thể tiến hóa.

Phẩm chất của Bạch Hổ Thần Tiễn cao nhất chính là Bách Phát Bách Trúng.

Bạch Hổ Thần Tiễn có tất cả mười tám tầng, lĩnh ngộ bên trong Bạch Hổ Thần Tiễn để tiến hóa cấp tiếp theo. >

Hệ thống thông báo phần thưởng và giới thiệu những phần thưởng cho Khải Minh.

"Ôi má, lần này buff cũng như lần trước nè!" Khải Minh kinh ngạc, tuy phần thưởng cũng không cao lắm, tất cả đều là Hoàng Cấp Hạ Phẩm, nhưng mà, nó còn có thể tiến hóa, thấy những cấp độ max của tứ đại Thần Khí này chưa, đều là vũ khí Siêu Cấp không đấy.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

T/: Tất cả mọi người, **Bắt ngờ với chương ngày hôm nay chưa!**

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Nhiệm vụ đổi mới!

< Phần quà thứ hai, ký chủ nhận được các phần thưởng sau:

Ba vật phẩm hiện đại, chiến đấu cơ F-22 Raptor, trực thăng tấn công chiến đấu AH - 1Z Viper, siêu xe Lamborghini Veneno, lưu ý, ba vật phẩm trên đã được hệ thống cải tiến.

Một hòn đảo ngẫu nhiên cấp S.

Một căn biệt thự cấp S.>

Sau khi hệ thống thông báo phần quà thứ hai ra, Khải Minh triệt để ngốc, hần ngơ ngác khó hiểu, thế quái nào mà có vũ khí hiện đại ở đây.

< Giới thiệu vật phẩm: (Lưu Ý, tất cả đã được hệ thống nâng cấp)

Chiến đấu cơ F-22 Raptor.

Phi cơ chiến đấu: Cấp bậc Hoàng cấp Thượng phẩm=> Vẫn có thể nâng cấp, cấp cao nhất chính là chí tôn cấp.

Phi cơ được trang bị hệ thống radar dò tìm, radar dẫn đường, hệ thống điều khiển tự động, trên kho vũ khí của phi cơ còn có một không gian bốn chiều nhỏ, có thể chứa tối đa một trăm ngàn tên lửa hoặc ba tấn đạn.

Các loại vũ khí trên phi cơ gồm:

- Tên lửa hành trình xuyên lục địa, cấp bậc Hoàng cấp Trung phẩm, ngang với tu vi Kim Đan Cảnh.
- Tên lửa không đối đất và không đối không, cấp bậc Hoàng cấp Hạ phẩm, ngang với tu vi Trúc Cơ cảnh.
- Súng laser Tử Quang, cấp bậc Hoàng cấp Hạ phẩm, ngang với tu vi Trúc Cơ cảnh.
- Súng liên thanh, cấp bậc Hoàng cấp Hạ phẩm, ngang với tu vi Trúc Cơ cảnh.

Nhiên liệu hoạt động của Phi Cơ chính là linh thạch, mỗi phút bay sẽ tiêu tốn một linh thạch hạ phẩm.

Kho vũ khí của phi cơ đã được miễn phí nạp đầy.

Tốc độ tối đa của Phi Cơ chính là 2345 km/h.

Ngoài ra chủ sở hữu có thể điều khiển Phi Cơ từ xa chỉ với bằng ý niệm trong đầu.

Trực Thăng Tấn Công Chiến Đấu AH - 1Z Viper

Cấp bậc Hoàng Cấp Thượng Phẩm=> Vẫn có thể nâng cấp, cấp cao nhất là chí tôn cấp.

Trực thăng được trang bị hệ thống radar cảnh báo, radar truy tìm, hệ thống điều khiển tự động, trên kho vũ khí của trực thăng có một không gian bốn chiều nhỏ, có thể chứa tối đa năm mươi ngàn tên lửa hoặc 1,5 tấn đạn.

Các loại vũ khí trên trực thăng gồm:

- Tên lửa hành trình xuyên lục địa, cấp bậc Hoàng cấp Trung phẩm, ngang với tu vi Kim Đan cảnh.
- Tên lửa không đối đất, không đối không, không đối hạm, cấp bậc Hoàng cấp Hạ phẩm, ngang với tu vi Trúc Cơ cảnh.
- Súng liên thanh, súng tử quang, súng laser, pháo điện tử, cấp bậc Hoàng cấp Hạ phẩm, ngang với tu vi Trúc Cơ cảnh.

Kho vũ khí của trực thăng đã được miễn phí nạp đầy.

Nhiên liệu mà trực thăng sử dụng, chính là nguồn nhiên liệu linh thạch, mỗi phút bay sẽ tiêu tốn 0,5 linh thạch hạ phẩm.

Tốc độ tối đa của trực thăng chính là 299 km/h.

Ngoài ra chủ sở hữu cũng có thể điều khiển trực thăng từ xa, chỉ với bằng ý niệm trong đầu.

Lamborghini Veneno

Vật phẩm phi hành.

Phẩm chất Hoàng cấp Thượng phẩm.

Khả năng chiến đấu: Không.

Tốc độ phi hành: 5 000 km/h.

Nhiên liệu sử dụng để vận hành chính là linh thạch, mỗi phút vận hành sẽ tiêu tốn 2 linh thạch hạ phẩm.

Hòn đảo ngẫu nhiên cấp S

Hòn đảo có diện tích 2000 Km vuông, nằm ở một vị diện bất kỳ trong vũ trụ.

Ngoài ra đảo còn có chức năng tàng hình, phòng vệ và tấn công cấp A.

Một căn biệt thự cấp S

Diện tích 5 000 mét vuông, có đầy đủ các khu chức năng: như là hồ bơi, khuôn viên, vườn hoa, hội trường, nhà khách, sân vận động, bãi đáp máy bay lên thẳng..... >

< Phần quà thứ ba, ký chủ nhận được một viên gạch, một chiếc dép và một thẻ thể thân! >

< Giới thiệu vật phẩm:

Một viên gạch

Viên gạch có chiều dài 18 cm, ngang 8 cm, nặng 800 gam.

Lực sát thương của viên gạch là tùy vào sự cuồng nộ, nổi giận của người sử dụng.

Tốc độ của viên gạch thì vô cùng nhanh, và chuẩn xác.

Nguồn gốc [ăn cắp từ một công trình nào đó]

Một chiếc dép

Nhãn hiệu: Tổ ong.

Mức xác thương tuy thấp, nhưng tốc độ lại cao, sử dụng chiếc dép này sẽ khiến cho đối thủ vô cùng bất ngờ.

Nguồn gốc [nhặt từ một bãi rác nào đó]

Thẻ Thể Thân

Có thể dùng để thay thế vào một nhân vật bất kỳ (Bất kể là ai cũng được) ở một vị diện nào đó.>

Lúc nghe phần quà thứ hai của hệ thống, Khải Minh hẳn vui mừng rằng mình lại được một lần hack nữa, cho đến phần quà thứ ba, hẳn triệt để câm lặng.

"Cái méo gì đây? Viên gạch, cho ta viên gạch để làm cái gì?" Khải Minh bức bối nói.

"Còn nữa, chiếc dép, cho ta chiếc dép để làm gì, với lại chỉ có một chiếc mà không phải một đôi, hệ thống, người chơi ta à, thà ta không có phần quà thứ ba này thì sẽ tốt hơn chỉ ít." Khải Minh sự bức bối và tức giận đã lên đến đỉnh điểm.

< Đỉnh, tiến hành sửa đổi, thêm mới và lược bỏ các nhiệm vụ.>

< Đỉnh, toàn bộ các nhiệm vụ trước đây đã được hủy bỏ. >

< Đỉnh, đang tiến hành cập nhật những nhiệm vụ đã được sửa đổi và thêm mới.>

Khải Minh sau khi nghe xong ba phần quả, đang toan định bước đi, thì tiếng của hệ thống thông báo lại vang lên.

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Huyền Thoại. "Đại Chiến Thần - Ma"

Chi tiết nhiệm vụ: Xây dựng và củng cố thế lực để chống lại trận đại chiến Thần - Ma mười năm sau.

Nhiệm vụ hoàn thành: Thuởng một tỷ điểm tích lũy, Thập đại Siêu Thần Khí, một hành tinh ngẫu nhiên cấp A, một yêu cầu bất kỳ đối với Thần Sáng Tạo.

Nhiệm vụ thất bại: Ký chủ Vong, các vị diện bị hủy diệt, vũ trụ hỗn loạn. >

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Truyền Thuyết.

"Thu thập, tìm kiếm, tiêu diệt" những Thần, Ma, Yêu, Tiên, Thánh,.....

Chi tiết nhiệm vụ: Do sự bất ổn về phong ấn nhân vật triệu hoán, nên một số lượng lớn các nhân vật trong hệ thống triệu hoán đã thoát ra ngoài vũ trụ này, nhiệm vụ yêu cầu là thu thập tất cả những nhân vật này, nếu xảy ra trường hợp ngoài ý muốn, ký chủ có thể tiêu diệt những nhân vật này.

Nhiệm vụ thành công: Phần thưởng được tính theo thực lực, số lượng,.... của những nhân vật này.

Nhiệm vụ thất bại: Gây ảnh hưởng đến trận chiến Thần - Ma sau này, các nhân vật có nguồn gốc xấu xa, do không được sức mạnh triệu hoán cường chế độ trung thành, nên những nhân vật này sẽ sống với bản tính vốn có của mình, khi đại chiến Thần - Ma nổ ra, những nhân vật này sẽ bất ngờ gia nhập vào trận chiến, gia nhập vào Ma Tộc, sẽ khiến cho thế lực Ma Tộc vốn đang suy yếu, trở thành Cường Đại hơn, trở thành một tồn tại vô cùng nguy hiểm. >

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Sử Thi.

"Tìm kiếm và Thu Thập Tứ Đại Thạch Hào"

Chi tiết nhiệm vụ: Do trước đây ký chủ đã triệu hoán thành công Tứ Đại Thạch Hào, nhưng do sự bất ổn của hệ thống triệu hoán, khiến cho Tứ Đại Thạch Hào vốn được triệu hoán ra, do không được hệ thống triệu hoán che chở, nên bị qui tắc vũ trụ, phong ấn thành bốn pho tượng, đưa đến bốn dị giới khác nhau, nhiệm vụ ở đây là ký chủ hãy đến bốn nơi mà bốn pho tượng của Tứ Đại Thạch Hào bị phong ấn, giải trừ phong ấn cho họ.

Nhiệm vụ thành công: Ký chủ sẽ nhận được đội quân Thiên Vạn Yêu Hào, sự công nhận của Hào tộc.

Nhiệm vụ thất bại: Mất đi lòng tin đối với Hào tộc. >

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Sử Thi.

"Tìm kiếm và thu thập mười hai viên Long Châu"

Chi tiết nhiệm vụ: Tìm kiếm mười hai viên Long châu của Long tộc, địa điểm, Thiên Tinh Cầu.

Nhiệm vụ hoàn thành: Biết được nguồn gốc, kết quả, nội dung của trận đại chiến Thần - Ma mười ngàn năm trước (ta thay đổi mười vạn sang mười ngàn nhé)

Nhiệm vụ thất bại: Vĩnh viễn không biết được nội dung trận đại chiến Thần - Ma mười ngàn năm trước. >

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ chính tiến.

"Giải độc cho Linh Hoa Tiên Tử và Lăng Thiên Thánh Đế"

Chi tiết nhiệm vụ: Giải trừ độc dược của hai người này, lấy sự tín nhiệm từ hai người này.

Nhiệm vụ hoàn thành: Nhận được ba viên đan dược, Hồi Sinh đan, Hồi Hồn đan, Phục Sinh đan.

Nhiệm vụ thất bại: Mất lòng tin với thánh nữ đảo Luân Hồi, vĩnh viễn không nhận được Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc. >

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Tự Do.

"Thu Thập Bí Cảnh"

Chi tiết nhiệm vụ: Ký chủ thu thập các viên Ngọc Thần, để phá vỡ phong ấn, tiến vào những tầng tiếp theo của Bí Cảnh Vạn Vực Thánh Địa.

Nhiệm vụ hoàn thành: Một Triệu điểm tích lũy, một triệu linh thạch cực phẩm, một triệu Hoàng Kim.

Nhiệm vụ thất bại: Không trừng phạt. >

Khải Minh liên tục được nghe một tràng dài hệ thống thông báo nhiệm vụ, lúc đầu hắn còn ngờ ngác, nhưng lại lắc đầu, hắn biết, bây giờ mới đúng là bắt đầu của cuộc hành trình này.

Không suy nghĩ gì, hắn liền tiếp tục bước theo Vân Nguyệt.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Chữa thương!

Đi theo Vân Nguyệt không được bao lâu, Khải Minh cùng Thiên Hoa liền đã đến một vùng hoang vắng ở phía bắc thành đảo.

Nhìn ở phía xa, hắn thấy được một ngôi nhà trúc nhỏ, phía bên cạnh nhà trúc là một rừng cây và một hồ nước vô cùng yên tĩnh.

"Sư phụ, con đã về rồi!" Vân Nguyệt sau khi đến gần nhà trúc, thì liền mừng rỡ chạy vào trong.

"Nguyệt nhi, con đã trở về rồi à, khụ,.... khụ,....!" Thanh âm yếu ớt vang lên từ trong nhà trúc.

Khải Minh cũng không chần chừ, liền bước theo vào nhà trúc.

Vừa bước vào bên trong nhà trúc, đập vào mắt hắn là một nơi được xem là,.... à, một nơi được xem là vô cùng bề bộn, nào là linh dược, linh thảo, được dịch, đan lô, đan phương,.... ở khắp nơi, nhưng tất cả cũng chỉ là những phế phẩm, trông y như là một cái bãi rác vậy.

"À, xin lỗi, chỗ của ta hơi bề bộn." Vân Nguyệt tỏ vẻ xấu hổ nói.

"Không sao, sư phụ nàng đâu!" Khải Minh cười đáp lại, nhẹ nhàng hỏi.

Vân Nguyệt không nói gì, đi vào một gian phòng nhỏ được che lại bởi một màn vải màu xanh ngọc, Khải Minh liền hiểu, hắn cũng bước theo.

Sau bức màn vải ấy, là một nữ nhân trung niên, đáng người tuy gầy gò, nhưng nhìn qua cũng vô cùng xinh đẹp, làn da có hơi nhợt nhạt, khuôn mặt thì trắng bệch, nhưng đều đó không làm mất đi sự mỉa mai của nàng.

Khải Minh không nhiều lời, thời gian của hắn sau này sẽ rất là bận rộn, cho nên hắn phải nhanh chóng tranh thủ thời gian, hắn liền xuất ra Phục Linh Hồn, đưa cho Linh Hoa Tiên Từ.

"Đây là Phục Linh Hồn, một loại đan dược chuyên chữa trị hồn phách, linh hồn, hãy mau dùng nó đi!" Khải Minh nhìn Linh Hoa Tiên Từ, nói.

Linh Hoa Tiên Từ lúc đầu còn không tin Khải Minh cho lắm, nhưng sau khi nhìn thấy viên đan dược trên tay Khải Minh, thì giọng bắt đầu run run, nàng nói.

"Đan,.... đan dược cứu phẩm, ngang ngửa với đan dược hoàng cấp!"

"Đại, đại giới này quá lớn,.... thiếu hiệp, ngài muốn trao đổi cái gì sao?" Linh Hoa Tiên Từ nghi hoặc hỏi, trên đời này không ai cho không ai cái gì đâu, cho nên nàng nghĩ là Khải Minh đây là có một mục đích khác.

Thật sự đúng là chả ai cho không ai cái gì đâu, Khải Minh đây chả phải là làm nhiệm vụ rồi nhận phần thưởng đó sao?

"À,..... ta muốn biết vị trí, chỗ ở, nơi chốn hiện tại của tên đảo chủ,.... chỉ vậy thôi!" Khải Minh nghĩ ngợi một chút liền nói ra.

Hắn có linh cảm là bà cô trước mắt này biết chỗ của tên đảo chủ, nên mới hỏi chỗ ở của hắn.

"Không cần phải lo đâu, ta là đi tìm hắn để giải độc cho hắn, ta biết hắn bị trúng độc,..... Diệt Tà Đan!" Khải Minh thấy ánh mắt do dự của nàng, thì liền giải thích, hắn còn nói ra cả tên độc đan.

Sau khi nghe lời nói của Khải Minh, Linh Hoa Tiên Từ đầu tiên là sững sờ, sau đó là kinh ngạc, cuối cùng liền cảnh giác.

Chuyện bị trúng độc, đã trải qua hàng ngàn năm, chỉ những kẻ lưu lạc như các nàng mới biết được, thế nhưng tại sao tên thiếu niên trước mắt này lại biết rõ điều này, chuyện này không tầm thường.

Vân Nguyệt đứng ở một bên thì ngây ngốc, nàng vẫn không hiểu là chuyện gì đang xảy ra, tại sao bọn họ nói gì mình đều không hiểu, cái gì mà đảo chủ, rồi Diệt Tà Đan gì nữa.

Khải Minh nhìn thấy Linh Hoa Tiên Từ như thế thì liền lắc đầu, thật là, đi làm người tốt cũng dễ dàng bị nghi ngờ nữa.

Hắn liền đi ra ngoài, gọi Thiên Hoa đang đứng ở bên ngoài vào đây.

Hắn nghĩ rằng, chả phải mấy bà cô này cùng một vị sư phụ hay sao, đừng nói là không biết nhau à nha.

Sau khi Khải Minh đưa Thiên Hoa vào, khi cả hai nàng gặp nhau, đầu tiên là sững sờ, sau đó là vui mừng, một cảm xúc thân thiết khó tả phát ra từ hai người.

Tỷ muội lâu ngày gặp lại, đương nhiên là có rất nhiều chuyện cần nói với nhau, vì thế Linh Hoa không ngăn ngại gì, nói ra chỗ ở của tên đảo chủ cho Khải Minh, rồi sau đó liền đuổi Khải Minh ra ngoài, các nàng tiếp tục hàn huyên trò chuyện.

Vân Nguyệt thấy sư phụ mình vui mừng như vậy, cũng vui mừng lây theo.

Khải Minh bực bội vì bỗng dưng bị đuổi đi, nhưng hắn cũng đành phải rời khỏi, đi đến nơi của tên đảo chủ đang ở.

Do tò mò, nên hắn cũng biết là tại sao Vân Nguyệt được xưng là thánh nữ, bởi vì nàng có linh căn thánh cấp, Hồng Hoàng Thánh Linh hộ thể, cũng bởi vì vậy, nàng mới được Linh Hoa Tiên Tử nhìn trúng.

Đảo Chủ Đảo Luân Hồi, Lăng Thiên Thánh Đế, ở tại một động phủ trên một hòn đảo nhỏ ngoài khơi xa, cách đảo Luân Hồi cũng không xa lắm.

Khải Minh lên chiếc Siêu xe biến thái của mình, bay một vèo đến chỗ của tên đảo chủ.

Đến đúng nơi mà Linh Hoa Tiên Tử đã chỉ cho hắn, hắn chỉ thấy phía dưới là một hòn đảo nhỏ, tầm khoảng một kilomet vuông, ở giữa có một đồng đất nhỏ, trong đồng đất đó lại có một động phủ, trong động phủ đó lại có một người.

"Nhìn qua nhìn lại, sao ta thấy vẫn giống cái "Mò" hơn là cái động phủ thế?" Khải Minh nhìn đồng đất ở dưới, nói.

Khải Minh đang định đáp xuống, thì âm thanh hệ thống vang lên.

<Đình, kích hoạt nhiệm vụ Phát Sinh, gây chuyện với đảo chủ đảo Luân Hồi.

Chi tiết nhiệm vụ: Ký chủ không biết là dùng cách nào, chỉ cần khiến đảo chủ đảo Luân Hồi tức giận, là hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ hoàn thành: Nhận được một nghìn viên đan dược Đồ cảnh, năm trăm viên đan dược Võ cảnh, hai trăm viên đan dược Sĩ cảnh, một trăm viên đan dược Sư cảnh.

Nhiệm vụ thất bại: Không rõ trừng phạt như thế nào?>

"Lại là cái nhiệm vụ chơi đùa với tính mạng này, hay thật a, ta cứ tưởng đã thoát rồi." Khải Minh khóc không ra nước mắt.

"Thôi đành vậy,.... " Nói rồi Khải Minh cất đi chiếc Siêu Xe, hắn gọi chiếc máy bay chiến đấu ra, sau đó điều khiển, và..... oanh tạc hòn đảo nhỏ này.

Vô số tên lửa không đối đất, súng máy,... hắn nã lên cái hòn đảo nhỏ vô tội này, hòn đảo này do chịu những lực công kích mạnh mẽ, chỉ trong chốc lát sau liền một nửa hòn đảo đã bị chìm trong biển nước.

"Tên điên nào gây rối ở đây hả?" Bất thành linh, một giọng nói phẫn nộ, từ bên trong đồng đất kia truyền ra.

Khải Minh sau khi nghe tiếng quát kia, thì liền giật mình, hắn biết hắn vừa hoàn thành nhiệm vụ, là do hệ thống vừa thông báo, cho nên hắn lập tức ngưng công kích lại, hắn biết, nếu hắn còn tiếp tục, hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Đừng đùa với mấy lão quái a!

Về phần tiếng quát kia, thì chính là từ trong miệng của đảo chủ đảo Luân Hồi, Lăng Thiên Thánh Đế phát ra, phải biết, hắn sắp một lần nữa Luân Hồi, cho nên đang tỉnh tâm, điều dưỡng cơ thể, và tập trung sức mạnh vào Tuyệt Tinh Thiên Linh Ngọc, nhưng bất chợt, không rõ từ đâu, vô số tiếng động được phát ra, sau đó là mặt đất chấn động, hắn liền tức giận.

Hắn tức giận cũng là chuyện bình thường, dù gì hắn đã ở đây hơn hai trăm năm rồi, chưa từng có ai dám làm phiền hắn, cũng có biết được đâu mà làm phiền, nhưng tự dưng hôm nay lại có kẻ không muốn sống, chỉ ít khời công làm cầu đường, thì phải hỏi chủ nhà người ta một tiếng chứ.

Hắn tức giận lao ra, khi đến nơi, hắn chỉ thấy một tiểu tử có cánh giới chỉ Tu Chân già thôi mà đã có ý gây chuyện với hắn, đây là chán sống rồi.

Khải Minh nhìn Lăng Thiên Thánh Đế, khuôn mặt cười cười, từ tốn nói.

"Chào đảo chủ, ông giao ra Tuyệt Tinh Thiên Linh Ngọc, ta đưa cho người thuốc giải Diệt Tà Đan!"

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Thử thể thân!

Bá Đạo, Phách Lối và Chấn Sống, là ba từ được hình dung cho tên Khải Minh lúc này.

Phải biết, trước đây khi còn là cảnh giới Bán Tiên, Khải Minh cũng sẽ chỉ trong một giây thôi là liền bị tên đảo chủ giết ngay lập tức, còn bây giờ thì hẳn chỉ là một tên Kim Đan cảnh nhỏ nhoi, giống như là một con chuột con, đi khiêu khích một con khủng long bạo chúa vậy đây.

Nhưng chắc là do cái mạng của Khải Minh lớn, cho nên sau khi tên đảo chủ đó nghe nói Khải Minh có thuốc giải, hẳn liền hoảng sợ, sau đó là nghi hoặc, cuối cùng là vui mừng.

"Oất con, ngươi thật có thuốc giải, tốt, mau giao thuốc giải ra, ta sẽ tha mạng cho ngươi!" Giọng nói vừa dứt, từ trong động phủ liền xuất hiện một nam tử trung niên mặt trắng phục màu đen sẫm, bước ra ngoài, nhìn bộ dáng của tên nam tử trung niên này, không thấy có vẻ nào là bị trúng độc cả.

"Ta không giao đây, ông làm gì ta, ta đã bảo rồi, dùng Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc đổi với ta!" Khải Minh vẫn bộ dáng phách lối và chấn sống.

"Ngươi,.....ngươi làm sao biết ta có Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc?" Lăng Phong Thánh Đế nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Lão không cần biết, có giao không, không giao thì ta đi đây, ta không có thời gian để mà đòi co với lão!" Khải Minh không biết sống chết là gì nữa, gây chuyện với một vị Bán Thần, như thế cũng vui mà, chết cũng không đáng tiếc a.

"Được,..... đưa thuốc giải đây, ta phải xác nhận có đúng hay không nữa chứ, ai biết được ngươi có lừa ta hay không?" Lăng Phong ánh mắt nghi hoặc.

Khải Minh thấy vậy cũng chỉ cười khở, hẳn cũng không sợ tên đảo chủ này nuốt lời, liền lấy Vạn Độc Giải Độc Đan mà hắn vừa luyện chế trên đường đến đây, ném cho lão đảo chủ ở phía dưới.

Lăng Phong cũng hơi có chút tức giận, hắn đường đường là một vị Thánh Đế, bộ dáng hắn hiện tại cũng chỉ như là một nam tử trung niên, có sao tên Khải Minh này lại cứ gọi hắn là Lão suốt.

Sau khi Lăng Phong xác nhận viên đan được Khải Minh đưa là thật, hẳn liền nhìn Khải Minh với ánh mắt đầy thù hận, Khải Minh thấy vậy thì liền có chút hoảng sợ, lẽ nào tên đảo chủ này nuốt lời sao.

Nhưng không phải như hắn nghĩ, Lăng Phong nhìn hắn một chút, rồi liền dùng ánh mắt tiếc nuối, nhìn viên ngọc trên tay, sau đó ném về Khải Minh.

"Cút cho ta, đừng để ta nhìn thấy ngươi!" Hắn rằng từ chữ, tỏ vẻ vô cùng tức giận.

Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc là dùng sức mạnh của hắn, bảo quản lại để giúp cho hắn tu luyện ở kiếp sau, ngọc này cũng có tác dụng là bảo vệ hòn đảo khỏi kẻ thù, nhưng bây giờ hắn đã không còn Luân Hồi nữa, và lại đảo Luân Hồi hiện tại cũng không có kẻ thù, mà có đi chăng nữa, thì chỉ cần hắn ra tay, thì liền có thể giải quyết rồi, cho nên hiện tại cũng không cần viên Tuyệt Tình Thiên Linh Ngọc này.

Khải Minh nhận được viên ngọc thì dùng tốc độ nhanh nhất của máy bay chiến đấu, chạy trốn khỏi đây, hẳn khi rời khỏi, còn để lại một câu.

"Ta cảm thấy Linh Hoa Tiên Tử có ý với ngươi đấy, nhưng chắc có lý do gì đấy cho nên nàng mới không nói, ta cũng đã chữa độc cho nàng rồi, ngươi sau khi chữa hết đan độc, hãy đến đó một phen xem sao?"

Lăng Phong sau khi nghe Khải Minh nói, hẳn đầu tiên sửng sò, sau đó kinh ngạc, cuối cùng là vui mừng.

Khải Minh không quan tâm mấy về những chuyện này, đều hắn quan tâm là hắn đã có đan dược để chữa trị cho Nguyễn Như Ý.

Bởi vì đã hoàn thành nhiệm vụ, cho nên hắn nhận được ba viên Hồi Sinh đan, Hồi Hồn đan và Phục Sinh đan.

Mà cứu Nguyễn Như Ý chỉ cần Hồi Sinh đan là có thể cứu nàng.

Hắn dùng phi cơ giữa không trung, trở vào không gian hệ thống, đến bên cạnh Như Ý, hắn nhìn Như Ý một lúc, sau đó hắn liền đưa Hồi Sinh đan về phía nàng.

Chỉ thấy Hồi Sinh đan lơ lửng ở trên không trung, ở trên người nàng, một lúc lâu sau, toàn bộ Hồi Sinh đan hoà tan thành từng luồng linh khí tinh khiết, xâm nhập vào cơ thể nàng.

Một lúc sau, linh hồn của nàng ở bên trong chiếc lọ, cũng bị một lực hấp dẫn nào đó, cuốn vào bên trong thân thể của nàng.

< Đình, vì lý do nghịch thiên, Nguyễn Như Ý cần phải làm quen và qua mắt Thiên Đạo, cho nên thời gian hồi sinh của nàng, còn chính thức là bốn mươi

chín ngày, sau bốn mươi chín ngày, nàng sẽ lập tức được Hồi Sinh.> Thanh âm thông báo của hệ thống bắt ngờ vang lên.

Khải Minh nghe vậy cũng không biết nói gì, hắn dùng ánh mắt lưu luyến và đầy phức tạp nhìn nàng, hắn cứ thế nhìn nàng.

Thời gian đang gấp, hiện tại hắn bận rất là nhiều chuyện, cho nên hắn ngay lập tức rời khỏi không gian hệ thống, trở lại căn nhà trúc đó.

Hắn trò chuyện một lúc với tam nữ, rồi lại lên đường trở về Tinh Vân thuyền, hắn để Thiên Hoa ở lại là vì nàng vẫn còn rất nhiều điều cần nói và hỏi về cuộc Đại Chiến lúc trước, nên hắn chỉ về Tinh Vân một mình.

Vừa về đến Tinh Vân thuyền, hắn liền nhận được thông báo nhiệm vụ từ hệ thống.

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Khôi Phục.

Chi tiết nhiệm vụ: Khôi phục và gây dựng lại những tộc Đại Việt đã và đang suy yếu.

Nhiệm vụ được Lạc Long Quân Thần Đế ban bố.

Nhiệm vụ hoàn thành: Ban thưởng tùy vào khả năng làm việc.

Nhiệm vụ thất bại: Không rõ trừng phạt như thế nào.>

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Phụ.

Chi tiết nhiệm vụ: Gây dựng và khôi phục lại tộc Lạc Long, Kim Tuyền quốc, Đông Vô Đại Lục, Lam Hoa Tinh Cầu.

Nhiệm vụ hoàn thành: Nhận được một thẻ thể thân, một thẻ triệu hoán hỗ trợ ngẫu nhiên cấp S.

Nhiệm vụ thất bại: Giáng một Đại cảnh giới. >

"Lại có nhiệm vụ!" Khải Minh chả biết phải nói gì, nhiệm vụ cứ đập vào mặt hắn.

< Đỉnh, do qui tắc vũ trụ đang hỗn loạn, yêu cầu ký chủ sử dụng thẻ thể thân để hoàn thành nhiệm vụ trên vị diện này.> Âm thanh hệ thống lại vang lên.

Khải Minh sau khi nghe, liền tỏ vẻ khó hiểu, thẻ thể thân, thẻ thể thân gì? Dùng để làm gì?

< Thẻ thể thân có tác dụng thay thế bất kỳ một người nào, thời gian là mãi mãi, không có tác dụng phụ, không thể bị phát hiện, ngoại trừ Thần ra.> Hệ thống giải thích.

Khải Minh liền hiểu rõ, hắn trở về Tinh Vân thuyền, hàn huyên nói chuyện với đám đệ tử một phen, rồi sau đó bảo Tiểu Phong cùng Tiểu Hắc đưa mọi người về Khang Thịnh môn, còn hắn thì tiếp tục cuộc hành trình trên chiếc Siêu xe biến thái.

.....

Đông Vô Đại Lục

Đại Lục này nằm bên kia bán cầu, nhưng do Khải Minh đi bằng Siêu xe biến thái, cho nên mất thời gian chưa đến nửa ngày, liền đến được Đại Lục này.

Trên Đông Vô Đại Lục có tất cả năm quốc gia, được gọi là Ngũ quốc, Ngũ quốc gồm, Thiên Hoả quốc, Huyền Thanh quốc, Kim Tuyền quốc, Hoả Lân quốc, Băng Linh quốc.

Mỗi quốc gia thì lại được ngăn cách bởi những hoang mạc, núi cao, sâm lâm vô tận.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Đập đàn được tấn cấp!

Lúc này thì Khải Minh hắn đang dùng chiếc Siêu xe của hắn trên không trung của một sâm lâm nào đấy.

Hắn thì đang chú tâm quan sát một trận chiến ở phía dưới, một trận chiến vô cùng kịch liệt.

Ở phía dưới hẳn là hai nhóm người đang kịch liệt chiến đấu, tu vi của nhóm người này thì đa số đều là Đồ cảnh và Võ cảnh, chỉ có vài Sĩ cảnh dẫn đầu bọn họ.

Tình trạng của hai nhóm người này là một bên bỏ chạy, một bên truy sát.

Hai nhóm người, một bên mặc trang phục màu xanh ngọc, một bên mặc trang phục màu đen viền đỏ.

Nhóm trốn chạy chính là nhóm mặc trang phục màu đen có viền đỏ, nhóm còn lại là nhóm đang truy sát.

"Đứng lại, các ngươi mau giao Linh Diệp thảo ra đây, bọn ta sẽ cho các ngươi một con đường sống!" Một tên mặc áo màu xanh ngọc, khoảng hai mươi lăm tuổi, nói.

Cả nhóm đang trốn chạy kia không quan tâm lời của tên này nói, chỉ tập trung dùng hết sức lực, chạy về phía trước.

Nhóm người mặc trang phục màu đen viền đỏ chỉ có mười một người, trong khi nhóm người bên kia lại có đến hai mươi ba người, chỉ xét về nhân số thôi, liền không chống đỡ nổi rồi, mà còn, thực lực của đám người áo xanh ngọc còn cao hơn một bậc.

Theo tình hình, chỉ không bao lâu, tất cả nhóm người áo đen viền đỏ liền bị bao vây.

"Sur tỷ, người mau cùng mọi người chạy đi, để ở lại cản chân bọn chúng!" Bất thành linh, từ trong đám người trốn chạy, một thiếu niên khoảng chừng mười tám tuổi, quay ngược trở lại, lao vào trong đám người đang đuổi theo chém giết.

"Không, để không thể nghĩ bậy như vậy, mau trở lại đây cho ta!" Một thiếu nữ khoảng hai mươi tuổi từ trong đám người trốn chạy, gào khóc, vô cùng lo lắng, ý định là muốn quay trở lại, cứu vị thiếu niên kia.

Nhưng vị thiếu nữ kia đã được mấy người chạy cùng, đánh ngã nàng và mang nàng chạy xa về phía trước.

"Công Pháp Tinh Giai sơ cấp, Bạo Quyền!" Vị thiếu niên kia thấy mọi người đã chạy xa, liền nở một nụ cười mãn nguyện, hẳn hướng về đám người, tung ra một chiêu.

"Sur tỷ, nếu có kiếp sau, đệ nguyện luôn luôn bảo vệ tỷ!" Vị thiếu niên ấy nói thêm một câu.

Khải Minh thấy vị thiếu niên này chỉ có tu vi Đồ cảnh ngũ tầng, còn cái tên dẫn đầu đám người áo xanh ngọc truy sát, có tu vi là Sĩ cảnh nhị tầng, nếu hai người gặp nhau, vị thiếu niên này chắc chắn không có con đường sống.

Hắn thấy vị thiếu niên kia cũng tội, đang toan định nhảy xuống cứu vị thiếu niên kia, thì bất ngờ âm thanh hệ thống thông báo vang lên.

<Đinh, Số của vị thiếu niên kia đã tận, ký chủ không thể cứu cậu ta!>

<Đinh, vị thiếu niên kia chính là nhân tuyển thích hợp nhất để ký chủ dùng để thể thân.>

Nghe xong âm thanh thông báo của hệ thống, Khải Minh chỉ có thể tiếc nuối và tỏ lòng xin lỗi với vị thiếu niên kia.

Lúc này, thì quyền chương của vị thiếu niên kia cũng đến với tên dẫn đầu đám người kia, chỉ thấy hắn khinh thường tung ra một quyền, một quyền nhìn như vô cùng nhẹ nhàng, nhưng nó lại ẩn chứa sức mạnh của Sĩ cảnh, khiến cho vị thiếu niên kia văng xa hơn hai mươi mét, đập vào một tảng đá, sinh cơ tiêu tán.

"Tiếp tục đuổi theo!" Tên dẫn đầu ra lệnh cho những người phía sau mình, tiếp tục đuổi theo, hắn và đám người kia cũng mặc kệ, không thêm quan tâm vị thiếu niên kia đã chết hay còn sống, bởi vì bọn họ cũng thừa biết, một Đồ cảnh, chịu một kích của Sĩ cảnh, bây giờ không chết, nhưng ắt hẳn sẽ không thể nào sống lâu.

Trải qua thời gian khoảng chừng mười hơi thở, đám người kia liền khuất dạng, Khải Minh mới từ từ trên không trung, đáp xuống bên cạnh của vị thiếu niên kia.

<Phát hiện nhân tuyển thích hợp, ký chủ có muốn sử dụng thể thể thân hay không?> âm thanh hệ thống vang lên.

"Có! Sử dụng đi! Xin lỗi anh bạn, những chuyện của ngươi sau này, ta sẽ giải quyết thay ngươi!" Khải Minh trả lời hệ thống, xong nhìn vị thiếu niên kia nói.

<Đinh, xác nhận dùng thể thể thân,..... thể thể thân đã được sử dụng thành công!> Âm thanh thông báo của hệ thống vừa dứt, bất ngờ có một luồng sáng từ mi tâm của vị thiếu niên kia, xông thẳng vào mi tâm của Khải Minh.

Khải Minh hơi nhăn nhó mặt mày một chút, luồng ánh sáng kia chính là ký ức của vị thiếu niên kia, nhưng do trước đây Khải Minh cũng đã từng nhận được một phần ký ức của chủ củ thân thể này, nên lần này không có ảnh hưởng mấy.

Thể Thể Thân có tác dụng thay thế một người, dù cho người đó là nam hay nữ, già hay trẻ, thì khi sử dụng thể thể thân này, sẽ chính thức thay thế vị trí của người đó.

Nguyên lai vị thiếu niên kia tên là Tiêu Phàm, Đại thiếu gia của Tiêu gia, ở Linh Thiên thành, Kim Tuyền quốc.

Mà vị thiếu niên này tư chất cũng rất kém, không có thiên phú, cho nên đã mười tám tuổi mà chỉ có tu vi Đồ cảnh ngũ tầng.

Cũng vì tư chất thấp kém, nên ở gia tộc, vị thiếu niên này cũng không có địa vị cao, nếu không có phụ thân hấn và cô cô hấn che chở, ắt hẳn đã bị trục xuất khỏi gia tộc từ lâu.

< Đình, chính thức thay đổi, thân phận của ký chủ hiện tại ở vị diện này chính là Tiêu Phàm, đại thiếu gia của Tiêu gia, đệ tử ngoại môn của Vân Huyền tông. >

< Đình, tu vi của ký chủ ở vị diện này cũng chính thức được thay đổi, tu vi hiện tại của ký chủ là Đồ cảnh nhất tầng. >

< Đình, chúc mừng ký chủ mở khóa lại chức năng luyện đan sư. >

< Đình, chúc mừng ký chủ nhận được thuật luyện đan sư sơ cấp, ký chủ hiện tại đã là luyện đan sư tam phẩm! > Thanh âm thông báo từ hệ thống liên tục vang lên.

Khải Minh lục lọi và sắp xếp mớ ký ức hỗn loạn kia, nguyên lai tên Tiêu Minh này là đệ tử ngoại môn của Vân Huyền tông, mấy ngày trước đi cùng với một số đệ tử ngoại môn khác của Vân Huyền tông, đến đây lịch luyện, trong một lần vô tình, cũng có thể xem là may mắn, một người trong nhóm đã tìm được một cây linh dược cấp bảy, một loại linh dược vô cùng trân quý.

Nhưng không may, trong lúc vừa hái xuống xong, bất thành linh không biết từ đâu ra, một nhóm người của Linh Vân tông, nhảy ra tranh giành linh dược của họ, lời qua tiếng lại không thành, rốt cuộc người Linh Vân tông liền động thủ, do đệ tử Vân Huyền tông nhân số ít hơn và thực lực kém hơn, cho nên bọn họ liền phải trốn chạy.

Mọi chuyện diễn ra tiếp theo thì như là Khải Minh đã thấy trước đó vậy đây.

Khải Minh nhìn cơ thể của Tiêu Phàm, nghĩ nghĩ một hồi, hấn liền châm một mồi lửa, hoá thiêu vị thiếu niên kia.

Hắn cũng muốn an táng vị thiếu niên kia đàng hoàng, nhưng nơi này là giữa sâm lâm, yêu thú vô số, lỡ chẳng may bị yêu thú mạnh mẽ, ngửi thấy mùi máu đào lên, như vậy chẳng phải tội cho thân thể của Tiêu Phàm sao.

Làm xong hết thấy, hấn lại gọi ra Siêu xe, hướng về phương hướng đám người bỏ trốn, đuổi theo.

Trên Siêu xe, Khải Minh tò mò kiểm tra sổ đan dược mà lúc trước hấn nhận được từ nhiệm vụ, hấn thấy tên đan dược có liên quan đến cảnh giới ở đây, nên bèn xem thử tác dụng của chúng.

< Đan dược cũng như tên, Đồ cảnh, Võ cảnh, Sĩ cảnh, Sư cảnh, mỗi một viên đan dược sẽ tăng một tiểu cảnh giới, nhưng đan dược này cũng có một khuyết điểm, là chỉ tác dụng với mỗi cảnh giới có trùng tên với đan dược.

Ví dụ: Đan dược Đồ cảnh, chỉ tác dụng với những người có tu vi đang là Đồ cảnh, không hề có tác dụng với những tu vi khác, Võ cảnh, Sĩ cảnh, Sư cảnh cũng đều là như vậy!> Hệ thống giải đáp.

"Ha ha, như vậy thì quá tốt rồi, ta còn cứ tưởng là phải tu luyện lại từ đầu chứ,!" Khải Minh cười muốn nở hoa, hấn còn đang đau đầu là với tu vi Đồ cảnh nhỏ nhoi của hấn, thì sẽ làm được gì, nay có những đan dược này, thì thật sự là rất tốt.

Và thế là Khải Minh dừng xe lại giữa không trung, tiến vào công cuộc đập đan dược để tăng cấp, hấn lấy đan dược ra ăn như là ăn đậu, nếu ai đó mà thấy tình cảnh của hấn như thế này, thì chắc chắn sẽ rớt trống mắt ra ngoài.

Mà chuyện này thì chắc chỉ là một việc bình thường đối với hấn, không phải hấn còn làm nhiều việc khủng khiếp hơn như thế này sao.

Mà cũng do Khải Minh trước đây đã từng là Bán Tiên, cho nên hấn ăn đang dược thúc đẩy tu luyện như thế này, vẫn không có tác dụng phụ gì, phải biết, võ giả ăn quá nhiều đan dược trong một lúc để tăng tu vi, sẽ làm rối loạn tu vi, không kiểm chế được, nhẹ thì mất hết tu vi trở thành phế nhân, nặng thì sẽ bạo thể mà chết.

.....

Thời gian thấm thoát trôi qua, cuối cùng Khải Minh cũng hấp thu hết toàn bộ dược lực của đan dược, và bây giờ hấn đã là Sư cảnh cửu tầng đỉnh phong, chỉ cần thêm một hỗ trợ nhỏ, tùy thời có thể đột phá thành cường giả Linh cảnh.

"Thôi, dừng ở đây cũng một ngày rồi, cũng nên tiếp tục đi thôi!" Nói rồi Khải Minh lại tiếp tục tiến về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Khôi lỗi!

Khải Minh sử dụng Siêu xe, tiếp tục đuổi theo nhóm người kia.

Đi được không bao lâu, Khải Minh phát hiện phía trước có người chết, hấn nhìn xuống, phía dưới tổng cộng có ba cái thi thể, một của Vân Huyền tông và hai cái thi thể kia là người của Linh Vân tông.

Đi thêm một đoạn, hấn lại thấy được một cảnh tương tự, trận chiến nơi đây còn ác liệt hơn cả trận trước, có đến năm đệ tử của Vân Huyền tông bỏ mạng lại ở đây, trong khi bên Linh Vân tông thì chỉ có một người, Khải Minh thấy tình hình không xong, hấn liền tăng tốc.

< Đỉnh, sử dụng thể thể thân chính thức hoàn mỹ, hiện giờ ký chủ đã hoàn toàn hoà với thể giới này, ký chủ cũng chính là người của thể giới này, bây giờ, ký chủ muốn tiếp tục sử dụng tên của Tiêu Phàm hay là vẫn giữ lấy tên của Khải Minh.> Khải Minh đang gấp, thì tiếng hệ thống thông báo lại vang lên.

"Sử dụng tên Khải Minh đi!" Khải Minh không suy nghĩ nhiều, trực tiếp nói ra.

< Đỉnh, câu thông thể giới thành công, ký chủ hiện tại tên là Tiêu Khải Minh, đại thiếu gia của Tiêu gia. > Hệ thống thông báo, Khải Minh cũng không quan tâm mấy, điều hấn quan tâm là đám người ở phía trước.

Sở dĩ Khải Minh có tâm trạng như vậy, là vì đám người Vân Huyền tông trốn chạy ở phía trước, có một thiếu nữ hai mươi tuổi, được Tiêu Phàm gọi là sư tỷ, trong ký ức trước khi chết của Tiêu Phàm, là hấn muốn bảo vệ, luôn luôn bảo vệ vị sư tỷ kia, cho nên Khải Minh cũng từ trong ký ức, cũng có cùng cái suy nghĩ này, với lại, đây là nguyện vọng duy nhất của Tiêu Phàm mà.

Tiêu Phàm cũng chẳng phải là do thích vị sư tỷ kia mà muốn bảo vệ nàng, mà là bên trong tông môn, nàng đã nhiều lần che chở, chỉ bảo thêm về tu luyện, tặng đan dược,..... nói tóm lại là nàng rất có ơn với hấn, cho nên hấn chỉ là đang trả ơn thôi.

Cũng có thể, là do hấn tự ti về mình, nghĩ rằng mình không xứng với nàng, cho nên không có nuôi tâm lý là thích nàng,.... thật ra là không dám thích nàng thì đúng hơn.

Khải Minh bay thêm một khoảng, liền thấy được hai nhóm người ở phía trước, nhóm người Vân Huyền tông thì vẫn cứ chạy, nhóm người Linh Vân tông thì vẫn cứ truy sát, khoảng cách thì càng ngày càng gần.

Không suy nghĩ gì nhiều, Khải Minh liền cất đi Siêu xe, sử dụng Chu Tước Thiên Dực, bay đến trước đám người Linh Vân tông, từ từ hạ cánh nhẹ nhàng xuống.

"Người là ai, thức thời thì không nên cản đường bọn ta!" Tên dẫn đầu của Linh Vân tông thấy có người chặn đường nên tức giận mắng.

"Người quên mất ta rồi sao?" Khải Minh nở một nụ cười nhẹ với hấn, thản nhiên trả lời.

"Là người, người vẫn còn sống sao?" Tên dẫn đầu cả kinh nhìn về Khải Minh.

Khải Minh nhận thấy đám người Vân Huyền tông đã chạy xa, cho nên không thèm quan co với những kẻ phía trước nữa, hấn lật tay một cái, liền lấy ra Thiên Long Thương.

Đám người thấy Khải Minh rút vũ khí ra, thì liền cười nhạo.

"Oát con, chịu chết đi!" Một tên trong đám người, có tu vi Võ cảnh tam tầng, cầm một thanh trường kiếm, xông về Khải Minh.

"Phốc,... " Khải Minh quơ nhẹ trường thương, tên đang xông tới kia, liền chỉ còn là một thi thể không đầu.

"Tất cả cẩn thận, tên này có vẻ không tầm thường, tất cả cùng nhau xông lên, giết chết hấn!" Tên dẫn đầu kia nhìn không thấu tu vi của Khải Minh, cho nên hấn cảnh giác, sau đó liền lệnh cho tất cả người của hấn, cùng nhau xông lên.

"Xoẹt,.... " Khải Minh tiếp tục vung trường thương, liền có hai cái đầu người rơi xuống, mất một lúc lâu sao, máu trên cổ của hai tên kia mới phun ra, đây là biết, Khải Minh ra tay nhanh và chuẩn đến mức nào, mỗi một thương hấn vung lên, đều có người ngã xuống.

Và cứ thế, trận chiến của một con sói khát máu, lạc giữa đám cừu non, cũng bắt đầu.

Khải Minh cứ thế mà giết tới, từng người, từng người ngã xuống, huyết tanh vung ra khắp mọi nơi, phun cả lên người hấn, nhìn hấn như là một tên Huyết Tu La khát máu.

"Người, còn gì để nói!" Khải Minh sau khi giết sạch đám người, thì liền đến trước mặt của tên dẫn đầu, sở dĩ hấn chưa lại tên dẫn đầu này, là vì Khải Minh muốn hành hạ hấn, đây là một Sĩ cảnh đầy a, tuy cũng không mạnh lắm, nhưng Sĩ cảnh cũng không dễ kiếm.

"Hệ thống, có cách nào để tên này nghe lệnh của ta không?" Khải Minh lăm bắm với hệ thống.

< Ký chủ có thể biến hấn thành khôi lỗi, sau khi trở thành khôi lỗi, chết sống gì thì hấn vẫn nghe lệnh của ký chủ.> Hệ thống trả lời.

"Được, vậy biến hấn thành Khôi Lỗi đi!" Khải Minh mừng rỡ nói.

< Chuyển hóa cường chế thành khôi lỗi, ký chủ tiêu hao một trăm điểm tích lũy, bắt đầu chuyển hóa. >

Hệ thống vừa dứt lời thì tên dẫn đầu kia liền bị một luồng khí đen, từ trên người Khải Minh, xông ra bao phủ lấy hấn, vào lúc này, hấn như là chịu một loại thống khổ nào ấy, ôm mình đau đớn, quằn quại trên mặt đất, nhìn cực kỳ thê thảm.

Dần dần trải qua một canh giờ, tên dẫn đầu kia mới ngừng cử động, hấn đứng dậy nhìn chằm chằm Khải Minh.

Khải Minh kiểm tra toàn bộ cơ thể của tên khôi lỗi mà hấn vừa chuyển hóa này, chỉ thấy hai mắt hấn như là một người vô hồn, chỉ có một tròng đen, da hấn thì một màu đỏ sẫm, đụng vào cứ có cảm giác như là đụng vào một tảng đồng lớn vậy đấy, mà toàn bộ da của hấn, từ đầu đến chân, thì chỉ có duy nhất một màu như vậy.

Nhìn hấn cứ như là một người được làm từ đồng vậy đấy!

À, kỳ lạ là tóc hấn vẫn giữ nguyên, không có thay đổi gì hết.

Khuôn mặt của hấn cũng thay đổi, trở nên bóng láng và trẻ hơn, hoàn toàn không nhìn ra hấn là tên dẫn đầu đám người Linh Vân tông luôn đấy!

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ đã chuyển hóa thành công khôi lỗi đầu tiên, không gian khôi lỗi chính thức được mở khóa!>

Không gian Khôi Lỗi

Là nơi để chứa các khôi lỗi, bất kỳ cấp độ, có thể tùy thời triệu hoán khôi lỗi từ không gian ra ngoài, không gian hiện tại có thể chứa đến một trăm khôi lỗi.

< Đỉnh, vì không gian khôi lỗi đã mở khóa, ký chủ nhận được một trăm Khôi Giáp và một trăm Thương Khôi.

Khôi Giáp: Là một bộ giáp được trang bị cho khôi lỗi, tăng mạnh sức phòng ngự.

Thương Khôi: Là một binh khí, được trang bị cho khôi lỗi, tăng mạnh sức tấn công.>

< Đỉnh, vạn vật trên đời đều có tên, khôi lỗi cũng vậy, cho nên ký chủ hãy đặt một cái tên cho khôi lỗi này.> Nghe xong thanh âm của hệ thống, Khải Minh lại nhăn mặt nhíu mày, hấn thật sự ghét nhất là đặt tên đấy a.

"Thôi,..... khôi lỗi này ta gọi là Tiêu Nhất đi!" Khải Minh liền chọn bừa một cái tên.

< Đỉnh, đặt tên thành công, tự động trang bị thành công. >

Khôi Lỗi: Tiêu Nhất.

Cấp độ thanh đồng, Sĩ cảnh ngũ tầng.

Khả năng tấn công, Sĩ cảnh ngũ tầng.

Khả năng phòng vệ, Sĩ cảnh cửu tầng.

Tốc độ, Sĩ cảnh nhất tầng.

Khải Minh nhìn bảng chỉ số, hấn liền cảm thấy là lạ, tại sao các chỉ số tấn công, phòng thủ và tốc độ lại khác nhau vậy, hấn cũng biết là khôi lỗi cũng hơi phức tạp, cho nên đành phải để sau, sau này có thời gian hấn sẽ tìm hiểu, còn bây giờ, trở lại với việc chính đã.

Hấn nhìn tất cả những thi thể rải rác xung quanh, chỉ ít cũng gần hai mươi thi thể chứ không phải vừa.

Hấn liền bắt tay vào công cuộc vơ vét, một lần nữa hấn lấy tất cả, từ đan dược, công pháp, binh khí, cho đến cả sắt vụn hấn vẫn lấy nốt.

Bất chợt hấn dừng lại trên người khôi lỗi Tiêu Nhất, hấn lấy đi chiếc nhẫn trữ vật trên tay hấn, tò mò xem.

Trong chiếc nhẫn trữ vật này cũng có rất là nhiều ngân lượng, chỉ ít cũng tầm cả chục ngàn bạc trắng, còn có công pháp, đan dược, binh khí, nhưng cao nhất cũng chỉ có một quyển công pháp Hoàng Cấp hạ phẩm mà thôi, binh khí và đan dược thì đều không đáng nhắc tới, đều chỉ là vật tầm thường.

Khải Minh chợt kinh ngạc, vì ở một góc khác của nhẫn trữ vật, hấn phát hiện có một cây linh dược, đây chẳng phải là linh dược mà vì nó mà nhóm người Tiêu Phàm bị truy sát hay sao, nhưng như vậy, có lẽ là bọn họ đã sẵn sàng bỏ lại cây linh dược này, vậy thì vì sao bọn người Linh Vân tông vẫn đuổi giết bọn họ.

Đến đây Khải Minh liền đã hiểu, chắc là do đệ tử Linh Vân tông đã giết chết đệ tử của Vân Huyền tông, cho nên muốn giết sạch toàn bộ đệ tử của Vân Huyền tông, để mà diệt khẩu đấy.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Ngoại Môn Vân Huyền Tông!

Nghĩ nhiều đau đầu, hắn không thêm nghĩ nữa, trực tiếp phi hành, đuổi theo đám người Vân Huyền tông.

Dù Khải Minh đã cách biệt bọn họ ba ngày đường, nhưng do Khải Minh sử dụng Siêu xe, hoàn toàn không tốn sức, trong khi bọn họ trên đường còn cần phải nghỉ ngơi nữa, cho nên không bao lâu, Khải Minh liền đuổi kịp đám người.

Cách đám người khoảng hai mươi mét, Khải Minh liền hạ cánh, đi bộ đến chỗ đám người.

Nhìn tình cảnh của đám người, thì Khải Minh thấy bọn họ ai cũng đều bị thương trầm trọng, thân thể tất cả bọn họ đều mệt lử, trông thấy có người đến, đám người đó đều cảnh giác lên.

Sau khi nhận thấy người đến là Khải Minh, đám người đây liền thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục chữa thương.

"Khải Minh, đệ không sao rồi!" Vị thiếu nữ mà được Tiêu Phàm gọi là sư tỷ kia, đáng vẻ vô cùng mừng rỡ, chạy đến bên cạnh Khải Minh.

Khải Minh liền ngỡ ngàng, thật không ngờ là cái thể thể thân ấy lại đổi được cái tên luôn, từ Tiêu Phàm trực tiếp thành Tiêu Khải Minh.

"Đệ không sao, lúc này có một vị cao thủ thần bí đến cứu ta, còn giúp chúng ta đánh đuổi đám người của Linh Vân tông, hiện giờ chúng ta không sao rồi!" Khải Minh biện ra một cái lý do.

"Có khi nào là một vị trưởng lão nào của Vân Huyền tông ta không?" Một nam đệ tử ở một bên, sau khi nghe Khải Minh nói, liền nghi hoặc.

"Ta cũng không biết, người đó cũng không nói gì!" Khải Minh lại trả lời như thật.

"Thôi như vậy thì tốt, chỉ tiếc là chúng ta mất đi một số huynh đệ, thật là đáng hận mà,..... được rồi, các người dưỡng thương trước, một lát sau cùng ta tiến về tông môn!" Một nam đệ tử khác có tu vi cao nhất ở đây, nói.

Khải Minh cũng tỏ vẻ thất vọng, chỉ là một cây linh dược cấp sáu cấp bảy thôi mà đánh nhau bán sống bán chết, cái linh dược này ở trong tiểu thế giới của hắn không có một ngàn cũng có tám trăm.

Trong tiểu thế giới của Khải Minh, đừng nói là linh dược cấp bảy, thậm chí cấp chín hắn có cả linh dược Hoàng giai, Huyền giai, thậm chí linh dược cấp Địa giai, cấp Thiên giai, hắn đều có.

Đám người nghỉ ngơi nửa ngày, rồi sao đó lại tiếp tục lên đường, bọn hắn hướng về phía tây của sâm lâm đi tiếp, đây là đường trở về Vân Huyền tông.

Trên đường đi, Khải Minh liền nảy sinh ra một ý nghĩ, đó chính là nhiệm vụ của hắn là muốn hắn gây dựng và khôi phục một thế lực, nhưng muốn gây dựng hoặc khôi phục một thế lực, thì chỉ ít cũng cần một thế lực nào đó lôi kéo, hắn nghĩ về Tiêu Gia và Vân Huyền tông, hắn nghĩ là nên lôi kéo thế lực nào để giúp hắn.

Chuyện sau này để sau này tính tiếp, điều hắn quan tâm hiện giờ là tăng lên tu vi, một Sư cảnh hiện tại vẫn chưa được mạnh cho lắm.

Bọn họ ban ngày thì tiếp tục lên đường, ban đêm thì nghỉ ngơi, trải qua thời gian sáu ngày, bọn họ cũng về đến địa phận của Vân Huyền tông.

Về đến tông môn, đám người lần lượt từ biệt nhau, có mấy đệ tử mang theo về mặt tức giận tiến về chấp pháp đường, chắc hẳn là nói về việc bị tấn công bởi đệ tử của Linh Vân tông.

Khải Minh thì cùng vị sư tỷ kia, trở lại khu vực của ngoại môn.

Vị sư tỷ kia có tên là Tần Thanh Vân, tu vi Võ cảnh bát tầng, là một trong thập đại mỹ nữ ngoại môn của Vân Huyền tông.

Mà Khải Minh, à không, Tiêu Phàm sở dĩ vào được Vân Huyền tông, đều là do vị cô cô của hắn đưa vào.

Cô cô của hắn là một trưởng lão nội môn của Vân Huyền tông, tu vi gì thì trong ký ức Khải Minh không tìm thấy.

Trở về ngoại môn, hắn cùng Thanh Vân nói lời tạm biệt, sau đó hắn liền trở lại chỗ ở của hắn.

Chỗ hắn ở chính là một tòa núi nhỏ, trên tòa núi này thì có vô số những căn nhà nằm rải rác khắp mọi nơi.

Tất cả đệ tử ngoại môn của Vân Huyền tông nơi ở chỉ tập trung mỗi ba tòa núi, hai tòa núi dành cho nam đệ tử, tòa núi còn lại là dành cho nữ đệ tử, vì

thế mỗi một ngọn núi, chỉ ít cũng có vài ngàn người.

Còn đệ tử nội môn thì khác hơn, mỗi một tòa núi chỉ có mười đệ tử nội môn, cho nên rất là rộng rãi.

Đệ tử hạch tâm hay là trưởng lão, chấp pháp đường, hộ pháp thì mỗi người một toà núi, nhìn qua sự phân chia này liền cảm thấy đáng sợ.

Mà muốn vào được nội môn, chỉ ít cũng phải có tu vi Sĩ cảnh, còn nếu đang ở Võ cảnh cửu tầng hoặc Võ cảnh đỉnh phong mà có một điểm thiên phú, cũng sẽ được tông môn đặt cách, đưa thẳng vào nội môn.

Nói tóm lại, bây giờ Khải Minh chỉ cần đưa ra cái tu vi Sur cấp hiện tại của hắn, hắn ngay lập tức sẽ trở thành đệ tử hạch tâm của Vân Huyền tông, nếu may mắn hơn, ắt hẳn hắn sẽ trở thành đệ tử chân truyền.

Trở lại với việc nhà ở ngoại môn, dù một tòa núi ngoại môn có rất nhiều những căn nhà nhỏ khác nhau, nhưng mỗi căn nhà lại có thể ở đến năm người, nhìn vô cùng chật chội.

"Cái méo gì thế?" Khải Minh nhìn tình cảnh trước mắt, xem chút nhảy dựng lên.

"Đây mà là nơi ở sau!" Khải Minh liếc nhìn chung quanh.

Nguyên lai là trước mắt hắn là đầy những đệ tử, khắp nơi đi đi lại lại, nhưng tình cảnh thì cũng không phải bình thường, nếu bình thường thì có tên nào lại thất thố như Khải Minh không.

Chuyện là trước mắt Khải Minh là một tình cảnh vô cùng..... là đáng sợ, rác thải khắp nơi, quần áo được treo lung tung, có một số lại bị gió thổi bay phát phối trên không trung, ở một phía xa xa, liền có một ít nam đệ tử cãi nhau vì chuyện chiếc quần,.....ây, thật đúng là chuyện chiếc quần.

Chuyện là, một hôm trời trong xanh thăm, bỗng bất ngờ, không ai biết được từ đâu, một cơn gió nhẹ nhẹ, thổi qua một sào phơi quần áo của một nhóm đệ tử ngoại môn, thế là cơn gió ấy đã cuốn đi một chiếc quần, và sao đó cơn gió ấy đã đưa chiếc quần kia đến một sào phơi quần áo khác của một nhóm đệ tử ngoại môn khác, và thế là bọn họ tranh nhau về cái quần.

"Trông chẳng khác gì là một khu ổ chuột!" Khải Minh nhìn tình cảnh trước mắt, miệng thì lầm bầm.

Tiếp theo đây, hắn liền bước về căn nhà mà hắn ở.

Theo trí nhớ, hắn mất thời gian không bao lâu, thì liền về đến nơi mà hắn ở, vừa mở cửa bước vào, đập vào mắt hắn là một tình cảnh vô cùng tráng lệ.

Thật ra cũng chả phải tráng lệ gì đó đâu, chuyện này chỉ là được coi như bình thường, nhưng do ở đây, nên Khải Minh tăng bốc nó lên mà thôi.

Chẳng qua là căn nhà mà Khải Minh ở, tuy có phần cũ kỹ, nhưng lại vô cùng ngăn nắp, bên trong có một cái bàn nhỏ, một cái giường đủ để cho năm người ngủ, và một gian bếp được dùng để nấu ăn.

Khải Minh bước lại chiếc bàn, hắn ngồi trên một chiếc ghế, chống cằm suy nghĩ là nên làm gì tiếp theo, hiện tại thì cũng chả có ai ở trong phòng, cho nên hắn liền tập trung nghĩ xem, nên làm gì tiếp theo.

Ngồi suy nghĩ một lúc, hắn liền đưa ra một quyết định, chỉ bằng tự tạo ra một thế lực, thu tóm cái thế giới này.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Nhiệm Vụ Hộ Tống!

Một lúc sau, từ bên ngoài có ba người bước vào, đây là những người ở chung với Tiêu Phàm trong ngoại môn.

"Người trở về rồi à, chuyến đi lịch luyện lần này tốt không, có đạt được cơ duyên gì không?" Một thiếu niên khoảng chừng mười bảy tuổi, dáng vẻ cao gầy, nở một nụ cười, nhìn Khải Minh tò mò hỏi.

Thiếu niên này tên là Triệu Long, có tu vi Võ cảnh Lục tầng, xuất thân từ một thôn xóm nhỏ ở phía bắc.

"Nhìn người có vẻ khác trước nhiều đấy!" Một thiếu niên khác khoảng mười tám tuổi, dáng vẻ mập mạp, khuôn mặt đầy thịt mỡ, nhìn chằm chằm Khải Minh, hắn thấy Khải Minh có vẻ khác lạ, có điều không biết là khác về điều gì thôi, hắn có tu vi là Võ cảnh nhất tầng.

Thiếu niên này có tên là Hoàng Bằng, một thiếu gia của một tiểu gia tộc nhỏ nào đó.

"Ta có thấy khác gì đâu?" Một thiếu niên khác có thân hình vạm vỡ, to cao, dáng người khoảng một mét chín, trên thân hiển hiện ra đầy cơ bắp, tu vi của hắn là Vô cảnh nhị tầng.

Thiếu niên này tên là Man Sơn, là con của một thợ săn.

Trong nhóm đệ tử được sắp xếp chung với Khải Minh còn một người nữa, hắn tên là Vô Sát, xuất thân của hắn từ đâu thì vẫn còn là một bí ẩn.

Hiện tại thì Vô Sát có lẽ đã đi hoàn thành nhiệm vụ từ tông môn rồi, mà lạ một điều là tên Vô Sát này không bao giờ hoạt động theo nhóm, toàn là đi riêng lẻ một mình.

Ba người này cũng là vừa đi hoàn thành nhiệm vụ trở về, trên người ba người bọn họ đều đầy rẫy những vết thương.

Khải Minh nhìn bọn họ, rồi nở một nụ cười rất đáng sợ, nói.

"Ba người các ngươi, có muốn cùng ta tung hoành khắp nơi không?"

"Ngươi đừng đùa ta, ta sợ a!" Hoàng Bằng nhìn thấy nụ cười và câu hỏi của Khải Minh, liền tỏ vẻ hoảng sợ.

"Ngươi im, nếu các ngươi đồng ý thì theo ta, không đồng ý cũng không sao, ta không ép!" Khải Minh nói xong, liền hướng phía dưới chân núi đi đến.

Ba người nhìn nhau, không ai nói gì, một lúc sau, cả ba liền chạy theo hướng của Khải Minh.

Khải Minh từ xa nhìn thấy bọn họ chạy theo, thì liền nở một nụ cười nhẹ, hắn tiếp tục tiến về phía trước.

Hắn thấy, nếu cứ tiếp tục hoạt động trong khu ổ chuột đó thì sẽ rất dễ bị phát hiện, cho nên hắn đến một động phủ dưới chân núi.

Động phủ này là lúc trước trong ký ức của Tiêu Phàm có lưu lại.

Khải Minh lấy ra đan dược cho đám người đó tu luyện, do vấn đề là Khải Minh sợ bọn họ bạo thể mà chết, cho nên cứ cách nửa canh giờ hắn mới cho mỗi người bọn họ một viên đan dược.

Đan dược tu vi phẩm chất càng cao thì thời gian tu luyện càng lâu.

Bọn họ sau khi được Khải Minh đưa cho đan dược, thì tất cả đều tròn mắt há hốc mồm, bọn họ như không thể tin được những việc trước mắt này.

Sau mười ngày, tất cả cũng từ trong tu luyện tỉnh lại, ba người bọn họ thì tất cả đều sửng sốt, kinh ngạc, bọn họ không thể tin vào sự thật trước mắt này.

Nhưng thời gian trôi qua khiến cho bọn họ dần dần chấp nhận cái sự việc kinh khủng này, lúc này thì bọn họ vô cùng vui mừng, mừng không thể nào mừng hơn được.

Đến hiện tại thì tu vi của cả ba người, Triệu Long, Hoàng Bằng và Man Sơn đều có tu vi là Sư cảnh cửu tầng.

Riêng Khải Minh thì trong thời gian nhìn thấy ba người bọn hắn liên tục ăn linh dược thăng cấp, hắn cũng bức bối, vì thế, hắn đem linh dược, linh thảo từ tiểu thế giới của hắn ra, luyện chế Trúc Cơ đan, hắn trong mười ngày liên tục ăn Trúc Cơ đan, cho nên hiện giờ tu vi của hắn cũng đã là Linh cảnh lục tầng.

Ba người sau khi trải qua thăng cấp, Khải Minh liền dẫn bọn họ đi làm nhiệm vụ môn phái, cũng là để củng cố năng lực của bọn họ, chứ thân là có tu vi Sư cấp mà ra chiến trường đánh không lại một tên Sĩ cấp, chắc hắn sẽ bị người khác cười vào mặt.

Đi một lúc không lâu lắm, bốn người liền đến Nhiệm Vụ Đường khu vực ngoại môn.

Khải Minh nhìn từ trên xuống, nhìn từ dưới lên, liếc ngang, liếc dọc, vẫn không hề tìm được một nhiệm vụ ưng ý nào, đa số nhiệm vụ thì đều là đi hộ tống, thu thập dược liệu, có một số nhiệm vụ tiêu diệt yêu thú, nhưng cao nhất cũng chỉ là một yêu thú Nhị giai, tu vi ngang với cường giả Sĩ cảnh, điều này không hợp ý Khải Minh.

Hắn là muốn tìm một nhiệm vụ sinh tử, cho ba người bọn họ biết thế nào là sinh tử, như thế thì thực lực của bọn họ sẽ tăng nhanh hơn.

"Ê, ngươi nhận nhiệm vụ gì đấy?" Xung quanh đây cũng có khá nhiều đệ tử ngoại môn đến nhận nhiệm vụ, một đệ tử ngoại môn hướng một vị đệ tử ngoại môn khác ở gần đó, hỏi.

"Ta vẫn còn đang phân vân, ta chỉ làm nhiệm vụ có một mình, cho nên vẫn chưa tìm được nhiệm vụ đúng ý?" Vị đệ tử kia trả lời lại.

"Hay là chúng ta thành lập một tổ đội đi, có một nhiệm vụ tổ đội là hộ tống qua một sâm lâm, nhiệm vụ này ta thấy cũng đơn giản!" Vị đệ tử ban đầu lại tiếp tục hỏi.

"Các ngươi đừng nghĩ nhiệm vụ đó dễ dàng, dù yêu cầu là đệ tử có tu vi Đồ cảnh ngũ tầng trở lên, như theo ta biết là sâm lâm đó cũng không đơn giản đâu!" Một vị đệ tử khác ở phía xa xa, tiến lại nói.

Ba vị đệ tử kia liền lắc đầu, sau đó bọn họ lại đi tìm một nhiệm vụ thích hợp khác.

Khải Minh nghe thấy bọn họ nói, liền hiếu kỳ tìm lấy cái nhiệm vụ kia.

Nhiệm Vụ Đường: Ngoại Môn.

Phẩm Cấp trung cấp.

Gợi ý nhiệm vụ, hộ tống đoàn thương nhân Nam Bắc vượt sâm lâm Tử Linh, đến Thiên Dương thành.

Phần thưởng nhiệm vụ, 500 điểm công hiến.

Yêu cầu: Số lượng ít nhất là mười người, phải có một đệ tử có tu vi Võ cảnh cửu tầng dẫn đội.

Khải Minh nhìn lấy nhiệm vụ trên nhiệm vụ bản, hần hai mắt tỏ sáng, nhiệm vụ này có phần nguy hiểm a, như thế mới gay cấn.

Hần giật lấy nhiệm vụ, đưa cho đám người nói. "Chúng ta sẽ làm nhiệm vụ này!"

"Được thôi Lão đại, chúng ta cần phải làm nóng người a!" Triệu Long hưng phấn nói, qua thời gian Khải Minh đưa cho bọn họ đơn được tu luyện, bọn họ đã có tâm theo Khải Minh, nhưng Khải Minh không thích bọn hần làm thuộc hạ cho mình, nên bốn người bọn họ liền xưng huynh gọi đệ.

Khải Minh là Lão Đại, Triệu Long là Lão Nhị, Hoàng Bằng là Lão Tam và Man Sơn là Lão Tứ.

Bọn họ đến chỗ của một vị chấp sự đường, thông báo nhiệm vụ mà bọn họ đã nhận.

"Các ngươi có thể về, khi nào số lượng người đầy đủ, ta sẽ thông tri cho các ngươi!" Vị chấp sự đường này khoảng ba mươi, khuôn mặt không chút biểu lộ nào, sau khi Khải Minh thông báo số lượng người và tu vi, hần nhìn bốn người Khải Minh một chút liền nói.

Khải Minh cũng không nói là bọn họ đã có tu vi Sur cảnh, thậm chí là hần có tu vi Linh cảnh, hần chỉ thông báo tu vi của bọn hần như lúc trước, chỉ là Đồ cảnh cùng Võ cảnh.

Khải Minh đã mua một số vòng tay vô hình che giấu khí tức, cho nên hần không sợ bọn hần bị phát hiện.

Trước khi nhóm của Khải Minh nhận lấy nhiệm vụ này, thì cũng đã có một nhóm bốn người khác đã đăng ký trước, nên bây giờ bọn họ chỉ cần chờ thêm hai người là có thể đi thực hiện nhiệm vụ rồi.

Trở về động phủ lúc trước, hần liền dùng hết tất cả điểm tích lũy của mình, trang bị tận răng cho đám người.

Tất cả ba người bọn họ đều có combo trang bị chiến đấu gồm, một Hoàng Luân Khải Giáp, Kim Ngân Kiếm, Linh Huyền Dực, tất cả đều có cấp bậc là Hoàng Cấp Hạ Phẩm.

Sau sự việc này, bọn họ liền nghi ngờ Khải Minh đây không phải là một người thường, phải biết, đối với bọn họ, một kiện Linh Khí, Linh Bảo Hoàng Cấp Hạ Phẩm thôi, bọn họ liền xem như là những vật trân quý, nhưng không thể ngờ rằng, Khải Minh lấy một lúc ra ba bộ, tức là chín kiện, điều này làm bọn họ phần khởi xém chút ngắt đi.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Công Chúa!

Tổ đội bốn người, Khải Minh còn trang bị cho bọn họ ba loại công pháp khác nhau, Triệu Long học công pháp Bá Vương Thương, Hoàng Bằng học công pháp Tinh Vân Huyền Tiễn, còn Man Sơn thì là công pháp Sát Chiến Đạo.

Riêng Khải Minh thì hần sử dụng công pháp Vạn Long Thiên Tiên Kiếm.

Tất cả công pháp cũng đều là phẩm chất Hoàng Cấp Thượng Phẩm.

Khải Minh cũng là triết để phá sản.

Ba ngày sau, một đệ tử tạp vụ, đến thông báo cho nhóm người của Khải Minh là nhiệm vụ đã đầy đủ người, có thể xuất phát.

Bốn người mặc trang phục áo đen viền đỏ, trang phục của đệ tử ngoại môn Vân Huyền tông, vũ khí bốn người mang theo, Khải Minh là một cây trường kiếm, Triệu Long là một cây trường thương, Man Sơn là một cây đại đao và Hoàng Bằng thì là một bộ cung tiễn.

Vũ khí thì đều là những phẩm chất bình thường, không mấy gây chú ý.

Cả nhóm Khải Minh liền tiến về Nhiệm Vụ đường.

Đến trước chỗ phân phát nhiệm vụ, Khải Minh đã thấy nơi đó có sáu người đang nói chuyện với vị Chấp sự lúc trước, sáu người này là ba nam ba nữ, đều là đệ tử ngoại môn.

Trong đó có một vị đệ tử tuổi ước chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu gì đó, có tu vi Võ cảnh cửu tầng đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá Sĩ cảnh.

Năm người còn lại thì có một nữ đệ tử khoảng mười sáu tuổi, bốn người còn lại đều khoảng mười tám đến hai mươi.

Điều đặc biệt là tam nữ kia thì ai cũng vô cùng xinh đẹp, vóc dáng thì chuẩn không cần chỉnh, khiến cho đám người Khải Minh đều khẩn trương lên.

"Đây là Dương Huyết, là một trong thập đại thiên kiều của ngoại môn, bây giờ hấn là người dẫn đội, các ngươi có ý kiến không?" Vị chấp sự kia nói với đám người Khải Minh.

"Ta không có ý kiến gì?" Khải Minh liền nói, riêng ba tên sau lưng Khải Minh thì không nói gì, ánh mắt của bọn chúng thì đều đang hướng về phía tam nữ bên kia hết rồi, Khải Minh nhìn thấy ba người đó như vậy, thì chỉ biết lắc đầu cười khổ, sau đó hấn liền có một ý nghĩ, là khi vào trong sâm lâm, nhất định phải cho bọn này ăn hành một phen.

< Đỉnh, chúc mừng ký chủ đã tự động được mở khóa Bản Đồ, cấp bậc Bản Đồ hiện tại là cấp một. > Khải Minh đang nhìn ba tên kia thì âm thanh hệ thống liền vang lên, ngay lập tức hấn liền vui mừng, nói như vậy, chẳng phải là từ nay, khi muốn biết tu vi của người khác, thì hấn không cần phải mua thông tin từ hệ thống rồi.

"Nhìn cái gì, có tin ta móc mắt của các ngươi ném cho yêu thú ăn không?"

Khải Minh đang vui mừng vì hấn đã được mở khóa chức năng Bản Đồ, thì bỗng dưng một âm thanh êm dịu, nhưng đầy phần thách thức cùng khinh thường từ phía tam nữ phát ra, khiến Khải Minh liền ngây người.

"Chuyện gì vừa xảy ra?" Là câu hỏi trong đầu của Khải Minh.

Hấn liền lập tức xem thông tin của vị thiếu nữ kia, tuy nàng mới chỉ mười sáu tuổi, nhưng lại có tu vi Sĩ cảnh tam tầng tầng..... cái gì,....Sĩ cảnh,.....nếu là như thế, thì chẳng phải là nàng nên ở trong nội môn sao, tại sao lại chạy đến đây để làm gì.

Khải Minh cảnh giác, sau đó liền xem thông tin của nàng, xem xong thông tin, hấn càng kinh ngạc hơn.

Hóa ra nàng là tứ Công Chúa của Kim Tuyền quốc, do tính hiếu kỳ, cùng ham chơi, nàng đã rời Hoàng cung, gia nhập vào Vân Huyền tông.

Và tại sao nàng lại làm đệ tử ngoại môn mà không phải nội môn, có trời mới biết.

Khải Minh liền âm thầm ra hiệu cho ba tên rắc rối kia không được gây phiền phức, ai biết được là bên cạnh vị công chúa này có cường giả Linh cảnh, thậm chí là Vương cảnh bảo vệ hay không, bây giờ hấn không muốn có rắc rối a.

Từ thông tin có được, Khải Minh cũng biết được là vị công chúa này là một trong thập đại mỹ nữ ngoại môn Vân Huyền tông, hai vị mỹ nữ bên kia cũng nằm trong thập đại mỹ nữ ngoại môn.

Đúng thật là đáng sợ a, một ngày nọ đi làm nhiệm vụ, vô tình hay là cố ý thì không biết, liền chung nhóm với ba vị mỹ nữ ngoại môn Vân Huyền tông.

Thoát khỏi cái tình tiết phi thường này, Khải Minh bộ dáng như không hề hay biết gì, đi về với đám người của mình, đứng im một chỗ bất động..... chủ yếu là đang đợi tên dẫn đội ra lệnh xuất phát.

"Các ngươi yếu như vậy thì làm được gì,....À mà thôi đi, các ngươi không gây phiền phức cho bọn ta là được rồi, tất cả xuất phát." Tên được đặt cách là người dẫn đội, nhìn nhóm người Khải Minh lắc đầu, sau đó liền quay đi, ra hiệu cho đám người xuất phát.

"Lão Đại, có cần ta xông lên đánh cho tên phách lối đấy thành đầu heo không?" Triệu Long cầm chặt một thanh thương, ánh mắt đầy sát ý nhìn về tên dẫn đội kia.

"Đánh hấn làm gì, theo ta thấy thì nên cho hấn một tên, để hấn bạo luôn cục hoa, như thế chúng ta mới thoải mái." Hoàng Bằng ánh mắt còn ghê gớm hơn, nhìn tên dẫn đội, tay thì cầm sẵn bộ cung, sẵn sàng phóng tên bất kỳ lúc nào.

"Chúng ta đều là đệ tử ngoại môn, đều là người một nhà mà, cần gì phải đánh nhau, để ta lên xin lỗi hần!" Man Sơn thân nhiên nói, hần tuy to con, nhưng đầu óc lại có vấn đề, tâm tính thì thiện lương, lâu lâu lại giờ chứng ngốc nghếch.

Man Sơn vừa nói xong, Triệu Long, Hoàng Bằng, cả Khải Minh nữa, nhìn chăm chăm về Man Sơn, ánh mắt cứ như là muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

"Tên ngu ngốc này, chúng ta có lỗi với tên đó hay sao mà phải xin lỗi, sau nguoi lại ngốc như vậy hả?" Triệu Long cảm trường thương, nện vào người của Man Sơn, hần da thịt dày, hơn nữa Triệu Long chỉ dùng vừa sức, thêm nữa là không dùng linh lực, cho nên không sợ Man Sơn bị thương.

"Được rồi, được rồi, đừng đánh ta nữa, ta đi kêu hần trở lại xin lỗi chúng ta là được chứ gì?" Man Sơn lại thân nhiên nói.

Và thế là Man Sơn lại ăn thêm một trận đánh, lần này ngay cả Hoàng Bằng cũng tham gia.

Khải Minh nhìn đám người mỉm cười, sau đó cất bước đi theo đám người kia, ba người họ sau khi trải qua một trận luyện tay chân, thì liền cũng chạy theo Khải Minh.

Qua tìm hiểu, Khải Minh cũng biết được là tên dẫn đầu kia có tên là Nhất Lang, xuất thân từ một gia tộc tầm trung.

Trên đường đi, Nhất Lang liền nói sơ lược qua nhiệm vụ hộ tống lần này.

Nhiệm vụ lần này thì Khải Minh cũng đã biết sơ qua, là hộ tống đoàn thương nhân Bắc Nam vượt sâm lâm, đường đi là nằm ở rìa của sâm lâm, nên không sợ gặp phải yêu thú mạnh, cũng bởi vì thế, nhiệm vụ này mới được đưa xuống ngoại môn.

Đến địa điểm đã hẹn trước, Khải Minh từ xa đã thấy bốn chiếc xe ngựa, trông cũng vô cùng xa hoa, lộng lẫy.

Chiếc xe ngựa toàn thân đều được phủ một màu bạc, hoa văn mỹ lệ khắp nơi, những con ngựa kéo xe, thì lại không phải là ngựa thường, bọn chúng có chiều cao khoảng hai mét, bộ lông có màu đen tuyền, bộ dáng trông vô cùng dũng mãnh.

Bọn chúng thì đều là Hùng Thú cấp chín, quả thật là vô cùng mỹ lệ a.

Nhất Lang liền đi trước, đến chỗ vị dân đầu của đoàn nói chuyện gì đó.

Nhóm của Khải Minh và những người khác thì lại tìm một vị trí thích hợp để nghỉ ngơi.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Phách Lối!

Thời gian nghỉ ngơi, Khải Minh sẵn tiện liền xem thông tin về hai vị mỹ nữ còn lại.

Hai vị mỹ nữ kia thì đều là Tiểu Thư của gia tộc lớn, một người có tên là Tô Linh Ngọc, tiểu thư của Tô gia, người còn lại là Nam Cung Tuyết, tiểu thư của Nam Cung gia.

Mà hai gia tộc đó thì lại đều là Đại Gia tộc ở trong Hoàng Thành.

Đến đây thì Khải Minh cũng rõ là tại sao hai vị mỹ nữ kia lại cùng đi với cô công chúa này rồi, khẳng định là bọn họ có quen biết đối phương, nên giúp đỡ nhau ấy mà.

Khải Minh hần cũng cảm thấy áp lực của nhiệm vụ này khá lớn, tưởng rằng lần này chỉ là đi luyện tập thôi, thật không ngờ rằng lại dây vào các thế lực này.

Lần này lại rắc rối to rồi!

Trong lúc Khải Minh cùng nhóm của hần đang ngồi nghỉ, thì từ đằng xa, vị công chúa kia từ từ lại gần.

"Đến đây là được rồi, các nguoi trở về đi, bọn ta cũng không cần các nguoi đi theo đâu, chẳng qua là để đủ người hoàn thành nhiệm vụ này, chúng ta mới cho các nguoi đến tận đây, bây giờ các nguoi có thể trở về!" Vị công chúa đó trong giọng nói đầy chua ngoa, nói ra.

"Hừ,... vì cái gì bọn ta phải đi, các nguoi tưởng các nguoi xinh đẹp là muốn làm gì thì làm à, đừng tưởng bở, nhiệm vụ này bọn ta cũng đã nhận rồi, đừng hòng đuổi chúng ta đi." Hoàng Bằng nhìn cũng không thèm nhìn vị công chúa kia, bấu môi nói.

Lúc này thì bộ dáng của ba tên này là khinh bỉ, thái độ không còn mê gái như lúc trước nữa.

"Được thôi, các ngươi giỏi lắm, đến lúc gặp nguy hiểm thì đừng trách ta không cứu các ngươi!" Cô công chúa kia, tức giận giậm chân xuống đất bỏ đi.

Khải Minh nhìn bóng lưng của vị công chúa này liền có cảm giác khó hiểu, đây chỉ là nhiệm vụ hộ tống bình thường, hơn nữa lại đi trên một con đường khá là an toàn, thế tại sao cô ta lại bảo rằng nguy hiểm.

Khải Minh cũng không quan tâm việc này được bao lâu thì hắn liền bỏ qua một bên, những việc nghĩ không ra thì đừng mơ hắn cố để nghĩ.

Còn về sự phách lối của vị công chúa này thì không còn gì để nói, thậm chí lúc này Khải Minh còn nghĩ ra một ý nghĩ đen tối trong đầu với vị công chúa này, là "hiếp trước giết sau" nhưng ý nghĩ đó không tồn tại được bao lâu thì biến mất, thứ nhất là hắn không phải sắc lang hay ma đạo, thứ hai là người ta là công chúa của một nước, không cho người ta phách lối thì làm sao vị công chúa đó lại là công chúa được.

Một điều cuối cùng là, nếu hắn thật sự có ý nghĩ như thế, thì tên "tác" khôn nạn có cho hắn làm như vậy hay không?

"Xuất phát!"

Nửa canh giờ sau, sau khi chuẩn bị ổn thỏa, thì đám người lại tiếp tục xuất phát.

Ngoại trừ bốn chiếc xe ngựa ra, thì tất cả những người còn lại đều đi bộ, cho nên tốc độ di chuyển của bọn họ "là vô cùng chậm".

Qua Khải Minh dò xét, thì đám người thương gia kia, chỉ có tất cả hai mươi một người, trong đó có một nam tử trung niên có tu vi là Sĩ cảnh cửu tầng đỉnh phong, bảy người nam tử khác thì có tu vi là Võ cảnh, còn lại thì đều là Đồ cảnh.

Cái đội hình này, nhìn cũng thật là không tệ a!

Sau hai ngày, cuộc hành trình của bọn họ vẫn cứ như bình thường, lâu lâu có vài yêu thú xông ra tấn công, nhưng đều bị giải quyết sạch sẽ.

Riêng nhóm của Khải Minh, thì từ đầu đến giờ vẫn chưa động thủ, không phải là do bọn họ không động thủ, mà là bọn hắn không hề muốn động thủ.

Sau liên tục thời gian hai ngày, nhóm của Khải Minh liên tục bị cô công chúa kia đã kích, cho nên bây giờ, ngoại trừ Man Sơn ra, thì ai cũng có thành kiến với cô công chúa này, thậm chí Khải Minh hắn còn có cả sát ý đối với cô ta.

Bỗng bất ngờ cô công chúa cùng hai vị mỹ nữ kia tách ra khỏi đội, hướng phía sâu trong thâm lâm phóng đi.

Tất cả đám người thì đều khá là bất ngờ, chỉ là nhóm của Khải Minh thì không ai thêm để ý, người ta đã bảo là không cần để ý, thì hà có gì cần phải để ý.

"Rốt cuộc bọn họ đi làm cái gì vậy?" Nhất Lang thắc mắc nhìn phương hướng của vị công chúa kia, hỏi.

"Kệ bọn họ đi, có thể là do bọn họ cần giải quyết một số vấn đề mà không tiện nói ấy mà!" Khải Minh vô tư nói.

Nghe Khải Minh nói, Nhất Lang cũng hiểu ý của Khải Minh, vấn đề ở đây chắc hẳn là vấn đề của nữ nhân, nên hắn không tiện hỏi tiếp, liền ra lệnh cho đội tiếp tục lên đường.

Khải Minh cũng cười nhạt, thì thầm một câu "Nếu các ngươi đã muốn chết đến vậy, ta cũng không quan tâm", nói xong hắn liền tiếp tục đi theo sau đám người.

Thật ra là Khải Minh đã biết được ý đồ của ba người kia, theo phương hướng mà ba người bọn họ tiến đến, thì là ngay nơi ở của một bầy Phong Lang, vô cùng nguy hiểm.

Bọn họ tiến đến đó ắt hẳn là tìm kiếm linh dược, nhưng tại sao bọn họ lại lao đầu vào chỗ chết, cái này thì hắn chịu, mà hắn cũng chẳng quan tâm đến.

Tại sao Khải Minh lại nghĩ là bọn họ lao đầu vào chỗ chết, rất đơn giản, chả là qua Khải Minh quan sát trên Bản Đồ, thì bọn họ ngoại trừ cô công chúa kia có tu vi Sĩ cảnh ra, thì hai vị mỹ nữ còn lại cũng chỉ có tu vi là Võ cảnh, riêng bên đám Phong Lang kia thì có một con đầu lĩnh là yêu thú có cấp bậc Tứ Giai Sơ Kỳ, ngang với tu vi Sơ cảnh sơ kỳ của Võ Giả, ngoài ra còn có hơn năm mươi con Phong Lang khác, thực lực đều là từ Nhất Giai đến Tam giai hậu kỳ.

Chỉ so sánh đơn giản thôi, thì căn bản đây là bọn họ tự tìm chết.

.....

Trên đường đến hang ổ của yêu thú Phong Lang.

"Ngọc Nhi muội, có chắc chắn là sẽ an toàn không?" Tô Linh Ngọc nhìn vị công chúa kia hỏi.

Lúc này thì có ba nữ tử chạy như bay hướng về phía nơi ở của Phong Lang.

"Đúng vậy đấy muội, chúng ta cần phải cẩn thận hơn!" Nam Cung Tuyết bộ dáng cũng vô cùng khắt trương, luôn luôn cảnh giác chung quanh.

Hai nàng một người đã mười bảy tuổi, một người đã mười tám tuổi, với lại đối với vị công chúa kia lại vô cùng thân thiết, cho nên vị công chúa kia liền gọi họ là tỷ tỷ, bất họ cũng phải gọi lại nàng là muội muội.

"Hai tỷ yên tâm, theo muội điều tra được là hang ổ Phong Lang ở phía trước, chỉ có một con yêu thú đầu lĩnh Nhị Giai Hậu Kỳ thôi, và khoảng sáu con yêu thú Nhất Giai, đối với chúng ta thì vô cùng dễ dàng mà, nào có nguy hiểm gì!" Nàng mỉm cười, bộ dáng trông vô cùng tự tin.

Nàng thân là Tứ Công Chúa của Kim Tuyền quốc, tên là Lâm Ngọc Nhi.

"Ngọc Nhi, cẩn thận!" Ba người đang hướng phía nơi ở của bảy Phong Lang tiến đến, thì bỗng bất ngờ từ một bụi cỏ gần đó, một con Phong Lang bắt ngờ xông ra hướng phía sau lưng của vị công chúa đó vỗ tới, ngay lập tức Nam Cung Tuyết liền giơ kiếm lên chống đỡ.

"Đang"

Thanh kiếm và bộ móng của con Phong Lang kia va vào nhau, sau đó con Phong Lang kia liền nhảy ngược ra ngoài, ánh mắt đầy sát ý nhìn chằm chằm ba người bọn họ.

Riêng Nam Cung Tuyết sau khi đỡ một kiếm kia, thì hai tay tê rần, trong miệng có vị ngọt ngọt, có cảm giác như huyết dịch muốn trào ra.

"Nó, nó là yêu thú cấp bậc Tam Giai trung kỳ!" Nam Cung Tuyết khuôn mặt trắng bệch, bộ dáng vô cùng khắt trương, nói ra.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Mang phiền phức về cho bọn ta?

Nghe Nam Cung Tuyết nói như thế, khiến cho Tô Linh Ngọc cùng Lâm Ngọc Nhi đều sửng sốt.

Phải biết, yêu thú Tam Giai trung kỳ đã ngang ngửa với tu vi Sĩ cảnh trung kỳ, cũng tức là Sĩ cảnh từ bốn đến sáu tầng.

Bọn họ thì chỉ có vị Lâm Ngọc Nhi là có tu vi Sĩ cảnh, nhưng cũng chỉ là Sĩ cảnh tam tầng, cho dù cả ba người bọn họ hợp lực lại, thì cũng chưa chắc có thể đánh bại được con yêu thú này.

Khoảng cách tu vi giữa Võ cảnh và Sĩ cảnh là một khoảng cách không hề nhỏ, chênh lệch thực lực có thể được xem là trên trời dưới đất.

Võ cảnh chỉ là một thực lực được xem là mới bắt đầu của con đường cường giả, ở cảnh giới này bọn họ chỉ mới có thể làm quen đến việc khống chế linh lực và củng cố võ học thôi.

Riêng đến cảnh giới của Sĩ cảnh, thì lúc này võ giả đã có thể sử dụng linh lực để làm thành một tầng phòng hộ, thậm chí bọn họ còn có thể quán chú linh lực vào cả linh khí hoặc một vật phẩm hỗ trợ nào đó, để mà phi hành.

Trở lại với yêu thú trước mắt, phải biết yêu thú so với võ giả thì lúc nào cũng mạnh hơn một bậc, nói tóm lại là dù ba người bọn họ liên thủ lại, thì bọn họ chỉ có thể liên thủ để bỏ chạy, chứ không thể nào mà chính diện đối đầu, đây chắc chắn là tìm chết.

"Không thể nào, theo tin tức mà ta nhận được, thì chẳng phải là chỉ có một yêu thú cấp bậc Nhị Giai hậu kỳ thôi sao, tại sao lại có yêu thú Tam Giai?" Lâm Ngọc Nhi lắc đầu, cảm giác không thể nào tin tưởng được.

"Tin tức có thật chính xác không?" Tô Linh Ngọc tỏ vẻ nghi hoặc.

"Là ai đã đưa ra tin tức này?" Nam Cung Tuyết cũng đầy nghi vấn.

"Thật không ngờ, là ta đã bị lừa, ta cũng thật không thể ngờ được rằng là ả ta muốn giết ta bằng cách này, đúng thật là xảo quyệt!" Lâm Ngọc Nhi nghe thấy hai nàng hỏi vậy, liền suy nghĩ, sau đó liền biết rõ nguyên do ở trong này.

Bất ngờ, từ những bụi cây gần đó, liên tục vang lên vô số tiếng "soạt", "soạt", liền sau đó xuất hiện mười đầu Phong Lang khác, trong đó có hai con có tu vi Nhị Giai trung kỳ, còn lại đều là Nhất Giai.

"Không ổn rồi, chúng ta đã bị bao vây? Giờ phải làm sao?" Nam Cung Tuyết vô cùng khắt trương, nói ra.

"Mở đường máu, giết ra ngoài, trở về với đoàn người, chúng ta sẽ có cơ hội sống sót!" Tô Linh Ngọc bình tĩnh nói ra, nàng tuy là nữ tử nhưng đối với

nguy hiểm trước mắt vẫn vô cùng bình tĩnh.

Nói xong, hai nàng còn lại liền gật đầu, hướng về phương hướng đoàn người, giết ra.

Ở một nơi khác.

Khải Minh đang ngồi nghỉ trên một tảng đá, đoàn người thì đang nghỉ ngơi ở xung quanh đó, dù gì thì chuyển đi cũng không gấp, vả lại bọn người thương nhân tu vi cũng thấp, không chịu nổi đi bộ đường xa, nên cứ cách một đoạn thời gian là bọn họ liền nghỉ ngơi một lần.

Hắn chăm chú nhìn Bản Đồ, khi thấy ba người các nàng chạm mặt yêu thú, trong nội tâm của hắn liền cười lạnh, thầm nghĩ "Các ngươi phách lối đi, để ta xem các ngươi phách lối như thế nào nữa?"

Cho đến khi hắn thấy ba người các nàng chạy về hướng đoàn người, hắn liền lập tức sinh ra ác ý, có chút tức giận với các nàng, ở đâu tự dưng đi rước lấy phiền phức về cho bọn họ.

Khải Minh sở dĩ tức giận với các nàng là vì các nàng dẫn bọn yêu thú về chỗ hắn, đây chẳng phải là để bọn hắn cùng chết chung sau, không chỉ có khoảng bảy đầu yêu thú đuổi theo các nàng, mà có khoảng hơn hai mươi con yêu thú khác cũng hướng về đây, nếu bọn yêu thú kia mà tấn công đoàn người, thì sẽ có kết quả như thế nào, nếu như đám người Khải Minh tu vi vẫn như trước, vẫn là những phế vật như trước, thì hôm nay sẽ thế nào, chẳng phải là ngày chết của bọn họ sao?

Khải Minh đối với ba người các nàng, lại tăng thêm một tầng sát ý, nếu tự chuốc lấy phiền phức thì nên tự giải quyết đi, tại sao lại lôi theo người chết chung, nếu không có khả năng thì nên ở nhà mà háo hão làm một thê tử đi, tự nhiên lại đi tìm rắc rối.

Nếu mà ba người các nàng biết được suy nghĩ của Khải Minh, thì có lẽ sẽ kêu lên "Oan Uổng a", vì bọn họ chỉ tưởng rằng chỉ có một Yêu thú Tam Giai, và hơn mười con yêu thú khác, nhưng đã bị bọn họ giết đi ba con, chỉ còn lại bảy con yêu thú và một con yêu thú Tam Giai, tuy bọn họ không đánh lại con yêu thú Tam Giai kia, nhưng ở trong đoàn người, có một Sĩ cảnh đỉnh phong, có thể nhẹ nhàng giết chết con yêu thú Tam Giai này, còn lại mấy con yêu thú kia, thì không thể gây ra nguy hiểm nào.

Bọn họ thật sự là không biết được rằng ngoài những yêu thú này, còn có hai mươi con yêu thú khác đang tiến đến đây, mà nếu bọn họ biết được, thì cũng chả biết phải làm thế nào.

Khải Minh đứng lên, hướng phía đoàn người đi tới.

"Các vị, ta có một tin tốt cho các ngươi đây!" Hắn nhìn hết một lượt đám người, rồi mới tiếp tục nói.

"Ta vừa nhận được một tin, là ba vị mỹ nhân của chúng ta, sau khi ra ngoài một thời gian, thì liền dẫn đến rất nhiều vị khách không mời mà đến!" Khải Minh bình thản nói ra.

"Là Sơn tặc sao?" Người dẫn đội bên đoàn thương nhân, sau khi trải qua rất nhiều lần hộ tống đoàn đội, thì có vô số kinh nghiệm, cho nên liền hiểu ý của Khải Minh.

"Ha ha, sư đệ, không cần phải khẩn trương như vậy, Sơn tặc ở đây thì cũng chỉ là bọn bất nhập lưu, không đáng để chú ý, tông môn đã điều tra rồi cho nên mới đề nhiệm vụ này cho chúng ta mà, yên tâm đi!" Nhất Lang nghe người dẫn đội bên đoàn người thương nhân nói vậy, thì liền thản nhiên nói, nếu là sơn tặc thì chả có nguy hiểm gì.

"Không phải là Sơn tặc, mà là yêu thú!" Khải Minh lại thản nhiên nói ra.

"Yêu thú, yêu thú gì, số lượng khoảng bao nhiêu?" Người dẫn đội đoàn thương nhân lại hỏi, bộ dáng cảnh giác xung quanh, hắn không sợ Khải Minh đùa cợt hắn, mà là hắn sợ là hắn không tin Khải Minh, đối với những người luôn trong tình cảnh sống chết như bọn hắn thì thà tin tưởng vô điều kiện, còn hơn là không tin tưởng.

"Ngươi đừng có lừa bọn ta, đây là phạm vi ngoại sâm lâm, làm gì có yêu thú, chỉ bất quá là có một số yêu thú Nhất Giai mà thôi, số lượng cũng không nhiều!" Liền bất ngờ có một vị đệ tử trong nhóm của Nhất Lang, giọng điệu khinh thường nói.

"Là yêu thú Phong Lang, số lượng gần ba mươi con, mạnh nhất là có một con Tam Giai hậu kỳ, hai Tam Giai trung kỳ, bốn Tam Giai sơ kỳ, còn lại là Nhất Giai và Nhị Giai, thời gian còn khoảng nửa canh giờ nữa là sẽ đến, tin cũng được, không muốn tin cũng được, ta nói hết rồi, chúng ta đi." Khải Minh không quan tâm lời nói của tên đệ tử kia, vẫn thản nhiên nói ra, bộ dáng vẫn bình thản như không có chuyện gì xảy ra, hắn liền đi trở lại chỗ tảng đá kia.

Hoàng Bàng, Triệu Long và Man Sơn cũng đi theo Khải Minh, trước khi đi, ba người bọn họ còn để lại một ánh mắt khinh thường đối với nhóm người của Nhất Lang.

Bốn người ngồi trên một tảng đá, đem binh khí ra lau rửa, bộ dáng thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra.

Người dẫn đầu kia tên là Trương Minh, chỉ là một kẻ tán tu, niên kỷ khoảng bốn mươi tuổi, trên thân có vô số những vết sẹo, chắc là đã trải qua rất nhiều trận chiến khác nhau, hắn cũng là một đội trưởng của một tiểu đội dòng binh đoàn.

Lần này là bọn hần được đoàn thương nhân thuê hộ tống qua Sâm Lâm.

Thế tại sao đoàn thương nhân đã thuê lấy tiểu đội của Trương Minh mà vẫn thuê người của Vân Huyền tông, đây là do thực lực của tiểu đội Trương Minh vẫn chưa đủ, hàng hóa của bọn họ rất nhiều, nhưng tiểu đội của Trương Minh chỉ có sáu người, nên hần vẫn cần thuê thêm người, cũng là để kết giao với Vân Huyền tông, tuy không đáng được bao, nhưng như thế cũng cho Vân Huyền tông chút mặt mũi.

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Xem phế vật bọn ta làm gì nè!

Trương Minh tuy bán tín bán nghi với những lời nói của Khải Minh, nhưng đối mặt với sinh tử, thà tin còn hơn, vì thế, hần liền lệnh cho tiểu đội của hần, cùng với một số người khác trong đoàn thương nhân, chuẩn bị chiến đấu.

Nhất Lang thì cũng không biết làm gì khác, đành phải sắp xếp người, chuẩn bị chiến đấu cùng với Trương Minh.

Một bên khác, nhóm người của Khải Minh thì vẫn là vô cùng bình thản, điều này cũng khiến cho đám người kia nghi ngờ, chẳng nhẽ là Khải Minh đang đùa giỡn với bọn họ sao?

Khải Minh nhìn thấy bọn họ dùng ánh mắt ngạc nhiên và khó hiểu nhìn hần, hần cũng chỉ biết lắc đầu, quả thật muốn làm cho người khác tin, thật sự là rất khó.

Bỗng bất ngờ, từ phía xa xa trong sâm lâm, liên tục vang lên tiếng bước chân vội vã, như là đang chạy, ở phía xa hơn thì phát ra rất nhiều tiếng hú, như là tiếng Sói tru.

Một lát sau, trời đã chuyển tối, ba thân ảnh của ba vị thiếu nữ kia, liền xuất hiện trước mặt họ, bộ dáng thì vô cùng chặt chẽ, thân thể thì có một số chỗ bị thương, phía sau họ, thì có khoảng tám con yêu thú cũng nhào ra, ánh mắt của chúng trong màn đêm đỏ rực, mười phần đáng sợ.

"Cứu, cứu bọn ta!" Nam Cung Tuyết là bị thương nặng nhất, nàng giọng điệu yếu ớt, nói ra.

"Các ngươi cùng hợp lực với bọn ta, tiêu diệt bọn chúng, bọn chúng cao nhất cũng chỉ là yêu thú Tam Giai trung kỳ thôi, không đáng lo." Lâm Ngọc Nhi, giọng điệu vẫn có phần cao ngạo, nàng nhìn đám người nói.

"Hà tất gì bọn ta phải giúp các ngươi, chẳng phải là do các ngươi tự chuốc lấy sao, giờ còn lên giọng ra lệnh với bọn ta!" Hoàng Bằng ánh mắt khinh thường nói ra.

"Ta là nhờ bọn họ, không nhờ đám phế vật các ngươi!" Lâm Ngọc Nhi, giờ khí thế cao ngạo của một vị công chúa, nhìn nhóm người Khải Minh khinh miệt.

"Ngươi.....!" Hoàng Bằng định tiếp tục nói gì đó, thì liền lập tức bị Khải Minh ngăn lại.

"Xin lỗi các ngươi, do Ngọc Nhi không hiểu, các ngươi đừng trách muội ấy!" Nam Cung Tuyết tuy bị thương cũng không nhẹ, nhưng vẫn nói đỡ cho vị công chúa cao ngạo kia.

"Đúng vậy đấy, mấy vị thông cảm cho!" Tô Linh Ngọc cũng buồn thêm vài câu vào.

Khải Minh và nhóm người của hần, không hiểu được là vị công chúa này có cái gì tốt, mà để cho bọn họ bênh vực thế.

"Vị cô nương này nói chí phải, bọn ta đây chỉ là Phế Vật, nếu cùng chiến đấu ắt hẳn sẽ làm vương tay vương chân, như vậy đi, bọn ta sẽ bảo vệ cho đám người thương nhân và hàng hóa, như thế có được không?" Khải Minh nhìn đám người chung quanh, giọng điệu từ tốn nói ra.

Thấy mọi người không có ai nói câu gì, Khải Minh liền ra hiệu cho ba tên kia đi theo hần, tiến về chỗ đám người thương nhân.

"Mặc kệ bọn họ, chúng ta nhiệm vụ chỉ là bảo vệ đám người thương nhân và hàng hóa, vậy thì chúng ta cứ làm đúng theo nhiệm vụ là được rồi!" Khải Minh nói xong, liền nhìn về phía những con Phong Lang kia.

Những con Phong Lang này thân hình cũng khá giống loài Sói, chỉ là răng nanh của bọn chúng dài và sắc nhọn hơn, có bộ lông màu trắng, bộ vuốt thì vô cùng dũng mãnh, sắc bén.

Thân hình của bọn chúng thì cũng khá to lớn, những con yêu thú Nhất Giai thì đều có chiều cao khoảng một mét, Nhị Giai thì khoảng một mét rưỡi đến

một mét tám, riêng Tam Giai thì gần hai mét, Tứ Giai thì có chiều cao đến ba mét.

Hình dạng là vô cùng kinh khủng.

Một lát sau, từ bốn phương tám hướng, liền xuất hiện hơn hai mươi con Phong Lang khác.

Sau khi hai mươi con Phong Lang kia xuất hiện, thì làm cho tất cả những người ở đây đều sợ ngây người.

"Tại sao lại nhiều như vậy?" Nam Cung Tuyết ánh mắt hoảng sợ nói ra.

"Nhiều,... nhiều thật!" Tô Linh Ngọc cũng không kém.

Cả những người trong đoàn thương nhân và đệ tử của Vân Huyền tông, cũng có chút hoảng sợ.

Liền sau đó, bày yêu thú lao vào tấn công đám người, lúc này đám người mới khôi phục lại tinh thần.

"Giữ vững đội hình, giết!" Trương Minh hét lớn, sau đó chặn đầu một con Phong Lang Tam Giai trung kỳ.

Nhất Lang cũng dẫn đầu ba vị nam đệ tử còn lại kia, xông lên chém giết.

Cuộc chiến không cân sức, chính thức bắt đầu!

Thế tại sao lại được gọi đây là trận chiến không cân sức, đó là vì trừ nhóm của Khải Minh ra, thì bọn người họ chỉ có hai mươi tám người, trong số đó thì hết một nửa là chỉ có tu vi Đồ cảnh, cũng chính là đám người thương nhân, không hề có lực chiến đấu nào, những người có thể chiến đấu thì chỉ khoảng mười lăm người, trong đó cũng chỉ có hai Sĩ cảnh.

Ngược lại bên bày yêu thú kia, thì hiện tại có một con Tam Giai hậu kỳ, ngang với Sĩ cảnh hậu kỳ, nhưng yêu thú lúc nào cũng mạnh hơn võ giả một bậc, vì thế, nếu không phải có cường giả Sư cảnh, ắt hẳn không hề đánh thắng được nó.

Nếu Trương Minh đối đầu với con yêu thú Tam Giai hậu kỳ này, thì chỉ có thể giữ an toàn thôi, bất quá là về thể hoà, chứ không thể nào mà thắng được.

Ngoài ra, còn có hai Tam Giai trung kỳ, bốn Tam Giai sơ kỳ và hơn hai mươi con Nhất Giai Nhị Giai khác nữa.

Đơn giản so sánh, thì thực lực hai bên cách nhau một trời một vực.

Nhất Lang cùng ba tên nam đệ tử kia thì bao vây lấy một con Tam Giai trung kỳ, cô công chúa kia thì đánh với một con yêu thú Tam Giai sơ kỳ, những người khác thì tập hợp lại, hình thành thành một vòng bảo vệ, bảo vệ đoàn thương nhân.

Trận chiến diễn ra vô cùng căng thẳng, lợi thế nghiêng về bên bày yêu thú, cho nên đoàn người có phần chật vật, lâu lâu liền có người bị thương.

Khải Minh chăm chú quan sát trận chiến, hẳn chú ý đến một thiếu nữ trong tiểu đội của Trương Minh.

Thiếu nữ này nhan sắc tuy không nổi bật mấy, nhưng khuôn mặt lại rất dễ nhìn, nàng biểu hiện vô cùng thân thiện, hoà ái và dễ gần, và cũng chắc là nàng hiện đang mặc một bộ trang phục có phần bình thường, cho nên vẻ đẹp của nàng không thể nổi bật.

Điều mà Khải Minh chú ý đến nàng, là do nàng tuy đang ở trong một trận chiến, nhưng vẫn chạy đây chạy kia, giúp đỡ cho người khác, không phối hợp giết yêu thú thì cũng là chữa trị thương thế cho bọn họ.

Qua Khải Minh quan sát, thì nàng có tên là Huyền Ngọc, tu vi Võ cảnh ngũ tầng.

Khải Minh bất chợt nhìn thấy con Phong Lang Tam Giai hậu kỳ kia, nó không lao vào trận chiến, mà đứng ở bên ngoài, quan sát đám người.

Bỗng bất ngờ, nó lao vào tấn công vị công chúa kia, cô công chúa kia do bị đánh bất ngờ nên không thể trở tay kịp, chỉ có thể giơ kiếm lên đoán đỡ móng vuốt như ma trảo kia đánh tới.

"Phốc!"

Do thực lực cách nhau quá xa, nên Lâm Ngọc Nhi ngay lập tức bị lực đạo của con yêu thú kia, trực tiếp làm nàng phun ra một ngụm máu, không chỉ vậy, nàng còn bị đánh bay về phía đoàn người.

Tình cảnh diễn ra khá bất ngờ, nên ngay lập tức làm cho mọi người đang chiến đấu khá sửng sốt, ngay lập tức mọi người liền dừng trận chiến lại, lui về chỗ đám người.

"Tam,..... ta...Tam Giai hậu kỳ, không thể nào!" Trương Minh hoảng sợ nói ra.

"Cái gì, Tam Giai hậu kỳ, sao nó lại xuất hiện ở đây chứ!"

"Không xong rồi, lần này chúng ta chết chắc!"

Mọi người liên tục xô xao, có sợ hãi, có hoảng loạn.

Bầy yêu thú thì bao vây bọn họ, từ từ tiến tới, nghe răng múa vuốt, trông vô cùng đáng sợ.

"Huyền Ngọc cẩn thận!" Trương Minh bắt ngờ hét lớn.

Nàng nghe tiếng hét của Trương Minh, thì liền quay lại, thì bất chợt có một con yêu thú Tam Giai sơ kỳ, hướng nàng vô tới.

Nàng hoảng sợ không biết làm gì, chỉ biết theo bản năng nhắm mắt giơ tay lên chống đỡ, nhưng mất một lúc lâu, nàng vẫn không cảm nhận được gì, đến khi nàng mở mắt ra, thì trước mặt nàng là thân ảnh của một thiếu niên cầm một thanh trường thương, đầu của thương thì đâm vào đầu của con yêu thú kia, và con yêu thú kia thì cũng chả còn chút sinh cơ nào.

Người thanh niên này không phải ai khác, mà chính là Triệu Long.

Tình cảnh này khiến cho tất cả mọi người đều ngốc trệ, ngay cả ba vị mỹ nữ kia hay là Trương Minh đang lao tới cứu kia, thậm chí là cả bầy Phong Vạn, đều sững sờ, tất cả bọn họ đều không dám tin vào mắt của mình nữa.

Một chiêu! Chỉ một chiêu liền nhẹ nhõm giết chết yêu thú Tam Giai sơ kỳ.

Khải Minh thấy tình huống như thế, cũng chả biết phải nói gì, tên Triệu Long này cũng quá lăm đi, đã đi cứu người thì chí ít cũng phải diễn một chút chứ, ít nhất cũng phải giả vờ đánh với con yêu thú này khoảng vài chục chiêu rồi hẵng giết này, đằng này lại giết nó quá sớm, như thế chẳng phải liền bại lộ thực lực rồi sao?

< Đỉnh, kích hoạt nhiệm vụ Dị Giới.

Chi tiết nhiệm vụ: Giết chết sạch toàn bộ bầy Phong Lang, không chừa lại hoặc để thoát bất kỳ con nào.

Nhiệm vụ hoàn thành, nhận được mười viên đan dược Linh cảnh.

Nhiệm vụ thất bại: Hạ một đại cảnh giới.>

Bỗng bất chợt, âm thanh thông báo nhiệm vụ của hệ thống vang lên, khiến cho Khải Minh sững sờ.

"Triệu Long, Hoàng Bằng, Man Sơn, cùng ta giết sạch bọn chúng, không để thoát bất kỳ một con Phong Lang nào." Khải Minh nhìn ba người kia nói.

"Để ta cho các ngươi thấy, phế vật bọn ta như thế nào?" Khải Minh còn đối với Lâm Ngọc Nhi và đám người, để lại một câu, rồi sau đó mới lao vào đám yêu thú.

Hắn biết, không chỉ Lâm Ngọc Nhi, mà còn có một bộ phận người khác, vẫn thường khinh thường bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Ta chỉ đùa thôi mà!

Khải Minh cùng với Triệu Long, Hoàng Bằng, Man Sơn, ba người xông về bầy yêu thú tấn công.

Khải Minh thì dùng kiếm, mỗi một nhát kiếm thì cứ như là bình thường, không hề có chiêu thức hoa lệ gì, nhưng mỗi một nhát kiếm vung lên, là có ngay lập tức một con Phong Lang nhát hoặc nhị giai nằm xuống.

Còn Triệu Long cũng thế, hắn với Thương của hắn, đi đến đâu là quét sạch yêu thú đến đó.

Hoàng Bằng thì biến thái hơn, hắn chuyên nhắm vào vị trí cúc hoa của bầy Phong Lang để mà bạo cúc, điều này không chỉ khiến cho đám Khải Minh, mà ngay cả khán giả đang xem ở gần đó, nhức cả trứng.

Về phần Man Sơn, hắn cầm một thanh Đại Dao, chém đến đâu, là nơi đó bị tàn phá nặng nề, cứ mỗi lần vung lên chém, là y như rằng là có một vết nứt lớn trải dài xuất hiện.

Bốn người chỉ trong chốc lát liền giết hơn một nửa số lượng của bầy Phong Lang.

Điều này khiến cho đoàn người, đệ tử Vân Huyền tông, và đặc biệt là vị công chúa kia, tròn tròn mắt, bộ dáng như là không thể nào tin sự thật trước mắt này.

"Không..... khô,.....không thể nào, chuyện này là sao?" Lâm Ngọc Nhi lấp bắp nhìn Khải Minh.

"Bọn họ thật sự rất là mạnh!" Trương Minh hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn bọn Khải Minh nói.

Tất cả mọi người đều có chung một cảm giác, đó chính là bọn họ đã khinh thường bọn Khải Minh rồi.

Có một vài người, đặc biệt là những người đã khi dễ bọn Khải Minh lúc đầu, bây giờ cảm thấy xấu hổ vô cùng, cúi gằm mặt xuống, không dám nhìn thẳng Khải Minh.

Sau một lúc, toàn bộ gần ba mươi con yêu thú Phong Lang đều bị nhóm của Khải Minh nhẹ nhõm giết chết.

"Cái nào có tác dụng thì thu thập lại, Triệu Long đi theo ta!" Khải Minh để cho Hoàng Bằng và Man Sơn ở lại thu thập những thứ giá trị trên người của mấy con yêu thú đã chết kia, còn hắn và Triệu Long thì lại tiếp tục hướng về hang ổ của bầy Phong Lang tiến tới.

Bởi vì nhiệm vụ là giết sạch, giết toàn bộ bầy Phong Lang, không để thoát bất kỳ một con nào, cho nên Khải Minh phải giết sạch bọn chúng.

Khải Minh bỏ lại đoàn người, cùng Triệu Long tiến sâu vào khu vực của bầy Phong Lang.

Đi thời gian không lâu lắm, hai người cuối cùng cũng đến vùng phụ cận hang ổ của bầy Phong Lang.

"Lão Đại, chúng ta đến đây để làm gì vậy?" Triệu Long hiếu kỳ là tại sao Khải Minh lại dẫn hắn đến đây.

"Chúng ta đến đây là để đánh nhau, xông lên, giết sạch bọn chúng!" Nói xong, Khải Minh lại tiếp tục tiến lên, xông vào hang ổ của bầy Phong Lang chém giết.

Triệu Long thấy vậy cũng đi theo!

Nơi ở của bầy Phong Lang chính là một bãi đá khá lớn, có một vách đá lớn, ba mặt còn lại đều bằng phẳng.

Nhìn về sát vách đá Khải Minh liền phát hiện có một con Phong Lang lớn khoảng ba mét, khí thế trông vô cùng nguy hiểm, đang nằm ở đó.

Nó chính là con đầu lĩnh của bầy, là một yêu thú Tứ giai sơ kỳ, ngang với tu vi Linh cảnh sơ kỳ của võ giả, nói tóm lại là chỉ cần võ giả có tu vi là Linh cảnh trung kỳ, Linh cảnh từ ba đến sáu tầng, là có thể giết được nó.

Nhưng Khải Minh bây giờ đã có tu vi gì, chẳng phải là Linh cảnh Lục tầng sao, vì thế, hắn và Triệu Long liền nhẹ nhõm giải quyết sạch sẽ cái hang ổ này.

Sau khi dọn dẹp xong cái hang ổ này, hắn lại tiếp tục tìm kiếm xung quanh, xem xem là nàng công chúa kia là đang cần cái gì, mà phải đến tận đây tìm chết.

Qua tìm kiếm xung quanh, Khải Minh phát hiện trên một vách đá nằm phía trên con đầu lĩnh kia, có một cây Linh Dược.

Cây Linh Dược này có tên là Tiêu Trừ Thảo, linh dược cấp bốn, có tác dụng giải độc, là một trong các nguyên liệu để luyện chế Giải Độc đan cấp thấp.

"Nha đầu kia cần Giải Độc đan để làm cái gì?" Khải Minh nhìn cây Linh Dược thắc mắc.

"Thôi, cũng chả cần quan tâm, Triệu Long, chúng ta lui!" Khải Minh lắc lắc đầu, rồi sao đó gọi Triệu Long đang thu thập ở gần đó trở về.

Hai người lại đi đường cũ trở lại, không bao lâu liền trở lại bên đoàn người.

"Chúng ta tiếp tục cuộc hành trình!" Trương Minh thấy Khải Minh trở lại, hắn ngay lập tức liền dẫn đầu đoàn người tiếp tục đi.

"Lão Đại, có thu hoạch được gì không?" Hoàng Bằng hiếu kỳ hỏi Khải Minh.

"Chả có gì nhiều, ngoài một cây Tiêu Trừ Thảo ra, còn có một Con Yêu Thú Tứ Giai Sơ Kỳ, và gần hai mươi con yêu thú khác." Khải Minh vô tư nói ra, hắn còn cố ý nói lớn cho những người xung quanh nghe được.

"Tiêu Trừ Thảo là cái gì vậy, ăn được không?" Man Sơn ngu ngơ nói ra.

"Ăn cái đầu nguoi, nó là một loại Linh Dược, ta nhớ không nhầm thì là linh dược cấp bốn đấy!" Hoàng Bằng đá cho Man Sơn một đá, tức giận nói ra.

"Ta không biết Tiêu Trừ Thảo là gì, nhưng Linh Dược cấp bốn, theo ta biết thì giá cả không nhỏ a!" Triệu Long cả kinh nói.

Thế là nhóm người bốn người, vừa đi vừa nói chuyện, phăng phất như là chả quan tâm đến những người khác đang nhìn bọn họ với ánh mắt hoảng sợ.

Không hoảng sợ sao được, thử coi bọn nhóc này niên kỷ có bao nhiêu, thế nhưng tên nào cũng như là quái vật, giết bọn yêu thú rất dễ dàng như là giết một con kiến, trong khi đó bọn họ còn cần phải chặt vật chống đỡ,..... đây là dạng Thiên Tài cỡ nào.

Không, không phải Thiên Tài, mà là yêu nghiệt!

"Ngươi có thể bán cho ta cây Linh Dược đó được không?" Bỗng bất thành linh, Lâm Ngọc Nhi từ đằng xa đi tới, ngữ điệu có phần nhẹ nhàng hơn, nàng nói.

"Bán,..... Bao nhiêu?" Khải Minh vuốt ve cằm suy nghĩ.

"Ngươi muốn cái gì, ta có thể lập tức cho ngươi!" Nàng như bắt được một sợi dây hi vọng sau khi nghe Khải Minh hỏi giá cả, nàng là còn đang sợ Khải Minh sẽ không bán cây linh dược kia cho nàng.

"Muốn gì,..... muốn gì à?" Khải Minh vuốt cằm suy nghĩ, hắn bây giờ thì cũng chả thiếu thứ gì, mà thật ra cũng không phải, hắn hiện giờ thiếu nhất chính là tu vi cùng điểm tích lũy, nhưng nhưng mà nàng có thể cho hắn hai thứ đó không, và điều đặc biệt là nàng có hai thứ đó không?

Nếu nói về đan dược, công pháp và binh khí, thì nàng có thể lập tức cho hắn, chỉ có điều là phẩm chất không được cao lắm, nếu vậy thì hắn cũng chả cần.

"Ta muốn Nàng,.....muốn Nàng làm Tiểu Thiếp của ta, thế nào?" Khải Minh ra bộ dáng thanh cao nói, hắn đây là muốn khiêu khích nàng, hắn cũng chả muốn bán linh dược kia tí nào, cũng là bởi vì lúc đầu nàng cư xử như thế, cho nên Khải Minh đã có thành kiến với nàng.

Vậy chi bằng, cố ý gây chuyện một phen, phải biết, nàng có danh phận là một công chúa, bắt nàng làm Tiểu Thiếp, ha ha, nàng không hận không đòi chém chém giết giết hắn mới lạ.

"Ta,....t.....ta đồng ý, nhưng ngươi phải đợi sau khi Đại Hội Tông Môn kết thúc, thì mạng sống và thân xác ta, ngươi muốn chém giết thì tùy ngươi!" Nàng do dự một chút liền nói ra.

"Nà nì, cái mèo gì thế? Ta chỉ đùa thôi mà? Tác ơi, ngươi đừng hại ta nữa!" Khải Minh bộ dáng bên ngoài vẫn không thay đổi gì, nhưng trong lòng lại như muốn ngã khụy xuống, hắn chỉ là muốn chọc điên cô nàng này thôi, nhưng không ngờ là nàng ta không những không tức giận, mà còn đồng ý, điều này khiến hắn ngoài ý muốn.

Vậy chẳng phải, trước đây tính khí của nàng, đều là giả, đều là nàng cố ý làm ra, nếu như vậy thì nàng đang có bí mật gì đang che giấu sao?

(Trảm diệt Thần - Ma, quét sạch Vũ Trụ)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Toàn Năng Hóa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.